

SHOCK

BERGGO
KAWI

Tiểu thuyết
Teen

TO THE
MOON
AND
BEYOND

Thu hút
hơn 3.000.000
lượt đọc chỉ trên
Zing Forum

www.dtv-ebook.com

SHOCK

Finh

B
L
O
G
G
E
R
K
A
W
I

Tiểu thuyết
Teen

Thu hút
hơn 3.000.000
lượt đọc chỉ trên
Zing Forum

vh
Nhà xuất bản
Văn học

Shock Tình

Kawi

Ebook by: Đào Tiểu Vũ eBook

Giới Thiệu Tác Phẩm

Bạn đang đọc truyện Shock Tình của tác giả Kawi trên website đọc truyện online. “ Có những trái tim...không biết khóc bao giờ... Có những nỗi đau...khiến con người hạnh phúc... Có những nỗi nhớ...vượt qua thời gian in sâu trong vô cực... Có những tình yêu khi ra đời đã là hóa thành biển khơi....”

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Mục lục

[Giới Thiệu Tác Phẩm](#)

[Chương 1 → 50](#)

[Chương 51 → 100](#)

[Chương 101 → 150](#)

Chương 1 → 50

[Chương 1: Bước Đi Cùng Ác Quỷ...](#)

[Chương 2: Xung Đột Trên Điện Thoại](#)

[Chương 3: Kẻ Lạ Mặt Nằm Dưới Giàn Hoa Giấy](#)

[Chương 4: Vị Khách Kỳ Lạ](#)

[Chương 5: Cuộc Chiến Giữa Các Kẻ Thích Đùa](#)

[Chương 6: Bữa Ăn Tối Khó Nấu](#)

[Chương 7: Khi Ác Quỷ Chảy Máu](#)

[Chương 8: Người Đàn Bà Thứ 2](#)

[Chương 9: Lần Cuối Cùng...](#)

[Chương 10: Cuộc Trốn Chạy Đáng Sợ](#)

[Chương 11: Qúa Khứ Tàn Nhẫn](#)

[Chương 12: Những Sự Thật Mang Một Phần Giả Dối](#)

[Chương 13: Sự Trở Về Trong Bóng Tối](#)

[Chương 14: Tôi Là Nữ Thần](#)

[Chương 15: Nguy Hiểm Sau Bức Màn Giàu Sang](#)

[Chương 16: Những Cái Ôm Bất Đặc Dĩ](#)

[Chương 17: Bóng Đen Trước Mặt](#)

[Chương 18: Bác Sĩ Của Tôi Là Ác Quỷ](#)

[Chương 19: Những Kẻ Không Nhà](#)

[Chương 20: Cặp Tình Nhân Bất Đặc Dĩ](#)

[Chương 21: Cuộc Chạm Mặt Của Sự Đối Lập](#)

[Chương 22: Rắc Rối Với Cái Wc](#)

[Chương 23: Âm Sát](#)

[Chương 24: Vị Khách Không Ngờ Tới](#)

[Chương 24: Vòng Tròn Oan Nghiệt](#)

[Chương 25: Cuộc Gặp Gỡ Thú Vị](#)

[Chương 26: Sự Tức Giận Của Thiên Thần](#)

[Chương 27: Bạn Của Tôi Là Devil](#)

[Chương 28: Những Rắc Rối Không Tưởng](#)

[Chương 29: Khi Devil Không Nổi Giận](#)

[Chương 30: Angle Thay Đổi](#)

[Chương 31: Nỗi Buồn Của Sự Thừa Nhận](#)

[Chương 32: Đối Diện Với Ác Quỷ](#)

[Chương 33: Bữa Ăn Sáng Đáng Nhớ](#)

[Chương 34: Bạo Lực Với Ác Quỷ](#)

[Chương 35: Ác Quỷ Hiện Hình](#)

[Chương 36: Dạ Tiệc Phần 1](#)

[Chương 38: Dạ Tiệc \(Phần 2\)](#)

[Chương 39: Trò Chơi Quái Dị](#)

[Chương 40: Đi Cùng Thiên Thần Nhưng Lại Hôn Ác Quỷ](#)

[Chương 41: Bắt Cóc](#)

[Chương 42: I Miss You, You Miss Me, So Crazy...](#)

[Chương 43: Nỗi Đau Của Quỷ](#)

[Chương 44: Rắc Rối Với Cái Salopas](#)

[Chương 45: Cái Kiss Thứ 3](#)

[Chương 46: Cái Kiss Thứ 4](#)

[Chương 47: Năm Tay](#)

[Chương 48: Lời Tỏ Tình Của “Siêu Trọng”](#)

[Chương 49: Sự Truy Đuổi Của Quỷ](#)

[Chương 50: “Lộ Diện Con Dâu Tập Đoàn Ist”](#)

Chương 51 → 100

[Chương 51: Những Sát Thủ Lạ Mặt](#)

[Chương 52: Hoàng Hôn](#)

[Chương 53: Căn Nhà Có Giàn Hoa Giấy....](#)

[Chương 54: Nỗi Lòng Của Angle](#)

[Chương 55: Những Kẻ Xấu Số](#)

[Chương 56: Cuộc Chiến Của Những Mỹ Nhân](#)

[Chương 57: Bản Lĩnh Của “Nữ Thần”](#)

[Chương 58: Nỗi Đau Của “Quý Nữ”](#)

[Chương 59: Rút Lui Trong Nước Mắt](#)

[Chương 60: Mình Sẽ Xa Nhau...mình Sẽ Rất Đau...nhưng Cuối Cùng Mình Sẽ Yêu Nhau...](#)

[Chương 61: Kẻ Cặp Gặp Bà Già](#)

[Chương 62: Cứ Ngỡ Là Có...hoá Ra Lại Không...](#)

[Chương 63: Khi Đã Biết Đến Hai Từ Phản Bội...thì Nhân Cách Sẽ Đi Vào Bóng Tối...](#)

[Chương 64: Trò Đùa Không Đúng Lúc](#)

[Chương 65: Chướng Ngại Vật](#)

[Chương 66: Có Những Cái Giá...phải Trả Bằng Cả Cuộc Đời...](#)

[Chương 67: Cuộc Rượt Đuổi Của Những Đại Gia](#)

[Chương 68](#)

[Chương 69](#)

[Chương 70: Cho Và Nhận](#)

[Chương 71: Ân Nhân Xuất Hiện](#)

[Chương 72: Tình](#)

[Chương 73: Những Rắc Rối Không Tưởng](#)

[Chương 74: Có Những Thứ Gọi Là...hạnh Phúc \(Phần 1\)](#)

[Chương 75: Có Những Thứ Gọi Là... Hạnh Phúc \(Phần 2\)](#)

[Chương 76: Cô Giáo Và Những Đứa Trẻ](#)

[Chương 77: Vòng Vây Mỹ Nhân](#)
[Chương 78: Thực Hiện Nhiệm Vụ](#)
[Chương 79: Bí Mật Sau Bức Rèm Kì Lạ](#)
[Chương 80: Người Mẹ Của Bóng Tối](#)
[Chương 81: Sự Thật Bất Ngờ](#)
[Chương 82: Cơ Ác Mộng Mang Tên: Con Nít!](#)
[Chương 83: Mút...tay?!?](#)
[Chương 84: Giận](#)
[Chương 85: Cuộc Hội Ngộ Trước Mũi Xe](#)
[Chương 86: Cái Giá Của Sự Cứng Đầu](#)
[Chương 87: Khi Người Ta Yêu...thì Người Ta Sẽ...](#)
[Chương 88: Quỷ Nữ Và Thiên Thần...](#)
[Chương 89: Mặt Nạ Quý](#)
[Chương 90: Sống Một...chết Hai....](#)
[Chương 91: Anh Sẽ Cùng Em...đi Tới Cuối Con Đường...](#)
[Chương 92: Sau cơn Mưa...trời Có Thể Sáng?](#)
[Chương 93: Vàng Sơn Một Thử Yêu Em....](#)
[Chương 94: Nội ...chiến?](#)
[Chương 95: Những Vết Chém Của Quá Khứ...](#)
[Chương 96: Ghen Kiểu Devil!](#)
[Chương 97: Hoang Tàn...đỏ....hoàng Hôn...](#)
[Chương 98: Em... Cũng Có Quyền Ghen...](#)
[Chương 99: Bao Lực...tình Yêu...](#)
[Chương 100: Tôi Yêu Bạn...yêu Rất Nhiều...](#)

Chương 101 → 150

[Chương 101: Cực Điểm Của Tàn Nhân...](#)

[Chương 102: Vực...bước Tiếp Hay Lùi Lại...](#)

[Chương 103: Con Đường...tình Yêu...](#)

[Chương 104: Số Phận...nghiệt Ngã...](#)

[Chương 105: Sự Trả Thù Không Đúng Lúc](#)

[Chương 106: Mưa Và Nước Mắt](#)

[Chương 107: Đua Cùng Thần Chết](#)

[Chương 108: Sự Bám Đuối Của Quý...\(Phần 1\)](#)

[Chương 109: Tiếng Động Của...quý... Phần 2](#)

[Chương 110: Những Tình Huống ... Kì Cục](#)

[Chương 111: Bàn Tay Của Quý.....\(Phần 1\)](#)

[Chương 112: Bàn Tay Của Quý_\(Phần 2\)](#)

[Chương 113: Sợi Dây Chuyền Hình Mặt Trời...](#)

[Chương 114: Ly Rượu Oan Nghiệt....](#)

[Chương 115: Shock...tình...](#)

[Chương 116: Rào Cản...\(Phần 1\)](#)

[Chương 117: Rào Cản...\(Phần 2\)](#)

[Chương 118: Chạy Trốn \(Phần 1\)](#)

[Chương 119: Chạy Trốn \(Phần 2\)](#)

[Chương 120: Sự Biến Mất Kì Lạ](#)

[Chương 121: Sự Thật](#)

[Chương 122: Tao Là Angle! Không Phải Là Angel!](#)

[Chương 123: Bó Hoa Cưới...](#)

[Chương 125: Nỗi Đau Của Người Trong Cuộc](#)

[Chương 126: Say Goodbye...](#)

[Chương 127: Sự Thật Cuối Cùng](#)

Chương 1: Bước Đi Cùng Ác Quỷ...

6

h30 chiều.

.

Từng cơn gió của ngày đông đập vào mặt khiến Nim lạnh buốt. Nhưng cái lạnh của thời tiết không lạnh lẽo bằng cái lạnh của người đời...

Hôm nay là một ngày đáng buồn và đáng khóc. Nhưng Nim không muốn quan tâm. Sự bất hạnh của một cô bé không thể nói chuyện đã làm cho Nim không còn biết khóc là gì, chỉ biết cúi đầu trong im lặng, vỗ về bản thân bằng sự chấp nhận và bỏ qua.

.

Trên con đường vắng tanh chỉ thoảng nhẹ tiếng xì xào của hàng cây già cỗi. Nim tự thả mình giữa không trung để mong quên đi tất cả...

Bụp...bụp...bụp...

Đó là thứ âm thanh đáng ghét phá vỡ sự bình yên mà Nim đang hưởng thụ. Cô bé vội vàng trở về với thực tại. Hình như trong con ngõ phía trước mặt có đánh nhau thì phải. Nim lắng nghe rồi thở dài. Kệ! Đó là chuyện thiên hạ. Một kẻ tật nguyền như cô thì không nên dính tới, chỉ thêm phiền phức mà thôi.

.

- Thằng nhóc này! Sao mà lì lợm thế hả? Tao đã cảnh cáo mày bao nhiêu lần rồi mà mày giả điếc không thèm nghe sao?

.

- Này thằng mọt già! Mà đúng là gan to mới dám đánh lén tao! Mà muốn chết hả? – Chàng trai với ánh mắt sắc lẹm hướng thẳng về phía kẻ vừa đánh mình, tay trái đưa lên quệt vệt máu trên khoe miệng..

.

- Ha ha! Tao tiểu nhân thế đó! Nếu không thì sao trị được một thằng bất trị như mày! Tụi bây đâu! Xử hẳn đi! Trả thù cho em trai tao!

.

Và rồi những âm thanh bạo lực lại nổi lên, dồn dập...

Nim bước đi, nhưng lại không đành lòng... Ở đây vắng người...lỡ may...
Nim lắc đầu...

Cô bé dừng bước, quay lưng hướng về con ngõ đáng sợ đó.

.

Và người ta thấy bóng dáng một nữ sinh trên tay cầm cành cây gậy đập tới tấp vào lưng mấy kẻ du côn.

.

Tất nhiên cành cây đó chỉ là “khoai sắn” với chúng, gãi ngứa còn chưa đủ huống gì. Bọn người lạ mặt sau một phút ngạc nhiên liền quay lại nhìn:

.

- Con nhỏ nào đây? – Tên cầm đầu hét hàm

.

Nim lặng im.

.

- Mà y là người quen của nó hả? Hay là bạn gái???

.

Im lặng.

.

- Con ranh này? BỐ mà y hỏi mà mà y đứng trơ thế hả?

.

Nim đứng im, tim đập thình thịch, hai tay nắm chặt, cô thoáng thấy bóng dáng của cậu nhóc xấu số đằng sau, đang rên rỉ với hàng tá vết thương trên người. Cô muốn chạy quá...nhưng hai chữ “con người” không cho phép Nim làm thế!

.

- Đừng nói tao ăn hiếp con gái nhé! Tụi bây đâu! Xử con nhỏ này luôn!

.

Mặt Nim tím tái, hai mắt nhìn chăm chăm vào lũ người đối diện. Làm sao bây giờ??? Làm sao bây giờ???

.

Bỗng từ đâu con ngõ vang lên tiếng người rao bánh bao. Âm thanh ấy rất nhỏ, có lẽ chỉ có mình Nim nghe được vì tai cô bé cực kì nhạy với âm thanh.

.

Một tia sáng lóe lên trong đầu...

Rầm!

.

- Đại ca ơi! Con nhỏ...con nhỏ...! – Lũ côn đồ tay cầm mã tấu ngơ ngác

Tên cầm đầu quay lại nhìn.

.

Nhìn xuống, Nim đã nằm dưới đất trong tình trạng chết lâm sần.

.

Hắn ngẩng mặt lên, ông lão bán bánh bao đang đứng trước mặt và hốt hoảng nhìn tất cả.

.

Và như một sự tất yếu...

.

- Bớ bà con! Bớ bà con! Có kẻ giết người!...

.

Giọng rao “tu luyện ngàn năm” của ông lão được vận dụng một cách hiệu quả trong trường hợp này, cộng thêm cái mõ “âm vang núi rừng” cất lên “lảnh lót”...

Chẳng mấy chốc đã nghe tiếng chân người rầm rập...

Lũ côn đồ chỉ biết há hốc mồm ngạc nhiên, mọi chuyện xảy ra quá nhanh khiến chúng không kịp trở tay.

.

- Còn nhìn gì nữa! Chạy thôi! Không thì vào đống cỏ lũ! – tên cầm đầu hốt hoảng

Và thế là đã thoát! Nhờ vào “thiên thời, địa lợi, nhân hòa”!

.

Khi chắc chắn rằng tụi côn đồ đã tháo chạy, Nim vùng ngay dậy tới đỡ kẻ xấu số lên rồi chạy nhanh ra khỏi ngõ. Người ta kéo tới càng đông thì càng phiền.

.

Hai người chạy đến gần bờ sông rồi ngồi bệt xuống bãi cỏ. Cậu nhóc sau một hồi ngạc nhiên mới bắt đầu bình tĩnh:

.

- Này! Cũng đừng cảm nhĩ? – cậu nhóc cười nhẹ

.

- Sao hỏi mà không trả lời???

.

Nim nhăn mặt, chỉ tay vào miệng rồi lắc đầu.

.

- A! Thì ra là bị câm!

.

Nim ngược nhìn khuôn mặt của kẻ xấu số đầy những vết bầm tím, chiếc áo sơ mi trắng đã dính bẩn bê bết nhưng con người đó lại có vẻ không sợ hãi hay lo lắng gì.

.

- Không thể nghĩ rằng có lúc mình phải nhờ một đứa câm cứu! Nực cười thật!

.

Nim cúi đầu. Không phải vì tự ái mà vì mệt mỏi. Hình như cả ngày nay cô chưa ăn được gì.

.

Tiếng điện thoại reo lên. Nim mở máy ra. Là số của anh trai. Cô vội vã lấy cặp chạy về, không quên chào kẻ xấu số đang ngồi trước mặt.

.

Cậu nhóc nhìn theo...

Hai ngày sau...

Đang ngồi trên ghế đá ôn lại mớ công thức khó nhằn vừa mới học, Nim nghe tiếng xì xào của mấy cô bạn ở dãy học bên:

.

- Tụi mày ơi! Phen này trường mình khổ rồi! Nghe đâu hôm nay Devil chuyển sang trường mình học đấy!

.

- Hả? Làm sao có thể thế được! Hắn đang học ở bên Vĩnh Thụ mà!

.

- Nghe đâu hắn đánh con trai hiệu trưởng đến mức phải vào bệnh viện nên bị đuổi. Cũng may ba hắn làm to mới lo cho hắn được một chỗ ở trường mình!

.

- Không phải chứ??? Tại sao lại là trường mình??? Sắp khổ rồi!

.

Nim nghe nhưng chẳng hiểu gì. Giữa Nim và những cô bạn đó ngăn cách nhau bởi một cái hàng rào thấp đầy hoa cỏ may. Đây là trường cho cả học sinh bình thường lẫn học sinh khuyết tật học. Hay dãy phòng học như là 2 thế giới khác nhau, chẳng bao giờ có sự tiếp xúc, phần lớn là vì học sinh ở dãy A (dãy dành cho học sinh bình thường) coi thường học sinh dãy B nên chả bao giờ nói chuyện với nhau. Họ chỉ có một điểm chung duy nhất là cái sân lớn ở giữa. Khoảng sân của sự bình đẳng...

.

- Này Nim! Làm gì mà thần thờ thế???

.

Tú Vân vỗ vai cô bé cười tươi hỏi. Tú Vân là người bạn thân duy nhất của cô bé từ khi vào đây học. Một người bạn thật sự tốt!

(Mình đang ôn lại bài)

.

- Siêng gớm nhỉ???

.

(Không phải siêng, mà là không muốn bị điểm thấp nên phải cố gắng cày)

.

- Xời ơi! Cậu cứ lo xa! Mà này! Ngày hôm qua nghe nói tụi thằng Long lại tới chọc cậu hả???

cái lũ mất dịch này, bị mình đánh cho mấy trận mà chưa chừa!

.

Nim tiu ngu. Một đứa tật nguyên thì không thể tránh khỏi chuyện bị chọc, bị coi thường.

.

- Đừng buồn nữa! Tối nay mình chở cậu đi ăn kem! Ok? – Tú Vân cười híp mắt, hai cái má phúng phính đỏ ửng lên.

.

Nim cười.

.

Chuông vào giờ học reng lên. Tất cả học sinh đã ổn định để chuẩn bị vào tiết. Nim nằm trên bàn, buồn, tự dưng Nim thấy buồn. Hôm nay anh trai cô bé phải đi Mỹ để làm dự án, chỉ có mình Nim ở nhà.

.

Bỗng tất cả trở nên náo loạn. Nim ngẩng đầu dậy nhìn ra phía cửa, sao lại đông người thế nhỉ? Hiếm khi thấy học sinh dãy A sang “thăm” dãy B nhiều đến thế!

.

Tú Vân hốt hoảng chạy vào lôi Nim ra ngoài.

.

Không biết chuyện gì nên Nim chỉ biết ngơ ngác ngác ngác.

.

Và cô bé khựng lại khi nhìn thấy người đang đứng trước mặt mình:

.

- Chào Đỗ Quyên! – một nụ cười mỉm cất lên.

.

- Trời ơi! Con câm này quen với Devil sao? Chuyện lạ Việt Nam !

.

- Chuyện gì thế nhỉ??? Sao Devil biết nhỏ đó????

.

Đó là sự ngỡ ngàng của những người xung quanh. Devil trừng mắt nhìn, tất cả lùi ra, trở về trong im lặng.

.

Riêng Nim, cô bé chỉ biết im lặng đứng nhìn kẻ đối diện. Đây là Devil sao? Là kẻ nổi tiếng tàn bạo trong giới học sinh của tỉnh sao? Nhưng sao lại là người đó??? Là người mà cô bé đã cứu hôm nọ chứ???? Bao nhiêu câu hỏi cứ hiện lên trong đầu khiến Nim rối bời!

.

- Chiều nay tan học, đứng đợi tôi ở cổng trường!

.

Và Devil quay lưng đi. Để lại một đống thắc mắc cho những kẻ tò mò.

.

Nim nhìn theo, không có phản ứng gì, vì chẳng biết phải phản ứng ra sao nữa. Và những ánh mắt nghi ngại hướng về cô bé, người mà chẳng bao lâu nữa sẽ trở thành bạn gái của Devil trong những lời đồn của học sinh Linh Nam.

.

Tú Vân nhìn Nim đầy dò hỏi nhưng cũng ko nói gì rồi lặng lẽ trở về lớp. Mọi chuyện xảy ra cứ như một trò đùa vậy.

.

Hết tiết 5. Nim trải qua 3 tiết học với sự “chăm chú” của lũ bạn tật nguyền trong lớp. Mặc dù họ cũng như Nim, không biết nói nhưng tò mò là bản chất của con người, làm sao tránh khỏi. Nim lắc đầu đứng dậy xách cặp đi về.

.

Ra tới cổng, Nim mệt mỏi đứng dựa vào thành tường. Devil thật sự đáng sợ như vậy sao, tàn ác như vậy sao? Thế mà cô cứ nghĩ đó chỉ là một cậu bạn xấu số bị người ta ăn hiếp. Thật khờ khạo.

.

- Này! Lên xe!

.

Đó là tiếng của Devil. Cậu ta đang ngồi ở trong xe nói vọng ra. Nim hoảng hốt chạy đi.

.

Nhưng không thoát được, Devil nắm tay lôi mạnh lại khiến Nim nhăn mặt.

.

- Tôi bảo mà bạn không nghe sao? Lên xe đi!

.

Nim nhất quyết không chịu đi. Một sự giằng co diễn ra trước sự chứng kiến của tất cả mọi người có mặt. Ai cũng ái ngại cho cô bé tội nghiệp. Nhưng chỉ ái ngại chứ không dám làm gì.

.

Devil lôi mạnh Nim về phía chiếc xe, và dù có phản ứng kịch liệt đến đâu thì Nim vẫn không thể thoát khỏi bàn tay như sắt của cậu nhóc.

.

Và người ta thấy Devil lôi mạnh Nim rồi đẩy cô vào trong xe. Cánh cửa ô tô đóng sập lại. Chiếc xe từ từ lăn bánh.

.

Mặt Nim đỏ ửng lên, ánh mắt tức giận nhìn Devil đang ngồi tì tay lên trán đăm chiêu suy nghĩ.

.

- Đừng có nhìn như thế! Tôi không thích!

.

Không thể chịu đựng được nữa. Dù không thể nói nhưng cũng không thể để như thế này được. Nim hoa tay múa chân tỏ thái độ.

.

- Bạn nói tôi là người bất lịch sự hả? Tôi bất lịch sự lâu rồi, không phải chỉ đến bây giờ đâu!

.

Nim ngớ người. Ngôn ngữ của người câm sao hẳn lại hiểu được nhỉ?

.

- Ngồi im đi! Tôi sẽ tặng cho bạn một món quà! Dầu sao bạn cũng mang tiếng cứu tôi hôm trước!

.

Nim tròn mắt! Đây là cách trả ơn của Devil sao??? Đúng là Devil, lúc nào cũng sặc mùi bạo lực.

.

Chiếc xe dừng lại tại một con đường vắng. Nim nhìn ra. Sao trong quen thế này??? Đây chẳng phải con đường có con ngõ nhỏ mà lúc trước Devil bị đánh sao?

.

- Xuống xe đi! – Devil la lớn

Nim nhăn mặt bước ra. Cậu nhóc ko ngần ngại cầm chặt tay cô bé dẫn vào con ngõ đáng sợ đó. Không hiểu sao tim của Nim lại đập thình thịch, cô bé linh tính có chuyện không hay...

Vào đến trong, tại nơi mà hôm đó Devil bị đánh, một đám người đang đánh một người, cảnh tượng y hệt lúc đó. Nim nhìn với ánh mắt sững sờ.

.

- Tụi bây! Dừng tay !

.

Đám người đó ngưng lại, đứng dạt sang hai bên. Kẻ xấu số đang nằm bẹp trên nền. Nim tá hỏa khi nhận ra đó không ai khác chính là tên côn đồ cầm đầu ngày trước. Nhưng bây giờ, trông hảnh hưởng hơn Devil rất nhiều, máu me bê bết, khuôn mặt bị bầm tím gần như biến dạng.

.

Devil bỏ hai tay vào bọc quần thùng thỉnh tiến lại tên cầm đầu rồi cúi người xuống:

.

- Thế nào? Ngọt ngào chứ? Tao đã nói trước là đừng đụng vào Devil này! Sẽ không có kết quả tốt đẹp đâu! – Devil lấy tay vuốt khuôn mặt đầy máu

của tên cầm đầu với nụ cười khinh bạc.

.

Tên đó không còn hơi để nói, chỉ biết gục gục thở hỗn hển, khuôn mặt bộc lộ sự đau đớn tột độ.

.

Mặt Devil đột ngột biến sắc, từ vẻ tươi tỉnh vui vẻ sang vẻ sắc lạnh đáng sợ. Nim thấy cậu ta rút từ trong túi quần ra một con dao nhỏ, ánh kính loại lấp lánh dưới ánh nắng chiều.

.

Nim tím mặt.

.

Devil đưa cây dao trước mặt tên cầm đầu, giọng trêu chọc:

.

- Thế nào ông anh? Thấy cái này thì có xúc động gì không?

.

Nim chạy lại cầm tay Devil. Ánh mắt van nài.

.

- Làm cái gì thế?

.

Nim lắc đầu tỏ ý ngăn cản.

.

- Muốn tôi tha cho hắn à? Tha cho kẻ đã đụng vào Devil sao?

.

Nim nín thở.

.

- Tụi bây! Lôi con nhỏ tránh ra!

.

Mấy kẻ đứng xung quanh chạy lại lôi Nim đứng dậy rồi kéo ra sau.

.

Ánh mắt Devil ngược nhìn Nim, sắc lạnh đến đáng sợ rồi quay về phía tên cầm đầu .

.

- Cái ngu nhất của mày là gì mày biết không? Là dám đụng vào tao và làm tao chảy máu.

.

Á á á...

Nim xuýt ngất khi chứng kiến cảnh tượng hãi hùng đang diễn ra.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 2: Xung Đột Trên Điện Thoại

G

G

á em đừng bước đi...để anh được quay lại...giá em đừng hờn dỗi...để anh biết đợi chờ..."

Tên cầm đầu la trong đau đớn khi bị Devil cầm cây dao nhỏ rạch một cách chậm rãi hình dấu nhân trên lưng. Máu chảy ra...Trong đôi mắt Nim bây giờ, Devil hiện lên nguyên hình là tên ác quỷ. Và cô bé khóc, khóc vì sợ hãi, vì đau khổ, vì thất vọng...

.

- Tao tặng mày cái này! Cứ coi như là một sự đánh dấu nho nhỏ để mày nhớ về tao! Hãy nhớ rằng, không ai có thể khiến Devil này chảy máu!

.

Devil vất con dao nhỏ xuống đất, lấy tay xoa đầu tên xấu số với nụ cười nhếch mép. Một vẻ đẹp của ác quỷ...

Cậu nhóc đứng dậy, tiến lại phía Nim:

.

- Thế nào? Món quà này bạn thấy hài lòng chứ? Thôi! Ta về.

.

Devil cầm tay Nim bước ra khỏi con ngõ. Nim tức giận giựt mạnh tay ra. Những gì vừa chứng kiến khiến cho Nim thấy ghê sợ Devil, rất ghê sợ, cậu ta mới chỉ bằng tuổi cô mà thôi...

Nim ngoảnh mặt nhìn tên xấu số, ánh mắt thương cảm. Mặc dù đó cũng là người xấu...

Nim muốn đi bộ về nhưng Devil không cho, cô bé lặng lẽ lên xe ngồi. Một nỗi buồn xen sợ hãi dâng lên trong lòng, Nim giấu giọt nước mắt chọt rơi ra trên khóe mi đã khô cạn. Devil biết nhưng im lặng, cậu nhóc hướng tầm nhìn ra phía cửa kính xe ô tô.

.

Đến con đường gần nhà, Nim nằng nặc đòi xuống, chiếc xe dừng lại, cô bé mệt mỏi bước ra.

.

- Này! – Devil gọi lại.

.

Nim vẫn bước đi.

.

- Từ nay về sau! Tôi ko muốn có bất kì quan hệ gì với bạn. Hãy quên rằng chúng ta đã từng gặp nhau!

.

Và chiếc xe lăn bánh.

.

Lòng Nim thắt lại...

Ở nhà một mình. Buồn. Nim chỉ biết ngồi làm bạn với mấy con gấu bông. Ngược mắt nhìn khung ảnh trên tường, Nim nhớ về một thời đã qua, có ba có mẹ, cả gia đình quây quần bên nhau. Giờ đây chỉ còn Nim và anh trai ở với nhau, ba mẹ mỗi người đều đã có tổ ấm mới. Nim thở dài...

.....

Thái Trình Kha là con trai của một doanh nhân kinh doanh bất động sản nổi tiếng trong vùng (trước đây là một diễn viên nổi tiếng của thập niên 80). Ông là một trong bốn người có ảnh hưởng lớn nhất đến tình hình phát triển kinh tế của tỉnh. Từ năm lớp 8 đến năm 12, số lần chuyển trường của Trình Kha là không thể đếm được. Hầu như trường nào cậu nhóc cũng đã từng học và cũng chỉ học được vài tuần, lâu lắm là vài tháng rồi lại chuyển đi. Và cứ như là một cái lệ, cứ sau một lần chuyển trường là sẽ có một vụ chấn động do chính tay cậu gây ra, nhẹ nhàng là phá trường, nặng nề là đánh bạn học gây thương tích. Giới học sinh trong tỉnh biết đến Trình Kha như là một con người sinh ra đã không có trái tim, chỉ biết độc ác, tàn nhẫn, và hành hạ người khác. Cũng không ai biết nguyên nhân của lối sống tàn nhẫn mà cậu nhóc này đang tôn thờ. Và cái tên Devil_ ác quỷ không bao giờ biết khóc, đã dần thay thế cái tên Trình Kha để mỗi khi nhắc đến, tất cả thầy cô và học sinh phải rùng mình.

.

.....

Ngồi một mình trong phòng, Nim bỗng muốn ra ngoài đi dạo. Nhưng trời đã tối, không biết có an toàn không. Mọi khi được anh trai dẫn đi chơi, giờ thì anh đang vi vu bên Mỹ tuần sau mới về. Nim thấy nhớ anh trai da diết. Cô bé đánh bạo lấy áo khoác rồi khóa cửa ra ngoài, không quên mang theo cái châm điện nhỏ bằng lòng bàn tay mà anh trai đã đưa cho phòng khi gặp người xấu. Chỉ mới 8h, cũng không phải là quá muộn.

.

Ngoài đường vẫn tấp nập. Công việc khiến con người luôn phải hoạt động. Nhưng như thế lại vui, chứ ở nhà hoài thì chán lắm. Nim mỉm cười rồi cúi đầu bước đi.

.

Có tiếng chân người phía sau thì phải...không phải một mà là rất nhiều....

.

Nim vẫn bước đi...

Càng lúc tiếng bước chân càng gần...

Nim không quay đầu nhìn lại nhưng bắt đầu thấy sợ, cô bé lấy trong túi áo cái châm điện và nắm chặt lấy nó.....

.

Và những bước chân dồn dập phía sau khiến cho tai Nim run từng đợt. Đã quá gần...

Cô bé nhắm chặt mắt lại quay lưng, dí cây châm điện đã bật nguồn vào người kẻ bám theo.

.

Á á á.....

Nim chỉ kịp nhìn thấy một cái thân hình to đùng kêu lên một phát rồi nằm bất động dưới đất. Những bóng đen phía sau bỗng dừng chạy mất. Hình như cô bé cho cường độ dòng điện hơi lớn thì phải??? không biết có xảy ra chuyện gì không nữa. Cô bé run rẩy cúi xuống nhìn kĩ mặt kẻ bám theo.

.

Là một thằng con trai, mặc áo bull đỏ, quần hộp đen, cao khoảng 1m75, khuôn mặt bị che khuất bởi chiếc mũ lưỡi trai chụp xuống.

.

Nim bắt đầu toát mồ hôi...

Chợt cô bé thấy cánh tay của người đó động đậy, cậu ta nhăn mặt lấy hai tay chống đất ngồi dậy. Nim hết hoảng đứng vụt lên, cánh tay phải vô tình quệt mạnh vào vai kẻ đối diện.....

Á á á.....

Và cậu nhóc lại bất động lần 2. Đơn giản vì tay phải cô bé vẫn còn cầm cái châm điện chưa tắt nguồn.

.

10 phút sau.

.

Phải khó khăn lắm Nim mới có thể kéo cái thân hình to đùng ấy vào vỉa hè. Sao lần này lại bất tỉnh lâu thế nhỉ? Anh trai có nói là người bị châm điện bất tỉnh tốt đa cũng chỉ 5 phút thôi. Có lẽ tại hẳn bị 2 lần liền nhau nên hơi lâu. Nim thấy lo lắng. Hình như cô bé đã tát gần cả trăm cái vào mặt của cậu nhóc để “kích thích” sự tỉnh dậy nhưng vô hiệu (nói là tát cho oai chứ thật ra chỉ là vỗ vỗ nhẹ vào má thôi)

.

Bỗng có chai nước suối của ai đó uống dở vớt bên gốc cây. Nim chạy lại nhặt lên rồi “tươi” vào mặt kẻ đang nằm bất động.

.

Và chai nước suối đã phát huy hiệu quả của mình.

.

Cậu nhóc nhăn mặt và bắt đầu mở mắt.

.

Nim thở phào nhẹ nhõm.

.

Nhưng vẫn để mình ở thế chủ động, cô bé cầm cái châm điện hướng về mặt cậu nhóc, mặt nghiêm nghị.

.

- Trời đất! Làm ơn cất cái đó đi! Tôi suýt nữa chầu trời vì nó đó! – cậu nhóc giật mình lùi lại.

.

Nhưng Nim vẫn kiên quyết không đặt xuống. Cô bé nghĩ rằng đó là người xấu.

.

- Làm ơn mà phải mặc oán thế này đây! Bạn nghĩ tôi là người xấu hả? Khổ thật! Tôi đang đi trên đường thì thấy một đám người bám theo bạn, mà chỗ này lại vắng người, vì sợ bạn bị người ta bắt nạt nên mới đi theo bạn, Ai ngờ....

.

Nim thoáng ngạc nhiên, nhưng anh trai có dặn đừng bao giờ tin lời của người lạ, thế là Nim nhất quyết không bỏ cái châm điện xuống.

.

- Ok! Bạn không tin thì thôi! Tôi đi là được chứ gì? Người đâu đa nghi quá đáng. Có chuyện gì thì đừng trách tôi không báo trước nhé.

.

Cậu nhóc thoáng bực mình rồi đứng dậy bỏ đi. Nim nhìn theo. Trông không giống người xấu chút nào. Chả có thằng du côn nào mà đi giày Adidas mặc áo bull quần hộp đội mũ lưỡi trai và vai đeo ba lô cồng kềnh cả.

.

Thế là Nim chỉ còn một mình. Cô bé lắc nhẹ cái đầu rồi đứng dậy bước đi. Phải về nhà thôi, ngoài đường một mình nguy hiểm lắm.

.

Một cơn gió lạnh khẽ luồng qua mái tóc...

Ứ ...ứ ...ứ...

Nim hoảng hốt khi thấy mình bị ai đó bịt miệng lôi đi, không phải là một người mà ba bốn người. Nim cố sức vùng vẫy, nhưng việc không nói được đã khiến cô bé không thể kêu cứu vào lúc này...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 3: Kẻ Lạ Mặt Nằm Dưới Giàn Hoa Giấy

B

úp ...

Tên bịt miêng Nim đột ngột “ đo đất” khi bị đánh một cú như trời giáng sau đầu. Cậu nhóc ấy đã quay lại...

- Còn đứng ngây ra đó làm gì nữa? Chạy thôi!

Và cậu nhóc cầm tay Nim chạy thật nhanh về phía con đường lớn.

Những bước chân đuổi theo rầm rập cùng với tiếng la inh ỏi. Nim tự hỏi sao số của mình lại gắn liền với mấy tay xã hội đen này không biết. Cô bé nhăn mặt đau khổ...

Chạy được hơn 20 phút, bóng dáng những kẻ theo sau đã không còn vì cậu nhóc đã dẫn Nim chạy theo đường zigzag nên tụi người xấu khó mà bám theo. Người mệt lữ, cả hai cùng ngồi bệt dưới chân cây cầu lớn.

- Thế nào? Đã dứt hơi chưa?

Nim thở hổn hển không nói gì.

- Cũng may tôi thấy ko an tâm nên mới quay lại, không thì...

Hức hức hức...

Nim bật khóc toại tả.

- Làm cái gì thế? Sao tự nhiên lại khóc??? – Cậu nhóc hốt hoảng

Chưa bao giờ Nim gặp nhiều chuyện đáng sợ như thế. Mà lại chỉ có một mình

- Ok! Ok! Mọi chuyện đã xong rồi mà! Nguy hiểm cũng qua rồi! Đừng có khóc nữa! Nhìn xấu quá đi!

Nghe đến câu “ Xấu quá đi” Nim im bật. Dù gì cũng là con gái, cái gì đụng chạm đến nhan sắc thì không thể không quan tâm.

- May phước là đã nín!

Nim ngạc nhiên khi nhìn thấy cậu nhóc lấy tay lau nước mắt cho mình. Một cử chỉ mà từ xưa đến nay chỉ có anh trai làm với cô bé.

- Rồi đó! Nước mắt đâu mà nhiều thế không biết! Lau hoài mà vẫn còn ướt!

Nim bỗng giật mình vùng đứng dậy. Hình như từ nãy đến giờ cô bé quên mất đó là người lạ, là người mình chưa quen biết.

- Sao thế? Lại bị gì nữa à???

Nim quay lưng bước đi.

- Này! Sao hỏi gì cũng không nói thế? Chẳng lẽ bị bệnh khinh người???

Nim bắt đầu thấy khó chịu.

- Ơ hay! Tôi cứu bạn mà bạn bỏ đi không lời cảm ơn sao?

Nim đứng lại, suy nghĩ một lát rồi quay lưng lại, cúi đầu thay cho lời cảm ơn.

- Ơ! Kì cục nhỉ?

Một con người không biết tinh ý gì cả. Nim thầm nghĩ như thế rồi bước đi thật nhanh.

Nhưng cậu ta chạy tới nín lại.

- Tôi đã nói xong đâu mà bạn bỏ đi thế? Bạn ...bạn...không nói được hả?

Nim dù hơi bực mình nhưng cũng gục đầu.

- Tôi...tôi xin lỗi! Tôi không biết, cứ nghĩ là bạn không thèm nói chuyện với người lạ!

Nim ngẩng đầu lên nhìn cậu nhóc. Trong thứ ánh sáng mờ nhạt dưới chân cầu, cô bé chỉ nhìn rõ được đôi mắt. Sao mà giống đôi mắt của anh trai thế. Nim lại thấy nhớ anh. Gương mặt cô bé thoáng buồn.

- Tôi đưa bạn về! ok ?

Lần này Nim không phản ứng gì. Đi về một mình lỡ may lại có chuyện không hay thì khổ. Cứ để cậu ta đi cùng vậy.

Vậy là hai cái bóng rảo bước trên con đường vắng yên ắng.

Đó là một chàng trai đặc biệt. Nim cảm thấy thế khi nhìn vào đôi mắt biết cười của cậu nhóc. Một cảm giác gần gũi đến kì lạ.

- Bạn không nói được thì tôi hát cho bạn nghe vậy nhé! Có chịu để tôi tra tấn lỗ tai cho bớt buồn không?

Nim ngạc nhiên nhìn lên.

- Mà bạn không đồng ý cũng không được! vì bây giờ tôi thích hát, không hát thì tôi chịu không nổi!

Nim bật cười.

Và sự thật cậu ta hát rất hay. Nim lắng tai nghe bằng tất cả niềm say mê mà quên mất là mình đã đi quá xa so với đường về nhà. Cho đến khi chiếc đồng hồ của nhà thờ gõ 10h thì cô bé mới giật mình.

- Sao thế? Tôi hát dở quá khiến bạn thất kinh à? Đâu đến nỗi thế nhỉ??? –
cậu nhóc vẻ mặt đau khổ.

Nim lắc đầu, hươ hươ tay.

- Bạn nói gì? Mình không hiểu???

Nim quên mất là cậu ta không thuộc một thế giới với mình.

Nim cầm tay cậu nhóc dẫn đi theo hướng ngược lại. Đến căn nhà màu xanh nhạt có cái cổng được che phủ bằng giàn hoa giấy đỏ thắm, Nim dừng lại rồi lấy tay chào tạm biệt.

- À! Đây là nhà bạn hả?

Nim gật đầu rồi bước vào mở cổng, cậu nhóc nhìn theo cho đến khi cô bé bước vào trong nhà mới đi về.

Nằm trên giường, Nim suy nghĩ về những gì đã xảy ra. Cô bé thấy vui vì ít ra trên đời này còn có người tốt thật sự. Không giống như Devil.....

Sáng hôm nay là ngày chủ nhật, Nim tự thưởng cho mình một giấc ngủ nướng. Nhưng tiếng chó sủa inh ỏi ngoài cổng khiến cô bé không tài nào ngủ tiếp được. Mọi khi lũ chó hàng xóm đâu có “hợp xướng” vào buổi sáng, chỉ trừ những lúc có trộm hay người lạ thôi. Nim chạy ra ngoài

Ra đến cổng, nào là Lulu, Bubu, Toto, Roro đứng xếp hàng tranh nhau “khoe giọng”. Dưới giàn hoa giấy màu đỏ tươi, Nim giật bản mình khi thấy một người nào đó đang ngủ trước cổng nhà mình. Chắc là ông anh xin nào đó. Mà lạ thật, thường thường, mấy người ăn xin thường chọn mấy nhà xung quanh – là những ngôi nhà có cổng có mái che để ngủ chứ chả bao giờ ngủ trước nhà Nim – ngôi nhà duy nhất trong dãy mà không có mái che

thay vào đó là giàn hoa giấy bao phủ. Không biết người nào mà đại khờ thế không biết. Nim tự nhủ rồi cúi xuống nhìn.

Nhưng đó lại không phải là người lạ...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 4: Vị Khách Kỳ Lạ

N

im biết được điều đó nhờ chiếc giày Adidas...

Cô bé vội vã lay lay cậu bạn đang ngủ say như chết, ngủ ngoài đường mà trông thanh thản dễ sợ !

Cậu nhóc cựa mình vươn vai rồi từ từ mở mắt. Nim trông thấy cái phone nhạc thoáng sau mai tóc. Hèn gì chó sủa inh ỏi mà vẫn ngủ được ngon lành.

- Hơ! Bạn dậy rồi à? Chào buổi sáng! ^^

Nim hươ tay tỏ vẻ khó hiểu.

- Dù rất muốn hiểu nhưng tôi vẫn không hiểu. Bạn đang nói cái gì thế?

Nim bực mình chạy vào nhà lấy cuốn sổ tay với cây viết. Mong là trẻ em lang thang cơ nhỡ như cậu nhóc cũng biết được chút ít chữ.

(Sao bạn lại ngủ trước nhà tôi?)

- À! Cái này thì hiểu nè! Mình xin lỗi! Nhưng thực sự mình không có nhà! Mà ngủ ở gầm cầu thì nhiều muỗi lắm! Nên mới đến đây! Bạn không giận mình chứ?

(Không sao! Nhưng mà bạn là trẻ lang thang à???)

- À ừ! Cứ cho là vậy đi! Mà mình có thể vào trong nhà bạn để rửa mặt không? Đêm qua trời gió quá, mặt mình bị hứng hình như khá nhiều bụi nên thấy hơi xót!

Nim bối rối. Cho một thằng con trai lạ vào nhà...có nên không???

- Nếu bạn thấy không ổn thì cũng không sao! Mình chỉ hỏi thế thôi! Mình đi nhé! – cậu nhóc vẫy tay chào cùng với nụ cười hiền.

Và không hiểu sao, Nim nín tay lại....đó cũng là cái nín tay mở màn cho hàng loạt những điều đầy đau thương và hạnh phúc sau này...

- Sao thế? – cậu nhóc ngạc nhiên.

(Bạn vào đi)

.....

Vào đến nhà, Nim để ý cậu bạn lang thang của mình rất hiểu quy tắc. Trước khi bước lên thềm nhà, cậu ta cúi xuống cởi giày rồi đặt ngay ngắn sang một bên. Thái độ tỏ ra rất tự nhiên, chả hề lạ lẫm gì. Trẻ lang thang mà cũng “phong cách” vậy sao??? Nim thấy khó hiểu.

- Nhà vệ sinh ở đây hả??? – cậu ta cười

Nim gật đầu.

- Cám ơn bạn nhé!

Nim không nói gì nhưng miệng khẽ cười. Một con người rất lịch sự.

Cô bé bước ra phòng khách. Chợt chiếc ba lô màu xanh rêu đặt trên bàn làm Nim chú ý. Cái móc bằng kim loại gắn trên ba lô là của một nhãn hiệu thời trang rất nổi tiếng. Nim biết thế là vì anh trai cô bé cũng có một cái cặp của hãng này, giá thì trên trời. Sao một kẻ lang thang lại xài đồ đắt tiền thế nhỉ??? Chẳng lẽ ăn cắp của người ta! Nim vội lắc đầu để xua đi cái ý nghĩ đó. Không hiểu sao cô bé rất tin tưởng con người này.

- Đúng là có rửa có khác! Sáng khoái thật!

Tiếng cậu nhóc ở đằng sau làm Nim giật mình.

- Nhà bạn dễ thương thật đó! Rất ấm áp! Tôi thích những không gian như thế này!

Nim rạng rỡ hẳn. Ai vào nhà cũng thường khen như thế. Dù không phải là một tổ ấm trọn vẹn nhưng có anh trai ở với mình thì Nim đã thấy hạnh phúc lắm rồi. Đối với cô, anh trai vừa là bố, vừa là bạn, anh ấy là tất cả với Nim.

(Bạn ngồi đó để tôi đi kiểm cái gì ăn sáng nhé!)

Cậu nhóc gật gù cái đầu ra vẻ thích thú.

Nim chạy vội vào bếp, mở tủ lạnh lấy mấy cái trứng gà để đồ ộp la rồi tìm xem có còn mìTiếng chảo dầu xì xèo nhưng cũng không đủ che đi tiếng chuông điện thoại phát ra từ phòng khách. Nim định bụng ra coi nhưng nghĩ lại là điện thoại của mình ở trong phòng ngủ mà, mà tiếng nhạc đó, cũng không phải là tiếng nhạc chuông của Nim. Suy nghĩ một lát, cô bé chạy ra...

Căn phòng trống trơn. Cậu nhóc đã biến mất.

Nim nhìn xuống bàn, có một mảnh giấy nhỏ với nét chữ viết vội:

“ Xin lỗi bạn nhé! Mình có việc gấp phải đi nên không thể dùng bữa sáng cùng bạn được! Hẹn gặp lần sau vậy! ^^ Kiss you! “

Nim nhìn ra cửa...cậu ta đúng là kì lạ...

Nhưng hình như còn có cái gì đó, một chiếc chìa khóa có cái móc ngôi sao. Chắc là của cậu bạn kì cục ấy, Nim đành cất nó trong ví để khi nào gặp lại thì trả, nhưng cũng không biết là bao giờ mới gặp lại. Nim thoáng buồn.

Sáng thứ 2 đầu tuần.

Trong chiếc áo dài trắng tinh, Nim nhanh chóng khóa cửa nhà rồi đến trường. Nhà gần trường nên cũng chẳng cần đi xe đạp, từ nhỏ đến lớn Nim đi bộ quen rồi.

Vừa bước tới cổng trường, những người mà Nim không muốn gặp lại xuất hiện.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 5: Cuộc Chiến Giữa Các Kẻ Thích Đùa

N

ày! Bạn Đỗ Quyên! À không, phải gọi là Nim cho thân mật nhỉ??? – cậu bạn dầy A cười cười nham hiểm.

Nim chẳng còn lạ lẫm với đám người này. Đứa cầm đầu tên Long, là một học sinh cá biệt, không hiểu ở Nim có cái gì khiến hấn gai mắt mà từ lúc đặt chân vào đây học, cậu ta luôn chọc ghẹo và gây rắc rối cho cô bé.

- Hôm nay mặc áo dài cũng xinh nhỉ??? Nhưng sao mà trắng thế! Nhìn chói cả mắt! Hay để tụi này làm cho nó bớt trắng để dễ nhìn hơn nhé! – và cả đám cười âm lên.

Nim hốt hoảng. Hai đứa bên cạnh trong tay đã cầm sẵn bao cát.

- Định chạy hả??? Chạy đâu cho thoát!

Nim cố vùng vẫy khỏi đám bạn mất lịch sự ấy nhưng tụi nó đông quá, mà cô bé lại mặc áo dài nên khó khăn vô cùng. Bỗng Devil từ xe ô tô bước ra. Không hiểu sao Nim lại nghĩ rằng Devil sẽ cứu mình và cảm thấy hy vọng...

Nhưng cậu ta chỉ nhìn Nim đúng một cái rồi bỏ 2 tay vào túi quần thùng thình đi vào trong.

Thoáng chốc cô bé thấy sụp đổ. Thật ngốc, mình thật ngốc. Nim trách bản thân sao lại hy vọng vào một kẻ như Devil, cô bé quên rằng đó là ác quỷ không bao giờ biết yêu thương hay thông cảm cho người khác...

- Còn chờ gì nữa tụi bây! Ném cát vào người nó đi!

Nim nhắm mắt lại, bây giờ chắc chỉ biết đứng chịu trận mà thôi. Những người xung quanh cũng chỉ biết đứng nhìn, họ không thích xen vào để rước thêm rắc rối, cái bạc bẽo của tình đời là thế...

- Chị em đâu! Xông lên đê chết tụi nó đi!

Tiếng Tố Vân vang lên đầy “oai nghiêm” làm Nim mừng rơn. Cô bạn lúc nào cũng xuất hiện kịp thời.

Và thế là cảnh tượng ngàn năm có một ở bên ngoài nhưng lại là chuyện cơm bữa ở ngôi trường này lại xảy ra.

Những “nữ sinh” duyên dáng với trọng lượng trung bình 71kg và chiều cao xấp xỉ 1m11 đang hùng dũng như những quả đại pháo chạy đến đâm đá tụi bụi vào đám người bắt nạt Nim. Nhưng tất cả chỉ thực sự đáng nói khi 10 cô gái đáng yêu này đồng loạt bay lên và “an tọa” trên người của 5 chàng trai mảnh khảnh “liều yếu đào tơ” khiến các chàng chỉ có thể Á lên một tiếng rồi rơi vào im lặng. Người ta bây giờ chỉ còn nghe thấy tiếng hư hử đứt quãng của những XY tội nghiệp.

Nim phải lấy tay che mặt khi nhìn thấy một hình ảnh không mấy xinh đẹp: “vòng 3” của Tú Vân _ người được mệnh danh là nữ hoàng siêu năng lượng với cân nặng 84kg cộng với chiều cao khiêm tốn 1m45 đang nằm trọn vẹn trên gương mặt khô ngô tuấn tú của Long _ người được mệnh danh là chàng trai có khuôn mặt thiên thần!

Giá mà có máy ảnh ở đây để chụp lại nhỉ? Có lẽ sẽ trở thành bức ảnh được view nhiều nhất trên google!

- Nói cho mà nghe lần cuối nhé thằng suy dinh dưỡng! Dám đụng vào Nim của tụi này thì chỉ có nước lép kẹp như cá thồn bơn thôi! Liệu hồn lần sau nhé!

Tú vân vừa nói vừa chỉ vào Long đang nhăn nhó chỉnh lại khuôn mặt đã bị lép một bên nhờ ơn “ vòng 3 đầy đặn” của Tú Vân ban cho.

Nim bật cười.

- Mình đi thôi! Vào giờ học rồi! Chị em phải áo phải quần rồi đi vào luôn!
Kệ xác lũ muỗi đó!

Không ai xung quanh nói một lời nào. Nhưng phần đông đều cười thầm trong bụng vì đã được chứng kiến một màn “lấy thịt đè người” độc đáo có một không hai. Cũng chẳng ai thương xót cho những thằng nhóc đó, kẻ lấy nỗi đau người khác làm niềm vui thì bị trừng phạt là hoàn toàn đúng đắn.

- Lần sau đừng đại dột như thế nữa nhé! Gặp chúng nó thì phải chạy thật nhanh, ai lại đứng ngơ ngơ cho tụi nó chặn lại! – Tú Vân nhắc nhở.

(Cám ơn Vân!)

- Ối dào! Chuyện nhỏ! Có phải lần đầu mình thay bạn trừng trị lũ muỗi ấy đâu! Bạn bè là có nhau lúc hoạn nạn! Đứa nào mà dám đụng vào Nim thì như tát vào mặt mình! Làm sao mình để yên được!

Nim mỉm cười đưa tay làm thành chữ I LOVE U. Cô bé vẫn thường làm như thế để bày tỏ tình cảm của mình.

- Rồi! Biết rồi! vào lớp đi chị hai!

.....

Tú Vân bị mắc bệnh béo phì từ nhỏ. Dù không muốn nhưng Vân không thể ăn ít lại vì một cơ thể to lớn như thế cần nhiều năng lượng hơn người bình thường. Do vậy mà chẳng thể giảm cân được. Ban đầu lúc mới vào trường, Vân rất tự ti và thấy ngại khi tiếp xúc với mọi người. Nhưng từ khi biết rằng không phải chỉ riêng mình chịu nỗi khổ vì cơ thể quá cỡ thì cô bé bắt

đấu tự tin hơn, và trong một thời gian ngắn, Vân đã tập hợp được một nhóm 10 người gồm toàn những nữ sinh có body mất cân đối với cái tên “hoành tráng” : Nhóm Siêu Trọng! (lũ con trai trong trường thường gọi bằng cái tên thân mật hơn: “ Thập Ấn Cô Nương” ?!?!??) Nim rất vui vì quen được những người bạn tốt như thế, họ cũng giống như Nim, biết vượt lên mặc cảm của cá nhân để sống tốt hơn và bản lĩnh hơn giữa cộng đồng.

.....

Năm tiết học lại trôi qua. Nim là học sinh khuyết tật có học lực giỏi nhất trường và nổi tiếng với vốn ngoại ngữ siêu đẳng vì cô bé thạo cả tiếng Anh lẫn Pháp. Nguyên nhân là bởi suốt những năm tiểu học, vì công việc của ba mẹ, hai anh em Nim phải sống ở nước ngoài, thời gian đầu là ở Anh, sau đó là Pháp. Với lại cô bé cũng có năng khiếu học ngoại ngữ nên tiếp thu khá nhanh. Chỉ tiết là, Nim không nói được...

Sau khi cất hết sách vở vào cặp, Nim đi bộ ra cổng. Hôm nay Tú Vân học 4 tiết nên không thể chờ Nim về. Lại phải đi bộ một mình. Nim thở dài.

- Hey you!

Một giọng nói rất quen. Nim ngẩng mặt lên tìm kiếm.

- Tôi ở đây!

Nim nhìn sang phía bên trái cổng trường. Cậu bạn hôm nọ đang đứng dựa lưng vào tường, một tay bỏ trong túi quần còn tay kia đưa lên vẫy vẫy, nụ cười đáng yêu ấy lại xuất hiện. Nim thấy vui vui trong lòng. Cô bé tiến lại, không quên mở cặp lấy cây bút và cuốn sổ.

- Tôi đợi bạn này giờ! Đứng moi cả chân!

(Sao lại đợi tôi???)

- Vì tôi muốn được bạn đãi đi ăn!

(Cái gì??? Đi ăn???)

- Uh! Hôm bữa lỡ mất buổi ăn sáng do bạn mời, tôi đã thấy tiếc đứt tóc rồi!
Nên lần này mới cố đứng ở đây để chờ bạn nè!

Nim bật cười.

(Thế bạn muốn ăn gì???)

- KFC!

(Cái gì??? Tôi có phải là đại gia đâu!) – Nim đưa mảnh giấy lên với thái độ khá nhăn nhó.

- Ha ha! Đùa thôi! Tôi cũng không thích ăn mấy thứ đó!

Nim lắc đầu ngán ngẩm.

Bỗng cậu nhóc lấy mũ lưỡi trai đội lên đầu, thái độ khá hốt hoảng. Nim nhìn trời, chiều rồi làm gì có nắng.

- À! Đây là thói quen của tôi! Đi đâu cũng phải đội mũ bất kể ngày hay đêm!

Nim tỏ vẻ hiểu.

(Mình đi thôi)

- Uh!

Nhưng chỉ bước được vài bước thì có ai đó đứng đằng sau lôi Nim lại. Cô bé hốt hoảng quay đầu nhìn.

Đây không phải là lũ người của Devil sao???

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 6: Bữa Ăn Tối Khó Nuốt

N

im hốt hoảng vùng vẫy. Nhưng lũ người đó cứ nhất quyết lôi Nim về phía chiếc xe ô tô đen trước công.

Quay đầu nhìn lại, cậu nhóc đã biến mất...

Và thế là cô bé bị lôi lên chiếc xe đáng sợ đó. Vừa ngồi vào trong, Nim giật mình khi thấy Devil đã ngồi trong đó tự bao giờ, hai tay vòng lại, đầu ngửa ra thành ghế sau lưng, mắt lim dim như đang ngủ.

- Chào! Lâu rồi không gặp nhau! – Devil vẫn không mở mắt.

Nim ngóanh mặt đi, cứ hễ thấy Devil là cô bé thấy sợ hãi và căm ghét.

- Bữa nay bạn hơi khác đó! Bạn khiến tôi thấy không vui chút nào! – Devil vừa nói vừa vùng dậy, tiến sát mặt Nim, ánh mắt sắc lẹm khiến cô bé nổi da gà.

Lần này thì Nim không thể chịu đựng được nữa, cô bé đẩy Devil ra khiến cậu nhóc dội vào cửa xe ô tô.

- Con nhỏ này! – vẻ mặt Devil đã xuất hiện sự tức giận.

- Cho xe chạy đi! – Devil nói lớn.

Nim sợ hãi vùng vẫy đập cửa. Cô bé không muốn đi cùng Devil, đi cùng với ác quỷ chỉ có thể thấy máu mà thôi. Hành động hốt hoảng của Nim khiến Devil nổi nóng, cậu ta cầm chặt lấy hai tay của cô bé rồi đẩy mạnh Nim vào thành ghế đằng sau.

- Ngồi yên đi! – Ánh mắt như lưỡi dao ấy khiến Nim thấy sợ, cô bé đành ngồi im lặng.

- Thế mới đúng chứ! Đừng khiến tôi phải bực mình! – Devil mỉm cười, dần dần buông tay cô bé ra.

Chiếc xe đưa Nim tới một nhà hàng sang trọng nhưng không có bóng người. Cô bé lo lắng bước xuống xe. Và cũng như lần trước, Devil lại thản nhiên nắm tay Nim dẫn vào trong.

- Ngồi xuống đi! – Devil nói với giọng ra lệnh.

Nim mệt mỏi kéo ghế ra rồi ngồi xuống. Ngược nhìn xung quanh, đây là một nhà hàng đẹp, nhưng đi với ác quỷ thì nó cũng chỉ là một hang động tăm tối mà thôi. Nim buồn rầu cúi mặt xuống.

Những người phục vụ lần lượt đem món ăn ra, bày đầy cả bàn. Nim nhìn mà ngạc nhiên, trên bàn toàn những thứ đắt tiền, nhưng cô bé chẳng muốn ăn chút nào.

- Hôm nay tôi chẳng muốn ăn một mình nên đem bạn theo! Nhưng đừng nghĩ ngợi lung tung! Sau buổi tối nay hãy quên đi cuộc gặp gỡ này! Giờ thì ăn đi!

Nim không buồn nghe.

Sau một hồi thấy cô bé không có phản ứng gì, chỉ ngồi im lặng, Devil đặt mạnh chiếc thìa lên bàn, đôi mắt sắc lẹm hướng về phía Nim:

- Tại sao không ăn?

Nim lắc đầu.

- Tôi muốn bạn ăn!

Nim lại lắc đầu, ánh mắt lãnh đạm.

Và Nim giật mình khi nhìn thấy ánh lửa trong đôi mắt đáng sợ ấy. Devil đứng vụt dậy, cầm khăn trải bàn hất mạnh lên, tất cả đồ ăn cùng chén bát vỡ vụn nằm la liệt trên sàn. Nim hoảng sợ đứng bật dậy. Devil nắm tay đánh mạnh xuống bàn, gương mặt biến sắc.

- Tụi bây! Xử con nhỏ đi!

Nim toát mồ hôi, tim đập thành thịch. Cô bé lùi từng bước, đôi mắt hoảng sợ hướng về phía những tên đáng ghét đang tiến lại phía mình. Devil quả thật là tàn nhẫn...Nim ước chừng mình sẽ khóc. Sao Devil lại có thể đối xử với cô bé như vậy? Những câu hỏi cứ vòng vòng trong tâm trí Nim.

Bỗng tiếng bước chân dồn dập xuất hiện trong nhà hàng, lũ người đó quay mặt lại nhìn. Lại một băng đảng nào đó. Tên nào tên nấy cầm sẵn trong tay nào dao, mã tấu, gậy gộc trong rất đáng sợ.

- Thăng nhóc đây rồi! Anh em ơi! Xông lên huyết chúng nó đi!

Devil trợn mắt kinh ngạc nhưng cũng nhanh chóng tránh được cú đánh như trời giáng của lũ người lạ mặt.

Nim chắc rằng đó lại là những kẻ thù của Devil, cậu ta có thể không có bạn, nhưng không bao giờ thiếu kẻ thù.

Vậy là cuộc hỗn chiến xảy ra, người của Devil có mặc ở đây lúc này rất ít so với lực lượng của lũ người lạ mặt, việc bị thất thế cũng là chuyện đương nhiên.

Nim cùng mấy nhân viên nhà hàng run sợ đứng co cụm ở một bên góc tường.

Nhưng trâu bò đánh nhau thì không thể tránh khỏi ruồi muỗi bị dính đạn.
Đám hỗn loạn nhanh chóng lan dần tới chỗ Nim đang đứng.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 7: Khi Ác Quỷ Chảy Máu

Đ

ại ca! Con nhỏ này hình như là bạn gái của thằng nhãi Devil!

- Chờ gì nữa! Xử nó luôn đi!

Nim tái mét khi thấy tên côn đồ tay lăm lăm cây dao sắc, mặt đặng đặng sát khí tiến lại phía mình.

Á...

Trong phút chốc Nim thấy tất cả đều tối đen, chỉ còn cảm giác đau nhói ở bả vai.

Và điều không tưởng xảy ra...

Devil đã đỡ cho Nim và ôm cô bé ngã xuống.

Nim hoảng loạn nhìn gương mặt không còn giọt máu của Devil, cậu ta nhìn cô bé, đôi mắt vẫn ánh lên tia sáng sắc lém.

- Tụi bây! Chuồn thôi! Người của nó đến rồi!

Lũ côn đồ dần dần rút đi. Nhà hàng bây giờ chỉ còn là một bãi chiến trường tan hoang và những con người nằm la liệt dưới nền. Nim đỡ Devil dậy, khóc thét lên và cố sức lay cậu nhóc tỉnh dậy nhưng vô vọng.

- Cậu chủ??? Sao thế này??? – Một người đàn ông trung niên mặc áo vest đen chạy vào.

Ông ta nhanh chóng bế Devil lên xe ô tô, Nim cũng đi theo. Chiếc xe nhanh chóng chạy đến bệnh viện thành phố.

Cả quãng đường, Nim cứ rấm rứt khóc, cô bé không dám khóc to, nhìn gương mặt cùng cái áo trắng đầy máu của Devil, Nim thấy mắt mình như nhoèn đi. Ác quỷ giờ đây không thể ác được nữa...

- A lô! Điều tra cho tao tụi đó thuộc băng nào, thằng nào cầm đầu rồi đem người tới xử sạch sẽ cho tao!

Đó là những lời của người đàn ông đó. Nhưng Nim không để ý gì, trong đôi mắt của cô bé bây giờ, chỉ có Devil và máu...

Tại bệnh viện.

Đã hơn 2 tiếng đồng hồ trôi qua, Nim cùng người đàn ông ngồi trên băng ghế chờ đợi trước cửa phòng cấp cứu.

- Cháu là bạn học của cậu chủ à?

Nim giật mình khi nghe người đàn ông cất lời hỏi.

Chần chừ một lát, cô bé cũng gục đầu.

- Có lẽ cháu sợ lắm! Việc này xảy ra với cậu chủ không phải là lần đầu tiên, nhưng vết thương lần này khá nghiêm trọng...- Ông ta thở dài.

Nim nghe thế lại thấy buồn hơn, chỉ biết cúi đầu. Tất cả cũng vì đỡ cho cô bé mà ra nông nổi này.

- Thật vui vì cậu chủ có bạn! Từ trước đến giờ lúc nào Kha cũng chỉ có một mình, cậu cô đơn lắm! Chưa bao giờ thấy cậu đi cùng ai...

Nim thoáng ngạc nhiên, đôi mắt vẫn ươn ướt.

- Ai là người nhà của bệnh nhân Thái Trình Kha?

Giọng bác sĩ cất lên khiến Nim và người đàn ông giật mình đứng dậy.

- Bác sĩ! Cháu nó có bị làm sao không ạ?

- Vết thương ở lưng không nặng lắm nhưng cũng mất khá nhiều máu, còn những vết thương ở đầu và chân tay chỉ là trầy xước va đập nhỏ không có ảnh hưởng gì nghiêm trọng. Gia đình cần chú ý bồi dưỡng cho bệnh nhân. Trước mắt cậu ấy đang bất tỉnh, phải ngày mai mới có thể mở mắt.

- Dạ! Cám ơn bác sĩ!

Nim lắng nghe lời của vị bác sĩ mà thấy lòng đau nhói. Cũng may Devil không có mệnh hệ gì, nếu không, chắc Nim ân hận đến chết mất.

Nim cùng người đàn ông vào phòng bệnh, Devil đang nằm đó, có lẽ là đau lắm, cô bé nghĩ vậy rồi tự dưng thấy thương cậu nhóc ghê gớm. Devil đâu sao vẫn là con người, mãi mãi là thế...

Ngồi một hồi lâu thì người đàn ông đứng dậy nói với Nim:

- Giờ bác phải về nhà thông báo cho ông chủ và bà chủ. Phiền cháu ở lại trông nom cậu chủ dùm nhé!

Nim gật đầu. Giờ mà về nhà thì cô bé cũng không ngủ được.

Đêm khuya yên tĩnh, chỉ mỗi mình Nim và Devil trong căn phòng vắng. Cô bé đang nhìn Devil, nhìn ác quỷ đang chảy máu...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 8: Người Đàn Bà Thứ 2

D

evil giờ chỉ còn là một người thiếu khả năng kháng cự. Con người ta không thể mạnh mẽ mãi được, phải có lúc quy xuống để biết đau và chảy máu, để cần một trái tim nào đó bảo vệ và vỗ về...

Bây giờ, Nim mới có cơ hội nhìn kĩ khuôn mặt Devil. Phải nói như thế nào nhỉ? Đẹp trai! Đúng! Devil rất đẹp trai, là con của hoa hậu và diễn viên nổi tiếng thì khôì ngô tuấn tú là chuyện tất nhiên. Một đôi mắt đẹp, 2 mí, đuôi dài với hàng mi rậm dướng như cố bao che một nỗi buồn nào đó, chiếc mũi cao dọc dừa thanh nhã, một cái miệng mà mỗi khi cười sẽ như mặt trời chiếu vào đêm đông. Đó là Nim nghĩ thế chứ chẳng bao giờ người ta thấy được một nụ cười từ đôi môi đó. Vì Devil là ác quỷ...biết cười thì sao gọi là ác quỷ được...

Nim còn nhìn thấy Devil đeo hai chiếc bông tai ở hai bên và một chiếc nhẫn bản to ở bên bàn tay trái. Hình như chúng là một bộ thì phải....

Nim cứ suy nghĩ miên man như thế rồi ngủ thiếp đi bao giờ không biết.

.....

Có lẽ cô bé sẽ ngủ tiếp nếu như tiếng chuông báo tin nhắn không rung rung trong bọc quần. Nim mắt nhắm mắt mở, vừa lấy tay cào cào đầu vừa lôi điện thoại từ trong bọc ra đọc tin nhắn. Là của anh trai, anh hỏi xem cô bé đã ngủ dậy chưa. Nim mỉm cười rồi cất điện thoại vào trong túi quần. Xong xuôi đâu đó cô bé vươn vai chào ngày mới. Tất cả những hành động kì cục đó đều được thu vào đôi mắt đang mở to hết cỡ của Devil.

Và Nim suýt nữa té xuống đất khi nhìn thấy Devil đang nhìn mình như nhìn một sinh vật lạ. Mặt cô bé đỏ ửng lên, theo phản xạ, Nim đứng bật dậy rồi

chạy ra khỏi phòng.

Phải hơn 15 phút sau Nim mới lấy lại bình tĩnh để bước vào phòng đối diện với Devil.

Cô bé nhẹ nhàng mở cửa phòng, mặt hơi cúi xuống, căn bản vì Nim sợ đôi mắt của Devil.

- Vào đây làm gì nữa! Đi về đi! – Devil lạnh lùng.

Nim hươ hươ tay.

- Chăm sóc tôi à? Không cần! Về đi!

Có lẽ đó là người thứ 3 sau anh trai và Tú Vân hiểu những gì mà cô bé muốn nói thông qua cử chỉ của người câm.

(Tôi không về đâu! Tôi muốn ở đây với bạn!)

- Cút đi! Tôi không cần thương hại!

(Vì đỡ cho tôi mà cậu bị thương! Tôi không thể...)

- Im! Tôi đỡ cho bạn không phải vì sợ bạn bị thương mà sợ Devil này phải mắc nợ một đứa con gái. Đẳng nào cũng do tôi dẫn bạn đến đó, nếu bạn có bị gì thì tôi phải chịu trách nhiệm. Tôi không thích nợ ai cả! Hiểu rồi chứ? Giờ thì cút về đi!

Nim đứng khựng lại một lát, nhưng cô bé không tự ái chút nào. Không phũ phàng, không tàn nhẫn, không lạnh lùng thì không phải là Devil.

- Tôi nói mà bạn không nghe hả? Về đi! Tránh xa khỏi mắt tôi! Phải nhìn một kẻ khuyết tật không biết nói chuyện làm tôi khó chịu như thế nào bạn có biết không?

Nim ngỡ ngàng. Lại sự khinh thường đó. Sao con người ta không công bằng được một chút nhỉ? Lòng cô bé thắt lại, Nim thở dài rồi quay lưng bước đi.

Lúc đó ở ngoài hàng lang bệnh viện hình như có tiếng người đang nói chuyện. Nim cũng không buồn để ý.

- Đứng lại! – Devil nói lớn.

Nim vẫn lấy tay mở cửa phòng.

- Tôi nói mà bạn không nghe hả? – Devil giận dữ

Nim buông tay ra khỏi cái nắm cửa rồi quay lưng lại, ánh mắt khó hiểu.

- Lại đây! – Devil ra lệnh.

Nim từ từ tiến lại.

Tiếng bước chân ngày càng tới gần.

- Nhanh lên! – Devil có vẻ vội vã.

Nim không hiểu chuyện gì cả. Ngay khi tới giường bệnh, Devil bất ngờ cầm tay cô bé kéo ngồi xuống và ôm chặt Nim vào lòng làm cô bé không kịp phản ứng.

Cánh cửa phòng mở ra. Người đàn ông hôm qua và một người phụ nữ rất xinh đẹp bước vào...

Tất cả đều sửng sốt khi chứng kiến cảnh tượng đó. Nim cố sức vùng vẫy nhưng những gì mà Devil nói nhỏ bên tai khiến cô bé đành ngồi im lặng:

- Muốn trả ơn tôi thì ngồi yên đi!

- Trình Kha! Cậu đang làm cái gì thế??? Cô ta là ai???- người phụ nữ tức giận chỉ tay về phía Nim, giọng run run.

Lúc này Devil mới nhẹ nhàng buông Nim ra, nhưng vẫn lấy tay khoát vào vai cô bé, nở một nụ cười mỉa mai:

- Chào dì! Ba tôi đâu mà phải phiền dì đến đây thế?

Dì???? Nim ngạc nhiên.

- Trả lời đi! Cô ta là ai????

- Dì hỏi gì lạ thế? Nhìn cũng biết mà! Đây là người yêu của tôi! Dì và ông già sắp có con dâu rồi đó!

Mặt người phụ nữ biến sắc, Nim thì tròn mắt chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Đừng có nói dối! Cô kia! Tránh xa Trình Kha ngay lập tức! Tôi không cho phép cô chạm vào người cậu ấy! – Người phụ nữ nổi giận chỉ tay vào mặt Nim la lớn, thái độ như thể một sự ghen tuông.

- Cô im đi! Hôm nay Devil này mở miệng gọi cô một tiếng dì là đã nể tình ba tôi lắm rồi! Đừng có được nước mà lấn tới! Ai cho cô xen vào chuyện của tôi! Về nhà mà lo cái chức phu nhân tổng giám đốc đi!

Nim nhìn hai con người đang bốc lửa ngùn ngụt mà thấy ngỡ ngàng. Qua cách xưng hô và thái độ thì người phụ nữ xinh đẹp quý phái này hình như là mẹ kế của Devil, nhưng cô ta còn trẻ quá, nếu chùi lớp phấn son trên mặt đi thì chỉ mới bằng tuổi Nim hoặc lớn hơn 1 tuổi là cùng. Nim nghĩ thế mà rùng mình.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 9: Lần Cuối Cùng...

C

Ậu...cậu được lắm! – người phụ nữ nói trong giận dữ rồi quay lưng bỏ đi, không quên để lại cho Nim một cái liếc đáng sợ.

- Ồ! Bà chủ...!! – người đàn ông bối rối, quay sang nhìn Devil rồi tất tả chạy theo người phụ nữ.

Đến lúc này Nim mới nhìn thấy được khuôn mặt buồn bã tốt độ của Devil, không còn sự giận dữ hay hung hăng như hồi nãy nữa. Nim lắc nhẹ đầu, thở dài rồi đứng lên bước về phía cửa phòng. Lúc này Devil cần một mình, có lẽ vậy...

Đi một mình trên đường, cô bé thấy lạnh lạnh trong lòng. Con người ta đôi khi thật khó hiểu. Có lẽ người như Devil thì chẳng bao giờ Nim có thể hiểu được.

Về đến nhà, vừa thần thờ suy nghĩ Nim vừa tra chìa vào ổ khóa để mở cổng.

Chợt có một luồng hơi lạnh sau lưng khiến Nim giật mình...

Nim sợ đến mức run tay làm tuột chiếc chìa khóa xuống đất. Cô bé quay ngoắc lại, môi mím chặt.

- Làm gì mà bạn sợ hãi thế??? Tôi đây mà!

Lúc bấy giờ Nim mới hoảng hồn. Là cậu nhóc ấy...

- Xin lỗi vì làm cho bạn sợ! Tôi đứng đợi ở đây gần cả tiếng đồng hồ rồi! Muối cắn nát cả chân!

Muối à??? Sáng sớm thì làm gì có muối! Nim tỏ thái độ khó hiểu.

- Ha ha! Tôi đùa tí cho vui ấy mà! Đừng vào nhà nữa, mời tôi đi ăn sáng đi!

Một đứa con trai khá “tự nhiên”, đến mức làm cho người ta thấy ái ngại.

Nhưng Nim cũng đang đói, trong nhà lại chỉ có sữa và bánh, ăn hoài kể cũng ngán. Cô bé nhặt chìa khóa lên cất vào cặp rồi dẫn cậu nhóc đi.

Và cậu ta lại hát. Nhưng Nim thích nghe.

Chợt nhớ ra điều gì, Nim vội lấy cuốn sổ và cây viết rồi ghi nhanh vào, xong xuôi đưa trước mặt cậu nhóc.

(Bạn tên gì???)

- À! Quên mất! Tôi cũng chưa biết tên bạn! – cậu nhóc cười khi.

(Tôi tên là Đỗ Quyên, nhưng mọi người vẫn hay gọi là Nim)

- Nim??? Tên nghe lạ nhỉ? Tên tôi là Phụng, Nhật Phụng!

Nim gật đầu mỉm cười.

Cả hai đi ngang cửa hàng kinh doanh tivi lớn nhất tỉnh, họ trưng bày mấy chục cái màn hình phẳng trước cửa nhìn giá trị vô cùng. Chợt Nim trông thấy tin tức thời sự có chiếu mặt của một ai đó rất quen, rất giống một người...

Nhưng chưa kịp nhớ ra đó là ai thì đã bị Phụng kéo đi.

- Tôi đói lắm rồi! Đi thôi!

Nim dẫn cậu nhóc vào một quán phở bình dân gần trường. Nim và anh trai là khách quen ở đây.

- Ăn phở à? Cũng được! – Phụng cười híp mắt.

Cô chủ quán không biết từ đâu “lượn ra” thật nhanh.

- Chào hai cưng! Nim hôm nay dẫn bạn tới ủng hộ quán chị à? Xinh trai đáo để! Hai cưng ăn cái gì nào?

Hỏi cho có lệ vậy thôi chứ ánh mắt của chị ấy cứ nhìn chăm chăm vào Phụng, tần số nhấp nhánh là 100 cái/ giây.

- À uh! Chị cho tụi em 2 tô tái! – Phụng vừa cười vừa nhăn nhó đau khổ.

- Ok! 2 tái Tươi ơi! – chị ấy vừa kêu vừa cười ha hả lấy tay vỗ vỗ vào lưng của cậu nhóc khiến Nim thấy ái ngại.

Chị chủ quán tên là Bo, nghe cái tên là có thể đoán được ngoại hình! Có lẽ chưa ai quên được vụ việc chị ấy dùng một tay giáng một cú “trời đánh” vào lưng của một tên ăn quýt khiến hắn ta dội thẳng vào cột nhà và bất tỉnh nhân sự khi vẫn còn ôm cây cột đó. Người ta gọi đó là “nội công thâm hậu”! Chị Bo xưa nay còn có một đặc điểm rất cá biệt là tính “mê trai đẹp”, không cần biết tuổi tác địa vị học vấn, miễn là đẹp đều được chị ấy chăm sóc ưu đãi tận tình (có lẽ tên ăn quýt đó cũng không được xinh trai cho lắm nên mới bị bụp thê thảm như vậy). Thật ra chị ấy cũng không làm gì quá đáng ngoài việc ngồi và nhìn những “mỹ nam” ăn phở. Tuy nhiên, thông thường, cái nhìn của chị khiến người ta không tài nào húp nổi nước phở chứ đừng nói đến chuyện là nhai được sợi phở.

Như lúc này đây, Nim thấy tội nghiệp cho Phụng khi cậu nhóc cứ ăn 1 miếng là lại dợn dợn bốn năm lần, đau khổ vô cùng...

Nim đành vỗ vỗ vai chị Bo tỏ ý xin chị ấy tha cho cậu bạn đáng thương.

- Chị có làm gì đâu! Chỉ nhìn thôi mà! – chị Bo “ngây thơ” đáp lại.

Cô bé lắc lắc cái đầu.

- Thôi thôi! Nể tình em và anh Quốc, chị sẽ đi vào trong, ok? Đẳng nào thì cũng chả có ai đẹp trai được bằng anh em đâu! – chị Bo ban đầu hơn “bất mãn” nhưng rồi cũng cười xòa.

- Cám ơn bạn nhé! Đó là người phụ nữ đáng sợ nhất mà tôi từng gặp đó! – Phụng mừng rỡ như vừa thoát chết

Nim bật cười ha hả.

.....

- Chúng ta đi chụp ảnh Hàn Quốc nhé! Lần này tôi trả! – cậu ta khoác vai Nim “rủ rê”

(Chụp ảnh ư??? Để làm gì???)

- Thì để làm kỉ niệm chứ làm gì! Kỉ niệm việc Nim đã từng quen với một Nhật Phụng lang thang cơ nhỡ!

Nim ngạc nhiên nhưng rồi cũng đồng ý. Cô bé không có nhiều bạn nên khi đã coi ai là bạn thì cô tin tưởng tuyệt đối.

Và thế là trong phòng chụp ảnh, Nim đứng yên mặc cho Phụng làm hết kiểu này đến kiểu khác, nào là kiểu của tinh tinh, sư tử, mèo hay thậm chí là những hành động quá khích như ôm và...hôn cô bé nếu như Nim không tránh ra kịp thời.

Hết một buổi sáng, Nim chia tay Nhật Phụng ở ngã rẽ đầu đường. Trước khi đi, Phụng đứng lại cầm tay cô bé, ánh mắt kì lạ

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 10: Cuộc Trốn Chạy Đáng Sợ

T

ôi thích bạn rồi đấy! Điều đáng yêu nhất của bạn là dù không nói được nhưng vẫn khiến người khác hiểu tất cả. Tạm biệt bạn ở đây! Từ bây giờ, bạn sẽ không còn được gặp một Nhật Phụng vui vẻ hồn nhiên, mặc áo pull, quần hộp, đi giày Adidas và đội mũ lưỡi trai nữa đâu!

Và cậu ta đặt một nụ hôn lên trái Nim, một cách rất nhẹ nhàng...

Nim không kịp phản ứng gì, thẫn người nhìn bóng cậu bạn khuất dần sau con hẻm nhỏ...

Bây giờ cô bé chỉ còn một mình, Nim ghét cảm giác cô đơn này, anh trai đi lâu quá...Có lẽ tối nay Nim phải nhắn tin cho Tú Vân sang ngủ cùng mới được. Nghĩ thế, cô bé mở cặp tìm điện thoại. Nhưng cái alo đã không cánh mà bay...

Nim hốt hoảng lục cặp tìm kiếm, hình như đem qua cô bé không để nó trong cặp mà để trong bọc quần thì phải, nhưng trong bọc quần cũng không có!

Thôi chết! Nim vỗ mạnh vào đầu. Hình như cô bé đã để lạc lối nó ở phòng bệnh của Devil khi bị cậu nhóc lôi mạnh xuống.

Thế là ba chân bốn cẳng Nim phóng tới bệnh viện. Vừa vào đến nơi, Nim đã cố gắng lấy bình tĩnh để đối diện với cơn thịnh nộ của Devil. Nhưng trong phòng bệnh lúc này không chỉ có mình cậu ta...Và sự nhạy cảm đặc biệt của âm thanh khiến cho Nim giật mình khi nghe những lời nói phát ra từ trong đó.

- Này nhóc! Sao hôm nay hiền thế? Ngồi như một thằng què! À quên! Tao quên mất mày đang bị thương.

- Đại ca! Giờ xử nó sao đây!

- Bệnh viện này đông người, người của nó cũng không đi lâu đâu, cứ đánh cho nó không thể hồi phục nữa là được rồi chuồn nhanh!

- Thế thì dễ dàng cho nó quá!

- Ha ha! Mày ngu lắm! Bây giờ cả giới giang hồ đều biết nó đang nằm trong bệnh viện, thiếu chi kẻ muốn giết Devil, nhất là tụi thằng Phóc, thằng Mão. Cứ yên tâm đi con!

- Tụi này đang mơ hả?? Nhìn thấy tấm gương của thằng Phóc mà chưa tởn sao? Hay là muốn tao làm cho mày thêm một dấu nhân giống hần!

- Thằng chó này! Đúng là không thể nói chuyện bằng lời với mày được! Tụi bây! Lên!

Nim hoảng hốt thật sự. Sao lúc nào Devil cũng có kẻ thù vậy??? Bây giờ phải tính sao đây??? Vết thương ở lưng vẫn đang rỉ máu, nếu bị đánh có lẽ sẽ nghiêm trọng lắm. Nim lo lắng hướng mắt nhìn quanh, và cây chùy nhà của chị lao công bệnh viện nằm trước cửa phòng đập vào mắt cô bé. Nim chạy tới cầm nó lên, cán cây chùy nhà làm bằng Inox, chắc cũng xài được...

Nim thu hết can đảm, hít một hơi thật sâu rồi xông thẳng vào phòng....

Và người ta thấy trên đầu của tên đại ca đang chuẩn bị đánh Devil một bầu trời đầy sao, hần ta le le cái lưỡi, hai con ngươi lộn lên lộn xuống rồi nằm một đống dưới sàn nhà. Cây chùy nhà dưới sức mạnh của Nim đã phát huy tác dụng!

- Đại caaaaaaaaaaaaa! – lũ thuộc hạ xung quanh la òm lên, Nim toát mồ hôi nhìn và cố gắng đếm xem có bao nhiêu tên. Ba tên thôi, không nhiều, Nim nghĩ vậy!

- Còn nhìn gì nữa! Đưa cái đó cho tôi! – Devil hét lớn.

Nim giật mình quăng thẳng cây chùy nhà vào mặt Devil khiến cậu nhóc bị húng một cái CỐP thật mạnh vào trán, nhưng Devil cũng kịp cầm nó lên đánh túi bụi vào mấy tên còn lại.

Nhưng một con sư tử khi bị thương thì cũng chỉ mạnh được bằng con mèo, Devil vất cây chổi xuống đất rồi cầm tay Nim chạy ra khỏi phòng. Không khí thật hỗn loạn...

Devil cứ lôi Nim chạy từ dãy này sang dãy khác, Nim thoáng thấy vết máu rịn ra từ lưng của Devil, có lẽ tại cử động mạnh quá nên ảnh hưởng đến vết thương.

- Không ổn rồi! Trốn ở đâu thì chúng cũng biết thôi! Chỉ còn cách... - Devil vừa thở vừa nói.

Nim tròn mắt tỏ ý không hiểu.

- Đẳng kia là nhà vệ sinh nữ, bạn vào trong đó coi có ai không, nếu có thì tìm cách đẩy họ ra ngoài hết cho tôi! – Devil chỉ tay về phía trước.

Nim nhìn cái nhà vệ sinh chằm chằm...

- Còn đứng đó làm gì nữa! Đi nhanh đi! Muốn bị ăn gậy hả??? – Devil nạt lớn.

Nim chạy nhanh vào trong, cứ hể thấy Devil nổi giận là cô bé rất sợ. Nim vừa chạy vừa cầu mong là không có ai trong đó.

Và nhà vệ sinh trống trơn...

Cô bé cười tươi chạy ra gục gục đầu ý nói không có, Devil liền chạy đến rồi lôi cô bé vào một phòng trong số 5 phòng của nhà vệ sinh rồi khóa nhanh cửa lại.

- Không được rồi! Cứ đứng thế này thì sẽ bị phát hiện mất! Bây giờ tôi sẽ ngồi xuống bồn, bạn ngồi lên người tôi rồi thả chân mình xuống, hai tay tôi sẽ ôm bạn còn hai chân sẽ co lên quàng vào bụng bạn! Nghe rõ chưa! Có như thế tụi nó mới không nhìn thấy chân tôi qua khe hở phía dưới của cửa! Thực hiện đi! – Devil nói một hồi với vẻ vô cùng gấp gáp.

Nim nhanh chóng làm theo. Tình trạng của cô bé và Devil lúc này có thể nói là ôm nhau cũng đúng, mà đè lên nhau cũng đúng.

Tiếng bước chân người dồn dập, Nim nghe rõ giọng của tên đại ca:

- Thằng nhóc này tinh ranh lắm! Hẳn không trốn ở những nơi dễ tìm đâu, tụi bây xông vô phòng vệ sinh nữ cho tao!

- Ơ! Nhưng đại ca ơi! Đó là phòng vệ sinh của nữ chứ có phải của nam đâu!

- Mà ăn cái giống gì mà ngu thế hả? Thì là của nữ hẳn mới trốn trong đó để khó tìm! Đứng làm gì nữa! Bay vô đi!

- Nhưng sao đại ca không vô cùng tụi em!

- Tụi mày vô trước, tao vô sau!

Nim bật cười, tên đại ca đó quả thật là đồ nhút nhát, chỉ muốn người khác chịu trận trước mình.

- Im lặng đi! – tiếng la khê của Devil khiến Nim im bật.

- May là không có ai hết đại ca!

- Đừng nói nhiều! Tìm đi! Nhìn phía dưới mấy cái cửa phòng ấy! Thấy có chân của đứa nào mặc áo quần bệnh nhân thì chắc chắn là hẩn!

Và những kẻ côn đồ đi tìm kiếm, từng phòng, từng phòng một...

Mồ hôi của Devil chảy thành từng giọt dài thấm trên mặt của Nim...

Tiếng bước chân ngày càng tiến gần tới chỗ Nim và Devil...tất cả như nín thở....

- Đại ca ơi! Ở đây có người nè!

Nim nhắm chặt mắt lại.

- Há???

- Là chân của phụ nữ! Nhỏ xíu à! Trông đáng yêu lắm í!

- Thằng điên! Mà muốn tao cho ăn giấy vệ sinh hả? Thằng Devil là con trai hay con gái?

- Dạ dạ! Đại ca bớt giận!

- Không có đại ca ơi!

- Ở đây cũng không có!

- Sao kì vậy nhỉ???. Thế thì nó trốn ở đâu???. Thôi , đi tìm ở chỗ khác!

Nim nghe thế thì thở phào nhẹ nhõm...

Tiếng bước chân của lũ người đó đang nhỏ nhỏ dần...

- Khoan đã! – tiếng tên đại ca thốt lên

- Gì thế đại ca?

- Mà y mới nói là thấy chân phụ nữ ở cái phòng thứ 4 phải không?

- Dạ! Nhưng Devil là con trai mà!

- Tao biết rồi! Nhưng hồi nãy nó không chạy một mình mà dẫn theo con nhỏ đó! Biết đâu....

Nim cùng Devil trốn mắt nhìn...lần này chắc chết thật rồi...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 11: Qúa Khứ Tàn Nhẫn

Á

á á!!!!!!! Mấy người là ai???? Sao lại ở trong phòng vệ sinh của chị em thế này há???? Đồ biến thái! Bớ người ta! Có lũ biến thái!!!!!!! – ai đó đã kịp thời xuất hiện.

- Chạy thôi tụi bây! Nhanh lên! Không lũ bảo vệ tới thì khốn!

Thế là tụi côn đồ tháo chạy, nhưng tên cầm đầu trước khi thoát cũng bị dính ba bốn cái đánh đau điếng vào đầu từ chiếc cặp xách bé bé xinh xinh của người phụ nữ! Có thể mới biết! Đụng tới phụ nữ là đụng tới sự thịnh nộ của ...sư tử Hà Đông!

Mọi chuyện thế là đã ổn. Nim hoàng hôn.

Devil thở mạnh một cái, khuôn mặt đầy vẻ mệt mỏi.

Nim ngược nhìn lên, tự nhiên lại thấy thương Devil...

- Nhìn gì nữa! Sao không lo bước xuống cho rồi! – Devil lại nạc lớn.

Thế là Nim vội vã đứng dậy. Devil nhăn nhó cái mặt, giọng mệt mỏi:

- Nhìn người nhỏ thế mà nặng quá! Tê cả chân của tôi!

Nim đỏ mặt.

- Đi về! – Devil đứng dậy.

Nim đã thấy mặt của cậu nhóc tái tái, mồ hôi rất nhiều, ánh mắt mệt mỏi, lúc Devil quay lưng mở cửa, Nim hốt hoảng khi thấy áo cậu nhóc ở đằng sau đầy máu.

- Á!- Devil la lên một tiếng khi Nim đụng vào vết thương.

(Vết thương ở sau lưng của cậu ra máu nhiều quá!)

- Kệ nó! Bạn quan tâm làm gì chứ? Còn không mau bước ra khỏi chỗ này đi! – Devil giận dữ.

Thế là 2 người bước ra hành lang, hình như Devil không còn chịu nổi nữa, cậu nhóc chống tay vào tường, mặt đã hoàn toàn trắng bệch.

- A lô! Ông làm gì mà để tôi một mình ở đây hả? Tụi thằng Tý chuột đem người tới đây rồi, mau đến đưa tôi về! – Devil cắt máy rồi ngồi bệt xuống đất.

Nim hoảng sợ ngồi xuống, vỗ vỗ vai cậu nhóc.

- Đừng đụng vào người tôi! – Devil thều thào.

(Cậu bị ra máu nhiều quá! Cứ thế này thì nguy hiểm đến tính mạng mất!)

- Bạn ... không...cần...quan...tâm...!

Và Devil ngất đi...trên vai Nim...

Ít lâu sau người đàn ông chạy đến và đỡ Devil vào xe ô tô, trước khi đi, ông ta quay lại nói với Nim:

- Cậu chủ không thể ở đây nữa! Tụi nó sẽ lại tìm đến! Cám ơn cháu đã chăm sóc cậu ấy!

Nim không nói gì. Cô bé đứng nhìn theo chiếc ô tô chạy nhanh ra khỏi cổng bệnh viện...mong là Devil không có chuyện gì...

.....

Một mình ngồi trong nhà, Nim nghĩ đến Devil. Thật kì lạ khi cô bé luôn có một sự quan tâm đặc biệt đến con người đó.

Chiếc điện thoại Nim đã tìm được ở dưới chân giường bệnh của Devil, cô bé mở nó lên, tin nhắn của anh trai:

“ Sorry cưng! Anh chưa thể về được! Bên này công việc có chút trục trặc! Cưng đợi anh thêm một tuần nữa nhé! Iu em nhiều!”

Nim tức giận quăng chiếc di động vào thành giường. Anh lại thất hẹn, lại phải cô đơn thêm một tuần nữa.

.....

Nim không phải bị câm bẩm sinh. Ngày trước cô bé là một giọng ca có tiếng của trường cấp 2, nhưng tất cả đã thay đổi từ cái ngày định mệnh ấy....

Lúc đó là năm lớp 7, trên đường đi học về, Nim bị một lũ người bắt đi và nhốt ở một căn nhà nhỏ ở vùng ngoại ô. Bị nhốt với cô bé còn có một cậu nhóc nữa.

- Ông chủ! Tôi em bắt được con nhỏ rồi!

- Tốt lắm! Nhưng có đúng không đấy?

- Ông yên tâm, theo như mô tả của ông, tôi đã bắt nó ở trước cổng!

- Đâu? Đem tới cho ta coi!

Và lũ người lạ mặt dẫn Nim đến trước mặt con người đàn ông ấy.

Đèn quá yếu nên Nim không nhìn rõ được khuôn mặt của ông ta, chỉ thấy được một vết sạm hình ngôi sao 8 cánh nằm ở ngón tay trỏ khi ông ta dùng tay cầm mặt Nim hất lên để nhìn.

- Đồ vô dụng! Nhảm người rồi! Không phải con nhỏ này! – ông ta nổi giận đẩy Nim ngã xuống đất.

- Nhưng...tôi đã theo dõi kĩ lắm mà!

- Màylà đồ ăn hại, chỉ có chút việc cón con đó mà cũng không làm xong, tự xử đi! – Ông ta la lớn.

Và thế là Nim thấy người bắt mình cầm con dao rạch một đường dài trên tay, mọi thứ thật đáng sợ, Nim muốn khóc lên nhưng không khóc được, miệng cô bé đã bị bịt lại bằng một miếng băng keo dày.

Nhưng những gì xảy ra tiếp theo mới khiến Nim ám ảnh suốt cuộc đời...

Ông ta lôi cậu nhóc ra, dùng dây thừng đánh tới tấp vào người. Nim nhìn bằng tất cả sự kinh hãi, cậu ấy hình như chỉ mới bằng tuổi Nim thôi, còn rất nhỏ, cô bé nghe được tiếng khóc đứt quãng cùng tiếng la đau đớn của cậu bạn đáng thương. Nim muốn la lên kêu cứu, nhưng không được... Nim khóc đến mờ mắt, một phần vì hoảng sợ, một phần vì thương cậu ấy. Những nhát roi quất tới tấp vào người một đứa trẻ, ông ta quá sức tàn bạo và mất nhân tính. Những tiếng vụt vụt cứ thế cất lên...trong bóng tối...

Và đến khi cậu nhóc không còn có thể la lên được nữa, ông ta dừng lại, cúi xuống:

- Cháu đừng trách ta! Có trách thì hãy trách bố cháu đã phản bội ta! Không ai có thể phản bội được Chấn Song này! Không ai cả!

Rồi ông ta đứng lên. Rút từ trong túi áo ra một con dao nhỏ.

- Tụi bây đã chuẩn bị máy quay chưa?

- Dạ rồi thưa ông!

- Tốt! Chuẩn bị đi!

Và ông ta cầm con dao đưa lên cao.

- Nếu may mắn, cháu sẽ không bị gì hết! Còn nếu thiếu may mắn...thì cũng đừng trách ta...

Và con dao được thả rơi tự do, với một lực khá mạnh, xuống người cậu nhóc. Nim chỉ kịp ré lên một tiếng khi nhìn thấy con dao đâm thẳng vào bàn chân của cậu ấy, ngón chân út bị đứt lìa...

Đó cũng là lần cuối cùng Nim còn có thể phát ra tiếng nói...

Cho dù sau đó, những người thân của cậu bé cũng tới để cứu cậu ấy ra, nhưng tất cả đều quá muộn, Nim không biết cậu bạn của mình còn sống hay đã chết, chỉ biết rằng người bố của cậu ấy đã khóc rất nhiều khi bế con mình lên. Nim chỉ nhớ rằng cậu nhóc có đeo một sợi dây chuyền có cái tượng là hình mặt trời ở cổ.

May mắn là Nim không bị thương về mặt thể xác, nhưng Nim đã không thể nói được nữa. Cú sốc tâm lý quá nặng nề khiến cô bé rơi vào trầm cảm một thời gian, những cơn ác mộng cứ đêm đêm giày vò Nim khiến cô bé hoảng loạn. Bác sĩ bảo rằng đây là căn bệnh do tâm lý nên chỉ có tâm lý mới chữa khỏi... Vậy là Nim trở thành người khuyết tật từ đó....

.....

Hôm nay cô bé lại phải đi bộ một mình tới trường.

Vừa tra chìa khóa vào ổ để chuẩn bị khóa cổng, Nim bất ngờ khi có ai đó gọi tên mình.

- Chào Đỗ Quyên!

Nim quay lưng lại nhìn, và thật bất ngờ khi biết đó là ai...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 12: Những Sự Thật Mang Một Phần Giả Dối

X

in lỗi khi đã đến nhà cô đường đột! Nhưng tôi không còn cách nào khác!

Mẹ kế của Devil từ từ tiến lại chỗ Nim. Cô bé hoảng hốt đi lùi lại.

- Cô không cần phải sợ như thế! Tôi đến đây không có ý xấu đâu! Tôi có thể có vinh dự đưa cô đi học chứ?

Nim không phản ứng gì, chỉ nhìn với đôi mắt lo sợ.

- Mời cô lên xe! – giọng người phụ nữ nhẹ nhàng nhưng có cái gì đó như là dọa nạt.

Nim nhìn xung quanh, không có ai cả, chỉ có mình cô bé với đám người này.

- Trễ học rồi đó! Nhanh lên thôi! – giọng nói nhẹ nhàng lại cất lên.

Thế là Nim đánh leo lên xe ô tô. Không còn cách nào khác.

Chiếc xe từ từ lăn bánh đưa Nim ra khỏi con đường nhỏ.

- Cô là bạn học của Trình Kha?

Nim gật đầu.

- Là nhỉ? Từ trước đến giờ, tại sao tôi không biết cậu ấy có bạn nhỉ?

Nim ngồi im lặng.

- Mà thôi! Tôi cũng không nói dài dòng nữa! Vào luôn trọng tâm nhé!

Nim ngược mặt nhìn lên.

- Tôi mong cô đừng lại gần Trình Kha nữa! Điều đó có lợi cho cả cô và cậu ấy!

Nim tỏ ý khó hiểu.

- Cô không hiểu à? Rất đơn giản! Trình Kha là một người lạnh lùng, tàn nhẫn và không thiếu kẻ thù. Đi cùng với cậu ta chỉ có thể gặp nguy hiểm mà thôi. Còn cô lại là người khuyết tật, bản thân mình cô còn không lo nổi huống gì lo cho cậu ta. Cô với Trình Kha là hai thế giới hoàn toàn khác biệt, không thể tồn tại một mối quan hệ khả thi nào đâu! Cô hiểu chứ?

Nim không phản ứng gì.

- Tôi bằng tuổi cô đấy! Nhưng tôi đã phải làm vợ người ta và làm dì ghẻ của một người bằng tuổi mình...và...mà thôi! Cô không cần quan tâm điều đó! Hãy nghe lời tôi, tránh xa Trình Kha ra! Tôi chỉ có thể nhẹ nhàng với cô một lần này thôi đấy! Tới trường rồi đó, cô xuống xe đi! Chúc một ngày học tốt lành! – người phụ nữ mỉm cười.

Nim xuống xe, đầu vẫn vang lên những lời nói của người đó. Chiếc xe đã chạy đi xa rồi, nhưng Nim vẫn nhìn theo. Đã từ bao giờ, cuộc sống của cô bé phải dính vào những con người kì lạ và đáng sợ này chứ?

Giờ ra chơi.

Nim ngồi một mình trong lớp. Cũng may là có Tú Vân chạy vào nói chuyện, nếu không chắc cô bé nhớ anh trai đến phát khóc lên được.

- Này! Làm gì mà mặt mày buồn so thế?

(Anh nói phải thêm tuần nữa mới về!)

- Cái gì??? Lâu thế cơ á???

(Mình sợ phải ở nhà một mình lắm rồi!)

- Chậc! Chắc mình phải qua ngủ chung với bạn vài ngày cho rồi! Không thì bạn khóc cả đêm vì nhớ ông mất!

(Thiệt hả??? Yêu bạn nhất đó!)

Thế là Nim cười toe ôm chầm lấy Tú Vân, nhưng hơi khó khăn thì phải... người Tú Vân to quá, Nim ôm không xuể!

Tú Vân dẫn Nim xuống sân trường rồi tìm một cái ghế đá nào đó để ngồi xem tình hình thiên hạ.

- Tụi bây ơi! Trường mình năm nay bị gì á! Sao toàn đón những người tai to mặt lớn vào học không à? – một cô bạn dãy A ngồi ở ghế đá bên cạnh “gào” lên.

- Ai mà mày nói “tai to mặt lớn”?

- Thì đầu tiên là Devil, chuẩn bị có thêm....

- Thêm ai???

- Đại công tử của tập đoàn viễn thông lớn nhất tỉnh chứ ai!

- Hả? Là người vẫn được ví là Angle của trường Chu Phong 3 năm về trước hả?

- Chứ ai vào đây nữa! Lúc cậu ta mất tích, người ta còn tưởng bị nhóm xã hội đen nào bắt thủ tiêu để tống tiền ông tổng giám đốc, hóa ra là đi du học bên Úc, mới về cách đây khoảng một tuần đó!

- Xin vào học ở trường mình hả??? Trời đất! Mà nghe đâu cậu ta bị mất tích thiệt mà chứ có phải đi du học đâu. Cái tên Angle nghe thánh thiện lắm

nhưng hình như cậu ta cũng không phải là tay vừa nhỉ?

- Chứ gì nữa! Ai chả biết cậu ta với Devil là hai thái cực! Mà nhắc đến Devil mới nhớ! Cậu ta hình như bị thương nặng lắm nên mấy bữa nay mới không xuất đầu lộ diện.

- Uh! Nghe đâu bị chém một nhát sau lưng do tội nào đó trả thù! Mà cũng kì lạ thật! Chuyện Devil bị trả thù là không phải hiếm, nhưng chuyện cậu ta bị thương đến mức nhập viện thì quả là lạ, lần đầu tiên đó mà!

- Uh! Nghe nói là đỡ đạn thay cho một người nào đó! Không biết đứa nào mà khiến cho Devil giờ phải sống dở chết dở thế không biết!

Nhưng lời bàn tán sôi nổi cùng những câu chuyện “hot” như thế cứ dội vào tai Nim. Cô bé lắng nghe rồi thấy lòng buồn vô hạn. Devil vì cứu cô bé mà phải khổ sở như bây giờ...

.....

Đã ba ngày trôi qua kể từ khi Devil bị tội người lạ đến trả thù tại bệnh viện...

Nim đi học nhưng vẫn mong ngóng thấy được Devil đến trường, cậu bạn Nhật Phụng cũng từ ngày đó biến mất không để lại dấu vết gì, chiếc chìa khóa có móc hình ngôi sao vẫn nằm trong ví của Nim, cô bé vẫn chưa có cơ hội để trả lại.

- Tội bây ời! Angle đến rồi kìa!

Lũ học sinh nháo nhác đứng lên hành lang ban công nhìn xuống, Nim thì chẳng muốn ra xem, mệt lắm, người ta không thuộc thế giới với mình.

Nhưng cuốn tạp chí số mới nhất của tỉnh đập vào mắt Nim, vì ảnh bìa của cuốn tạp chí này có in hình một người rất quen.

Nim vớ lấy nó từ bàn của đứa bên cạnh...

Đề trang bìa in dòng chữ: “ Người thừa kế tập đoàn viễn thông IST đã trở về nước sau 3 năm biến mất một cách bí ẩn”

Và phía trên là hình một chàng trai mặc áo vest trắng, đeo kính cận....không ai khác chính là người đó....

Nim hết hoảng cầm lấy cuốn tạp chí rồi chạy xuống sân...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 13: Sự Trở Về Trong Bóng Tối

H

ọc sinh toàn trường đang hăm hở muốn được ngắm nhìn dung nhan của đại công tử đầy bí ẩn này, Nim cũng mong chờ được gặp, không phải vì tò mò, hiếu kì, mà vì muốn xác nhận một sự thật..

Một đoàn người đang tiến vào sân trường, hình như là vệ sĩ thì phải, họ hộ tống một thanh niên trẻ đi về phía phòng của ban giám hiệu. Phải là người có địa vị lắm mới có thể gây được một ảnh hưởng lớn như thế. Nim nín thở và cố nhìn xem cái gương mặt ấy như thế nào.

Cô bé đang đứng ở dãy hành lang gần phòng giám hiệu, có lẽ sẽ nhìn được.

Và điều mà Nim không mong muốn thành sự thật đã xảy ra.

Khi con người kì lạ ấy tiến lại phía cô bé cũng là lúc Nim ngỡ ngàng tuột tay thả cuốn tạp chí xuống đất.

Phải! Đó không ai khác...chính là Nhật Phụng! Người bạn lang thang cơ nhỡ mà Nim từng quen biết! Cô bé không thể tin vào mắt mình được nữa!

Cậu ta lướt qua mặt Nim, dù đang rất mất bình tĩnh nhưng cô bé vẫn kịp nhìn thấy là Nhật Phụng đang nhìn mình, nhưng là một cái nhìn xa lạ, không chút tình cảm của sự quen biết rồi đi thẳng. Nim thấy nghẹn nghẹn trong lòng...

- Đẹp trai chứ nhỉ! Đúng là con nhà giàu có khác!

- So với Devil thì sao nhỉ??? Đẹp hơn hay thua???

- Mấy người rảnh quá đi! Hơi đâu mà đi so sánh! Có đẹp trai như Lee Min Ho thì cũng không đến lượt mấy người “hưởng” đâu!

Tiếng xì xào xung quanh làm Nim trở về với thực tại. Cô bé cúi xuống nhặt cuốn tạp chí lên rồi trở về lớp. Có lẽ đúng thế thật! Tất cả hết rồi! Không còn liên quan gì tới nhau nữa rồi!

.....

Nim đi bộ về nhà với một mớ suy nghĩ trong đầu, về Devil, về Nhật Phụng, về những mối quan hệ kì lạ nảy sinh trong thời gian gần đây. Cô bé nghĩ rằng mình nên quên đi tất cả để trở lại như những ngày đầu sẽ tốt hơn...

Nhưng vừa về đến nhà, cô bé giật mình chạy vào núp sau bức tường của nhà hàng xóm khi nhìn thấy một đám người lạ mặt đang đứng trước cổng nhà mình. Chẳng lẽ là lũ kẻ thù của Devil??? Chắc chắn là thế rồi! Cô bé thở dài một cái rồi nhẹ nhàng bỏ đi. Nên tới nhà Tú Vân ngủ nhờ một đêm vậy.

Đêm đó tại nhà Tú Vân.

- Angle đẹp trai thật Nim nhỉ? – Tú Vân vừa mơ màng vừa nói

(Uh!) – Nim thì thở dài

- Ước gì cậu ấy là bạn trai mình nhỉ??? Hi hi...- Tú Vân hai mắt sáng rực, cười toe toét.

Nim không biết nói gì, chỉ nhìn cô bạn với ánh mắt hơi sợ sợ. Mặc dù cô bé không bao giờ bận tâm tới ngoại hình quá khổ của Tú Vân, nhưng nhìn thân hình của cô bạn bây giờ thì cái chuyện được Angle để ý là điều không tưởng. Nim vỗ vỗ vai bạn ý bảo hãy sớm từ bỏ giấc mộng mà chưa kịp mộng đã vỡ tan ấy đi.

- Không! Mình sẽ cố gắng để có được sự chú ý của Angle! – Tú Vân đột ngột đứng bật dậy, hai bắp chân như hai củ bắp chuối cỡ bự nhất rung rung

trên chiếc giường ngủ, hai tay như nữ thần tự do đang hướng về phía trước tỏ rõ một sự quyết tâm cao độ.

Nim cười khà khà.

Nhưng hình như có tiếng gì đó lạ lạ, nghe như tiếng rắc rắc của cái gì đó bị nứt.

Nim lắng tai nghe, trong khi Tú Vân vẫn đứng trên giường và mơ màng với một đồng tưởng tượng.

Rắc ...rắc...rắc...

Những âm thanh ấy cứ “réo rắc” và “ngân vang” mãi lên...

Cho đến khi...

Rầm.....

Nim hốt hoảng khi nhìn thấy Tú Vân nằm còng queo ở chính giữa cái giường gỗ đã bị gãy hết chân, tất cả chân chiếu gối màn đều tập trung cả vào người cô bạn nặng 84kg này. Đó là một sự tất yếu cho sự chịu đựng quá mức của chiếc giường tội nghiệp...

Cũng may là Tú Vân không bị gì cả...

Thế là tối đó, cả hai đành phải ngủ trên sàn...

Hôm nay là ngày thứ 4, đã 4 ngày trôi qua Devil không xuất hiện ở trường. Nim thấy lo lắng vô cùng nhưng không biết làm thế nào để hỏi thăm. Cô bé chỉ biết ngồi cầu mong cho cậu nhóc mau lành bệnh.

Cùng Tú Vân trên chiếc xe máy điện to bằng con bọ hung (đây là loại xe được ba Tú Vân đặt riêng người làm cho đứa con quá cỡ của mình), Nim vi vu đến trường.

Bỗng có chiếc ô tô đen vượt lên trên, Nim thoáng nhìn thấy biển số xe 3333. Đó là xe của Devil. Cô bé mỉm cười.

Vừa tới cổng đã thấy tài xế của Devil chạy ra mở cửa xe, cậu nhóc từ từ bước ra, gương mặt cũng còn chút tái tái, có lẽ vết thương vẫn chưa lành. Chiếc áo trắng che đi mảnh băng dày quấn sau lưng, Nim chỉ dám đứng nhìn từ sau. Để Devil thấy mặt lúc này chắc cậu ta ói máu mà chết mất.

Không biết có phải là có duyên hay vô duyên khi mà xe ô tô chở Angle cũng tới trường ngay lúc đó.

Hai chiếc ô tô nằm ở vị trí đối đầu nhau, một chiếc màu đen, một chiếc màu trắng, hai con người bước ra từ chiếc xe, kẻ thì lành lặn, người thì bị thương, kẻ thì mất tích nay trở về, người thì vừa trốn ra tử côi chết, tất cả đối diện với nhau ...trong ngạc nhiên và ngỡ ngàng....

Nim không dám nhìn ai trong số đó, tất cả đều là những người quá tầm với của cô bé. Thế là Nim lủi trong đám người đang chen chúc kia để chạy vào lớp.

Ra về.

Nim lại bước đi ra cổng một mình. Nhưng hôm nay cô bé sẽ về với Tú Vân. Cứ nghĩ đến đó, Nim lại thấy vui vui trong lòng.

Tiếng người ồn ào sau lưng khiến Nim quay lại, những vệ sĩ cùng Devil đang bước ra. Nim đứng dạt sang một bên. Sau đó thì Angle cũng bước ra. Nim lắc nhẹ đầu rồi lên vỉa hè đứng đợi Tú Vân, cô bé thậm chí không dám nhìn lấy một lần 2 con người đó.

- Ê! Con câm! Sao hôm nay đứng một mình thế? Con bạn lợn in của mày đâu rồi!

Nim giật mình. Lại những kẻ hay thích gây chuyện.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 14: Tôi Là Nữ Thần

S

ao thế? Mà đang mong chờ tụi thập ỉn cô nương đó ra cứu như hôm bữa à? Mơ đi con! Hôm nay tụi này chuẩn bị kĩ lắm rồi! – thằng nhóc tên Long tiến lại phía Nim giọng đầy trêu chọc.

Nim toát mồ hôi. Dù không phải lần đầu bị chúng nó trêu chọc nhưng Nim vốn yếu đuối, đối diện với khó khăn khi chỉ có một mình khiến cô bé mất bình tĩnh.

- Hôm nay tao có món quà tặng mà đây!

Long cười cười rồi đưa lên một con sâu lông lá đen sì đang quẩn quẩn mình cỡ bự nhất trước mặt Nim

- Thế nào? Đẹp chứ?

Nhưng xui cho tụi nó là Nim không sợ sâu!

- Không sợ hả? Hay là sợ quá đến mức không nói nên lời?

Nim đứng yên không phản ứng.

- Á à! Được lắm! Tụi bây! Đưa tao con khác coi!

Thế là lũ bạn xung quanh rút ra trong cái bì ni lông đen một con vật mà hễ đứa con gái nào trong thấy cũng hãi hùng, nhẹ thì la lên chạy đi, nặng thì ngất trên giàn quất.

- Con gì đây nhỉ? Con chuột đó! – tên Long cầm cái đuôi con chuột đung đưa trước mặt Nim, mặt cười nham nhở.

Nhưng có lẽ hôm nay tụi nó bị sao quá tạ chiếu, vì Nim cũng không sợ chuột, mà thích chuột là đấng khác, ở nhà cô bé có nuôi 2 con chuột nữa kìa. Mặc dù con chuột đang nằm trước mặt Nim không được “xinh trai” và “trắng trẻo” bằng 2 con chuột ở nhà.

- Sao thế??? Sao con gì mà cũng không sợ thế? – thằng nhóc đã bắt đầu mất bình tĩnh.

- Thế con này mà có sợ không?

Đó không phải giọng nói của Long, mà là của Tú Vân. Cô bé cầm trên tay một con vật dài ngoẵng, đang uốn ** hết cỡ và cái lưỡi thì thè thè “làm duyên” trước mặt cậu ta.

- Ối! Ối!

Long cùng đám bạn la thất thanh rồi chạy tán loạn. Vì đó không phải là con rắn giả mà là con rắn thật được Tú Vân nuôi đã 2 năm nay. Hôm nay không biết trời xui đất khiến thế nào mà cô bé lại đem nó theo.

- Mà làm tốt lắm! Sự duyên dáng của mà đã khiến cho tụi nó xúc động đến thế cơ đấy! Lần sau cứ phát huy như thế nhé! – Tú Vân cầm con rắn trên tay rồi chọt chọt vào cái miệng nó.

Nim cười tươi. Đúng là Tú Vân mà! Không có gì là không thể!

.....

Tối nay cô bé cũng không dám về nhà. Cứ đợi thêm vài ngày nữa. Đúng là từ khi quen Devil, cuộc sống của Nim cứ bị xáo trộn lên, anh trai thì ở lỳ mãi bên Mỹ không chịu về, Nim nhủ thầm nếu anh Quốc về, Nim sẽ không ngần ngại mà cho anh mấy cái nhéo thật đau ở lưng để bỏ công mấy ngày ở nhà một mình chịu nhiều đau khổ.

.....

Hôm nay đã là thứ 7 rồi. Nim ngồi đếm từng ngày xem còn bao lâu nữa thì anh trai sẽ về với mình. Thời gian cũng trôi nhanh thật, mới thoát đó đã một tuần nữa trôi qua.

Giờ ra chơi.

Đang ngồi gặm ổ bánh mì chưa kịp ăn hồi sáng, Nim ngẩng đầu nhìn lên khi thấy trước cửa lớp mình tự dưng có rất nhiều người.

Cô bé bỏ ổ mì xuống bàn rồi chạy ra xem.

Và Nim giật mình khi thấy Long mặt mày tím bầm, tay trái bó bột, trên trán có dán mảnh băng to đùng đang quỳ ở đó. Khi thấy Nim ra, Long kêu lên thất thanh:

- Xin lỗi Đỗ Quyên! Bạn cho mình xin lỗi vì trước giờ đã bắt nạt bạn! Làm ơn hãy tha thứ cho mình! Từ nay về sau mình không dám nữa! Không dám nữa!

Nim hoảng hốt cúi xuống vỗ vai Long, gương mặt khó hiểu.

- Làm ơn đi! Hãy nói là bạn tha thứ cho mình! Nếu bạn không tha thứ cho mình! Tụi nó đánh mình chết mất! – và Long khóc âm lên.

Nim bối rối thật sự. Thế này là thế nào??? Ai đã làm ra chuyện này chứ??? Nim suy nghĩ hồi lâu rồi cúi xuống nhìn Long. Tú Vân cũng kịp thời chạy tới.

(Bạn đứng lên đi! Mình tha thứ cho bạn!)

Nhưng Long không hiểu Nim đang muốn nói gì.

- Nim nói là nó tha thứ cho mày đó! – Tú Vân vòng tay “phiên dịch”.

- Cám ơn bạn! Cảm ơn bạn nhiều lắm!

Long mừng như cha chết sống lại. Thái độ đó làm Nim vô cùng lo lắng và khó hiểu, riêng Tú Vân thì thấy rất mãn nguyện.

- Thấy chưa! Tao đã nói với mày rồi! Đừng có kiếm chuyện với bạn tao! Nếu không thì chỉ có nước lết như thế thôi!

Nim xua tay ý bảo Tú Vân đừng nói nữa.

(Bạn đứng lên rồi về lớp đi! Vào tiết rồi đó!)

Mặt Long ngơ ngơ.

- Nim bảo mày đứng lên rồi biến đi, đừng có đứng ám ở đây nữa! – Tú Vân phiên dịch lại một cách khá ...“chuẩn”.

- Uh! Uh! Mình đi liền đây!

Đám bạn đỡ Long đứng lên rồi dẫn xuống cầu thang. Mọi người xung quanh nhìn Nim với ánh mắt vừa tò mò vừa sợ sệt rồi cũng tản ra người nào về lớp nấy. Riêng Nim vẫn còn bối rối về chuyện vừa xảy ra.

- Suy nghĩ làm gì cho mệt! Chắc có hero nào thấy bạn bị bắt nạt nên ra tay tương trợ thôi! – Tú Vân cười híp mắt.

Nhưng đó là ai mới được!

Nim trở về lớp với một đồng thắc mắc trong đầu. Dù không muốn nhưng người đầu tiên mà cô bé nghĩ đến là Devil...

Và kể từ sự kiện đó, Nim trong mắt của tất cả học sinh ở trường là một “nữ thần bất khả xâm phạm” vì họ đều tin rằng sau lưng Nim có một thế lực bí ẩn nào đó bảo vệ và che chở...có thể là Devil...và cũng có thể là Angle...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 15: Nguy Hiểm Sau Bức Màn Giàu Sang

Đ

ã 3 tuần trôi qua kể từ ngày anh trai Nim đi Mỹ. Cô bé bắt đầu thấy lo lắng cho anh. Từ trước đến nay chưa bao giờ anh đi công tác lâu đến thế. Công việc của một giám đốc ngoại giao đòi hỏi việc phải đi xa nhiều nhưng chưa lần nào anh lại đi lâu như lần này. Mấy ngày hôm nay cũng không nhận được tin nhắn của anh. Nim thấy lòng nóng như lửa đốt.

Hôm nay Nim phải ở lại trực lớp nên về khá trễ. Lúc bước ra khỏi trường chỉ có một mình cô bé, mấy ngày nay cô bạn Tú Vân bị ốm nên không thể đi học. Vậy là Nim chỉ có một mình...

Nim định bụng về nhà, nhưng nghĩ lại trong nhà giờ cũng không còn gì để ăn, mà ăn mì gói thì chán lắm rồi, Nim nghĩ mình sẽ ghé vào một quán ăn nào đó trên đường ăn tối rồi về nhà cũng được.

Thế là cô bé chuyển hướng quay sang con đường lớn, nơi mà ở đó, cuộc sống con người vô cùng thịnh vượng và cao cấp, khác hẳn với khu phố của Nim, yên tĩnh và trầm lặng. Anh trai nói rằng nơi nào càng đông đúc giàu sang thì nơi đó có càng nhiều cạm bẫy.

Nim ghé vào một quán ăn nhỏ nhỏ gần với siêu thị lớn nhất tỉnh.

Nhưng hình như có ai đó đang theo dõi cô bé, Nim nghe được tiếng bước chân sau lưng mình. Cô bé cố gắng đi thật nhanh.

Và đúng một cái, 2 chiếc xe ô tô từ đâu tiến lại chặn đường Nim khiến cô bé hoảng hốt nhìn quanh.

Từ trong xe ô tô, một dáng người bước ra, Nim nhú mày nhìn.

Và người ấy mỉm cười với cô bé.

- Chào bạn! Lâu ngày ta không gặp nhau! – Angle hay đúng hơn là Nhật Phụng vẫy tay mỉm cười.

Nim trở mắt ngạc nhiên.

- Lên xe thôi! Tôi dẫn bạn đến một nơi!

Nim do dự.

- Chẳng nhẽ mới mấy tuần không gặp nhau mà bạn đã mất niềm tin vào tôi thế ư? – Angle tỏ vẻ giận dữ.

Nim vội vã lắc đầu.

- Thế thì lên xe với tôi! – Angle mỉm cười ... nhưng không phải là nụ cười hiền lúc trước.

Nim đứng nhìn Angle một lúc rồi cũng leo lên xe. Có lẽ điểm yếu nhất của cô bé chính là quá tin người.

Và chiếc xe dừng lại trước một khách sạn lớn nằm giữa trung tâm thành phố.

Nim bắt đầu thấy hốt hoảng.

- Ồ không! Bạn đừng nghĩ lung tung! Đây là khách sạn của gia đình tôi! Bạn ngồi đây đợi tôi vào trong thay áo quần! – Angle lắc đầu cười, xoa xoa đầu Nim rồi mở cửa xe bước ra.

Nim lại đỏ mặt.

Một lúc sau, Angle bước ra trong trang phục của một teenboy thứ thiệt, không còn áo sơ mi quần tây và cà vạt nghiêm túc như lúc đầu.

- Anh xuống đi! Đưa xe cho tôi! – Angle vỗ vỗ kính xe nói với anh tài xế.

- Bạn lên ghế trước ngồi với tôi! – Angle lại mỉm cười.

Thế là chỉ còn Nim và Angle trên chiếc xe đó. Ô tô lướt nhanh ra quốc lộ.

- Bạn đói rồi chứ gì? Tôi mời bạn đi ăn nhé!

Nim chỉ biết ngồi yên và cười. Chẳng lẽ lại gục đầu?

Chiếc xe dừng lại ở một nhà hàng lớn có cả bar và sàn. Angle mở cửa xe bước ra rồi chạy sang mở cửa cho Nim.

Cô bé bước ra, ngược nhìn nơi sa hoa hào nhoáng trước mặt. Đó là lần đầu tiên Nim được nhìn thấy một nhà hàng lớn như thế. Lờ mờ anh trai lại văng vẳng: “Cưng nên nhớ! Những nơi nào càng sa hoa hào nhoáng thì nơi đó càng nhiều nguy hiểm”. Thoáng chốc Nim rùng mình.

- Ta đi thôi! – Angle giục

Nim và Angle ngồi ở một bàn ăn gần cửa sổ và sát với quầy bar. Phục vụ đem ra toàn những món ăn ngon. Cô bé lại nhớ đến lúc trước đi ăn cùng Devil, nói là đi ăn chứ thực ra chẳng ăn được cái gì cả, suýt chết thì đúng hơn. Và Nim lại nhớ đến Devil, nhớ đến con quỷ không bao giờ biết khóc.

- Ăn đi, đừng khách sáo! Đáng lẽ ra tôi không nên cho bạn biết thân phận thật, lúc đó chắc chúng ta sẽ tự nhiên hơn bây giờ! – Angle thờ dãi.

Nim chẳng biết nói gì, đành lấy đĩa gấp thức ăn.

Đúng là khi biết được Nhật Phụng là ai thì Nim thấy có một khoảng cách rất lớn giữa cô bé và cậu bạn lang thang cơ nhỡ ngày nào. Không còn tự nhiên như trước nữa.

- Tôi xin lỗi vì đã giả vờ không quen biết bạn khi ở trường, nhưng cũng là vì tôi muốn tốt cho bạn thôi! Nếu người ta biết bạn quen với tôi, thì bạn sẽ không được yên ổn đâu. Bởi vậy tôi mới chờ mọi chuyện ổn thỏa mới tới tìm bạn đó. Thật ra tôi cũng nhớ bạn lắm! – Angle nói với giọng đầy tâm trạng.

Nim chăm chú lắng nghe. Tự dưng cô bé thấy vui vui, vì ít ra mình cũng không mất đi một người bạn tốt.

- À mà quên! Máy bữa nay bạn không ở nhà à? Tối nào tôi cũng tới nhà bạn đợi mà chẳng thấy bạn về!

Nim ngạc nhiên bỏ chiếc thìa xuống. Thế lũ người lạ mặt đứng trước cửa nhà Nim hôm bữa là Angle sao???

- Sao thế???

Nim xua xua tay rồi cười tươi. Cứ coi như không biết gì cả là tốt nhất. Nim nghĩ vậy!

- Thấy bạn cười như thế tôi rất vui! – Angle cũng cười theo, khuôn mặt thánh thiện đúng như biệt danh của mình.

Đang ăn tối ngon lành, chợt Nim nhìn thấy một nhóm người đang bước vào nhà hàng, tên đi đầu trong rất quen, và Nim ghen hòng khi thấy đó là lũ người tới tìm Devil ở bệnh viện lúc trước.

Bọn chúng đang tiến gần đến phía Nim, nhưng có lẽ vì trông thấy Angle đang ngồi đó nên chúng phải tránh đi chỗ khác. Nhưng Nim cũng kịp nghe được những gì mà chúng nói:

- Đại ca! Tên Devil chắc chắn ở đâu trong quán này thôi! Thông tin chính xác lắm! Hắn còn đi một mình nữa! Cơ hội ngàn năm có một đó!

- Mày im đi! Lo mà tìm xem hẩn ngồi ở cái xó xinh nào trong này rồi báo cho tao! Mày mà rườm rà là tao cho ăn giấy vệ sinh đó!

Nim bần thần nhìn xung quanh. Devil đang ngồi ở trong này sao??? Lại đi một mình nữa! Cô bé đảo mắt nhìn quanh.

- Sao thế? Bạn đang tìm ai hả?

Nim xua xua tay.

- Lần sau chắc tôi phải đem theo tờ giấy với cây viết thôi, chứ cứ người nói kẻ không hiểu như thế này thì kì lắm! – Angle cười khì khì.

Nhưng Nim thì chẳng còn tâm trí đâu mà cười nữa. Cô bé cố gắng nhìn xung quanh để xem Devil đang ngồi ở đâu.

Chợt Nim trông thấy một người mặc áo sơ mi đen đang ngồi ở góc trái của quán bar. Nhìn rất giống Devil. Lũ người đó cũng đang vờn vờn ở khu vực xung quanh.

- Sao thế??? Bạn định nói gì vậy??? Mình không hiểu??? – Angle gãi gãi đầu khó hiểu trước những cái hươ hươ tay của Nim.

Cô bé cũng không biết phải diễn tả như thế nào cho Devil hiểu nữa. Nim đành nhăn nhăn mặt và ôm bụng.

- À à! Bạn muốn đi vệ sinh hả??? – Angle như “ngộ” ra.

Nim gật gật đầu.

- Thế thì bạn đi đi! Tự nhiên lại hỏi mình khiến mình xấu hổ! – Angle cúi mặt xuống. Nhìn cậu ta lúc này rất dễ thương, nhưng tiếc là Nim không kịp thấy sự dễ thương đó, tâm trí cô bé giờ chỉ có Devil.

Thế là Nim ba chân bốn cẳng chạy vào phòng vệ sinh. Nhưng mới chỉ chạm cái cửa phòng là Nim lại “dội” ra rồi chạy sang hướng khác để đi tìm Devil.

Những tên du côn cũng đang gần tiến lại quầy bar, Nim hốt hoảng chạy thật nhanh.

Và đúng là Devil thật!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 16: Những Cái Ôm Bất Đặc Dĩ

C

ô bé chạy tới vỗ mạnh vai cậu nhóc khiến Devil giật mình quay lại, trên tay vẫn còn cầm ly rượu.

- Bạn bị điên à? – Devil tức giận.

(Tụi nó đang tìm bạn đó, tụi nó biết bạn đang ở trong này và lại đi một mình nữa!)

- Tụi nào cơ???

(Cái tụi hôm bữa ở bệnh viện....)

Mới nói ngang đó Nim đã bị Devil cầm tay lôi đi thật nhanh.

- Không thể ra ngoài bằng cửa chính của nhà hàng được! Tụi nó chắc chắn đã chặn sẵn ở đó! – Devil vừa chạy vừa nói, khuôn mặt đăm chiêu.

Thế là Devil cầm tay Nim dẫn ra cửa sau. Nhưng mới lên ngang cầu thang đã thấy 2 thằng ở đó. Vậy là đành quay lại.

- Mẹ kiếp! Chỗ nào cũng thấy tụi nó! – Devil lầm rầm.

Bỗng Devil thấy một cái bàn còn trống với hàng ghế sofa dài ở góc khuất bên phải của nhà hàng, cậu nhóc lôi Nim tới đó và ngồi xuống.

Tiếng lữ côn đồ càng lúc càng gần:

- Đại ca ơi! Em tìm mờ mắt rồi mà không thấy hần đâu hết!

- Đồ ngu! Hần là Devil mà, làm sao có thể để chúng ta dễ dàng tìm thấy được! Cứ tìm đi, tìm ở cái chỗ nào khuất khuất ấy!

Và Nim hốt hoảng khi nhìn thấy 3 thằng trong lũ côn đồ đang tiến lại phía mình, ánh mắt chúng nhìn quanh, việc phát hiện ra Devil chỉ còn là chuyện thời gian mà thôi.

Nim nhìn sang Devil, khuôn mặt cậu nhóc tuy bình tĩnh nhưng vẫn thoáng vẻ lo lắng. Đầu óc Nim rối bời.

- Bực mình thật! Nước này thì chỉ có đánh nhau mới mong thoát nổi thôi! – Devil đưa tay vuốt mặt.

Nhưng Nim vẫn còn nhìn thấy miếng băng cộm lên sau lưng Devil, vết thương sâu như thế chưa có thể lành ngay được. Nếu đánh nhau lúc này người chịu thiệt sẽ chỉ có Devil mà thôi.

Lũ côn đồ đang tiến ngày một gần, một trong số chúng hình như đã nhìn thấy Nim, cô bé hoảng hốt quay đầu lại.

- Chúng tới rồi à? Thế này thì... - Devil nghiêng răng rồi chuẩn bị đứng lên.

Nhưng Nim đã cầm tay Devil níu lại, trong cái khoảnh khắc nguy hiểm ấy, cô bé đã có một hành động táo bạo mà chẳng bao giờ Nim nghĩ mình có thể làm, nhất là đối với Devil...

Đó là...Nim đã ôm Devil và đẩy cậu nhóc ngã xuống ghế, mặt cô bé và mặt cậu nhóc chỉ còn cách nhau chưa đầy 2cm. Devil ngạc nhiên nhưng rồi cũng nằm im lặng.

Vì Nim đã hành động một cách rất thông minh. Người ngoài nhìn vào sẽ nghĩ rằng đây là một cặp tình nhân đang hôn nhau, khuôn mặt cùng mái tóc dài của Nim đã che gần hết khuôn mặt của Devil. Nếu không nhìn kĩ sẽ không phát hiện được.

Và lũ côn đồ đã bước tới...

- Ê chúng mày! Nhìn cái cặp này kìa! Bạo dạn gớm! Dám hôn nhau giữa cái chốn đông đúc như thế này! – một thằng trong số chúng vừa chỉ tay về phía Nim và Devil, vừa cười như điên như dại.

- A cái thằng điên này! Kệ chúng nó, lo mà tìm Devil đi! Mày muốn tao bảo đại ca cho mày ăn giấy vệ sinh không?

- Rồi rồi! Mày làm gì ghê thế!

- Máy thằng vô dụng này! Tụi bây rảnh lắm hả? Sao mà đứng một cục cãi nhau thế kia? – Tên cầm đầu không biết từ đâu cũng xuất hiện.

Nim nhìn Devil, mồ hôi chảy ròng ròng. Cả thở mà 2 người cũng không dám thở mạnh...

- Dạ đại ca! Không có gì đâu! Ở đây không có thằng nhãi!

- Không có thì đi chỗ khác tìm! – tên cầm đầu la lớn.

Vậy là chúng nó từ từ bỏ đi.

Nim thấy nhẹ cả người, vội vã ngồi dậy. Nhưng Devil đã dùng tay đè cô bé xuống! Nim ngạc nhiên!

- Nhưng đại ca ơi! – một tên tự dưng đứng lại.

- Gì?

- Em thấy tóc của cái thằng đang ôm con nhỏ kia giống giống tóc của thằng Devil!

Tên đại ca không nói gì, nhưng quay đầu nhìn chằm chằm về phía Nim và Devil...

Cũng may Devil níu Nim lại kịp thời, không thì bị phát hiện mất!

Một lúc sau, hắn lấy tay đập vào đầu tên đàn em cái CỐP rõ đau.

- Mày ngu! Thằng Devil có tóc thì thằng khác cũng có tóc chứ? Thế cái nhúm lông lồm nhồm trên đầu mày không phải là tóc thì là cái gì hả? Tóc thì thằng nào chả có! Không giống mới là lạ đó! Tao phải cho mày ăn giấy vệ sinh để bớt ngu đi mới được! – những lời “thuyết giáo” của tên đại ca khiến những người ngồi xung quanh không thể không bật cười.

Và rồi chúng bỏ đi. Lần này chắc sẽ không quay trở lại.

Nim hú hồn ngồi dậy. Nhưng không may là cái huy hiệu của trường trên áo Nim bị mắc vào cúc áo của Devil, nếu giật mạnh có lẽ sẽ rách áo Nim mất.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 17: Bóng Đen Trước Mặt

S

ao thế này???? – Devil nhăn nhăn mặt.

Nim chỉ chỉ tay vào cái nút áo.

Devil nhìn xuống.

- Đúng là! – Devil tỏ vẻ bực mình.

Nim đã bắt đầu đở mặt. Hết chỗ bị mắc, lại mắc vào cái vị trí “nhạy cảm” đó. Cô bé muốn độn thổ quá!

- Dịch người sang một bên để tôi lấy cái này!

Trong tình trạng người nằm dưới kẻ nằm trên, Devil phải bắt Nim dịch người sang một bên rồi lấy tay cho vào trong bọc quần trái rút ra...một con dao nhỏ.

Nim giật mình.

- Nằm yên đi! Đừng gây thêm sự chú ý nữa! Nhắm mắt lại!

Nim không hiểu chuyện gì nhưng cũng đành nhắm mắt lại.

Devil nhìn cô bé rồi thoáng mỉm cười. Cậu nhóc nhẹ nhàng đưa con dao vào vị trí cái cúc áo bị mắc, rồi lách nó xuống dưới phần chỉ nối. Xong xuôi đâu đấy, Devil cắt nhẹ một phát, chiếc cúc áo rời ra.

- Giờ thì mở mắt rồi ngồi dậy đi! Tôi đến không thờ được vì bạn mất!

Nim bối rối vùng ngay dậy. Khuôn mặt bây giờ đã như trái ớt đỏ. Nhìn ra phía cửa kính nhà hàng, lũ côn đồ đã leo lên xe rô ga chạy. Vậy là thoát.

Không biết suy nghĩ thế nào, Nim đứng dậy chạy đi. Có lẽ xấu hổ quá không chịu được.

Thế là ba chân bốn cẳng Nim chạy vào nhà vệ sinh. Những gì vừa diễn ra khiến tim cô bé như văng khỏi lồng ngực. Nim đứng hồi lâu trước gương, hồi tưởng lại cái cảnh kì cục lúc này với Devil, cô bé giật mình lắc lắc cái đầu. Danh dự của một đứa con gái coi như đi tong. Nim nghĩ vậy rồi ước chừng có thể phát khóc lên được.

Bước ra khỏi nhà vệ sinh trong tình trạng lơ đãng vì vẫn chưa lấy lại tinh thần. Nim suýt nữa bị đứt dây thần kinh khi thấy Angle đã đứng ở ngoài cửa từ bao giờ.

- Nim! Bạn đi đâu này giờ vậy???? – Angle hốt hoảng cầm vai Nim lay lay.

Nim huơ huơ tay.

- Khổ thật đấy! Tôi không hiểu được! Thôi! Chúng ta về! Bạn làm tôi lo quá đi mất! Tôi cứ tưởng bạn gặp chuyện gì chứ! – thái độ lo lắng của Angle khiến Nim chạnh lòng, tự dưng thấy có lỗi với cậu bạn ghê gớm.

Angle dẫn Nim ra cửa chính của nhà hàng và bảo cô bé đứng đợi. Trước khi đi lấy xe, Angle không quên dúm vào tay Nim một chiếc khăn.

- Mặt bạn còn dính nước! Cầm lấy rồi lau đi nhé!

Nim ngạc nhiên cầm lấy. Nhìn theo bóng Angle khuất sau nhà xe, Nim cười một mình. Angle đúng là người tốt!

Chẳng bao lâu, chiếc xe ô tô màu trắng của Angle từ từ rời khỏi gara nhà hàng và tiến lại phía Nim.

Angle mở cửa xe chạy ra rồi tới chỗ Nim đứng.

- Đi thôi!

Nim cười xòa.

- Xin lỗi bạn! Mình nghe điện thoại một chút! – Angle nháy mắt khi có tiếng nhạc chuông cất lên.

Cậu nhóc chạy lại phía gần lùm cây cảnh của nhà hàng nghe điện thoại.

Một lát sau, Angle chạy lại, ánh mắt hơi kì lạ:

- Sorry bạn nhiều! Bây giờ mình có việc phải đi gấp! Không thể đưa bạn về được! Làm sao bây giờ nhỉ?

Nim ngơ ngơ một lát rồi cười tươi, đưa tay xua xua ý nói không cần đâu, cô bé sẽ tự đi bộ về.

- Bạn có thể đi bộ về hả? Như thế có an toàn không?

Nim gật gật đầu, cố gắng cười để Angle yên tâm.

Thế là Angle vào xe, không quên cười và vẫy tay chào cô bé.

Bây giờ là 8h tối, ngoài đường vẫn không ngớt người. Đô thị lúc nào cũng thế, sầm uất và cũng lắm chạm bầy.

Nim đi bộ về...một mình...

Chợt cô bé trông thấy ai như Devil đang đi bộ phía trước. Nim hơi nghi ngờ, vì Devil có xe, cần gì phải đi bộ như thế chứ??? Tuy nhiên cô bé vẫn đi theo, linh cảm cứ muốn Nim phải đi theo bóng dáng ấy.

Mãi chăm chú nhìn, Nim không để ý là mình đã đi vào một khúc đường vắng người, chỗ này gần với mấy cơ quan công sở, tan giờ làm ai cũng về hết nên đường phố vắng tanh.

Đột ngột cái bóng ấy biến mất, Nim hoảng hốt nhìn quanh, chỉ mới đó mà đã không thấy đâu. Nim chạy nhanh đến.

Bụp ...

Nim đã bị ai đó đánh ở đằng sau...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 18: Bác Sĩ Của Tôi Là Ác Quỷ

L

úc choàng mắt tỉnh dậy, Nim phát hiện mình đang ngồi ở trên một cái ghế đá.

Và cô bé càng giật mình hơn nữa khi thấy Devil đang ngồi bên cạnh mình, lại vẫn cái dáng ngồi ấy, vòng hai tay và ngả đầu ra sau ngủ.

- Tỉnh rồi à? Ai bảo bạn đi theo dõi tôi thế? May là tôi đánh nhẹ tay, mạnh thêm chút nữa thì bạn không còn ngồi đây nữa đâu! – Devil nói đều đều.

(Tôi có biết là bạn đâu, thấy dáng người giống giống bạn, tò mò nên đi theo thôi!) – Nim tỏ thái độ hờn dỗi, cũng đứng thôi, tự nhiên lãnh cái CỐP sau đầu, ai mà chả tức!

- Vậy thì lần sau bỏ cái tính tò mò đó đi! Những kẻ lảm chuyện thường là những kẻ bị chết đầu tiên đó!

Nim thấy giận giận. Cô bé quan tâm tới Devil mà lại bị la toi bời như thế. Vậy là Nim đứng lên đi về.

Nhưng Nim phát hiện giày của mình đã không cánh mà bay.

Devil nhồm người dậy:

- Lúc đánh bạn ngất đi, tôi đành phải bế bạn lên rồi thả lên chiếc ghế đá này, có lẽ trong lúc đi nó rơi ở đâu đó. Cũng tại bạn đi giày mà không gài quai!

Nim đã bắt đầu nổi khùng. Và khi một đũa hiền lành như bột nổi khùng thì nó cũng đáng sợ không kém gì ác quỷ!

Á!!!!!!!

Đó là những gì Devil phải trả giá cho hành động làm mất đôi giày mà anh trai Nim đã mua cho cô bé. Một cú đạp thật mạnh ở chân!

Nim bực mình bỏ đi. Đành phải chân không về nhà.

Devil không thèm nhìn theo, khuôn mặt vẫn còn sự tức giận khi bị một đứa câm...đánh!

Hình như có cái gì đó đau đau. Nim cúi xuống nhìn. Một miếng mảnh chai vỡ đang nằm ngon lành dưới bàn chân cô bé. Nim hốt hoảng ngồi xuống.

Mặc dù rất nhỏ nhưng miếng mảnh chai cũng đủ khiến Nim không thể đi được nữa, giựt nó ra thì cô bé không đủ dũng khí. Nim tức tối đến phát khóc. Đúng là Devil! Đụng vào con người đen tối đó thì cuộc đời cũng đen tối theo!

Vừa mới nhắc thì Devil xuất hiện.

- Lại thế! Sao bạn lúc nào cũng có rắc rối vậy?

Nim ngược nhìn lên, mắt đã ươn ướt.

- Đừng mong chờ việc tôi công hay bế bổng gì bạn! Không bao giờ có chuyện đó đâu! Cứ ngồi đó mà khóc đi! Tôi về!

Và Devil bỏ đi thật.

Nim không còn có thể chịu đựng thêm được nữa. Cô bé khóc òa lên. Sao trên đời này lại có một kẻ nhẫn tâm tào bạo vô nhân đạo như thế chứ??? Nim đã ba lần bốn lượt cứu thoát hẳn thế mà chẳng bao giờ hẳn đối xử tốt với Nim một lần. Cô bé cứ ngồi vật từng cây cỏ dại và thầm nguyện rửa cái tên Devil đáng ghét đó.

Một lúc sau..

- Giờ thì im đi! – Devil nạt lớn.

Nhưng Nim không nín.

- Tôi bảo bạn im đi!

Nim càng khóc to hơn.

Devil bực mình cầm nguyên chai oxi già rưới thẳng vào vết thương đang chảy máu dưới chân Nim.

- Giờ thì nín chưa???

Rất quá khiến cô bé im bật.

- Tôi cảnh cáo cho bạn biết! Tôi căm thù con gái khóc! Đừng có chảy nước mắt trước mặt tôi! Nghe rõ chưa? – Devil giận dữ.

Và Nim phải tự hào lăm lăm khi được Devil – tên máu lạnh băng bó vết thương cho mình.

Đến công đoạn khó khăn nhất là giựt miếng mảnh chai ra. Biết thế nào Nim cũng ré lên nên Devil “chận họng” trước:

- Tôi rút nó ra mà bạn dám phát ra bất cứ một tiếng động nào là tôi đâm nó vào lại chân bạn đó!

Nim tái mặt run rẩy.

Devil xem ra rất có kinh nghiệm về ba cái khoản băng bó này, trước khi rút miếng mảnh chai ra, cậu nhóc đeo găng tay y tế và cầm sẵn một miếng bông có tăm cồn sát trùng.

Phụt!

Nhanh hơn Nim tưởng. Và cô bé đã suýt nữa cắn đứt lưỡi để không phát ra một tiếng động nào.

Vài phút sau, cái chân Nìm đã được “mặc áo quần” xong xuôi.

Devil thu dọn tất cả đồ đạc y tế bừa bãi xung quanh rồi ném nó vào thùng rác. Nìm nhìn mà ngạc nhiên.

- Không được nhìn tôi bằng ánh mắt đó! – Devil lại quát lên.

Lúc đó đã 10h đêm.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 19: Những Kẻ Không Nhà

S

au khi hoảng hồn Nim mới thắc mắc là tại sao Devil lại phải đi bộ???

(Không phải bạn đi xe tới đây sao??? Vậy thì sao giờ đi bộ???)

- Mất chìa khóa lấy đâu xe mà về! Nhờ phước của bạn đó!

(Tôi ư?)

- Lúc bạn đè tôi nằm vật ra ghế, chiếc chìa khóa bị văng ra khỏi túi quần và mất luôn rồi! – Devil nhăn nhó.

Nhắc đến chuyện đó là lại khiến Nim đỏ mặt.

(Ừ??? Mà bạn có điện thoại mà? Sao không gọi người tới đưa về???)

- Không đem theo!

(Nhưng tôi có này!) – Nim ngớ người ra một lúc rồi móc cái di động trong túi quần ra.

Mắt Devil thoáng chốc sáng lên.

Cậu nhóc cầm máy và bắt đầu bấm.

Nhưng sắc mặt Devil bỗng dưng tối sầm lại.

(Sao thế?)

- Không liên lạc được!

Devil bực mình thả chiếc điện thoại xuống bãi cỏ rồi ngồi bệt xuống đất.

- Kiểu này thì phải làm kẻ không nhà một đêm vậy! Giờ này cũng không còn taxi! – Devil lầm rầm.

Nim thoáng rùng mình. Ngồi qua đêm với ác quỷ, không biết sáng mai có lành lặn mà trở về không nữa.

Nhưng Nim phát hiện ra, tối hôm nay Devil nói chuyện nhiều hơn bình thường thì phải, lại còn khá tự nhiên. Hiếm lắm mới nhìn thấy một Devil như thế!

Thế là Nim ngồi trên ghế đá, Devil ngồi trên bãi cỏ. Chờ cái đêm quái ác này trôi qua...

Vậy mà cũng không được yên, trời bỗng dưng nổi mưa lớn, sấm chớp ùng ùng. Nim hết hoảng nhìn những giọt mưa rơi tí tách trên đầu.

Devil vùng dậy khi thấy mặt mình ướt ướt.

- Mưa??? – Devil ngẩng lên trời.

Nim gật gật đầu.

- Gật cái gì nữa! Còn không chạy tìm chỗ trú đi! – Devil quay sang nạt lớn.

Nim tiu ngriu cái mặt. Chân căng thế này thì làm sao mà đi chứ đừng nói là chạy.

Chưa kịp nghĩ xem phải trốn mưa theo cách nào, Nim hết hồn khi thấy Devil chạy vụt tới nhắc bóng Nim lên rồi bay cái vèo vào mái hiên của một cửa hàng đối diện đã đóng cửa.

Vào đến nơi, Devil thả Nim xuống, một cách hơi phũ phàng và tàn nhẫn khiến cô bé đau điếng.

- Đừng có nhìn tôi với ánh mắt đó! Cả đời này tôi chưa phải dính vào một người con gái nào nhiều như thế này đâu! – Devil gằn giọng.

Nim cũng chả biết nói gì, đáng lẽ cô bé phải tạ ơn trời phật vì tối nay Devil hiền lành đột xuất, nếu cậu ta mà nổi máu ác quỷ lên thì chắc cô bé hết đường sống.

Trời càng lúc càng mưa to hơn...

Nim ngồi nhìn mưa rồi quay sang nhìn Devil, chả biết nói gì, cô bé đành dựa lưng vào thành cửa rồi ngủ thiếp đi. Lạ trời là Devil đừng đụng chạm gì vào cô bé.

Devil có vẻ không thích ứng được với kiểu ngủ ngoài trời như thế này nên hai mắt cậu nhóc vẫn cứ mở thao láo.

Bỗng từ đâu chạy lên 3, 4 người ăn xin nhưng hình như là ăn xin giả dạng, họ vốn chẳng bị gì nhưng lại giả vờ tật nguyền để nhận lấy sự thông cảm của người đời. Có lẽ họ đi ngang qua đây thì gặp trời mưa nên tiện thể chạy vào đây trú. Thế là Devil phải ngồi qua một bên. Nim ngủ như chết nên cũng chả để ý gì...

Những người ăn xin cứ ngồi nói chuyện qua lại ồn ào cả một góc đường khiến Devil không thể chịu đựng nổi. Suýt chút nữa cậu nhóc đã bay sang cho mấy người hành khất vài cú đấm cho họ bớt nhiều chuyện đi nếu không có cái tựa đầu bất ngờ của Nim.

Ở nhà cô bé chỉ quen nằm nghiêng về phía tay phải, nhưng bây giờ khi dựa vào tường thì lại nghiêng về phía trái, có lẽ vì thế mà khiến Nim không quen và trờ mình.

Có lẽ lúc đó Nim không thể thấy được ánh mắt tức giận của Devil khi tự đứng có kẻ dựa vào người mình, mà lại là một đứa con gái. Cậu nhóc đã

chuẩn bị tư thế tống cái đầu Nim sang phía bức tường nhưng những lời nói của người ăn xin khiến cho Devil dừng tay lại.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 20: Cặp Tình Nhân Bất Đặc Dĩ

N

ày! Thăng nhóc với con nhỏ đó là một đôi hả???

- Chứ gì nữa! Nhìn thấy thân mật thế kia mà!

- Nhưng coi cái mặt thăng nhóc cứ nhăn nhăn nhó nhó khi con khi tra ấy!

- Uh! Cái mặt thăng nhóc đúng là khó coi thật!

Những lời bàn tán như thế khiến Devil hết sức bực mình, máu đã bắt đầu đi lên não. Nhưng nếu đánh nhau với lũ người này thì có vẻ không quang minh chính đại chút nào, lại thêm mang tiếng với dân gian hồ, Devil nghĩ như thế rồi dần dần cũng ngủ thiếp đi, những tiếng xì xào như là những “tiếng ru” đưa Devil vào giấc ngủ, quên mất rằng cái đầu của Nim vẫn còn nằm trên vai mình.

Mái hiên của cửa hàng này không được dài cho lắm, dẫu có tránh được cơn mưa lớn nhưng cũng không tránh khỏi việc bị tạt ướt. Đêm càng về khuya thì trời càng lạnh, Nim co ro người lại...

Sáng mai.

Trời hôm nay không có nắng nên việc cả hai bị đánh thức bởi nắng chiếu vào mặt là điều không thể xảy ra.

Nhưng những tiếng ồn thì có thể...

Devil thức giấc khi nghe có ai đó kêu ơ ới bên tai, vừa mở mắt cậu nhóc đã giật nảy mình khi thấy mấy chục tên đàn em đang đứng trước mặt, vẻ mặt người nào người nấy bộc lộ sự tò mò và ngạc nhiên hết mức.

- Sao bây giờ chúng mày mới tìm tới hả? – Devil quát lớn.

- Dạ thưa cậu chủ! Nguyên cả đêm hôm qua tụi em có được ngủ đâu, chạy đi tìm cậu chủ ở khắp nơi, đến sáng nay mới tìm được cậu chủ ở đây... - giọng nói tự nhiên chùng lại.

- Quản gia đâu?

- Dạ ông chủ có việc gấp nên điều quản gia sang Sin tối hôm qua rồi ạ!

- Bực cả mình!

- Cậu chủ ơi...- một người trong đám hầu cận định cất tiếng hỏi.

- Cái gì nữa? Mà sao tụi mày đứng đây này giờ mà không kêu tao dậy? Có gì mà nhìn hả? – Devil nổi tức.

- Dạ tụi em định kêu, nhưng...

Người hầu cận rụt rè chỉ tay vào phía bên cạnh của Devil, cậu nhóc nhìn sang...

Không biết có ai trong đám hầu cận cả gan chụp một bức ảnh về tình trạng của Devil bây giờ nhỉ??? Chắc chắn sẽ chết không kịp ngáp với ác quỷ mà thôi...

Devil trợn mắt kinh ngạc khi thấy mình đang ôm chặt người Nim, còn cái đầu của cô bé thì tựa lên vai Devil một cách đầy tình cảm. Ai nhìn mà không ngạc nhiên cho được.

Devil lúc này không còn tin vào mắt mình được nữa. Mặt cậu nhóc đã biến sắc. Không chút do dự Devil thả mạnh tay ra, Nim ngã xuống đất, nhưng cô bé không tỉnh dậy...

Ban đầu Devil định bụng lúc Nim tỉnh sẽ xử lý cô bé thật mạnh tay cái tội dám đụng vào người của ác quỷ, nhưng sự bất động của Nim khi ngã xuống nền khiến Devil thay đổi suy nghĩ...

- Cậu chủ ơi!!! Hình như cô ấy bị ngất rồi! – đám đàn em la thất thanh.

Devil tiến lại đưa tay lên trán Nim, một giây sau thì quát lớn:

- Đưa xe lại đây!

Vậy là lần thứ hai cậu nhóc phải bế Nim trên tay. Có lẽ đêm qua trời lạnh, Nim lại thấm nước mưa nên bị cảm nặng, khuôn mặt cô bé trắng bệch, môi bạc nhợt, người nóng ran. Devil bế Nim đưa vào xe rồi chạy thẳng tới bệnh viện.

Lúc đó là 5h30 sáng.

Nim lơ mơ tỉnh dậy, cô bé ngạc nhiên khi thấy một màu trắng toát xung quanh, nhìn xuống thì thấy tay mình đang được chuyền nước biển, chỉ có một mình cô bé trong phòng.

Nim lồm cồm ngồi dậy, cô bé vẫn chưa biết chuyện gì đang xảy ra, đầu óc cứ nhức nhức khó chịu. Nim nghĩ tới Devil, nhưng rồi cũng không thèm nghĩ tới nữa. Cô bé cho rằng cậu nhóc đã bỏ lại mình một mình rồi về từ đêm qua rồi.

Khi thấy trong người đã hơi khỏe khỏe, Nim nhìn đồng hồ trên tay...6h30!

Nim ba chân bốn cẳng nhảy xuống giường bệnh, giựt sợi dây chuyền nước biển ra, không quên nhắn tin cho Tú Vân tới đón mình đến trường. Đây hình như là bệnh viện thành phố, chỗ Devil từng nằm khi trước.

Cô bé phải đến trường vì hôm nay có bài kiểm tra vô cùng quan trọng, bài kiểm tra này sẽ quyết định cả một quá trình Nim phấn đấu trong suốt mấy

tháng trời qua, cô bé không thể bỏ nó được.

May là lúc chạy ra khỏi cổng, Tú Vân đã có mặt. Cô bạn thật tội, mặc dù đang bệnh chưa lành nhưng vẫn cố gắng tới chở Nim đi học, Nim cũng không muốn làm khó Tú Vân nhưng trong trường hợp khẩn cấp như bây giờ thì chỉ còn cách đó mà thôi. Cô bé vẫn thấy nhức nhức ở cái chân bị đâm mảnh chai đêm qua...

- Sao bạn lại ở trong bệnh viện thế??? – Tú Vân lo lắng.

(Mình cũng không biết nữa! Mở mắt đã thấy nằm trong đó! Thôi khoan nói đã! Mình đi thôi, không trễ giờ mất!) – Nim giục

Chiếc xe bọ hung chở Nim và Tú Vân đến trường.

Trong khi đó ở bệnh viện...

- Con nhỏ đâu rồi??? Tao chỉ mới về nhà thay áo quần chưa được 10 phút mà tụi mày để nó biến mất là sao??? – Devil tức giận quát tụi đàn em.

- Dạ tụi em cũng không biết! Tụi em mới chỉ đi vệ sinh có 2 phút thôi, khi quay trở về thì thấy cô ấy đã biến mất rồi!

- Một lũ ăn hại! – Devil đẩy mạnh tên vừa trả lời dội vào góc tường.

Cậu nhóc chống tay lên thành cửa phòng, khuôn mặt đăm chiêu, Devil sợ rằng người của lũ Tý chuột lại tìm tới và bắt Nim đi...

- Còn đứng đó làm gì nữa! Chạy đi tìm đi! Con nhỏ bị ốm nặng, không đi xa được đâu! Lỡ may nó lọt vào tay lũ khốn ấy thì chỉ có nước chết thôi!

Devil cùng lũ đàn em chia nhau đi tìm.

Có năm mơ Devil cũng không nghĩ được rằng vào thời điểm đó, Nim đang có mặt ở trường để làm bài kiểm tra!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 21: Cuộc Chạm Mặt Của Sự Đối Lập

L

àm bài trong tình trạng không mấy khỏe mạnh khiến Nim gặp nhiều trở ngại. Chưa được 15 phút thì cô bé đã thấy nhức đầu, mắt hơi mờ đi, nhưng Nim lắc nhẹ đầu để cố tập trung. Đây là kết quả của một quá trình học tập và cố gắng của Nim, cô bé không thể bỏ qua được.

45 phút nặng nề trôi qua, Nim hoàn thành bài kiểm tra với khuôn mặt bạc nhợt và người đầy mồ hôi. Cô bé xin phép cô giáo xuống phòng y tế rồi mệt nhọc lê từng bước trên hành lang. Bây giờ lại là lúc ra chơi, sân trường đông như kiến cỏ, Nim nhìn mà thấy chóng mặt.

Nhưng chỉ mới đến ngang chân cầu thang tầng 1, Nim đã gục xuống...

Đám học sinh xung quanh la lên, mọi người chạy lại xem càng đông, nhưng chẳng có ai tới đỡ Nim dậy, không biết là vì quá ngạc nhiên hay là quá vô tình nữa...

.....

Lần thứ 2 cô bé mở mắt, lại căn phòng trắng và sợi dây chuyền nước biển. Nhưng lần này Nim không phải ở một mình, một dáng người mặc áo sơ mi đen, quần hộp màu xám đang ngồi bên cạnh. Không ai khác đó chính là Devil.

Nim giật mình khi thấy cậu nhóc...

- Đừng có nhìn! Ngủ đi! – Devil vẫn giữ thái độ nóng nảy như từ trước đến nay vẫn thế.

Nhưng làm sao mà ngủ được khi có người ngồi bên cạnh, mà lại là Devil. Nim hơi nhăn nhăn nhưng cũng nhắm mắt lại với một đồng thắc mắc. Tốt nhất là không chọc giận cậu ấy vào lúc này!

Một lúc sau.

- Bạn ấy không sao chứ? – một giọng nói cất lên khiến Devil quay lại nhìn.

Và đó là người chẳng bao giờ Devil muốn gặp.....

.....

Quay lại thời điểm khi Nim bị ngất ở cầu thang tầng 1 của trường.

Thật ra người bế Nim lên và đưa vào bệnh viện chính là Angle. Khi nói thì tất cả cũng có thể tưởng tượng lũ học sinh trong trường đã ngạc nhiên đến mức nào. Cậu nhóc hốt hoảng, vừa bế Nim trên tay vừa gọi tên cô bé.

Nhưng vừa đến cổng bệnh viện, Angle đã nhìn thấy Devil cùng đám người thuộc hạ đang tất tả chạy ngược chạy xuôi đi tìm Nim.

Không hiểu suy nghĩ như thế nào, Angle lại kêu lớn:

- Trình Kha!

Nghe ai đó gọi tên mình, Devil quay lại, cậu nhóc bất ngờ khi thấy Angle đang bế Nim trên tay.

Angle chạy lại và đưa cô bé cho Devil:

- Tôi có việc phải đi gấp! Gửi bạn ấy cho cậu! Tôi thấy bạn ấy bị ngất ở trường nên bế tới đây!

Xong xuôi đâu đấy, Angle trở vào trong xe ô tô rồi đi thẳng.

Và việc Nim có mặt được ở bệnh viện là do đó mà ra...

.....

- Cậu tới đây làm gì? - Devil hỏi.

- Tôi muốn coi bạn ấy như thế nào? Lúc này thấy Nim bất tỉnh, tôi đã rất sợ!

- Sợ ư? Chỉ sau mấy năm không gặp, sao trông cậu mềm yếu hẳn đi thế! – Devil cười cười.

- Đời thay đổi khi người thay đổi mà! Vói lại, cô ấy là bạn tôi!

- Bạn ư?

- Uh! Không phải cô ấy cũng là bạn cậu sao?

- Bạn tôi??? Ha ha! Nực cười! Devil này không hề có bạn, mà chỉ có kẻ thù.

- Thế chả nhẽ, trong mắt cậu, cô ấy không phải là bạn mà là kẻ thù?

- Cậu không cần biết điều đó!

- 3 năm không gặp, cậu vẫn lạnh lùng và tàn nhẫn như thế! – Angle mỉm cười.

Rồi cậu nhóc tiến lại phía Nim, đưa tay lên sờ trán và hôn một cái thật nhẹ lên má cô bé.

Devil dù không tỏ thái độ nhưng trong lòng thấy ngạc nhiên vô cùng.

- Có lẽ cậu thấy lạ! Nhưng tôi sống ở nước ngoài lâu rồi, tôi quen với cách thể hiện tình cảm với bạn bè như vậy. Không khiến cậu thấy khó chịu chứ?

- Khó chịu? Vì sao?

- Tôi chỉ hỏi vậy thôi! Tôi về nhé! Nhờ cậu chăm sóc bạn ấy, tôi sẽ không xuất hiện thêm một lần nào nữa ở bệnh viện đâu nên cậu không cần lo lắng đến việc Nim biết đến sự có mặt của tôi. Chào nhé! – Angle vẫy tay chào, gương mặt thoáng nét kiêu ngạo rồi mở cửa phòng và đi ra ngoài.

Devil không phản ứng gì, gương mặt vẫn lạnh lùng như thế.

Nhưng Nim đã nghe hết tất cả...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 22: Rắc Rối Với Cái Wc

V

à cô bé thấy buồn buồn trong lòng... Devil không coi Nim là bạn...

Ngồi thêm được một lát thì Devil cũng đi ra ngoài, có lẽ là để nghe điện thoại. Nim thấy việc bắt Devil phải ngồi canh như thế này thật là phiền cho cậu nhóc, đợi Devil vào Nim sẽ nói cậu ấy về đi, cô bé có thể ở một mình được.

Bỗng Nim muốn đi “giải quyết”, nhưng cái chân bị đâm mảnh chai đâm qua giờ đã sưng tấy lên do bị nhiễm trùng, không đi được nữa. Phải có người đỡ thì họa may. Nhưng ai bây giờ???

Đang suy nghĩ lo lắng thì Devil ùng ùng tiến vào.

Thấy Nim đang ngồi ở trên giường và đưa mắt nhìn mình, cậu nhóc thoáng ngạc nhiên:

- Ngủ dậy rồi à?

Nim gật đầu.

- Đói không?

Nim gật đầu.

Devil không phản ứng gì, chỉ lấy điện thoại ra và gọi:

- A lo! Tụi mày mua đồ ăn xong chưa? Đem vào đi!

Nim thấy ngượng ngượng. Tự dưng được Devil quan tâm như thế...

- Bạn cười cái gì thế? Ngồi im đó và đừng có đi đâu hết! Tôi mà biết bạn bỏ đi lần nữa thì đừng trách tôi ác! – Devil nói mạnh.

Nim thấy khó xử vô cùng. Chẳng biết nói với Devil như thế nào cả. Chẳng lẽ bảo rằng mình muốn đi vệ sinh và cần người đỡ đi??? Có lẽ chưa nói hết thì đã bị Devil mắng xối xả vào mặt.

Nim tui nghiêng cái mặt.

Nhưng đến mức này thì không thể chịu đựng nữa rồi, nếu không đi giải quyết thì sẽ... Nim nhăn nhó

- Bạn sao thế????

Nim thấy hơi hơi đỏ mặt.

- Sao tự dưng nhăn nhó thế? Đau ở chỗ nào?

(Tôi muốn...)

- Bạn muốn cái gì??? Nói thẳng ra đi đừng khiến tôi bực mình!

(Đi vệ sinh...)

Devil hơi bất ngờ một chút:

- Thế thì đi đi! Hỏi tôi làm gì?

Nim chỉ vào cái chân đang băng bó của mình.

Devil hiểu ra, nhưng khuôn mặt chẳng có chút phản ứng gì.

Nim biết thế nào cũng vậy nên thôi, không dám trông mong gì vào Devil, cô bé từ từ đứng dậy, có lẽ men theo bức tường mà đi cũng được. Nim nghĩ thế rồi bắt đầu bước.

Devil vẫn ngồi trên ghế, nhìn Nim với ánh mắt vô cảm. Cô bé thì quá quen với thái độ đó nên chẳng tức giận gì.

Vừa bước ra khỏi phòng, Nim đã thấy đám đàn em của Devil chạy tới, trên tay cầm bịch cháo. Có lẽ là mua cho Nim.

- Cô chủ! Cô chủ đi đâu thế! Có cần tụi em đi theo không???

Nim mừng rỡ, gật gật đầu. Thế là có người đỡ cho mà đi rồi. Mấy người này nhìn mặt trông cũng dễ mến hơn Devil.

- Đứng lại! Tụi bây vừa gọi con nhỏ là gì thế? – Devil ngồi trong nói vọng ra.

- Dạ! Là cô chủ ạ!

Devil từ trong đi ra, tới trước mặt tên vừa trả lời mình và thẳng thừng giáng cho hắn ta một cái tát rõ mạnh khiến mọi người xung quanh hết hoảng. Riêng Nim thì thấy ánh mắt Devil lúc đó rất đáng sợ.

- Con nhỏ này không có bất kì liên quan gì tới tao cả, tại sao mà lại gọi nó là cô chủ??? Cái này tao chỉ tát cảnh cáo, lần sau liệu mà giữ cái miệng đi, nghe rõ chưa?

Đám người gật gật đầu.

Nim nhìn mà thấy đau lòng. Chỉ vì một lời xưng hô mà phải nhận một cái tát. Cô bé nhìn người đó với ánh mắt thông cảm rồi thở dài quay đầu bước đi.

- Đứng lại đó! Đi đâu? – Devil quát lớn

Nim bắt đầu thấy bực mình.

(Đi đâu bạn cũng biết rồi! Hỏi làm gì nữa!)

Cô bé lại quay lưng bước đi. Chợt có bước chân người từ đằng trước mặt Nim tiến lại. Anh ta đang đẩy một chiếc xe lăn không người ngồi.

- Nhìn cái gì nữa! Lên ngồi đi! – Devil nạt lớn.

Nim ngơ ngơ.

- Tôi cho bạn 1 phút, bạn mà không lên ngồi cái xe đó thì khỏi đi luôn!

Nim giật mình luống cuống lên chiếc xe lăn ngồi.

Xong xuôi đâu đấy, Devil tiến lại và đẩy Nim đi, nhưng đi được vài bước lại dừng lại:

- Tụi bây nhìn gì nữa! Bỏ cháo vào trong phòng rồi biến đi! – Devil quay lại quát đám đàn em đang đứng nhìn với ánh mắt tò mò.

Nim thấy ngạc nhiên vô cùng. Cứ nghĩ Devil sẽ để cho cô bé đi một mình đến nhà vệ sinh, thế mà...Nim lại thấy vui vui trong lòng.

Tới nhà vệ sinh.

- Tới rồi đó! Tụi mà đi vô trong!

Nim đứng dậy, nhưng hình như hơi khó khăn. Devil nhìn với thái độ khá khó chịu.

- Đứng dậy khó đến thế à?

Nim gật đầu.

Thế là không còn nước nào khác Devil đành phải đỡ Nim đứng dậy, mấy chị y tá lượn lượn qua trầm trồ:

- Trời ơi! Anh nào mà menly thế không biết! Lại đẹp trai lai láng nữa!

- Nhìn sướng mắt quá! Lại còn ân cần chu đáo với bạn gái nữa!

Nhưng hình như Devil chẳng để ý gì tới mấy cái lời vo ve ấy, cậu nhóc đỡ Nim đứng dậy rồi thả cho cô bé đứng một mình.

- Giờ thì vào trong đi! Nhanh nhanh lên! Người ta đi qua đi lại thấy tôi đứng ở đây thì phiền lắm!

Nim gật gật đầu, mở cửa đi vào trong.

Nhưng ai đó bất cẩn làm nước tràn ra lênh láng trên nền nhà vệ sinh, Nim cố gắng đi thật nhẹ nhàng để không bị té.

Sau khi giải quyết xong, Nim từ từ đi ra...

- Bạn làm gì mà lâu thế! Nhanh lên!

Nim giật mình, hình như là tiếng Devil, nhưng không may, một chút bất cẩn đó thôi cũng đủ khiến Nim ngã lăn ra sàn.

Đứng ở ngoài, Devil đang chống tay vào tường nghiêng mặt lại để tránh ánh mắt soi mói của mấy chị y tá...

Rầm!

Devil giật mình.

Trong khi đó, Nim đang nằm dưới sàn trong tình trạng ngoằn ngoèo như giun đất, có muốn la cũng la không được.

- Này! Bạn đang làm gì trong đó thế?

Nhưng mới hỏi được câu đó, Devil đập một cái rồ đầu vào đầu mình:

- Mình ngốc quá! Con nhỏ không nói được mà!

Linh cảm có chuyện không hay, Devil đành tiến lại chỗ mấy cô y tá đang đứng tùm năm tùm ba bàn về nhan sắc của mình.

- Phiền mấy chị có thể vào trong đó coi bạn tôi có bị gì không? Cô ấy không nói được! – Devil đã cố gắng bình tĩnh hết mức trước ánh mắt long lanh mong manh của những cô y tá trước mặt.

- Trời ơi! Anh ta gọi mình bằng chị kìa! Anh ơi! Em còn trẻ lắm á! Em mới 22 thôi à! Đừng gọi em bằng chị tội nghiệp em! – một trong số những người y tá éo éo cái giọng.

- Phiền mấy chị vào coi giúp cho! – giọng Devil đã có chút bực mình.

- Anh cứ từ từ! Ai chứ người đẹp trai như anh nhờ vả thì tụi em nào đâu dám từ chối!

Nếu mấy cô y tá đó mà không kịp thời dời gót ngọc vào nhà vệ sinh thì có lẽ Devil sẽ lại hiện nguyên hình là ác quỷ để xử lý mấy người mê trai quá đáng này.

Thế là họ lũ lượt kéo nhau vào nhà vệ sinh nữ.

Á á á...

Devil giật mình khi nghe mấy chị y tá la óm lên.

- Anh đẹp trai ơi anh đẹp trai! Vào đây mà coi này! Cô bé ... cô bé!

Devil lắc đầu thờ dài một cái, cậu nhóc biết ngay là Nim có chuyện.

Lòng tự tôn của một ác quỷ đành phải bỏ qua, Devil nghiêng răng chạy vào nhà vệ sinh nữ.

Vừa vào đến nơi, Devil sửng sốt khi thấy Nim nằm chèo queo dưới sàn bê
bết nước. Cậu nhóc tiến lại, cúi người xuống:

- Bạn không gây ra rắc rối thì bạn không chịu nổi hả?

Nim chẳng dám phản ứng gì.

- Phiền mấy chị tránh ra! – Devil nói với mấy bà y tá đang bu như ruồi xung
quanh.

Họ nhìn Devil chăm chăm rồi cũng dần dần tản ra hai bên.

Devil cúi người xuống rồi bế Nim lên, lưng và tay áo cô bé ướt đầm nước,
Nim sợ Devil lại mắng mình nên cúi gằm mặt vào trong.

Lúc bế Nim ra khỏi nhà vệ sinh, Devil không quên quay lại nói với mấy chị
y tá đang nhìn cô bé với ánh mắt ngưỡng mộ:

- Các chị có thể đem chiếc xe lăn này về trả phòng bảo vệ cho tôi được
chứ? Cảm ơn trước!

Tất nhiên là bọn họ gật gật đến suýt rớt đầu.

Về đến phòng bệnh, Devil bế Nim đến giường bệnh, cô bé đang tưởng
tượng cái viễn cảnh cậu nhóc sẽ ném mình xuống giường một cái rồ mạnh,
nhưng Devil bỗng chuyển hướng, cậu nhóc đặt Nim ngồi trên chiếc ghế ở
phía gần cửa sổ.

Mặt Nim tỏ vẻ không hiểu.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 23: Âm Sát

Nhìn gì mà nhìn! Người bạn ướn sững như thế, lên giường để ủ cái mùi nhà vệ sinh lên nó hả ? – Devil nói lớn.

N

im phụng phịu, cậu nhóc nói đúng.

- Thưa cậu chủ! Đến giờ đi thay băng rồi ạ!

Devil ngẩng đầu nhìn tên đàn em mới vào thông báo, xong quay lại nhìn Nim.

- Mà đi mua cho con nhỏ một bộ quần áo để nó thay, giữ nó không cho đi đâu hết, xong việc tao về!

- Dạ!

Nim quên mất là vết thương bị chém ở lưng của Devil vẫn chưa lành. Tội nghiệp! Thế mà cứ phải bồng bế Nim bao nhiêu lần! Nghĩ đến thế, cô bé lại thấy thương Devil.

Những tên đàn em của Devil trông mặt mày giang hồ nhưng thật sự rất tốt, Nim nghĩ vậy khi thấy họ chăm sóc mình rất chu đáo.

Sau khi thay xong bộ áo quần ướn sững, Nim leo lên giường bệnh lấy cháo ăn. Từ sáng đến giờ đã có cái gì vào bụng đâu.

Thanh toán xong bì cháo to đùng, Nim ngồi nhìn trời đất một lát rồi lăn ra ngủ. Có muốn đi đâu cũng không được, thà ngủ cho khỏe.

.....

Đang say giấc, chợt Nim trở mình, và thấy có bóng dáng một ai đó bước vào phòng. Có lẽ là Devil, Nim nghĩ thế nên quyết định ngủ tiếp, vì chắc chắn cậu nhóc cũng sẽ nạc nộ bắt Nim nhắm mắt ngủ.

Nhưng không phải là Devil...

- Nghe tin cô bị ốm! Tôi đến thăm cô đây!

Nim mở mắt, quay lưng lại nhìn.

Là mẹ kế của Devil...

Một người phụ nữ có nhan sắc, Nim thấy hơi bất ngờ trước vẻ đẹp của cô ta, lúc trước cô bé cũng có để ý nhưng không kỹ, giờ mới thấy tận mắt.

Nim ngồi dậy, người phụ nữ nhanh chóng tiến lại đỡ Nim.

- Không cần phải ngồi dậy như thế đâu! Cứ nằm cho khỏe!

Nim mỉm cười.

- Nghe tin cô bị ốm! Tôi đã rất lo lắng! Cũng may là cô không sao! – Người phụ nữ vuốt tóc Nim, thái độ rất ân cần.

Nim lắc lắc đầu tỏ ý mình không sao cả.

- Tôi đến đây, thứ nhất để thăm cô, thứ hai là gì cô biết không? – giọng cô ta dịu dàng.

Nim cười.

- Thứ hai, là tôi muốn ... cảnh cáo cô! Hãy tránh xa Trình Kha ra! Nghe rõ chưa!

Nim sững sốt khi thấy cô ta cầm chặt cằm mình hất lên, giọng nói dịu dàng lúc đầu đã được thay bằng một sự dữ dằn đáng sợ.

- Không phải lúc trước tôi đã nói với cô rồi sao? Hãy tránh xa cậu ấy ra! Thế mà cô coi thường lời nói của tôi, còn diễn kịch để thu hút sự quan tâm của Trình Kha nữa! Cô không muốn sống nữa phải không? – cô ta giận mạnh hơn.

Nim thấy đau nhói ở cằm khi bị cô ta giữ quá chặt. Cô bé lắc lắc đầu, khuôn mặt đã toát vẻ sợ hãi.

Đôi mắt người phụ nữ ánh lên một tia sáng rất sắc, cái miệng nghiến chặt lại cất lên những lời nói đáng sợ:

- Tôi đã cho cô một cơ hội! Nhưng cô đã không nắm bắt! Đối với Nhã Trúc này, không có cái gọi là lần thứ hai! Đừng trách tôi độc ác!

Và cô ta dùng tay bóp cổ Nim, rất mạnh và rất chặt khiến Nim không thể nào thở được. Cô bé đập đập tay lên giường, khuôn mặt tái đi vì sợ và vì ngộp thở. Còn người phụ nữ vẫn lạnh lùng thực hiện hành động tội ác.

Nim đã bắt đầu thấy mắt mờ đi, người không còn chút sức sống. Cô bé nghĩ rằng mình sắp không thể chịu nổi nữa rồi.

Nhưng ngay lúc cận kề cái chết, bàn tay người phụ nữ chợt rời lỏng ra, một cách từ từ. Nim ho sặc sụa.

Và cô bé giật mình khi thấy Devil đang cầm con dao cứa một đường dài trên cổ của người mà cậu ta đã từng gọi là “dì”.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 24: Vị Khách Không Ngờ Tới

M

áu trên cổ cô ta chạy xuống, nhuộm một đoạn dài của con dao.

- Thấy đau không? – Devil lạnh lùng hỏi.

Người phụ nữ không nói gì, chỉ nhìn Devil với một ánh mắt vừa sợ hãi vừa căm giận.

Rồi Devil lôi tay cô ta ra và đẩy mạnh xuống nền nhà. Người phụ nữ Á lên một tiếng rồi ngẩng đầu nhìn cậu nhóc.

- Tôi đã cố gắng không để ý đến cô! Nhưng càng lúc cô càng đi quá xa! Và sai lầm ngu ngốc nhất của cô là đã đụng vào người của tôi!

Devil chìa con dao về phía người phụ nữ.

- Cô tưởng cô là vợ của ông già thì có thể qua mặt tôi, muốn làm gì thì làm sao? Bỏ cái ý nghĩ ngu ngốc đó đi! Tôi sẵn sàng xử lý bất kì kẻ nào dám đụng vào Devil này! Hôm nay tôi cho cô một cái sẹo ở cổ, nhưng nếu ngày mai cô tái phạm, thì sẽ không còn cơ hội mà nhìn thấy cái sẹo đó nữa đâu! Cút về đi!

Những lời nói của Devil rõ ràng, rành mạch khiến Nim nổi da gà. Lúc nổi giận, Devil còn tàn nhẫn hơn cả ác quỷ...

Cô ta đứng dậy với cái cổ có một vết máu dài rồi bước ra khỏi phòng. Nim bây giờ mới dám thở. Tất cả thật đáng sợ.

Devil quay sang nhìn Nim, ánh mắt đột ngột thay đổi, không còn lạnh lùng và tàn nhẫn như hồi nãy mà thay vào đó là một cái gì đó rất xót xa. Rồi cậu nhóc tiến lại phía thùng rác và thả con dao vào đó.

- Điểm yếu nhất của bạn là quá mất cảnh giác và quá tin người. Lần sau nếu có bị chết theo cách ngu ngốc đó thì cũng đừng có trách tôi! – Devil nói mạnh.

Nim chả còn biết nói gì, đành nằm xuống.

- Nằm gì nữa! Đứng dậy về nhà! Bộ muốn ở cái nơi bệnh tật này nữa hả?

Tiếng Devil quát khiến Nim giật mình ngồi bật dậy. Cũng đúng, cô bé không bị gì nặng nề cả, ở bệnh viện lâu cũng chả có ích lợi gì.

Chiếc xe chở Nim tới nhà, cô bé bước xuống, định bụng sẽ chào Devil một cái rồi vào nhà nhưng cậu nhóc cũng bước xuống xe.

Nim nhìn Devil chăm chăm.

- Bạn định không mời tôi vào nhà?

(Đâu có!) – Nim hươ hươ tay

Thế là cô bé nhanh chóng mở cổng, chiếc xe cùng đám đàn em của Devil từ từ rời đi.

Nim hơi thắc mắc nhưng cũng không dám hỏi.

Devil bước vào nhà Nim, ngược nhìn xung quanh.

- Nhà bạn cũng giàu có chứ không thuộc dạng nghèo khổ như tôi nghĩ!

Nim chỉ cười nhẹ. Em gái của một giám đốc ngoại giao của một công ty lớn mà không giàu có sao được.

- Tôi đói! Nhà bạn có cái gì ăn không?

Nim nhìn Devil, ánh mắt hơi khó hiểu. Giờ trong nhà làm gì có đồ ăn, nếu có thì cũng chỉ có mì tôm thôi.

(Mấy hôm nay anh trai tôi đi khỏi, tôi cũng không đi chợ, có mì gói, bạn có ăn được không?) – Nim nói với thái độ dè chừng.

- Ok.

Thế là Nim luống cuống chạy vào trong bếp đun nước sôi, mở tủ lấy mì tôm, Devil nhìn theo, có lẽ cậu nhóc đang buồn cười vì thái độ sợ sệt quá đáng của Nim.

Nhưng vì vội vàng quá nên Nim đã ấn nhầm nút, nước sôi chậm hơn bình thường. Xong xuôi đâu đó, cô bé bưng tô mì tôm ra, nhưng có lẽ Nim phải thanh toán tô mì này. Devil đã ngủ trên ghế sofa từ bao giờ...

Nim nhẹ nhàng đặt tô mì trên bàn, ngồi nhìn Devil ngủ. Khi ngủ, trông cậu nhóc thật hiền lành, hóa ra ác quỷ lúc không “làm việc” cũng chỉ là một con người bình thường thôi, thậm chí Nim có thể thấy Devil giống như một thiên thần. Cô bé thích thú ngồi ngắm để mặc cho tô mì nở bung ra.

Sáng hôm sau.

Devil tựa mình thức dậy sau một giấc ngủ khá dài (từ 5h chiều hôm trước đến 6h sáng hôm sau) và cậu nhóc giật mình khi thấy có người đang ngồi chống cằm và nhìn mình chăm chăm.

- Làm cái gì thế? – Devil nhăn mặt.

(À không!) – Nim bối rối đứng dậy.

Devil ngơ ngác nhìn quanh, thấy chiếc chăn mỏng vẫn đang còn nằm trên người mình, còn ở đây thì hình như không phải là phòng cậu nhóc.

- Tôi đang ở nhà bạn???

Nim gật đầu.

- Ngủ qua đêm ở đây???

Nim gật đầu.

Cậu nhóc vùng mình ngồi dậy. Lấy tay vuốt mặt, cử chỉ trong rất giống anh trai Nim.

Nim nhìn thái độ hơi bối rối của Devil mà suýt cười nếu như cậu nhóc không nhăn nhó nhìn cô bé.

(Bạn vào rửa mặt đánh răng đi! Cũng may nhà tôi có dự trữ khăn mặt và bàn chải đánh răng chưa dùng. Xong rồi bạn ra đây ăn sáng, tôi chuẩn bị xong hết rồi!) – Nim cười tươi.

Sự thân thiện của cô bé khiến Devil thoáng ngạc nhiên. Cậu nhóc ngồi nhìn một lát rồi cũng đứng dậy bước vào nhà vệ sinh.

Cộp!

Đó là âm thanh phát ra từ phía trong, Nim chạy vào và thấy Devil đang đứng xoa xoa đầu.

(Bạn bị sao thế?)

Devil bực bội nhìn Nim hỏi:

- Cửa phòng toilet nhà bạn cao bao nhiêu thế?

(Tôi cũng không biết, hình như một mét tám) – Nim ước chừng cỡ đó vì anh trai của Nim cao 1m75, lúc đi vào cửa toilet cũng còn thiếu vài phân nữa là đụng đầu.

- 1m8???

Devil vừa xoa xoa đầu vừa nói với thái độ như “vỡ lẽ” ra.

(Bạn có đau lắm không???) – Nim lo lắng.

- Tất nhiên là có! Bạn không nghe cái cộp rỗ to đó hả? Đau thật!

(Bạn cẩn thận, nhưng trong toilet thì không thấp như thế đâu, cỡ 2 mét) – Nim rụt rè.

Devil không nói gì, bước vào trong rồi đóng cửa lại.

Nim chạy ra phòng khách ngồi. Trong lúc chờ đợi Devil, cô bé thử đoán xem cậu nhóc cao bao nhiêu, chắc chắn là cao hơn anh trai và Angle. Hiếm có người nào có chiều cao khủng bố như thế, Nim nghĩ vậy rồi thấy rất hâm mộ cậu nhóc.

Lát sau, Devil bước ra, lần này rút kính nghiệm nên cậu nhóc cúi xuống đi cho chắc ăn.

(Bạn xong rồi hả? Vậy thì ngồi xuống ăn sáng đi!)

Devil nhìn đồng thức ăn trên bàn rồi chậm rãi ngồi xuống. Cũng chả có gì nhiều, chỉ là trứng ốp la và mấy cái bánh sandwich cùng hai hộp sữa to đùng.

Nim cứ nghĩ là Devil sẽ thấy khó chịu, cô bé cho rằng những đại công tử như cậu nhóc thì bữa sáng phải hoành tráng hơn.

Nhưng Devil chả nói gì và thản nhiên ăn.

Nim mỉm cười. Cũng đã lâu rồi mới có người ngồi ăn sáng chung với cô bé.

- Lần đầu tiên bạn thấy con trai ăn sáng hả? Sao cứ nhìn chăm chăm thế? – Devil tỏ ra khó hiểu.

Nim giật mình cảm đầu xuống ăn lấy ăn để.

- Bạn đói trăm năm? – Devil ngạc nhiên trước hành động ăn không kịp nuốt của Nim.

Cô bé dừng lại. Nhưng không dám ngẩng đầu lên. Nếu để Devil thấy khuôn mặt đỏ ửng như cà chua chín của mình thì chắc cô bé độn thổ mất.

Một lúc sau thì Devil không ăn nữa và quyết định ngồi nhìn lại Nim.

- Bạn kì cục thật đấy! Tôi chưa từng thấy ai ăn sáng mà khó hiểu như bạn, lúc thì ăn như cả năm trời bị bỏ đói, lúc lại ngồi thừ ra cúi gằm mặt xuống như không thèm ăn. Bạn nghĩ tôi có thể nuốt trôi được trong cái tình trạng này à? – Devil bắt đầu giận dữ.

Nim ngẩng mặt lên nhìn. Mặt cô bé tỏ ý ăn năn.

(Xin lỗi bạn! Tại...tại...ngồi ăn với bạn lần đầu nên thế!) – Nim đành nói cái lý do củ chuối đó ra.

- Cái gì? Lần đầu???

Nim gật gật.

- Cho bạn nói lại!

(Thì...thì lúc trước chưa kịp ăn gì bạn đã vờ hết tất cả xuống đất...nên...)

Mặt Devil ngớ ra, đúng là thế thật! Lúc trước ở nhà hàng, cả hai chưa nuốt được miếng nào vào bụng thì cậu nhóc đã nổi khùng hất đổ tất cả.

- À uh! Nhưng bây giờ, bạn muốn tôi làm lại như thế phải không?

(Không không!) – Nim hết hoảng và cắn đầu xuống ăn.

Có lẽ Nim không thể thấy được khuôn mặt của Devil lúc đó. Cậu nhóc suýt cười ha hả trước thái độ của cô bé, cũng may là chặn lại kịp thời không thì

mất luôn cái tên “ác quỷ”.

Thế là bữa sáng tiếp tục.

Chợt Nim nghe thấy co tiếng ai đó ngoài cổng gọi tên mình.

Cô bé ngẩng mặt lên nhìn ra cổng, rồi quay sang nhìn Devil.

(Người của cậu hả?)

- Tất nhiên là không! Chúng nó không bao giờ làm như thế, chỉ đứng ngoài và đợi thôi! – Devil vẫn thản nhiên ăn.

Nim ngồi ngẫm nghĩ. Vào lúc sáng sớm như thế, lại là ngày chủ nhật nữa. Ai có thể tới tìm cô bé???

Tiếng gọi càng lúc càng to.

Nim đứng dậy chạy ra xem. Và cô bé hốt hoảng chạy vào.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 24: Vòng Tròn Oan Nghiệt

Thằng nhóc này là đứa nào mà dám vào hôn lễ của người ta gây sự thế hả ? – Chấn Song mặc dù rất không đồng ý cuộc hôn nhân này nhưng ông ta cũng không chấp nhận những việc làm ảnh hưởng đến thể diện của mình.

.

- Ông im đi ! Chính ông là nguyên nhân của mọi nỗi đau và oan trái ngày hôm nay ! Chính mấy người – Đỗ Quốc nổi giận đưa tay chỉ vào tường người một, đầu tiên là Thái Chấn Song, sau đó là bác Thoại Mỹ – và cả cái bà Diễm Lan đang nằm trong bệnh viện nữa, tất cả mất người đã vì ân oán của thế hệ trước mà để bây giờ em của tôi phải hứng chịu ! Nhưng chúng chính là máu mủ của mấy người cả mà, làm sao mấy người lại nhẫn tâm như vậy được chứ ?????????? – Đỗ Quốc dường như muốn hét lên, tất cả những người có mặt trong hôn lễ đều thảng thốt trước những lời mà cậu vừa nói, mọi ánh mắt đổ dồn về những nhân vật chính vừa được anh trai Nim nêu tên.

.

- Cậu đang nói cái gì thế ???? Cậu bình tĩnh đi ! – Bác Mỹ này giờ im hơi lặng tiếng bây giờ mới cất lời, khuôn mặt bà cũng không giấu nổi vẻ ngạc nhiên khi người mà bà bí mật đưa sang Mỹ hoạt động để đến lúc chín muồi bà đưa cậu ta đập nát tập đoàn Russ của Thái Chấn Song đang đứng trước mặt chủ nhân của mình để chỉ tội chính bà.

.

- Làm sao tôi có thể bình tĩnh được chứ khi người chịu mọi đau khổ lại là

đứa em gái mà tôi yêu thương nhất ????? 19 năm về trước, chính thù hận đã khiến cho mấy người tự đánh mất hạnh phúc của bản thân rồi đưa nỗi đau truyền sang thế hệ con cái mấy người. Việc làm của mấy người quá ngu xuẩn mà cho đến bây giờ tôi cũng không thể nào tin được ! – Đỗ Quốc nói như buộc tội.

.

- Này ! Mày im đi không ???? Ở đây không phải nơi để mày nói chuyện lung tung ! Hãy mau cuốn gói đừng để Chấn Song này phải nổi giận ! – Chấn Song hậm hực.

.

- Bà Mỹ, bà có nhớ cái tên CK không ????

.

Không những Thoại Mỹ mà ngay cả Chấn Song khi nghe thấy hai chữ đó thì bỗng dưng mặt mày tối sầm lại, người như không còn đứng vững, mặc dù hai con người này đang ở hai trạng thái cảm xúc khác nhau, một người vỡ òa trong ngạc nhiên và sung sướng, người còn lại là nỗi oán hận dâng trào....

.

- CK là người đàn ông duy nhất mà bà yêu phải không ? CK cũng chính là cha đẻ của cặp cô dâu và chú rể đang đứng trên lễ đài kia đúng không ????? Những cuộc tình không quang minh chính đại luôn đem lại những hậu quả khôn lường, và ngày hôm nay thì hậu quả đó đã hiển hiện....- Đỗ Quốc đau khổ nhìn lên đứa em gái đáng thương của mình, cậu cũng đưa mắt nhìn gương mặt vô hồn của Devil....

.

- Cậu...cậu...đang nói cái gì thế ? – Bác Thoại Mỹ nói không ra hơi.

.

- 19 năm về trước ,một vòng tròn tình yêu đã quấn CK, bà, ông Chấn Song, bà Diễm Lan rơi vào vòng oan nghiệt. Bà và CK yêu nhau từ trước, Chấn Song lại yêu bà tha thiết, Diễm Lan lại yêu Chấn Song. Trong khi CK đã có vợ và một đứa con trai nhưng bà và ông ta vẫn lén lút quan hệ vụng trộm mặc cho việc lúc đó bà đã là phu nhân của tập đoàn Russ. Rồi cái gì đến cũng đã đến, ngay sau thời điểm vợ CK có thai vài tuần thì bà cũng mang trong mình giọt máu của ông ta mà không phải là của Thái Chấn Song. Rồi cũng chính Diễm Lan lại là người báo tin đứa trẻ trong bụng Thoại Mỹ không phải là con của Thái Chấn Song cho ông ta biết. Và oái oăm hơn là việc 2 đứa trẻ lại ra đời cùng một ngày tại cùng một bệnh viện, lớn lên chúng vô tình gặp nhau và yêu nhau để rồi dẫn đến cái kết cục bi thảm hôm nay. Nếu như ở Mỹ tôi không gặp được bà y tá – người duy nhất biết được sự thật này và ngay sau đó đã bị mấy người tìm mọi cách giết hại thì có lẽ mọi chuyện sẽ còn diễn ra tồi tệ hơn và mãi mãi bị chôn vào dĩ vãng !

.

- Anh ơi ! Đừng nói nữa ! Em không muốn nghe !!!!!!!!!!! – Nim lấy hai tay ôm chặt tai hét lên trong cay đắng.

.

- Không ! Em phải nghe ! Anh không thể tiếp tục nhìn em đi vào con đường oan nghiệt đó nữa! CK không phải là người xa lạ! Em biết không??? Ông ta không phải là người xa lạ! Ông ấy chính là cha ruột của anh em

mình!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.

Nim thấy bầu trời trước mặt mình vội vã tối sụp xuống, mọi thứ quay cuồng....

T

ình yêu...thù hận....kiếp trước....kiếp sau Hạnh phúc....nỗi đau....song song tồn tại....Nim lịm đi trong tuyệt vọng đắng cay, trong hàng nước mắt trào dâng ướt đẫm chiếc váy cưới trinh nguyên của ngày vu quy đáng nhớ....

.

Devil nhìn Nim ngã người xuống nền nhà bằng đôi mắt dường như không còn sức sống...Nim ngất đi thì cậu cũng chết hẳn trong tâm tưởng....Cuối cùng thì Devil cũng tự lý giải được tại sao Thái Chấn Song là cha mình nhưng lại đối xử với mình tàn nhẫn, độc ác như thế! Nhưng thật sự cậu không muốn biết được sự thật này, cậu không muốn mọi chuyện xảy ra như thế này....Cái sự thật phũ phàng rằng cậu và người cậu yêu thương nhất trong cuộc đời cùng mang một dòng máu cứ khiến cả tâm hồn lẫn thể xác của cậu như bị hàng trăm mũi dao đâm thẳng vào, xoáy sâu đến tận gan ruột.....

.

Ngày cưới trở thành ngày của sự thật...

Ngày cưới trở thành ngày của đau thương...

Ngày cưới trở thành ngày đánh dấu bước ngoặt trong cuộc đời của hai nhân vật.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 25: Cuộc Gặp Gỡ Thú Vị

L

àm gì mà mặt mày hốt hoảng thế?

(Cậu ta tới!)

- Ai???

(Nhật Phụng! À quên! Angle!)

Và Devil ngừng ăn hăn.

- Sao hăn ta lại tới nhà bạn????

(Tôi có biết đâu!) – mặt Nim ngơ ngơ.

- Không thể để hăn ta nhìn thấy tôi ở đây! Bạn cứ ra mở cổng, tôi phải đi tránh mặt.

Nim gật gật. Devil đi nhanh vào trong.

Cộp!

Nim nhắm mắt. Có lẽ Devil lại đụng đầu khi vào nhà vệ sinh. Rõ khổ!

Cô bé chạy ra cổng.

- Hey you! Sao lâu thế? – Angle đừng dựa vào thành cổng thấy Nim ra thì đứng bật dậy, cậu nhóc hình như chỉ đi một mình.

(Xin lỗi bạn! Mình đang có chút việc trong nhà nên ra trễ!)

- Bạn đang nói gì thế?

Nim quên mất là cậu ta không phải là Devil, không thể hiểu những gì Nim nói.

- Tôi vào nhà được chứ??? – Angle cười tươi.

Nim lưỡng lự rồi cũng gật đầu.

Thế là Angle bước vào trong nhà. Nim chốc chốc lại nhìn về phía nhà vệ sinh – nơi ác quỷ đang “ẩn nấp”.

- Ủa? Bạn đang ăn sáng hả? – Angle hỏi khi thấy đồng thức ăn la liệt trên bàn.

Nim cuống quýt gật gật đầu.

- Nhưng sao lại có những hai phần???

Cô bé hốt hoảng chạy vội vào trong phòng lấy cuốn sổ và cây bút, xong đưa trước mặt Angle.

(À! Tú Vân bạn mình mới tới đây, nó có việc bận nên về trước rồi!)

- Ra thế! – cậu nhóc ngúc ngúc cái đầu rồi nở một nụ cười nhẹ.

Nim thở nhẹ một cái rồi chạy vào trong bếp pha nước cho Angle.

- Tôi cũng chưa ăn sáng! Tính tới rủ bạn đi ăn! Nhưng hình như không thích hợp rồi! – cậu nhóc nói với vẻ tiếc nuối.

Nim đặt ly nước xuống bàn rồi cười tươi. Angle lúc nào cũng tự nhiên. Không nặng nề như Devil.

Nhưng một tiếng động phát ra từ phía trong khiến cả Nim và Angle giật mình. Hình như là tiếng va chạm của đồ vật bằng nhựa thì phải.

- Cái gì thế??? – Angle hướng mắt về phía trong hỏi Nim.

(Ơ! Không có gì đâu! Chắc tại con mèo nhà mình nó làm cái gì đó trong bếp!) – Nim chìa vôi mảnh giấy trước mặt cậu nhóc, cô bé biết ngay là Devil đang rất khó khăn khi phải ở trong cái toilet thấp lè tè so với chiều cao quá khổ của cậu ấy.

Angle không nói gì. Chỉ lặng lẽ đứng dậy rồi từ từ đi vào trong.

Nim kéo tay lại.

- À! Tôi muốn đi vệ sinh! Không phiền bạn chứ?- Angle cười ngây thơ.

Nim ngơ ngơ một lát rồi lắc đầu.

- Sao thế? Có ai trong đó hả? Sao bạn nói chỉ có một mình? – Angle tỏ ra khó hiểu.

Nim cào cào cái đầu, thật là khó xử.

(À! Nhà vệ sinh của mình bị hỏng rồi, đang chờ thợ tới sửa!) – Nim cười trong nhăn nhó.

- Hỏng ư???

Cô bé gật gật đầu.

Angle nhìn thái độ lúng búng như gà mắc tóc của Nim rồi phì cười. Cậu nhóc lắc lắc cái đầu rồi bước thẳng tới nhà vệ sinh. Nim giật mình định kéo lại nhưng không kịp.

Đến nơi, Angle đưa tay gõ gõ cửa toilet:

- Devil! Ra đây đi! Đừng đó trong đó nữa! Nóng lắm! – cậu nhóc vừa nói vừa cười ha hả.

Nim ngó người ra. Sao cậu ta lại biết Devil đang ở trong đó chứ????

Cửa phòng toilet dần dần mở ra, Devil mặt mày hình sự bước ra khỏi phòng và nhìn Angle đang đứng cười nghiêng ngả.

- Buồn cười đến thế sao? – Devil hỏi với thái độ bực mình.

- Tất nhiên rồi! Một Devil nổi tiếng như thế mà lại trốn trong toilet để tránh mặt bạn bè! Nếu chuyện này đồn ra ngoài thì sao nhỉ??? Ha ha!

Devil bực bội nhìn Angle rồi nhìn Nim, cô bé sợ hãi tránh mặt sang một bên.

- Thôi thôi! Tôi chỉ đùa tí cho không khí nó vui vẻ! Mình ra phòng khách nói chuyện nhé! – Angle đã bớt cười lại, tiến tới vác vai Devil rồi kéo luôn Nim ra ngoài phòng khách.

Khi đã yên vị trên ghế sofa, Devil vẫn im lặng, mặt mày chưa nguôi sự tức giận (nhưng phần nhiều là do cậu nhóc đang xấu hổ), còn Angle cứ tùm tùm cười. Nim nhìn qua nhìn lại hai cậu bạn mà thấy lo lo:

(Mà sao bạn biết Devil đang ở trong nhà tôi?) – Nim rút rề chìa mảnh giấy ra trước mặt Angle, không quên nhìn khuôn mặt đang chuẩn bị hiện hình ác quỷ của Devil.

- Chuyện này có khó khăn gì đâu! Lúc tôi vào nhà thì đã biết cậu ấy đang ở trong này, bởi vì Devil có kiểu đế giày rất khác người, lúc cởi giày ra, lúc nào cậu ấy cũng đặt nó ngay ngắn và hướng mũi giày ra phía cửa, và lại loại giày mà cậu ấy đi thuộc loại hiếm gặp và cũng chả nhiều người có đủ tiền mà mua nó. Phải không anh bạn? – Angle nói một lèo rồi nhìn Devil cười.

Nim ngạc nhiên khi thấy sự am hiểu của Angle về Devil, cứ như họ là bạn thân của nhau vậy.

- Thôi đi! Không cần phải dài dòng như thế đâu! Hai người cứ ngồi đó, tôi có việc phải đi! – Devil bực dọc đứng dậy.

- Ấy! Chưa gì đã đi rồi! Lâu lâu bạn bè mới gặp nhau! Cậu không tính sẽ mời tôi một bữa ăn sáng sao? Mà tôi thấy hình như hai người cũng chưa ăn được gì nhiều. – Angle níu tay Devil lại.

Nim thì dám phản ứng gì, cứ để cho hai thằng con trai “tự xử” với nhau, dính vào chỉ tội rắc rối thêm.

- Ai là bạn bè của cậu! Tôi đã nói rồi! Devil này không hề có bạn!

- Thì cứ cho là vậy đi! Nhưng chắc cậu sẽ không liệt tôi và Nim vào danh sách kẻ thù của mình chứ???

Devil không trả lời.

- Thế thì cứ coi như tôi mời cậu và Nim đi ăn vậy, một thằng con trai có bản lĩnh thì không thể “bỏ cuộc” giữa chừng được phải không?

Devil quay lại nhìn Angle chăm chăm. Nim bắt đầu thấy lo.

- Thế là cậu đồng ý đi rồi nhé! Mình đi thôi Nim, mà bạn có cần thay áo quần không hay mặc vậy thôi? – Angle vừa nói vừa nhìn bộ đồ ngủ pijama của Nim, ánh mắt hơi kì lạ.

Lúc đó, Nim mới phát hiện ra từ nãy đến giờ mình quên chưa thay bộ đồ ngủ màu đỏ choét vải hình trái tim mà anh trai mua tặng từ năm ngoái, cô bé hoảng hốt chạy thẳng vào phòng ngủ đóng sầm cửa lại.

- Có cần phải nói thẳng thừng như thế không? – Devil nhìn Angle rồi nhìn về phía phòng Nim với vẻ ái ngại.

- Chậc! Tôi quên mất cậu ấy là con gái! – Angle đập tay lên đầu xuýt xoa.

Thế là hai cậu nhóc tiến lại phía cửa phòng Nim gõ gõ.

- Nim ơi! Tôi không có ý gì đâu! Bạn đừng để bụng nhé! Thay áo quần nhanh rồi đi, tôi và Devil đứng đợi ở ngoài! – Angle nói nhẹ nhàng.

Trong lúc đó, Nim đang ngồi khóc òa lên trong phòng vì thấy quá xấu hổ. Hèn gì lúc Devil thức giấc trông thấy Nim liền giật mình, lúc ăn sáng cũng thấy cậu nhóc chốc chốc lại nhìn Nim với vẻ khó hiểu. Té ra đều là vì bộ đồ ngủ màu đỏ choét có hình trái tim. Cứ nghĩ đến thế thì Nim lại khóc nức nở, cuộn giấy vệ sinh cứ thế vơi dần vơi dần....

- Hình như cậu ấy giận thật rồi! – Angle nhìn Devil nói với vẻ buồn buồn.

- Đừng nói với tôi! Tự cậu gây ra thì đi mà giải quyết! – Devil không thèm để ý, vòng hai tay đứng dựa vào tường.

- Nhưng nếu tôi gõ cửa lần nữa chắc cậu ấy khóc thét lên luôn quá! – Angle nói với vẻ ái ngại.

Devil lắc đầu đứng hần dậy, nhìn về phía phòng Nim suy nghĩ hồi lâu rồi bước tới.

Cậu nhóc thu hết can đảm gõ cửa:

- Tôi cho cậu 3 phút! Nếu không nhanh chóng ra đây thì đừng trách tôi ác! Nhanh lên! – Devil quát lớn đến mức Angle phải giật mình.

- Cậu còn quá đáng hơn tôi! Cậu quát lớn thế thì bạn ấy ngất luôn trong phòng chứ đừng nói là khóc! – Angle nhăn mặt.

Devil thì chả nói năng gì.

Và cánh cửa phòng mở ra.

Angle ngạc nhiên đứng dậy, không ngờ “biện pháp” của Devil lại có hiệu quả đến thế.

Trong bộ váy màu vàng nhạt, trông Nim xinh hơn ngày thường. Cô bé ít khi mặc quần jean áo pull mà chỉ quen mặc váy (thói quen này do anh trai của cô bé tạo ra vì lúc nào đi mua áo quần cũng mua cho Nim toàn váy và váy). Nhưng khuôn mặt thì vẫn còn đỏ đỏ vì vừa mới khóc xong mặc dù Nim đã cố lau thật sạch.

Devil chẳng phản ứng gì. Cậu nhóc lúc nào cũng lạnh lùng như thế.

Angle vui mừng chạy lại, không quên kéo tay Devil.

- Mình đi thôi!

Thế là ba con người “dắt díu” nhau đi trên con đường nhỏ.

Nim cao khoảng 1m62, hai cậu nhóc thì người cao 1m75, người còn lại 1m85, nên đi giữa Angle và Devil cô bé thấy thật “tủi thân” mặc dù con gái cao trên 1m6 là đã quá chuẩn.

Và địa điểm dừng chân là quán phở của chị Bo.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 26: Sự Tức Giận Của Thiên Thần

A

ngle khựng lại khi đứng trước mặt quán, vì nếu cứ đi bộ như thế này thì phải mất vài tiếng mới có thể tìm được một nhà hàng nào đó. Quán phở của chị Bo coi như là giải pháp duy nhất để giải quyết cơn đói đang cồn cào trong bụng Angle cho dù cậu nhóc cực kì sợ người phụ nữ khác người ấy.

Nim nhìn thái độ lo lắng của Angle mà thấy buồn cười nhưng không dám cười. Còn Devil thì thấy thắc mắc nhưng cũng không hỏi han gì.

Và như mọi khi, chị chủ quán không biết từ đâu lượn ra thật nhanh:

- Chao ôi! Nim hôm nay lại ghé quán chị nữa à? Lại còn dẫn bạn tới nữa chứ? – chị ta nói như súng liên thanh.

Và khi nhìn thấy Devil, chị Bo như bị giật điện.

- Trời ơi là trời! Sao số mình bữa nay toàn gặp nhưng mỹ nam không vậy??? Trời ơi là trời! Hạnh phúc quá! Hạnh phúc quá!- chị Bo hai mắt long lanh, tay thì vỗ vỗ giống như trẻ tập nói.

Devil nhìn chị chủ quán với con mắt thờ ơ, còn Angle thì thấy nổi da gà, riêng Nim thì cuống quýt đẩy chị ta vào trong bếp không quên đưa tay chỉ số 3 cho chị Bo biết là cần 3 tô phở tái.

- Đáng sợ quá! – Angle thốt lên.

Nim chỉ cười trừ.

Không đầy 5 phút sau, chị Bo lại “lượn” ra với mấy tô phở, mắt thì vẫn dán chặt vào Devil và Angle.

Sau khi đặt mấy tô phở lên bàn, chị ta tiến nhanh lại phía Devil, vỗ vỗ vai cậu nhóc như đã từng làm với Angle:

- Trời ơi là trời! Sao lại có thằng nhóc đẹp trai đến thế cứ chứ! Một vẻ đẹp rất lý lợm và dữ dội! Ôi trời ơi!

Nim nhăn nhó nhìn Devil, cô bé sợ rằng máu ác quỷ Devil lại nổi lên thì chị Bo chỉ còn nước banh xác.

Nhưng Devil không phản ứng gì kịch liệt cho lắm, cậu nhóc không thèm nhìn chị chủ quán lấy một cái, vừa đưa tay cầm đũa vừa nói đều đều:

- Chị có biết đến 2 chữ “lịch sự” không? Nếu có thì thực hiện hai chữ đó đi!

Chị Bo dừng ngay hành động vỗ vỗ rồi đứng vụt dậy. Nim và Angle cứ nghĩ chị ta sẽ nổi cơn thịnh nộ và giáng cho Devil một cú “trời đánh” như đối với tên ăn quýt hôm bữa. Nhưng không...

Chị Bo đứng dậy rồi “bay” ngay đến cây cột nhà trước mặt và ôm ghì lấy nó, đôi mắt long lanh đầy vẻ mở tưởng:

- Ôi trời ơi! Sao trên đời này lại có một con người ăn nói tuyệt vời và mạnh mẽ, cá tính thế không biết! Trời ơi là trời....

Và chị ta rung rung cái cột nhà khiến tất cả khách trong quán đều phải dừng đũa ngược nhìn.

- Chị ta có tiền sử mắc bệnh hoang tưởng phải không? – Devil nhìn Nim rồi chị Bo hỏi.

Nim ngớ người ra rồi lắc lắc đầu.

(Bạn thông cảm, chị ấy có cái tính kì cục như thế mỗi khi thấy ai đẹp trai, bình thường chị ấy cũng tốt lắm!)

Devil chẳng nói gì và cúi đầu ăn tiếp.

Bữa ăn sáng cứ diễn ra trong một hoàn cảnh đặc biệt như thế, Devil, Angle và Nim ngồi ăn phở, còn chị Bo thì ôm cái cột nhà nhìn Devil với ánh mắt ngưỡng mộ.

Chợt như nhớ ra điều gì, chị chủ quán rời cái cột nhà thân yêu chạy tới chỗ Nim.

- Mà này! Anh trai của em đi đâu mà lâu thế? Mấy bữa nay chị đợi anh ấy tới ăn phở mà chờ hoài cũng không thấy!

Nim dừng đũa, cúi gằm mặt xuống. Devil và Angle cũng ngừng ăn nhìn Nim. Chị Bo biết mình đã phát ngôn điều không nên phát ngôn nên “lượn” nhanh vào nhà bếp.

Cô bé quay sang Devil.

(Tôi vào nhà vệ sinh, 2 bạn cứ ăn tiếp đi!)

Devil thấy một giọt nước mắt chực rơi ra trên khóe mi của Nim nhưng cũng không nói năng gì.

Và Nim đứng dậy đi vào trong.

- Bạn ấy nói cái gì thế? – Angle lay lay Devil.

- Đi vệ sinh! – cậu nhóc vẫn ăn bình thường.

Angle thì không thể ăn tiếp được, cậu nhóc nhìn theo Nim rồi mặt buồn buồn.

Nim buồn quá, anh trai của cô bé nói là đi một tuần rồi về, nhưng giờ đã gần một tháng vẫn không thấy tăm hơi đâu cả, điện thoại thì lúc liên lạc được lúc thì không. Đã bao đêm cô bé khóc một mình vì nhớ anh trai, giờ

chị Bo lại đụng vào nỗi đau đó nên Nim không thể chịu đựng nổi. Cả cuộc đời này cô bé chỉ có một người thân duy nhất là anh trai, người đó vừa là cha, là mẹ, là anh, là bạn của Nim và cũng là người yêu thương Nim nhất...

Lát sau, Nim cố gắng tươi tỉnh để bước ra bàn ăn, nhưng ra đến nơi thì không thấy Devil đâu cả.

Nim tiến lại chỗ Angle, vỗ vai cậu nhóc rồi chỉ vào chỗ ngồi của Devil.

- À! Cậu ta có việc bận nên đi rồi!

Và thế là chỉ còn Nim và cậu nhóc Angle.

Tất nhiên với tính cách của Angle thì cậu ta chẳng bao giờ chịu thả Nim về nhà một cách dễ dàng như thế. Cậu nhóc đã lôi Nim đi chơi hết chỗ này đến chỗ khác trong thành phố mà chỉ bằng phương tiện thô sơ nhất là đôi chân.

Và sự nghiệp “hành hạ” chỉ dừng lại khi Nim không thể đi tiếp được nữa. Vết thương do mảnh chai đâm phải sưng tấy lên khiến cô bé đau khủng khiếp nhưng Nim vẫn không nói với Angle.

- Bạn sao thế?- Angle hỏi khi thấy Nim dừng lại không đi nữa và thái độ hơi khác thường.

Nim lắc đầu.

Nhưng Angle cũng kịp nhìn thấy cái chân có miếng băng trắng đang dần dần chuyển sang màu hồng vì máu rỉ ra của Nim. Cậu nhóc hốt hoảng chạy tới cúi xuống.

- Chân bạn làm sao thế?

Nim chả biết nói gì, mà có nói thì cậu ta cũng không hiểu.

- Sao bị thương mà không nói??? – Angle đột ngột giận dữ khiến Nim ngạc nhiên.

Cậu nhóc vừa lấy tay cầm chân Nim lên coi vừa đưa mắt nhìn cô bé với ánh mắt trách cứ.

Nim bắt đầu thấy sợ sợ, không ngờ lúc Angle nổi giận cũng khiến người ta phải giật mình.

Và Angle mở điện thoại lên gọi...

- Alo! Tụi bây đem xe tới đây ngay cho tao, đường X phía bên trái. Nhanh lên!

Nim hốt hoảng xua tay tỏ ý không cần thiết.

Nhưng Angle chẳng nói gì cả.

Cậu nhóc bắt Nim ngồi xuống và cứ nhìn cái chân cô bé chăm chăm.

- Bạn đã rất đau phải không? – Angle ngẩng đầu lên nhìn Nim.

Cô bé lưỡng lự rồi cũng gật nhẹ đầu.

- Vậy tại sao lại im lặng? – Angle quát lên khiến Nim giật mình.

Cậu nhóc lúc này còn khủng khiếp hơn cả Devil...

Đúng 5 phút sau, người của Angle xuất hiện.

Cậu nhóc đỡ Nim lên xe trong khi cô bé chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra. Nim cảm thấy vô cùng bối rối.

Xe không đưa Nim tới bệnh viện mà chạy đến một ngôi nhà nằm ở ngoại ô.

Nim ngạc nhiên khi thấy không gian ở đây cũng tựa tựa như ở nhà mình, cô bé bước xuống, Angle chạy đến nhấn chuông, cánh cổng từ từ mở ra.

Nhưng hình như Nim không thể bước được nữa, chỗ bị sưng đã quá lớn, cứ đặt chân xuống nền đất là đau buốt, mà đi một chân thì chắc chắn sẽ ngã.

Không do dự, Angle tiến lại và cõng Nim, tất nhiên cô bé không chịu, nhưng nhìn khuôn mặt đáng sợ của cậu nhóc lúc này, Nim đành phải im lặng.

Angle đưa Nim vào trong nhà, một người phụ nữ trung niên bước ra, nhìn bà ấy rất trí thức.

- Ai thế cháu?

- Bạn ạ! Chân bạn ấy bị thương!

- Đem vào đây!

Thế là Angle cõng Nim vào căn phòng phía trong, và đó không khác gì là một phòng khám chuyên nghiệp.

Nim được đặt trên một chiếc giường trắng tinh, người phụ nữ đeo găng tay y tế và bắt đầu tháo băng ở chân Nim ra, nhìn bà ta thực hiện các thao tác rất thành thạo, chắc chắn phải là người trong ngành.

Khoảng nửa tiếng sau, cái chân của Nim đã được bôi thuốc và băng bó lại đàng hoàng, cũng không còn đau như trước nữa.

- Xong rồi đó! – bây giờ mới thấy người phụ nữ mỉm cười.

Nim không biết làm gì, chỉ cúi đầu và cười thay cho lời cảm ơn. Angle đỡ Nim ra ngoài phòng khách, gương mặt cậu nhóc đã không còn nặng nề như hồi nãy.

- Lần sau, nếu đi với tôi mà bạn không chân thật như lúc này thì chúng ta không còn là bạn đâu đó! – Angle tỏ ý “răn đe”.

Nim gật gật đầu.

- Sao chẳng bao giờ ta nghe cháu nhắc đến là có một cô bạn ở Việt Nam nhỉ? – người phụ nữ từ trong bếp bước ra, hai tay cầm hai ly nước cam.

- Vâng! Cháu mới quen bạn ấy cách đây một tháng ạ!

- Ra thế! Nhưng hình như....- bà ta muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

- Bạn ấy không nói được, nhưng bù lại bạn ấy rất dễ thương! – Angle nhìn Nim cười tươi.

Người phụ nữ không nói gì, chỉ gật đầu và mỉm cười. Nhìn bà ấy khá phúc hậu.

- Đây là bác ruột của mình, tên bác ấy là Lan, mình coi bác ấy như mẹ, lúc trước bác làm bác sĩ ở bệnh viện thành phố, rất nổi tiếng đó, nhưng sau này bác không muốn làm nữa nên về đây sống, thỉnh thoảng cũng có chữa trị cho một số người.

Nim gật gật cái đầu tỏ ý đã hiểu.

Thế là cô bé cùng Angle ngồi chơi ở nhà bác Lan cho đến chiều.

7h30 tối.

Bác Lan tiễn Nim cùng Angle về, tuy chỉ mới lần đầu gặp mặt nhưng Nim thấy rất thích bác ấy, đó là một người phụ nữ tốt bụng và giỏi giang. Nhưng hình như bác Lan chỉ sống một mình. Nim nghĩ thế khi để ý rằng chẳng có bất kì hình ảnh nào trong nhà có hình của người nào khác ngoài bác ấy và Angle.

Lúc xe chạy tới đầu ngõ, đột ngột Angle bảo dừng lại rồi đỡ Nim xuống và nói tài xế đứng đó đợi mình. Chỗ này còn cách nhà Nim vài chục mét, cô bé thấy lạ...

- Tôi muốn công bạn tới nhà!

Nim trở mắt ngạc nhiên trước lời “thình cầu” kì cục của cậu bạn.

- Đừng nhìn tôi như thế! Tôi nói thật đấy!

Nim vẫn đứng ngơ ngơ.

Angle mỉm cười ngời khuyu xuống, đưa tay vỗ vỗ trên lưng:

- Lên thôi!

Nim thấy bối rối không thể tả. Nhưng với tính khí của Angle thì chả bao giờ cậu ta chịu bỏ cuộc. Cô bé lưỡng lự một lát rồi cũng trèo lên.

- Bạn không nặng lắm đâu! Con gái cao trên 1m6 mà ốm như thế này thì không ổn! – Angle vừa công Nim vừa nói.

Cô bé chỉ cười.

Con đường nhỏ chỉ có Angle và Nim, không gian tĩnh mịch yên ắng, cô bé còn ngửi được mùi thơm của hoa nhài ở đâu đó trong mấy ngôi nhà cổ hai bên đường.

- Tôi sống với cuộc đời này bằng rất nhiều khuôn mặt! Thật sự mà nói thì chẳng bao giờ tôi sống thật với bất kì ai, ngay với gia đình tôi. Đối với bạn, tôi cũng chỉ mới sống bằng một nửa khuôn mặt thật, còn nửa mặt nạ kia, tôi sẽ chờ cho đến khi bạn lột được nó ra...

Nim ngạc nhiên khi nghe những lời nói của Angle, đây không giống là lời nói đùa.

- Nhưng bạn đừng lo! Tôi có thể lừa dối cả thế giới này, có thể tàn nhẫn với tất cả nhưng đối với bạn thì Nhật Phụng này sẽ luôn luôn nói thật và sống thật...

Cô bé lắng nghe với tất cả sự khó hiểu và tò mò.

- Tới nhà rồi đó!

Angle cười rồi đặt Nim xuống.

- Giờ tôi phải về! Tạm biệt! Mai gặp lại ở trường nhé!

Và bóng Angle dần dần bị màn đêm bao phủ....

Nim cứ đứng ngây ra thế hồi lâu. Những lời nói của Angle thật sự khiến cô bé phải suy nghĩ. Angle không phải là người đơn giản....

Nim lặng lẽ bước vào nhà...

Nhưng bây giờ cô bé mới phát hiện rằng cổng nhà mình đang trong tình trạng không bị khóa, nhìn vào trong nhà thì thấy đèn điện bật sáng trưng. Nim bắt đầu hốt hoảng.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 27: Bạn Của Tôi Là Devil

C

ô bé rón rén đi vào trong. Đến 90% Nim nghĩ rằng nhà mình đang có trộm, nhưng nếu là trộm thật thì chả điên gì mà bật đèn như thế. Có khi nào là anh trai??? Nhưng nếu anh trai về thì ít ra cũng phải báo cho Nim một tiếng chứ???

Nim nhanh tay cầm lấy cây chổi quét mạng nhện đặt ở góc sân rồi thu hết can đảm bước vào trong...

Và cô bé giật mình thả cây chổi xuống nền khi nhìn thấy Devil đang nằm trên ghế sofa, một tay gác lên trán...

- Bạn đi chơi cũng ghê nhỉ?

Devil ngồi dậy.

Nim vẫn chưa hết ngạc nhiên.

- Tôi ngồi đây chờ bạn đúng 3 tiếng 7 phút. Đứng đó làm gì nữa! Vào nhà đi!

Thế là Nim cuống quýt chạy vào.

Trong đầu cô bé bây giờ là một đống câu hỏi: Làm sao Devil vào được trong nhà khi không có chìa khóa??? Và làm sao cậu ấy lại phải ngồi đây đợi Nim???

Sau khi thay áo quần, Nim mở cửa phòng bước ra. Không hiểu sao cô bé rất sợ khi phải nhìn Devil, Nim nhanh chóng chạy vào bếp.

- Mở tủ lạnh, lấy thức ăn mà nấu đi! Tôi chưa ăn tối!

Tiếng Devil dội dội vào tai Nim.

Cô bé giật mình mở tủ lạnh, đúng là đầy ắp thức ăn. Nim đứng dậy nhìn ra phía phòng khách ngạc nhiên...

Nhưng có bao giờ Nim phải nấu ăn đâu, ở nhà toàn là anh trai nấu. Tuy nhiên cũng có đôi khi Nim tự tay nấu nướng, mặc dù những món Nim nấu thường là ăn xong một miếng là chả bao giờ dám ăn miếng thứ 2.

Nếu Devil biết chuyện này thì chắc xử cô bé mất. Nim đánh liều, cứ nấu, ai bảo cậu nhóc bắt Nim nấu, dở thì ráng chịu. Cô bé tự nhủ như thế rồi bắt đầu mang tạp dề vào.

Nhưng tình hình không suông sẻ như thế...

- Bạn không biết nấu ư?

Tiếng Devil từ đằng sau khiến Nim giật mình.

Cô bé chả biết phải làm gì, chỉ cúi đầu. Devil thở dài một cái rồi bước ra khỏi nhà bếp.

- Mở ngăn trên lấy mì tôm ra đi, thà như thế cho an toàn!

Nim nhăn nhăn mặt. Đúng là xấu hổ thật. Con gái mà không biết nấu nướng. Cô bé với tay lấy hai gói mì rồi đặt vào tô.

Một lát sau, Nim bưng ra phòng khách, Devil vẫn ngồi đó và ...coi ti vi.

Cậu nhóc thấy Nim và hai tô mì xuất hiện thì ngừng coi, chuyển hướng ngồi lại.

- Có phải bạn đang thắc mắc tại sao tôi vào được trong nhà ?

Devil vừa lấy đĩa vừa hỏi.

Nim gục đầu.

- Vì cái tính hậu đậu của bạn.

Nim ngừng ăn ngược lên nhìn Devil.

- Tôi đứng ngoài cổng, và thấy chìa khóa nằm ngay trước đường. Nên cảm ơn vì đó là tôi, nếu không, nhà bạn sẽ không còn cái gì nữa đâu!

Nim hốt hoảng.

- Một đứa con gái, không nói được, không nấu ăn được, lại hậu đậu mau quên. Bạn đúng là khác người. – cậu nhóc nói đều đều.

Nim bắt đầu thấy tự ái. Nhưng có giận dữ với Devil cũng vô ích, có khi lại khiến cậu ta nổi máu ác quỷ nữa thì khổ.

Bữa tối kết thúc trong im lặng. Đơn giản vì tính Devil vốn ít nói, còn Nim thì chẳng thể nói được. Nhưng tự dưng cô bé thấy vui vui, không phải ăn một mình nữa. Hơn ai hết, Nim hiểu rằng ăn cơm mà chỉ có một mình là nỗi bất hạnh lớn nhất.

Nim lục đục đem chén bát vào trong bếp rửa, Devil cũng vào theo, có lẽ là để uống nước.

- Bếp của nhà bạn nhỏ bằng 1/10 cái bếp của nhà tôi. Nhưng nó ấm áp hơn...

Devil nói lửng rồi bước vào ra phòng khách, Nim nhìn theo. Cậu nhóc có cái gì đó rất lạ.

Lúc Nim thanh toán xong đóng chén bát thì đã 9h tối, cô bé bắt đầu thấy thắc mắc vì sao Devil vẫn...chưa về???

Nhưng Devil vẫn ngồi trên ghế sofa và coi ti vi!

Nim lặng lẽ bước ra và ngồi ở ghế đối diện. Cô bé cứ ngồi như thế và nhìn Devil chăm chăm, cố tìm ra một lý do cho sự kì lạ của cậu nhóc mấy ngày nay.

- Bạn nhìn không chớp mắt lâu như thế mà không mỏi à? – Devil vừa nhìn ti vi vừa nói.

Nim giật mình quay mặt sang chỗ khác.

Cô nhóc đang tìm cách sao cho tế nhị và lịch sự nhất để hỏi tại sao Devil cứ mãi “bám trụ” nhà mình mà không chịu “cuốn gói”.

Nhưng những gì cậu nhóc nói với Nim khiến cô bé không tin vào tai mình:

- Tối nay tôi sẽ ngủ lại ở đây! Bạn đồng ý chứ? – Devil mặt mày tỉnh bơ hỏi Nim.

Cô bé căng mắt ra to hết mức có thể, lấy tay vỗ vỗ tai xem thử mình có nghe lầm hay không. Tối hôm qua đã ngủ lại ở đây rồi, tối nay cũng định như thế nữa sao??

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 28: Những Rắc Rối Không Tưởng

B

ạn không đồng ý? – Devil ngồi dậy, nhìn thẳng vào mắt Nim.

Và không hiểu vì sao, cô bé lại lắc đầu.

- Cám ơn!

Nim bắt đầu thấy mất bình tĩnh, cô bé cầm ly nước có sẵn trên bàn và uống một hơi cạn, Devil nhìn Nim, ánh mắt đầy “ngờng mộ”.

- Bạn không thấy mặn sao? Đó là ly nước muối mà!

Cổ họng Nim bây giờ mặn chát, cô bé nhăn nhó đau khổ khiến Devil cũng phải giật mình, Nim cảm thấy như bị mất cảm giác ở lưỡi. Và thế là cô bé chạy ù vào trong bếp và uống sạch một chai nước lấy từ tủ lạnh. Devil ngoái đầu nhìn theo, lắc đầu rồi mỉm cười.

Nim bắt đầu thấy bực mình, cậu ta làm gì mà lại để ly nước muối trên bàn như thế chứ??? Muốn ám toán mình sao??? Nim nghĩ thế rồi khৌ ở 2 bên tai cứ xì ra.

Và Nim đi tới một quyết định quả cảm...là sẽ đuổi Devil ra khỏi nhà!

Nhưng mới ra đến chân phòng khách....

- Tôi có thói quen phải ngâm nước muối mỗi tối trước khi đi ngủ. Mà tôi cũng đã để nó bên phía mình chứ có phải ở giữa bàn đâu? Bạn có trách thì trách cái tính tình hậu đậu của mình chứ đừng có nghĩ đến việc trách tôi! – Devil vẫn giữ thái độ đó - vừa coi ti vi vừa “phán”.

Thế lại Nim lại phải ngâm bồ hòn làm ngọt...

Chương trình ti vi hôm nay có chiếu một phim Mỹ hài, Nim cố gắng an ủi bản thân rồi dần dần cũng quên đi sự có mặt của Devil trong nhà và ”chuyên tâm” ngồi coi phim.

Nếu ngoài đường Nim hiền lành, ít nói, ít cười bao nhiêu thì khi ở nhà, những cái ”ít” đó lại được thay bằng vô vàn cái ”nhiều”.

Giống như lúc này, Nim đang ngồi cười ”như điên như dại” trước sự thắc mắc và khó chịu của Devil. Có phải tại lỗi cô bé đâu! Tại bộ phim buồn cười quá mà! Nim cứ thế mà cười, cười nắc nẻ, cười át luôn cả tiếng ti vi.

Và cái gì cũng có giới hạn của nó. Devil cầm cái điều khiển và nhấn nút off. Màn hình ti vi tối đen, thế mà Nim vẫn cười (cái này ở bên Vật lý người ta gọi là quán tính +_+)

- Bạn bị bệnh? - Devil ghé sát mặt Nim hỏi.

Thế là cô bé ngừng cười ngay tức khắc.

- Bạn có hay coi quảng cáo không?

Nim ngơ người trước câu hỏi của cậu nhóc.

- Trả lời đi! Có hay không?

Nim gật gật đầu.

- Thế đã từng coi quảng cáo Vinamilk chưa? Quảng cáo có một đứa trẻ ngồi hút sữa và một con bò sữa ngồi trên cái ghế gỗ ấy!

Nim cố hình dung.

Vài giây sau, cô bé gật đầu.

- Tốt! Bạn rất giống con bò sữa đó! Nhất là ở giọng cười! – Devil nói một cách “tàn nhẫn” như thế rồi đứng dậy bỏ vào trong bếp.

Nim đỏ mặt. Đúng là từ nãy đến giờ cô bé hơi quá đáng. Thường ngày ở nhà cũng hay bị anh trai la vì tiếng cười không giống ai của mình. May mà Devil chỉ nạt thôi chứ không dùng vũ lực. Cô bé chẳng biết chui đầu vào đâu cho đỡ xấu hổ đành nằm úp mặt xuống ghế sofa.

- Đứng dậy rồi vào trong phòng bạn mà ngủ, tôi không thích ai ngủ cùng mình. – Devil vừa cầm ly nước vừa nói.

Nim vẫn nằm im. Nhưng hình như nhớ ra điều gì, cô bé vùng ngay dậy đứng trước mặt Devil khiến cậu nhóc giật mình suýt nữa làm đổ ly nước.

(Bạn đừng ngủ ngoài phòng khách, ban đêm ở đây lạnh lắm, hay bạn vào trong phòng anh trai tôi ngủ đi!) – Nim vừa huơ huơ tay vừa chỉ về phía căn phòng nằm sát phòng của cô bé.

Devil nhìn theo hướng tay Nim chỉ, cậu nhóc không nói gì, chỉ gật nhẹ đầu.

Ở nhà một mình cùng với Devil khiến Nim luôn phải trong trạng thái dè chừng sợ hãi mặc dù cậu nhóc chẳng làm gì cô bé cả, mà thậm chí cũng có thèm nhìn mặt của Nim đâu. Thế mà Nim vẫn sợ!

10h30 tối.

Khi đã “an tọa” trên chiếc giường quen thuộc, Nim vẫn không sao ngủ được. Cô bé cứ trằn trọc mãi. Tự nhiên nghĩ tới chuyện là đang ở cùng với Devil khiến Nim cứ thấy vừa ngỡ ngàng vừa không quen. Thế là cô bé cứ lăn qua lăn lại trên chiếc giường đầy thú bông trong khi ở căn phòng bên kia, Devil đã ngủ được mấy giấc rồi.

Đó là một đêm không yên tĩnh như bao đêm trước....

Về khuya trời nổi gió, sấm chớp ùng ùng. Vào mùa này thường hay xảy ra chuyện đó. Nhưng Nim vốn sợ sấm chớp, lại không có anh trai bên cạnh. Nhìn những tia chớp lóe sáng qua ô cửa gương khiến Nim rùng mình ớn lạnh. Và rồi cô bé lại thấy nhớ anh, nhớ da diết, cộng thêm nỗi sợ hãi đang đeo bám làm Nim bật khóc, khóc rất to.

Và tất nhiên tiếng khóc đó là nguyên nhân khiến Devil tỉnh giấc. Cậu nhóc cố gắng lấy gối ôm chặt tai thế mà vẫn nghe tiếng “ Hức hức” phát ra từ phòng bên. Mặc dù ngoài trời đang nổi giông bão nhưng tiếng khóc của Nim còn khó nghe hơn cả những thứ âm thanh của tự nhiên gào thét. Devil bực mình mở cửa phòng chạy qua.

May là phòng Nim không khóa chốt trong, nếu không chắc Devil phá cửa mà vào mất.

Cậu nhóc mở cửa, lù lù tiến tới giường của Nim. Trong phòng tối đen chỉ có ánh đèn nhỏ của cây đèn ngủ trên trần, Devil lại mặc áo sơ mi đen và quần hộp đen nên Nim sẽ không biết cậu nhóc đang ở trước mặt mình nếu như không có tiếng hét kinh hoàng của “ác quỷ”:

- Có nín không hả?

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 29: Khi Devil Không Nổi Giận

N

im giật mình nhìn lên, mặt vẫn đầy nước mắt.

- Bạn thuộc cái thể loại gì thế hả? Lúc thì cười như điên như dại, lúc thì khóc như chuẩn bị lên pháp trường. Bạn đừng khiến tôi phải bực mình chứ?
– Devil hét lớn để cố át đi tiếng khóc của Nim.

Trông Devil bây giờ chẳng khác nào ác quỷ, Nim nín ngay lập tức. Nhưng vẫn còn nấc nấc.

- Nín rồi phải không? Giờ thì xích qua một bên đi!

Nim không hiểu Devil đang nói gì.

- Tôi nói bạn nằm xích qua một bên! Tôi sẽ nằm ngủ với bạn để tránh việc bạn khóc rống lên phá vỡ giấc ngủ của tôi lần nữa!

Nim hết hoảng nhìn cậu nhóc. Cô bé không tin vào tai mình nữa. Tim Nim như ngừng đập, chẳng lẽ máu ác quỷ đã hiện lên rồi sao???

- Nhìn gì mà nhìn! Bạn có thích như thế không? – Devil đột ngột dịu dàng cúi xuống sát mặt Nim hỏi.

Tất nhiên là cô bé lắc đầu quày quật.

- Thế thì nhanh chóng chạy sang phòng bên cạnh đem chăn gối qua đây cho tôi! Nhanh! – Devil đổi giọng ngay tức khắc.

Nim tức tốc phóng sang phòng bên quơ hết đồng chăn gối có trên giường của anh trai rồi đem qua phòng mình mặc dù cô bé cũng không hiểu được Devil đang muốn làm gì. Trời thì càng lúc càng mưa nặng hạt....

Và sự thật là Devil trải chăn dưới nền ngay sát giường Nim rồi nằm xuống đó ngủ. Cậu nhóc biết rằng chỉ khi nào có người bên cạnh thì cô bé mới có thể an tâm mà ngủ, con gái lúc nào cũng sợ một mình như thế, nhất là trong cái thời tiết dã man này.

- Tôi cảnh cáo trước! Nếu từ bây giờ mà tôi còn nghe bất cứ một âm thanh nào phát ra từ bạn thì đừng trách tôi ác! Giờ thì im lặng và ngủ đi! – Devil dọa nạt

Với sự giám sát như thế của “ác quỷ”, dù có muốn thì Nim cũng không thể khóc được nữa.

Cô bé nằm nghiêng mặt vào tường, bỗng dưng cảm thấy vui vui, không ngờ ngoài anh Quốc cũng có một người con trai hiền Nim như thế. Và vậy là cô bé từ từ đi vào giấc ngủ...

5h30 sáng hôm sau.

Nim trở mình. Nhưng cô bé cảm nhận thấy cái gối của mình cao hơn bình thường thì phải, hèn gì cứ thấy mỏi mỏi ở cổ. Nim bắt đầu mở mắt...

Và cô bé suýt ngất khi nhìn thấy khuôn mặt Devil đang nhìn mình chăm chăm:

- Tỉnh chưa?

Nim chớp chớp mắt kinh ngạc.

- Đừng có nhìn tôi! Mau ngồi dậy ngay! Muốn tôi vào viện vì bị chẹp ruột hả?

Nim hết hoảng nhìn xung quanh. Và cô bé “đau đớn” khi biết rằng cái đầu của mình đang nằm trên bụng của Devil còn cái chân đang gác trên giường. Có thể gọi là trong tình trạng nửa trên nửa dưới. Tệ hại hơn nữa là tay cô bé

vẫn còn đang cầm chặt tay của Devil. Nim như là một sợi dây trời đặc biệt khiến cho cậu nhóc không tài nào trở mình được. Theo phản xạ cô bé vùng dậy ngay tức khắc.

Và khi con người ta bị sốc thì hay có những hành động khó hiểu. Như Nim bây giờ, cô bé bay thẳng lên giường và nằm bất động, mặt úp xuống gối. Dù rất muốn khóc nhưng không hiểu sao Nim chẳng thể khóc được nữa.

Còn Devil thì chẳng thèm nói gì, cậu nhóc lồm cồm ngồi dậy. Lưng cùng tay Devil hầu như bị tê và mất cảm giác do bị đè nặng và cầm chặt quá lâu. Nhìn thì có thể biết cậu nhóc đã tỉnh giấc trước Nim rất lâu nhưng không hiểu sao lại để yên cho cô bé ngủ. Có 2 nguyên nhân có thể đưa ra: thứ 1 là vì cái đầu Nim nặng quá, đè lên bụng Devil khiến cậu nhóc không còn hơi mà hét nữa, thứ 2 là vì một cái gì đó mà sau này mới có thể lý giải được...

Trước khi mở cửa phòng bước ra, Devil quay đầu lại:

- Tôi cho bạn 10 phút, trước khi tôi đánh răng rửa mặt xong mà vẫn chưa có đồ ăn sáng trên bàn thì bạn chết chắc! Nghe rõ chưa?

Devil nói mạnh rồi bước ra, cánh cửa bị đẩy dội vào tường rầm một cái khiến Nim phải ngồi dậy.

Cô bé đành lúi thủi mò ra bếp, lấy 2 gói mì tôm rồi đổ vào trong tô. Bây giờ thì chả còn thứ gì ăn được ngoài món đó. Đầu óc Nim vẫn còn quay cuồng vì hàng tá suy nghĩ trong đầu. Cứ nước này chắc Nim đào một cái lỗ rồi chui xuống đó ở mãi luôn cho đỡ xấu hổ.

Những đây đâu phải là trại lính, sao Devil ăn rồi cứ “tôi cho bạn 3 phút” “tôi cho bạn 10 phút” chứ??? Nim nghĩ vậy rồi bắt đầu nhận ra rằng mình cần phải làm một “cuộc cách mạng” chống áp bức của ác quỷ!

Và thế là cô bé không đổ mì tôm nữa mà ngồi lì ở phòng bếp. Thật ra Nim cũng không phải thuộc dạng quá hiền lành đến mức người ta nói gì đều

nghe theo răm rắp, một khi cô bé đã nổi “lỳ” lên thì chẳng ai có thể khiến cho Nim sợ. Ngay cả Devil!

Cậu nhóc từ trong toilet bước ra, thấy Nim mặt mày hình sự ngồi trên ghế nhìn mình thì thoáng ngạc nhiên. Khuôn mặt Devil lúc “nhúng” nước xong nhìn đáng yêu dễ sợ. Nim cứ ngồi ngơ ngẩn như thế mặc cho Devil đang nhìn mình với ánh mắt bực dọc. Cậu nhóc cầm cái khăn mặt tiến tới phía Nim rồi trùm nó lên đầu cô bé:

- Bạn làm ơn bình thường lại đi!

Và Devil bước ra phòng khách, để mặc Nim và cái khăn mặt ướt nhèm trên đầu. Cô bé đã bắt đầu không thể chịu đựng được nữa.

Đang lên dây cót tinh thần để chạy ra phòng khách mắng cho Devil một trận thì tiếng cậu nhóc từ ngoài đó vọng vào khiến Nim giật mình:

- Bạn ra đây cho tôi!

Bao nhiêu can đảm thu lượm này giờ của cô bé bay đi mất, Nim thở dài rón rén đi ra...

Devil tức tối chỉ tay vào cái bàn trống trơn.

- Thế này là thế nào?

Nim im lặng.

- 10 phút để làm 2 tô mì là một lượng thời gian quá dài. Bạn này giờ làm gì mà đến bây giờ vẫn chưa có hả?

Nim vẫn im lặng.

Devil tiến lại phía Nim, mỗi lúc một gần, gương mặt cực kì đáng sợ. Cô bé cứ thế lùi lùi lại, nhưng lần này can đảm hơn, Nim đã biết nhìn thẳng vào

mặt Devil...

Và đến lúc không thể kìm nén được nữa, Nim “nổ tung” :

(Sao bạn quá đáng thế hả? Tôi có phải là đày tớ của bạn đâu mà lúc nào bạn cũng thích ra lệnh cho tôi thế??? Mà đây là nhà tôi cơ mà, bạn... bạn thật quá đáng!) – Nim hươ hươ tay cãi lại Devil.

- Đang nói cái gì đó? – giọng nói kì lạ của Devil khiến Nim chột dạ, cô bé lại cúi gầm mặt xuống.

- Nếu nhắc về cái gọi là quá đáng thì bạn nên nhìn lại mình đi! Từ trước đến nay chưa có ai làm tôi mệt mỏi ngoại trừ bạn đâu, bạn có biết là cả đêm hôm qua tôi không thể nào ngủ được vì bị một đứa con gái lạ hoặc lạ hươ năm đè lên người không hả? Và lại tôi là khách, chẳng nhẽ đây là sự hiếu khách của bạn à??? Nếu tôi không ra lệnh kiểu đó, đến bao giờ bạn mới có thể nhanh nhẹn hơn chứ không khù khờ chậm chạp như bây giờ chứ???

Nim lắng tai nghe những lời “vàng ngọc” của Devil. Nghe giọng cậu nhóc thì hình như đã giận thật rồi. Nim nghĩ lại thấy mình cũng không đúng hoàn toàn. Đang định ngẩng đầu toan xin lỗi thì Devil đã bỏ vào phòng của anh trai Nim từ lúc nào.

Cô bé thở dài...

Chợt có tiếng người ở ngoài cổng, Nim chạy ra. Đó là đám đàn em của Devil!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 30: Angle Thay Đổi

O

! Chào cô chủ... í quên, chào bạn của cậu chủ! Tụi tui đem áo quần và sách vở tới cho cậu chủ đi học, phiền cô đưa dùm cho cậu ấy. Chúng tôi sẽ đứng đợi ngoài này!

Nim nhận cái túi xách từ tay của cậu đàn em.

Và cô bé nhớ ra rằng mình vẫn chưa ủi bộ đồng phục nhăn nheo trong tủ.

Thế là Nim chỉ kịp cười một cái rồi phóng ngay vào trong nhà, chạy tới phòng của anh trai gõ cửa rầm rầm.

Khi Devil vừa mở cửa lộ cái mặt ra thì Nim dúi ngay túi xách vào tay cậu nhóc rồi chạy thẳng vào phòng.

Devil ngỡ ngác nhìn thái độ kì cục của Nim, nhún vai một cái rồi cũng đóng cửa lại.

Nim lục tung cái tủ quần áo tìm bộ đồng phục rồi nhanh chóng kiểm cái bàn là. Nhưng tất cả chấm dứt khi chiếc bàn là chết tiệt không vào điện. Nim bực bội đập vào cửa rầm rầm.

Không có đồng phục thì không thể đến trường, thà chịu xấu xí một tí còn hơn phải mất công đi nộp phép. Vậy là Nim đành mặc bộ quần áo nhăn nhúm rồi đau khổ mở cửa phòng bước ra.

Lúc đó là 6h15 sáng.

Devil đã ngồi sẵn ở ghế sofa. Nim lộ mặt ra khỏi phòng trong trạng thái “bất cần đời”. Cô bé cũng chẳng để ý Devil đang nhìn mình mà đeo cái cặp trên vai rồi bước ra cửa.

- Đi đâu đấy?

Nim buồn so quay lui.

(Đi học)

- Trong bộ dạng đó!

Nim chẳng buồn gật đầu và bước tiếp đi.

Devil bước vào phòng của Nim, sau vài giây quan sát đã hiểu được tất cả.

- Đứng lại đó!

Nim dừng bước.

- Bạn có biết là bạn ngốc lắm không hả? Đây là cái bàn là tự động, muốn nó vào điện thì phải bật công tắc chứ? – Devil cầm chiếc bàn là trên tay “thuyết giáo”.

Nim ngớ người ra một lúc rồi cười toe toét chạy lại giật chiếc bàn là trên tay Devil và bay vào phòng.

Và cậu nhóc lại phải chờ đợi...

Nhưng lần này Nim nhanh chóng hơn, chỉ mất có 15 phút là cô bé đã ủi xong và mặc tươm tất. Định bụng chạy ra cảm ơn cậu bạn ác quỷ dễ thương thì Nim hụt hẫng khi thấy Devil đã rời khỏi nhà từ lúc nào.

Thế là cô bé đành khóa cửa nhà lại rồi đi bộ đến trường. Devil thì làm gì biết chờ đợi ai, Nim tự an ủi bản thân nhưng một nỗi tủi hờn cứ len lỏi dâng lên trong lòng. Mùi hoa lài ở đâu đó lại thoang thoang bay vào mũi...

Ra đến đầu ngõ, Nim dự định sẽ đi ngã khác để đến trường cho nhanh nhưng tiếng còi inh ỏi ở phía sau khiến Nim phải quay lưng lại.

Và cô bé bất ngờ khi thấy Devil đang đứng dựa lưng vào xe ô tô, một vai đeo ba lô còn một tay bỏ vào túi quần. Trong bộ đồng phục, nhìn Devil hiền hơn và thư sinh hơn.

Nim ngơ ngác một lúc rồi mỉm cười chạy lại. Vậy là không bị bỏ rơi nữa rồi!

- Quá sức chậm chạp! Lên xe nhanh đi! – Devil nhăn nhăn cái mặt rồi mở cửa xe bước vào trước.

Nim cũng hiểu đôi chút tính cách của Devil nên chả để tâm gì, vui vẻ leo lên xe.

Chiếc ô tô đen của ác quỷ đưa Nim đến trường, suốt đoạn đường, cô bé cứ ngồi cười một mình khi nghĩ lại những chuyện đã xảy ra từ tối hôm qua đến giờ. Devil đáng yêu đấy chứ? Đâu có dễ ghét như người ta vẫn nói!

Devil chẳng buồn để ý, cậu nhóc dư sức hiểu cái sự dở hơi của Nim. Nhưng ít ra ở cùng Nim lúc nào Devil cũng thấy thoải mái và sống thật với mình...

- Dừng xe!

Devil nói lớn khi chiếc xe còn cách trường cỡ hơn hai chục mét.

Nim ngạc nhiên nhìn sang.

- Bạn xuống xe đi!

Nim bất động một lúc rồi cũng hiểu ra, cô bé nhanh chóng bước xuống xe mặc dù vẫn thấy hơi tự ái.

- Nếu bạn muốn sống yên ổn với dư luận thì tốt nhất là đừng để họ biết bạn quen tôi! Đi bộ vào trường đi!

Chiếc kính xe ô tô từ từ kéo lên, Devil chạy thẳng vào trường. Nim nhìn theo. Dù hơi nặng nề và độc đoán nhưng những gì mà Devil làm với Nim đều muốn tốt cho cô bé. Nim hiểu vậy nên lặng lẽ bước đi tiếp.

Đến trước cổng trường, Nim chợt thấy mọi người cứ nhao nhác hẳn lên. Nhìn ra thì thấy chiếc xe màu trắng của Angle cũng vừa mới đến.

Nim nhanh chóng lùi vào đám học sinh.

- Hey you! Ngày mới tốt lành!

Angle đột nhiên chạy tới phía Nim, tươi cười quàng vai cô bé. Đúng là phong cách của một du học sinh.

Nim hoảng hốt nhìn Angle. Ánh mắt cô bé đầy nghi ngờ. Lúc trước chính Angle đã từng nói khi ở trường thì phải giả vờ không quen biết nhau để người khác khỏi chú ý, sao bây giờ cậu ta lại....???

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 31: Nỗi Buồn Của Sự Thừa Nhận

H

ệ quả của hành động thân mật ấy là khiến tất cả mọi người ở cổng trường trở mắt nhìn, có nhiều cô bé ngất xỉu vì tức giận và ghen ghét ?!?

Nhưng điều đó không làm Angle để tâm, cậu nhóc vẫn tươi cười cùng Nim đi vào trường. Và đó có thể coi là sự kiện nổi bật nhất của trường này từ trước đến nay!

Nim vội vàng hất tay Angle ra, hươ hươ tỏ ý bất bình.

- À! Khoan đã! Lần này tôi có đem theo giấy và bút đây!

(Sao bạn lại làm thế?)

- Tôi có làm gì đâu? – Angle ngây ngô

(Không phải bạn nói nếu ở trường thì chúng ta phải giả vờ không quen biết nhau sao?)

- À! Tôi cũng tính thế cho bạn đỡ phiền hà! Nhưng hôm bữa bạn ngất ở cầu thang của trường tôi lỡ bế bạn lên trước mặt bàn dân thiên hạ rồi! Đẳng nào họ cũng bàn tán về mối quan hệ giữa tôi và bạn, nên chúng ta cứ thoải mái với nhau cho khỏe! Với lại, ở trường tôi chỉ quen có mỗi bạn với Devil, chơi một mình hoài chán lắm! – Angle nói với vẻ “tội nghiệp”.

Nim thở dài.

- Thôi! Đừng để tâm tới họ làm gì, mình vào lớp thôi!

Angle tươi cười khoác vai Nim tiếp tục đi.

Và những ánh mắt vẫn đeo bám...

.....

Lớp của Nim tuy toàn học sinh khuyết tật nhưng đa số đều là không nói và nghe được, gia cảnh cũng khá ổn (có thể mới học ở đây được). Riêng Nim, cô bé thuộc dạng giàu có nhất lớp vì anh trai của Nim làm lương một tháng hơn 10 triệu, mà nhà chỉ có 2 anh em, suy ra Nim muốn gì là có đó, nhưng may là cô bé không thuộc dạng đua đòi.

.....

Kết thúc 3 tiết học đầu tiên trong tình trạng bị soi mói tột độ, Nim cố gắng tự trấn an mình bằng cách ra sân sau ngồi một mình. Cô bé vẫn hay làm như vậy mỗi khi thấy khó chịu và buồn bực.

Sân sau thường hiếm người, chỉ toàn là hoa và cây cảnh cùng mấy cái ghế đá mới tinh theo năm tháng vì chả ai ngồi. Cô bé chọn một chỗ gần mấy chậu hoa tường vi rồi ngồi thả tầm mắt ra vô tận...

Nim nghĩ đến anh trai, không biết ở cái xứ sở giàu có và tập nập cách cô bé nửa vòng trái đất có cái gì quyến rũ mà khiến cho anh ấy nhẫn tâm bỏ cô bé lại một mình hơn một tháng trời....Nim thấy nhớ anh và giận anh....Rồi cô bé nghĩ tới Devil, nghĩ tới cậu bạn lạnh lùng tàn nhẫn luôn bao phủ quanh mình một tấm màn đen bí hiểm và đơn độc, nhưng Nim không ghét được Devil, thậm chí nhiều lúc cô bé còn thương cậu nhóc....thương rất nhiều...Và hình ảnh Angle lại xuất hiện, một con người khá vui tính, tốt bụng, dễ gần nhưng đôi khi không thể hiểu được...

Nim cứ thả mình đi trong những dòng suy nghĩ miên man như thế cho đến khi những tạp âm khó chịu lọt vào tai khiến cô bé giật mình ngoái đầu nhìn...

Và Devil lại xuất hiện.....trong hình hài của một ác quỷ.....

Nim nhìn thấy đám đàn em của Devil đang bắt giữ một người, còn Devil thì đứng vòng tay nhìn chăm chăm vào kẻ đó. Nhưng điều mà Nim thấy buồn lòng nhất chính là Devil lại hút thuốc, cậu nhóc cầm trên tay điếu thuốc vẫn đang còn cháy dở rồi đưa vào miệng, sành điệu như kẻ đã quen thuộc với việc đầu độc lá phổi. Nim nhướng mày...

Và những âm thanh bạo lực lại xuất hiện, Nim nghe được tiếng của Devil:

- Gan mày chắc phải lớn lắm! Mày dám báo cho tụi thằng Tý chuột việc tao ngồi một mình trong quán bar để chúng nó tới xử tao à? Mày được tụi nó đưa cho bao nhiêu mà dám làm cái việc đó chứ?

Tên bị đánh rồi rít xin tha tội, nhưng Devil không thèm nghe, một lần nữa ánh mắt sắc lém ấy lại hiện lên, độc ác và tàn nhẫn...

Nim lấy tay che mặt, phải chăng cô bé không muốn chứng kiến cảnh đau lòng ấy hay là không muốn phải thấy gương mặt đáng sợ ấy của Devil, gương mặt mà chỉ vừa mới đó thôi vẫn còn ăn tối cùng Nim, đi học cùng Nim...?

Và cô bé chợt nhận ra rằng ác quỷ không thể trở thành người được... mãi mãi là như thế...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 32: Đối Diện Với Ác Quỷ

Trong lớp...

- Ê you! Sao ngồi thần thờ thế?

Nim giật mình khi thấy Angle đang vừa cười vừa le lưỡi trước mặt mình. Mấy đứa bạn ngồi xung quanh thì túm lại một góc ngồi nhìn chăm chú.

Cô bé bật cười...

-

T

ôi có đem theo giấy bút đây! Từ nay chắc nó là vật bất ly thân của tôi rồi! – Angle vừa cười vừa chìa cuốn sổ cùng cây bút nhỏ xíu trên bàn.

(Bạn tìm tôi có việc gì thế?)

- O! Không có việc gì thì không thể tìm bạn được hả???

(Không phải thế! Tại tôi thấy thắc mắc...)

- Có gì mà thắc mắc đâu chứ! Bạn là bạn tôi, lúc buồn hay cô đơn thì phải tìm đến nhau mà!

(Thế bạn đang có chuyện buồn hả?)

- Uh! Buồn cái bụng!

Nim ngơ ngơ.

- Tôi chưa ăn sáng! – Angle nhăn mặt.

Nhắc đến ăn Nim cũng thấy đói. Sáng nay vì muốn làm cuộc cách mạng với ác quỷ nên cô bé không chịu đồ mì tôm. Chợt Nim tự hỏi không biết Devil đã ăn sáng chưa??? Nhưng rồi cô bé lắc đầu để quên đi cái hình hài xấu xa đó.

- Bạn bị nhức đầu hả???

Nim lắc đầu.

- Mình xuống căn tin ăn đi! Dù không muốn ăn ở cái chỗ đông người và phức tạp đó nhưng cũng không thể dọa dằn cái dạ dày mãi được!

Nim mỉm cười rồi gật đầu.

Thế là Angle tung tăng cùng Nim xuống căn tin. So với Devil, học sinh trong trường thân thiện hơn với Angle, vì cậu nhóc tuy khá lạnh lùng nhưng cũng biết mỉm cười với người khác, vả lại không bao giờ thấy Angle bạo lực với ai...

Tại căn tin.

Nhìn thái độ bối rối của Angle khi đứng ở quầy thức ăn, Nim biết chắc là cậu nhóc chưa bao giờ mua đồ ở đây. Cô bé tiến lại bảo Angle cứ ngồi vào bàn, muốn ăn gì thì để Nim tới mua cho. Angle gãi gãi đầu rồi cũng đồng ý.

Sau một lúc chen lấn, cuối cùng Nim cũng mua được 2 tô miến. Cô bé cẩn thận bưng nó ra khỏi đám người đông đúc.

Nhưng không biết vì cái chuyện gì mà cả căn tin nhốn nháo hẳn lên, Nim bị che mặt nên cũng không biết là đang có chuyện gì xảy ra.

Á á á...(tiếng hét của mấy cô bạn xung quanh)

Một trong 2 tô miến nóng hổi trên tay Nim rơi xuống, nhưng trước khi đáp đất thì nó đã kịp dính vào chân của một người. Tất cả cũng chỉ do một kẻ nào đó vô ý quệt vào tay Nim.

Sau vài giây, Nim hoàn hồn.

- Bạn không sao chứ? – Angle chạy lại cầm tay Nim lên coi.

Nhưng lúc đó Nim không còn biết đau là gì, vì cái người đang đứng trước mặt cô bé còn khiến Nim sợ hơn là ...cái chết!

Devil nhìn Nim, không chớp mắt, chưa thấy bất cứ một biểu hiện nào của sự tức giận xuất hiện. Chính vì thế mà Nim mới đau tim mặc dù tay cô bé đã bị phỏng vì bị nước của tô miến nóng hổi dây vào.

Cả căn tin như nín thở, mọi người nhìn vào bộ ba những con người kì lạ bằng ánh mắt không thể tò mò hơn...

- Devil! Sao tự dưng bạn lại xuất hiện ở đây thế? Có đời nào thấy bạn chui vào mấy cái chỗ này đâu? – Angle cố gắng mỉm cười vỗ vỗ vai Devil phòng trừ trường hợp cậu nhóc nổi khùng “bạo lực” với Nim.

Đúng! Devil có đời nào vào căn tin. Nhưng Devil vẫn là con người, vẫn biết đói bụng. Tất cả đều vì cái tính ương bướng không đúng lúc của Nim hồi sáng.

Bây giờ cô bé đang đứng như trời trồng. Tô miến trên tay đã được Angle cầm dùm và đặt yên vị trên bàn. Mọi người thì đang tưởng tượng đến cái cảnh Devil nổi máu ác quỷ và hành xử Nim không thương tiếc.

Và đúng là thế thật! Devil cầm tay Nim lôi mạnh ra khỏi căn tin khiến Angle không kịp kéo lại. Tất cả học sinh có mặt ở đó đều lắc đầu tội nghiệp thay cho Nim...

- Alo! Đem xe tới cổng trường ngay cho tao! – Devil vừa cầm tay Nim lôi đi vừa lấy điện thoại gọi cho đám đàn em.

Nim hoảng sợ tột độ. Chưa bao giờ thấy Devil mạnh tay như thế với cô bé.

Devil lôi Nim ra trước cổng thì chiếc ô tô đen biển số 3333 cũng vừa tới. Cô bé bị đẩy vào trong , chiếc xe lăn nhanh bánh rồi biến mất trong làn khói mịt mờ...

Angle chạy ra, nhưng đã quá muộn. Không ai lúc đó có thể thấy được gương mặt tức giận của cậu nhóc, một gương mặt không thể gọi là thiên thần...

Ngồi trong xe, Nim như bất động. Cô bé chỉ nhìn phía trước, không dám nhìn sang phía Devil. Nim đang tưởng tượng đến cái viễn cảnh u tối của mình, là rằng sẽ bị Devil lôi đến một nơi đáng sợ nào đó hành xử theo đúng phong cách của ác quỷ. Nhưng không hiểu sao cô bé không thấy sợ. Phải chăng đối diện với sự tàn nhẫn của ác quỷ quá lâu khiến Nim á lâu khiến Nim chai sạn với cái gọi là “sợ hãi”!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 33: Bữa Ăn Sáng Đáng Nhớ

V

à Devil lại dẫn Nim tới nhà hàng hôm nọ...

Cô bé lúi thủi bước vào...

Cũng như lần trước, nhà hàng vắng tanh, chỉ có mỗi Nim và Devil. Những người phục vụ bưng đồ ăn ra đây cả bàn. Nhưng lần này thì Nim thấy đói...

- Nhìn gì nữa! Ăn đi! – Devil nói lớn.

Nim ngạc nhiên nhìn lên.

- Bạn phải trả giá cho hành động làm bẩn quần của tôi bằng việc ăn hết tất cả đồ ăn trên bàn. Thực hiện đi!

Mới nghĩ tốt cho Devil được vài phút thì cô bé lại trở về với cảm giác sợ hãi. Devil đúng là Devil, luôn có cách hành hạ người khác. Tuy là Nim đói thật nhưng để thanh toán hết chùng ấy thức ăn thì có lẽ cô bé bị bội thực mà chết mất.

Nim nhăn nhó ngẩng đầu lên nhìn Devil.

Nhưng cậu nhóc vẫn lạnh lùng như thế.

Biết là không thể qua khỏi “kiếp nạn” này, Nim đành cắn răng cầm thìa và đĩa lên. Cứ ăn cho đến khi nào không thể nuốt nổi nữa thì thôi. Nim nghĩ vậy và bắt đầu sự nghiệp “âm thực” của mình.

Gần nửa tiếng đồng hồ trôi qua. Nim vẫn cố gắng ăn, ăn và ăn. Devil thì vẫn ngồi đó và nhìn với ánh mắt lạnh lùng vốn dĩ.

Nhưng cái dạ dày đã kín chỗ mất rồi, Nim dù có cố vẫn không tài nào nhét thêm được nữa. Và cô bé khẽ đặt thìa xuống...

- Sao thế? Vẫn chưa hết mà! – Devil lên tiếng.

Nim nhìn cậu nhóc, ánh mắt tha thiết như cầu xin.

- Tiếp tục ăn đi! – Devil nhấn mạnh.

Nim lắc đầu. Cô bé không thể tàn nhẫn với cái dạ dày thêm được nữa.

Devil trợn mắt một cái rồi đứng bật dậy, Nim lại hồi tưởng đến cảnh hôm trước, Devil sẽ đập mạnh tay xuống bàn rồi quơ hết đồng thức ăn xuống đất. Cô bé vội nhắm chặt mắt lại.

- Đã biết cái giá phải trả cho sự cứng đầu ngu ngốc hồi sáng chưa? – Devil kẻ sát mặt Nim thầm thì.

Cô bé từ từ mở mắt ra, ánh mắt của Devil như xoáy sâu vào tâm can của Nim khiến cô bé mất bình tĩnh, tim đập thành thịch.

Và cậu nhóc trở lại chỗ ngồi, kêu phục vụ ra thu dọn thức ăn. Nim thở phào thanh thản. Đi cùng Devil, Nim nghĩ mình sẽ bị bệnh tim lúc nào không biết.

Bàn ăn đã được dọn sạch sẽ. Nim định bụng đứng dậy ra về và thầm cảm ơn ông trời đã thương xót để thoát được kiếp nạn bị Devil hành xử.

- Đi đâu! Ngồi xuống!

Nim hốt hoảng ngồi xuống.

Từ trong nhà bếp, Nim nhìn thấy mấy người phục vụ lại đem một đồng thức ăn ra. Cô bé nhăn mặt đau khổ. Chẳng lẽ Devil vẫn chưa tha tội cho cô

bé??? Thế là cái dạ dày chuẩn bị chịu cực hình nữa đây, Nim nhìn xuống cái bụng mình rồi thở dài.

Nhưng lần này không phải là cô bé ăn mà là Devil ăn!

Nim ngạc nhiên khi thấy cậu nhóc cầm thìa lên và bắt đầu...xơi!

- Đáng nhìn lắm sao? – Devil bực mình khi thấy Nim cứ nhìn chăm chăm.

Cô bé giật mình thu người lại.

- Muốn ăn tiếp không?

Nim lắc đầu quày quạ.

- Vậy thì ngồi yên đi!

Nim hú hồn hú vía. Cậu nhóc thật kì lạ. Những hành động của Devil chẳng bao giờ cô bé có thể hiểu được.

Ngồi một lát thì Nim chợt nhớ ra rằng bây giờ đáng lẽ mình phải ở trường mới đúng. Buổi học đã kết thúc đâu??? Cô bé vội vã đứng dậy cầm cặp.

- Đi đâu đó?

(Đi về trường, nghỉ học không có phép sẽ bị hạ hạnh kiểm!)

- Uh! Bạn về đi! – Devil vừa nói vừa hướng mắt lên đồng hồ của cửa hàng trên tường.

11h30!

Nim tá hỏa. Mới đó mà đã trưa thế rồi. Giờ mà về thì chỉ kịp nhìn thấy người ta bãi học thôi. Cô bé thần thờ ngồi xuống ghế.

Cậu nhóc nhìn Nim một cái, lắc đầu rồi tiếp tục ăn. Thế là bữa sáng và bữa trưa được gộp chung theo cách đó.

Devil kết thúc bữa ăn vào lúc 11h45.

Còn Nim thì vẫn ngồi ngắm nghía cái nhà hàng để giết thời gian, theo như cô bé thì thà nhìn cái quán còn hơn phải nhìn cái mặt sát khí của Devil.

- Tôi về! Bạn ở lại đó!

Nim ngơ ngác.

- Bộ tưởng tôi cho qua dễ dàng thế này ư? Ở lại làm việc với mấy người phục vụ đi!

(Làm cái gì chứ?)

- Rửa chén.

Devil lạnh lùng bỏ hai tay trong bọc quần rồi đi ra, để mặc Nim đứng ngơ ngơ không hiểu chuyện gì.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 34: Bạo Lực Với Ác Quỷ

Đ

ăn đồ hồi lâu, Nim chạy lại níu tay Devil.

(Bạn đang làm cái trò gì thế? Vì sao tôi phải ở đây rửa chén chứ?)

- Vì tôi chưa trả tiền bữa ăn hôm nay. Bạn ở lại làm trừ nợ!

Nim tròn mắt nuốt từng lời Devil nói. Cậu ta nhẩn tâm đến mức độ này ư???

Cô bé chợt thấy uất ức vô cùng. Tự nhiên trở thành ôsin trừ nợ. Định bụng sẽ gân cổ cãi lại Devil nhưng nghĩ đi nghĩ lại thấy làm thế cũng không có ích lợi gì. Cậu ta chỉ cần thôi một cái là Nim có thể bay sang Mỹ gặp anh trai ngay lập tức. Thôi cứ theo ý Devil để nhận được hai chữ “bình yên”.

Vậy là cô bé lúi thủi đi vào trong nhà bếp, tới chỗ chị nhân viên đang lúi húi rửa chén, mở cặp ra lấy mảnh giấy và cây bút viết hí hoáy rồi đưa cho chị ta.

(Chị để đó em làm cho!)

Khỏi nói thì cũng biết chị ta ngạc nhiên đến mức độ nào. Chắc có lẽ chị ấy nghĩ rằng đang đứng trước mặt mình là một con nhỏ có vấn đề về thần kinh...những trường hợp này thường xảy ra khi nhiệt độ lên cao, trưa hôm nay đúng thật là nóng! 36 độ chứ có ít đâu!

Trong khi đó Nim lại cố gắng nở một nụ cười tươi nhất có thể.

(Chị cứ để đó em làm cho mà! Em nói thiệt đó!)

Chị nhân viên cầm mảnh giấy Nim viết rồi từ từ tránh ra, ánh mắt vẫn không thể bình thường được. Còn cô bé thì nhanh nhẩu xắn tay áo để chuẩn bị đeo găng tay...

- Bạn có bị điên thì nói cho tôi một tiếng! – Devil từ phía ngoài chạy xộc vào cầm tay Nim lôi ra.

Đang có hứng lao động mà bị chặn đứng giữa chừng như thế khiến Nim bực mình giựt mạnh tay Devil.

(Bạn làm cái gì thế hả? Bảo tôi đi rửa chén trừ nợ thì tôi cũng làm rồi mà, sao tự nhiên lôi tôi đi như thế chứ???) – Nim bực bội huơ tay loạn xạ ngẫu.

Devil không nói gì, hướng ra phía tụi đàn em nói lớn:

- Tụi mày lôi con nhỏ lên xe cho tao!

Nhanh như chớp mấy người đó chạy tới kéo Nim tới chỗ chiếc xe rồi mở cửa cho Nim vào. Cô bé ánh mắt bực bội nhìn Devil rồi cũng chui vào xe.

Cậu nhóc quay lại chỗ quầy phục vụ.

- Kêu chủ quán ra đây!

Bà chủ quán từ phía trong bước ra.

- Cậu chủ có chuyện gì sai bảo ạ?

- Đuổi việc cô ta ngay!

Devil vừa nói vừa chỉ tay vào chị nhân viên tay vẫn đang cầm tờ giấy mà Nim đưa, xong rồi đi thẳng. Thật tội nghiệp cho chị ta, không biết chuyện gì mà cũng phải mất việc!

.....

Ngồi trên xe, Nim bực bội vòng hai tay lại. Có lẽ tiếp xúc với Devil lâu quá nên Nim cũng bị nhiễm theo cái phong thái kì cục của cậu nhóc.

Devil thì chẳng nói gì, chỉ tủm tủm cười. Điều đó càng khiến cô bé bực mình hơn, mặt Nim đã bắt đầu đỏ lên, khói lỗ tai đã bắt đầu tuông ra.

Chốc chốc cậu nhóc lại nhìn sang phía Nim, và khi thấy khuôn mặt của cô bé cứ thay đổi theo mức độ “bốc lửa” thì Devil không chịu nổi bật cười ha hả. Và đó là lần đầu tiên người ta thấy được một nụ cười trọn vẹn của Thái Trình Kha!

Nhưng lúc đó Nim không đủ bình tĩnh để “chiêm ngưỡng” cái nụ cười ngàn năm có một ấy. Cô bé cảm thấy mình như là một trò đùa của Devil, lúc nào cũng bị cậu nhóc điều khiển và ra lệnh. Và khi ta bắt đầu tức một ai đó thì tất cả những chuyện khó chịu về người đó sẽ trở lại trong kí ức của ta, nguyên vẹn đến đáng sợ. Như bây giờ đây, Nim đang ngồi và nhớ lại tất cả những rắc rối mà mình phải gánh chịu từ trước đến giờ do Devil gây ra. Và cô bé bắt đầu mạnh mẽ, dũng khí tăng lên ngàn ngạt. Nhìn Nim bây giờ chẳng khác nào ngọn đuốc đang thời kì cháy mãnh liệt nhất!

Tội cho Devil, cậu nhóc chỉ mãi cười mà không để ý được sự thay đổi ngoạn mục về tinh thần cũng như sức mạnh của Nim bây giờ.

Và cô bé quay sang nhìn Devil, cái ánh nhìn đáng sợ đến mức phải khiến cho ác quỷ dừng ngay hành động cười đùa ngay lập tức.

(Tôi buồn cười đến mức thế sao?)

- Tất nhiên! Bạn quá buồn cười! Vì bạn quá ngốc! – Devil nghiêm nghị, nhưng khuôn mặt vẫn chưa dứt nét cười đùa.

(Điều khiển, ra lệnh và hành hạ tôi như thế khiến bạn sung sướng lắm à?)

Devil không nói gì, quay mặt sang phía cửa sổ của xe cười một mình.

Bum!!!!!!!!!!!!!!!

Một bản lĩnh quá sức phi thường!

Khuôn mặt mỹ nam của Devil sau cú đánh trời giáng của Nim thì hoàn toàn biến dạng. Cậu tài xế ngồi trên cũng cảm thấy quá shock khi chứng kiến sự kiện mang tầm lịch sử đó. Bằng chứng là cậu ta bị lệch tay lái sau hành động “bạo lực” của Nim.

Còn Devil thì mới đáng sợ!

Cậu nhóc không tin vào mắt mình trước hành động đó của Nim. Bị đánh cũng nhiều nhưng có lẽ đây là lần đau nhất của ác quỷ. Vì người đánh mình lại là một con nhỏ trói gà không chặt. Devil đưa tay ôm mặt rồi quay sang nhìn Nim, sắc mặt thay đổi ngay lập tức.

Riêng Nim, bao nhiêu can đảm thu được đều đã dồn hết vào cú đánh “định mệnh” vừa rồi. Giờ đây cô bé như bị mất hồn, mặt mày trắng bệch sợ hãi. Chính Nim cũng không thể tin rằng mình đã làm được “điều kì diệu” đó!

Cứ như thế, Nim thì ngồi run rẩy lo sợ, Devil thì cứ nhìn chăm chăm, ánh mắt sắc lẹm nhìn cô bé, cậu tài xế thì vừa lái vừa nhìn vào kính chiếu hậu trước mặt để xem tình hình phòng khi có án mạng xảy ra!

- Dừng xe ngay! – tiếng hét đáng sợ của Devil khiến Nim và cậu tài xế giật bản mình, suýt nữa chiếc xe đâm vào cột điện bên đường.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 35: Ác Quỷ Hiện Hình

L

úc đó đã hơn 12h trưa...

Chiếc xe tấp vào vỉa hè bên đường. Devil mở bung cửa bước ra, chạy qua phía chỗ Nim ngồi, kéo cánh cửa rồi lôi Nim ra ngoài.

Người cô bé mềm nhũn ra. Đầu óc Nim lúc này trống rỗng. Lúc trước còn có thể tưởng tượng được viễn cảnh đen tối sắp xảy ra với mình, nhưng tình hình bây giờ thì không thể tưởng tượng nổi nữa. Nim như cảm nhận được luồng sát khí tỏa ra từ người Devil.

Cậu nhóc lôi Nim vào trong một con hẻm nhỏ. Lúc này là buổi trưa nên chẳng ai ra đường, không gian vô cùng vắng vẻ. Devil đẩy Nim vào bức tường sau lưng, tiến sát lại rồi nhìn cô bé chăm chăm, mặt Nim tím ngắt, tim như ngừng đập.

- Bạn có biết là mình vừa làm gì không?

Nim gật đầu cái rụp.

Devil trợn mắt, nghiến răng:

- Bạn muốn chết phải không?

Nim lắc đầu.

- Từ nhỏ đến lớn, tôi chưa bao giờ để ai được làm cho tôi đau đớn, phụ nữ lại càng không! Vậy mà bạn dám đánh tôi! Bạn ăn phải gan hùm rồi hả?

Nim không phản ứng gì, chỉ nhìn vào đôi mắt ấy, đôi mắt lúc nào cũng đen láy, lạnh lùng, và khuất sau hàng mi buồn.

- Bây giờ bạn muốn bị xử theo cách nào?

Nim run lấy bầy. Dẫu biết hành động kinh thiên động địa vừa rồi sẽ đem lại hậu quả tồi tệ nhưng cô bé không ngờ lại đáng sợ như thế này. Nim quên mất Devil không phải là một cậu nhóc bình thường, Devil luôn làm mọi chuyện đáng sợ nhất có thể....

- Một đứa con gái câm, ngu ngốc, vụng về mà dám đụng vào tôi. Bạn...

Devil chưa nói hết câu đã bị Nim hất ra, đối với cô bé cái gì cũng có thể chấp nhận nhưng tuyệt đối không được nói Nim là đồ ngốc. Lời anh trai lại văng vẳng: “ Sống phải có lòng tự tôn, cũng nên nhớ rằng, có thể cũng không phải là người giỏi nhất, thông minh nhất nhưng cũng không được chấp nhận mình là một kẻ ngốc, vì như thế, chính cũng đã xúc phạm bản thân mình”. Cô bé tức giận nhìn Devil.

- Cái gì thế này! Bạn dám chống lại tôi ư???

(Bạn là một con người xấu xa, bạn sống chỉ biết riêng mình, lúc nào cũng bắt người khác phải theo ý mình, làm trò đùa cho mình vui. Bạn là ai chứ? Bạn có quyền gì mà bảo tôi làm cái này cái nọ, cú đánh vừa rồi còn quá nhẹ cho tất cả những gì mà bạn đã gây ra cho tôi.) – Nim huơ huơ tay tỏ vẻ bực bội cực độ.

Devil không nói gì, chỉ nhìn Nim với ánh mắt náy lửa.

(Người ta nói bạn là người xấu, tôi không tin, nói bạn là kẻ không có tình thương, tôi cũng không tin, nhưng bây giờ, tôi mới nhận ra, bạn còn đáng sợ và ghê tởm hơn cả ác quỷ) – Nim nói trong nước mắt, cô bé đang trong tình trạng hụt hẫng vô cùng.

Còn Devil, cậu nhóc đứng ngẩn ngơ một lúc trước những lời nói nặng nề của Nim. Đôi mắt Devil thoáng chốc rục lên, như là một cú nhói đau thốt

lên trong im lặng. Và cậu nhóc đột ngột tiến lại sát Nim, cầm chặt tay cô bé và ấn mạnh vào tường, khuôn mặt Devil kề sát mặt Nim.

- Bạn nói tôi là ác quỷ? À không! Còn đáng sợ và ghê tởm hơn ác quỷ! Vậy thì.... – Devil hạ giọng, nhưng khuôn mặt đã toát lên sát khí.

Nim nuốt nước bọt, người toát mồ hôi. Cái nắm chặt của Devil khiến cô bé mất cảm giác.

- Tôi sẽ cho bạn mất đi đời con gái...

Nim hoảng sợ nhìn Devil, cái câu mà cậu ta vừa nói khiến mọi giác quan của Nim tê liệt. Có năm mơ Nim cũng không thể ngờ Devil lại có thể làm những việc như thế. Chưa bao giờ cô bé thấy đau khổ như bây giờ, nỗi sợ hãi bùng lên dữ dội....

Devil càng kề sát mặt cô bé hơn, một nụ hôn đầu tiên lên má. Đó là hành động mà thường chỉ có những người yêu nhau mới làm, nhưng đây lại là nụ hôn của sự trừng phạt. Tay phải của cậu nhóc đã cầm một cái nút áo của cô bé, thật nhẹ nhàng rồi đột ngột giựt bung ra. Lần này, Nim không thể chịu đựng được nữa...

Bốp!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Đó là cái tát thứ 2 trong ngày mà Devil nhận được...

Nim cắn mạnh vào tay của cậu nhóc rồi tát một cú như trời giáng khiến Devil ngã người ra sau. Khuôn mặt cô bé bây giờ chỉ còn là nước mắt, ánh nhìn Nim đầy tuyệt vọng và đau khổ, sức xấu hổ đạt đến cùng cực khi bị Devil đối xử tàn nhẫn như thế, thà cậu ta đánh cô bé hoặc lấy dao đâm một nhát còn thoải mái hơn việc làm đáng sợ này. Nim khóc không thành tiếng, nhìn Devil, cái nhìn xuyên sâu vào trái tim và cắm một mũi kim vào đó như thể một lời nguyện rủa: Tôi hận bạn!

Vài giây sau Nim chạy đi. Devil đứng thẫn thờ dựa vào thành tường. Có lẽ chính cậu nhóc cũng không hiểu mình đang làm cái gì nữa, phải chăng làm ác quỷ bao nhiêu năm mà đến bây giờ Devil mới hiểu rằng mình đã đáng sợ như thế nào. Đám đàn em tính đuổi theo nhưng cậu nhóc chặn lại:

Để cho tôi đi!

Và Devil ngồi bệt xuống đất, một chân co lên, một chân duỗi thẳng, chống tay lên đầu. Lần đầu tiên trong cuộc đời ác quỷ, người ta mới thấy Devil khóc...

.....

“ Em bước đi, anh đứng lại, mãi mãi chúng ta là kẻ trước người sau...”

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 36: Dạ Tiệc Phần 1

Đ

ó là một buổi tối kinh hoàng của Nim, cô bé gặp một cơn ác mộng. 1h30 sáng, Nim ngồi bật dậy, mặt mày tái nhợt, mồ hôi đầm đìa, rồi gương mặt Devil hồi chiều lại hiện lên trong tâm trí. Nim hoảng sợ bịt chặt tai rồi nằm vật xuống giường.....

Tình yêu bé nhỏ mới chớm nở trong lòng cô bé, giờ chỉ còn là một vết sẹo đau thương trong lòng.....

.....

Một tuần! Đó là khoảng thời gian chính xác mà Nim không còn gặp Devil. Sự thật thì chỉ có mình Nim trốn chạy, cứ nghe thấy có tiếng đám đông từ đằng xa y như là cô bé nghĩ tới Devil, và Nim tránh đi. Sự cố gắng ấy đã giúp Nim không chạm mặt cậu nhóc đúng 1 tuần.

Cũng may có Angle làm bạn với cô bé, ngày nào cậu nhóc cũng tới lớp của Nim và ngồi nói chuyện với cô bé hàng giờ, mặc dù chỉ là qua giấy và viết. Nhưng điều đó khiến Nim không thể buồn được nữa vì cậu nhóc cực kì dễ thương và đáng yêu, lúc nào cũng có cách khiến Nim cười đến vỡ bụng. Đúng là Angle có khác!

- Nim nè! Nói chuyện với bạn lâu rồi giờ tôi cũng hiểu được sơ sơ mấy cái hươu hươu tay của bạn đấy! – Angle cười khì, miệng vẫn nhai nhồm nhoàm ổ bánh mì. Con nhà giàu có mà chỉ thích ăn mỗi bánh mì ổ, thật không thể hiểu nổi!

(Thiệt không?) – Nim hươu hươu tay.

- Đấy đấy! Bạn vừa nói không tin phải không? – Angle cười tươi rói, chắc mẩm cú này mình đoán trúng.

Nim ngán ngẩm thờ dài.

- Sao thế? Không đúng nữa à???? – Angle xụ mặt

Nim mỉm cười vỗ vai cậu bạn. Hể nhìn Angle là Nim lại thấy vui, đáng lẽ cậu nhóc phải đi làm diễn viên hài mới đúng.

- À! Chiều nay chị họ tôi mở party, chị ấy rảnh rang lắm á, khi nào cũng mở tiệc tùng mời mọc bạn bè, chị bắt tôi đến dự nhưng với điều kiện phải đem bạn gái theo. Mà tôi lỗi một điều là tôi không có. Hay là bạn đi với tôi nhé!
– Angle nháy mắt.

Nim hốt hoảng xoa tay rồi lấy tờ giấy viết vội.

(Làm sao thế được! Tôi có phải bạn gái của bạn đâu, tôi cũng không quen chị ấy!)

- Ối dào! Cái đó không quan trọng! Nim là bạn tôi tức được đưa vào danh sách khách Vip. Với lại, giả làm bạn gái của tôi một ngày cũng có phải là điều quá khó khăn đâu! – Angle tỏ mặt hờn dỗi.

Nim do dự.

- Thôi vậy! Biết ngay là bạn không đồng ý! Tôi đành đi tới đó một mình chấp nhận để người ta cười rồi nói Angle đẹp trai lai láng mà không có nổi một mảnh tình rách vạt vai! – Angle lầm rầm như khấn.

Nim nhăn nhăn mặt. Tính cô bé vốn dễ tin người, lại quá tốt bụng, hiếm khi thấy Nim ngó lơ trước khó khăn của bạn bè. Bây giờ Nim đang suy nghĩ có nên giúp Angle hay không...

Cậu nhóc biết cô bé đang phân vân thì ngời cười thầm. Nhưng sao lâu quá mà Nim vẫn chưa đưa ra câu trả lời. Bực mình, Angle đứng dậy.

- Bạn không đồng ý mình cũng không ép! Thôi mình về lớp! – và cậu nhóc quay người bước ra cửa.

2 giây sau, Angle mỉm cười sung sướng khi bị Nim kéo tay lại. Cái kế sách hờn dỗi này có công hiệu thật, cậu nhóc quay lại phía Nim, mặt vẫn có vẻ nghiêm túc.

- Sao thế?

Nim gật gật đầu. Tuy cái mặt có hơi thâm một chút.

Và Angle thì cười tươi như hoa ôm chầm lấy Nim.

- Ha ha! Cám ơn bạn nhé! Yêu bạn thật đấy!

Nim hốt hoảng lùi cậu nhóc ra khỏi người mình. Nhưng tất cả đã quá muộn, mọi người ai cũng chứng kiến hết cả rồi. Cô bé đỏ mặt, nhìn Angle trách móc.

- Trời đất! Không có gì đâu! Lúc tôi còn học ở Úc, bạn bè còn ôm nhau hôn nữa đấy! Chuyện này là bình thường mà! – Angle nói thản nhiên.

Nim lắc đầu ngán ngẩm. Tính Angle vốn tự nhiên như thế, muốn cậu ta sửa cũng khó.

.....

Lâu nay Nim cũng không gặp Tú Vân, mặc dù cùng trường nhưng Nim vốn ít ra khỏi lớp, còn Tú Vân thì không hiểu sao dạo này không xuống sân chơi hay tới lớp Nim, liên lạc cũng không được. Có lẽ đã xảy ra chuyện gì rồi...

.....

6h30 chiều.

Nim đã chuẩn bị mọi thứ xong xuôi đứng trước cổng đợi xe Angle tới đón. Hôm nay cô bé mặc một bộ váy hai dây màu xanh ngọc bích nhạt có đính những hạt cườm nhỏ xíu trên áo, phần váy dưới xếp tầng thưa, váy khá là ngắn so với những chiếc váy thường Nim mặc để lộ một đôi chân dài và thon thả, chiều cao 1m62 của cô bé được nâng nhờ chiếc giày cao gót 5 phân được anh trai mua tặng lúc đi công tác bên Hàn Quốc. Đây cũng là lần đầu tiên Nim xõa tóc để ra ngoài, những lọn tóc con lưa thưa trong gió khẽ vuốt ve vầng trán cao tinh nghịch. Tuy khuôn mặt không trang điểm nhưng nhìn Nim vẫn đẹp rạng ngời, vẻ đẹp tự nhiên của một thiếu nữ 18 tuổi.

Chiếc đèn xe ô tô rọi sáng một góc đường, Angle xuống xe, trông cậu nhóc chẳng khác nào một vương tử, sự giàu có và quyền quý lộ rõ qua phong thái của Angle. Mặc dù vẫn hay mặc vest nhưng bộ vest mà hôm nay cậu nhóc mặc được thiết kế khá đặc biệt, rất ấn tượng với phần cách điệu của 2 gam màu đen trắng, chiếc cà vạt dài nhưng bề rộng nhỏ xíu nằm ngay ngắn ở chính giữa. Đặc biệt nhất có lẽ là mái tóc, nó cực hợp với khuôn mặt đáng yêu và khôi ngô của Angle. Nim nhìn với đôi mắt to đầy kinh ngạc.

Và việc đầu tiên mà Angle vẫn thường làm là mỉm cười với Nim, nụ cười tươi và tự nhiên.

- Oh my God! Bạn hôm nay trông thật tuyệt vời! Hóa ra bấy lâu nay mình được quen với một mỹ nhân mà không biết! – Angle vừa ngắm Nim vừa chặc lưỡi.

Đang mơ màng trong vẻ đẹp vương tử của Angle, Nim hốt hoảng trở về với thực tại, cô nhóc xấu hổ cúi gầm mặt xuống.

Angle nhìn thái độ của Nim thì mỉm cười, con gái khác con trai ở chỗ là luôn biết xấu hổ đúng lúc, và cái xấu hổ ấy thường thể hiện một sự đáng yêu rất riêng.

Chiếc xe lăn bánh chở 2 con người xinh đẹp tới buổi tiệc....

Ngồi trên xe, Nim thả hồn mình vào không gian xung quanh, mọi thứ về đêm đều lung linh và có cái gì đó bí ẩn. Chợt bàn tay Nim thấy ấm ấm...cô bé nhìn sang, thì ra Angle đã nắm tay mình từ lúc nào.

- Lát nữa vào buổi tiệc, không những chúng ta phải cầm tay như thế này mà còn có thể phải ôm nhau và hôn nhau nữa đấy! – Angle vẫn nhìn về phía trước.

Nim giật mình nhìn cậu nhóc. Ôm ư??? Hôn ư??? Những hình ảnh đáng sợ của buổi trưa khủng khiếp ấy với Devil lại quanh quẩn trong tâm trí Nim...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 38: Dạ Tiệc (Phần 2)

H

a ha! Tôi đùa đấy! Tôi không bao giờ hôn ai khác ngoài người mình yêu đâu! – Angle bật cười, một nụ cười khá chững chạc.

Nim thở một cái rồi quay mặt ra kính xe. Bàn tay vẫn nắm gọn trong tay Angle, cái nắm tay rất lỏng nhưng vẫn đầy hơn ấm, gió thổi nhẹ từng cơn như vỗ về màn đêm đen kịt....

Cuối cùng thì cũng tới nơi....

Đó là một tòa biệt thự nguy nga với lối kiến trúc của Pháp, có lẽ đã được xây dựng khá lâu vì nhìn rất cổ kính và vẫn toát lên vẻ sang trọng. Hai bên con đường dẫn vào bên trong được trang trí bằng nhiều loại đèn màu có hình dáng kì lạ, những thảm cỏ xanh biếc như cuốn hút con người ta phải chạm vào nó và mê mẩn sự mềm mại của nó, bao trùm ngôi biệt thự là không biết bao nhiêu là đèn điện, đèn ***g sáng trưng. Màn đêm phủ bóng tối lên tất cả nhưng chắc chắn bóng tối không thể có mặt ở nơi đây, một không gian chỉ toàn là ánh sáng.

Nim ngẩn người một lúc rồi giật mình khi thấy cậu nhóc nắm tay lôi vào trong.

Rất đông người! Phải nói là thế! Trên lầu, dưới lầu, đâu đâu cũng là những trai thanh gái lịch đứng nói cười vui vẻ. Chính giữa còn có một tòa tháp được làm từ hàng trăm chiếc ly thủy tinh xếp chồng lên nhau, xung quanh chỗ nào cũng toàn hoa và hoa. Ở đây nhìn ai cũng đẹp cả, lung linh rạng rỡ như những ánh đèn bao quanh ngôi nhà này.

Angle cầm tay Nim dẫn tới một nhóm người trước mặt.

- Chào chị thân yêu! Em trai đến rồi nè! – Angle cười tươi.

Một cô gái trong bộ váy dài màu huyết dụ đang cầm ly rượu nói cười nghe tiếng Angle thì quay lại.

- Ôi! Angle đây à! Tưởng em không tới chứ? Chị vui quá! – chị ta có vẻ là rất vui khi Angle xuất hiện.

Nim chỉ biết mỉm cười rồi cúi đầu nhẹ chào chị ấy.

- Ai thế này???? Bạn gái đây sao??? Bất ngờ thật đấy! – chị ta có vẻ vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy Nim.

- Vâng! Bạn gái của em! – Angle trả lời tự tin.

Và tất thấy những người có mặt quanh đó đều đổ mọi ánh mắt vào cô bé, không ít trong số đó là những thiếu nữ con nhà giàu.

- Xinh thật đấy! Một vẻ đẹp rất tự nhiên! – một anh trong đám người thốt lên, mắt cứ dán vào Nim chăm chăm.

Cô bé thấy hơi khó chịu, nhưng vẫn cố gắng mỉm cười. Dù gì thì cũng có vài lần Nim được anh trai dẫn đi cùng đến những party lớn như thế này nên cô bé khá tự tin. Angle vẫn nắm chặt tay Nim và nói chuyện xã giao với mấy người trước mặt.

Nim không nói gì, vì sự thật thì có muốn nói cũng không nói được. Chốc chốc cô bé để ý người chị họ của Angle cứ nhìn mình, ánh mắt không mấy thiện cảm. Nim hơi sợ sợ nhưng cũng chỉ biết tránh mắt đi.

Và mọi người bắt đầu nhốn nháo...Nim cùng Angle quay lưng lại nhìn. Hoá ra là sự xuất hiện của ác quỷ. Nim vội vã lách người vào trong.

Hôm nay Devil ăn mặc bảnh bao hơn ngày thường. Và vì thế cậu nhóc lại trở thành ăng ten thu hút mọi cái nhìn của tất cả XX, tất nhiên là không có

Nim.

Một chiếc áo sơ mi đen (lúc nào cậu ta cũng thích mặc sơ mi đen) có cách điệu bằng những đường gấp trên vạt áo và tay áo đầy nghệ thuật. Chiếc cà vạt cũng đen nốt nhưng màu đen đậm hơn được may liền với cổ áo. Đôi chân dài (1m85 chứ có ít đâu) khiến cho dáng quần mặc càng đẹp kết hợp cùng đôi giày da bóng loáng. Nhìn Devil chẳng khác nào siêu mẫu thứ thiệt. Cộng thêm cái khuyên tai lấp lánh trong ánh đèn và chiếc nhẫn to đùng nằm ngay ngón tay cái, tất cả đều như đang tôn lên vẻ đẹp đặc trưng của cậu nhóc nổi tiếng này. Con mắt lạnh với hàng mi buồn, gương mặt không chút cảm xúc, hơi lạnh toát ra từ phong thái ngạo nghễ, hơn người....Bấy nhiêu đó tạo cho Devil một vẻ đẹp rất ác quỷ và cũng rất...hoàng tử.

Nim đã nghe thấy tiếng xì xào nổi lên...

- Devil đúng là đứa con của sắc đẹp. Cái gì của cậu ta cũng đẹp đến mê hồn ngoại trừ tính cách. Nhìn mà đứng không nổi luôn!

- Uh! Đẹp tàn bạo! Cậu ta mà cười thì chắc mình chết vì quá đẹp mất!

- Nhưng có đời nào cậu ta chịu cười đâu, lúc nào cũng lạnh tanh, đến khi nổi giận thì khỏi phải nói!

- Mà xem cái người phụ nữ đi cùng cậu ấy kìa, hình như là vợ thứ 2 của cha cậu ấy, ông Tổng giám đốc của Russ đó!

- Đẹp thật! Nhưng nhìn dữ quá! Mà mẹ kế kiểu gì lại đi khoác vai con chồng thân mật thế kia! Cũng phải biết ý tứ chút chứ?

- Nghe nói mối quan hệ giữa 2 người này phức tạp lắm! Nói là mẹ kế chứ chỉ mới 18 tuổi thôi, hình như trước đây còn là bạn gái của Devil nữa!

Nim giật mình...

- Lo mà giữ mồm giữ miệng đi bà! Cô ta mà nghe được thì chết đó! Cái con người đó chuyện gì cũng có thể làm đấy! Tai tiếng ghê lắm!

- Chậc! Mới trẻ thế mà đã....

Vậy là cuộc thăm thì kết thúc, để lại trong Nim hàng tá những thắc mắc và khó hiểu.

CHAP 38: KISS ME

Có lẽ Devil không biết đến sự có mặt của Nim ở đây, vì thế khi bắt gặp cô bé đi cùng Angle (mặc dù Nim đã cố gắng tránh đi) lại còn tay trong tay với nhau khiến cậu nhóc ngạc nhiên ra mặt. Nhưng rồi cũng lạnh lùng bước đi chỗ khác.

Cái gương mặt lạnh lùng ấy đã hơn một tuần nay Nim không được gặp, sự thật là cô bé thấy nhớ, mặt dù mỗi khi nghĩ tới Devil là những kí ức tồi tệ lại ùa về...

Đi bên cạnh Angle, nhưng ánh mắt Nim vẫn hướng theo bước đi của Devil. Cậu nhóc lúc nào cũng đi một mình, cô dì ghẻ đã đi đâu mất, cô độc đến đáng sợ...

- Sao tôi không thấy cô ấy nói chuyện nơi nì? – một anh chàng trong đám người mà Angle đang nói chuyện thắc mắc.

Angle nhìn Nim, thoáng lúng túng.

- À! Hôm nay cô ấy bị đau họng, không tiện nói chuyện! – Angle cố gắng chữa cháy.

- À! Ra thế! Người đẹp như thế này chắc giọng nói cũng hay lắm!

Nhắc đến đó lại khiến Nim buồn lòng. Đã từ rất lâu, cô bé đã không còn nhớ được âm thanh giọng nói của mình được nữa.

Thấy Nim cúi đầu, Angle thoáng hiểu ra rồi vỗ nhẹ lên vai.

- Không sao đâu! Mình đi thôi!

Vậy là cậu nhóc dẫn Nim đến trước mặt tòa tháp đồ sộ được xếp bằng hàng trăm chiếc ly thủy tinh.

Không gian như sáng rực hẳn lên. Hình như đã đến phần chính của buổi tiệc.

Một người đàn ông, không, đúng hơn là một người thanh niên trong trang phục vest trắng đứng trên cái bục cao mỉm cười trước tất cả rồi nói lớn:

- Chào mừng các bạn đã đến với buổi tiệc mừng sinh nhật lần thứ 17 của đại tiểu thư Phan Hạo My ngày hôm nay!

Ánh đèn hướng về phía chị họ của Angle, mọi người vỗ tay âm ỉ. Hóa ra đó chỉ là một cô nhóc thua tuổi Nim, vậy mà trông già dặn đến nỗi cô bé tưởng đâu đã 20, 21 gì rồi. Nim khẽ lắc đầu, con gái nhà giàu đa số đều muốn trưởng thành sớm như thế.

- Đây sẽ là một party đặc biệt, vì thế quý vị cứ chuẩn bị tinh thần để đón chờ những bất ngờ nhé! – Người dẫn chương trình nháy mắt đầy hàm ý khiến ai cũng tò mò.

- Nào! Chúng ta vào tiệc thôi!

Và âm nhạc nổi lên, to đến mức át luôn tiếng nói. Mọi người đều vui vẻ dùng bữa và uống rượu, cười đùa với nhau (đây là tiệc bufé). Angle đưa cho Nim một ly rượu màu cam, cười nhẹ:

- Bạn uống đi! Ở đây không có nước ngọt nên đành xài tạm cái này! Nó là loại nhẹ đô nhất ở đây rồi đó!

Nim cũng thấy hơi khát! Sau vài giây lưỡng lự, cô bé cũng cầm lấy và nhấp nháp tí chút.

- Sao thế? – Angle nhú mày khi thấy mặt Nim nhăn nhó.

Cô bé lắc đầu rồi mỉm cười. Thật ra là cũng không khó uống là bao, nhưng có lẽ tại chưa quen với rượu nên vậy.

Thế là Angle lại cầm tay cô bé và dẫn đi, cái nắm tay nhẹ nhưng rất ấm...

Sinh nhật mà cũng có phóng viên! Nim thoáng ngạc nhiên khi thấy máy quay cùng hai ba người mặc áo quần của đài truyền hình xuất hiện trong đám đông. Cô bé quay sang thắc mắc nhìn Angle.

- À! Đây là chuyện bình thường mà! Máy nhà báo ăn nên làm ra cũng vì đưa được mấy cái tin về những tiểu thư công tử nhà giàu con của mấy ông có máu mặt trong vùng. Những buổi tiệc lớn như thế này thì làm sao thiếu họ được! – Angle cười tinh nghịch.

Nim nghĩ rồi cũng thấy đúng. Tạp chí nào đăng được những tin hot về Devil, Angle hay đại loại là những cô cậu công tử khác đều bán rất chạy. Đời là thế, con người ta thường hay mẩu thuẫn khi nhìn nhận vấn đề, vừa ghen ghét với những kẻ hơn mình, vừa “quan tâm” đến họ bằng cách tìm hiểu thông tin.

Party càng lúc càng đông, hình như về sau toàn là mấy ông giám đốc của những công ty lớn bạn bè với gia đình của chị họ Angle, họ tới và tất nhiên là dẫn theo vợ (hoặc người tình) của mình. Nim chột nổi da gà khi trông thấy một khuôn mặt, khuôn mặt đem lại cho cô bé một cảm giác rất quen. Nhưng mới nghĩ đến đó thì Angle đã lôi Nim về phía mình, đưa miệng thì thầm:

- Tôi chưa bao giờ làm gì có lỗi với bạn phải không?

Nim gật gật đầu.

- Thế thì hôm nay tôi đành phải có lỗi lần đầu với bạn vậy!

Nim ngơ ngơ. Nhanh như chớp Angle luồn tay mình ôm eo cô bé và đặt một nụ hôn lên má...trước đông đảo bàn dân thiên hạ và trước cái ống kính máy quay đang chia thẳng về hướng mình.

Nim đứng bất động, mọi người ò lên một tiếng, các cô gái thì há hốc miệng ngạc nhiên. Không ngờ đại công tử của tập đoàn IST cũng biết làm cho người ta phải ngỡ ngàng như thế. Và tất nhiên, trọn vẹn cái hôn đó đã được ghi lại trong chiếc máy quay và chắc chắn rằng nó sẽ được nằm vinh dự trên mặt bìa của số báo ngày mai.

Khuôn mặt Angle khá thanh thản và tự nhiên giống như Nim là người yêu thật sự của cậu nhóc. Nim thì vẫn bất động, sự bất ngờ như giam cầm mọi phản xạ, nhưng ánh nhìn của Devil trước mặt lại khiến Nim giật mình. Cái nhìn rất thoáng qua đủ để lại một sự day dứt, Devil nhìn đúng 1s rồi ngoảnh mặt đi với ly rượu trên tay. Nim bàng hoàng vội đẩy Angle ra khỏi người mình nhưng cậu nhóc đã nhanh chóng cản lại và thầm thì:

- Để tôi kết thúc!

Và rồi Angle ngẩng mặt lên, tươi cười với mọi người, một tay khoác vai Nim, một tay cầm ly rượu. Tất cả cứ như đã được Angle sắp đặt sẵn.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 39: Trò Chơi Quái Dị

T

ên phóng viên bay cái vèo đứng trước mặt hai người, miệng nổ đại liên:

- Đại thiếu gia Nhật Phụng, xin cho hỏi bạn gái của cậu là ai, tên gì, con của vị nào, học trường nào, mấy tuổi, hai người quen nhau được bao lâu, nguyên nhân nào cậu thích cô ấy....

Nim thấy tai mình lùng bùng với đồng câu hỏi của gã phóng viên. Angle thì chỉ cười rồi thông thả đáp.

- Đó không phải là chuyện của anh!

Và rồi cậu nhóc khoác vai Nim đi sang hướng khác, vừa đi vừa đưa ly rượu lên miệng nhấp một ngụm mặc cho tên phóng viên đứng đần mặt nhìn theo. Mọi việc cứ như chưa hề xảy ra, nhưng người xung quanh thì vẫn không thôi hướng mắt về cặp đôi kì lạ này.

Nim nhìn Angle, giờ đây cậu nhóc hoàn toàn thay đổi, khác hẳn với mấy phút trước. Phong thái này đúng chất một đại thiếu gia ăn chơi và ngạo mạn. Cô bé thấy giận khi bị Angle đem ra làm trò cười.

- Tôi biết là bạn sẽ giận nên sẽ chưa vội nói. Cứ giận tôi trong im lặng như thế cho đến khi về. Lúc đó bạn muốn cấu xé hay đánh đập gì tôi cũng chịu hết.

Angle bình thản trả lời, còn Nim thì ngạc nhiên hết mức. Cái nắm tay nhẹ và ấm của Angle lại trở về, ôm ấp bàn tay Nim, định sẽ rút tay ra nhưng nghĩ đến những lời Angle vừa nói, Nim lại thôi, có lẽ cậu ấy có lý do khi làm vậy. Thật may vì Nim không phải là người nóng tính.

Mẹ kế của Devil đã phát hiện ra sự có mặt của Nim. Cô ta dành cho Nim một ánh nhìn tóe lửa. Còn Nim thì chẳng phản ứng gì, sự thờ ơ là cách mà cô bé đáp lại cho kẻ đã từng muốn giết mình. Và đôi khi, đó lại là đòn trả đũa hiệu nghiệm nhất. Bằng chứng là Nhã Trúc rất bực mình, khuôn mặt đỏ ửng lên và suýt nữa làm vỡ ly rượu trên tay.

Đồng hồ gõ 9h. Tiếng người dẫn chương trình lại oang oang.

- Thời điểm của các cặp tình nhân đã đến! Xin mời các đôi uyên ương có mặt trong buổi tiệc hôm nay đứng ra giữa khuôn viên để cùng khiêu vũ trong những giai điệu ngọt ngào của tình yêu.

.

Và người ta lũ lượt kéo nhau ra. Các cô gái rục rờ trong những chiếc váy dạ hội, còn những chàng trai lại lịch lãm nam tính trong những bộ vest đắt tiền. Cứ hai người một cầm tay nhau, di chuyển những bước nhảy điệu nghệ trên mặt nền láng bóng.

.

- Mình cũng phải ra thôi! – Angle khẽ nắm chặt tay Nim thì thầm.

.

Khiêu vũ ư??? Nim rợn người khi nhớ lại lúc đi tập khiêu vũ với anh trai. Cô bé đã năm lần bảy lượt gây thương tích cho cái chân của anh mình khi cứ đè đó mà dẫm. Nếu bây giờ nhảy với Angle, có lẽ chân của cậu nhóc sẽ sớm “đi họp” thôi! Nhất là đối với đôi giày cao có cái gót nhọn mà Nim đang mang. Cô bé lắc đầu.

.

- Không thích hả? – Angle cúi xuống hỏi.

.

Nim gục gục.

.

- Nhưng không thích cũng không được!

.

Và thế là cậu nhóc lôi Nim ra ngoài đó hòa mình vào đám đông đang tình tứ trước mặt.

.

Một tay Angle ôm nhẹ eo Nim, tay còn lại nắm chặt bàn tay mảnh khảnh của cô bé, hai người cùng bước những bước thật chậm rãi. Nim thoáng lo lắng nhìn Angle. Cậu nhóc chỉ mỉm cười gật nhẹ đầu, ánh nhìn mạnh mẽ an ủi.

.

Từng bước từng bước, Nim dần dần nhảy tốt hơn. Cô bé đếm được khoảng 10 lần cái chân mình đã dẫm lên đôi giày của Angle, cậu nhóc tuy đau điếng nhưng tuyệt đối không than nửa lời.

.

Tất cả vẫn diễn ra như thế cho đến khi....

.

Phụt!!!!!!!!!!!!!!

.

Mọi thứ ánh sáng biến mất. Bao trùm xung quanh Nim toàn là bóng tối. Mọi người ồ lên kinh ngạc, thoáng chốc cảm giác hoảng sợ và bối rối vây bủa tất cả.

.

- Thưa quý vị, thời điểm đặc biệt của buổi tiệc đã tới. Chúng ta sẽ sống trong tình yêu với tất cả sự nồng cháy. Hãy trao nhau những nụ hôn nồng thắm! Cặp nào không hôn nhau, chúng tôi đều phát hiện được. Và cặp đó sẽ được vinh dự đứng trên cái bục này mà hôn trước tất cả mọi người. – Giọng của người dẫn chương trình oang oang.

.

Nim rùng mình. Hôn ư??? Angle ư??? Làm sao có thể như vậy được???

.

- Nào! Bắt đầu đi! – tiếng của người dẫn chương trình lại dội vào tai.

.

Nhưng trò chơi không đơn giản chỉ là hôn nhau kiểu đó. Chủ nhân bữa tiệc đã bày ra một thứ còn treó ngoe hơn. Dùng một số người lạ mặt nào đó chen lấn vào đám đông đang bị bao vây trong bóng tối, xô đẩy và đảo loạn tất cả làm các cặp tình nhân bị đẩy ra xa nhau. Khi tất cả đang chìm trong mịt mù thì làm sao có thể biết được người yêu của mình ở đâu mà lần. Thế là mọi người nhốn nháo, hoảng hốt cả lên. Có ai thích phải hôn người không phải là người yêu của mình đâu chứ?

.

Nim bị đẩy về phía bên trái, mặc dù đã cố trụ chân để không bị lôi đi nhưng cuối cùng cũng phải chịu trận. Cô bé lo lắng nhìn xung quanh, mọi thứ đều

là bóng tối. Angle đang ở đâu trong đám đông mù mịt trước mặt???

.

- Xin lỗi vì đã làm mọi người hốt hoảng như thế? Nhưng vì tình yêu, hãy thử dùng trái tim để tìm kiếm một nửa của mình trong bóng tối. Nếu đúng thì số phận của các bạn sinh ra là để cho nhau. Còn nếu nhầm thì cứ coi như các bạn đã tặng một ai đó sự thân thiện qua một nụ hôn. Thực ra cũng không mất mát gì phải không? Ở phương Tây chuyện hôn nhau là chuyện bình thường mà! – giọng người dẫn chương trình đầy vẻ trêu chọc.

.

Đã có những lời bực mình thốt lên từ trong đám đông. Gì thì gì chứ hôn kiểu này chẳng khác nào ép người ta vào chỗ bị coi là ngoại tình...trên môi!

.

Nhưng tất cả đều phải đành chấp nhận thương đau, cố gắng tìm nhau mặc dù chả thấy cái gì cả.

.

Nim không đi đâu cả. Vì biết thế nào cũng không tìm được Angle. Cứ liều một phen thử xem. Nghĩ thế chứ Nim cũng lo lắng. Cô bé co rúm người lại.

.

Khi đám đông đã dần đi vào sự ổn định, Nim vẫn đứng một mình. Chắc hẳn đa phần trong số họ đang bắt cặp với một kẻ hoàn toàn xa lạ chứ không thể bắt cặp được với người yêu của mình. Nhưng dù có tìm kiếm thêm nữa cũng vô ích, tất cả đều bị che mắt với bóng đêm. Họ đành an phận cho một nụ hôn bất đắc dĩ sắp diễn ra.

.

Chợt có ai đó chạm vào người cô bé khiến Nim giật mình. Có vẻ người đó cũng lúng túng không kém nên vội thu tay lại. Tất cả im lặng. Nim nghe thấy hơi thở thì biết rằng đó là một XY (cái này thuộc về bản năng). Cô bé lo lắng nhìn lên, tất cả vẫn là một màu đen xám xịt, nhưng hình như có một cái gì đó nhỏ, sắc lẹm vụt sáng trước mặt Nim, nó bắt nguồn từ kẻ đang đứng đối diện. Nim bắt đầu hoảng sợ. Cô bé luông cuống đến nỗi suýt trật chân nếu không có cái nắm tay đỡ lấy từ con người đó.

.

Và đó là một bàn tay ấm...rất ấm...cái cảm giác vô cùng quen thuộc....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 40: Đi Cùng Thiên Thần Nhưng Lại Hôn Ác Quý

P

Phụt.....

.

Bóng tối bị đuổi đi bằng sự xuất hiện của ánh sáng. Mọi người ồ lên rồi nhìn nhau.

.

- Màn bắt cặp đã xong! Giờ là giây phút của tình yêu thăng hoa! – người dẫn chương trình xuất hiện với một nụ cười tinh quái (tên này đảm bảo xong bữa tiệc sẽ không toàn thân mà về).

.

Khi đã có sự soi rọi của ánh đèn, tất cả mới hoàng hôn nhìn kẻ đối diện. Và không ít những tiếng la hét đã cất lên.

.

- Trời ơi! Tôi trẻ đẹp thế này mà phải đi ôm hôn một ông già hói đầu răng lợi lủng củng sao? – Một người phụ nữ ré lên chỉ tay vào người đối diện. Công nhận là ông ta xấu và già thiệt.

.

- Này này cô kia! Cô không bằng cái móng chân của vợ tôi mà dám lên giọng chê bai hả? Đồ ngược to mà mặt như con bò! – Ông ta cũng bực mình không kém.

.

Bốp...bốp...bốp...

.

Cuộc hỗn chiến xảy ra giữa một già một trẻ, mọi người chỉ biết há mồm đứng nhìn. Cũng may sau đó mấy ông bảo vệ tức tốc chạy vào lôi hai con người đang cấu xé nhau ra khỏi buổi tiệc. Bây giờ trong họ toe tua như mới chạy giặc về.

.

- Xin tất cả đừng nóng giận, đây chính là sự lựa chọn của chính các bạn, có gì trách cứ thì trách cứ ông trời, đừng có làm cho nhau mất mặt. – người dẫn chương trình cố gắng trấn tĩnh. Và ngay lập tức nhận được hàng trăm cái nguýt lườm của các cô cùng ánh mắt hình viên đạn từ các ông phía dưới.

.

Bây giờ Nim mới hoang hồn nhìn lên. Cô bé tò mò với con người trước mặt mình. Mong là không xấu trai như ông già vừa rồi.

.

Và.....

.

Không biết là may mắn hay xui xẻo khi kẻ đứng trước mặt cô bé lại chính là Devil! Cậu nhóc cũng bất ngờ không kém, hai mắt tròn tròn nhìn Nim.

.

Những kí ức đau thương lại ùa về trong tâm trí Nim, cái hình ảnh đáng sợ của Devil tàn nhẫn, độc ác một lần nữa khiến cô bé rùng mình. Nim hốt hoảng quay lưng đi nhưng cái nắm tay đã chặn đường cô bé. Cái nắm tay của yêu thương và thù hận giờ đã là một sợi dây xích vô hình.

.

- Không còn nhiều thời gian, mời các cặp hôn nhau đi. Nếu không, chúng tôi sẽ mời lên đây, trình diễn màn tình cảm với tất cả mọi người đấy!

.

Tất cả nhìn nhau, bối rối. Một cặp may mắn tìm được nhau dừng cảm hôn đầu tiên. Lần lượt sau đó, các cặp xung quanh cũng bắt đầu. Thà hôn kiểu này còn hơn phải đứng trước bàn dân thiên hạ mà hôn cho họ xem. Lần lượt như thế...như thế...hầu hết đã thực hiện, chỉ còn 2 cặp duy nhất chưa có động tĩnh gì là cặp của Nim và Devil, và cặp của Angle cùng...cô chị họ (thế là đã rõ vì sao chủ nhân bữa tiệc lại bày ra cái trò quái gở này!).

.

Nim lúng túng nhìn Devil, rồi quay sang nhìn Angle. Angle nhìn chăm chăm về phía cô bé, ánh nhìn thoáng chút khó chịu nhưng rồi cũng biến mất để thay thế cho một nụ hôn ngọt ngào của “tình chị em” (cái này là do bà chị họ chủ động kéo mặt Angle sang phía mình và...hôn trước!)

.

Nim thấy thế thì đỏ mặt quay đi. Devil cũng khó xử chẳng kém. Cả hai lúng búng trông thật tội nghiệp.

.

- Còn một cặp chưa thực hiện. – ánh đèn chiếu thẳng về phía Nim và Devil
– hai người muốn được đứng lên đây phải không?

.

Đến lúc này thì không chần chừ, nhanh như cắt Devil ôm lấy Nim, nghiêng đầu...

.

- Xin lỗi! Nhưng đừng trách tôi!

.

Đó là lời thì thầm của Devil trước khi cậu nhóc đặt nhẹ một nụ hôn lên đôi môi còn trinh trắng của Nim (vì chưa bao giờ hôn ai cả).

.

Nim bất động toàn thân. Cảm giác như nghẹt thở. Một cái kiss rất nhẹ nhàng nhưng không hiểu sao Nim cảm thấy như bị điện giật. Nụ hôn đầu đời...là thế này sao????????????

.

1 phút 30 giây!

.

Đó là khoảng thời gian cho một nụ hôn lãng mạn. Nhìn thì rất ngắn nhưng đối với một số người thì chẳng khác nào thiên niên kỉ (điển hình là Angle). Nim vẫn chẳng phản ứng gì, cái cảm giác bị một đôi môi lạ hoặc chạm vào, mà lại là đôi môi của ác quỷ khiến cô bé cứ như người trên mây. Cô bé hé mở đôi mắt, thấy Devil vẫn đang nhắm nghiền lại, khuôn mặt cậu nhóc

quyến rũ đến mê người. Chắc không phải là lần đầu tiên hôn con gái nên mới “điệu nghệ” thế. Nim nghĩ vậy rồi chợt thấy tủi thân!

.

Cuối cùng thì cái giờ phút của sự kết thúc đã điểm. Đa số đều cảm thấy không mấy vui vẻ. Họ ném những cái nhìn bức dọc về phía người dẫn chương trình vì đã bày ra cái trò đáng ghét này. Ai cũng vội vã tìm lại người mình yêu. Riêng Nim, dù Devil đã tách khỏi môi cô bé nhưng Nim vẫn cứ như người bị bùa mê, đứng ngây ra. Đến khi giọng nói của ác quỷ cất lên mới đưa cô bé về với thực tại:

.

- Không sao chứ? – đó có thể gọi là một lời hỏi thăm không nhi?!?

.

Bất giác Nim ngược mặt lên, nhìn sâu vào đôi mắt của Devil. Có cái gì đó uất ức chợt dâng lên trong lòng, cô bé ôm mặt rồi chạy đi. Để lại ánh mắt lạnh với hàng mi buồn đang thở dài đau khổ...

.

Nim chạy ra đến khu hành lang của tòa nhà. Đứng dựa vào một cái cột trụ khá lớn được chạm khắc tinh xảo, Nim đưa tay lên ngực mình và thở dốc. Quá hồi hộp! Lần đầu tiên trong cuộc đời cô bé thấy hồi hộp và ngỡ ngàng đến thế! Cảm giác như mất trọng lực, vô hình trước xung quanh. Khẽ đặt tay lên môi, Nim chợt đỏ mặt. Đi cùng với Thiên thần, nhưng cuối cùng nụ hôn lại trao cho Ác quỷ!

.

- Chị đang làm cái gì thế hả?

.

- Làm gì là làm gì chứ?

.

- Chị biết tôi đã có bạn gái, mà lại bày ra cái trò này. Chị...

.

- Cậu có muốn nói dối thì phải khéo một chút! Rõ ràng cô ta không phải bạn gái cậu, nhìn là biết liền. Cậu cũng thừa hiểu tôi thích cậu, sao còn đem nó tới chọc giận tôi?

.

- Chị điên rồi! Chúng ta là chị em, sao chị lại có cái tình cảm ngu xuẩn ấy chứ?

.

- Đúng là chị em, nhưng chúng ta không cùng dòng máu, tôi là con nuôi của bác cậu, tôi vẫn có quyền thích và yêu cậu! Pháp luật đâu có cấm! Nếu muốn, tôi sẽ không làm con của họ nữa!

.

- Thôi đi! Chị điên thật rồi!

.....

.

Đó là cuộc nói chuyện giữa Angle và cô chị họ mà vô tình Nim trở thành kẻ nghe lén. Hóa ra là thế, Nim thở dài rồi vuốt lại tóc bước vào trong.

.

Nhưng mới đi được vài bước, cô bé chợt thấy xung quanh mờ đi, và tất cả chìm vào bóng tối.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 41: Bắt Cóc

P

Phương Hàn bách chiến bách thắng, tay cầm Thiên Táng Quan, trên đỉnh đầu là Hồng Mông đại điện, với Thiên Quân chi đạo phá diệt vạn cổ, trầm luân đại địa, tay không xé đứt tay của Chiến Vương Thiên Quân Mục Đà Hoang dòng thời một quyền đánh nổ thân thể của Miêu Lê Thiên Quân.

- Trung ương cổ quốc, ta nắm giữ huyền bí của trung ương, vận chuyển áo nghĩa...

Chiến Vương Thiên Quân Mục Đà Hoang biết giờ khắc này chính là thời điểm mấu chốt nhất, hơi chút sơ ý sẽ bị Phương Hàn phong ấn, rơi vào tay địch, thân thể vạn kiếp không bị hư hao cũng sẽ bị luyện hóa thành nguyên khí Pháp bảo, hoàn toàn diệt vong, ngã xuống.

Hắn đánh ra huyền bí cao nhất của trung ương, thân thể chiếm cứ trung ương của thiên địa, dường như kết hợp cùng một nguyên điểm trung tâm nhất ở trong vũ trụ. Lập tức cánh tay bị xé đứt lại mọc ra, cùng lúc đó một ngón tay hắn điểm về hướng mi tâm của Phương Hàn. Đây là chiêu tuyệt sát, trung ương nhất kích.

Mà thân thể bùng nổ của Miêu Lê Thiên Quân lại khôi phục, tay nắm giữ càn khôn, xoay vần nhật nguyệt phối hợp với Chiến Vương Thiên Quân Mục Đà Hoang. Trong khi tấn công, hình xăm đồ đằng trên người chân chính nhảy lên, diễn biến ra từng cổ Man tộc tổ tiên khí, càng nhiều Man tộc thủy tổ từ trong hư không phủ xuống, là anh linh ngủ say bị kêu tỉnh.

Một chỉ của Chiến Vương Thiên Quân Mục Đà Hoang đánh về phía mi tâm của Phương Hàn.

Thần quang trong mắt Phương Hàn bắn ra, cùng điểm ra một chỉ. Trong nháy mắt, lập tức thiên địa vũ trụ dường như áp súc, thu nhỏ lại, lấy đầu ngón tay hấn làm trung tâm ngưng tụ thành một nguyên điểm, tinh thâm hơn trung ương chi đạo kia rất nhiều.

Ầm~

Hai ngón tay va chạm cùng một chỗ.

Trên mặt Chiến Vương Thiên Quân Mục Dã Hoang lộ ra vẻ hoảng sợ, toàn thân bị một cỗ lực lượng lớn đánh tiến vào trong cơ thể, trôi nổi lên như chiếc lá, sau đó phun ra bốn chữ:

- Thiên Nguyên Nhất Kích!

Tuyệt học của Hồng Mông đạo nhân: Thiên Nguyên Nhất Kích. Tuyệt học từng khiến cho bản thân Thủy Tổ Thánh Vương bị trọng thương. Hiện tại Phương Hàn tấn chức tới cảnh giới Thiên Quân, thi triển ra môn vô học tuyệt thế này, Chiến Vương Thiên Quân cũng không phải đối thủ.

Thân thể của Chiến Vương Thiên Quân Mục Dã Hoang bay lên, Phương Hàn cùng không buông tha, thân hình nhào tới như bóng với hình. Thiên Táng Quan trong tay nháy mắt thu nhỏ lại, sau đó đánh hoàn toàn lún vào trong cơ thể Mục Dã Hoang.

- Không!

Thần sắc khủng bố trên mặt Mục Dã Hoang càng lúc càng đậm, dùng lực lượng toàn thân nhưng cũng không thể ngăn cản được ma chướng của Phương Hàn, bị Thiên Táng Quan đánh vào trong cơ thể. Sau đó thân thể bắt đầu biến thành màu tím đen giống như trứng độc, cả người ở trên không run lên, điên cuồng gào thét như phát điên, thể thảm vô cùng.

Loại tình huống này lọt vào trong mắt khiến Miêu Lê Thiên Quân da đầu phát run.

Hắn lập tức đình chỉ tất cả thể công, bắt đầu chạy trốn.

Rầm-

Phương Hàn bước trên hư không đuổi theo, khí tức nghiên trời lệch đất. vật đổi sao dời. Ngay khi Miêu Lê Thiên Quân vừa mới thoát tới lối ra của Đan giới, hai tay Phương Hàn hư không cắt. ánh đao dòng sông vận mệnh rậm rạp đan vào thành lưới đao bao trùm xuống. Miêu Lê Thiên Quân ngay cả tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra đã bị cắt thành rất nhiều mảnh thịt, rơi vãi trong không trung.

- Kỳ Nguyên Thần Trận! Phong!

Trong mắt Phương Hàn bắn ra dấu vết của Kỳ Nguyên Thần Trận, liền phong ấn những miếng thịt này ở trong không trung, đó xoay người nhìn về phía Hoa Thiên Đô.

Chín chữ cổ trên người Hoa Thiên Đô càng ngày càng rõ ràng, khí tức thiên kiếp dần dần thu vào cơ thể. Khí tức hãn giống như núi lửa bùng nổ từng đợt, chột mở mắt. muôn đời bất hủ. Hắn dựa vào bí quyết chín chữ cổ, phù lục của Tạo Hóa Tiên Vương luyện chế xung kích đột phá tiến vào cảnh giới Thiên Quân!

Hắn đã về thời kỳ đỉnh của Hoa Thiên Quân năm xưa.

- Ha ha ha... Phương Hàn. ta cũng tu luyện tới cảnh giới Thiên Quân vô thượng, người có thể làm gì được ta? Dù sao ta không kém gì người, một lần nữa nắm giữ đại vị Thiên Quân. Người thủy chung không thể tạo thành uy hiếp đối với ta.

Hoa Thiên Đô cười rộ lên.

Ông~

Phương Hàn không nói lời nào, mặt không chút thay đổi giống như Hoa Thiên Đô là một con kiến. Nháy mắt phủ xuống, giang rộng tay, hai tay nắm thành Kỳ Nguyên Thần Quyền oanh kích xuống. Giờ khắc này Kỳ Nguyên Thần Quyền không kém Tạo Hóa Thần Quyền chút nào, thậm chí trong lúc chấn động ngàn vạn cánh cửa hóa thành một tòa Kỳ Nguyên Môn.

- Ta cũng là Thiên Quân, lực lượng của ta vô cùng. Phương Hàn, để ta cho người biết lực lượng chân chính của ta! Cửu Tự Chân Ngôn!

Trên tay Hoa Thiên Đô xuất hiện chín chữ cổ sau đó biến đổi, mỗi chữ biến thành một bàn tay thật lớn. Chín đại biểu cho con số cao nhất trong thiên địa, bàn tay do chín chữ cổ hóa thành chém mạnh về phía Kỳ Nguyên Thần Quyền của Phương Hàn.

Hai đại tuyệt học nhanh chóng va chạm cùng một chỗ, khói bụi tràn ngập. tư thế hào hùng, khí nuốt núi sông bốc lên, ở trong Đan giới từng đám mây nắm như những ngọn Thái cổ thần sơn xuất hiện.

Phương Hàn không chút sứt mẻ, Hoa Thiên Đô lại bị một kích đánh bại. Cửu Tự Chân Ngôn biến thành bàn tay bị vỡ tan, hóa thành chín chữ cổ.

Hoa Thiên Đô hoảng sợ lui về phía sau. khóe miệng chảy ra một tia máu.

- Không có khả năng. không có khả năng. Chín chữ cổ đánh đâu Thắng đó, sao có thể bị người đánh tan?

Hắn không thể tin được. Hắn vừa tấn chức Thiên Quân lại bị Phương Hàn đánh bại.

Hắn chân chính cảm giác được lực lượng của Phương Hàn. cái loại lực lượng bách chiến bách thắng. Đồng thời hắn cũng thấy được kết cục bi

thảm của Miêu Lê Thiên Quân, Chiến Vương Thiên Quân Mục Dã Hoang, Hoàng Phủ Bỉ Ngạn, Dực Thiên Quân!

Phương Hàn với lực của một người không ngờ liên tục đánh bại bốn vị Thiên Quân. Quả thật là không thể tưởng tượng.

- Ước hẹn mười năm của chúng ta quá dài. Hoa Thiên Đô, hôm nay liền hoàn toàn chấm dứt đi. Cảnh giới của ngươi cũng không phải là Thiên Quân chân chính, Thiên Quân đại đạo không phải dựa vào ý chí của mình xung kích đột phá mà thành. Chín chữ cổ cũng không thuộc về ngươi.

Phương Hàn bình thần nhìn Hoa Thiên Đô bị đánh bay, chậm rãi bước tới:

- Ngươi xem. Tất cả Thiên Quân đi tới đều bị ta giam cầm, bọn họ đều không thể sống sót huống chi là ngươi! Phương Hàn ta một đường đi tới, cho tới bây giờ đều là vô địch, không ai có thể chiến thắng ta. Chẳng lẽ đến hiện tại ngươi còn chưa biết?

- Phương Hàn, ta liều mạng với ngươi!

Hai mắt Hoa Thiên Đô đỏ như máu, bước vào đường cùng triển khai phản kích cuối cùng.

Hắn nháy mắt nhảy lên, từng quầng sáng xuất hiện ở sau thân thể:

- Phương Hàn, ta thật hối hận lúc trước ở thế tục vì sao lại tiến hành ước hẹn mười năm với ngươi, không sớm giết ngươi để ngươi sống tới bây giờ. Tuy nhiên ta không thể sống thì ngươi cũng không thể. Cho dù ta chết cũng phải kéo ngươi theo.

Hoa Thiên Đô đang thi triển một loại bí pháp tuyệt thế để ngọc đá cùng tan với Phương Hàn.

- Vô ích. Cho dù người thi triển ra đạo thuật gì cũng đều không có năng lực khiến ta ngã xuống. Ta tấn chức thành Thiên Quân, ý nghĩa khai sáng ra vương triều bất hủ.

Thanh âm của Phương Hàn như thần đi lại ở nhân gian truyền bá chân lý. Ở phía sau hần xuất hiện ba dòng khí, mỗi một dòng khí đều hóa thành một Tiên Vương: Chân Lý, Tạo Hóa, Khởi Nguyên.

Phương Hàn tấn chức Thiên Quân, lĩnh ngộ vô học của ba vị Tiên Vương khắc sâu gần như là của bản thân.

Bóng dáng ba vị Tiên Vương vừa hiện ra, khí tức áp chế tuyệt đối. Rắc rắc... quầng sáng sau lưng Hoa Thiên Đô liên tục nứt toạc ra.

Năm ngón tay Phương Hàn chụp xuống, dòng bản lên thân thể Hoa Thiên Đô. Lập tức toàn thân Hoa Thiên Đô như bị trói buộc, trên thần từng chữ cổ nổi liền bay ra.

Lâm, binh, đấu, giả, giai, trận, liệt, tại, tiền.

Chín chữ cổ từ trong Vĩnh Sinh Chi Môn chảy ra, lại bị Phương Hàn mạnh mẽ bắt ra từ trên thân thể Hoa Thiên Đô, rơi vào trong lòng bàn tay, một lần nữa ngưng tụ thành một tấm phù lục.

Phù lục này vừa bị lôi ra, căn nguyên Thiên Quân trên người Hoa Thiên Đô lập tức xói mòn nhanh chóng, khí tức trong thân thể cũng hạ xuống như triều rút. Căn nguyên Thiên Quân không ngờ lại mất đi khi phù lục bị mất, lại thoái hóa xuống dưới Thiên Quân.

- Tại sao lại như vậy!

Hoa Thiên Đô điên cuồng quát lớn:

- Vì sao! Ta rõ ràng vượt qua thiên kiếp tấn chức cảnh giới Thiên Quân, vì sao lại thoái hóa cảnh giới!

- Người cho là đại vị Thiên Quân dễ đạt được như vậy sao?

Phương Hàn lạnh lùng nói:

- Chín chừ cô này là từ trong Vĩnh Sinh Chi Môn thoát ra, có thể vận vẹo quy tắc. Thiên kiếp vừa rồi chẳng qua là chín chừ cổ gây ra, không phải tự người chân chính vượt qua. Mất đi chín chừ cổ, người liền hoàn toàn thoái hóa. Kỳ thật người cũng không vượt qua thiên kiếp, người thủy chung là cảnh giới dưới Thiên Quân.

- Không!

Hoa Thiên Đô hét lớn một tiếng, thân thể uốn éo muốn chạy trốn.

Đáng tiếc Phương Hàn đã lấy đi chín chừ cổ trong thân thể hắn, hoàn toàn cắt đứt tất cả hy vọng của hắn. Hắn thoái hóa xuống cảnh giới dưới Thiên Quân, càng thêm không phải đối thủ của Phương Hàn. Quả thật không có nửa điểm năng lực phản kháng.

- Thân thể của người là thân thể của Hoa Thiên Quân, đối với ta mà nói có tác dụng rất lớn. Ta có thể sử dụng thân thể của người. một lần nữa sáng tạo ra một Thiên Quân.

Bàn tay Phương Hàn chụp tới, giống như bắt cá hoàn toàn giam cầm Hoa Thiên Đô, đang định đưa vào Hồng Mông Điện.

Đúng lúc này, dị biến đột nhiên sinh ra!

Một cỗ khí tức tử vong mãnh liệt vượt qua thời không xa xôi truyền lại. Ngay sau đó cửa Đan giới nháy mắt bị đánh ra, xuất hiện một bóng người mở nhát. Bóng người này hoàn toàn bị khí tức tử vong bao phủ. Đó là một

người trung niên mặc nho phục giống như một nho sinh, nhưng là vừa xuất hiện, khí tức trên người phát ra mãnh liệt hơn đám người Miêu Lê Thiên Quân. Hoa Thiên Đô, Chiến Vương Thiên Quân gấp mười. Hiển nhiên đó là Thiên Quân cổ xưa cấp bậc Tai Nan, Vĩnh Hằng, Sát Lục, Hỗn Độn vượt qua nhiều kỷ nguyên, không phải Thiên Quân sinh ra trong kỷ nguyên này.

Ầm~

Miêu Lê Thiên Quân bị Phương Hàn phong ấn nháy mắt bị đánh văng phong ấn, Miêu Lê Thiên Quân lại thoát vây.

Sau đó bóng người mở nhật này đi lại như bay, đi tới đâu thì ở đó chuyển hóa thành quốc gia tử vong, tử vong vị diện, nhạc khúc tử vong vang vọng toàn bộ Đan giới.

Ba!

Thiên Táng Quan trong thân thể Chiến Vương Thiên Quân bị bóng người này nhìn qua một cái, bị mạnh mẽ bức ra ngoài. Mục Dã Hoang lại khôi phục tự do.

Tiếp theo bóng người mở nhật này lại nhìn về phía Thiên Táng Quan, quan tài này không ngờ tự động bay về phía hắn.

- Chân Lý Thánh Địa! Tử Vong Thiên Quân.

Phương Hàn vừa thấy lập tức cảnh giác, hét lớn một tiếng. Thiên Táng Quan bành trướng lớn như núi, va chạm với bóng người phát ra khí tức tử vong. Đồng thời ba hư ảnh Tiên Vương trên đầu hắn tràn ngập Đan giới, tiến hành áp chế Tử Vong Thiên Quân.

- Phương Hàn, không ngờ người tấn chức tới Thiên Quân, vốn chúng ta không oán không cừ. đáng tiếc người chém giết tất cả Thiên Chủ của Chân Lý Thánh Địa chúng ta.

Bóng nho sinh mở nhật kia truyền ra thanh âm:

- Cho nên lần này, ta muốn cho người một giáo huấn.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 42: I Miss You, You Miss Me, So Crazy...

Thật lòng mà nói, tao cũng không thích đánh con gái, nhưng tụi tao sống bằng tiền nên phải nghe theo tiền. Xuống dưới đó có gì thì mày cũng đừng trách tụi tao, có trách thì trách người sai tụi này hành xử mày! – giọng tên cầm đầu tha thiết.

.

- Hè hè! Đại ca! Con nhỏ này nhìn cũng ngon lắm á! Chỉ mỗi tội không nói được thôi! – một tên đàn em tỏ vẻ “thèm muốn”.

.

T

ý chuột quay ngoắt lại:

.

- Thằng chó này! Mày nói thế ý gì hả?

.

- Thì đặng nào nó cũng chết! Nếu chưa...thì phí lắm! – khuôn mặt con dê đã hiện hình.

.

Tên cầm đầu nhìn chăm chăm vào thằng đàn em rồi quay sang phía Nim. Sau một hồi ngẫm nghĩ, hắt rít lên:

.

- Trời ơi là trời! Mày...mày....- hấn vừa rít lên như thế vừa tiến sát lại tên đàn em, khuôn mặt hậm hực.

.

- Ở đại ca! Nếu không cho thì thôi! Em...em...- thẳng đàn em xanh mặt sợ lại bị cho ăn giấy vệ sinh.

.

- Mày...mày...thông minh lắm con ơi! Ha ha! – rồi hấn bật cười sảng khoái.

.

Tên đàn em thì nghếch mặt ra.

.

- Mày nhắc tao mới nhớ! Con nhỏ này đã từng đánh tao một cú sau đầu khiến cục u mẩy ngày chưa lặn! Bây giờ chưa thanh toán món nợ thì làm sao cho nó xuống đó được chứ??? Ha ha! – quá nham nhở.

.

Nim tái mét, mồ hôi chảy xuống cay cả mắt. Những gì sắp diễn ra với cô bé không biết sẽ đáng sợ đến mức nào???????????????? Devil! Devil ! Devil!.....trong tiềm thức của Nim lúc ấy, chỉ vang lên cái tên đó....

.

Tý chuột dần dần tiến lại phía Nim, cái khuôn mặt xấu xí ẩn chứa những ham muốn đòi bại làm cho cô bé thấy ghê tởm.

.

- He he! Nhóc! Trước khi xuống đó thì làm vợ Tý chuột này một đêm nhé!

.

Và những tràng cười cất lên, những âm thanh góm ghiếc của lũ quái vật cứ đập vào tai Nim, rõ hơn, nhức nhối hơn. Khuôn mặt của tên cầm đầu đã tiến sát mặt cô bé, thè cái lưỡi đen ngòm trước mặt Nim cùng nụ cười nham nhở, cái tay dính đầy máu đã nắm chặt lấy vạt áo của Nim. Cô bé sợ hãi đến không thể thở nổi. Đôi mắt không thể nhấp nháy được nữa, thần kinh dường như tê liệt.....

.

Không được! Không được! Devil ơi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.

Phập!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.

Ngay khi suy nghĩ của Nim hét lên cái tên đó thì lập tức tên cầm đầu trợn mắt một cái rồi nắm vạt xuống nền. Nim sửng sốt. Một con dao đã đâm thẳng vào lưng của hắn, máu từ từ chảy ra làm úa màu chiếc áo.....

.

Nim bần thần ngẩng mặt lên nhìn về phía cánh cửa. Một dáng người...bị nuốt bởi bóng đêm....chỉ có đôi mắt là ánh lên những tia sắc lém.....

.

Bụp! Bụp! Bụp!!!!

.

Những tiếng động nổi tiếp nhau. Trước mắt Nim là một cuộc hỗn chiến. Cô bé bắt đầu thấy hoa mắt...mờ dần....

.

Ai đó tiến lại phía Nim, khuyu người xuống cỡi dây trói. Nim đưa đôi mắt đầy sợ hãi ngẩng đầu nhìn....ác quỷ đã xuất hiện!

.

- Không sao chứ? – lại là câu hỏi quen thuộc đó.

.

Nim vẫn chưa thể bình tĩnh được. Đột ngột cô bé thấy sợ hãi sự tối tăm, những gì vừa xảy ra khiến Nim bị chấn động. Cô bé hốt hoảng ôm đầu chạy đi thật nhanh....chạy thật nhanh đến nỗi một bàn tay đã chìa ra cổ nắm lấy nhưng vẫn không giữ kịp....

.

Nim cứ chạy như thế trong bóng tối, trong sợ hãi và hoảng loạn cho đến khi không còn sức lực. Cô bé gục xuống, rồi từng lúc từng lúc, nước mắt trào ra ướt nhòa tất cả. 18 năm tồn tại chưa bao giờ Nim phải chịu đựng một nỗi sợ hãi như thế này. Cũng may là chưa có chuyện gì xảy ra. Nếu không...Và thế là Nim ôm mặt khóc nức nở.....

.

Một bóng đen xuất hiện...đứng sau lưng cô bé....cái bóng ấy cất từng bước chân thật nhẹ đến bên như sợ dẫm phải nỗi đau của người trước mặt...

.

Nim quay đầu nhìn lại. Devil đang đứng đó, sau lưng mình, hướng ánh nhìn đau khổ...Sau một giây suy nghĩ, cô bé đứng vụt dậy định chạy đi...

.

- Đứng lại đó! – Devil hét lên.

.

Và chưa bao giờ Nim thẳng được sự ra lệnh của ác quỷ. Lần này cũng vậy, cô bé đứng lại, nhưng vẫn không quay lưng, bàn tay đưa lên gạt đi những giọt nước mắt.

.

- Bạn định chạy như thế cho đến chết hay sao?

.

Nim không nói gì, vẫn nấc từng tiếng một.

.

- Quay lại đây và nhìn tôi! Nhanh!

.

Cô bé chần chừ, đưa tay lau nước mắt rồi từ từ quay lưng lại, cái đầu vẫn cúi xuống.

.

Những bước chân nhỏ từng lúc từng lúc tiến gần lại phía Nim, cái bóng đen ấy giờ đây đã đứng trước mặt cô bé, như một tấm khiên khổng lồ mong muốn che chở mọi nỗi đau và sự uất ức trong lòng Nim.

.

Devil lấy tay nâng mặt Nim lên, đôi mắt cậu nhóc nhìn vào gương mặt cô bé, có cái gì đó rất đau khổ, rất day dứt hiện hữu trong đó. Nim vẫn khóc, nước mắt vẫn không ngừng chảy xuống, thậm chí vào bàn tay của ác quỷ.

.

- Tôi xin lỗi! – đó là ba từ được thốt lên từ miệng Devil, rất nhẹ nhưng tha thiết cho một lời hối hận không quá muộn màng.

.

Nim ngẩng người nhìn. Và như một sự phản xạ trong tiềm thức, Devil ôm chầm lấy Nim, cái ôm rất chặt, rất gấp gáp như vôi vàng muốn xóa nhòa đi tội lỗi. Nim không phản ứng gì, chỉ im lặng để lắng nghe hơi thở cùng nhịp đập trái tim của kẻ đang ôm mình. Nó khác bình thường, nó chan chứa hơn, và ấm áp hơn....

.

Devil cúi đầu sát mái tóc cô bé, hôn nhẹ lên đó. Không biết có phải là sự thật không khi Nim cảm nhận được Devil đang khóc. Nước mắt của ác quỷ đã chảy trên tóc Nim...kèm theo tiếng thì thầm mà có lẽ cả cuộc đời này Nim không bao giờ quên:

.

- Tôi đã nhớ bạn phát điên lên được!

.....

.....

.....

I miss you....you miss me....so crazy.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 43: Nỗi Đau Của Quý

Chiếc xe ô tô màu đen chở Nim về nhà. Devil vẫn nắm chặt tay cô bé như thế trong suốt quãng đường. Bây giờ tâm lý Nim đã đôi phần ổn định nhưng vẫn còn chút khó chịu và sợ hãi. Liếc nhìn sang phía Devil, gương mặt cậu nhóc thoáng buồn, cái buồn tha thiết làm con người ta phải chạnh lòng...

.

Bao nhiêu giận dữ đối với Devil đã tan biến hết. Nim thầm cảm ơn vì ác quỷ đã đến cứu mình, đã lau nước mắt cho mình bằng cái ôm thật chặt...Vốn dĩ trong lòng cô bé, Devil đã là một cái gì đó rất quan trọng...giờ đây...nó càng quan trọng hơn...

.

C

ăn nhà có giàn hoa giấy màu đỏ tươi đã xuất hiện, xe dừng lại, tài xế bước xuống mở cửa xe cho Nim. Cô bé lại nhìn sang Devil rồi cúi đầu bước ra, rút nhẹ bàn tay mình ra khỏi tay ác quỷ...

.

Nhưng Devil không buông tay, vẫn nắm thật chặt như thế, gương mặt thì lạnh tanh nhìn thẳng về phía trước. Nim ngoái đầu nhìn với vẻ khó hiểu.

.

Đùng một phát, như đã suy nghĩ xong một điều gì, Devil mở cửa xe và bước ra. Tất nhiên là vì hai người ngồi 2 phía khác nhau nên nếu cậu nhóc

đi ra từ phía này thì sẽ lòi Nim từ cửa bên kia chui qua xe rồi ra bằng cửa bên này. Cô bé hết hoảng....Cũng may là không đụng đầu vào thành xe!

.

- Mà đưa xe về trước đi! Tối nay tao ở lại đây!

.

Nim ngạc nhiên nhìn Devil.

.

- Còn nhìn gì nữa! Mở cổng đi! – cậu nhóc quay sang cầu nhàu.

.

Nim ngơ ngơ lấy khóa mở cổng, đầu óc vẫn thắc mắc không hiểu Devil đang muốn làm gì.

.

Vào tận trong nhà rồi, cậu nhóc vẫn không chịu thả tay Nim ra, cứ như có chất keo dính nào đó dính chặt hai bàn tay lại vậy!

.

Devil dẫn Nim tới cái ghế sofa rồi ấn cô bé ngồi xuống. Lúc bấy giờ cậu nhóc mới chịu thả tay cô bé nhưng thay vào đó lại cầm chặt vai Nim.

.

- Đừng có nhìn như thế nữa! Quay lưng lại tôi coi!

.

Và cậu nhóc xoay Nim lại, đưa cánh tay chạm nhẹ vào lưng của cô bé.

.

Nim rùng mình!

.

- Có đau không?

.

Gật đầu.

.

Thì ra đó là một vết bầm khá lớn ở phần lưng bên trái của Nim (có lẽ là do va mạnh vào thành ghế lúc bị trói). Vì ngồi quay mặt lại nên cô bé không thể nhìn thấy sự đau lòng bộc lộ rõ trên khuôn mặt của Devil, đôi mắt cậu nhóc nhíu lại, nhìn chăm chăm vào vết bầm, hàng mi dài rung rung lên. Devil thở dài một cái. (Nếu các bạn muốn biết đôi mắt của Devil đẹp đến mức nào thì có thể liên tưởng đến đôi mắt của Hoàng đế Menfusur trong bộ truyện tranh Nữ hoàng Ai Cập.)

.

- Thôi! Vào trong tắm rửa thay áo quần đi! Tôi cho bạn 30 phút với cái nhà vệ sinh! Nhanh! – vẫn cái giọng ra lệnh đó, nhưng đã có chút yếu đi sắc thái.

.

Nim thoáng ngạc nhiên rồi cũng đứng lên bước vào trong. Miệng cô bé khẽ mỉm cười.

.

30 phút sau...(đúng giờ thiết)

.

Nim bước ra từ phòng tắm thì giật mình suýt ngã khi nhìn thấy Devil đang đứng dựa lưng vào tủ lạnh (tủ lạnh cách nhà vệ sinh có 2m) hướng mắt về phía mình. Chợt cô bé chột dạ!

.

- Tôi phải đứng xem bạn có sợ quá mà ngất luôn trong phòng tắm giống khi bữa không? Người thì không nói được, nếu mà ngất thì làm sao tôi biết! – Devil hăn giọng, bỏ hai tay vào túi quần rồi đi thẳng ra ngoài phòng khách.

.

Nim ngơ ngẩn một lúc rồi bật cười. Devil đôi khi thật trẻ con.

.

Cô bé vào phòng anh trai rồi lấy ra một bộ áo quần đưa cho Devil.

.

(Đồ của anh trai tôi đó! Bạn cũng vào tắm đi!)

.

Devil nhìn bộ quần áo trên tay Nim, nhú mày một lát rồi cũng cầm lấy.

.

Nhưng trước khi đi vào trong, cậu nhóc đưa cho Nim một bì băng dán Salopas kèm theo lời dọa nạt:

.

- Tôi tắm xong mà bạn vẫn chưa dán nó lên lưng thì đừng có trách là tôi ác!

.

Nim cầm lấy mà ngơ ngẩn....

.

Devil vừa mới đóng cánh cửa nhà vệ sinh thì Nim đột ngột chạy tới kéo cửa ra.

.

Bất ngờ, cậu nhóc nhìn Nim chăm chăm, nghĩ ngợi một lát rồi nói:

.

- Bạn tắm rồi mà! Chẳng lẽ muốn tắm chung với tôi??? – Devil cười một nụ cười rất chi là đều.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 44: Rắc Rối Với Cái Salopas

N

im đỏ mặt luống cuống.

.

(Không...không...tôi chỉ muốn chỉ cho bạn cái khăn tắm của bạn nằm ở đâu mà thôi! Tôi sợ bạn không thấy nên....) – Nim cúi gầm mặt xuống , tay thì chỉ chỉ vào trong.

.

- Tôi biết rồi! – Devil quát lớn rồi đóng cửa lại.

.

Nim ngơ ngẩn hồi lâu rồi lấy hai tay ôm mặt chạy ra ngoài. Đúng là kẻ bên ác quỷ thì luôn gặp nguy hiểm, cả về thể xác lẫn tinh thần!

.

Ngồi một mình ngoài phòng khách, Nim lại nhớ về những gì đã xảy ra. Thực sự là quá hoảng sợ. Chợt cô bé cúi xuống nhìn vào bì Salopas trên tay. Đó như là một sự an ủi thầm kín của Devil dành cho Nim. Cô bé mỉm cười, lấy một miếng băng dán và bắt đầu thực hiện “nhiệm vụ” mà Devil “giao phó”.

.

Nhưng sự thật thì không dễ chút nào. Muốn dán được vào chỗ bầm thì phải cởi áo ra, nhưng cởi áo ra cũng chưa chắc dán tự mình dán được vì nó nằm

sau lưng, rất khó để xác định vị trí. Thế là cô bé luống cuống với cái Salopas trên tay.

.

- Bạn là gì mà luống cuống như bị ma nhập thể hả? – tiếng nạt lớn của Devil từ đằng sau khiến Nim giật mình.

.

Cô bé chìa miếng Salopas ra trước mặt Devil, mặc nhăn nhó đến tội nghiệp.

.

- Sao thế? Tôi bảo bạn dán nó vào mà sao giờ vẫn chưa làm? – cậu nhóc lại hét toáng lên.

.

Nim huơ huơ tay, gương mặt đầy vẻ đau khổ.

.

(Tôi...tôi cũng muốn dán lắm! Nhưng...muốn dán nó thì phải...) – cô bé cúi gầm mặt xuống, sợ Devil lại mắng mình.

.

Cậu nhóc nhìn về phía Nim, chần chừ một lát...

.

Và với một cái đầu thông minh và ánh mắt quan sát trình độ bậc thầy của Devil thì không khó để nhận ra tình hình...

.

- Hiểu rồi đó! – cậu nhóc gật gù.

.

Nim thở phào. Devil dữ hơn anh trai gấp vạn lần.

.

- Vào phòng, thay áo đi! Cái áo nào mà hở được phần lưng sau ấy!

.

Nim ngơ ngơ, rồi chuyển dần sang bối rối cực độ, rồi từ bối rối lại chuyển sang sợ hãi....

.

- Đừng có nhìn tôi với ánh mắt đó! 2 phút! Cho bạn 2 phút! Nhanh! – Devil đột ngột hét lớn, chỉ tay về phía phòng của Nim.

.

Như một cái máy, Nim bật dậy chạy vào trong. Không biết từ lúc nào mà cái giọng ra lệnh của Devil có tác động rất lớn đến cái dây thần kinh nghe lời của cô bé, khiến cứ mỗi khi cậu nhóc cất tiếng là bắt buộc phải tuân theo.

.

Vào trong phòng, Nim lục tung cái tủ áo quần, đầu óc thì vẫn sợ hãi lỡ may Devil làm – gì – đó với mình!

.

Nhưng sự thật là Nim không có áo dây, một cô gái không thích ăn diện như cô bé thì kiếm đâu ra mấy cái áo mát mẻ ấy chứ????

.

Nhìn lên chiếc đồng hồ điện tử, 1 phút 30 giây đã trôi qua. Nim hoảng hốt...

.

Chợt một tia sáng lóe lên. Nim mở ngăn áo quần dự tiệc. Theo cái trí nhớ lúc có lúc không thì cô bé nhớ là mình có một chiếc váy có áo dây rồi phía trong kèm theo. Nhưng nếu mặc vào mà đứng trước mặt Devil thì chắc Nim chết giả mất.

.

1 phút 45 giây.

.

Nim không còn suy nghĩ được gì nhiều. Cô bé lấy vội nó ra rồi mặc vào. Nhưng vẫn còn ngại ngùng nên Nim mặc chiếc áo khoác tay dài phía ngoài rồi nhanh chóng chạy ra phòng khách.

.

Vừa chạm mặt phòng khách đã thấy Devil với mái tóc còn ướt, mấy sợi tóc chồm chồm lên (sự thật là nhìn cực kì đáng yêu) vòng tay dựa vào thành ghế sofa nhìn mình.

.

- Sao còn mặc áo dài tay hả???????????? – Nim nhắm mặt lại khi nghe tiếng hét của Devil.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 45: Cái Kiss Thứ 3

B

ất chấp ánh mắt phát được ra lửa của cậu nhóc, Nim nín thở lon ton chạy lại chiếc ghế sofa và ngồi xuống đó. Devil quay sang nhìn cô bé, gương mặt vẫn không bớt tức giận.

.

- Đây là Salopas! Không phải thuốc thần! Bạn nghĩ nếu dán nó trên áo thì nó sẽ phát huy tác dụng bằng cách thấm qua vải rồi thấm vào da hả???????????? – tiếng hát của Devil khiến tai Nim lùm bùm.

.

Đã không nói được, nên Nim cũng không muốn bị điếc nốt. Cô bé ngậm ngùi cởi cái áo khoác ngoài ra...

.

Không khi trở nên im lặng một cách đáng sợ. Devil khi trông thấy như vậy chắc cũng khá ngạc nhiên nên chẳng nói được câu gì.

.

Thực ra thì so với mấy cái áo dây mode thì cái áo Nim đang mặc vẫn còn “kín” chán. Nhưng chưa bao giờ mặc đồ hở hang như vậy nên cô bé rất ngượng, cúi gầm mặt xuống.

.

- Đưa miếng Salopas trên bàn cho tôi! – tiếng Devil cất lên phá tan bầu không khí im lặng.

.

Nim rụt rè cầm lấy rồi đưa cho cậu nhóc. Miệng thầm cầu nguyện Devil đừng có làm gì mình. Nhà chỉ có hai đứa, mà Nim thì yếu hơn sên, có muốn chống trả cũng không được. Cô bé bắt đầu thấy ân hận vì đã cho ác quỷ ở lại nhà mình.

.

Nim khẽ cựa mình khi tay của Devil chạm vào vết bầm. Giờ mới thấm thía nỗi đau do cái ghế gỗ chết tiệt ấy gây ra.

.

Đột ngột một luồng hơi lạnh phả vào lưng cô bé. Nim rùng mình định quay lại xem ác quỷ muốn giở trò gì...

.

- Cứ ngồi yên đó, đừng quay lại đây! – tiếng Devil dội vào tai khiến cô bé trở lại vị trí ngay tức khắc.

.

Và một điều không tưởng đã xảy ra khiến Nim bất động toàn thân, thân nhiệt vượt qua ngưỡng cần thiết của một người bình thường.....

.

Devil đã khẽ hôn lên vết bầm sau lưng cô bé, một cái hôn rất nhẹ nhưng cũng đủ khiến trái tim Nim ngừng đập (đúng hơn là vắng khỏi ***g ngực). Nhanh như chớp, cậu nhóc ngẩng mặt lên và dán miếng Salopas vào lưng Nim. Xong xuôi thì đứng dậy rồi đi thẳng vào phòng anh trai Nim đóng cửa lại.

.

Cô bé ngồi lại một mình...với khuôn mặt gấc chín....

.

Đó có thể coi là một lời tạ lỗi của ác quỷ không nhỉ??? ^^

.

.....

.

Có nhiều lời muốn nói...

Nhưng chẳng thể giải bày...

Thôi thì để nụ hôn...

Thay anh yêu em mãi.....

.....

.

Sáng hôm sau...

.

Nim có một giấc ngủ ngon. Không ngờ sau bao nhiêu chuyện đáng sợ như thế mà cô bé vẫn không gặp ác mộng. Có lẽ là vì sự xuất hiện của Devil.....

.

5h30

.

Sau khi thu xếp chăn gối, Nim mở cửa ra nhìn khắp phòng khách. Nhưng không thấy Devil đâu cả...

.

Cô bé chạy sang phòng anh trai, gõ gõ cửa nhưng không có ai trả lời. Devil đi rồi chẳng??? Cô bé thở dài. Cậu nhóc lúc nào cũng bí ẩn như thế!

.

Sau khi đánh răng rửa mặt, Nim chạy vội ra cổng để coi có thư từ gì không. Đây là thói quen mỗi buổi sáng của cô bé. Mới bước ra thềm cửa, Nim chợt khựng lại khi thấy đôi giày của Devil vẫn ở đó. Chẳng lẽ cậu nhóc chưa đi??? Nim vội vã chạy ra ngoài.

.

Devil đang ngồi đó, gần giàn hoa giấy phía trong, với một điếu thuốc trên tay...

.

Không hiểu sao Nim vô cùng ghét cái hình ảnh bây giờ của Devil, nhìn vừa đáng sợ vừa tội nghiệp. Dẫu biết cậu ta có thói quen hút thuốc như thế nhưng cô bé vẫn thấy vô cùng khó chịu. Nim nhú mào tiến tới...

.

- Dậy rồi à? – đó là câu chào hỏi buổi sáng của ác quỷ, ánh mắt Devil vẫn hướng về phía trước, một cái nhìn vô định.

.

(Sao bạn lại như thế này?)

.

- Tôi sao? – Devil đưa điếu thuốc lên miệng.

.

(Tại sao bạn phải hút thuốc? Nó không tốt cho bạn chút nào! Bạn còn quá trẻ!)

.

- Tôi không quan tâm!

.

Nim bực mình chạy lại giựt phăng điếu thuốc trên tay Devil rồi vứt xuống đất.

.

- Bạn làm cái gì thế hả????? – Devil nổi khùng đứng bật dậy tiến sát mặt Nim, ánh mắt đầy tức giận.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 46: Cái Kiss Thứ 4

(

Tôi không thích bạn thế này chút nào! Nhìn đáng sợ và tội nghiệp vô cùng! Tôi không thích!) – Nim cũng sửng cồ cãi lại.

.

- Cái gì? Đáng sợ ư? Tội nghiệp ư???? – những ánh nhìn sắc lém lại hiện lên.

.

Nim gật đầu. Gương mặt tỏ vẻ cương quyết.

.

Đột ngột Devil lấy tay túm cổ áo của Nim, sự tức giận biểu hiện rõ trên nét mặt, máu ác quỷ đã bắt đầu nổi dậy.

.

Nim tái mét mặt. Không thể tin rằng bản thân có can đảm chọc giận Devil.

.

- Từ trước đến nay không ai dám nói với tôi như vậy! Bạn muốn chết phải không? – Devil nghiêng răng.

.

Nim không phản ứng gì, chỉ nhắm chặt mắt lại. Thà cứ để cậu nhóc đánh còn hơn phải nín lặng chịu đựng cái cảm giác khó chịu khi phải nhìn Devil tồ tộ như vậy.

.
1s 2s 3s....

.
Sự thật là không có chuyện gì xảy ra. Cậu nhóc dần dần thả Nim rồi bước nhanh vào trong. Cô bé thở phào. Nhìn xuống đất, điều thuốc vẫn còn đang cháy dở...

.
Nim gãi gãi đầu, ngẫm nghĩ lại những gì mình vừa nói với Devil. Đúng là có cái gì đó quá đáng. “ Tội nghiệp” ... từ này mà dùng cho ác quỷ thì chả khác nào tạt nước vào mặt hăn. Nim chợt thấy có lỗi. Dù sao cũng không nên nặng lời như vậy...

.
Cô bé thở dài bước vào trong. Devil đang ngồi trên ghế sofa và uống nước. Nim để ý là cứ mỗi khi gặp chuyện bực mình là cậu nhóc lại uống nước. Cô bé rón rén tiến lại. Devil vẫn với vẻ mặt khó chịu nhìn cái ly nước chăm chăm.

.
- Vào phòng đi! Đừng để tôi nhìn thấy bạn! – Devil quát lớn, ánh mắt hình lưỡi dao sắc bén.

.
Nim nuốt nước bọt. Dù sao cũng phải xin lỗi. Cô nhóc hít một hơi thật sâu, tay chuẩn bị huơ huơ.

.

Nhưng hành trình xin lỗi đã bị phá vỡ khi có sự xuất hiện của ... một con nhện. Nim trợn mắt thấy nó đang bò từng bước nhẹ nhàng trên thành ghế sofa sau lưng Devil. Và đã có ai nói với các bạn rằng Nim sợ hãi nhất là cái giống tám chân ấy chưa nhỉ???

.

Á á á á

.

Tiếng hét thất thanh vang lên đồng thời với việc Nim nhảy căng lên và ôm chầm lấy Devil (đây là phản xạ có điều kiện vì cô bé vẫn luôn làm thế với anh trai khi bắt gặp một loài động vật mang tên : “nhện”).

.

Tình hình lúc này có thể miêu tả sơ lược như sau: Devil đang chuẩn bị đưa ly nước lên miệng thì Nim ngay lập tức nhảy lên chân cậu nhóc và ôm chặt cổ ác quỷ làm Devil giật bản mình suýt nữa thả luôn ly nước trên tay. Khỏi phải nói Devil đã nổi khùng đến mức độ nào...

.

- Làm cái gì thế hả? Nhảy xuống mau! – cậu nhóc quát lên, hai cánh tay cứng đờ ra vì vẫn chưa thể lấy lại bình tĩnh.

.

Nhưng Nim nhất quyết không chịu buông, bây giờ có thánh cũng không lôi cô bé ra được. Cái hình ảnh của giống tám chân đang di chuyển điệu đà trên bộ ghế sofa cứ đập vào mắt Nim khiến cô bé hoảng loạn. Những tiếng khóc đã bắt đầu bật lên.

.

- Có buông ra không thì bảo? Nếu không buông ra thì tôi hôn đó!

.

Nhưng tiếng quát của Devil không át được tiếng khóc tức tưởi của Nim. Và cái gì đến cũng phải đến...

.

Nói là làm, Devil cúi đầu về phía cổ Nim rồi hôn lên sau gáy của cô bé...

.

Và Thánh cũng đã chịu thua Devil, Nim bật dậy như lò xo rồi đứng như trời trồng trước mặt ác quỷ....

.

- Đừng có nhìn tôi! Ai bảo không chịu buông ra! – Devil nói giọng đều đều, mặt không hề biến sắc nhưng trong lòng thì đang cố gắng nhịn cười khi nhìn thấy khuôn mặt biến thiên liên tục từ đỏ đến tím của Nim.

.

(Bạn...bạn làm cái gì thế hả???? Tôi là cái gì của bạn mà cứ đụng đâu là bạn lại làm cái trò đó với tôi hả??????) – Nim giận run người. Cũng đúng thôi, một đứa con gái ngây thơ trong trắng chưa vướng bụi tình như Nim mà đã bị cậu nhóc hôn đến 4 lần +_+. Không nổi điên mới là lạ.

.

Devil không nói gì, chỉ mỉm cười rồi đứng dậy đi vào phòng anh trai Nim, để mặc cô bé đứng chết trân như Từ Hải trước cái ghế sofa và ...con nhện!

.

Sau vài giây trấn tĩnh. Người ta đã được chứng kiến một cảnh tượng ngàn năm có một. Cô bé hiền lành ngày nào đã lột xác biến thành một nữ anh hùng giết côn trùng khi cầm cây chổi lông gà đánh túi bụi vào cái ghế sofa, nơi có chú nhện đáng yêu đang bò bò làm dáng. Nhưng thực tế là Nim đang coi cái ghế sofa là Devil để mà đánh cho hả dạ. Cái này người ta gọi là “giận cá chém thớt”!

.

Nghe tiếng động dữ dội phát ra từ ngoài phòng khách, Devil mở cửa ra nhìn thì tá hỏa khi nhìn thấy cô bạn đáng yêu của mình đang từ từ “lột xác”! Cậu nhóc chỉ biết đứng nhìn và lắc đầu!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 47: Năm Tay

6

h20.

.

Sau khi đánh cái ghế sofa tan nát, Nim chạy vào phòng đóng cửa cái rầm. Cũng chả biết cô nhóc làm gì trong đó, chỉ nghe thấy những âm thanh “lạ tai” vang lên khiến cho ác quỷ cũng phải rùng mình.

.

Nhưng có tức giận gì thì cũng phải đi học. Nim đành chấm dứt việc hành hạ căn phòng của mình để thay áo quần đồng phục. Với gương mặt đáng sợ hơn bao giờ hết, Nim bước ra. Devil đã đứng lù lù trước cửa phòng cô bé từ lúc nào. Nhưng lần này Nim không may mắn giật mình. Gương mặt cô bé tối sầm lại.

.

- Điên chùng đó đủ rồi! Đừng khiến tôi phải bực mình! – Devil vòng tay cầu nhàu.

.

Nim ngược mắt giận dữ nhìn cậu nhóc. Nhưng điều đó chả xi nhê gì với cái con người được mệnh danh là ác quỷ +_+.

.

Devil trợn mắt lại, cúi sát người xuống nhìn đôi mắt một mí đang long lên sòng sọc:

.

- Giờ muốn sao? Muốn bị hôn lần thứ 5 phải không?

.

Nim hoảng hốt giật mình. Sao cậu nhóc lại nhớ cái số lần đó nhỉ??? Và ánh nhìn thắc mắc đó của Nim đã đâm trúng tim đen ác quỷ khiến cậu nhóc bối rối ngẩng mặt lên rồi quay lưng tiến ra cửa.

.

Và thế là bao nhiêu nỗi giận tan biến hết! (Con nhỏ này kì cục thật!). Mặt Nim dần dần đỏ lên. Cô bé lon ton chạy theo ác quỷ. Có lẽ vì cái tính mau ngouì giận này mới khiến Nim ghi điểm trong mắt cậu nhóc vốn được mệnh danh là kẻ đối nghịch với tình yêu!

.

Dưới giàn hoa giấy màu đỏ tươi, một thằng nhóc cao 1m85 cùng một con nhóc cao 1m62 đang đứng ở đó, trong im lặng...

.

Sự thật là đứng đợi xe của Devil đến đón để còn đi ăn sáng. Từ ngày có ác quỷ, Nim toàn được ăn nhà hàng!

.

- Tụi này! Bữa nay còn có vụ trễ nữa chứ! – Devil nhìn đồng hồ rồi lầm rầm.

.

Nim chả dám nói gì. Chỉ ngược nhìn gương mặt cậu nhóc rồi tủm tỉm cười. Nếu ai hỏi cô bé điều gì khiến Nim thích nhất thì chắc là được đứng và ngắm nhìn cái gương mặt “đẹp một cách lỳ lợm” của ác quỷ (theo lời nhận xét của chị Bo).

.

Đột ngột Devil ngoảnh mặt sang.

.

- Thích nhìn tôi đến thế hả?

.

Nim bối rối lắc lắc đầu. Devil nhú mày.

.

- Đưa tay đây!

.

(Làm gì cơ???) – Nim tròn mắt ngạc nhiên.

.

- Con nhỏ khờ này! Hỏi nhiều quá!

.

Devil càu nhàu rồi cầm chặt tay Nim, vẫn hướng mắt về phía trước như chẳng có gì xảy ra. Cô bé bắt đầu thấy...khó thở! Gương mặt lại đổi màu... Cái tình cảm kì lạ này giữa Nim và Devil không biết sẽ đi về đâu...

.

Vẫn sẽ như thế....vẫn im lặng...vẫn ấm áp như cái nắm tay đó....cái nắm tay sẽ đi suốt cuộc đời hai con người này...sẽ đi bên cạnh những đau khổ và hạnh phúc...sự tức giận và lòng vị tha...đôi khi có cả máu và nước mắt...

.

.....

.

Thời gian sẽ ngưng lại như thế nếu như không có tiếng xe ô tô xuất hiện. Devil hướng ánh mắt về phía tên tài xế đang vội vàng bước tới.

.

- Tụi bây làm ăn cái kiểu gì thế hả?

.

- Dạ cậu chủ bớt giận! Tại...tại... - tên đàn em trong khá mệt mỏi.

.

- Làm gì mà thờ không ra hơi thế hả? Có gì thì nói nhanh đi chứ! – Devil quát ầm lên.

.

- Dạ...dạ...bà chủ...bà chủ đã...

.

Đôi mắt Devil chợt tối sầm lại. Cái nắm tay đã dần dần buông lơi...

.

- Bà chủ đã uống thuốc ngủ tự sát, hiện đang nằm ở bệnh viện...

.

Và cái nắm tay đã rời ra. Tay Nim lạnh ngắt. Devil vội vàng leo lên xe rồi biến mất trong làn khói mịt mù.

.

Vậy là...Devil đã thả tay Nim, để đến với một người khác...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 48: Lời Tỏ Tình Của “Siêu Trọng”

T

ối hôm qua...

.

- Cô gan lắm! Dám sai người bắt cóc con nhỏ! Cô coi lời tôi nói không có chút giá trị nào ư?

.

- Tôi đã cảnh cáo với cậu rồi, ai chứ con nhỏ đó thì không thể! Nó đã vượt quá giới hạn của mình, nó phải tự gánh lấy!

.

- Im đi! Cô có quyền gì mà đụng vào con nhỏ chứ?

.

- Quyền ư? Quyền của một người mẹ kể không chấp nhận nhìn thấy con mình bị lấn sâu hơn vào vũng bùn của sự chạnh lòng không đáng có. Và quyền của một người yêu cũ không chấp nhận bạn trai của mình đi thích một đứa con gái không phù hợp, không xứng đáng!

.

- Câm mồm ngay cho tôi! Từ cái giây phút cô bước lên xe hoa về làm vợ ông già thì chúng ta đã không còn bất cứ một mối liên quan nào nữa! Hãy yên phận mà sống đi! Đừng khiến tôi phải độc ác!

.

- Cậu đừng dọa tôi! Ai chứ cậu thì tôi không tin cậu hẳn tâm đụng đến tôi!
Còn việc cậu nói chúng ta không còn liên quan gì đến nhau thì hơi lắm đấy!
Chúng ta vẫn là mẹ và con, nhưng trên hết, giữa tôi và cậu còn có một thứ
quan trọng hơn mà cả cuộc đời này vì nó cậu phải mãi mãi bên tôi! Có
muốn tôi nhắc lại cho mà nghe đó là gì không?

.

- Im đi! Cô đã thay đổi rồi! Thay đổi đến đáng sợ! Lần cuối cùng tôi nói
chuyện nhẹ nhàng với cô, hãy tránh xa con nhỏ ra. Nếu cô còn dám đụng
vào nó thì một giọt máu nó rơi ra sẽ được đổi bằng cả tính mạng của cô
đấy!

.

- Đừng nóng như thế! Tôi biết cái tình cảm của cậu với con nhỏ chỉ là một
phút mềm lòng không đáng có, rồi thế nào cậu cũng sẽ quên nó để về với
tôi. Vì sự thật là cậu chỉ yêu mỗi mình tôi thôi, mãi mãi là thế! Ha ha...

.

- Yêu ư? Bây giờ trong mắt tôi! Cô chỉ là một con quý!

.

Rụp...

.

Đó là cuộc nói chuyện điện thoại của Devil với người mà cậu nhóc gọi là
“dì”. Lúc đó Nim vẫn còn trong phòng tắm nên không nghe được...

.

Và để hiểu Devil, có lẽ Nim còn phải mất nhiều thời gian hơn nữa...

.

.....

.

Bây giờ chỉ còn lại một mình Nim dưới giàn hoa giấy. Trong mơ hồ cô bé nhận ra, người đàn bà đó không đơn thuần chỉ là một người mẹ kế, đối với Devil, cô ta còn là một cái gì đó rất quan trọng, quan trọng đến mức khiến Devil sẵn sàng buông tay Nim để đến với người đó...

.

Lắc nhẹ đầu một cái, Nim bước đi. Mùi hoa lại lại bay vào mũi, mân mê những dòng cảm xúc miên man trong lòng cô bé...

.

Vừa đến trường, Nim đã thấy bóng dáng Angle bước ra từ chiếc xe ô tô màu trắng. Cố gắng mỉm cười thật tươi, Nim chạy lại định bụng xin lỗi cậu nhóc vì tối hôm qua đã không từ mà biệt. Nhưng nụ cười của cô bé lại được đáp trả bằng một ánh nhìn thờ ơ đến lạnh lùng. Angle không thèm nhìn Nim lấy một cái, bỏ hai tay vào túi quần và đi thẳng vào trong.

.

Nim khựng lại nhìn theo. Chắc là cậu ta giận rồi. Cũng phải, tự nhiên biến mất như thế, không bực mình mới là lạ. Thế là Nim đành lủi thủi đi bước vào trường.

.

Suốt 3 tiết học, đầu óc Nim cứ ong ong về chuyện hồi sáng, về cái ánh mắt đầy đau đớn của Devil khi nghe tin người đàn bà đó tự sát. Tất cả vòng vòng trong đầu cô bé khiến Nim thấy khó chịu vô cùng.

.

Cuối cùng thì giờ ra chơi cũng đã đến, Nim định xuống căn tin ăn cái gì đó để đỡ đói và cũng để quên đi cậu bạn ác quỷ. Sáng nay cô bé chưa có gì vào bụng. Nhưng mới bước ngang cầu thang Nim đã bắt gặp một cảnh tượng khó tin....

.

Trước mặt cô bé là Tú Vân và Angle. Cô bạn thân của Nim đang thu hết can đảm chìa một hộp quà to đùng trước mặt Angle.

.

- Đây là tấm chân tình của mình! Mong bạn nhận cho!

.

Nim cùng lũ học sinh đứng xung quanh há hốc mồm ngạc nhiên. Vốn biết Tú Vân là người can đảm hiếm có nhưng chả ai dám ngờ cô bé 84kg này lại có thể làm điều này. Nim vội vã chạy lại.

.

Angle vẫn đứng im lặng, không phản ứng gì. Mắt hướng về hộp quà, tay bỏ trong túi quần. Ba giây sau, cậu nhóc ngẩng mặt lên nhìn chằm chằm vào Tú Vân. Cái nhìn khó chịu đến mức khiến Nim cũng phải giật mình.

.

- Tặng tôi ư? Nhân dịp gì?

.

- Nhân dịp tôi quyết định theo đuổi bạn! – Tú Vân đồng dạc.

.

Và câu nói mang tầm lịch sử nhân loại đó đã ngay lập tức được toàn bộ những chiếc di động có xung quanh ghi âm và quay phim lại.

.

Nim hết hoảng nhìn cô bạn thân của mình. Mắt không kịp nhấp nháy.

.

Riêng Angle, cậu nhóc thoát đầu cũng vô cùng kinh ngạc nhưng ngay sau đó đã trở lại bình thường. Nở một nụ cười made in Angle rồi hướng mắt về Nim, tay đưa lên cầm hộp quà. (Kì lạ thật nhỉ, mắt thì nhìn người khác, tay thì lại nhận quà, bó tay! +_+). Những tiếng rú đã bắt đầu phát lên từ mấy cái “loa người” xung quanh. Tú Vân hồ hởi cười tươi rói, Nim thì ngơ ngác nhìn Angle.

.

Rầm....

.

Hộp quà đáp đất, với một lực khá mạnh.

.

- Xin lỗi! Nhưng tôi không cho phép bạn theo đuổi tôi!

.

Cậu nhóc kết thúc mọi chuyện bằng một câu nói ngắn gọn rồi lạnh lùng bước đi. Nim nhìn theo, cô bé không thể tin được đó là cậu bạn Nhật Phụng của mình, không thể tin được đó lại là Angle – thiên thần luôn khiến người ta hạnh phúc. Trong giây lát, Nim chạy theo níu tay cậu nhóc lại.

.

Và một ánh nhìn đáng sợ khiến Nim giật mình buông tay.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 49: Sự Truy Đuổi Của Quỷ

B

ạn muốn gì?

.

(Sao bạn lại làm thế? Bạn không thể từ chối nhẹ nhàng được hay sao?)

.

- Tôi không hiểu bạn đang nói gì! Và cũng không muốn hiểu! – Angle đột ngột quát âm lên rồi bực tức bỏ đi.

.

Lần đầu tiên, học sinh trong trường mới có dịp được chiêm ngưỡng sự tức giận của thiên thần...

.

Nim lạnh người. Angle đó sao????

.

Cái vổ vai của Tú Vân đưa Nim về thực tại. Kì lạ là Tú Vân không khóc, cũng không có vẻ buồn bã hay thất vọng. Nim ngạc nhiên.

.

(Bạn không sao chứ?)

.

- Ối dào! Tình huống này đã được mình tiên đoán trước rồi! Nếu cậu ấy nhận hộp quà của mình thì mới khiến mình buồn đấy! Vì như thế thì không còn là Angle mà mình thích nữa!

.

(Đang nói cái gì thế?) – Nim trợn mắt nuốt từng lời của Tú Vân.

.

- Thực ra thì...- Tú Vân cười bẽn lễn – trong hộp quà đó không có cái gì cả, chỉ toàn là giấy vụn thôi à! May mà cậu ấy không nhận, nếu nhận thì chắc mình hết cơ hội theo đuổi.

.

Nim ngỡ ngàng vỗ vỗ lỗ tai sợ rằng mình nghe nhầm. Tú Vân đang nói cái gì thế nhỉ???

.

(Bạn...bạn...làm thế với mục đích gì chứ?)

.

- Mục đích hả???. Thì chỉ để thăm dò thôi! Nếu lần này cậu ấy chỉ cầm hộp quà mà vất đi thì chứng tỏ những lần sau sẽ nhẹ nhàng hơn. Mình đang thử nghiệm mức độ khó khăn khi theo đuổi người ta ý mà! – Tú Vân cười toe toét.

.

Nim lắc đầu bái phục cô bạn. Đúng là một người con gái kì lạ nhất trong những người kì lạ nhất.

.

Sau khi cùng cô bạn thân thanh toán mấy tô phở cùng vài cái bánh mì dưới căn tin, Nim trở về lớp với cái bụng căng đầy. Tú Vân bây giờ trở thành tâm điểm của mọi sự chú ý. Nhưng người ta cũng sẽ sớm quên thôi, vì ở trường này, vụ tỏ tình với hotboy thì luôn luôn có nên dần dần đã trở thành “nền nếp”. Có lẽ vì thế nên Tú Vân chả may mảy lo lắng hay sợ sệt gì, vẫn ung dung cùng Nim đi quanh trường.

.

Tan học....

.

Nim xách ba lô lên vai rồi bước ra cổng. Hôm nay có Tú Vân nên chắc chắn cô bé sẽ không phải đi bộ về. Nim nhảy lên vỉa hè đứng đợi.

.

Vài phút sau thì Angle cũng bước ra. Cái mặt thiên thần vẫn lăm lăm lỳ lỳ khiến mấy nữ sinh vốn hâm mộ cậu nhóc cũng phải kiếm đường tránh đi, không thì dễ bị ăn họa oan uổng.

.

Trước khi vào xe, Angle ngẩng mặt lên nhìn Nim. Cái ánh nhìn có gì đó trách móc, hờn giận. Nim hơi hồi hộp. Lần đầu tiên thấy cậu nhóc đối xử với mình như thế.

.

Brùm...brùm...brùm....

.

Ầm...ầm....ầm....

.

Á...á...á...

.

Những âm thanh đáng sợ nổi lên khiến tất cả mọi người xung quanh đều giật mình ...

.

Một chiếc xe mô tô phân khối lớn không biết từ đâu lù lù xuất hiện phóng thẳng về phía Nim mặc dù cô bé đang đứng trên vỉa hè. Nếu không có cái níu tay kịp thời của Angle thì chắc Nim đã lên trên đó để làm một thiên thần thực thụ rồi. Khuôn mặt cô bé xám ngắt không còn giọt máu, cả hai lần trên vỉa hè chẳng khác nào phim hành động. Chiếc áo sơ mi trắng của Angle đã biến màu, Nim đỡ dẫn ôm chặt lấy người của cậu nhóc. Kẻ sát thủ quay đầu nhìn lại, ném một ánh nhìn tức giận rồi phóng nhanh mất hút, để lại những vệt khói mờ mờ.

.

- Không sao chứ? Bạn không sao chứ? – Angle hốt hoảng nhìn khuôn mặt bạc nhợt của Nim.

.

Nim chỉ kịp gật đầu xong thì lịm hẳn...

.

.....

.

Bệnh viện!

.

Đây là lần thứ 2 Nim được phúc phận ở nơi này!

.

Theo tình hình trước mắt thì cô bé không bị hề hấn gì, chỉ vì hoảng sợ quá nên chết lâm sàn và có một số vết thương nho nhỏ ở tay chân. Nhưng chừng đó thôi cũng đủ để hồn phách Angle lạc lên mây.

.

Sự thật thì sau khi Nim ngất, tên ám sát đã bị người của Angle phóng xe rượt theo và “hành xử” ngay tại chỗ. Khỏi nói cũng biết ai là người đứng đằng sau vụ này...

.

- Bạn tỉnh rồi à? – Angle vồn vã hỏi thi thấy Nim choàng mắt tỉnh dậy.

.

Cô bé sau một hồi ngơ ngác cũng mỉm cười gật đầu.

.

- Bạn làm tôi lo chết đi được! – Angle nhăn nhó cầm tay Nim.

.

Vì không thể nói được nên Nim đành phải lấy tay vỗ vỗ vai cậu nhóc thay cho một lời an ủi và xin lỗi.

.

- Thôi bạn cứ nằm đi! Miễn là bạn thấy tôi là được, không cần phải nói gì đâu! – Angle mỉm cười, một nụ cười rất hiền nhưng thoáng chút chua xót.

.

Bấy giờ Nim mới chợt nhận ra Angle cũng bị thương, hình như là nặng hơn cô bé. Bằng chứng là một chiếc băng trắng nằm ngay trên trán. Nim hốt hoảng chạm nhẹ vào đó.

.

- O! Không sao cả! Bị trầy da chút thôi!

.

Nim nheo mắt lại tỏ vẻ có lỗi, nếu như không phải vì cô bé thì Angle cũng đâu đến nỗi...

.

- Uh thì cũng hơi đau! Tôi vốn dĩ cũng giữ gìn “nhan sắc” lắm chứ! Bị một vết thương nằm ngay trên mặt thế này tôi cũng hơi khó chịu, nhưng vì bạn thì tất cả không thành vấn đề. – Angle cười cười.

.

Và thế là Nim lại đỏ mặt. Thật ra Angle quá tốt với cô bé. Tốt đến mức đôi khi khiến Nim không khỏi nghi ngờ...

.

- Mà này! Tôi vẫn chưa hết giận bạn đâu đấy! Tối hôm qua bạn bỏ đi đâu mà làm tôi chạy đôn chạy đáo tìm thế hả? – Angle tỏ vẻ tức giận.

.

Nim định hươ hươ tay giải thích thì Angle cầm tay chặn lại.

.

- Sorry! Tôi quên mất! Bạn không phải nói gì cả! Đợi khi nào lành bệnh tôi “xử” bạn luôn một lần cho tiện! – Angle nháy mắt tinh nghịch.

.

Thế đấy! Cậu nhóc thiên thần lúc nào cũng đáng yêu như thế! Nhưng đừng quên cách đây vài tiếng Angle là một người như thế nào nhé!

.

Một ngày trời nằm ở bệnh viện, Nim thấy chán vô cùng tậ. Nếu là Devil, chắc cậu ta bắt Nim xuất viện từ lâu rồi. Nhắc đến ác quỷ, cô bé lại thấy buồn buồn. Có lẽ giờ này cậu nhóc đang ở bên cạnh người phụ nữ đó. Nói cho cùng, trong mắt Devil, Nim không là cái gì hết. Nghĩ thế nên cô bé thờ dãi, kéo chăn lên rồi nhắm mắt ngủ...Mong sao anh trai sớm trở về, có anh, tất cả sẽ trở lại bình thường...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 50: “ Lộ Diện Con Dâu Tập Đoàn Ist”

B

uối sáng thứ 2 ở bệnh viện...

.

Angle tất tả chạy đi mua đồ ăn sáng rồi bắt Nim thanh toán cho bằng được 2 tô phở, 2 cái trứng, và 2 ổ bánh mì. Hậu quả là khiến cô bé không tài nào thở nổi vì cái bụng quá sức chứa.

.

- Bạn đã no chưa? Nếu đói thì để tôi đi mua tiếp! – Angle ân cần hỏi.

.

Nim hốt hoảng xua xua tay, mặt vẫn còn nhăn nhó vì quá no.

.

Điện thoại reo...

.

Angle mỉm cười rồi ra ngoài nghe điện thoại...

.

Nim ngồi ngao ngán nhìn đồng thức ăn mình vừa mới thanh toán xong, tự khâm phục bản thân vì càng ngày càng lên level trong việc ăn uống.

.

Râm...

.

Nim giật mình nhìn ra cửa phòng.

.

- Hello! Bạn bị vậy sao ko nói cho mình một tiếng hả?

.

Tú Vân hốt hải chạy vào. Đúng là nhóm trưởng nhóm siêu trọng có khác. Đi tới đâu đều để lại âm vang hoàng tráng đến đó. Cái cửa phòng có lẽ phải thay chốt sau cái mở cửa đầy năng lượng của Tú Vân.

.

(Hì! Mình không sao! Chỉ bị xây xát nhẹ thôi à!) – Nim cố trấn an cô bạn thân.

.

- Nghe Angle nói bạn bị người ta tấn công. Mình lo lắm ý! Mà...- Tú Vân đột nhiên hạ giọng, mặt đo đỏ.

.

(Sao thế???)

.

- Bạn không tin nổi đâu! Chính Angle đã gọi điện thoại cho mình đấy! Trời ơi! Cái giọng sao mà đáng yêu, nhẹ nhàng, tình cảm đến thế cơ chứ! Cậu ấy bảo mình tới chơi với bạn cho đỡ buồn! – Tú Vân vừa kể vừa diễn tả cảm xúc khiến Nim trở mặt nhìn.

.

(Bạn hạnh phúc đến thế cơ à?)

.

- Chứ sao nữa! – cô nhóc vẫn thơ thẩn với những tưởng tượng viễn vông trong đầu.

.

Nim thở dài một cái rồi lắc đầu, thương cô bạn thân đã vướng vào lưới tình quá nặng.

.

- À mà này! – Tú Vân như sực nhớ ra điều gì, lôi từ trong cặp một tờ tạp chí rồi chìa ra trước mặt Nim.

.

- Dù tụi mình là bạn thân, nhưng nói thiệt nhìn cái này mình vẫn thấy ức ức! – Tú Vân phụng phịu.

.

Nim ngơ ngác không hiểu chuyện gì. Cầm lấy tờ tạp chí trên tay Tú Vân...

.

Và tất cả như tối sầm lại trước mặt Nim khi trang bìa của tờ tạp chí là cảnh Angle hôn vào má Nim trong bữa tiệc hôm nọ. Tệ hại hơn nữa là phía dưới bức ảnh còn nhấn thêm một hàng chữ màu đỏ đậm với nội dung: “Đã lộ diện con dâu tương lai của tập đoàn IST”!

.

- Này! Bạn sao thế???? – Tú Vân hươ hươ tay trước khuôn mặt nghịch đi vì ngỡ ngàng của Nim.

.

(Cái này bạn lấy ở đâu thế?)

.

- Trời! Thì ở quầy báo chứ sao! Mà giờ thì cả trường mình ai cũng có. Bạn trở thành cái tên hot rồi đó! Nghe nói tờ tạp chí mới ra lò vào 1h chiều hôm nay mà chỉ sau 1 tiếng đồng hồ đã bán hết sạch sẽ không còn một tờ nào cả!

.

Nim tròn mắt rồi thở dài thườn thượt. Sóng gió đã bắt đầu nổi lên rồi!

.

- Sao mặt bạn bí xì thế ? Mình chỉ đùa thôi chứ mình có giận hay ghen ghét gì với bạn đâu! Dù có thích Angle thật nhưng so với tình bạn mấy năm gắn bó giữa hai đứa mình thì cậu ấy chỉ là con muỗi thôi! – Tú Vân cười khi khi vỗ vai Nim động viên.

.

Nim cũng biết vậy nhưng chẳng thể bình tâm được. Rồi sẽ có hàng tá rắc rối xảy đến với cô bé. Kiểu này làm sao sống nổi. Nim cầm tờ tạp chí trên tay rồi buồn bã nằm xuống nhắm mắt ngủ. Tú Vân biết ý nên cũng lặng lẽ ra về...

- Mong là bạn không thích Angle, nếu không, mình không biết mình sẽ làm gì đâu....

.

Đó là những lời nói của Tú Vân khi đóng cánh cửa phòng cho Nim, tất nhiên là cô bé không thể nghe thấy được...

.

Có thể gọi đó là một sự ghen ghét “ có văn hóa”. Tú Vân cũng là con người mà, làm sao có thể rộng lượng và vị tha đến mức ấy được...

.

.....

.

- Bạn dậy rồi à??? – Nim giật mình khi thấy Angle đang nhe răng cười trước mặt mình.

.

- Cái này là...- Angle nhú mày lại khi nhìn thấy cuốn tạp chí trên tay Nim.

.

Khuôn mặt cô bé buồn rĩ rượi. Angle thoáng nhìn rồi cũng mỉm cười.

.

- Không giận tôi chứ???

.

Nim chả nói gì. Nếu có giận cũng không làm gì được.

.

- Bạn cũng không cần phải lo lắng quá đâu! Rồi mọi chuyện sẽ dần đi vào quên lãng. Cách tốt nhất để xoa dịu dư luận chính là im lặng với nó. Thật ra...tôi làm như thế cũng vì một mục đích khá cá nhân, thế nên tôi mới xin lỗi bạn trước khi thực hiện...- Angle ấp úng.

.

Nim nhìn với ánh mắt dò hỏi.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 51: Những Sát Thủ Lạ Mặt

Thực ra, tôi cần phải làm thế để trì hoãn lại một cuộc hôn nhân ép buộc từ phía gia đình.

T

ôi thì không muốn kết hôn, nhưng bố mẹ lại muốn tôi lập gia thất sớm để có người nối dõi. Người con gái đó cũng không muốn kết hôn với tôi. Nếu gia đình tôi nhìn thấy bức hình này, họ sẽ phải dừng lại việc hôn lễ. Vì cô dâu không phải là người ấy...- Angle “thành khẩn khai báo”.

.

Nim ngỡ ngác một hồi rồi cũng hiểu ra. Nhưng chợt cô bé lại có thêm thắc mắc. Nim vớ vột tờ giấy với cây viết.

.

(Nhưng lỡ may bố mẹ bạn bắt tôi phải lấy bạn thì sao????)

.

- Ha ha! Không có chuyện đó đâu! Vì họ lựa con dâu trên những tiêu chuẩn rất khắc nghiệt, bạn không thể nằm trong danh sách đó nên không phải lo. Thực ra đây cũng chỉ là giải pháp tạm thời thôi, trước sau gì họ cũng bắt tôi lấy người ấy. Trừ phi... - Angle đột ngột dừng lại, ánh mắt đầy hàm ý hướng về phía Nim.

.

Cô bé thận trọng lùi người lại phía sau, không quên chìa ra mảnh giấy...

.

(Trừ phi gì cơ????)

.

- Trừ phi...chúng ta có con! – Angle mỉm cười.

.

Nim sửng sốt quay mặt về phía khác. Angle đang nói cái gì thế cơ chứ???
Mặt cô bé đã bắt đầu đỏ lên.

.

- Ha ha! Bạn không cần phải sợ hãi như thế! Chuyện đó không thể xảy ra đâu. Bạn nhát gan quá! Thôi! Tôi làm thủ tục xuất viện rồi, bạn thay áo quần đi rồi tôi đưa bạn về nhà! – Angle xoa xoa đầu Nim cười xòa rồi đứng dậy ra khỏi phòng.

.

Tim cô bé vẫn đập thành thịch. Càng lúc Angle càng khó hiểu và càng đáng sợ...

.

.....

.

6h30 tối.

.

Trên chiếc xe màu trắng, Nim cùng Angle trở về nhà cô bé. Cảm giác được về nhà mới thoải mái làm sao. Nim hứng khởi cười tươi. Angle nhìn sang, khuôn mặt thoáng rạng lên nhưng cũng không nói gì.

.

Còn cách vài mét nữa là tới nhà...giàn hoa giấy màu đỏ tươi đã thấp thoáng đằng kia, nhưng sao mà trông chúng không được đẹp như ngày thường.

.

Chợt điện thoại Nim reo lên, là số của anh trai. Cô bé thấy lạ, có bao giờ anh trai gọi đâu, chỉ toàn nhắn tin thôi vì Nim làm sao nói chuyện được mà gọi. Cô bé bối rối nhưng cũng nhấn nút nghe, lòng đã cảm thấy một cái gì đó không lành.....

.

- A lo! Cưng đang ở đâu đấy! Cưng nghe được điện thoại tức là không bị gì rồi! Mau mau rời khỏi nhà ngay, đừng về đó nữa, nghe lời anh, nhanh chạy đi, không thì em bị tụi nó giết mất! Chạy đi em! Chạy đi em!

.

Ba chữ “ Chạy đi em!” vang lên trong đầu Nim cùng lúc với một âm thanh đáng sợ nổi lên. Một chiếc gậy sắt không biết từ đâu đập thẳng vào cửa trước của xe ô tô mà Nim mà Angle đang ngồi làm tấm kính bị chấn động nhưng rất may là không bị vỡ. Rồi mấy chục tên bịt mặt xuất hiện đứng bao vây chiếc xe. Angle giật mình nhìn ra...

.

- K.h.ố.n n.ạ.n! Mày lái xe vượt khỏi tụi nó đi! – Angle la lớn.

.

Tên tài xế hốt hoảng tăng ga quay vô lăng nhưng chiếc xe vẫn đứng yên tại chỗ.

.

- Không được rồi cậu chủ ơi! Tụi nó đã đâm thủng lốp xe rồi! – tên tài xế đau khổ quay mặt lại thông báo.

.

Khuôn mặt Angle biến sắc. Nim vì quá sợ hãi nên bất động như người mất hồn.

.

Những tên áo đen xung quanh xe tới tấp đập vào thành ô tô, cất tiếng quát lớn:

.

- Con bé kia! Ra đây đi!

.

Angle vội vàng cầm điện thoại lên rồi bấm thoãn thoắt.

.

- A lo! Tụi bây ở đâu thế??? Tốt! Nhanh tới đây ngay, tới ngay ngôi nhà có giàn hoa giấy. Nhanh lên!

.

Cậu nhóc khá là bình tĩnh. Quay sang phía Nim trấn an, bên ngoài lũ người áo đen vẫn đang đánh túi bụi vào cửa kính của xe.

.

- Không sao! Tụi nó không làm gì được đâu! Kính xe thuộc loại kính chống đạn nên ko bị vỡ được!

.

Nim sợ hãi ôm chầm lấy Angle. Cô bé không tin được chuyện gì đang xảy ra...

.

Tên tài xế đột ngột hốt hoảng quay lại:

.

- Cậu chủ ơi! Không ổn rồi! Nếu chúng nó cứ đánh như thế này thì xe bị nổ mất!

.

Angle nhíu mày. Nim run bần bật. Đầu óc cô bé quay cuồng, Nim chưa bao giờ nghĩ mình đã làm việc gì có lỗi lớn đến mức phải bị xử lý theo cách này. Anh trai thì không biết đang như thế nào??? Khuôn mặt Nim tái nhợt nhìn ra lũ người chung quanh, chúng nó như muốn ăn tươi nuốt sống cô bé. Mọi chuyện thật hỗn loạn...

.

Những giọt mồ hôi đã xuất hiện trên gương mặt của Angle, cậu nhóc nắm chặt tay Nim, mắt vẫn kiên định hướng về phía trước, miệng lầm nhẫm cái gì đó mà chính Nim cũng không hiểu được...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 52: Hoàng Hôn

T

Trời càng lúc càng phủ bóng tối, những bóng đèn cao áp hai bên đường đã được bật lên....

.

Và một thứ ánh sáng chói mắt xuất hiện, là người của Angle...

.

Vừa lúc thành xe ô tô bị đánh thủng mốp vào trong thì đàn em của cậu nhóc tới. Nếu chậm chút nữa thì chắc tất cả đã cùng nhau xuống dưới đó rồi...

.

Thế là một cuộc hỗn chiến lại xảy ra, cũng may lực lượng của Angle đông hơn nên tụi áo đen cũng dần dần tản đi. Nhân cơ hội đó, cậu nhóc mở chốt trong của cửa xe rồi dẫn Nim chạy thật nhanh sang phía chiếc xe mà lũ đàn em đem tới. Mọi thao tác của Angle rất nhanh chóng, chỉ trong vài chục giây ngăn ngủi cậu nhóc đã mở xe, tra ổ khóa, đạp ga...Chiếc ô tô phóng như bay thoát khỏi con hẻm. Nim ngoái đầu nhìn, tim vẫn đập thình thịch, nhìn trong thứ ánh sáng mờ mịt đằng sau có những con người đang đánh nhau không thương tiếc...

.

- Chúng nó không sao đâu! Không chết được đâu! – Angle vừa nói vừa tăng tốc. (“ Chúng nó” ở đây ám chỉ người của cậu nhóc).

.

Nim thần thờ quay lại. Gương mặt vẫn bạc nhợt vì sợ hãi. Chợt cô bé nhớ ra điều gì liền cầm di động và bấm liên tục, nhưng tín hiệu ở đầu dây bên kia chỉ là những âm thanh tút tút...khó chịu. Đó là số của anh trai Nim...

.

.....

.

Xe dừng lại trước ngôi nhà ở ngoại ô. Và đó chính là nhà của bác Lan, người bác sĩ đã băng bó chân cho Nim lần trước.

.

Angle mở cửa xe bước ra rồi chạy sang phía Nim mở cửa. Nhưng cô bé vẫn ngồi im bất động, cú sốc tinh thần vừa qua khiến Nim không thể nào bình tĩnh được.

.

- Mọi chuyện đã qua rồi! Xuống xe thôi! – Angle hạ giọng an ủi rồi cầm tay Nim dẫn ra.

.

Sau khi Angle bấm chuông, cánh cổng từ từ mở ra. Bác Lan ngạc nhiên nhìn 2 đứa:

.

- Sao thế? Hai cháu có chuyện gì à???

.

- Dạ vâng! Vào nhà cháu sẽ nói cho bác nghe! – Angle mệt mỏi cầm tay Nim dẫn vào.

.

Trong lúc Nim vào nhà vệ sinh thì ngoài phòng khách, Angle đã kể hết cho bác Lan nghe mọi chuyện.

.

- Con bé chắc là đang sốc lắm!

.

- Vâng! Vì thế cháu mới đưa đến chỗ bác, hiện tại có lẽ bạn ấy chưa thể về nhà được, cháu muốn nhờ bác cho Nim ở lại đây ít hôm để tinh thần bạn ấy ổn định lại.

.

- Uh! Thế cũng được!

.

Trong phòng vệ sinh.

.

Nim đang đứng một mình trước gương, khuôn mặt ướt đẫm nước. Lúc này đây, sự lo lắng còn lớn hơn nỗi sợ hãi, Nim lo cho anh trai, lo đến thắt ruột. Chắc chắn anh ấy đang gặp nguy hiểm. Cô bé hoảng sợ lắc lắc đầu, vừa thầm cầu nguyện cho anh trai bình an vô sự. Nếu anh trai có mệnh hệ nào, chắc Nim sống không nổi mất!

.

.....

.

Đã ba ngày trôi qua cô bé ở lại nhà bác Lan. Nhờ có bác ấy mà tinh thần Nim đã trở lại bình thường. Ba ngày cũng là khoảng thời gian Nim không đến trường vì không còn đủ tâm trí để tập trung cho học tập.

.

- Cháu đã ổn chưa?

.

Nim gật đầu mỉm cười, chìa ra tờ giấy với hàng chữ nhỏ.

.

(Cám ơn bác! Làm phiền bác quá!)

- Không sao! Có cháu ở cùng thế này bác cũng thấy đỡ cô đơn!

.

(Có lẽ thứ hai cháu sẽ đi học lại!)

.

- Uh! Phải đi học chứ! Ngồi đó chơi bác vào bếp làm điểm tâm! Phụng nó tới liền đó! – bác Lan cười hiền từ rồi đứng dậy đi vào trong.

.

Nim ngồi một mình, thở một hơi thật sâu rồi nhìn ra cửa sổ. Khung cảnh ở đây thật đẹp và bình yên. Đặc biệt là có những hàng lau phất phơ trong gió

như một vũ điệu thần kì của tạo hóa. Nim mê mẩn ngắm nhìn mà quên đi rằng Angle đã đứng sau lưng từ lúc nào. Cậu nhóc nhẹ nhàng cúi người xuống kề sát mặt Nim thầm thì:

.

- Mấy cây lau ấy đẹp đến thế à? Đẹp hơn cả tôi sao?

.

Nim giật mình quay mặt lại thì hứng trọn một nụ hôn vào má của Angle

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 53: Căn Nhà Có Giàn Hoa Giấy....

K

K

Ông phải lỗi của tôi nhé! Ai bảo bạn quay mặt về phía tôi làm gì! – Angle nhồm người đứng dậy cười khì khì bao biện cho hành động tội lỗi vừa rồi.

.

Nim vừa đỏ mặt vừa bực mình, lấy tay xoa xoa má rồi ném cho cậu nhóc một cái nhìn “oán hận”.

.

- Bạn biết giận là tốt! – Angle chẳng những không sợ mà còn thấy thú vị.

.

Nim dự tính sẽ đá cho cậu nhóc một cú thật đau vào chân nhưng tiếng bác Lan từ trong bếp vọng ra khiến Nim đành “nuốt hận vào trong”.

.

- Phụng tới rồi à! Vào bác nói cái này xú!

.

Cậu nhóc nghe thế thì hí hửng chạy vào, không quên tặng cho Nim một cái nháy mắt tinh nghịch khiến cô bé gần như bốc hỏa.

.

Bữa ăn sáng diễn ra khá vui vẻ chỉ trừ việc Angle không ăn mà cứ nhìn Nim chăm chăm làm cho bác Lan cũng phải giận mình:

.

- Sao cháu không ăn mà cứ nhìn Nim hoài vậy???

.

Nim cũng trân trân mắt nhìn Angle bực bội.

.

- Tại bạn ấy buồn cười quá thôi!

.

Angle cười cười rồi cúi xuống ăn. Miếng bánh mì mới trôi ngang cuống họng của Nim đã vì cái câu nói đó và đứng luôn không chịu “đi tiếp” xuống dạ dày. Nim vội vã lấy li sữa uống lấy uống để.

.

- Không sao chứ cháu? – Bác Lan ái ngại.

.

Nim tuy đang rất rất “có sao” nhưng vẫn cố gắng xua xua tay. Angle lại được phen cười tức tưởi.

.

.....

.

(Tôi muốn về nhà!) – Nim rụt rè chìa tờ giấy trước mặt Angle.

.

Cậu nhóc đang uống nước thì ngoảnh mặt lại nhìn Nim.

.

- Về nhà???

.

Nim gật gật đầu.

.

Angle im lặng một hồi lâu rồi cũng đồng ý.

.

.....

.

Chiếc xe màu trắng chở Nim về lại con ngõ cũ, giàn hoa giấy vẫn đỏ tươi lấp ló phía đằng xa, cô bé thở dài buồn bã...

.

Từ hôm đó đến giờ Nim và anh trai mất liên lạc, không đêm nào là Nim ngủ yên được, toàn là mơ thấy ác mộng, nhìn cô bé bây giờ trong ốm hẳn đi...

.

Xe dừng lại...

.

Căn nhà đáng yêu che chở 2 anh em Nim suốt mấy chục năm trời giờ đã thành một đồng đống nát. Tụi nó đã đập nát căn nhà, phá hỏng tất cả. Nhưng may thay là chúng không làm gì giàn hoa giấy, giàn hoa giấy vẫn đỏ tươi vươn dài ra quanh chiếc cổng thể hiện một sức sống bền bỉ và mạnh mẽ. Nim lấy tay khẽ gạt đi giọt nước mắt. Cô bé ngược lên nhìn lại căn nhà một lần nữa, những kỉ niệm với anh trai lại ùa về, đó là khi hai anh em cùng nhau nấu nướng, Nim vụng về nên làm đứt tay anh trai, đó là khi hai anh em cùng ngủ chung một giường, tay anh Quốc đè lên cổ khiến Nim không thở được, và cả những tiếng cười giòn giã của những trận gậy gỗ rồi làm hòa của hai anh em... Thôi, từ nay thế là hết, nó đã tan nát cả rồi, nó đã trở thành tro bụi cả rồi...

.

Và Nim bật khóc nức nở, cô bé nất lên từng tiếng nghẹn ngào, Nim khuyu gối xuống, nước mắt hòa vào trong cát khiến nền ướt đẫm. Angle không nói gì, chỉ vỗ nhẹ vào vai cô bé và đứng lặng yên. Đôi khi, im lặng là một sự an ủi lớn nhất...

.

.....

.

Vấn đề được đặt ra bây giờ là Nim ở đâu??? Nhà không còn nữa, mà người thân thì cũng không có, ba mẹ giờ thì đã có gia đình riêng, đã từ lâu không còn quan tâm liên lạc gì với hai anh em.

.

- Trước mắt bạn cứ ở nhà của bác Lan vậy! – Angle mỉm cười vừa lái xe vừa nhìn sang Nim.

.

Nim tựa đầu vào thành xe, im lặng không phản ứng gì. Đột ngột Angle tăng tốc, chiếc xe lao nhanh khiến cô bé giật mình đẩy người ra phía trước. Nim trở mắt nhìn Angle.

.

- Tôi không thích bạn như thế này chút nào! Hôm nay tôi phải giúp bạn thay đổi không khí mới được!

.

Nim không hiểu được cậu nhóc muốn làm gì, chỉ kịp vịn chặt vào cái dây an toàn trước tốc độ “nhanh như vũ bão” của chiếc xe.

.

- Tới rồi! Xuống thôi! – Angle thắng xe mạnh rồi nói.

.

Nim hoảng hồn, này giờ cô bé chỉ toàn nhắm nghiền mắt lại vì quá sợ hãi, lúc này đây mới dám mở mắt nhìn xung quanh. Đây là đâu nhỉ???

.

- Xuống xe nào! – Angle chạy lại mở cửa xe rồi cầm tay Nim lôi ra ngoài.

.

Nếu nói chính xác thì đây là một quán bar. Nhưng so với mấy quán bar khác trong thành phố thì quán này rộng hơn nhiều, lại còn rất sang trọng. Nhìn sang hai bên thì toàn xe là xe, chắc lại là một chốn ăn chơi nào đó của dân giàu có.

.

Nim khựng lại. Cậu nhóc ngạc nhiên:

.

- Sao thế??? Bạn sợ à??? Đây là một nơi hoàn toàn lành mạnh, không giống mấy bar khác đâu! Yên tâm! Đã bao giờ Nhật Phụng này làm điều gì hại bạn chưa? – Angle trấn an Nim.

.

Nhưng dù thế nào đi nữa thì Nim vẫn không muốn vào. Cô bé lắc đầu quầy quậy.

.

- Lúc này bạn cần phải được giải tỏa, nếu về nhà không khéo bạn lại chạy vào phòng khóc um lên thì tôi chịu không nổi đâu! – Angle vừa cười vừa mếu lôi Nim vào trong.

.

Cuối cùng thì cô bé cũng phải nghe theo Angle. Chiếc cửa kính tự động mở ra, cậu nhóc cầm tay Nim dẫn sâu vào bên trong. Hai bên hành lang là những người phục vụ trong những bộ đồng phục khá lịch thiệp đứng cúi chào. Xem chừng vô cùng có quy tắc.

.

Trong này cũng không tối tăm như Nim tưởng. Nó có rất nhiều đèn với đủ mọi hình dáng nhìn khá bắt mắt. Đi hết hành lang thì Nim hoảng hồn khi thấy trước mặt mình là rất rất đông người, đèn đóm thì bát nháo hắt lên, nhạc nhẽo âm âm khiến tai cô bé lùm bùm. Nhìn về phía trước thì thấy một

anh DJ nào đó đang “thăng” hết cỡ với những điệu nhạc giật giật. Mấy trăm con người đang vui vẻ cười đùa nói chuyện, một số thì đứng trên sàn nhảy những điệu không giống ai. Nim ớn lạnh nhìn Angle.

.

- Có gì đâu! Bar nào mà chẳng thế! Người ta đến bar để làm những việc như vậy mà! – cậu nhóc nhún vai.

.

Thế là Angle dẫn Nim tới một chiếc bàn trống gần với quầy rượu. Cô bé không quen với mấy cái ghế cao này nên khá là vụng về trong việc ngồi lên. Nhìn xung quanh toàn người là người mà Nim chóng mặt. Angle gõ nhẹ vào tay cô bé rồi hỏi:

.

- Uống gì? Nước hoa quả nhé? Hay là rượu? – Angle lại nháy mắt tinh nghịch.

.

Nim ngơ ngơ một hồi rồi đưa tay chỉ số 1, tức là chọn nước hoa quả, cậu nhóc gật gù rồi đứng lên tiếng tới phía ông anh nào đó đang lắc lắc cái hộp trên tay ở quầy rượu.

.

Nim ái ngại nhìn quanh. Toàn là người bằng tuổi cô bé và nhỏ hơn thôi. Trông ai cũng sành điệu cả.

.

- Sao mặt cậu buồn thế nhỉ???? Đi với tôi khiến cậu khó chịu vậy sao?

.

Một giọng nói của nữ giới vang lên sau lưng Nim. Nếu là bình thường thì chẳng việc gì Nim phải quay lưng lại hay để ý. Nhưng đây là một giọng nói khá quen. Nó rất ấn tượng với cô bé. Theo phản xạ, Nim quay lại nhìn...

.

Và nhanh như cắt, Nim quay người lại, tim đập thành thịch. Đúng như suy đoán của cô bé, đó là người đã suýt cho Nim lên thiên đàng. Nhưng điều đó cũng không đáng sợ bằng sự xuất hiện của người đó. Con người có ánh mắt sắc lẹm khuất sau hàng mi buồn... Phải! Đó chính là Devil...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 54: Nỗi Lòng Của Angle

S

ao lúc nào số phận cũng đẩy Nim đụng mặt Devil vậy nhỉ???? Cô bé cúi đầu xuống nhăn nhó. Cũng may cậu nhóc chưa phát hiện ra Nim. Chắc tại mắc hạm hực vào cô dì ghê “ đã có chồng mà chưa trót đời” của mình. Nhìn chị ta hôm nay trẻ hẳn ra, dầu gì thì cũng mới 18 tuổi như Nim, biết ăn mặc một chút thì teen ngay. Một chiếc quần jean bó sát chân với mấy đường rạch một cách cố ý ở đùi. Một chiếc áo ba lỗ màu đen với mấy chục chiếc vòng tay đủ kiểu cộng thêm một chiếc mũ ngầu trên đầu và chiếc kính giả cận cách điệu. Nhìn thế thì ai có thể nhận ra một bà phu nhân quý phái lịch lãm ngày nào của ông chủ tập đoàn Russ! Còn Devil thì khỏi phải bàn, lúc nào cũng trung thành với màu đen, quần hộp đen, áo pull đen, kính đen, giày đen, chỉ có chiếc nhẫn cũng đôi bông tai là sáng loáng. Về mặt cậu nhóc không có gì là ưng ý khi phải đến mấy nơi này cùng với Nhã Trúc – dì ghê kiêm người yêu cũ của mình. Còn cô ta thì cứ vô tư cầm chặt tay Devil mà lôi vào trong. Những tiếng xì xầm đã cất lên nhưng ai cũng muốn được yên phận nên không dám hó hé gì nữa.

.

- Way you! Sao mà thần thờ thế? – Angle chìa hai ly nước trước mặt cô bé.

.

Nim hốt hoảng xua xua tay cười lấy lệ.

.

Angle hơi thắc mắc nhưng cũng không nói gì, đưa cho Nim cốc nước hoa quả rồi cũng ngồi xuống ngay bên cạnh cùng với một ly rượu trên tay.

.

Nim đưa ly nước lên miệng nhắm nháp, đầu óc thì vẫn nghĩ về Devil. Sao mà Nim cứ thấy giữa Devil và Nhã Trúc có một cái gì đó rất lạ, dù có tức giận đến mấy thì cuối cùng Devil cũng luôn nghe lời cô ấy. Nim thở dài và tự an ủi mình, khuyên nhủ bản thân nên sớm quên cậu nhóc đáng sợ đó đi.

.

- Bạn có biết vì sao lần đầu tiên tôi xuất hiện trước mặt bạn trong bộ dạng của một đứa lang thang không?

.

Câu hỏi không trúng chủ đề của Angle cắt ngang dòng suy nghĩ của Nim khiến cô bé bất ngờ, ngược mắt lên nhìn.

.

- Vì đó là cuộc sống mà tôi ao ước!

.

Nim ngạc nhiên.

.

- Chắc bạn bất ngờ khi nghe tôi nói như thế nhỉ! Nhưng đó là sự thật đấy! Không phải lúc nào cứ có tiền là sướng đâu, nhiều khi còn đau khổ hơn mấy kẻ nghèo vì họ không phải lo lắng và bận tâm những vấn đề rắc rối phức tạp mà hằng ngày tôi cũng như Devil phải đối mặt. Bạn có biết tôi ghét nhất là điều gì không?

.

Nim lắc đầu.

.

Angle đưa ly rượu lên miệng uống một hơi rồi mỉm cười vừa lắc lắc ly rượu vừa nói:

.

- Tôi ghét nhất bị người ta gọi mình là con nhà giàu! Ghét kinh khủng lắm! Vì kèm theo cái danh “con nhà giàu” ấy là biết bao sự đố kỵ, ganh ghét, mưu mô và thủ đoạn. Cuộc đời nó k.h.ố.n n.ạ.n ở cái chỗ đó! Có tiền thì chẳng bao giờ được yên thân!

.

Và rồi Angle cười ha hả, nụ cười chua chát thấy rõ. Nim chỉ biết lắc đầu. Giàu cũng có cái khổ của giàu.

.

- Thôi! Bạn quên những gì mà tôi vừa nói đi nhé! Nghĩ chỉ thêm nhức đầu thôi! Rượu tôi hết rồi, phải ra lấy ly khác đã! Chờ chút nhé!

.

Angle nhún vai một cái rồi đứng lên. Nim nhìn theo. Tự dưng thấy cậu ấy thật đáng thương...

.

Đang ngồi nhâm nhi ly nước hoa quả thả hồn theo điệu nhạc xập xình trong quán bar thì Nim giật mình khi có ai đó vỗ vai mình. Cô bé quay đầu nhìn lại thì hốt hoảng khi thấy ba tên con trai mặt mày họ hàng với “trâu ngựa” đang nhe răng cười nham nhở:

.

- Wây! Cô em đáng yêu quá! Sao mà lại ngồi một mình thế này! Có cần tụi này bầu bạn không???? – và hàng loạt những giọng cười “khả ố” nổi lên.

.

Nim bắt đầu run run. Cô bé khẽ mím cười rồi lấy tay xua xua tỏ ý từ chối.

.

- Không cần phải e sợ thế đâu cưng! Tụi anh chỉ muốn làm quen với em thôi mà! Phải không tụi mà? – tên đứng giữa cũng là người vỗ vai Nim vừa nói vừa cười đều nhìn mấy thằng bạn xung quanh.

.

- Đúng đúng! Ha ha! Lâu lâu mới gặp được một em “cây nhà lá vườn” như thế này mà!

.

Nim hoảng sợ thật sự. Nhìn về phía quầy rượu thì không thấy Angle đâu. Nơi này lại hoàn toàn xa lạ với cô bé...

.

Không nói không rằng cả ba thằng xúm vào cầm tay bá cổ Nim lôi đi khiến Nim vùng vẫy dữ dội. Đã không thể nói được lại gặp chuyện như thế này, thật là một sự xui xẻo quá đáng!

.

Ào.....

Mấy tên “trâu ngựa” đột ngột dừng lại khi thấy nước chảy rờn rờn trên đầu thặng đứng giữa. Hình như là rượu thì phải. Chưa kịp hoảng hồn thì không biết từ đâu có mấy cái ghế sắt lao thặng về phía tụi nó từ đằng sau khiến chúng ngã chồm xuống đất. Nim ngơ ngẩn nhìn lên. BẠN NGHĨ AI LÀ NGƯỜI CỨU NIM???

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 55: Những Kẻ Xấu Số

N

ếu bạn nghĩ đó là Angle.....

.

Thì cũng đúng....

.

Nhưng nếu bạn nghĩ đó là Devil....

.

Cũng không sai...

.

Vì sự thật thì cả 2 người đều “tấn công” một lúc!

.

Nim bần thần nhìn hai “anh hùng” vừa cứu mình mà tim giật liên hồi. Vì trước mắt cô bé bây giờ, ác quỷ đã hiện nguyên hình, còn thiên thần thì đã lột xác...

.

Hôm nay đúng là ngày tận số của ba tên “du côn” mà không “chuyên nghiệp” này!

.

Người “tươi” rượu lên đầu lữ chọc phá Nim là Angle.

.

Người phóng ghế vào đầu của ba tên lại là Devil (tại lúc đó Devil không ở gần đó, muốn giải quyết nhanh gọn thì phải dùng biện pháp đó thôi!)

.

Sau khi ba thằng đã nằm gọn dưới đất. Nhanh như chớp Devil bay tới dùng thắt lưng bằng da (cái thắt lưng hình như mượn của anh DJ thì phải???) quất tới tấp vào chúng một cách không thương tiếc. Một cách tra tấn rất... quý tộc! Nhìn Devil bây giờ thì ngay cả quý vương cũng phải khiếp sợ! Chưa dừng lại ở đó, Angle dùng năm đấm (vũ khí nguyên thủy) bầm nát tụi nó nhuyễn như tương khiến cả quán bar rùng mình kinh hãi. Tội chọc phá con gái nhà lành đúng là đáng trách thật nhưng không đến nỗi phải bị xử lý bi thương như thế, nhưng sai lầm của tụi này là ở chỗ chúng đã đụng vào nữ thần của cả “ác quỷ” lẫn “thiên thần” nên bị bầm dập như thế cũng là phải đạo! (tội lỗi! tội lỗi!).

.

Nim không còn biết làm gì hơn là đứng đó và ôm mặt sợ hãi. Chưa bao giờ thấy cả hai người đó đáng sợ như thế. Ác một cách tàn bạo!

.

Một sự thật mà Nim không thể hiểu là Devil và Angle đánh tụi nó tơi tả như thế một phần là vì trả thù cho Nim, nhưng một phần vì muốn giải tỏa những bức bối dồn nén bấy lâu nay trong lòng... Lẽ hiển nhiên 3 tên du côn trở thành những bao cát lý tưởng để trút giận!.

.

Và thế là cả quán bar được chiêm ngưỡng một màn “tra tấn” có một không hai.

.

Sau khi đã trút bỏ những khó chịu bức bối trong lòng, Devil quăng chiếc thắt lưng xuống đất rồi đứng dựa vào thành tường, gương mặt không chút biểu hiện. Angle thì túm tóc của tên cầm đầu, cũng là tên đã vỗ vai trêu ghẹo Nim, cười một nụ cười đáng sợ:

.

- Có đau không thế??? Chắc là đau lắm nhỉ? Nhưng lần sau nếu có tái phạm thì chắc không cần phải mất nhiều thời gian như thế đâu! Chỉ cần một nhát thôi! Hiểu chưa? – và cậu nhóc đập mạnh đầu tên đó xuống đất, phúi áo phúi quần đứng lên tiến về phía Nim.

.

Ai bảo Thiên thần là không có quyền nổi giận?

.

- Xin lỗi vì đã làm bạn sợ! Tôi thật là có lỗi mà! – nét mặt hiền từ của thiên thần lại trở về.

.

Nim đứng trơ như tượng gỗ. Có năm mơ cô bé cũng không ngờ Angle của mình lại tàn nhẫn và độc ác đến như thế!!!

.

- Đối với những thằng ác, cách tốt nhất để đối phó với nó là phải ác hơn nó! Bạn hiểu chứ? – Angle nhìn Nim chăm chăm.

.

Cô bé tái mét, người vẫn còn run rẩy. Angle cười khì khì cầm tay Nim động viên:

.

- Không sao không sao! Tất cả đã qua hết rồi!

.

Ngay lúc đó thì Devil cũng tiến lại phía Nim và Angle, hai tay vẫn bỏ trong bọc quần như phong cách vốn dĩ của cậu nhóc.

.

- Không sao chứ? – đó là lời hỏi thăm của Devil. Luôn ngắn gọn và súc tích!

.

Nim gật gật đầu. Nhưng cúi gầm mặt xuống. Tự nhiên cô bé không muốn nhìn thấy mặt Devil lúc này.

.

- Kể cũng có duyên nhỉ? Đi đâu cũng gặp nhau, phải không Nim? – Angle cười cười vỗ vai cô bé rồi nhìn sang Devil.

.

- Đúng là có duyên thật! – bà di ghê của ác quỷ cũng lù lù xuất hiện với giọng nói mỉa mai, nhìn Nim với một cái lườm đáng sợ.

.

Sau một hồi nói qua nói lại (cụ thể là chỉ có Angle và Nhã Trúc nói chuyện với nhau, còn Nim đứng yên, Devil thì không nói gì, chỉ hướng đôi mắt về phía cô bé, một ánh nhìn rất phức tạp: có cả thắc mắc, nhớ nhung, giận dữ và ... xa lạ!), bốn người ngồi chung một bàn và bắt đầu việc “trò chuyện” đúng mode của những người bạn lâu ngày gặp nhau. Thực sự thì Nim muốn về hơn, nhưng Angle nhất quyết không chịu. Devil thì nhăn nhăn mặt tỏ vẻ không đồng ý nhưng bị bà dì ghẻ cầm tay cầm chân níu lại. Thế đây! Một cuộc hội ngộ “ngoài mong đợi”!

.

- Lâu lâu mới được ngồi với nhau như thế này! Hôm nay phải chơi cho thật đã nhỉ? – bà dì ghẻ với giọng nói nửa đùa nửa thật cầm ly rượu lên miệng và uống cạn.

.

- Tất nhiên là thế rồi! – Angle cười tươi.

.

- Ok! – chị ta gạt đầu một cái rồi búng tay. Một người bồi bàn từ trong chạy nhanh ra đứng ngay bên cạnh, Nhã Trúc thầm thì gì đó với tên đó rồi sau vài giây, hắn chạy tọt vào trong rồi bê ra ... 10 chai rượu loại cực nặng và cũng cực đắt tiền.

.

Nim bàng hoàng nhìn đống rượu trước mặt mình. Không biết chị ta muốn bày trò gì đây???

.

Angle cũng Devil trợn tròn mắt kinh ngạc. Riêng cô dì ghẻ vẫn tủm tỉm cười.

.

- Đã mang tiếng là dân chơi thì phải chơi có đẳng cấp! Nào cô em! Lâu mới gặp mặt lại, thể hiện mình đi chứ? Bà chị này chưa từng mời rượu ai bao giờ đâu đó! Em là ngoại lệ đấy! – và chị ta cầm một chai rượu rót đầy rượu vào ly của Nim.

.

Chưa kịp biết chuyện gì đang xảy ra thì Devil cầm tay Nhã Trúc ngăn lại.

.

- Cô làm cái trò gì thế hả? Thôi ngay đi!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 56: Cuộc Chiến Của Những Mỹ Nhân

L

àm gì mà dữ thế! Tôi chỉ muốn tiếp đãi cho chu đáo bạn của cậu thôi mà! – chị ta cười mỉm, mặt không tỏ vẻ chút gì là sợ hãi.

.

- Chị ơi! Chị đừng đùa kiểu đó! Ai cũng biết chị là cao thủ, ông không bao giờ biết say, chị muốn có bạn thì chúng em sẵn sàng uống cùng chị, nhưng Nim thì khác! Chị thông cảm nhé! – Angle nhỏ nhẹ. Sự thật thì Angle chỉ sinh sau Nhã Trúc 4 tháng nhưng từ khi mới quen đến giờ lúc nào cậu nhóc cũng chỉ gọi bằng “chị”. Đó đã trở thành thói quen không sửa được.

.

- Ha ha! Cô em đúng là sướng thật nhỉ? Được hai mỹ nam quan tâm đến thế cơ đấy! – và chị ta lại nhìn Nim với một ánh mắt mà ngay cả Mai Sư Phong cũng phải rùng mình.

.

Nim ngỡ ngác một lúc. Nhưng ánh nhìn của Nhã Trúc làm cô bé tỉnh lại. Không hiểu vì sao mà lúc này đây Nim thấy ghét chị ta ghê gớm. Cái con người đó đã năm lần bảy lượt muốn giết Nim, dồn Nim vào chỗ chết trong khi cô bé không có thù oán gì với chị ta cả. Nghĩ đến đó, tự dưng Nim thấy nóng trong người, không nhắc thì thôi, đã nhắc thì khiến cho nổi thù hận dâng lên gấp bội. Trường hợp này rất đúng với câu “Cây muốn lặn mà gió chẳng ngừng”. Nim hiền thật đấy, yếu đuối thật đấy nhưng không phải vì thế mà dễ bị bắt nạt. Người ta đã từng nói, một con mèo khi nổi điên còn đáng sợ gấp trăm lần một con sư tử. Nim đang là một con mèo ngoan chuẩn bị “lột xác”!

.

- Thôi mà chị! Đừng đùa nữa nhé! – Angle cười khì khì.

.

- Cô đúng là quá đáng mà! Đi về thôi! – Devil nổi khùng đứng phắt dậy toan lôi Nhã Trúc đi.

.

Nhưng Nim đã nắm tay ác quỷ kéo lại.

.

Một giây sau đó...

.

Nim đã cầm ly rượu đầy tràn và đưa lên miệng uống một hơi cạn sạch trước con mắt hình viên bi của ba người còn lại...

.

Điều đáng ngạc nhiên hơn là cô bé hoàn toàn bình thường sau khi đặt chiếc ly không còn giọt rượu nào của mình xuống bàn. Chính xác là Nim vẫn hoàn toàn không bị gì cả, cứ như vừa uống nước lọc xong vậy! Còn có chút gì đó hửng khởi biểu lộ trên khuôn mặt nữa chứ!

.

- Nim! Bạn...bạn.... – Angle cầm khẩu.

.

Devil buông tay Nhã Trúc ra, sững sờ nhìn cô bé. Còn người ngạc nhiên nhất chính là cô dì ghẻ, cô ta ngồi xuống một cách loạng choạng suýt nữa thì làm rơi mấy chai rượu trên bàn xuống đất!

.

Ừ! Ai mà tin một cô gái như Nim lại có thể làm được điều đó????

.

Nhưng đã ai biết một sự thật rằng: Nim bị bệnh nghiện rượu chưa nhỉ? Mà còn là nghiện rất nặng nữa cơ!

.

Nguyên do vì sao Nim nghiện rượu tác giả sẽ giải thích sau. Còn bây giờ chúng ta quay lại tình hình của 4 nhân vật lúc bấy giờ nhé!

.

Nim sau một hồi ngồi im như tượng thì nở một nụ cười tươi rói. Chưa bao giờ “khát vọng” trả thù lại sôi sục mạnh mẽ trong người cô bé như lúc này. Nim cầm ly rượu bên cạnh rồi rót đầy tràn vào ly của Nhã Trúc. Cái này người ta gọi là “ăn miếng trả miếng”!

.

Xong xuôi đâu đấy cô bé mỉm cười thật tươi, tay mời Nhã Trúc uống. Rất là lịch sự!

.

Sau mấy phút bàng hoàng, dì ghẻ của chúng ta cũng lấy lại tinh thần. Người ta nói quả không sai, khi phái yếu đã nổi máu hơn thua thì đấng mày râu cũng phải quỳ gối thán phục, Nhã Trúc không chịu lép vế cầm ngay ly rượu

tu một hơi thật sạch. Dù gì thì bao nhiêu năm nay cô nàng cũng vang danh trong giới ăn chơi với danh hiệu “ nữ hoàng của tửu lượng”, báo hại mỗi lần uống rượu với chị ta, mấy ông lúc về nhà cứ phải nôn lên nôn xuống mấy đợt.

.

Xong phần mình, chị ta tặng cho Nim một ánh mắt hình viên đạn (loại đại liên) cùng với một ly rượu đã rót đầy!

.

Nim cũng không sợ mà nhìn lại, càng lúc cô bé càng “lỳ” đến mức đáng khâm phục!

.

5s...đó là con số cần thiết để Nim “thanh toán” xong ly rượu đó!

.

Vậy đấy, hai người con gái đáng yêu, dễ thương, xinh đẹp cứ đấu rượu như thế với tốc độ kinh khủng nhất đến mức có thể.

.

Chỉ tội nghiệp hai chàng trai của chúng ta, ngồi nhìn mà ngỡ ngàng đến không kịp thở. Cả Angle cũng như Devil dành tặng cho Nim một ánh mắt ngưỡng mộ cùng sự ngạc nhiên tột độ! Tửu lượng của Nim còn cao hơn cả Devil và Angle cộng lại! Đúng là một cô gái có đẳng cấp!

.

10 chai rượu trên bàn cứ vơi dần vơi dần...

.

Chai cuối cùng...

.

Bên phía Nhã Trúc đã có dấu hiệu say nhưng cô nàng vẫn kiên quyết “chiến” tới cùng!

.

- Thôi! Hai người dừng lại đi! – Angle sốt ruột ngăn lại.

.

- Dừng ư???? Tại sao phải dừng???? – cô dì ghẻ nổi quạu.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 57: Bản Lĩnh Của “Nữ Thần”

C

ô thôi đi! Uống thế về mà ông già phát hiện thì đừng trách! – Devil cũng tỏ ra phản đối, chả thằng con trai nào bình tĩnh được trước việc hai đứa con gái mới 18 tuổi cùng nhau thanh toán 10 chai rượu loại nặng đô nhất mà ngay cả mấy người đàn ông cũng không thể chịu nổi.

.

- Ha ha! Cậu lo cho tôi từ khi nào thế??? – Nhã Trúc cười khì khì vỗ vào má Devil (mặc dù đã say nhưng vẫn thâm+_+)

.

Nim thì mặt mày vẫn hồng hào, tươi tỉnh. Con số 10 không phải là “giới hạn” của cô bé!

.

Đột ngột cô di ghé đứng dậy lão đảo:

.

- Ngồi đó đợi nhé! Tôi vào nhà vệ sinh chút đã! Ha ha!

.

Bóng người phụ nữ khuất dần sau mấy bức tường. Nim chỉ ngồi yên mà nhìn theo, Angle và Devil cũng vậy.

.

- Bạn không sao chứ???? Đây là chai thứ 10 rồi đó! Loại này tôi chỉ uống được một chai là không thể chịu nổi rồi, thế mà bạn....- Angle chặc lưỡi khâm phục.

Nim mỉm cười lắc đầu. Gương mặt cô bé vẫn hồng hào.

Không hồng hào sao được khi lúc 5 tuổi, Nim đã uống hết một ly rượu, 10 tuổi đã lén ba uống hết một chai Champain, 15 tuổi đã uống thẳng cả ba mình – một ông chủ của công ty sản xuất rượu có tiếng, đồng thời cũng là người có tư lượng vào loại thượng thừa. Nim bị nghiện rượu nguyên nhân sâu xa là vì mẹ, tại lúc mang bầu mẹ của cô bé đã không ngần ngại mà uống rất nhiều (thời gian bà mang thai Nim cũng là lúc vợ chồng lục đục đứng bên bờ vực ly hôn), nguyên nhân trực tiếp là vì ba của Nim, lúc cô bé mới có 3 tuổi, trong một lần say rượu gây gổ với vợ, ông đã bắt ép Nim uống hết một ly rượu mạnh khiến suýt nữa Nim phải nhập viện vì bị cào ruột, nhưng không hiểu vì sao ngay từ giây phút đó cô bé trở nên thích thú với vị của rượu, mùi hương của nó và cái cách mà nó làm cho con người ta bị say. Càng ngày, Nim càng thích uống rượu. Và một điều đặc biệt nữa, là cô bé rất khó bị say, cho đến bây giờ, không ai có thể lý giải được khả năng đặc biệt này của Nim! Lúc tách ra sống riêng với anh trai để ba mẹ đi tìm hạnh phúc mới, Đỗ Quốc – tức anh trai Nim, đã phải rất khó khăn để giúp cô bé cai rượu (khi đó Nim mới có 16 tuổi), hầu như chai rượu nào có trong nhà đều bị Nim uống sạch với một tốc độ nhanh chóng đến khủng khiếp. Phải mất gần 1 năm Nim mới thôi cái thói quen uống rượu kì cục đó. Nhưng cứ hễ thấy rượu là lại phải uống. Rượu như là một “tri kỉ” có sức hấp dẫn kì lạ đối với Nim. Hồi này Angle hỏi Nim muốn uống nước hoa quả hay rượu, phải đấu tranh tâm lý dữ dội lắm thì cô bé mới chọn phương án thứ 1. Nhưng chính Nhã Trúc đã đụng chạm vào cái thói quen vốn đã tiềm tàng từ rất lâu trong con người cô bé. Và khi đã lên cơn ghiền, đừng nói 10 chai mà

có 20 chai đi nữa thì cũng không thành vấn đề với Nim. Chắc chắn là cô bé sẽ không say, nhưng khả năng bị ngộ độc vì uống quá nhiều rượu có thể xảy ra... Như lúc này đây, Nim đã cảm thấy đau đau ở bụng...

.

(Tôi cũng muốn vào nhà vệ sinh!) – Nim nín nhẹ áo Devil rồi huơ huơ tay.

.

Cậu nhóc nhíu mày một lát rồi gật đầu. Nim đứng dậy khỏi ghế và đi về phía toilet.

.

Các bạn không nên thắc mắc vì sao Nim không nói với Angle mà lại nói với Devil chuyện đi vệ sinh. Đơn giản là chỉ có Devil hiểu được ngôn ngữ của người câm, còn Angle thì phải cần có giấy bút thì mới hiểu được!

.

- Bạn ấy cũng vào toilet hả? – Angle nhìn theo Nim hỏi.

.

- Nhìn cũng đủ hiểu, hỏi làm gì! – Devil nhăn nhó, thực chất là cậu nhóc đang cực kì bất loạn khi nhìn thấy tử lượng trên trời của Nim, không ngờ đứa con gái yếu ớt mà cậu đã từng chê là “ vừa không nói được, vừa hậu đậu vụng về” lại có một khả năng tuyệt vời mà ngay cả những cao thủ như Devil muốn xách dép theo cũng không kịp!

.

Còn lại 2 chàng trai. Không khí im lặng. Mỗi người đang đeo đuổi những suy nghĩ riêng của mình.

.

Trong nhà vệ sinh!

.

Nim chạy nhanh vào một trong những chiếc phòng trong nhà vệ sinh rồi đóng cửa lại. Kinh nghiệm nhiều lần bị đau vì uống quá nhiều rượu đã giúp Nim giải quyết tình hình một cách dễ dàng. Cô bé lấy tay...móc họng cho nôn hết ra trước khi uống tiếp những chai rượu mới!?! (Hơi ghê ghê nhưng lúc này chỉ có cách đó mà thôi!)

.

Xong xuôi đâu đấy, Nim mở cửa phòng bước ra.

.

Cô bé giật mình khi nhìn thấy Nhã Trúc đang đứng ở lavabo trước mặt, qua tấm gương lớn của nhà vệ sinh, Nim nhìn thấy khuôn mặt không mấy thiện cảm của cô dì ghê....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 58: Nỗi Đau Của “Quý Nữ”

Thu hết can đảm, Nim tiến tới, xả nước rửa mặt, rút tờ khăn giấy lau sạch và bước ra coi như không để ý tới sự có mặt của Nhã Trúc.

.

-

T

ôi đã phải sống như một con chó ngay từ khi biết mặt cuộc đời này...

.

Giọng nói của Nhã Trúc cất lên khiến Nim dừng bước.

.

- 5 tuổi tôi đã phải bưng chài ngoài đời để bán từng chiếc bánh tráng kiếm tiền nuôi gia đình, 10 tuổi tôi đã phải đi phụ thợ hồ cùng ba mặc dù tôi là con gái, 14 tuổi tôi đã phải nếm cái gọi là chua chát của cuộc đời khi đi làm con ở cho nhà họ, bị người ta khinh rẻ, coi thường. Và cho đến bây giờ, mặc dù khoát trên mình một cái mác hào nhoáng là phu nhân của một tổng giám đốc nhưng tôi vẫn không được chính người chồng cũng như đứa con chồng yêu thương. Cô hiểu được nhưng nỗi đau đớn và nhục nhã mà tôi phải chịu đựng không??? Làm sao mà cô hiểu được chứ??? Mấy đứa con gái sinh ra trong nhung lụa như cô thì làm sao mà cảm nhận được! Ha ha...
- và cô ta lại cười.

.

Nim quay đầu lại nhìn Nhã Trúc, không ngờ cô ấy cũng phải chịu đựng những nỗi đau như thế...

.

- Tôi gặp Devil trong một hoàn cảnh rất đặc biệt. Và đó là người đàn ông đầu tiên, cũng là người đàn ông duy nhất coi tôi là một con người, đúng hơn là một đứa con gái đúng nghĩa. – chị ta hạ giọng rồi quay lại nhìn Nim, ánh nhìn có cái gì đó như sự van xin, nài nỉ.

.

- Năm tôi 16 tuổi, một hôm trời mưa to tôi bị ông cha dượng đánh đập phải chạy trốn dưới gầm cầu. Và tôi đã gặp Devil, cậu ấy cũng bị đánh giống tôi, người toàn là vết thương. Khi nhìn thấy khuôn mặt ấy, tôi đã biết rằng đó là người con trai của cả cuộc đời mình. Chúng tôi không thuộc cùng một tầng lớp, địa vị, nhưng cậu ấy đã thích và yêu tôi. Cô không biết tôi hạnh phúc đến mức nào đâu! Tôi đã từng nghĩ, tôi sẽ chấp nhận hi sinh tất cả, thậm chí là cả cái chết để được mãi ở bên cậu ấy. Tôi đã rất tự tin vì nghĩ rằng cậu ấy cũng chỉ có mình tôi, vì Devil là một kẻ rất chung tình. Vậy mà....- Nhã Trúc trừng mắt lên nhìn Nim, cái nhìn muốn ăn tươi nuốt sống kẻ đối diện.

.

- Cô đã cướp đi tình yêu của cả cuộc đời tôi! Tôi hận cô! Tôi muốn giết cô!
– Nhã Trúc chỉ tay vào mặt Nim đay nghiến.

.

Rồi đột nhiên cô ta bật khóc. Khóc rất to, tiếng khóc tức tưởi cứ vang lên xoáy vào trái tim của Nim. Cô bé không ngờ mình đã gây ra một nỗi đau lớn như vậy cho Nhã Trúc...

- Hức hức...Cũng chỉ vì tiền mà tôi cắn răng phản bội Devil để bước lên xe hoa làm vợ kẻ đáng tuổi cha mình, cũng vì tiền mà tôi trở thành một con đàn bà bị người đời khinh rẻ, họ coi tôi là kẻ đào mỏ, là một đứa con gái không có nhân cách, nhưng tôi không chỉ sống cho riêng mình, sau tôi còn có 4 đứa em, tôi phải sống 4 cuộc đời, tôi phải lo cho chúng, người đời có quyền khinh thường tôi, căm ghét tôi nhưng chưa bao giờ tôi nghĩ Devil lại có thể quay lưng với mình. Tôi đã chết đi từ cái ngày làm vợ ba của cậu ấy, nhưng cậu ấy không hiểu được nỗi đau khổ mà tôi phải chịu đựng, cậu ấy nghĩ rằng tôi yêu cậu ấy chỉ vì tiền. Hức hức...Cô có hiểu được cho tôi không????????? – cô ta càng khóc dữ dội hơn, Nim chỉ biết nín lặng.

.

- Tôi sẽ chết mất nếu không có Devil, vì thế cô làm ơn buông tha cho cậu ấy, làm ơn hãy quên đi cậu ấy, cô hạnh phúc hơn tôi rất nhiều rồi, hà cớ gì cô lại nhẫn tâm cướp đi lẽ sống cuối cùng của cuộc đời tôi?????????????

.

Nim không biết phản ứng như thế nào... Nhã Trúc đúng là đã say thật rồi, rất say....nhưng chính lúc này mới là con người thật của cô ấy. Nim thấy lòng buồn vô hạn, có cái gì đó như là day dứt, có lỗi trỗi lên trong tim cô bé. Thích Devil, phải chăng là một sự không nên?????????????

.

Nhã Trúc lấy tay lau nước mắt, thở mạnh một cái rồi lão đảo bước ra. Nim vẫn đứng đó, trong im lặng. Một người đàn bà có niềm kiêu hãnh cực lớn như cô ta mà đã xuống nước năn nỉ Nim chứng tỏ Devil quan trọng với cô ấy đến mức nào. Còn Nim, cô bé chợt nhận ra giữa mình và Devil chưa có một cái gì chắc chắn trong chuyện tình cảm, chưa ai bộc lộ tấm lòng của mình, trông chờ vào một thứ không có điểm tựa liệu có quá mạo hiểm hay không?????????????????

.

Suy nghĩ hồi lâu, Nim cũng rời khỏi nhà vệ sinh. Trong đầu tràn ngập những suy nghĩ rối bời....

.

Ra đến nơi, thấy Nhã Trúc đã nằm gục trên bàn, Angle và Devil vẫn ngồi đó. Nim lặng lẽ bước tới...

.

- Bạn làm gì trong ấy mà lâu dữ thế? Làm tụi tôi lo sốt vó! – Angle nhăn nhó trách cứ.

.

Nim thờ dãi nhìn sang Devil. Cậu nhóc vẫn luôn thế, lạnh lùng nhưng thoáng chút âu lo. Vài giây sau, Nim cầm tay Angle kéo ra khỏi ghế ý muốn về. Thiên thần lúc đầu còn hơi ngỡ ngàng nhưng cũng nhanh chóng làm theo.

.

- Tôi đưa bạn ấy về! Chị ấy cũng say lắm rồi, cậu nên chở chị về sớm kẻo ba cậu mắng! – Angle đặt tay lên vai Devil “dặn dò”

.

Nim bước đi, không quay đầu lại. Có lẽ sẽ quên được Devil...có lẽ là như thế...

.

Nhưng không phải lúc nào điều ta muốn cũng được thỏa mãn...

.

Nim không thể bước đi được nữa...chỉ vì cái nắm tay giữ lại của Devil...

.

Cô bé quay lại nhìn ác quỷ, ánh mắt đầy thắc mắc và buồn bã...

.

Angle cũng dừng lại, ngược nhìn Devil...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 59: Rút Lui Trong Nước Mắt

Nhưng Devil không nói gì, chỉ nắm chặt tay của

N

im, và nhìn thẳng vào mắt cô bé. Lúc nào cũng thế, bao nhiêu điều Devil muốn nói với Nim đều được thể hiện qua ánh mắt, đã nhiều lần cô bé trốn tránh không muốn hiểu, nhưng cuối cùng vẫn không thể cưỡng lại sự tha thiết từ ánh mắt biết nói đó... Ước chừng bây giờ Nim có thể khóc và ôm chặt Devil... Nhưng không thể...

.

Nhìn sang Nhã Trúc, cô ta vẫn ngủ say như chết, cái gương mặt của một phụ nữ mới 18 tuổi nhưng đầy vẻ mệt mỏi. Nim quặn lòng...

.

Thôi thì...

.

Hãy một lần biết rút lui...

.

Để đôi bên hạnh phúc...

.

Nim rút nhẹ tay mình ra khỏi đôi bàn tay ấy...Lần đầu tiên Nim dám từ chối cái nắm tay của Devil... Cũng là lần đầu tiên Nim biết được cảm giác đau khổ khi phải từ bỏ tình yêu....Khi người ta lớn...người ta biết nhiều.... nhưng cũng sẽ đau nhiều...

.

Angle chứng kiến tất cả, sau khi Nim rút tay ra, cậu nhóc quay mặt lại rồi dẫn Nim đi thật nhanh. Devil nhú mày lại, hàng mi dài thoáng chốc rung rung lên ngăn đi một tiếng thét từ cõi lòng...

.

.....◆◆.....

.

Nếu có một lần xin tha thứ...

Hãy làm ơn cho em được giã từ...

Để quên đi bao đắng cay giận dữ...

Cho cuộc đời không có chữ “giá như”...

.

.....

.

- Bạn không sao chứ? – Angle vừa lái xe vừa quay sang hỏi.

.

Nim lắc nhẹ đầu, tựa người vào thành cửa nhìn ra phía bên ngoài. Buồn. Cái buồn nuốt chửng không gian...

.

.....

.

Thứ 2 đầu tuần.

.

Trong bộ áo dài, Nim tất tả chạy lên xe cùng Angle tới trường.

.

- Nhìn bạn thế này trông đáng yêu lắm đấy! – cậu nhóc nháy mắt nhìn Nim.

.

Cô bé đỏ mặt quay sang hướng khác. Trước cái nhìn của Angle khi nào Nim cũng thấy “bất bình thường” trong người.

.

Xe dừng ngay trước cổng. Không giống như Devil, Angle chả ngại ngần dư luận, ngang nhiên cùng Nim bước xuống xe đi vào trường. Thế là cái tin giật gân “lộ diện con dâu tập đoàn IST” đã được củng cố thêm bằng chứng!

.

Vào đến cầu thang tầng 1, đột nhiên Nim thấy Tú Vân đang đứng trước mặt nhìn cô bé và Angle với vẻ không mấy thân thiện. Nim biết ý nên chạy ngay lên lớp, trước khi đi không quên nở một nụ cười chào ngày mới với cô bạn thân.

.

- Chào bạn! – Angle cũng thân thiện không kém.

Và điều đó làm cho cô nàng 84kg hạnh phúc vô biên. Nhưng chắc Tú Vân cũng phải hiểu là Angle chào cô bé chỉ vì “ăn theo” Nim mà thôi, coi đó là một sự “nhân tiện” cũng không sai chút nào!

3 tiết học trôi qua với một sự nặng nề. Nhưng dần dần Nim cũng quen với cảm giác bị người ta soi mói và dòm ngó. Chuông báo ra chơi reo lên, mọi người rời chỗ ngồi đi kiếm cái gì đó ăn hoặc chạy xuống sân chơi đùa. Mấy bữa nay không thấy Tú Vân qua lớp chơi với Nim, trong lòng cô bé cũng đầy thắc mắc nhưng không dám hỏi bạn. Một mình trong lớp, Nim thấy chán nên cũng đứng dậy đi ra sân sau – cái nơi yên tĩnh, vắng vẻ mà cô bé vẫn hay tìm tới mỗi khi không vui.

Nim đi từng bước chậm rãi trên con đường đầy cát mềm ở sân sau, vừa đi vừa nhìn ra phía xa, nơi những chậu hoa thủy tiên đang nở rộ, rồi cô bé nhìn lên bầu trời, nghĩ ngợi xa xăm, về anh trai, về chính mình....

Chiếc ghế đá quen thuộc bị che khuất một phần bởi tán cây bàng đã lấp ló ở đằng trước. Nim bước nhanh hơn...

“Đi hoài rồi cũng mỏi chân....nên ngồi lại để biết mình đã đi đâu và nên đi tiếp những đâu....Cũng như trong tình cảm, yêu tha thiết rồi cũng có lúc mệt mỏi, nên dừng lại để biết mình đã yêu ra sao và tiếp tục yêu như thế nào...” (Kawi)

.

Nhưng vừa bước tới gần, đôi chân của Nim khựng lại...

.

Devil đang ngồi đó, với hàng mi buồn lạnh giá ngược nhìn lên trời xa...Hai con người ở cách nhau chưa đầy 2 mét, nhưng cứ ngỡ như xa nhau đến tận cuối trời...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 60: Mình Sẽ Xa Nhau...mình Sẽ Rất Đau...nhưng Cuối Cùng Mình Sẽ Yêu Nhau...

N

im lặng lẽ đứng nhìn đôi mắt ấy hồi lâu, cái đôi mắt đen láy với hàng mi rậm dài đã đi vào tận trong tiềm thức của Nim mỗi khi ngủ, cái đôi mắt ám ảnh suốt những lúc Nim thức, cái đôi mắt ngự trị trái tim Nim, đôi mắt cho Nim tình yêu và cũng cướp đi của Nim niềm hạnh phúc...

.

Và rồi Nim thở dài, một tiếng thở dài lén lút. Cô bé quay lưng đi, phải một lần biết nhẫn tâm để có thể quên đi tất cả...

.

- Nếu bạn bước thêm một bước, thì chúng ta sẽ phải dừng lại...mãi mãi... - Devil cất tiếng, đôi mắt hướng về phía Nim, long lanh, mênh mang, nồng nàn nhưng cũng đầy căm phẫn...

.

Nim cúi đầu, hai tay đan vào nhau. Đau thật... Tim cô bé thắt lại. Muốn quay đầu thật nhanh để đến với Devil, nhưng vẫn phải đứng yên như thế... Làm sao quay lại được khi người đầu tiên mà Devil yêu không phải là Nim? Làm sao quay lại được khi đối với Nhã Trúc, Devil là tất cả??? Làm sao quay lại được khi chính bản thân Nim còn không đủ niềm tin cho cuộc tình đầy giông tố này????????????? Tất cả mọi lý do đều để biện minh cho hai chữ “tờ bỏ”

.

Nim dợm bước đi...

.

- Tôi căm ghét bạn! Cái ngày đầu tiên bạn xuất hiện trước mặt tôi thì tôi đã ghét bạn rồi. Vì bạn đã khiến tôi phải nhớ, phải yếu lòng, vì bạn đã khiến tôi phải suy nghĩ về cái gọi là tình cảm trong khi chẳng bao giờ tôi muốn nghĩ đến. Nhưng bây giờ, tôi không căm ghét, mà tôi hận! Tôi hận bạn! Tôi hận bạn đã bước vào cuộc đời tôi để làm nên sóng gió trong lòng tôi, tôi hận bạn đã buộc tôi phải sống như một thằng con trai 18 tuổi, biết yêu và biết ghen tuông vợ vãn, tôi hận bạn vì bạn đã cho tôi một cảm giác được quan tâm, được hạnh phúc mà tôi ngỡ chẳng bao giờ tôi còn có thể nhận được. Đã bao lần tôi cố gắng quên bạn đi, nhưng càng cố quên lại càng nhớ da diết. Tôi đã thất bại một lần trong tình yêu, trái tim tôi cũng chết từ lúc đó. Nhưng ai bảo bạn lại khiến nó sống dậy. Để nó biết rung động và biết làm tôi đau. - Lời Devil nói đều đều, nhưng càng lúc giọng càng dữ dội như một lời trách móc. Nim nắm thật chặt tay để nén đi tiếng khóc. Ác quỷ của cô bé đang đau...rất đau mà chính Nim là nguyên nhân của nỗi đau đó.

.

Devil đứng dậy khỏi chiếc ghế đá, buông một tiếng thở dài đầy mệt mỏi....

.

- Tôi không thể chịu đựng được nữa. Cứ mãi thế này thì tôi sẽ không thể ác được nữa....

.

Nim nghe rõ tiếng bước chân của cậu nhóc....nghe như xa dần...xa dần...

.

- Thế đấy! Tôi ghét bạn! Tôi hận bạn! Nhưng tôi không hối hận khi đã yêu bạn!

.

Và Nim giật mình, tim ngừng đập khi thấy Devil quàng cánh tay rắn chắc ôm chặt mình từ phía sau. Ác quỷ cúi đầu sát mặt Nim, mắt nhắm lại. Một giọt nước mắt làm ướt vai cô bé như thiêu đốt cả người Nim. Đó là giọt nước mắt đau thương mà Devil đã nén lại từ rất lâu, nhưng giờ đây không thể nào cầm được nữa...

.

Nim đau đớn khi thấy người con trai của mình như thế...Không giống Devil một chút nào. Yếu đuối và tha thiết... Trong vòng tay của cậu ấy, Nim thấy mình thật nhỏ bé, càng lúc Nim càng hận bản thân khi đã khiến cho một Devil lạnh lùng, mạnh mẽ ngày nào trở nên tan nát như bây giờ. Devil nói đúng, đáng lẽ không nên bước chân vào đời nhau để khỏi làm cho nhau đau khổ...

.

Nim rụt rè đưa tay mình lên, rồi nghẹn ngào nắm lấy cánh tay Devil. Nước mắt rơi từng giọt dài....

.

“18 tuổi. Người ta chưa hẳn là trưởng thành....nhưng cũng không còn ngây ngô....18 tuổi....người ta có thể chưa biết nhiều....nhưng khi biết thì sẽ yêu rất nhiều....” (Kawi)

.

“ Tôi sẽ chết mất nếu không có Devil, vì thế cô làm ơn buông tha cho cậu ấy, làm ơn hãy quên đi cậu ấy, cô hạnh phúc hơn tôi rất nhiều rồi, hà có gì cô lại nhẫn tâm cướp đi lẽ sống cuối cùng của cuộc đời tôi???????????? “

.

Những lời nói của Nhã Trúc lại dội lên trong lòng cô bé. Như thế cánh tay huyền bí nào đó đang cố kéo Nim rời xa Devil... Đã có lần Nim nghe Angle nói: “ yêu Devil là một nỗi bất hạnh, bao quanh cậu ta là rất nhiều thứ mà bạn không thể biết hết và hiểu hết được, nếu không đủ can đảm thì đừng nên tiến thêm bước nữa, vì rồi có lúc bạn sẽ rất đau!” Hoá ra là thế. Đau! Phải! Nim đang đau lắm... Và không muốn Devil đau hơn nữa... Hai người... là hai thế giới, không thể hợp được nhau... Cô bé không đủ can đảm để chắc chắn mình sẽ thay thế được Nhã Trúc trong lòng Devil, cũng không đủ tự tin để có thể yêu cậu ấy - một đại công tử, một ác quỷ, một dấu chấm hỏi còn rất lớn với mình...

.

Thôi thì....

.

Hãy một lần biết nhẫn tâm....

.

Để yêu trong im lặng...

.

Nim cầm chặt cánh tay Devil.... và hất nó ra. Không quá mạnh nhưng cũng đủ đâm thẳng vào tim Devil một nhát dao tuyệt vọng....

.

Và Nim bước đi thật nhanh, nhanh hết mức có thể. Để không phải hối hận cho cái quyết định mạo hiểm này....Có thể Nim sẽ chết vì đau đớn...nhưng còn hơn để Devil cứ giãy giụa mãi trong cái thứ tình cảm chông chênh này...

.

Nim không còn nhìn thấy Devil nữa...đơn giản vì cậu ấy đang đứng sau lưng cô bé...thần thờ...ánh mắt lại ánh lên những tia sắc lẹm...rồi một nụ cười mỉm xuất hiện trên môi Devil....cười cho cái gọi là tình yêu mà cậu nhóc đang quy lụy trong vòng xoáy của nó... Lần thứ 2...người con gái mà cậu yêu thương...lại để cậu ở đằng sau và bước đi một mình....

.

“ Yêu là chết ở trong lòng một ít...”

Vì mấy khi yêu mà lại được yêu...”

. (Xuân Diệu)

.....

.

“ Tình yêu có thể thiếu đi tất cả...nhưng không thể thiếu đi xa cách...không thể thiếu đi nỗi đau...vì có xa cách đớn đau....con người ta mới nhận ra mình đã yêu nhau thật nhiều....” (Kw)

.

Nim và Devil cũng vậy, cả hai rồi sẽ xa nhau, rồi sẽ đau khổ, nhưng mãi mãi sẽ là của nhau...Vì một sự thật đơn giản...Họ đã yêu nhau...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 61: Kẻ Cắp Gặp Bà Già

Những ngày sau đó,

N

im như bị mất hồn. Dù đã cố kiềm chế nhưng không phút giây nào mà cô bé không nghĩ tới Devil...nghĩ tới cái ánh mắt đầy ám ảnh đó...

.

- Mấy ngày nay nhìn bạn sao sao ấy! Bạn đừng có làm tôi sợ chứ! – Angle nâng mặt Nim lên nhìn chăm chú.

.

Nim vội lắc đầu.

.

- Hay sắp đến kì thi Đại học, bạn học nhiều quá nên bị ốm???? – Angle sốt sắng.

.

Nim vẫn lắc đầu.

.

Angle biết Nim đang không vui nên cũng không hỏi nữa, đứng dậy đi vào trong bếp nói cái gì đó với bác Lan. Nim ngồi lại một mình, và lại vội đầu vào học. Theo cô bé, cách tốt nhất để quên đi tất cả là học, học và học. Không có ý định đoạt ngôi thủ khoa trong kì thi Đại học, nhưng với cái đà học hành miệt mài như thế này, khó ai có thể cướp từ tay Nim cái danh vị đó.

.

Tú Vân lâu nay cũng không thấy liên lạc gì với Nim, những lúc như thế này cô bé cần lắm một người để tâm sự, vậy mà Tú Vân lại tránh mặt. Nim cũng lờ mờ hiểu ra là vì Angle nên cô bạn thân của mình mới thay đổi như thế, nhưng cô bé vẫn thấy buồn buồn trong lòng... Tình bạn....nó cũng dễ dàng thay đổi như thế sao???

.

- Thôi không học nữa! Tôi đưa bạn đi hóng gió! – Angle chạy lại lôi phắt Nim đứng lên.

.

.....

.

Xe dừng lại tại... rạp chiếu phim.

.

Bỏ mặt Nim đứng một mình trong đại sảnh, Angle chạy lại quây mua vé. Đây là lần đầu tiên cô bé đi coi phim rạp. Không phải vì không có điều kiện mà là vì anh trai Nim cực kì ghét xem phim nên cũng chả bao giờ dẫn Nim đi.

.

Nim đứng nép vào góc tường bên phải, mấy chỗ đông đúc thế này thường không được an toàn.

.

Đang ngó trước ngó sau, chợt Nim loạng choạng khi thấy ai đó chạy xẹt qua mặt mình, mọi chuyện diễn ra quá nhanh khiến Nim không định hình kịp, chỉ thấy hơi đau đau ở cổ... Hoảng hốt nhìn lại, cô bé tá hỏa khi thấy chiếc dây chuyền bạch kim anh trai mua tặng đã không cánh mà bay! Nhìn lên phía trước thì thấy một gã thanh niên đầu đội mũ lưỡi trai màu nâu đang chạy như bay về phía cổng thoát hiểm. Không còn nghi ngờ gì cả, sợi dây chuyền đang nằm trong tay hắn... Nim tím mặt...

.

Cùng lúc đó Angle cũng mua vé xong, cậu nhóc chứng kiến tất cả nhưng vẫn bình chân như vại...

.

- Bạn không sao chứ???????????? - Cậu nhóc vỗ vai Nim trấn an.

.

Cô bé im lặng không nói gì. Sợi dây chuyền đó....không thể mất được! Không những trị giá nó rất lớn (100 USD) mà còn là món quà tinh thần vô giá của anh trai dành cho Nim. Không thể mất được...

.

Như hiểu được Nim đang nghĩ. Angle cười tươi:

.

- Yên tâm đi!

.

Nim ngờ ngác nhìn lên Angle. Cậu ta đang nói cái gì thế nhỉ???

.

Ngay lúc đó, một đám người ăn mặc áo quần của vệ sĩ ùng ùng tiến tới phía Nim. Cô bé trở mắt nhìn...Hai người đi trước đang xách theo một người nữa. Đó chính là kẻ cướp giật hồi nãy!

.

- Nó đâu? Đưa đây! – Angle giọng lạnh lùng.

.

Tên ăn cắp lúu rúu rút từ trong túi quần ra sợi dây chuyền. Cậu nhóc cầm lấy, nhìn mấy người vệ sĩ đứng xung quanh, cười nhẹ một cái rồi ôn tồn:

.

- Mấy anh làm việc khá đấy! Tuy có hơi chậm nhưng không sao! Tôi sẽ nói với ông chủ tăng lương tháng này cho mấy anh! Còn giờ thì đem nó đi xử đi! Nhớ là phải xử “đẹp” nhé!

.

Họ cúi đầu tuân lệnh rồi nhanh chóng lôi tên cướp xấu số nhất thế gian đi về phía sau của rạp. Nim nhìn theo ngơ ngác.

.

- Đừng có thắc mắc mấy chuyện không đâu! Đây là rạp hát thuộc tập đoàn giải trí của gia đình tôi. Nói một cách đơn giản, họ là người của tôi! Bạn hiểu chứ? – Angle vòng hai tay tỏ vẻ bất bình trước thái độ ngây ngô của Nim.

.

Sau vài phút bình tâm, Nim mỉm cười. Angle xoa xoa đầu cô bé rồi cầm sợi dây đeo lại vào cổ cho Nim.

.

Cô bé mê mê chiếc tượng hình một nửa trái tim của sợi dây chuyền. May thật, nó đã không bỏ Nim mà đi!

.

Angle thấy Nim vui thì cũng cười, rồi nhanh chóng cầm tay Nim dẫn vào bên trong.

.

Tất cả đều không ngờ rằng, toàn bộ sự việc vừa rồi lại được chứng kiến bằng đôi mắt của một kẻ thứ 3! Một kẻ mà chỉ ít giờ nữa thôi....sẽ là con dao đâm vào tim cô bé!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 62: Cứ Ngỡ Là Có...hoá Ra Lại Không...

K

Không biết cố ý hay vô tình mà Devil cho Nim xem phim...ma!

.

Lúc màn hình của rạp sáng lên, nhìn thấy cái tựa đề “ Oan hồn” Nim thoáng giật mình. Angle nhìn sang rồi cười thầm. Cậu nhóc nắm chặt tay Nim hơn nữa rồi cố gắng “an ủi”:

.

- Xin lỗi bạn! Tôi mua nhầm vé rồi! Đáng lẽ tôi định chọn phim “ Những chú chó không nghe lời” nhưng không hiểu sao lại mua nhầm phim này! Bạn coi phim ma được chứ???

.

Nim không cười, nhưng cũng không lắc đầu. Cậu bạn này thật quá đáng, dẫn vô trong này rồi mà còn xin lỗi, đằng nào cũng có đi ra được đâu.

.

Angle tựa người vào thành ghế tủm tỉm cười. Ý định của cậu nhóc rất chi là ngốc xít. Là rằng, Nim sẽ sợ tái mặt và ôm chầm lấy mình (Không ngờ một đại công tử, một mỹ nam như Angle của chúng ta mà cũng phải dùng cách này để...gần bạn gái! Tội lỗi! Tội lỗi!)

.

Nhưng như tác giả vẫn thường khẳng định: Những việc ta cho rằng nó sẽ xảy ra thì đừng mong nó sẽ xảy ra!.

.

Phim đang ở phút thứ 15.

.

Hầu hết các khán giả xung quanh chỗ ngồi của Nim đều che mặt lại, một số đông thì hét lên. Cũng phải thôi, những gì đang diễn ra trên phim đủ cho một người bình thường phải bị ám ảnh hay mơ thấy ác mộng ít nhất là vài ngày.

.

Ở chỗ Nim đang ngồi, cũng xảy ra hiện tượng tương tự. Nhưng không phải là cô bé, mà chính là Angle – thiên thần của chúng ta.

.

Cậu nhóc không đến nỗi phải ôm mặt như mấy cô nàng xung quanh, nhưng đã phải ... nhắm mắt không dám nhìn lên màn hình. Sợ mà không dám cho người khác biết mình đang sợ thì đúng là một...cực hình!

.

Còn Nim thì khoái chí vừa coi phim vừa ăn bắp rang. Càng lúc Angle càng “khiếp” Nim. Cô bé luôn có những khả năng bất ngờ mà chẳng ai có thể đoán trước được.

.

- Bạn không...sợ sao? - Angle hỏi nhỏ.

.

Nim quay lại nhìn cậu nhóc, cười tươi một cái rồi lắc đầu, không quên đưa tay làm hình trái tim chứng minh là mình...rất thích!

.

Angle tròn tròn mắt kinh hãi. Những đoạn đáng sợ nhất trên phim lại là những đoạn Nim coi chăm chú nhất! (Thế này thì mới hợp được với Ác quỷ của chúng ta chứ!)

.

Bước ra khỏi rạp với dáng đi lảo đảo. Angle vẫn chưa thể bình tâm lại được sau khi coi mấy cái hình ảnh ghê rợn đó. Vì sĩ diện của một thằng con trai “đầu đội đất, chân đạp trời” mà Angle đành bấm bụng mở mắt coi để không mất mặt trước Nim. Và hậu quả là thế này đây!.

.

Nim thấy sự bất bình thường của Angle thì lo lắng, ghi vội vài dòng trên tờ giấy sticker rồi đưa cho cậu nhóc:

.

(Bạn vẫn ổn chứ??? Bạn bị đau ở chỗ nào à?)

.

- À ờ! Mình không...không sao! Chỉ hơi choáng tí thôi! Chắc tại cả ngày chưa ăn gì nhiều! - Cậu nhóc bao biện, mặt vẫn tái mét.

.

Nim hiểu chuyện gì đang xảy ra nên tủm tỉm cười. Angle sợ cũng là chuyện hoàn toàn bình thường cho dù cậu ấy có mạnh mẽ bao nhiêu đi chăng nữa. Ngay cả anh trai cô bé lúc coi mấy cái phim kinh dị này cũng phải ái ngại

mấy phần. Còn Nim thì thấy cực kì cực kì thích thú với thể loại này. Âu cũng là một khả năng “đặc biệt” nữa của Nim mà không ai có thể lý giải được!

.

Cần phải chấn chỉnh lại hình ảnh nên Angle bảo Nim chờ ở ngoài để mình vào nhà vệ sinh rửa mặt. Tội nghiệp anh chàng si tình của chúng ta...

.

Đang nhìn quanh quất, chợt Nim thấy có một em bé náu tay mình lí nhí:

.

- Chị gì ơi! Có anh nào đó nhờ em tặng cho chị cái này!

.

Và em bé chìa ra trước mặt Nim một bó hoa hồng to kèm theo một chiếc thiệp xong rồi chạy biến đi. Nim giật mình nhìn theo nhưng bóng dáng em bé ấy đã biến mất trong dòng người đông đúc trước mặt.

.

Nim nhìn xuống bó hoa, trông nó rất đẹp. Cô bé mỉm cười, kẹp bó hoa vào một bên tay rồi mở chiếc thiệp ra, trong đầu vẫn thắc mắc không hiểu ai đã làm việc này....

.

“ Em gái thân yêu của anh! Anh đã về rồi đây! Anh đang ở cổng sau của rạp hát, ra gặp anh liền nhé! Yêu em!

Đỗ Quốc”

.

Nim thả tuột bó hoa trên tay, chạy như bay về phía cổng sau... Ôi anh trai đã về! Anh đã trở về với cô bé sau hơn 3 tháng biến mất! Nim vừa chạy vừa thấy hồi hộp trong lòng, vui sướng kèm theo lo lắng. Sao anh lại biết Nim ở đây, sao anh trở về mà không báo trước cho cô bé một tiếng. Nhưng đây là chữ của anh ấy mà, không thể sai được!

.

Vậy là Nim tức tốc chạy đi, hân hoan với những niềm vui khôn tả....

.

Vài phút sau, Nim đã có mặt ở cổng sau. Ở đây khá vắng, rải rác chỉ có vài bóng người quét dọn. Nim bần thần nhìn xung quanh....

.

Chợt có tiếng bước chân ở đằng sau. Anh trai! Nim cười tươi quay đầu lại...

.

Đừng quá tin nhau...

Để ngàn đời phải đau...

.

Mắt cô bé tối đi. Không phải là anh trai...mà là một nhóm người lạ mặt...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 63: Khi Đã Biết Đến Hai Từ Phản Bội...thì Nhân Cách Sẽ Đi Vào Bóng Tối...

C

on nhỏ này phải không?

.

- Là nó!

.

- Nghe bảo không nói được?

.

- Uh!

.

- Thế thì quá khoẻ rồi!

.

Và những tràng cười cất lên.

.

Nim sợ hãi. Một lũ côn đồ. Chính xác! Chúng là một lũ côn đồ!

.

Cô bé thận trọng lùi lại. Hai tay nắm chặt. Đôi mắt mở to nhìn về phía chúng.

.

Vài giây sau, ba bốn tên chạy lại cầm chặt người Nim dẫn về phía công viên. Giờ này ở đó không có ai cả, chỉ toàn cây cối rậm rạp. Nim hoảng sợ vùng vẫy nhưng không thể thắng nổi mấy tên bự con ấy!

.

- Nhìn cũng ngon nhỉ??? Ha ha!

.

Chúng nó nhìn Nim, thốt ra cái câu gớm ghiếc ấy rồi cười sảng khoái. Cô bé bặm chặt môi run sợ. Thế này là thế nào chứ??? Lũ côn đồ này là ai??? Kẻ nào sai chúng tới bắt Nim??? Chúng sẽ làm gì Nim??? Những câu hỏi cứ vây quanh khiến cô bé hoảng loạn. Chỉ trong vòng vài tháng trở lại đây mà Nim đã phải trải qua quá nhiều chuyện đáng sợ, cô bé không làm hại ai hết nhưng sao mọi sự xấu xa cứ đổ lên người cô bé thế này chứ?????

.

Trong bóng tối mù mịt, Nim không thể nhìn rõ được mặt của từng tên. Chỉ nghe được tiếng cười man rợ của chúng.

.

Và rồi, một tên nào đó tiếng lại phía Nim, mở cái miệng hôi sặc mùi thuốc lá:

.

- Mày xấu số nên mới bị tụi tao xử! Đừng trách bố mày nghe con!

.

Nim càng hốt hoảng vùng vẫy dữ dội. Tên đó nhìn thế thì càng cười lớn hơn, đưa đôi bàn tay gớm ghiếc nắm chặt lấy vai Nim, kề cái miệng như bần chuẩn bị chạm vào mặt cô bé.....

.

- Không!!

.

Một tiếng hét vang lên từ đằng sau khiến chúng giật mình quay lại nhìn. Trong ánh sáng le lói của mấy cây đèn điện của công viên, Nim mơ hồ nhìn thấy một dáng người rất quen, rất quen...

.

- Thả nó ra đi! Thả bạn em ra đi anh!

.

Tiếng van xin thất thanh. Giọng nói đó, không thể nhầm được, là giọng của Tú Vân! Nim mừng rỡ! Tú Vân luôn biết có mặt đúng lúc mà!

.

Tên côn đồ dần dần rời lỏng tay, rồi thả Nim ra, tiến tới phía Tú Vân, ánh mắt đầy giận dữ:

.

- Mà y bị điên hả Vân! Mà y bảo tội tao xử nó rồi lại tới phá đám là sao?????????

.

Nim nghe như sấm bên tai. Cái gì thế này???? Tất cả mọi chuyện...đều là do cô bạn thân sắp đặt cả sao???? Nim không thở nổi được nữa...Có cái gì đó lớn lao trong lòng tan vỡ...

.

- Không được! Em không thể làm được! Nó là bạn em! Là bạn em! Hu hu!.... – Tú Vân đột ngột bật khóc nức nở.

.

- Nếu mày coi nó là bạn thì mày đã không bảo tao làm thế! Đồ con điên! Đi thôi tụi mày! – tên côn đồ mắng một hồi rồi tức giận bỏ đi.

.

Không gian lại yên ắng, thời gian đi vào im lặng, chỉ còn là Nim...và Tú Vân...

.

Tú Vân vẫn đứng đó, như bất động. Những giọt nước mắt lăn dài đôi má. Nim lom còm đứng dậy. Mắt vẫn không hề chớp, trong mắt Nim bây giờ, không thể nhìn thấy cái gì được nữa...

.

- Bạn có quyền trách tôi! Nhưng tôi sẽ không xin lỗi! Vì tôi không thể! – Tú Vân vừa khóc vừa nói.

.

(Bạn...bạn có thể đối xử với mình như thế ư??? Tất cả chỉ vì Angle???)

.

- Đúng đó! Tôi vì Angle mà làm thế đó! Tôi đã nói với bạn là tôi thích cậu ấy. Bạn cũng đã từng hứa với tôi là sẽ không thích Angle. Nhưng bạn đã làm cái gì nào??? Càng lúc Angle càng say mê bạn cho dù tôi có nỗ lực cách mấy đi chăng nữa thì trong mắt cậu ấy tôi vẫn là một con nhỏ mập ú, xấu xí và không chút giá trị. Làm sao lại đối xử với tôi thế chứ???????????????? – Tú Vân hét lên.

.

Nim dường như không còn dừng vững nữa. Cái gọi là tình bạn mà cô bé vẫn luôn tôn thờ hoá ra lại rẻ tiền như thế này đây! Nim đau đến nỗi không thể khóc được nữa...

.

(Trong cuộc đời này, chỉ có 2 người mà tôi tin tưởng nhất . Đó là anh trai và bạn. Ngay cả trong giấc mơ tôi cũng luôn nghĩ rằng tôi thật may mắn khi có một người bạn như bạn. Vậy mà...chỉ vì cái tình cảm đơn phương không thành, mà bạn đối xử với tôi - một con bạn thân ăn chung ngủ chung với mình một cách tàn nhẫn và đáng sợ như thế này sao????????????????) – Nim tím mặt, nói trong đau khổ.

.

Tú Vân im lặng không nói gì.

.

(Thà bạn chém tôi một nhát còn dễ chịu hơn trăm lần bạn cái cách mà bạn đã “trả thù” tôi... Đã bao lần tôi nói với bạn là tôi không hề thích Angle, tôi và cậu ấy chỉ là bạn. Chuyện gì của tôi, tôi cũng kể cho bạn nghe hết. Tôi cứ ngỡ bạn là người thân thiết nhất của mình, là người hiểu mình nhất, tôi cứ ngỡ bạn là chỗ dựa cho tôi mỗi khi tôi đau khổ. Vậy mà bạn lại làm cái

việc đó với tôi, với một con bạn thân ngây thơ luôn tin tưởng và yêu thương bạn! Hoá ra! Tình bạn là thế này sao???)

.

Tú Vân ngược mắt nhìn. Môi mím chặt. Ánh mắt Nim quá đáng sợ. Nó sắc như một con dao.

.

Nim đứng lặng hồi lâu rồi quay gót bước đi.

.

Có quá nhiều thứ con người ta tưởng rằng mình nắm chặt được trong tay nhưng cuối cùng lại chỉ là mây khói. (kw)

.

(Cám ơn vì bạn đã đến kịp lúc. Cám ơn vì ít ra trong cái giây phút đó tôi vẫn còn “được” coi là bạn của bạn. Tôi cũng sẽ im lặng. Chào nhé. Tất cả đã hết rồi.)

.

Và Nim bước đi, nhỏ dần trong bóng tối.

.

Tú Vân ngồi bệt xuống đất. Hai tay bấu chặt cỏ. Giảm 30 cân thì được cái gì chứ? Thay đổi kiểu tóc thì được cái gì chứ? Trả thù Nim thì được cái gì chứ? Tất cả chỉ tạo nên đau khổ mà thôi. Giờ đây Tú Vân mới biết mình đã sai. Cái giây phút đố kị, ghen tuông đã cướp đi thứ quan trọng nhất của một con người, đó là nhân cách. Yêu là ích kỉ nhưng không phải dựa vào đó để

gây đau khổ cho kẻ khác. Những giọt nước mắt lại rơi ra, nặng nề, nóng hổi và đầy hối hận...

.

Khi đã biết đến hai từ phản bội...

Thì nhân cách sẽ đi vào bóng tối....(kw)

.

Đó là quy luật của con người....

Và lúc đó, ta cũng sẽ được biết thêm hai từ“ trả giá”....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 64: Trò Đùa Không Đúng Lúc

N

im lê từng bước nặng nhọc trên con đường nhỏ lát gạch trong công viên. Đầu óc cô bé quay cuồng với những suy nghĩ hỗn độn trong đầu. Hình như Nim vẫn chưa bình tĩnh được khi chứng kiến sự việc vừa xảy ra. Con người ta thật khó mà đoán biết được, hiền đấy rồi ác đấy... Chẳng lẽ không tồn tại cái gọi là “tốt đẹp” mãi mãi sao????

.

Chợt Nim phát hiện ra một điều, phải chăng tại cô bé quá hiền lành, quá tin người, quá yếu đuối nên người ta mới dễ dàng xem thường mình và chơi xấu mình như thế??? Cũng phải chăng vì thế mà Nim không đủ can đảm để đối diện với tình yêu mặc dù cô bé không hề có lỗi lầm gì??? Thế là Nim bắt đầu suy nghĩ về hành động của mình, về cái gạt tay đầy tàn nhẫn với Devil, phải chăng, tất cả đều là một sự sai lầm không đang có????????????????

.

- Bạn đi đâu nãy giờ mà khiến tôi tìm bỏ hơi tai thế hả???? – Angle từ đằng trước chạy lại nói lớn.

.

Nim ngược lên nhìn cậu bạn, cố gắng mỉm cười một cái rồi cầm tay Angle ý nói muốn đi về.

.

- Không sao thật chứ? Nhìn bạn tôi thấy không ổn chút nào! – Angle nhăn nhó.

.

Nim siết nhẹ đôi tay mình, ý muốn trấn an cậu bạn rằng mình vẫn hoàn toàn bình thường.

.

- Haizzz! Tôi không ác và lạnh lùng được như Devil, nhưng nếu ai đụng chạm vào người của tôi, thì tôi không dám chắc lúc đó mình vẫn là một “Angel”!

.

Câu nói lạc đề của Angle khiến Nim ngạc nhiên. Cô bé ngược mắt nhìn lên, Angle, đôi khi không thể nào đoán được cậu ta đang nghĩ gì và muốn làm gì....

.

Ra đến nơi đậu xe, Angle dừng lại, đột ngột đưa bàn tay vuốt nhẹ mái tóc Nim, nở một nụ cười rất hiền:

.

- Bạn lên xe đi, người của tôi sẽ đưa bạn về nhà bác Lan. Bây giờ tôi có việc cần phải giải quyết. Chúc ngủ ngon. My darling!

.

Nim ngỡ ngác và thoáng chút xấu hổ... Sau khi bước vào trong xe, Nim hướng mắt về phía Angle cố gắng mỉm cười. Cậu nhóc cũng cười tươi rói

vẫy tay chào. Hình như Angle rất bận rộn thì phải??? Lúc nào cũng thấy cậu ta có việc để làm...

.

.....

.

Sáng hôm sau.

.

Đang ngủ ngon lành thì đột nhiên Nim thấy chiếc chăn bị ai đó giật mất. Cô bé nhăn nhăn khuôn mặt rồi lò mò ngồi dậy, tóc tai vẫn bù xù.

.

- Dậy trễ quá đấy! Nếu tôi không qua kêu bạn thì chắc bạn nướng đến 10h luôn! – Angle vòng tay lau nhàu.

.

Nim nhướn mắt nhìn lên. Angle đang đứng trước mặt cô bé trong bộ đồng phục, mà làm sao cậu ta vào được phòng Nim nhỉ??? Hôm qua trước khi ngủ cô bé đã khoá phòng lại rồi mà????

.

- Đừng có ngơ ngơ như bò đeo nơ nữa, ngồi dậy nhanh lên, thay áo quần tôi đưa đi học. Thật không ngờ bạn cũng là một cô nàng ham ngủ!

.

Angle lắc đầu rồi bước ra khỏi phòng. Nim chậm chạp mò mẫm đôi dép đi trong nhà rồi bước vào phòng tắm...

.

Cho đến khi ngồi trong xe của Angle, Nim vẫn còn ngái ngủ. Hôm qua mãi suy nghĩ về chuyện của Tú Vân mà đến hơn 3h sáng cô bé mới chợp mắt được.

.

- Nhìn bạn ghê quá đi! Hôm qua bị mất ngủ hả???? – Angle nhăn nhó nhìn sang Nim.

.

Nim gật gật đầu, mắt vẫn nhắm tít lại.

.

-Thật là.... - cậu nhóc thở dài một cái, lắc nhẹ cái đầu.

.

Đột ngột cậu Angle luồn nhẹ tay mình vào eo Nim từ phía sau, còn mặt thì tiến sát mặt cô bé. Nim đang trong tình trạng “gật gà gật gù” nên cũng không để ý. Cho đến khi

.

Bộp.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 65: Chương Ngại Vật

M

ột cái tát vào loại “thượng thừa” được vinh dự trao cho Angle. Cậu nhóc đội người va mạnh vào cửa xe ô tô đối diện.

.

Khuôn mặt Nim đỏ bừng, hai tay run cầm cập, ánh mắt bốc lửa nhìn về phía Angle.

.

- Ha ha! Bạn dữ hơn tôi tưởng! Nhưng mà có cần phải mạnh tay thế không??? Tôi đã làm gì bạn đâu nào! – Angle giọng trách móc.

.

(Cái gì chứ???? Không làm gì à???? Thế tại sao lại hôn lên người ta khi tôi còn đang ngủ chứ???? Tôi đâu phải thứ con gái dễ dãi mà ai muốn đụng vào cũng được!) – Nim bực bội huơ tay loạn xạ ngẫu.

.

- Tôi đã bảo bao nhiêu lần với bạn rồi là tôi không hiểu được mấy cái chỉ tay của bạn! Mà tôi cũng đã làm gì được đâu, thà hôn bạn được thì cái tát vừa rồi có đau đến mấy cũng đáng. Đẳng này... - Angle vừa nói vừa ôm mặt nhăn nhó.

.

Nim mím chặt môi, vòng hai tay lại quay mặt ra phía cửa xe. Tức giận, khó chịu, bực bội, ...là những cảm giác mà Nim đang trải qua.

.

Hai người cứ im lặng như thế chừng 5 phút...

.

- Này! Làm gì mà giận dai thế??? Tôi thấy bạn cứ gục lên gục xuống nên phải làm như vậy cho bạn tỉnh ngủ. Mà sự thật thì tôi đã làm gì bạn đâu mà cứ nhìn tôi như nhìn quái vật thế??? – Angle bắt đầu quay ngược lại trách Nim.

.

Cô bé chẳng thèm quan tâm, hướng mắt về khung cảnh ở ngoài xe. Sự việc vừa rồi không hiểu sao lại gọi cho Nim nhớ về Devil, mà mỗi khi nhớ Devil thì Nim thấy khó chịu và khổ sở vô cùng.

.

Xe dừng lại trước cổng trường. Việc Angle và Nim đi học với nhau dần dần cũng trở thành cảnh quen thuộc của toàn bộ học sinh nên chả còn ai hứng thú bàn tán chuyện của họ nữa. Miệng lưỡi thế gian là vậy, nó như một con thú có cái bao tử không đầy, nếu ta cứ cho nó ăn, ăn, ăn mãi thì nó vẫn chưa thấy thoả mãn và cứ tiếp tục “làm ràm”, nhưng nếu ta để mặc cho nó “làm ràm” thì một thời gian sau nó sẽ không “làm ràm” nữa mà tập làm quen với cái gọi là “đói bụng”!

.

Nim làm mặt lạnh bước ra. Angle cũng khó chịu không kém. Cả 2 đứng trước cổng trường, nhìn nhau một cái rồi đi thẳng vào trong.

.

- Hoàng Nhật Phụng yêu dấu! I miss you so much!

.

Đó là giọng nói của một đứa con gái. Cả Nim và Angle ngạc nhiên quay đầu lại nhìn.

.

Cô gái nhanh chóng chạy ra khỏi xe tiến tới phía Angle rồi hôn một cái vào má của cậu nhóc khiến cả Nim và Angle chới với.

.

- Cô...cô... - cậu nhóc lắp bắp.

.

Còn Nim thì bất động....

.

Nhưng đó không phải là người lạ... và cũng không hẳn là người quen... Vì từ đầu đến giờ, cô ta chỉ xuất hiện duy nhất một lần....

.

Bạn có thể đoán ra là ai không...

.

Rất đơn giản...

.

Đó là Hạo My!

.

- Làm sao cô...à không...chị lại có mặt ở đây??? – Angle bàng hoàng.

.

- Sao? Bất ngờ lắm phải không??? Vì em nên chị mới ở lại Việt Nam đó! - Hạo My nũng nịu.

.

- Vì...vì...em????

.

- Uh! Kể từ hôm nay, chị em mình không xa nhau được nữa, chị đã xin Papa cho nhập học trường này rồi! Bắt đầu từ ngày hôm nay! - Hạo My cười hứng khởi.

.

- Cái gì????

.

Thế là Angle và Nim cùng há hốc mồm nhìn Hạo My. Lại thêm một tảng băng cỡ bự nằm chắn ngang trên con đường của Nim nữa rồi!

.

Xong xuôi đầu đó, cô ta nhanh chóng quàng tay Angle lôi vào trong trước sự ngỡ ngàng của bàn dân thiên hạ.

Nim nhìn theo, mắt vẫn mở to. Angle vừa đi vừa ngoái đầu nhìn lại Nim, gương mặt biểu hiện sự đau khổ tột đỉnh. Tội nghiệp thiên thần của chúng ta....Đã khi nào bạn nghe đến con đĩa chưa nhi??? Đó là loài vật đã bám ai thì sẽ bám tới cùng!

.

.....

.

Sự việc đại tiểu thư của công ty bất động sản lớn nhất nhì tỉnh nhập học ở trường Linh Nam khiến toàn bộ học sinh chới với. Vì đây là một đại tiểu thư khó chiều nhất trong những đại tiểu thư. Là con gái nhưng cô ta chẳng sợ bất cứ một ai, ngay cả cha mình....

.

- Angle thân yêu của chị! Tan học chở chị về nhà nhé! - Hạo My cầm tay cậu nhóc lay lay.

.

- Ờ ờ! Chị ơi! Em phải chở bạn về rồi! – Angle cố gắng mềm mỏng.

.

- Cái gì??? Bạn ư???? Con nhỏ nào??? Hay là cái con câm đó! - Mặc cô ta biến sắc, răng nghiến kèng kẹt.

.

Angle tá hoả không biết nói gì, vì có nói gì thì cô chị họ này cũng sẽ bác bỏ phủ phàng. Cậu nhóc bắt đầu thấy lo cho Nim, sự xuất hiện của Hạo My là một điềm báo không hay chút nào.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 66: Có Những Cái Giá...phải Trả Bằng Cả Cuộc Đời...

N

im ngồi trong lớp, nhưng đầu óc vẫn nghĩ về Tú Vân. Cả đêm qua trằn trọc, cô bé đã đưa ra một quyết định là phải gặp và nói rõ ràng với Tú Vân một lần. Đêm hôm qua cả hai đều mất bình tĩnh nên không kiểm soát được hành vi và lời nói, cần thêm một cơ hội nữa....

.

Nhĩ vậy nên ngay lúc ra chơi, Nim vội vàng chạy qua lớp Tú Vân.

.

Đến trước cửa lớp, Nim chìa tờ giấy cho một bạn nữ ngồi ngoài cửa sổ.

.

(Phiền bạn gọi Tú Vân ra cho mình gặp với!)

.

Cô bạn cầm mảnh giấy rồi nhú mày lại, quay lên nhìn Nim:

.

- Tú Vân đã không còn học ở đây nữa rồi! Sáng nay cô giáo vừa thông báo là bạn ấy đã chuyển trường!

.

Nim khựng lại. Mặt biến sắc. “Chuyển trường ư????” Làm sao có thể thế được???? Mới hôm qua còn gặp nhau mà.

.

Chưa kịp bình tĩnh lại thì cô bé đã thấy Diệu – cô bạn ngồi cùng bàn với Tú Vân tiến lại phía mình rồi đưa ra một cái hộp nhỏ:

.

- Sáng sớm nay trước khi lên máy bay, Tú Vân đã nhờ mình đưa cho bạn cái này!

.

Nim ngỡ ngàng nhận lấy. Đầu óc vẫn quay cuồng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

.

- Mình thật sự không hiểu vì sao Vân lại chuyển trường. Nhưng chắc chắn không phải là tự nguyện.

.

Diệu buông một câu nói lấp lửng rồi quay lưng đi vào lớp, trước khi đi, Nim còn nghe thấy tiếng thở dài....

.

Nim cầm chiếc hộp nhỏ ra sân sau. Một mình trên chiếc ghế đá, cô bé cảm thấy thất vọng và hụt hẫng vô cùng. Tú Vân....sao lại có thể đối xử với cô bé như vậy chứ???

.

Đó là một hộp quà...Chính xác là vậy. Bên trong là một chiếc khung ảnh tự làm do chính Tú Vân là tác giả. Một chiếc khung ảnh hình mặt trời rất dễ thương, bên trong là ảnh của Nim và Tú Vân. Cái ảnh từ rất lâu, rất lâu rồi....Khi cả hai mới quen biết nhau...

.

Một tấm thiệp nhỏ rời ra rớt nhẹ xuống chân Nim, cô bé thần thờ cầm lên...

.

“ Đỗ Quyên, bạn thân của Tú Vân....

Cho phép mình được gọi như thế một lần này nữa thôi....

Chúng ta quen nhau tính ra đã được 2 năm 6 tháng. Cái ngày đầu tiên nhìn thấy bạn co ro ở trạm xe buýt mình đã mến bạn rồi. Chúng ta quen nhau tình cờ, và thân nhau cũng tình cờ. Nhưng chúng ta đã rất vui phải không?

Mình không phải là một người bạn tốt. Mình ghét bản thân lắm. Đáng lẽ ra mình không nên mù quáng như thế. Mình đã sai lầm trong phút chốc để rồi phải hối hận cả đời. Đúng là quả báo mà...

Mình không thể ở bên bạn được nữa, không thể sẻ chia với bạn được nữa. Mình đã không còn xứng đáng với tình bạn linh thiêng của hai chúng ta. Mình sẽ ra đi, đến một nơi thật xa và suy nghĩ lại tất cả. Mình sẽ rất nhớ bạn, rất nhớ bạn...Nhưng mình biết là cần phải làm như thế thì mọi chuyện mới trở lại vị trí ban đầu của nó....

Mình đi, nhưng sẽ trở lại. Mình sẽ gặp lại bạn khi mình đủ can đảm để đối diện với bạn...

Bạn có thể ghét mình, căm thù mình, oán hận mình, nhưng làm ơn đừng quên mình. Vì hơn ai hết, mình không muốn là vô hình trong tim một ai đó

mà mình yêu thương, đặc biệt là bạn!

Hãy hạnh phúc nhé! Mỉm cười thật nhiều nhé!

Yêu bạn!

Bạn xấu: Tú Vân”

.

Lá thư ướt dần đi vì những giọt nước mắt của Nim. Cô bé chưa bao giờ nghĩ rằng có ngày mình lại phải xa Tú Vân...xa người bạn thân yêu nhất... Giá như hôm qua Nim không nói những lời quá nặng nề như vậy, giá như hôm qua Nim bình tĩnh hơn thì có lẽ Tú Vân sẽ không bỏ cô bé mà ra đi. Nim khóc to hơn, ôm chặt chiếc khung ảnh vào người mà lòng tê tái. Bây giờ không còn ai nữa, anh trai, Tú Vân, tất cả đã rời xa cô bé, làm sao có thể sống một mình giữa cái cuộc đời rộng lớn này đây???? Nim vừa đau khổ vừa sợ hãi, khuôn mặt đã nhoè đi vì nước mắt... Nỗi đau luôn đến bất ngờ trong khi hạnh phúc thì chờ mãi vẫn không xuất hiện....

.

Nhưng như Diệu đã lấp lửng: “ Sự ra đi của Tú Vân không phải là một sự tự nguyện”....

.

Tối hôm qua....

.

- Bạn đã đi quá giới hạn của mình!

.

Một giọng nói cất lên khiến Tú Vân ngăng mặt...

.

Angle đang đứng đó, trước mặt cô bé, với ánh mắt lạnh lùng xen lẫn căm hận...

.

Tú Vân chống tay đứng dậy, nhìn vào người con trai mà cô bé đã lỡ yêu thương...

.

- Vốn dĩ tôi không tin vào cái gọi là tình bạn. Nhưng khi nhìn thấy bạn và Nim thân thiết như thế thì tôi cứ ngỡ mình đã nhầm. Ấy vậy mà....

.

Tú Vân thoáng ngỡ ngàng, rồi cúi gầm mặt xuống.

.

- Bạn đã phạm phải một sai lầm rất lớn. Một sai lầm mà bạn sẽ phải trả giá rất đắt bạn biết không? – Angle đột nhiên đổi giọng, ánh nhìn đầy lửa.

.

Cô bé giật mình, đi lùi lại, khuôn mặt đã lộ vẻ lo âu, sợ hãi...

.

- Sai lầm của bạn là đã làm tổn thương đến người con gái của tôi. Nhật Phụng này không cho phép bất kì ai lại gần người con gái đó chứ đừng nói là gây hại. Vậy mà bạn đã khiến tôi vô cùng thất vọng và tức giận. Từ ngày

mai, bạn sẽ phải biến mất khỏi nơi này! – Angle nhấn mạnh, thái độ dứt khoát.

.

Tú Vân tròn tròn mắt, Angle, người mà cô bé đem lòng yêu mến, lại có thể tàn nhẫn đến mức này hay sao????

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 67: Cuộc Rượt Đuổi Của Những Đại Gia

T

ừ ngày mai, tên của bạn sẽ bị gạch khỏi trường Linh Nam, hộ khẩu của gia đình bạn sẽ bị xoá sổ. Bạn phải biến mất khỏi nơi này, không để lại dấu vết. Tôi nói thế bạn hiểu chứ? – Angle nhìn thẳng vào mắt Tú Vân khẳng định.

.

Cô bé cắn khẩu, người run rẩy. Đứng trước mặt Vân bây giờ là một Hoàng Nhật Phụng máu lạnh và tàn nhẫn, từ ánh mắt đến giọng nói, tất cả đều toát lên sự độc tài và ghê sợ.

.

- Tôi cho bạn sống là vì ít ra bạn có chút tự trọng khi không để Nim của tôi bị làm hại. Hãy tạ ơn vì điều đó. Còn bây giờ thì biến đi! Thứ con gái phản bội như bạn trong mắt tôi chỉ là một phế thải! – Angle nhấn mạnh từng chữ một và kết thúc câu nói bằng một nụ cười khinh miệt đến rợn người. Xong xuôi, cậu nhóc bỏ hai tay trong bọc quần rồi quay lưng bước đi.

.

Còn lại Tú Vân một mình. Cô bé thấy tim mình không còn có thể đập nữa. Là thế này sao??? Cái giá phải trả lại đắt đến thế này sao??? Tú Vân run lên từng hồi rồi ngã khuỵu xuống. Trong phút chốc, tình bạn, tình yêu, tất cả đã tan vào hư không, để lại những vết thương không tài nào xoá được...

.

Thế mới biết...

.

Cái giá đắt nhất phải trả là khi ta mắc sai lầm mà không biết mình đã sai lầm như thế nào và đến mức nào....

.

.....

.

Nim thần thờ bước ra cổng, đôi mắt u uất. Trời hôm nay không có nắng, chân trời phủ một lớp màu xám xịt như nỗi lòng trầm tư, bế tắc của cô bé. Có lẽ Angle sẽ không đưa Nim về được. Vậy càng tốt, cô bé muốn đi bộ một mình, muốn yên lặng để nghĩ về tất cả....

.

Nhưng thiên thần của chúng ta thì không thể đành lòng như thế. Mặc cho cô chị họ kéo lên kéo xuống thì cậu nhóc vẫn cương quyết chạy ra cổng để chờ Nim về.

.

- Chị! Hôm nay em không thể đưa chị về được! Để ngày mai nhé! Chị nhé!
– Angle vội vã dỗ dành cô chị họ 17 tuổi của mình rồi phóng cái vèo ra phía chiếc xe hơi màu trắng trước mặt.

.

Hạ My nhìn theo, rít lên một tiếng rồi cầm điện thoại lên bấm liên tục...

.

Nhưng Nim đã đi bộ một mình về trước, cậu nhóc hốt hoảng nhìn theo rồi bước nhanh vào xe.

.

Bóng dáng Nim đã hiện ra trước mặt, Angle thở phào yên tâm. Cậu nhóc chỉ còn cách Nim vài chục mét nữa thôi.

.

- Nim ơi, Nim! Dừng lại đi! – Angle vừa lái xe, vừa gọi, vừa bấm còi.

.

Nim nghe thấy có ai đó gọi mình thì quay lưng lại.

.

Nhưng không biết từ đâu ba bốn chiếc xe ô tô màu đen đi ngược chiều với xe Angle tiến lại. Chúng dừng trước mặt Nim, những tên lạ hoắc từ trong xe bước ra chạy nhanh đến phía cô bé rồi lôi Nim lên xe. Angle hoảng hốt phóng vọt lên nhưng vẫn không kịp. Nim đã bị lũ người đó bắt đi. Angle tức giận nghiến răng đập mạnh chân ga lao theo. Những chiếc xe đó dường như biết có kẻ bám theo nên cũng tăng tốc. Vậy là người đi đường được chứng kiến một cuộc đua ô tô ngay giữa ban ngày. Ba chiếc Lexus đen đang cố gắng thoát khỏi sự bám đuổi của một BMW trắng. Mọi chuyện hỗn loạn, náo động cả lên....

.

Đến khúc ngoặt ở ngã tư thành phố, ba chiếc Lexus đột ngột chuyển hướng rẽ tay trái khi mà đèn giao thông đang bật đỏ. Angle bị bất ngờ không kịp trở tay nên mất đà đâm sầm vào một chiếc xe hơi trước mặt...

.

Mọi chuyện thật quá nhanh...không ai có thể biết trước được...

.

Khói...lửa....những tiếng la.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 68

N

im hoảng sợ nhìn những người lạ mặt xung quanh mình. Họ là ai??? Sao lại bắt cô bé???? Nim bần thần toát mồ hôi ướt nhẹp...

.

Chiếc xe chở Nim phóng đi với một tốc độ nhanh nhất có thể. Ngồi trên xe mà tim cô bé suýt nữa văng ra ngoài. Nhưng nhìn cách ăn mặc và thái độ thì dường như họ không phải là người xấu...

.

Vài phút sau, chiếc xe dần dần di chậm lại và dừng trước một ngôi biệt thự rộng lớn ở ngoại ô thành phố. Không kiêu kì, tráng lệ nhưng hùng vĩ và đầy cá tính – đó là những gì Nim có thể nhận xét về ngôi nhà (đúng hơn là biệt thự) đang hiện diện trước mặt mình.

.

Những người áo đen ra hiệu cho Nim đi vào phía trong. Cô bé sợ hãi bước từng bước nặng nề. Ở trước mặt cửa ra vào hình như có một ai đó đang chấp tay đi qua đi lại tỏ vẻ lo lắng tột độ.

.

Nim tiến gần lại.

.

- Ôi! Cô chủ đến rồi!

.

Người đàn ông nhìn thấy Nim thì giật mình vui sướng. “ Cô chủ” ư???? Ông ta gọi Nim bằng cái danh từ gì thế nhỉ???, cô bé lắc lắc đầu không hiểu.

.

- Không còn nhiều thời gian, cô chủ mau lên với cậu chủ đi. Chậm thêm giờ khắc nào nữa thì nguy hiểm đến tính mạng cậu chủ mất!

.

Thái độ hốt hoảng của ông ta khiến Nim cứ há hốc miệng mà nhìn. Ông ta càng nói thì Nim càng không hiểu. Nhưng chợt có cái gì đó xẹt qua trí nhớ....người đàn ông này....rất quen...hình như cô bé đã gặp ở đâu rồi thì phải.

.

- Cô chủ làm ơn lên với cậu chủ ngay đi. Nếu không, chắc cậu chủ Trình Kha không sống nổi mất! – ông ta rít lên, vẻ mặt bộc lộ sự lo lắng tột đỉnh.

.

“ Trình Kha” ư???? Cái tên này....

.

Nim bất động một giây rồi phóng như bay lên trên lầu. Theo chỉ dẫn của ông ta, Nim chạy vù lên tầng trên, men qua mấy dãy hành lang tới căn phòng rộng nhất.

.

Đó là biệt thự của những bóng tối...Nim hoảng sợ khi thấy cái không gian u ám, tối tăm ở đây. Từ màu sơn của tường, rèm màn, ga trải giường, bàn ghế tủ cho đến mấy cái thảm trải dưới nền nhà đều là màu đen. Nim đưa tay lên miệng cố giấu đi nỗi sợ hãi. Cửa căn phòng mở toang, Nim bước vào, cô bé đảo mắt nhìn xung quanh nhưng quá tối nên không thấy được gì nhiều. Chợt cô bé thấy dưới chân mình ươn ướt, hình như là nước thì phải. Một khe sáng thấp thoáng ở phía bên tay phải, Nim mò mẫm bước tới, có lẽ là ánh sáng hắt ra từ phòng tắm. Càng bước tới gần thì nước càng nhiều, lênh láng khắp nhà.

.

Nim thu hết can đảm đẩy cánh cửa phòng tắm...

.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 69

V

à những gì Nim chứng kiến khiến cho cô bé suýt ngất đi nếu không níu tay vào thành cửa....

.

Cái gì thế này cơ chứ???? Một thảm cảnh???? Có lẽ đây là từ dùng chính xác nhất để nói về những gì mà Nim đang chứng kiến...

.

Devil đang ngồi trong bồn tắm, hay tay gác lên thành bồn, đầu tựa ra sau, đôi mắt nhắm nghiền lại. Nước từ vòi chảy xuống bồn đầy tràn ra ngoài, tràn xuống cả nền nhà nên Nim mới thấy ướt ướt ở chân. Nhưng màu nước trong bồn không phải là màu xanh trong tự nhiên...mà là màu hồng hồng....của máu....

.

Phải! Devil đang ngồi trong đó, với một cơ thể đầy vết chém, chiếc áo sơ mi đen bị rách nát vì những đường rạch chi chít trên người. Nim cắn môi đến chảy máu khi nhìn thấy cảnh tượng kinh hoàng này.

.

Nim vội vàng chạy đến, chân cô bé dường như không còn cảm giác gì nữa. Mọi thứ dường như bị nghẹn lại. Có cái gì đó rất đau, rất đau mà lần đầu tiên trong đời Nim cảm nhận được. Cứ như những vết chém trên người

Devil đang nằm trên người Nim, cô bé quắn quại trong nỗi đớn đau tột độ. Nhưng bồn tắm này quá rộng, lại được thiết kế quá đặc biệt nên Nim không tài nào chạm được vào người Devil. Bồn tắm hình vuông, với chiều dài cạnh đến 4 mét. Devil lại ngồi ở giữa thành bồn nên Nim không thể tiến lại gần được. Cô bé hoảng loạn. Nhìn Devil bây giờ không khác gì là một người chết, như một cái xác không hồn không kém. Những vết máu loang ra từ cơ thể Devil làm đậm thêm màu nước. Nim không biết mình đã khóc bao nhiêu khi nhìn thấy Devil trong tình trạng đó. Không suy nghĩ được gì nhiều, cô bé nhảy luôn vào trong. Nước lạnh ngắt nhưng Nim lại cảm thấy rát người, máu của Devil....đang dần dần thấm sang người cô bé.....

.

Nim tiến lại sát Devil, dùng đôi bàn tay nhỏ bé sờ nhẹ vào má ác quỷ như tìm kiếm một cái gì đó gọi là sự sống. Nhưng Devil vẫn bất động, đôi mắt với hàng mi dài rậm vẫn nhắm chặt lại. Nim hoảng sợ khóc thét lên....Chưa bao giờ cô bé thấy sợ mất Devil như lúc này!

.

Đột ngột có cái gì đó động đậy. Nim giật mình khi thấy bàn tay Devil đang hướng về phía mình. Cô bé nín khóc nhìn theo.

.

Một con dao nhỏ kề sát mặt Nim...Cô bé tá hỏa tròn tròn mắt. Devil... Devil đang cầm dao kề sát mặt mình sao???? Nim rối bời, vừa mừng vừa hoảng sợ....mừng vì cậu nhóc vẫn còn sống...nhưng sợ Devil hoá lốt quỷ thì toi mạng....

.

Và hàng lông mi dày quăn rũ ấy đã rung rung lên, đôi mắt ác quỷ dần dần mở ra. Devil ngẩng đầu lên, một cách đầy nặng nhọc.

.

Nim run rẩy, mở to đôi mắt một mí của mình nhìn Devil, cái nhìn xót xa xen lẫn chút gì đó hối hận. Không hiểu vì sao Nim lại nghĩ việc Devil bị thương như thế này là do mình...

.

Con dao càng lúc càng tiến sát mặt Nim, khi chỉ còn cách khuôn mặt cô bé đúng một cm thì dừng lại. Nim liếc nhìn sang, ánh sáng kim loại hắt từ phía con dao khiến Nim rùng mình.

.

- Bạn tới đây làm gì? – một câu nói găng gượng của Devil nhưng cũng đủ để Nim nghe thấy.

.

Nim mừng quýnh lên. Đưa đôi tay nhỏ bé của mình ôm vào vai cậu nhóc. Đôi mắt long lanh ngời lên niềm hy vọng.

.

Khi đã hoàn toàn ngồi dậy, khuôn mặt ác quỷ giờ đây đang đối diện với Nim, lại những ánh nhìn với hàng trăm câu hỏi trong đôi mắt đó đổ dồn vào cô bé.

.

Và con dao trên tay Devil động đậy, mũi dao hướng về phía cổ Nim, rất gần, rất gần, Nim không hiểu Devil muốn làm gì nữa, cô bé chỉ biết cắn răng run bần bật. Nước càng lúc càng lạnh, hai con người trong một chiếc

bồn tắm rộng 16 mét vuông ngập đầy nước hoà lẫn...máu...Một cảnh tượng quá sức đáng sợ...

.

- Tôi sẽ giết bạn! – Devil thì thào, nhưng ánh mắt đã toát lên sự mạnh mẽ đầy uy lực.

.

Nim ngỡ ngàng trong 1 giây. Giết ư???? Nhưng đột nhiên cô bé không thấy sợ. Cái câu nói này, không biết bao nhiêu lần Devil đã nói với Nim. Lâu dần, cô bé cũng đã thấy “chai” với sự dọa nạt đó...

.

Nhưng có lẽ lần này Nim đã nhầm....

.

Mũi dao tiến sát cổ Nim rồi chĩa một đường nhỏ...Nim thấy đau...

.

Ánh mắt Devil đen láy, đen đến huyền bí, nó toát lên sự giận dữ cực độ nhưng vẫn tha thiết đến đau đớn. Nim hoảng hốt thật sự. Cậu ta muốn giết cô bé????

.

- Tôi sẽ giết bạn...vì bạn đã khiến tôi đau! – Devil nghiêng răng, hàng mi rậm rung mạnh với những tia nhìn đầy uất ức. Nim không ngờ hành động rút lui của mình lại gây ra một tổn thương lớn như thế trong lòng Devil, một con quỷ dữ không bao giờ biết khóc!

.

Con dao càng lúc càng lạch sâu vào cổ. Giờ đây Nim không còn thấy đau nữa, mà thấy mất cảm giác. Bao nhiêu thắc mắc, nghi ngờ, đấu tranh trong lòng cô bé mấy ngày hôm nay giờ đã được Nim kết lại bằng một nhận thức, là rằng: Nim đã sai...Đã sai trong việc từ bỏ chính mình, không cho bản thân cơ hội để đấu tranh giành lấy thứ gọi là tình yêu...

.

Trong vô vàn nỗi đau trên thế gian này, thì nỗi đau do chính người mình thương yêu gây ra có lẽ là nỗi đau dã man và tàn nhẫn nhất. Nó sẽ bắt ta phải trả thù, nhưng nó níu kéo lại cho ta nỗi nhung nhớ...Dằn vặt, bức bối, xót xa, đó là những cung bậc cảm xúc mà nó bắt bản thân ta phải chịu đựng...

.

Lần đầu tiên, Nim thấy mình ác, rất ác, vì cô bé đã khiến cho Devil đau.....

.

Với tình trạng của Devil bây giờ, cô bé hoàn toàn có thể chống cự lại Devil để thoát khỏi cái chết. Nhưng Nim không muốn thế, có lẽ chịu đau cũng người mình yêu sẽ tốt hơn nhiều để người ấy đau một mình...

.

Khi đã rạch trên cổ Nim một đường dài, rất dài nhưng không sâu. Devil đột ngột buông lỏng tay để con dao rơi xuống nước. Lúc này đây Nim vẫn ngồi im như thế và nhìn cậu nhóc, nhìn chăm chú vào đôi mắt biết nói ấy. Và rồi Devil đẩy người về phía Nim, một cách chậm rãi và đầy đầy đau đớn, dường như mọi cử động lúc này của ác quỷ đều khiến cho cả cơ thể cậu ấy

rời từng miếng ra...bàn tay đầy những vết thương luồn nhẹ sau lưng cô bé. Và trong cái khoảnh khắc tồn tại song song nỗi hận thù và tình yêu mãnh liệt, lòng tự tôn và sự nhớ nhung, nỗi đau khổ và niềm vui trùng phùng, Devil đã chiến thắng cái gọi là tự tôn của một con quỷ dữ để được cúi đầu trước tình yêu, cậu nhóc đã dùng chút sức lực còn lại kéo Nim về phía mình và đặt một nụ hôn hiếm hoi lên đôi môi người con gái đã từ lâu ngự trị trong trái tim của cậu....

.

Nim bàng hoàng trong ngỡ ngàng. Không phản ứng, không động đậy, Nim ngồi yên như thế, nước mắt lăn từng giọt dài...Ác quỷ đáng thương của cô bé, cũng có lúc đau thế này đây.....Một cái chạm môi thoáng qua...nhưng đã hoá giải hàng ngàn nỗi nhớ....Devil ngắt lịm đi, trên vai Nim....trên vai nữ thân mà cậu mãi tôn thờ....

.

“ Thoáng muộn màng khi biết mình đã sai

Em cố gắng quên đi cho vơi niềm thương nhớ

Nhưng vòng thời gian mãi chặn ngang tình cách trở

Để giờ em ngậm ngùi sám hối với tình yêu...”

.(Kawi)

.....

Tại bệnh viện...

.

Chiếc xe đẩy màu trắng đưa Devil tiến nhanh vào phòng cấp cứu. Trên dãy hành lang nhỏ hẹp nối tiếp những phòng bệnh, Nim cầm chặt lấy tay Devil cầu nguyện, người cô bé ướt đẫm, màu áo trắng với đôi chỗ loang màu hồng do máu từ người ác quỷ nhuộm qua. Devil nằm trên đó, gương mặt tái đi không còn chút máu, đôi mắt nhắm chặt một cách đầy mệt mỏi, cả thân hình đầy rẫy những vết thương.

.

Nim đâu có biết rằng, cùng lúc đó, tại dãy hành lang định mệnh này, một chiếc xe đẩy khác đang tiến về phía Nim theo hướng ngược lại, trên đó, một nỗi đau khác, một thân hình khác cũng đang bất tỉnh với những vết máu dài khắp người. Hai chiếc xe chở hai con người, hai số phận gặp nhau ngay giữa đoạn đường và rồi chia nhau mỗi người một hướng. Đáng tiếc trong giây phút ngắn ngủi ấy, chiếc kim tình yêu đã chọn Devil, Nim chỉ nhìn thấy Devil....mà không nhìn thấy người còn lại...Phải! Angle! Chiếc xe đẩy ngược chiều ấy đang đưa Angle đi....Một kẻ si tình đã vì cô bé mà đâm đầu vào chỗ chết....

.

Hãy tha thứ cho lá khi không đi với gió

Vì lá phải bên cây sống tiếp cuộc đời này

.....

Thôi thì thời gian sẽ cuốn theo dòng chảy

Cho lá lặng thầm nói hai chữ phôi pha..."

(Kawi)

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 70: Cho Và Nhận

B

ây giờ chỉ còn Nim và người đàn ông - tức quản gia của nhà Devil ngồi ngoài hàng ghế chờ. Cô bé im lặng, hay tay đan vào nhau, vết thương do bị dao rạch ở cổ cũng đã được băng bó lại. Devii đang nằm trên bàn mổ...Nim không nghĩ được gì nhiều...Chỉ biết cầu nguyện...

.

- Cô chủ đừng lo quá! Cậu chủ phúc lớn mạng lớn! Sẽ không sao đâu! – ông ta mở lời, cố gắng trấn an Nim.

.

Cô bé ngẩng đầu lên. Đôi mắt sưng đỏ vì khóc quá nhiều.

.

Lúc này, Nim mới đủ bình tĩnh để nghe người đàn ông kể lại mọi chuyện...

.

Từ cái ngày Nim gạt tay Devil để bước đi một mình, ác quỷ đã lột xác đến đáng sợ. Ngày nào cũng đánh nhau, hết thanh toán băng đảng này lại chém giết băng đảng khác. Nhất là những băng đảng nằm dưới trướng của những công ty đã từ lâu có hiềm khích với tập đoàn Russ - tập đoàn của gia đình Devil. Mấy hôm nay, Bát Quái - một trong những băng nhóm có thế lực nhất vùng, được che đỡ bởi công ty Rine - đối thủ đáng gờm nhất của Russ đã cả gan làm hỏng một phi vụ làm ăn của gia đình Trình Kha khi giết chết đối tác của tập đoàn rồi đổ thừa cho Russ. Vì thế, Devil nổi giận đòi san phẳng Bát Quái, chúng nó cũng ghét Devil từ lâu nên muốn nhân cơ hội này

biến cái tên Devil đi vào dĩ vãng. Vậy là một trận huyết chiến xảy ra. Mặc dù quản gia đã hết lời khuyên ngăn nhưng vẫn không ngăn được bước chân của Devil. Hôm nay là ngày xảy ra cuộc huyết chiến, cho dù lực lượng hai bên không chênh lệch nhau là mấy nhưng do bị đánh lén nên người của Devil bị thiệt hại khá nhiều...

.

Kể đến ngang đó bỗng dừng quản gia ngừng lại, nhìn vào Nim rồi hỏi:

.

- Cô chủ đang nghĩ cậu chủ đã bị thua hả?

.

Nim mím môi rồi gật đầu.

.

- Nhưng sự thật là cậu chủ đã thắng. Nuôi cậu chủ từ nhỏ đến lớn, điều tôi tự hào nhất về Trính Kha chính là bản tính không bao giờ chịu khuất phục. Cái gì đã muốn thì phải làm tới cùng. Và một khi cậu đã quyết tâm thì không ai có thể cản trở. – và ông ta nở một nụ cười đầy tự hào.

.

- Cho dù cái chiến thắng ấy phải đánh đổi bằng vô số những vết thương trên mình... - giọng ông ta chùng xuống – Lúc về nhà, cậu chủ lên ngay phòng và nhốt mình luôn trong đó. Tôi đã cố gắng thuyết phục cậu chủ đi viện nhưng cậu ấy nhắc quyết không cho bất kì ai đụng vào người mình và cấm tất cả vào phòng. Không còn cách nào khác, tôi phải tìm tới cô chủ. Vì ngay từ khi gặp cô chủ, tôi đã biết đây chính là một nửa mảnh ghép của cuộc đời cậu chủ. Và tôi đã không nhầm! – ông ta hạ giọng rồi mỉm cười nhìn Nim.

.

Nim lặng im. Hai tay siết lại thật chặt. Đôi mắt nhìn vào cửa phòng cấp cứu....

.

Trên bàn mổ, Devil đang hôn mê, không biết gì đến xung quanh... Ở một phòng mổ khác, Angle cũng đang trong tình trạng tương tự, với những vết thương do vụ tai nạn giao thông sáng nay... con BMW giờ đây đã không còn nguyên vẹn. Người ta chỉ kịp nhìn thấy một tia lửa phát ra từ cú va chạm, qua lớp kính vỡ vụn, Angle nằm trên vô lăng, với những hàng máu dài chảy xuống mặt....

.

Và như một nỗi oan nghiệt. Nim giờ đây đang phải đối mặt với cái gọi là : ngã ba đường....

.

“ Thông báo! Thông báo! Bệnh nhân Thái Trình Kha ở phòng 433 cần được tiếp máu khẩn cấp. Ngân hàng máu của bệnh viện đã hết, đề nghị người thân của bệnh nhân, những ai có nhóm máu O đến ngay phòng hiến máu.”

.

Nim choáng váng. Ông quản gia cũng ngẩn người. O – đó là nhóm máu của Nim! Ngay lập tức cô bé đứng phắt dậy chạy vụt đi, nhanh nhất có thể, cứ như rằng một phút chậm chân của mình cũng sẽ khiến sự sống của Devil bị đe dọa.

.

Nhưng vừa chạy được vài bước....

.

“ Thông báo! Bệnh nhân Hoàng Nhật Phụng ở phòng 434 đang trong tình trạng nguy kịch, cần được tiếp máu khẩn cấp. Đề nghị người nhà của bệnh nhân cùng những ai có nhóm máu O đến ngay phòng hiến máu.”

.

Đôi mắt Nim mở to hết mức có thể. Hoàng Nhật Phụng ư????? Sao có thể trùng hợp đến thế được. Chân cô bé vẫn bước đi, nhưng chậm lại. Những suy nghĩ cứ bủa vây trong đầu. Angle??? Người mang cái tên đó biết đâu lại là Angle??? Nhưng Devil đang kề bên cái chết, không thể chờ đợi được nữa! Trong cái giây phút mà 2 con người đang đấu tranh giữa sự sống và cái chết trên bàn mổ thì trong Nim cũng đang diễn ra cuộc đấu tranh nội tâm dữ dội....

.

Bất ngờ lúc đó, bác Lan từ đâu lao về phía Nim. Có vẻ bác ta mới nghe tin của Angle...

.

- Nim! Nim ơi! Phụng đâu cháu???? – bác Lan vừa thở vừa nói trong ngắt quãng.

.

Nim dừng hẳn lại. Nuốt nước bọt. Mọi cảm giác đã hoàn toàn biến mất.

.

- Bác vừa đi chợ về! Vừa vào nhà đã nghe cảnh sát giao thông gọi điện bảo rằng thằng Phụng bị tai nạn đã được đưa vào đây! Tình trạng nguy kịch lắm! – bác ta vừa khóc vừa nói.

.

Nim choáng váng thật sự, người mất thăng bằng, cô bé chống tay vào tường để không phải ngã quỵ xuống....Thế này là thế nào????

.

Nhưng trong những thời khắc định mệnh như thế này thì không có chỗ cho những cái ngõ ngàng vô ích. Nim vượt mặt rồi cầm tay bác Lan chạy thật nhanh về phía phòng hiến máu. Trong đầu cô bé vang lên những câu nói: “Không thể được! Họ không thể bỏ mình mà đi theo cách này được! Mình có máu...mình có thể cứu họ...không thể để họ như thế được...Mình không cam tâm.....” Ánh mắt Nim đột ngột ánh lên, mọi đau khổ dồn cả cho niềm tin và sự hy vọng. Giờ đây cô bé biết rằng, mình cần phải làm gì.....

.

Thời gian đang tính bằng từng giây...từng phút.....mạng sống của hai con người...đang dần dần buông nhẹ bàn tay khỏi cõi đời....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 71: Ân Nhân Xuất Hiện

V

ừa chạy đến phòng hiến máu đã thấy mấy tốp người mặc áo đen đứng chật ở cổng. Hoá ra đều là đàn em của Devil lẫn Angle. Họ cũng đang làm thủ tục thử máu để xem có phù hợp với nhóm máu của cậu chủ mình hay không...

.

Nhưng theo những gì Nim được học, nhóm máu O có thể truyền cho cả 4 nhóm nhưng lại chỉ nhận được nhóm của mình là O. . Tình hình càng lúc càng nguy kịch khi từ nãy đến giờ đã thử hơn mấy chục người mà vẫn chưa có ai có nhóm máu này...mặt mình Nim thì làm sao đủ máu cho cả hai...

.

(Bác sĩ ơi! Làm ơn lấy máu nhanh đi ạ! Nếu không hai người ấy chết mất!)
– Nim viết vội mấy chữ nguệch ngoạc trên giấy rồi đưa cho bác sĩ.

.

- Không được cháu ạ! Cháu đã hiến một lượng máu quá mức cho phép rồi, không thể lấy thêm được ! - Vị bác sĩ thở dài lắc đầu.

.

(Nhưng với lượng máu vừa lấy của cháu, chỉ cứu được một người thôi Ạ????)

.

- Đúng! Chỉ một người thôi! Chưa bao giờ bệnh viện lâm vào tình trạng thế này cả! Cả hai nạn nhân đều bị mất máu quá nhiều, được đưa vào bệnh viện cùng lúc, lại cùng nhóm máu O – là nhóm máu bệnh viện đang thiếu chưa bổ sung kịp. - vị bác sĩ lắc đầu thở dài.

.

Nim tái mặt. Đôi mắt đảo quanh. Làm sao có thể cứu được Devil và Angle bây giờ??? Tất cả mọi cơ hội có được đều chỉ cho phép cứu một trong hai??? Devil??? Hay Angle??? Không thể được! Nim không cho phép mình bỏ bất cứ ai! Họ đều vô cùng quan trọng với cô bé. Mồ hôi ướt nhèm khuôn mặt, Nim nắm chặt tay xuống cạnh bàn, môi mím chặt, đầu óc quay cuồng với cái gọi là chọn lựa. Dù có muốn hay không thì Nim cũng đang nắm trong tay vận mệnh của cả hai con người đó...

.

- Thưa bác sĩ! Chúng tôi đã thử máu tất cả những người có mặt ở đây. Nhưng không ai mang nhóm máu O ngoại trừ cô Đỗ Quyên. – chị y tá tiến tới với giọng nói buồn bã.

.

Một lần nữa Nim choáng váng, mắt thẳng băng, dựa hẳn lưng vào ghế. Thế này là thế nào chứ???? Số phận không thể cay nghiệt như vậy được!

.

- Như thế thì chúng tôi chỉ có thể cứu sống một trong hai mà thôi.....- bác sĩ cười kính ra, giọng trầm buồn.

.

Đôi mắt Nim mờ dần bởi vị cay xè của mồ hôi. Những suy nghĩ đan xen nhau đập vào đầu sự nhức nhối khó chịu. Điều duy nhất Nim có thể nghĩ ra lúc này là...đi theo bọn họ! Vì cô bé không đành lòng đứng nhìn một trong hai người từ già cõi đời này....Anh trai...Tú Vân...và giờ là Devil và Angle....tất cả....đang từ từ rời Nim....mãi mãi...

.

- Tôi mang nhóm máu O! Tôi có thể cho máu được chứ? – một giọng nói nam giới lạ hoắc vang lên từ đám đông khiến mọi người giật mình.

.

Nim trong giây phút tuyệt vọng nhất chợt bừng lên niềm hy vọng, đứng bật dậy tiến về phía người vừa cất tiếng nói.

.

Đó là một chàng trai trẻ, người cao và cân đối, chiếc mũ lưỡi trai kéo sụp xuống che gần hết khuôn mặt. Nim run run cầm nhẹ vạt áo của anh ta, đôi mắt khẩn thiết.

.

- Y tá! Hãy đưa anh ta vào trong thử máu! – ông bác sĩ già nở một nụ cười hạnh phúc reo lên.

.

Người lạ mặt nhanh chóng bước vào trong. Nim nhìn theo, ánh mắt long lanh đầy hy vọng, đôi tay run rẩy đan vào nhau chứa đựng nhiều lo lắng. Cuối cùng số phận cũng chịu mỉm cười...ban một thiên thần xuống đây để giúp cô bé...Thế mới nói: Không có gì là không thể, chỉ cần ta tin và biết giữ niềm tin.

.

Vậy là đường sinh của hai chàng mỹ nam của chúng ta vẫn chưa tận!

.

Ngồi ngoài băng ghế chờ, Nim vừa cầm miếng bông nhỏ che miệng vết tiêm mới được lấy máu vừa nhìn vào bên trong. Một lúc sau, chàng trai lạ mặt bước ra, tay trái cũng cầm chặt miếng bông như Nim. Nhưng cậu ta không tiến lại phía cô bé mà đi thẳng theo hướng ngược lại. Nim hết hoảng đứng bật dậy chạy theo níu lại.

.

Cậu ta dừng lại, quay lưng nhìn Nim. Chiếc mũ lưỡi trai kéo sụp xuống vẫn che gần hết khuôn mặt. Nim cố gắng ngược lên nhìn để có thể thu được hình hài ân nhân vào mắt, nhưng không thể...

.

- Em không cần phải cảm ơn tôi! Đây là việc nên làm! Tôi có việc phải đi, lần sau chúng ta sẽ gặp nhau!

.

Đó là một giọng nói ấm áp, nhưng khá mạnh mẽ, Nim chỉ thấy được nụ cười của người đó – nó có cái gì đó rất cuốn hút và bí ẩn, sau đó là một cái nắm tay nhẹ rồi bước đi. Người thanh niên bước nhanh về phía lối ra của bệnh viện để lại cho Nim hàng tá những câu hỏi trong đầu!

.

.....◆◆.....

.

3 ngày!

.

72 tiếng đồng hồ trôi qua nhưng cả Angle lẫn Devil vẫn còn hôn mê sau ca phẫu thuật. Theo lời của bác sĩ, Angle bị chấn thương vùng đầu, trước mắt đã qua cơn nguy kịch nhưng chưa biết tình hình sẽ diễn biến ra sao, còn Devil thì vì mất máu quá nhiều do bị chém vô số nhát dao vào người dẫn đến thiếu máu tắc nghẽn các hoạt động của cơ quan trong cơ thể, nhất là tim. Cũng may là chưa ai bị Thần Chết lôi đi....

.

- Cháu ăn gì chưa? Cô đem đồ ăn tới cho cháu này! Ăn đi, ăn mới có sức chứ! – bác Lan cố gắng thuyết phục Nim ăn chút gì đó.

.

(Cháu chưa thấy đói! Bác cứ để đấy lát cháu ăn cũng được!) – Nim đưa mảnh giấy trước mặt bác Lan rồi cười nhẹ để bác yên lòng.

.

- Uh! Bác về nhà lấy áo quần cho thằng Phụng đã. Cháu trông hai đứa nhé, bác lên lại liền.

.

Nim gật đầu. Không biết có quá trùng hợp hay không mà Devil và Angle phải nằm chung một phòng bệnh. Thật ra thì trước đó Devil nằm phòng 433 còn Angle nằm phòng 434 nhưng ngày hôm sau thì có một bệnh nhân nữa nhập viện, cũng là con của gia đình có máu mặt, bệnh viện thì hết phòng Vip rồi nên cô bé cùng bác Lan đành để hai công tử nằm cùng phòng. Thế

cũng tốt, Nim đỡ phải chạy qua chạy lại. Nhưng lúc này đây, đôi mắt cô bé đầy vẻ uất ức, hai cậu ấy vẫn nằm im như thế, không có dấu hiệu của sự tỉnh lại. Ba mẹ Angle hiện đang công tác ở Mỹ nên chưa thể bay về kịp, mà bác Lan cũng không muốn báo cho họ biết. Còn Devil thì chẳng khá khẩm hơn, cha cậu nhóc cùng cô dì ghê phải ra Hà Nội lo việc dòng họ, khi nghe ông quản gia thông báo là Devil nhập viện thì ông chủ tập đoàn Russ vẫn không lấy gì làm lo lắng, dặn quản gia cứ chăm sóc cậu chủ chu đáo rồi ông sẽ về sau. Vậy là cuối cùng chỉ có mình Nim và bác Lan.

.

Đang suy nghĩ miên man, chợt Nim nghe thấy có âm thanh lạ. Hình như là tiếng cử động của cơ thể (như đã nói, Nim đặc biệt nhạy với âm thanh). Cô bé ngẩng mặt lên tìm kiếm. Và Nim há hốc mồm kinh ngạc khi thấy bàn tay Angle đang động đậy. Cô chạy ào tới phía cậu nhóc, mắt ngấn nước, cầm tay Angle lên hết hoảng.

.

(Angle ơi...Cậu tỉnh lại rồi ư???? Đừng làm mình mừng hụt nhé!) – vừa nói trong bụng, Nim vừa nhìn Angle, mong sao cậu ta sẽ tỉnh lại.

.

Đôi mắt Angle nhấp nhấp, hàng lông mày hơi nhíu lại. Sau vài giây, đôi mắt từ từ hé mở. Nim mừng rỡ khôn tả, những giọt nước mắt lại chảy dài trên má, thấm xuống cả tay Angle.

.

Cuối cùng thì Angle cũng tỉnh. Cậu nhóc ngược nhìn xung quanh. Cái đầu được quấn băng trắng muốt nghiêng qua nghiêng lại khá nặng nhọc và khó khăn. Nim cười rạng rỡ nhìn Angle, cái nhìn đầy vui sướng và hạnh phúc.

.

Và như một phản xạ, cậu nhóc mấp máy môi, và câu đầu tiên phát ra từ miệng Angle sau 3 ngày hôn mê bất tỉnh:

.

- Cô là ai?

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 72: Tình

N

im bị sốc thật sự. Angle vừa nói cái gì thế nhỉ??? Chẳng lẽ mấy cái vụ mất trí nhớ chỉ có trên phim ảnh bây giờ đang trở thành sự thật trước mặt Nim hay sao???? Cô bé trợn tròn mắt nhìn cậu nhóc, hai tay níu chặt vào thành giường.

.

- Đây là đâu???? Tôi đang ở đâu thế này???? – những “phát ngôn” tiếp theo của Angle khiến Nim khủng hoảng.

.

(Trời ơi! Angle???? Bạn...bạn không nhớ gì cả sao????) – Nim múa may tay chân hoảng loạn.

.

Angle nhíu mày nhìn Nim, ánh mắt khó hiểu. Cái đầu trắng bóc nghiêng qua nghiêng lại dò xét...

.

Nim cũng nhìn chăm chăm Angle. Trong đầu xuất hiện hàng ngàn lý do chứng minh cho việc cậu bạn thân yêu giờ đây đã hoàn toàn không còn nhớ về mình.

.

10 giây trôi đi, cả hai vẫn cứ nhìn nhau....

.

Cho đến khi...

.

- Đã nói với bạn bao lần rồi là tôi không hiểu được những cái huơ huơ tay của bạn mà! – Angle đột ngột cất giọng rồi nhăn nhó cái mặt.

.

Nim ngỡ ra như một con ngố.

.

- Ha ha! Mới đùa có chút xíu mà bạn đã hoảng lên như thế! Bạn đúng là dễ gạt mà! – Angle bật lên một tiếng cười rồi nhìn Nim, ánh mắt trêu chọc, mặc dù việc cười cũng trở nên khó khăn do cái vết thương khá nặng trên đầu.

.

Sau vài giây bình tĩnh, ánh mắt Nim sáng rực lên, cô bé nhảy cẫng lên sung sướng, sau đó ôm chầm lấy Angle khiến cậu nhóc luống cuống.

.

- O! Đúng là tôi thích được bạn ôm nhưng không phải theo cách bạo lực như thế này! – Angle hơi bất ngờ và nhăn nhó do bị Nim “đè ập” lên người (mặc dù trong lòng thì vui như hội)

.

- Vui vẻ nhỉ!

.

Thêm một giọng nói nữa được cất lên. Nim khựng lại. Nhóm người dậy. Cái giọng này....

.

Nim ngỡ ngàng quay đầu nhìn sang ...

.

Phải! Devil đang mở mắt trừng trừng nhìn cô bé và Angle bằng một sự thắc mắc to đùng. Hàng lông mi rậm dài lại rung rung lên che đi những tia nhìn sắc lém...

.

Nim cảm giác như bị mất trọng lượng. 72 tiếng túc trực tại bệnh viện, bên cạnh hai cậu bạn nằm trơ như khúc gỗ, không biết bao nhiêu lần Nim đã cầu nguyện cho hai người mau tỉnh dậy. Vậy mà...lúc nhìn thấy Devil mở mắt...Nim không biết được cảm xúc trong con người mình đang diễn biến thế nào nữa. Những hình ảnh của cái ngày kinh hoàng khi thấy Devil ngồi trong bồn tắm với tình trạng “thảm trên mức thảm” đến bây giờ vẫn ám ảnh Nim. Chưa bao giờ Nim sợ mất đi Devil như lúc đó, nhiều lúc cô bé nghĩ, nếu cậu ta mà có mệnh hệ gì chắc bản thân cũng ...tìm đường đi theo luôn....

.

Devil nghiêng đầu nhìn Nim. Vẫn cái ánh mắt rất nhiều câu hỏi xoáy trong đó. Nhưng Nim nhìn thấy được vượt lên tất cả vẫn là sự da diết đến cháy bỏng. Đôi mắt ấy cuối cùng cũng chịu mở ra để nhìn cô bé.....

.

Nim không chạy tới ôm chầm Devil như đã làm với Angle. Cô bé chỉ nhẹ nhàng tiến lại, khụy xuống bên cạnh giường Devil, đôi tay run run cầm chặt lấy tay cậu nhóc, Nim muốn nói một cái gì đó, lời xin lỗi...nhớ nhưng...nhưng không thể....cô bé chỉ biết cúi đầu và khóc...Khi người ta làm sai nhiều thứ và muốn chuộc lại lỗi lầm...cách tốt nhất là hãy sám hối trong yên lặng.....

.

Những giọt nước mắt nóng hổi chạy dài trên tay Devil, lúc đầu cậu nhóc không phản ứng gì, chỉ để yên như vậy và nhìn Nim. Nhưng càng lúc nước mắt càng nhiều, vị mặn của nó như ngấm vào từng lớp da của Devil, tinh khô nhưng đầy u uất....

.

Và không ai có thể tưởng tượng được một ác quỷ nổi tiếng với đôi mắt lạnh và trái tim sắc đá lại thực hiện một hành động như thế...

.

Trong cuộc đời mình, Nim đã khóc rất nhiều, nhưng chưa bao giờ có ai đưa tay lau nước mắt cho cô bé. Ngay cả anh trai cũng vậy, vì anh chỉ đứng nhìn và nói: “ Hãy khóc đi cưng, khóc để biết đau, biết đau rồi sẽ biết cách để lần sau không còn phải đau nữa. Anh không lau nước mắt cho em vì anh không thể mãi mãi ở bên cạnh em, rồi có lúc em sẽ phải tồn tại một mình. Hãy biết tự lau nước mắt, để không phải quy lụy vào bất cứ một ai!”. Vậy mà giờ đây, những giọt nước mắt không biết nghe lời của cô bé lại được lau đi bởi bàn tay của ác quỷ, một cách nhẹ nhàng như muốn vội vàng xóa đi mọi đau khổ, mọi căn rứt và day dứt....Nim nhìn thẳng vào đôi mắt Devil....

.

Cứ ngỡ là sẽ quên...nhưng thật ra vẫn nhớ.....tha thiết....triền miên...day dứt suốt cả một đời người....

.

- Tôi cảm thù nước mắt! Vì thế đừng khóc trước mặt tôi! – Devil rút nhẹ tay mình khỏi tay Nim, nhưng tay còn lại vẫn cố gắng lau đi những giọt nước mắt cuối cùng.

.

Nim nín hăn. Devil vẫn lạnh lùng theo cách riêng của cậu ấy, nhưng chính sự lạnh lùng đó đã bao lần đốt cháy trái tim Nim....

.

Angle từ nãy đến giờ chứng kiến tất cả nhưng vẫn im lặng. Angle đã biết Nim thích Devil chứ không phải là mình, Angle cũng biết rằng Devil sẽ có lúc vượt qua lòng tự tôn cá nhân để đứng dậy đấu tranh cho thứ tình yêu vĩnh cửu mà cậu ta tôn thờ. Và hơn lúc nào hết, Angle thấy quặn đau. Ngay từ khi bắt đầu cuộc chơi tình ái này, cậu nhóc đã biết mình sẽ không bao giờ thắng. Nhưng số phận đã an bài như thế, đã buộc cậu phải bước vào để rồi hứng chịu đau khổ. Đau cũng nhiều, thất vọng cũng nhiều...nhưng có lẽ đây là cơn đau lớn nhất....Vì Angle đã phạm phải một sai lầm....đó là yêu Nim.....Thứ tình cảm đầy ma lực mà đáng ra khi trở về đây Angle không được chạm vào....

.

.....

.

Sau khi nghe bác sĩ nói rằng tình hình của Devil và Angle không còn gì đáng ngại thì Nim mới thở phào nhẹ nhõm. Cảm giác sợ mất đi một người nào đó thật khủng khiếp . Nim giật mình rồi an ủi bản thân. May mắn thay là chưa ai trong số họ bỏ rơi cô bé....

.

Nim nhờ bác Lan trong hai người rồi chạy vội về nhà (nhà ở đây tức là nhà bác Lan) thay áo quần. Mấy ngày nay cô bé chẳng chú ý gì đến bản thân, chỉ lo cho hai cậu bạn. Người ngợm toàn mồ hôi, đầu tóc thì bù xù, cần phải “lấy lại hình ảnh” trước khi bị Angle hay Devil phàn nàn vì ...“hôi quá”!

.

Nhưng Nim không ngờ việc hai cậu ta nằm chung một phòng lại dẫn đến muôn vàn rắc rối...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 73: Những Rắc Rối Không Tưởng

C

ụ thể là...

.

Vừa trở vào bệnh viện, định mở cửa phòng bệnh thì cô bé đã nghe tiếng Hạo My “lảnh lót” bên trong.

.

- Trời ơi! Em làm gì mà để ra nông nổi này há???? Thấy chưa, thấy tai hại khi bỏ chị ở lại để chạy theo con nhỏ câm kia chưa?

.

- Thôi chị đừng nói nữa! Tai em lủng bủng cả rồi! – Angle phàn nàn.

.

- Chẳng lẽ chị nói sai hả??? – cô ta “đay nghiến”.

.

- Em buồn ngủ chị ơi! Chị cho em yên giấc một chút! Đầu em bị chấn thương, đừng bắt em phải suy nghĩ nhiều! – Angle xuống nước năn nỉ.

.

- Thì chị có không cho em ngủ đâu! Em cứ ngủ thoải mái, chị sẽ ở lại đây với em! Yên tâm đi! – Hạo My cười toe toét.

.

Angle trợn mắt kinh hãi. Nim đứng ngoài cũng hoảng hốt theo. Cô ta vốn không ưa gì Nim, giờ mà ngồi cùng một phòng chắc chắn sẽ có chuyện không hay xảy ra...

.

- Tôi không thích thấy người lạ, cô về đi! – Devil im lặng nãy giờ cuối cùng cũng chịu lên tiếng giải vây cho Angle.

.

- Anh có quyền gì mà đuổi tôi chứ! Phòng bệnh này có phải chỉ riêng anh nằm đâu! – Hạo My cũng sừng cồ cãi lại.

.

- Nhưng đâu phải chỉ riêng tôi thấy khó chịu, người đang nằm bên đó (tức Angle) cũng muốn cô về mà! – Devil vẫn bình thản, vừa nói vừa nhìn lên trần nhà.

.

- Em! Có thật là em cũng muốn chị về không hả??? - cô nhóc nổi khùng nhìn Angle.

.

- Ở thì...giờ là buổi tối rồi. Tụi em đều là con trai, chị con gái ở đây cũng bất tiện. Mai chị tới cũng được mà! – Angle cố gắng dỗ dành.

.

Sau vài phút đắn đo. Hạo My đứng phắt dậy Hứ một tiếng rõ dài rồi ngưng nguẩy bỏ đi về. Nim vội vàng tránh mặt sau bức tường để khỏi bị đại tiểu

thư phát hiện. Trước khi hoàn toàn “bốc hơi”, cô nhóc còn quay lại phán một câu xanh rờn:

.

- Rồi em sẽ phải ân hận khi đuổi chị về!

.

Bóng Hạo My dần dần khuất sau hành lang. Nim nhìn theo rồi thở dài một cái, sau đó mới mở cửa bước vào.

.

- Sao bạn về nhà lâu thế???? Báo hại chúng tôi bị con nhỏ quậy tung bưng!
– Angle vừa nhìn thấy Nim đã lên tiếng cảm ràm.

.

(Ơ! Sao lại trách tôi! Mà cô ấy tới thăm bạn cũng tốt chứ sao?) – Nim hơi bức xúc.

.

Angle nhìn mấy cái huơ huơ tay của cô bé mà ngơ người.

.

- Nim nói là mắc mớ gì bạn lại trách cô ta, đi về lâu hay mau là quyền của cô ta, bạn không có quyền ý kiến! – Devil hôm nay tốt bụng đột xuất khi dịch dùm cho Angle hiểu.

.

Nhưng không biết vô ý hay hữu tình mà Devil dịch hơi quá so với “bản gốc” khiến cả Nim và Angle tròn tròn mắt nhìn.

.

- Nim! Bạn dám nói với tôi thế sao???? – thiên thần bực mình tra hỏi.

.

Còn Nim thì nhìn chăm chăm Devil, cô bé không hiểu vì sao cậu nhóc lại nói như thế.

.

Riêng Devil thì vẫn bình thản, mặt không chút biểu hiện.

.

Thế đấy, ba con người, ba tính cách, việc ở chung một phòng quả là không dễ dàng chút nào!

.....◆◆.

.

Thông thường, phái nữ luôn được ưu tiên hơn phái nam về mọi khoản. Nhưng trong tình trạng lúc này, Nim và bác Lan đành bấm bụng chịu thiệt thòi khi phải trải chiếu nằm dưới sàn còn hai chàng trai to cao lực lưỡng lại được nằm trên giường. Âu cũng phải thông cảm cho họ, vì bây giờ những “con đại bàng” của chúng ta đang bị ...gãy cánh! Một người thì đầu quần băng, một người thì thân hình đầy những vết thương bị bó lại trắng toát. Rõ khổ!

.

Đó là một buổi tối không được yên lành khi Nim phát hiện ra bác Lan bị bệnh “ngáy” quá to. Dù đã rất cố gắng lấy gối che kín lỗ tai nhưng cô bé vẫn không tài nào ngủ được khi những âm thanh trầm bổng đủ mọi sắc thái phát ra từ tiếng ngáy của bác Lan cứ như muốn đánh trống trong đầu cô bé. Nim lăn qua lăn lại tự động viên mình phải biết “căn răn chịu đựng” nhưng không thể, càng về khuya, khi giấc ngủ càng sâu thì tiếng ngáy càng to. Trong phòng lúc đó ngoài cô bé ra vẫn còn một người nữa chịu chung số phận với Nim, đó là Devil. Angle thì có vẻ đã quen với việc này nên ngủ rất ngon lành. Devil nằm trên giường mà mắt mở thao láo, chính xác hơn là muốn ngủ nhưng không thể ngủ nên mắt phải mở. Nếu là thường ngày, bản tính ác quỷ xuất hiện thì chắc có lẽ cậu nhóc đã bay tới chỗ bác Lan mà “thanh toán”, nhưng tình hình bấy giờ khiến Devil đành phải nằm im mà chịu đựng. Nim lồm cồm ngồi dậy, nhìn sang chỗ bác Lan, bác ấy đang ngủ rất ngon, cô bé không nỡ phá hỏng giấc ngủ đó. Thôi thì chịu khó mất ngủ vậy.

.

Thế là Nim nhẹ nhàng đứng dậy tiến ra phía cửa...

.

- Đi đâu đấy? – tiếng của Devil khiến Nim giật bản mình.

.

(Tôi không ngủ được, muốn ra ngoài hóng gió!) – Nim khẽ huơ tay.

.

- Không đi đâu hết! – Devil nói chậm rãi.

.

Nim thoáng ngạc nhiên. Dù biết cậu nhóc luôn ra lệnh cho mình nhưng cái câu ra lệnh này có vẻ...mới! Vì thường thì Devil không bao giờ quan tâm tới những việc làm riêng tư của cô bé.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 74: Có Những Thứ Gọi Là...hạnh Phúc (Phần 1)

(

Vì sao????) – thu hết can đảm Nim mới dám đưa tay biểu hiện sự thắc mắc.

- Đem cái ghế ở góc tường tới đây rồi ngồi xuống! 3 giây! – Devil vẫn điềm đạm...ra lệnh.

Nim nghiêng đầu sang một bên. Ánh mắt tò mò. Nhưng cô bé biết rằng đừng dại mà đụng vào Devil lúc này, cứ nên nghe lời là hơn.

Vậy là Nim rón rén đem cái ghế tới sát giường của Devil rồi “an tọa”.

- Trước khi nói, đỡ tôi ngồi dậy cái đã!

Nim thoáng bối rối.

(Bạn mới tỉnh sau ca phẫu thuật, không nên ngồi dậy như thế, đau lắm!)

- Cho bạn 5 giây!

Mỗi khi Devil nhắc đến vấn đề tính giây này nghĩa là cậu nhóc đã cương quyết lắm rồi. Nim biết thế nên đành phải phục tùng.

Sau khi ngồi dựa vào tường, cậu nhóc thở nhẹ một cái rồi nói chậm rãi:

- Tôi muốn sáng mai bạn về nhà tôi, vào trong phòng tôi và lấy cho tôi một thứ!

Nim tròn mắt.

- Ở ô gạch hoa thứ 32 kể từ cửa phòng đếm vào có một ngăn bí mật ở dưới đó. Bạn dỡ tấm gạch hoa lên rồi lấy cái hộp rồi cho tôi. Xong rồi đem tới địa chỉ này trao tận tay chủ nhà.

Devil chìa một mảnh giấy cho Nim, ở trên đó ghi tên đường và số nhà. Nim cứ nhìn chăm chăm, lắc qua lắc lại cái đầu...

- Chử tôi không xấu đến mức phải khiến bạn căng con mắt ra thế đâu! – cậu nhóc thoáng vẻ khó chịu khi thấy thái độ lúng búng của Nim.

(Chỉ có thể thôi phải không? Tôi làm được!) – Nim hí hửng nhoén miệng cười.

- Đừng điên vội như thế! – Devil phán một câu khiến Nim “dội” thẳng vào tường.

- Muốn vào được phòng tôi thì phải có mật khẩu mới mở được cái khóa điện tử. Nhớ cho kĩ, mật khẩu này chỉ có mình bạn biết, bạn mà nói cho bất kì ai là tôi.... – toan nói từ “giết” nhưng không hiểu sao Devil khựng lại. Có lẽ là không “nỡ”!

Nim xụ mặt lại gật gật cái đầu. Cô bé tự hỏi tại sao cậu nhóc không thể nói năng đàng hoàng dịu dàng với mình một câu được chứ????

- 24192! Mật khẩu đó, nhớ đi! – Devil lầm rầm chỉ đủ cho Nim nghe thấy.

Cô bé chăm chú lắng nghe để “nạp” vào đầu. Nhưng thoáng chốc Nim khựng lại, mắt mở to, dáng điệu ngạc nhiên như mới phát hiện ra một điều gì đó.

- Sao? Không nhớ nổi hả??? – Devil thắc mắc khi thấy thái độ kì cục của Nim.

Nim giật mình lắc nhẹ đầu rồi cười cười coi như không có gì...

Nhưng thật ra, cô bé đang cực kì hoang mang....khi thứ tự của dãy số đó... chính là ngày tháng năm sinh của Nim! Sao có thể có sự trùng hợp thế cơ chứ????

- Đó là việc thứ nhất!

Nim hết hoảng. Còn việc gì nữa sao???? Cô bé hướng ánh mắt tội nghiệp nhìn lên Devil

- Việc thứ hai... - Cậu nhóc chột dùng dằng.

Nim vẫn đưa con mắt đầy những dấu hỏi to đùng nhìn Devil...

- Tôi muốn bạn ôm tôi...ngay bây giờ!

Nếu không kịp thời chống tay lên thành giường thì chắc Nim đã té ghế! Cô bé cố gắng ngồi vững lại, hai tay đập đập vào tai để coi có bị vấn đề gì không, họa chằng di chứng của việc không nói được đã ảnh hưởng đến thính giác???

- Làm được không? – câu hỏi của Devil một lần nữa đánh vào tim Nim cái gọi là “ bom”. Cô bé cứ ngơ ngơ nhìn thẳng vào mặt cậu nhóc trước cái đề nghị quá sức...quá sức kiểm soát này.

May mắn lúc này là buổi tối, ánh đèn ngủ chỉ đủ sáng cho người ta thấy mặt nhau nên Nim không thể phát hiện được khuôn mặt ửng đỏ vì xấu hổ của Devil. Thế đấy, mạnh mẽ là thế, tàn nhẫn là thế, lạnh lùng là thế mà cũng có lúc “lụy” vì tình! Quả là thần tình yêu không tha cho bất cứ một ai mà!

- Không làm được thì thôi! Đi ngủ đi! – Devil nói rất chi là bình thản nhưng đó chỉ là cái vỏ bọc bên ngoài bao biện cho trạng thái bất bình thường bên trong.

Cậu nhóc kéo chân lên rồi chuẩn bị nằm xuống...Nim từ nãy đến giờ như bị thôi miên, ngồi trơ như khúc gỗ...

Cái gì đến rồi cũng phải đến, kìm nén, chôn vùi, lãng quên nhưng cũng có lúc phải bùng nổ....

Nim ôm chậm lấy Devil trước khi cậu nhóc chuẩn bị “an giấc”. Đó là một cái ôm chặt, một cái ôm chủ động từ phía cô bé sau bao nhiêu lần kìm nén tình cảm của mình. Con gái tài hơn con trai ở chỗ biết che dấu và kìm lại, nhưng không phải vì thế mà phái yếu yêu không sâu đậm bằng phái mạnh. Có chăng chỉ vì chưa đến lúc họ bày tỏ tình cảm mà thôi...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 75: Có Những Thứ Gọi Là... Hạnh Phúc (Phần 2)

D

evil không phản ứng gì trước hành động này, nhưng không phải vì thế mà cậu nhóc không ngạc nhiên, vì Devil vẫn luôn nghĩ rằng cái đề nghị vừa rồi của mình là một việc làm quá khó với Nim – một cô gái yếu đuối, hiền lành, rụt rè và trong sáng. Nhưng hơn hết, đây là điều mà chính cậu nhóc cũng mong đợi. Sau vài giây ngỡ ngàng, Devil cũng đưa nhẹ tay lên lưng Nim. Có thể chưa phải là yêu...nhưng đã làm cho con người biết nhớ....có thể chưa phải là sâu đậm...nhưng cũng đủ cho con người khao khát được gần nhau...

“Thật ngốc!” Đó là những gì Nim nghĩ khi thấy mình đang khóc trên vai Devil. Có lẽ cho tới tận giây phút này, Đỗ Quyên của chúng ta mới biết trái tim mình đã có chủ...và bây giờ thì chính cô bé đã can đảm đối diện với sự thật đó, và cũng can đảm tình nguyện đưa chiếc chìa khóa trái tim cho người chủ của mình....

- Đừng khóc khi ở bên tôi...vì điều đó khiến tôi thấy giận mình vì đã không ngăn được nỗi đau của bạn...Không thể chắc chắn rằng tôi sẽ cho bạn hạnh phúc...nhưng tôi biết rằng từ bây giờ mình không thể thiếu bạn trong cuộc đời này...

Nim nhắm chặt mắt, những giọt nước trong veo trào ra ướt đẫm một bờ vai.....cô bé thoáng mỉm cười...có thể gọi đó là niềm hạnh phúc...

Thế đấy! Yêu là đau, yêu là khổ, yêu là tuyệt vọng...Ấy vậy mà người ta vẫn đâm đầu vào rồi tự tin cất lên câu nói : Yêu là không nuối tiếc! Những kẻ chưa yêu chắc hẳn sẽ thắc mắc không hiểu vì sao...nhưng trong vô vàn cái gọi là “đau thương” mà nó đem lại thì vẫn còn đó một món quà mang

hai chữ “ yêu thương” mà suốt cả cuộc đời này.... người ta có thể vì đó để chết cho nhau....

.....

Sáng sớm!

Vì ngồi đối diện với cửa sổ nên Nim bị đánh thức bởi tia nắng đầu ngày. Cô bé nhú mắt lại rồi từ từ mở ra. Angle vẫn còn ngủ, bác Lan cũng thế. Nhưng đến khi nhìn lại mình thì Nim mới tá hỏa. Đây là lần đầu tiên Nim ngồi mà có thể ngủ ngon lành suốt hơn 6 tiếng đồng hồ. Cụ thể là đầu cô bé đang tựa vào vai Devil, vì Nim mà ác quỷ cũng phải chịu chung số phận là ... ngủ ngời! Dường như cậu nhóc vẫn còn say giấc. Nim khẽ ngẩng đầu nhìn lên. Toàn bộ gương mặt Devil khi nhìn nghiêng đã được cô bé thu vào tầm mắt. Dù biết là cậu nhóc rất đẹp trai nhưng khi nhìn trực diện như thế này thì Nim vẫn không khỏi ..rụng rời. “Nếu so với anh trai thì sao nhỉ???” Một phép so sánh đột ngột xuất hiện trong đầu Nim. Không phải là bệnh người nhà nhưng từ trước đến giờ đối với Nim thì chưa có ai có thể vượt qua mặt anh Đỗ Quốc về khoản “nhan sắc”. Cô bé tự hào lắm lắm khi lúc nào đi chơi với anh trai cũng được vinh dự chú ý kè khi hàng trăm hàng ngàn người con gái đổ dồn đôi mắt vào anh mình. Lâu dần cũng thành quen, Nim mặc định trong tư tưởng rằng anh trai là mỹ nam số 1. Cho đến khi gặp Devil thì mọi chuyện mới có chút lung lay...

Đột nhiên ác quỷ cựa mình cắt đứt dòng suy nghĩ ngớ ngẩn trong đầu cô bé. Hàng mi dài đầy ma lực rung nhẹ rồi mở dần ra. Đáng lẽ trong tình huống này thì Nim nên nhắm mắt lại giả vờ ngủ, nhưng với một Đỗ Quyên trong sáng và đôi chút ngây ngô thì việc cô bé cứ mở tròn mắt mà nhìn Devil là một cử chỉ hoàn toàn có thể hiểu được!

- Dậy rồi sao không nói? – cậu nhóc hơi bị giật mình liền hỏi (không giật mình sao được khi Nim đang giương đôi mắt to hơn “mắt bò” nhìn ác quỷ chứ???)

Cô bé quính quáng ngồi hẳn dậy, mặt dần dần ửng đỏ. Sau vài giây bối rối thì Nim mới đứng bật dậy định đi ra cửa.

- Đi đâu? – Devil đột ngột nắm tay Nim kéo lại.

(À ờ! Đi đánh răng rửa mặt!) – Nim huơ huơ.

- Tới đây và ngồi xuống! – vẫn luôn là cái giọng ra lệnh hách dịch xì dầu.

Chả bao giờ Nim hiểu được Devil muốn làm gì, lúc này cũng vậy, cô bé đành lụi hụi ngồi xuống. Giương đôi mắt tò mò nhìn cậu nhóc.

Mặt Devil vẫn lạnh lạnh như mọi ngày, cậu nhóc buông tay Nim ra rồi trong vòng 5 giây, ác quỷ đã thực hiện một hành động khiến cho cô bé bị “lao đao” cả một ngày trời...

(Chắc trong số những độc giả thân yêu của Kawi sẽ có người đoán ngay được đó là “hành động” gì...Nhưng chắc là tác giả vẫn phải...nói!)

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 76: Cô Giáo Và Những Đứa Trẻ

N

im dường như bị giật điện, tê liệt mọi giác quan khi bị Devil kiss bất ngờ như thế. Trong lúc Nim chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra thì cậu nhóc đã buông tay cô bé rồi đột ngột cúi sát mặt Nim và... Mọi chuyện xảy ra rất nhanh, chỉ tính bằng giây thôi nhưng làm cho Nim cảm giác như mình đang xỏ tay vào cái ổ cắm điện 220V! Không bị co giật là may lắm rồi!

- Rồi! Đi đánh răng rửa mặt đi! – Devil ngẩng mặt dậy, cố gắng che dấu nụ cười rồi cất giọng” bình thản, lạnh lùng” như mọi ngày.

Nim làm theo như một cỗ máy. Tình hình là hồn phách cô bé vẫn ở trên mây chưa kéo xuống được!

Devil nhìn theo Nim với dáng vẻ đờ đẫn ngơ ngơ thì không nhìn nổi phải bụm miệng cười. Chả bao giờ cậu nhóc thích cười, chỉ trừ khi ở bên Nim mà thôi!

Nhưng sự đời oái oăm là vậy. Khi ta đang hạnh phúc thì ở đâu đó, cũng có kẻ đang đau khổ. Trong tình huống này, nơi đó không ở đâu xa mà chỉ cách giường Devil đúng hai bước chân mà thôi....

Phải! Đó chính là giường của Angle!

Sự thật thì cậu nhóc đã tỉnh dậy từ rất sớm, sớm hơn cả Nim. Nhưng cái cảnh đầu tiên đập vào mắt trong ngày mới lại khiến Angle đau như dao cắt. Chẳng thằng con trai nào đủ mạnh mẽ đến mức có thể không nổi khùng khi nhìn thấy người con gái mình thương yêu đang tựa đầu ngủ ngon lành bên cạnh một thằng khác. Angle giương đôi mắt đầy tuyệt vọng nhìn Nim đang say ngủ, nhưng khi thấy cô bé chuẩn bị tỉnh dậy thì giả vờ nằm im, đó là vì cậu không muốn để Nim biết mình đã nhìn thấy tất cả. Nhưng mọi chuyện

đã lên tới đỉnh điểm khi Devil đột ngột làm một hành động mà đã có lúc Angle định làm với Nim nhưng đã bị cô bé phũ phàng từ chối. Nếu không vì vết thương trên đầu thì có lẽ ngay lúc đó Angle đã bay đến chỗ Nim để hỏi cho ra lẽ, để hỏi vì sao mà với Devil thì được nhưng với cậu thì không?????. Nhưng với một cái đầu thực tế thì thiên thần nhận ra rằng đó chỉ là một hành vi ngu xuẩn, và rồi cậu nhóc cười cay đắng. Cười để xoa đi nỗi đau, nhưng cười cũng để ngăn những giọt nước chực trào ra trên khóe mắt!

Có lẽ dấu trừ lớn nhất cho tình yêu chính là sự ích kỷ...chỉ có thể chọn một chứ không thể chọn hai....

Và những rắc rối chính thức bắt đầu...

Trước tiên là ở việc ăn uống...

Sáng hôm nay bác Lan phải có hẹn đột xuất với bác sĩ trưởng khoa nên nhờ Nim cho hai quý công tử ăn sáng...

Sau khi đổ cháo ra hai tô cho cả Devil và Angle, Nim tươi cười bưng ra trước mặt hai cậu nhóc thì mới phát hiện một sự thật đau lòng: đó là cả hai không thể nào tự ăn được!

- Hơ hơ! Nim ơi! Đầu tôi vẫn đang đau, tôi không thể cúi xuống mà múc cháo lên ăn được! – Angle ôm đầu nhăn nhó.

Nim méo mặt nhìn sang giường Devil. Cậu nhóc cũng chẳng khá khẩm gì hơn. Tuy phần bị thương nặng nhất là lưng và ngực, nhưng tay phải Devil thì cũng bị dính vài nhát dao nên hiện tại không thể cử động nhiều được, nếu không sẽ rất đau (nói đến đây mới thương ác quỷ của chúng ta ghé gớm, dù tay đau nhưng tối qua vẫn cố gắng...ôm Nim +_+).

Nim nhìn qua nhìn lại hai đại thiếu gia, mặt nhăn nhó. Muốn Nim đút cho ăn cũng được. Nhưng Nim chỉ có một mình, làm sao đút cho cả hai ăn được chứ???? Chẳng lẽ cứ cậu này một muống rồi chạy sang giường bên cho cậu

kia một muống???? Cô giáo nuôi dạy trẻ cũng không thương đến mức đó! Cô bé vò đầu bức tai. Devil và Angle cũng khó xử không kém, nhưng không thể nhịn đói được.

Sau một hồi vật lộn với mớ suy nghĩ trong đầu, cuối cùng Nim cũng nảy ra một...sáng kiến (Nhưng chưa chắc đã ...sáng!)

Cô bé đặt tô cháo xuống bàn bên cạnh giường Devil, rồi nhanh nhẩu chạy sang chỗ Angle đỡ cậu nhóc đứng dậy. Thiên thần trở mắt nhìn với những dấu hỏi to đùng.

- Bạn tính làm gì vậy Nim????

Cô bé không phản ứng gì, chỉ nhìn Angle rồi cười một cái giống như ... động viên tinh thần!?!

Mất 3 phút Nim mới “vác” được cái xác to tướng của cậu nhóc sang giường của Devil. Thật ra Angle chỉ bị thương ở đầu nên việc đi đứng cũng không khó khăn mấy, có lẽ vì thế mà Nim mới dìu cậu nhóc qua đây.

Sau khi hai mỹ nam đã an tọa trên giường. Nim hí hửng chạy đi bưng chiếc ghế sắt rồi đặt ngay phía trước và ngồi xuống. Tay cầm to cháo to đùng rồi bắt đầu múc muống cháo đầu tiên...

- Này! Làm gì thế???? – Devil này giờ im lặng quan sát hành động của Nim nhưng đến lúc này thì phải lên tiếng vì không thể nào hiêu được.

Nim không trả lời, chỉ đưa muống cháo lên rồi làm hiệu cho Devil há miệng ra.

Không thống nhất từ trước nhưng hai cậu nhóc lại cùng nhau đồng thanh:

- Không phải chứ???? Bạn muốn tôi và cậu ta ăn cùng muống, đút theo thứ tự như đút con nít ở nhà trẻ hả????????????

Nim cười xuýt xoa, đưa tay ra hiệu “Tốt lắm vì 2 bạn đã hiểu!” khiến Devil và Angle trợn tròn mắt...kinh hãi!

Cô bé lại cười! Tay vẫn cầm nguyên muỗng cháo đưa trước miệng Devil. Nhưng đời nào ác quỷ lại chịu cảnh ăn uống “nguyên thủy” như thế chứ????

- Không được! Tôi không ăn!

- Tôi cũng không chấp nhận được cái kiểu ăn sáng quái dị này! – Angle cũng phản đối.

Nim nhú hai hàng lông mày lại, gương mặt cô bé thoáng bực mình. Nim đặt tô cháo lại trên bàn rồi hướng ánh mắt đầy....quyền lực về phía hai đại công tử.

(Tôi không biết! Các bạn phải ăn mới có sức chứ??? Tôi cũng đâu có muốn làm như thế này đâu! Nhưng 2 bạn đều không thể tự mình ăn, mà tôi thì chỉ có một mình, làm sao chạy qua chạy lại mà đút cho mỗi người được. Các bạn phải thương tôi chứ???? Muốn tôi vào viện nhập hội cùng hai bạn phải không????) – Nim nghiêm nghị “bày tỏ ý kiến”.

Cả hai cậu nhóc cứ ngỡ người ra trước mấy cái hươ tay loạn xạ của Nim, cũng may là có Devil hiểu được.

- Bạn ấy nói gì thế???? – Angle quay sang hỏi.

- Bạn ta nói là tôi với bạn không được ý kiến, lo mà ăn đi, nếu không thì chịu khó nhịn đói luôn! Vì Nim không thể chạy qua chạy lại đút cho từng người! – Devil làm ràm, mặt thoáng chút đau khổ. Angle quay sang nhìn Nim ái ngại.

Nim chĩa tia nhìn bức bối về phía ác quỷ, cô bé tự hỏi sao lúc nào cậu ta cũng dịch quá so với nội dung chính mà Nim nói. Biết thế thì kiếm mảnh giấy viết vào cho xong.

Hai cậu nhóc đột ngột im lặng, mặt đầy suy tư. Nim thì vẫn nhìn chăm chăm từng người, ánh mắt vừa thuyết phục vừa...răn đe!

- Đành vậy! – Angle buông một lời chấp nhận đầy bức rức.

Devil thì không nói gì, chỉ nhìn Nim, cái ánh mắt đó đủ để cô bé biết rằng cậu nhóc đã đồng ý.

Nim nở một nụ cười mãn nguyện rồi khệ nệ bưng tô cháo lên. Ánh mắt long lanh như muốn nói rằng “Nào mấy con! Lại đây cô đút cho mà ăn! Ngoan nào! Ngoan nào!” (Thật tội nghiệp cho những đại công tử của chúng ta, cũng có ngày phải chịu nỗi “nhục nhã” lớn lao như thế này!)

Vậy là Devil ngồi bên trái, Angle ngồi bên phải. Nim đút theo thứ tự từ trái sang. Mấy cậu nhóc đành bặm bụng há miệng rồi nuốt ừng ực, mong sao cho tô cháo mau hết. Nhìn Angle và Devil có ai mà nghĩ rằng họ đang ăn cơ chứ, trông giống như đang chịu phạt hay tra tấn thì đúng hơn vì mặt mũi người nào người nấy đều nhăn nhó, khó chịu đến phát tội. Riêng Nim thì vẫn vui tươi, cứ đút hết muống này sang muống khác, chốc chốc lại nhìn hai người bạn mếu mếu nở một nụ cười khích lệ tinh thần.

Rõ là khổ! Mới chỉ là việc ăn uống mà đã thế rồi....

Tô cháo vơi dần, vơi dần...

- Cái gì thế này?? – một đồng âm thanh hỗn tạp vang lên khiến cả ba hoảng hốt ngoái đầu nhìn ra phía cửa phòng.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 77: Vòng Vây Mỹ Nhân

K

Không phải là một người...mà là rất nhiều người!

- Ôi anh Angle của em, anh bị thương mà sao không nói cho tụi em biết! Tội anh quá à! Nhìn anh thế này mà em bật khóc lên được!

- Trời ơi! Hoàng tử Angle của đời em, sao anh lại ra nông nổi này chứ????

Vân vân và vân vân....

Nim tròn mắt kinh ngạc, còn Angle giật mình hãi hùng, riêng Devil thì lắc đầu ngán ngẫm...

Nếu đếm sơ sơ thì cũng hơn 20 cô nữ sinh của trường Linh Nam (đều là fan hâm mộ của Angle và Devil) đang đứng trong phòng bệnh. Mọi người ai nấy nhốn nháo, “vui hơn là đi hội”.

Thêm một bóng dáng nữa bước chân vào phòng. Không ai khác chính là Hạo My. Cô nàng đeo chiếc cặp xách trên vai nheo mắt với Angle một cái đầy ngạo mạn.

- Cũng may là chị Hạo My thông báo với toàn trường là anh cùng với anh Devil đang bị thương nằm trong đây, nếu không thì tụi em đâu có biết! Tụi em đúng là có lỗi mà! – Mấy cô nàng cứ bu quanh lấy Angle, người sờ đầu, kẻ vuốt má, người quàng tay chân lạnh lốt cái giọng thống thiết khiến cậu nhóc rùng rờ, gai ốc nổi cả lên.

- Chị! Sao chị nữ....- Angle chưa nói hết câu đã bị một cô ôm mặt nhìn chăm chăm.

- May phước là mặt anh vẫn đẹp trai như thường, chưa có gì sứt mẻ cả!

Hạ My cười khà khà sung sướng:

- Chị đã cảnh báo với em rồi mà! Em mà đuổi chị về thì sẽ gánh hậu quả. Như thế này là nhẹ lắm rồi! Ha ha...

Devil đưa đôi mắt đầy bức bối hướng thẳng về phía Hạ My khiến cô nhóc giật mình im bật. Nói gì thì nói, Hạ My vốn vẫn rất “khiếp” Devil.

Sự việc này đã chứng minh cho hậu quả của sự thân thiện mà Angle thể hiện khi học ở trường. Nếu như cậu nhóc cũng lạnh lùng, băng giá như Devil thì bây giờ có phải tốt hơn không???? Lũ con gái lúc này chỉ dám bu quanh thiên thần chứ không dám động tay động chân vào ác quỷ (dù rất muốn +_+). Nim thì vẫn cầm tô cháo trên tay đứng trơ như tượng. Ánh mắt cô bé đầy cảm thông khi nhìn cậu bạn thân yêu bị vây hãm giữa vòng nữ nhi.

Không khí càng lúc càng ồn ào, người ta nói hai người đàn bà và một con vịt thì đã thành cái chợ, đằng này, không cần vịt nhưng chỉ mỗi cô một câu cũng khiến cả phòng bệnh như một hội chợ hàng Việt Nam chất lượng cao!

Devil đã bắt đầu nổi khùng, Angle thì càng lúc càng đuổi trong mớ người xung quanh, Hạ My vẫn đứng dựa vào cửa cười cười mãn nguyện, còn Nim thì lắc đầu thờ dài ngán ngấm cho cái gọi là “hotboy”...

- Tôi cho mấy người 3 phút, nếu kẻ nào vẫn còn đứng trong này thì đừng trách tôi ác! – Devil nói to.

Tất cả im bật.

1 phút...

2 phút...

2 phút 30 giây....

Cô nữ sinh cuối cùng đã “dời gót ngọc” ra khỏi phòng. Trước khi đi không quên để lại ánh mắt đầy tiếc nuối.

Bây giờ trong phòng chỉ có 4 người. Nim, Devil, Angle và Hạo My!

- Hơ hơ! Cám ơn cậu nhé! Phù phù! – Angle vừa ôm đầu vừa nói với Devil.

- Đúng là một lũ nhện nhện! – Devil phán một câu nhận xét rồi hướng ánh mắt về phía Nim – Đi lấy nước cho tôi!.

Nim giật bản mình chạy tới bàn đựng đồ dùng cá nhân, rót đầy hai ly nước rồi đưa cho mỗi cậu một ly. Hình như Devil vẫn còn bực mình, cậu nhóc vốn không thích bị người khác quấy rầy.

- Cậu về giường của cậu đi! Tôi không ngồi được lâu, phải nằm! – Devil vừa cầm ly nước vừa lầm rầm.

Angle nhíu mày nhìn sang.

- Này! Làm gì mà cậu dữ thế hả???? Tôi cũng có muốn bị như thế đâu! Bạn bè gì mà kì cục!

Nói rồi cậu nhóc vùng vằng đứng dậy, Nim thấy thế liền vội chạy lại đỡ một tay. Không ngờ hai cậu này cũng có lúc giận đối nhau như con nít. Nim ngạc nhiên khi phát hiện ra một điều lý thú như vậy.

- Còn cô! Có muốn ngay ngày hôm nay tên mình bị gạch ra khỏi danh sách của trường không hả? – Devil đặt ly nước lên bàn rồi nói “bình thân”.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 78: Thực Hiện Nhiệm Vụ

H

ạo My mặt biến sắc.

- Đừng bắt tôi phải nhắc lại chuyện cũ, gia đình cô còn nợ của tập đoàn Russ chúng tôi gần 3 trăm ngàn đô. Bây giờ thì hãy biến đi! Tôi không thích nói nhiều đâu! – Devil nói giọng đều đều.

Cô bé liếc cả ba người một cái rồi dài rờ dai rồi đóng cửa cái rầm bỏ đi.

Nim thở dài. Một buổi sáng không mấy suông sẻ. Cũng may là cô bé đã hoàn thành xong nhiệm vụ cho hai công tử ăn sáng. Nghĩ đến đây Nim đã thấy vui vui trong lòng.

- Đến giờ rồi! Bạn đi đi! Quản gia đang đứng đợi ở cổng bệnh viện.– Devil vừa nằm xuống vừa nói.

Nim ngăn người một cái rồi chợt hiểu ra. Nhưng nếu đi bây giờ thì lấy ai chăm nom hai cậu ta.

Thấy Nim vẫn đứng ở đó, Devil ngẩng mặt lên nhìn cô bé bằng ánh mắt giận dữ khiến Nim tá hỏa phóng vù ra cửa. Chẳng bao giờ Nim thoát được nỗi sợ hãi mỗi khi thấy Devil giận. Vừa may ra đến cổng đã thấy bác Lan đi vào...

- Cháu đi đâu đấy????

(Cháu có việc phải đi gấp, bác chăm sóc hai bạn ấy giúp cháu nhé!) – Nim vội chìa mảnh giấy rồi chào bác và chạy thẳng đến chiếc xe ô tô đen của Devil đang đậu ở đằng trước.

Bác Lan chỉ kịp ú ớ vài câu rồi cũng lắc đầu đi vào trong....

Hôm nay lại là một hành trình dài...

Trong phòng bệnh.

- Này! Nim có phải là osin của cậu đâu mà cứ sai làm việc này việc khác thế hả???? – Angle bất bình.

- Đó không phải là chuyện của cậu, ngủ đi! – Devil lạnh lùng đáp.

- Thật đúng là! Đồ máu lạnh! – Angle nghiêng rặng “đớp” lại rồi nghiêng người về phía khác.

Có lẽ đến cả Nim cũng không hiểu được mối quan hệ phức tạp giữa Devil và Angle...đó không đơn thuần chỉ là tình bạn....

.....

Trong xe của Devil...

- Cô chủ đúng là người đặc biệt! – quản gia mỉm cười nhìn Nim nói.

Cô bé ngẩng đầu lên đầy thắc mắc trước những gì vừa nghe được.

- Ngay cả tôi – người nuôi dạy cậu chủ từ nhỏ đến lớn mà cũng không được biết mật mã vào phòng của cậu ấy, thế mà Trình Kha lại đưa cho cô chủ! – quản gia than vãn nhưng ánh mắt vẫn hiền từ.

Nim chẳng nói gì. Đôi khi cô bé cũng thắc mắc những gì Devil làm cho mình. Chưa bao giờ Nim hình dung được mình là gì đối với cậu nhóc, chỉ đơn thuần cô bé biết rằng, mình thích Devil, thế thôi! Nghĩ đến đây, những kí ức về nụ hôn vội sáng nay lại khiến Nim đỏ mặt. Cũng có lúc xấu hổ thế đấy!....

Chiếc xe dừng bánh trước nhà Devil, quán gia ngồi trong phòng khách đợi còn Nim chạy nhanh lên phòng cậu nhóc để làm theo những gì Devil đã dặn.

Đứng trước cửa phòng, cái khóa điện tử đập ngay vào mắt Nim. Cô bé nhẹ nhàng bấm từng con số 24192....Tách! Cửa phòng mở ra. Nim vội đẩy nhẹ để bước vào trong. Trong đầu vẫn còn hoài nghi về dãy số mật mã này....

Tình hình là phòng cậu nhóc quá tối, Nim mò mẫm tìm công tắc mở đèn. Sờ hết tường bên trái sang tường bên phải cũng không tìm được, Nim bắt đầu thấy bực bực. Cô bé dừng lại bấm môi. Chẳng lẽ Devil ở trong phòng mà không cần đèn???? Đèn tối đến thế là cùng. Thế là Nim đành tiến lại phía cửa ra vào. Phụt....Đột ngột cả căn phòng bừng sáng! Sáng đến mức khiến Nim hết hồn vì chói mắt. Cái đáng ngạc nhiên nhất chính là mọi đồ vật trong phòng tuy đều là màu đen nhưng lại được gắn đèn, vật nào cũng có đèn. Cả chiếc giường ngủ rộng thênh thang ở phía đằng kia cũng lung linh trong dàn đèn gắn trên thành giường và chân giường. Sự tương phản giữa màu đen của đồ vật và màu trắng của ánh đèn khiến cả căn phòng cực kì ấn tượng. Đúng là Devil có khác, làm cái gì cũng độc đáo và khác người. Sau vài giây lay lại tinh thần, Nim bắt đầu đi tìm nguồn gốc để khiến mấy cái đèn trong phòng bừng sáng mặt dù rõ ràng là không có cái công tắc nào cả trên tường. Ngó trước ngó sau, nhìn quanh nhìn quất nhưng cô bé vẫn không tài nào tìm được. Chợt Nim thấy dưới chân mình có cái gì đó cộm cộm. Cô bé cúi xuống nhìn. Và tìm được không???? Công tắc bật đèn nằm ở góc trái của nền nhà sát với cửa ra vào, chỉ cần lấy chân ấn xuống một phát là mở được điện. Nim hứng thú với phát hiện này. Devil sống phong cách thật!

Quá mất thời gian với những suy nghĩ vớ vẩn, hình ảnh đôi mắt giận dữ của Devil lại hiện lên khiến Nim giật mình. Cô bé bắt đầu nhìn xuống nền nhà và...đếm! Tại nơi Nim đang đứng là ô gạch hoa thứ 1, rồi cô bé bước từng

bước chậm rãi, vừa đi vừa đếm, cuối cùng cũng tới ô gạch hoa thứ 32, hình như đây là vị trí chính giữa của căn phòng. Nim khẽ quỳ gối xuống, theo như lời Devil dặn thì chỉ cần lật tấm gạch hoa này lên là lấy được cái hộp đó, cô bé dùng tay miết rìa tấm gạch rồi khảy nó lên, đúng là dưới đó có một ngăn bí mật, không lớn nhưng đủ để cất những thứ quan trọng, một chiếc hộp bằng gỗ được chạm trổ tinh xảo đập vào mắt Nim, cô bé cầm nó lên ngắm nghía nhưng dù tò mò mấy cũng không dám mở ra. Sau khi đặt cẩn thận tấm gạch hoa về vị trí cũ, Nim đứng dậy bước ra khỏi phòng. Nhưng một điều kì lạ lại khiến cô bé không thể không để tâm. Đó chính là một tấm rèm lớn ở phía trên đầu giường của Devil, Nim chắc chắn rằng đó không phải là rèm để che cửa sổ mà để che đi một tấm ảnh hay đại loại là một vật gì đó gắn trên tường. Đấu tranh nội tâm dữ dội, cuối cùng Nim cũng cắn răng trèo lên giường của cậu nhóc, với tay kéo tấm rèm sang một bên. Tò mò là bản chất của con người, mỗi khi nó nổi lên rồi thì không tài nào khống chế được....

Và những gì Nim chứng kiến sau bức rèm đó khiến cô bé chơi với, suýt ngã xuống giường.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 79: Bí Mật Sau Bức Rèm Kì Lạ

N

im đoán không hề sai, sau bức rèm là một khung ảnh cỡ lớn....một bức ảnh được đóng trong một chiếc khung chạm trổ tinh xảo với những viên ngọc nhỏ lấp lánh như những giọt nước mắt...

Và người trong ảnh....

Không ai khác....chính là cô bé!

Phải mất vài phút Nim mới lấy lại bình tĩnh để nhìn trực diện chân dung của mình. Cái ảnh này được chụp lúc Nim đang ngồi một mình ở ghế đá ngoài sân sau của trường. Sở dĩ cô bé biết được điều đó là vì cảnh vật trong bức tranh thấp thoáng những chậu hoa thủy tiên cùng mấy hàng đồng tiền – những loài hoa đặc trưng ở sân sau – nơi cô bé thường hay tới mỗi khi thấy buồn lòng. Gương mặt Nim trong ảnh là một gương mặt buồn, đôi mắt cô bé đang nhìn xa xăm vào khoảng không bao la trước mặt. Nhưng tại sao Devil lại chụp được bức ảnh này, chụp bao giờ??? Và vì sao lại treo nó trong phòng, đóng khung kĩ lưỡng và đập lại bằng chiếc rèm này???? Những thắc mắc lại bủa vây trong đầu khiến Nim vừa xúc động vừa bối rối. Tâm trạng cứ hỗn độn cả lên....

Tiếng chuông báo hiệu 10h sáng của chiếc đồng hồ cổ trong phòng đưa Nim trở lại với thực tại. Cô bé vuốt trán gạt đi những giọt mồ hôi rồi bước xuống giường và tiến ra khỏi phòng. Trước khi đi, Nim còn ngoái đầu nhìn lại tấm rèm kì lạ, nơi mà đằng sau đó là hình ảnh của chính mình....

.....

Xuống tới phòng khách, quản gia nhìn cô bé mỉm cười:

- Xong rồi phải không cô chủ? Chúng ta đi thôi!

Nim gật đầu.

Nhưng người ta thường bảo: Oan gia ngõ hẹp! Những kẻ không hạp nhau thường hay chạm mặt nhau vào những thời điểm then chốt của vấn đề...

- Cô làm gì ở nhà tôi thế này? – Nhã Trúc đứng ngay trước cửa phòng khách, trợn đôi mắt đầy vẻ ngạc nhiên xen lẫn tức giận.

Nim khựng lại. Mỗi lần đối mặt với cô gì ghê là cô bé lại thấy khó chịu. Có cái gì đó giả tạo và cực đoan trong cách cư xử của Nhã Trúc.

Quản gia tinh ý nhanh chóng chạy lại đứng trước Nim rồi cười xuề xòa:

- Bà chủ đã về đấy ạ! Mong bà chủ đừng giận, cô Đỗ Quyên đến đây là theo lệnh của cậu chủ!

- Cái gì??? Trình Kha sai nó tới hả??? Tại sao chứ???? – cô ta điên tiết rít lên.

- Dạ vì hiện tại cậu chủ đang bị thương nên không tiện làm việc....

Quản gia chưa nói hết câu thì Nhã Trúc đã “nhảy vào hòng”:

- Ông vừa nói cái gì??? Trình Kha bị thương ư???? Khi nào thế???? – thái độ cô gì ghê hết sức hoảng hốt, đánh rơi cả chiếc túi xách xuống nền đất, khuôn mặt Nhã Trúc biến sắc.

- O! Tôi tưởng ông chủ đã nói với bà chủ rồi chứ??? Ngay lúc cậu chủ được đưa vào bệnh viện thì tôi đã báo cho ông chủ rồi! – quản gia đầy vẻ ngạc nhiên.

Nhã Trúc đứng chết lặng, bặm môi tỏ sự tức giận cực độ. Lúc này Nim mới để ý là trên tay cô ta có bế một đứa nhỏ nữa, tầm 1 tuổi, nhìn rất đáng yêu

và khá khinh. Chắc là con trai của Nhã Trúc vì có lúc Nim nghe lũ bạn đồn rằng cô ta “nhờ” có thai với ông tổng nên mới được làm dâu nhà này! Thăng bé cũng khá giống Devil, nhất là đôi mắt, máu mủ đúng là hơn, anh em một nhà nên giống nhau là chuyện thường.

Sau vài phút, cô ta mở điện thoại rồi nói rất nhanh:

- Đem xe đến chở tôi vào bệnh viện ngay!

Xong xuôi đâu đấy, Nhã Trúc bỗng đưa nhỏ quay lưng tiến ra cổng. Trước khi đi cũng không quên ngoái đầu nhìn Nim một cái thật sắc. Nhưng dù sao cô bé cũng thấy được sự lo lắng của cô dì ghẻ dành cho Devil....Chợt cô bé thấy có cái gì nghẹn nghẹn trong lòng....

Sau khi bóng Nhã Trúc khuất sau chiếc cổng sắt, ông quản gia thở nhẹ một cái rồi quay sang nói với Nim:

- May thật! Chúng ta đi thôi cô chủ!

.....

Theo tờ giấy ghi địa chỉ mà Devil đưa hồi tối, chiếc xe chở Nim ra ngoài ô thành phố rồi dừng lại trước một ngôi nhà tầng trệt nằm tách biệt với cái ồn ào náo nháo của chốn đô thị phồn hoa. Nim mở cửa xe bước ra, khung cảnh đầu tiên đập vào mắt Nim khiến cô bé ngỡ ngàng xen lẫn thích thú! Một căn nhà được bao quanh là những giàn hoa giấy màu đỏ tươi giống y như giàn hoa giấy trước cổng nhà Nim ngày nào. Ngoài hoa giấy còn có khá nhiều loại hoa khác nữa. Căn nhà như một vườn thần tiên của mẹ thiên nhiên vậy. Sau một hồi ngẩn ngơ, Nim mới bước lại phía chiếc cổng thấp bằng gỗ. Ở đây không có chuông thì phải, cô bé ngược mắt nhìn vào bên trong. Quản gia đứng bên cạnh cất tiếng...

- Có ai ở nhà không ạ????

Một phút sau, bóng dáng một người phụ nữ trung niên bước ra. Bà ta dừng lại trước cổng, đưa đôi mắt đầy hiền từ nhìn Nim và những người đi cùng cô bé.

- Chúng tôi đến đây theo lời dặn của cậu chủ Thái Trình Kha! – quản gia mỉm cười giới thiệu.

Mắt người phụ nữ sáng lên rồi gật gật đầu. Từ nay đến giờ Nim vẫn đứng yên quan sát bà ấy. Quả thật có cái gì đó ở người phụ nữ này khiến Nim thấy gần gũi đến kì lạ....Và có cái gì đó ở bà ta rất giống Nim....

Chiếc cổng được mở nhẹ ra, Nim bước vào. Chợt cô bé khựng lại khi thấy quản gia và những người đi cùng mình vẫn đứng ở ngoài.

- Thưa! Cậu chủ căn dặn chúng tôi không được vào trong, phải đứng đây đợi cô chủ ạ! – quản gia giải thích.

Nim ngó người ra tự hỏi vì sao. Nhưng cái nắm tay nhẹ nhàng của người phụ nữ khiến Nim quay lại nhìn....

(Đi vào thôi nào con!)

Nim nhìn sững....Bà ấy...bà ấy cùng bị câm giống Nim sao??????????????

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 80: Người Mẹ Của Bóng Tối

V

à thế là người phụ nữ trung niên dắt Nim vào trong nhà, cô bé vẫn còn bất ngờ về việc bà ấy không nói được....

Vào đến trong nhà, Nim đưa đôi mắt ngược nhìn xung quanh. Trang trí cũng đơn giản nhưng toát lên vẻ ấm cúng, đặc biệt có khá nhiều khung ảnh đủ mọi kích cỡ được đặt ở những vị trí trang trọng trong ngôi nhà. Thật bất ngờ khi đó toàn là ảnh của Devil từ lúc mới sinh cho đến khi trưởng thành. Nim bắt đầu đặt những dấu hỏi lớn nhất về người phụ nữ này...thật ra bà ta là ai??? Có mối quan hệ gì với Devil????

(Uống nước đi con!) – người phụ nữ đặt ly nước lọc trước mặt cô bé rồi nở một nụ cười hiền hậu...

Nim gật nhẹ đầu nhận lấy.

(Trước khi con đến đây! Ta đã hình dung về con rất nhiều....Nhưng con đẹp hơn ta nghĩ...) – và bà lại mỉm cười, nhìn Nim với ánh mắt trìu mến.

(Sao ạ???? Bác đã biết con sẽ tới đây ư???) – Nim ngạc nhiên.

(Đúng thế! Mỗi khi Devil đến đây đều nói về con. Ta rất bất ngờ khi thằng bé có thể thích một đứa con gái đến vậy! Nó thương con đôi khi còn nhiều hơn thương ta nữa kia!)

Nim càng không hiểu chuyện gì đang xảy ra....

(Chắc con đang thắc mắc về ta lắm phải không? Con đâu!)

Nim quính quáng suýt đánh rơi ly nước trên tay khi nghe bà ấy gọi mình là “ Con đâu”.

(Bác... bác đang nói gì thế ạ???)

(Ta không nói sai đâu con ạ! Ta là mẹ ruột của Trình Kha, tên ta là Thoại Mỹ, nhưng ta đã không còn là phu nhân tập đoàn Russ từ lâu rồi! Đúng hơn là ta bị phản bội và ruồng bỏ ngay từ cái lúc sinh Trình Kha.... Chuyện phức tạp lắm...Rồi sau này con sẽ hiểu!)

Nim tròn mắt nuốt từng lời của người phụ nữ ấy. Ở bà ta có cái gì đó rất giống Devil, lạnh lùng...phải! Lạnh lùng....

(Khi Trình Kha nói rằng con bị câm giống ta thì ta đã rất bất ngờ... Nhưng quả thật nó đã chọn không nhầm người. Còn với Nhã Trúc, chúng nó chỉ là nợ nhau thôi chứ không có duyên phận...) – nói đến đây đột ngột bà ấy dừng lại, mặt thoáng buồn.

(Bác không sao chứ ạ?) – Nim lo lắng hỏi.

(À không! Ta không sao! Mà ta muốn hỏi con một câu! Con trả lời thật nhé!)

Sự nghiêm túc của bác Thoại Mỹ khiến Nim thấy hơi run run...Cô bé gật nhẹ đầu.

(Con thương Trình Kha đến mức nào)

Nim bối rối nhìn lên, một câu hỏi thật khó trả lời....

(Không cần phải ngại, ta không phải là người lạ, trước sau gì cũng là người một nhà!) – bác ấy nói chắc nịch giống như rằng đây là một sự thật hiển nhiên.

Nim hít một hơi thật sâu, biết nói sao nhỉ????

(Cái này...con cũng không biết...nhưng là rất rất nhiều ạ!)

(Nhiều đến mức có thể tha thứ mọi lỗi lầm của nó không?)

(À ờ...Vâng ạ!) – Nim lưỡng lự một hồi rồi cũng gật đầu. Đối với cô bé, tha thứ không phải là cái gì đó quá khó, riêng Devil, cô tin, cậu ấy đủ chín chắn để không làm gì vượt quá giới hạn của mình.

(Ta chỉ cần câu nói này của con mà thôi! Trình Kha không giống những thanh niên khác, nó lớn lên với những vết sẹo quá lớn của cuộc đời, là mẹ, nhưng ta chỉ biết khóc rồi ôm nó vào lòng chứ không thể ngăn cho nó thoát khỏi đau khổ. Tuy nhiên, ta nghĩ...con sẽ làm được!)

Nim không hiểu bác ấy muốn nói gì, nhưng qua thái độ cũng đủ biết rằng đây là một người phụ nữ rất thương con và cũng có điều gì đó bí ẩn....

Nói chuyện một hồi lâu, Nim mới nhớ ra rằng mình vẫn chưa làm xong việc mà Devil giao. Cô bé mở chiếc cặp xách ra rồi lấy cái hộp gỗ và đưa cho bác Thoại Mỹ.

(Thăng bé đã giữ đúng lời hứa!) – người phụ nữ mỉm cười mãn nguyện.

Thật lòng Nim rất tò mò về cái hộp này. Chắc hẳn phải là cái gì đó quan trọng thì Devil mới cất giữ cẩn thận như thế!

(Chắc con tò mò lắm phải không? Nhưng chưa đến lúc con được biết về bí mật này...Một thời gian nữa, tự con sẽ tìm được đáp án!) – Bác Thoại Mỹ đặt chiếc hộp xuống bàn rồi nhìn Nim an ủi.

Nim gật đầu tỏ ý hiểu rồi đưa mắt nhìn quanh, ảnh Devil hình như tràn ngập không gian trong phòng. Mà trông cậu ta lúc còn bé nhìn đáng yêu cực kì, lại rất mập mạp như không cao lớn và răn rỏi như bây giờ. Nim xin phép bác Mỹ lại gần những khung ảnh để xem kỹ hơn...

(Đây là ảnh lúc nó mới sinh...Thật may là ông trời không nữ cướp đi sinh mạng nó nên mới cho Devil sống sót sau ca mổ...Nếu không nó đã chết từ trong bụng mẹ rồi!)

Nim lặng người....

(Lúc ta mang thai Devil là lúc cuộc sống ta khốn đốn nhất, ta bị chính ông chồng của mình cho người truy đuổi và giết hại. Nghe qua thì thật buồn cười phải không?)

Cô bé tròn mắt ngỡ ngàng...

(Vì đơn giản, Devil không phải là con trai của Thái Chấn Song – chủ tập đoàn Russ!)

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 81: Sự Thật Bất Ngờ

Thái Chấn Song????? Cái tên này dội vào đầu Nim những mảng kí ức lệch lạc mà cô bé không tài nào có thể nhận ra được! Chỉ biết là nó rất rất quen....

Nhưng điều khiến Nim ngạc nhiên hơn chính là việc Devil không mang dòng máu họ Thái trong người, vậy mà vẫn được kế thừa gia sản của tập đoàn Russ. Bao nhiêu thắc mắc cứ xoay vòng cô bé...

(Ồ! Chắc con đang tự hỏi tại sao biết không phải là con trai mình mà ông ta vẫn nuôi nó rồi để lại toàn bộ gia sản cho nó phải không?)

Nim thoáng bàng hoàng, người phụ nữ hình như có khả năng đọc được suy nghĩ của người khác thì phải????

(
T

a giao tiếp với người đời bằng suy nghĩ và nét mặt chứ không phải bằng ngôn ngữ, vì thế con đừng thắc mắc làm gì!) – và bác ta mỉm cười đầy tự tin.

(Tuy Devil không phải là con ông ta, nhưng khi nó đã được sinh ra thì Chấn Song bắt buộc phải thừa nhận để không bị lời nguyền của dòng họ xử tội. Đó là một lời nguyền rất cay nghiệt và ác độc, nhưng chính lời nguyền này đã trở thành tấm khiên che chở cho tính mạng con trai ta. Nhưng đó không chỉ là lý do duy nhất, nguyên nhân chính khiến ông ta không thể giết Devil là....)

Người phụ nữ đột ngột dừng lại, hướng thẳng vào mắt Nim hồi lâu...Cái nhìn xoáy sâu vào tâm can con người, Nim bắt đầu toát mồ hôi hột... Đây

không thể nào là một phụ nữ đơn giản...

Và bỗng nhiên bà ta nở một nụ cười, nhưng cũng không hẳn là cười, chỉ nhoẻn miệng...

(Vì ông ấy yêu ta! Tình yêu có những sự ràng buộc nhất định mà không kẻ nào có thể chối bỏ được!)

Nim ngẩn người nghe từng lời nói của bác ấy, hình ảnh người phụ nữ hiền lành lúc đầu gặp gỡ đã dần dần biến thành một người phụ nữ sắc sảo, thông minh, pha chút bí hiểm. Càng lúc Nim càng không hiểu nổi bác Thoại Mỹ... Cứ như rằng bác ta muốn điều khiển con người thông qua ánh mắt và cử chỉ vậy!

(Hôm nay nói chừng này thôi, tối rồi, con nên về bệnh viện chăm sóc thằng nhỏ dùm ta! Hơn 10 năm nay, cái tên Thoại Mỹ đã trở thành dĩ vãng trong tầng lớp thượng lưu rồi. Đây chưa phải là thời điểm để ta xuất hiện trở lại. Vì thế người mẹ này không thể ở bên cạnh đứa con thân yêu của mình. Con hiểu chứ?)

Nim suy nghĩ một lát rồi gật nhẹ đầu.

Mẹ Devil tiễn cô bé ra cổng, trước khi rời khỏi nhà, Nim chợt nhớ ra mình phải làm một chuyện gì đó...

(Bác ơi! Con muốn xin bác một chuyện!) – Cô bé quay lại nhìn bác Thoại Mỹ với ánh mắt tha thiết.

Bác Thoại Mỹ nghiêng nhẹ đầu...

(Bác có thể cho con....xin một tấm ảnh của Devil không ạ?) – Nim hơi ngượng ngùng.

Như hiểu ra chuyện gì, mẹ Devil bật cười. Bà nắm chặt tay cô bé...

(Đừng lưu kí ức qua những bức ảnh, hãy ghi nhớ bằng cái đầu và cả trái tim, ảnh thì cũng có lúc bị hư hỏng, nhưng cái đầu và trái tim chỉ ngừng hoạt động khi ta đã chết đi mà thôi! Con hiểu ý ta chứ???)

Và rồi bà ấy đưa hai tay ôm Nim, một cái ôm nhẹ nhưng ấm áp....

.....

Lúc ngồi trên xe rồi, đầu óc Nim vẫn còn lơ lửng với những câu nói của mẹ Devil. Nhưng dù sao đi nữa cô bé vẫn phát hiện ra một điều: Là rằng, bà ấy cũng rất thương mình!

Chiếc xe màu đen tuyền đưa Nim trở lại bệnh viện. Quản gia bảo có việc phải đi nên để Nim lên phòng bệnh một mình.

Trời đã về chiều, mặt trời đã lặn dần sau mấy hàng núi xa để nhường chỗ cho màn đêm đen kịt. Nim bước từng bước trên cầu thang bệnh viện, cũng có thang máy để đi nhưng hiếm khi cô bé sử dụng đến phương tiện hiện đại này, bởi theo Nim thì thang máy cực đúng với hai chữ “ hại điện”! Cái lần bị nhốt trong thang máy của khu trung tâm thành phố là một bài học để đời của cô bé. Sau hơn 5 tiếng đồng hồ đứng chôn chân giữa bốn bức tường, không khí càng lúc càng ngột ngạt, Nim tưởng mình đã có thể chết đi, cũng may là anh trai nhanh trí nghĩ cách thoát thân chứ thôi thì hai anh em chết ngạt trong đó. Khi nhân viên kĩ thuật tới làm việc thì họ chỉ phán một câu rồi xin lỗi qua loa: là rằng, hệ thống bị mất điện!

Đang suy nghĩ băng quơ, chợt Nim nhìn thấy ở hành lang phía sau lưng mình có tiếng động. Cô bé quay lưng lại thì chứng kiến một cảnh tượng không thể nào tin nổi...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 82: Cơ Ác Mộng Mang Tên: Con Nít!

M

ột trai và một gái đang đứng ở góc khuất của hành lang ôm nhau thăm thiết!

Nếu là người lạ thì không việc gì phải khiến Nim bận tâm...Nhưng mọi người sẽ nghĩ sao nếu đó là Nhã Trúc? Còn chàng thanh niên kia thì không phải là Devil????

Vì ánh sáng quá ít nên cô bé không thể nhìn thấy rõ, nhưng cái dáng người của Nhã Trúc thì không thể lẫn vào đâu được. Thế thì kẻ mà cô ta đang ôm thăm thiết ấy là ai???? Nim nhìn mà điếng người.... Hóa ra những gì mà cô dì ghê nói với Nim, nào là Devil là lẽ sống duy nhất! Nào là không có Devil thì cô ta sẽ chết! Tất cả đều là giả dối!

Nim bấm tay vào thành tường, khuôn mặt đã bắt đầu tức giận. Cô bé cảm thấy thật nực cười cho sự ngây thơ quá đáng của mình khi đã suýt đánh đổi tình yêu chỉ vì những giọt nước mắt cá sấu của người phụ nữ đáng sợ kia. Sau vài phút trấn tĩnh, Nim quay lưng bước đi lên phòng bệnh....

Đang suy nghĩ có nên cho Devil biết tin này hay không thì Nim chợt nghe tiếng con nít cười đùa trong phòng. Qua khe hở của cánh cửa, Nim nhìn thấy Devil đang chơi đùa rất vui vẻ với đứa nhỏ mà hồi sáng cô bé thấy Nhã Trúc bế trên tay. Nhìn hai người họ chơi đùa với nhau rất thân thiết, Nim khẽ mỉm cười. Devil cũng không đến nỗi lạnh lùng với tất cả!

Cô bé nhẹ nhàng đẩy cánh cửa phòng rồi lách mình vào trong, Devil ngẩng đầu lên nhìn. Lần đầu tiên trong “lịch sử”, cậu nhóc chào hỏi Nim bằng một nụ cười:

- Bạn về rồi à?

Nim chết lặng hồi lâu trước cái biểu hiện thân thiện quá mức của Devil, ngay cả với cô bé, chưa bao giờ cậu nhóc mỉm cười thoải mái như vậy....

- Sao thế? – khuôn mặt lạnh lùng lại trở về...

Nim giật mình rồi huơ tay cười xòa ý bảo không có gì, nhưng trong đầu cô bé lại đang rất hỗn độn...

- Ấy! Sao con lại đánh cậu chú? Không được đâu nhé! Con mà đánh cậu là cậu không thương nữa đâu!

Nim ngồi trên ghế, lặng nhìn hai cậu cháu. Trông Devil khi ở trước mặt đứa bé hiền từ đến lạ. Công nhận là đứa trẻ đó đáng yêu thật. Đôi mắt của nó y như một bản sao của Devil nhưng trong trẻo hơn. Có năm mơ cô bé cũng không ngờ cũng có lúc ác quỷ lại tình cảm và thân thiết như vậy. Chẳng nhỏ cứ múa may loạn xạ lên trên giường bệnh của Devil cùng đồng đồ chơi của nó mà chả hề thấy cậu nhóc có một biểu hiện tức giận hay khó chịu gì, trái lại là rất vui vẻ nữa. Devil còn cúi xuống hôn má đứa bé rồi cười tươi đùa giỡn với nó. Chợt trong tâm trí Nim dấy lên một suy nghĩ có phần hơi...tội lỗi! Đó là...

- Mệt lắm sao mà tôi thấy bạn ngồi im vậy?

Câu hỏi của Devil cắt ngang dòng suy nghĩ khiến Nim thoáng bối rối ngẩng mặt lên nhìn.

(Ờ không! Không mệt cho lắm! Mà bạn ăn gì chưa?)

- Nhà Trúc có mua cháo rồi, tôi cũng ăn được vài muỗng! – nói rồi cậu nhóc lại cúi xuống cười cười với thằng nhỏ.

Nim thở dài. Nhưng đột ngột cô bé phát hiện ra hình như mình đã bỏ qua một điều gì đó...

Phải rồi! Angle! Từ nãy đến giờ không thấy cậu ta đâu cả!

- (Angle đi đâu rồi?) – Nim chỉ về phía giường thiên thần hỏi.

- Bác Lan đưa cậu ta đi khám cái gì đó, tôi cũng không rõ. Đi khá lâu rồi.

Nim gật đầu tỏ ý hiểu. Chắc là bác ấy đưa Angle đi chụp não. Khô! Đêm nào nằm ngủ bác cũng than thở lo sợ cậu nhóc bị di chứng vùng đầu!

- Nim! Lại đây! – Devil đột nhiên kêu lên.

Cô bé chạy nhanh tới giường cậu nhóc.

- Bế nhóc Banh đi giải quyết đùm tôi với! Nó vừa mới ra hiệu....

Nim ngớ người. Đi giải quyết hả???? Ôi trời! Thằng nhỏ chưa được 1 tuổi mà có thể ra hiệu được sao???? Cô bé chần chừ giây lát rồi cũng bế xốc thằng nhỏ lên.

Cũng may đây là phòng vip nên có toilet riêng nằm ngay trong phòng, Nim đặt thằng nhỏ lên bồn cầu rồi bắt đầu...cởi quần nó ra! (Mấy bạn thông cảm, cháu nó chỉ mới có 1 tuổi thôi! Đừng nghĩ sâu xa! Tội tác giả!).

Thằng bé dường như rất biết nghe lời và hiểu ý, sau khi tè xong xuôi, nó cười khăng khặc nhìn Nim. Đúng là đứa trẻ này đáng yêu thật, chả trách gì Devil thương nó thế. Sau khi hoàn tất “nhiệm vụ”, Nim bế nhóc Banh đi ra. Nhưng thật không may cho cái tính hậu đậu của cô bé, lúc mở cửa phòng vì không để ý nên cánh cửa bật ra hơi mạnh, va vào đầu thằng nhỏ khiến nó khóc um lên. Nim hoảng hốt xoa xoa đầu đứa trẻ, lòng xót xa, chắc là nó đau lắm mới khóc to như thế.

- Cô làm gì con tôi thế này????? – Nhã Trúc không biết từ đâu chạy xộc vào toilet la toáng lên khiến Nim giật bản mình.

Chưa kịp phân trần, cô dì ghê đã giật lấy thẳng nhóc từ tay Nim, đôi mắt đầy giận dữ:

- Đồ ác độc, con tôi mà có chuyện gì thì cô đừng có trách!

Nói rồi cô ta vung văng bỏ ra ngoài, vừa đi vừa dỗ đứa nhỏ.

Nim ngơ ngơ một lát rồi cũng bước ra, lòng đầy mặc cảm...tội lỗi!

Nhưng không hiểu sao thẳng nhóc cứ khóc ngày một to hơn!

- Làm gì mà nhóc Banh khóc to thế???? – Devil sốt ruột hỏi Nhã Trúc khi nhìn thấy mặt thẳng nhỏ giàn giụa nước mắt.

- Thôi con ngoan, nín đi nào, mẹ thương! Cậu đừng hỏi tôi, hỏi đứa bạn gái ngây thơ của cậu ấy! Không biết cô ta đánh đập thẳng nhỏ ra sao mà nó khóc này giờ không chịu nín! – Nhã Trúc vừa dỗ thẳng nhỏ vừa ...ngheến răng kèn kẹt!

- Cái gì????? – Devil ngạc nhiên thốt lên, cùng lúc đó thì Nim cũng bước ra khỏi nhà vệ sinh.

Tuy không thể hiện ra mặt nhưng cậu nhóc lại hướng đôi mắt đầy khó hiểu pha chút giận dữ nhìn Nim. Dù biết là lỗi do mình nhưng không hiểu sao Nim vẫn thấy tủi thân. Thực ra cô bé đâu có cố ý chứ!

- Có chuyện gì mà ồn ào thế???? – Bác Lan cùng Angle mở cửa phòng bước vào, thấy có tiếng khóc trẻ con nên ngạc nhiên hỏi.

- Không có gì ạ! – Devil buông một câu nói đầy nặng nhóc rồi quay mặt đi hướng khác.

- Sao lại không có gì chứ???? Bác xem này, cô ta bồng thẳng nhỏ vào nhà vệ sinh, không hiểu làm gì con của cháu mà từ này đến giờ nó cứ khóc mãi không nín! – Nhã Trúc nói như “tàu bay”.

- Đưa ta xem! – bác Lan nhìn Nim một cái rồi bế thằng nhỏ từ tay cô dì ghẻ, Angle này giờ vẫn im lặng quan sát mọi việc, lúc nào cũng thế, thiên thần luôn nhìn Nim bằng một ánh mắt rất cảm thông và thân thiện.

Nhưng điều bất ngờ là từ khi bác Lan bế thằng nhỏ thì nó nín khóc dần dần và cuối cùng thì im bật! Chỉ còn tiếng nấc cất lên do đã khóc một quãng thời gian lâu

Bác Lan “soi mói” nhóc Banh từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài để tìm coi có vết thương nào hay chỗ nào bị đau hay không. Nhưng sự thật thì, nguyên nhân chính của việc thằng bé khóc um sùm lên như vậy không phải do tính hậu đậu của Nim, vì sự va đập đó không mạnh, chỉ đủ để thằng nhỏ khóc một chút mà thôi, cái cốt yếu gây ra sự cố này thì chắc hẳn là không ai có thể ngờ đến.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 83: Mút...tay?!?

T

a hiểu rồi đó! – sau một hồi nhìn ngó thì bác Lan đã đưa ra kết luận.

Và mọi người ai cũng tò mò với đáp án cần tìm...

- Cô cởi sợi dây chuyền cô đang đeo ra khỏi người đi đã! – bác Lan nhìn Nhã Trúc rồi nói.

Không ai bảo ai, tất cả đều nhìn chăm chăm về phía cô đi ghê, mà đích ngắm chính là sợi dây chuyền. Quả thật đúng là Nhã Trúc, cái gì mà cô ta xài cũng muốn khác thiên hạ. Sợi dây chuyền dài quá ngược, tượng của nó là hình một quả cầu pha lê...có gai! Thân dây thì kết toàn hạt đá chạm trở tinh xảo nhưng khá góc cạnh. Nói chung là nhìn cực kì hoang dại!

- O! Sao cháu phải cởi nó ạ???? – Nhã Trúc ngơ người.

- Cô nhìn này! Hông của thằng bé vẫn còn dấu lằn do bị mặt tượng có gai nhọn của cô ấn vào. Nó không khóc mới là chuyện lạ đó! Bế con thì cũng phải cẩn thận chứ??? Da thịt con trẻ còn non nớt mà cô lại đeo mấy cái thứ đó! – bác Lan cảm rằm.

Và mọi người ngẩng người ra. Việc nhóc Banh khóc...là do mẹ nó chứ không phải ai khác! Chậc...chậc....

Vậy là Nim không can hệ gì trong việc này (nói không cũng chưa hẳn đúng nhưng vẫn không phải là nguyên nhân chính!). Cô bé thờ phào, nếu thằng nhóc có mệnh hệ gì chắc Nim ân hận suốt đời mất!

Riêng Devil, ánh mắt cậu nhóc thay đổi liên tục, khi thì tò mò, lúc thì giận dữ, còn bây giờ thì “tặng” nguyên cho Nhã Trúc một cái nhìn đầy trách

móc. Angle lúc này mới mỉm cười vỗ vai bác Lan.

- Thôi! Thằng nhỏ đã nín rồi. Mọi người bỏ qua cả đi! Nào Banh, đưa cậu Phụng bế nào!

Xem chừng Angle cũng khá thân thiết với đứa trẻ này. Nhóc Banh cứ lấy tay sờ sờ mó mó cái đầu băng trắng bóc của thiên thần khiến mọi người cười sặc sụa. Nhưng Nhã Trúc thì chả lấy làm vui cho lắm. Tưởng có thể cho Nim một võ đau, ai dè, mình lại làm đau chính con mình.

Nim cố tỏ ra bình thường, nhưng trong lòng chợt có cái gì đó buồn buồn. Ánh mắt của Devil lúc nghi ngờ Nim làm đau đứa bé lại hiện lên trong tâm trí.... Thằng nhỏ đó, quả thật, rất quan trọng với Devil sao???? Dù không muốn nghĩ, nhưng những gì đã xảy ra khiến Nim càng có đủ bằng chứng để chứng minh cho cái “suy nghĩ tội lỗi” trong đầu mình....

.....

Bây giờ trong phòng bệnh chỉ còn 3 người là Nim, Angle và Devil, bác Lan về nhà thay quần áo, Nhã Trúc thì bế thằng nhỏ đi ăn tối. Dù biết không nên trách Devil nhưng không hiểu sao Nim thấy khó nói chuyện với cậu nhóc, và hình như Devil cũng vậy. Angle thì nằm trên giường “độc thoại” mặc dù chả có ai trong phòng đáp lại.

- Hai người kì cục ghê! Nãy giờ tôi nói một mình mồm cả miệng mà chả ai trả lời một câu! Nim thì tôi không trách gì, nhưng Devil, sao cậu cứ ngồi im như phỗng thế hả????

- Cậu không nói thì cũng không ai bảo cậu câm đâu! – Devil bực mình.

- Này! Ai cho cậu nói với tôi bằng cái giọng đó hả???? Có tin tôi nhảy sang giường cậu đấm cho cậu một cái bầm mắt không??? – Angle sừng cồ.

- Cứ việc! Nếu cậu có thể! – Devil bình thản trả lời rồi nằm hằn xuống, kéo chăn lên quá vai.

Nim đang gọt táo, nhìn hai cậu bạn cãi nhau thì bụm miệng cười. Đôi khi họ con nít dã man, chả giống gì với Angle và Devil nổi tiếng thường ngày. Nhất là Devil, dường như đợt nằm viện này khiến cậu nhóc thay đổi khá nhiều. Lần lúc Nim còn thấy ngạc nhiên trước hình ảnh mới của ác quỷ....Đột ngột trong tâm trí cô bé lại dấy lên câu hỏi: “Mình có nên nói với Devil chuyện của Nhã Trúc không nhỉ???”

- Nim này! Bạn tới đây tôi nhờ một việc được không??? – Angle cất giọng “đàng hoàng” gọi í ới.

Nhưng đối với một kẻ đang bận rộn với mớ suy nghĩ trong đầu thì câu nói của Angle đủ làm cho Nim giật bản mình. Cây dao lệch đường cắt vào tay cô bé một nhát đau điếng. Nim hoảng hốt thả cây dao xuống đĩa, máu từ vết cắt dần dần rỉ ra, Angle và Devil không nói không rằng ngồi bật dậy nhìn cô bé với vẻ lo lắng.

- Nim! Không sao chứ????

Bạn nghĩ đó là lời của ai???? Tất nhiên không phải là Devil rồi! Vì khi câu hỏi đó cất lên thì cậu nhóc đã đứng ngay bên cạnh Nim (mặc dù bác sĩ đã căn dặn là phải hạn chế việc đi lại, chỉ nên nằm trên giường thôi! +_+), cầm ngón tay bị đứt lên và “nhìn ngăm”.

Nim bối rối định rút tay lại thì cậu nhóc đưa luôn vào miệng và..mút! Hành động này khiến cả cô bé lẫn Angle kinh ngạc, mắt mở to, miệng ú ớ.

.

Thế đấy! Nim cảm giác bất lực trước Devil! Vì mỗi khi cô bé dự định sẽ giận cậu nhóc thì ngay lúc đó ác quỷ lại khiến cho Nim hồn xiêu phách lạc theo cái cách biểu lộ tình cảm không ai giống ai!

.

.....

.

Ngón tay Nim đã được băng lại cẩn thận. Người băng không ai khác chính là Devil mặc dù chủ nhân của miếng băng cá nhân lại là Angle! Đôi khi Nim cũng không hiểu vì sao bên người cậu nhóc thiên thần luôn “trang bị” mấy cái đồ y tế đó (trong khi cậu nhóc đang nằm bệnh viện)! Quả thật là kì lạ! Có lúc cô bé còn nhìn thấy mấy chục bịch bông gòn và chai oxy già trong ... cái cặp đi học của Angle!

.

.....

.

Bây giờ là 9h30 đêm.

.

Sau hơn nửa tiếng đồng hồ về nhà thay áo quần và đem thêm vài thứ cần thiết, ông quản gia đưa Nim trở lại bệnh viện. Từ ngày Devil “tạm trú tạm vắng” tại đây thì ông quản gia nghiêm nhiên trở thành tài xế riêng của Nim. Cô bé nhiều lần thấy ngại không muốn làm phiền ông ấy nhưng Devil cứ bắt buộc phải đi xe của cậu nhóc, không được đi một mình nên Nim đành bĩm bụng nghe lời. Ngay cả việc đi lại cũng bị ác quỷ quản thúc. Dần dần Nim thấy mình bị phụ thuộc quá nhiều vào Devil!

.

Nim bước từng bước nặng nề lên cầu thang, hôm nay là một ngày khá mệt mỏi nhưng nhờ đó mà Nim biết được nhiều thứ, nhất là về người mẹ đầy bí ẩn của Devil và lai lịch đầy dấu hỏi của cậu bạn trai kì lạ. Chợt cô bé thấy vui vui trong lòng, Devil hình như đang ngầm nói cho Nim tất cả về mình theo cách riêng của cậu ấy. Như vậy thì đối với Devil, Nim không phải là một cô bạn bình thường! Nghĩ đến đó, cô bé tự cười một mình....

.

Nhưng hạnh phúc thường rất đổi mong manh.....

.

Yêu đó....

.

Rồi giận đó.....

.

Hạnh phúc đó.....

.

Rồi thoáng chốc nhạt nhòa.....

.

Cánh cửa phòng bệnh không đóng kín, Nim vội vã tiến tới, trong lòng đầy hứng khởi.....

.

Nhưng một lần nữa, cái khe hở của cánh cửa, lại khiến Nim rơi vào những nỗi đau không thể ngờ.....

.

Đôi mắt Nim, đang chứng kiến, Nhã Trúc đưa tay ôm chặt Devil, và cậu nhóc, chẳng hề phản ứng gì.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 84: Giận

N

im lặng người, đôi tay nắm chặt, run run. Cô bé không biết mình nên làm gì lúc này...Bỏ đi??? Hay ở lại đối diện???? Sự lựa chọn nào cũng đau khổ....

.

Nhưng Nhã Trúc đã kịp nhìn thấy Nim, cô ta mỉm cười đầy ẩn ý rồi đứng hẳn dậy:

.

- Thôi! Tôi về đây! Hai cậu ngủ sớm đi! Mai tôi đem đồ ăn sáng lên cho! – cô dì ghẻ nháy mắt với Devil rồi xách chiếc cặp đen cách điệu bước ra phía cửa.

.

Nim vẫn đứng ở đó, cảm giác như bị chôn chân không tài nào nhấc lên được.

.

Nhã Trúc đẩy mạnh cánh cửa, nhìn Nim bằng gương mặt đắc thắng:

.

- Chào cô! – và rồi cô dì ghẻ đi thẳng ra phía hành lang, cái quạt vai đầy khiêu khích của cô nàng trước khi chính thức biến khỏi đây càng khiến Nim bức xúc.

.

Devil vẫn ngồi yên lặng, không nói gì, cũng không biểu hiện gì. Lạnh lùng, băng giá là hai tính từ có thể dùng để miêu tả thái độ của cậu nhóc lúc này. Nim tự hỏi chẳng lẽ Devil không cảm thấy chút gì có lỗi với cô bé hay sao????? Người khác thì có thể như vậy, nhưng đây là Nim cơ mà???

.

Người Nim lạnh toát, từng sợi dây thần kinh căng lên nén đi cảm giác giận dữ xen thất vọng. Cô bé thở dài một tiếng rồi bước vào.

.

- A! Bạn tới rồi hả???? – Angle đang mân mê mấy viên bi sắt trên tay ngẩng đầu nhìn Nim cười tươi.

.

Cô bé gắng gượng nở một nụ cười nhẹ, uể oải tiến lại chiếc bàn để dụng cụ cá nhân thả chiếc cặp xách lên đó rồi kéo ghế ngồi. Devil vẫn im lặng và nhìn Nim. Trong cái nhìn đó có chút gì rất hứng thú và tò mò. Cô bé thật không thể hiểu nổi cậu nhóc đang nghĩ gì nữa. Cơn giận dữ càng lúc càng sôi sục, Nim nắm chặt hai tay đặt trên đùi, đôi mắt mở to nhìn về phía Devil, môi mím chặt.....Con gái khi ghen đáng sợ là thế!

.

Thấy tình hình có nguy cơ bùng nổ chiến tranh, Angle nhăn mặt đặt mấy viên bi sắt trên giường rồi cất lời phá tan bầu không khí căng thẳng:

.

- Này này! Hai người lại bị gì nữa thế???? Sao nhìn nhau như nhìn kẻ thù vậy hả??? Thôi chứ!

.

Đáp trả lại thiên thần vẫn là sự yên lặng đến đáng sợ.

.

- Thôi nào! Mà Devil này! Tôi có một thắc mắc cần cậu giải đáp nè! – Angle nhìn Devil cười cười.

.

Ác quỷ vẫn im lặng, nhưng cũng đã quay mặt sang nhìn Angle...

.

- Nhóc Banh là con của ba cậu, tức là em trai của cậu. Sao cứ xưng cậu – con với nó mãi thế???

.

Điều này Nim cũng đã từng thắc mắc nhưng không để ý, bây giờ nghe Angle hỏi nên cô bé cũng thấy tò mò....

.

Devil im hơi lặng tiếng vài giây rồi trả lời chậm rãi:

.

- Có gì mà thắc mắc chứ? Tôi không thích làm anh nó, tôi muốn làm cha nó, nhưng không thể bắt nó kêu mình bằng cha vì ông già vẫn còn sống, nên đành xưng cậu – con với nó thôi! Xưng hô như thế tôi mới có cảm giác mình là người sinh ra nó chứ không phải là ông già!

.

Angle suýt...tắc thở khi nghe lời giải thích của cậu bạn. Còn Nim thì cứ như mới bị một cây kim thật nhọn đâm vào lỗ tai rồi xuyên thủng trái tim.... Devil nói ra những điều đó mà vẫn vô cùng bình thản....Nim đưa tay lên ôm đầu ... “Là người sinh ra nó chứ không phải ông già????” – cái gì thế này chứ????????????

.

- Cậu....cậu....cậu đừng có đùa kiểu đó! – Angle lắp bắp, khuôn mặt vẫn hoàn vẻ sững sốt.

.

- Devil không phải là kẻ thích đùa! – ác quỷ phán một câu ngắn gọn nhưng có thể ví như một cái ấn tín nặng ngàn cân giáng thẳng xuống cái sự thật phũ phàng này.

.

Nim không thể chịu đựng được nữa. Cô bé thấy khó thở ...

.

Nim hít một hơi thật sâu, lấy chút sức lực còn sót lại nhìn thẳng vào mặt cậu nhóc cố tìm kiếm một điểm tựa cuối cùng ... Nhưng vẫn không có gì khá hơn, Devil vẫn nhìn Nim theo kiểu đó....Lạnh lùng, băng giá và xen chút hứng thú tò mò....

.

Như bị dồn đến giới hạn của sự chịu đựng, Nim đứng bật dậy toan chạy ra khỏi phòng. Nhưng đến ngang giường của Devil thì tay cô bé bị níu lại...

.

- Tối rồi! Bạn định đi đâu? – Devil không nhìn Nim nhưng vẫn hỏi.

.

Cơ giận dữ càng lúc càng tăng độ, Nim hất mạnh tay cậu nhóc ra rồi chạy đi...

.

Nhưng chẳng những cô bé không bước thêm được bước nào mà còn bị nắm lại chặt hơn. Nim muốn bật khóc lên, thật to, thật mạnh...Thực sự cô bé không thể hiểu nổi những việc mà Devil đang làm có ý định gì nữa... Tại sao cứ như trò thả mồi bắt bóng thế này chứ??? Cứ ngỡ là hạnh phúc nằm trong tay nhưng cuối cùng lại toàn ảo ảnh....

.

- Không đi đâu hết!

.

Devil lạnh lùng ra lệnh. Kèm theo đó là một cái lời thật mạnh khiến cô bé ngã vào người cậu nhóc và bị ác quỷ khóa môi ngay tại chỗ. Angle ngỡ ngàng trước những gì đang xảy ra, trong người cậu nhóc có cái gì đó bị đập nát, đau tê tái. Còn Nim, quá bất ngờ với những hành động của Devil, cô bé bất động...bờ môi mất cảm giác..... Nhưng bỗng chốc một cảm giác tủi hờn len lỏi trong tâm trí, Nim thấy mình như đang bị xúc phạm. Devil luôn làm những gì mà cậu ấy muốn, chẳng bao giờ biết đến cảm nhận của người khác. Nim bắt đầu thấy sợ với cái tình yêu quái quỷ mà Devil dành cho mình. Nó quá mãnh liệt nhưng cũng đầy gai góc mà cô bé không đủ tự tin bám vào, vì cứ mỗi lần bước được một bước thì người lại rỉ máu đầy đau đớn. Nim nhắm chặt mắt để mặt những giọt nước trào ra mặn chát nơi đầu môi mà cả hai người – Nim và Devil vẫn đang chạm vào nhau....

.

Angle bặm chặt tay xuống thành giường, đôi mắt giường to cố nén đi nỗi đau khổ rồi nhanh chóng quay mặt sang phía cửa sổ. Cứ ngỡ là đủ mạnh mẽ để có thể chịu đựng....ai ngờ....” Devil! Cậu đã đi quá giới hạn của mình!”.....

.

2 phút cho một cái hôn dài đầy những xúc cảm phức tạp, Devil buông nhẹ Nim ra. Khuôn mặt cô bé vẫn ướt đầm vì nước mắt. Có lẽ lúc này cậu nhóc mới nhận thức rõ ràng mình đã gây ra một tổn thương rất lớn cho người mà cậu yêu thương.....

.

Bốp!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.

Một cái tát đủ mạnh để khiến Devil phải sững sốt. Phải nói là Nim không thể nào chịu đựng hơn được nữa.... Chưa bao giờ cô bé cảm thấy mình bị thiếu tôn trọng như lúc này....

.

(BẠN ĐÃ LÀM TÔI ĐAU!) – Nim đưa tay ra hiệu rồi bỏ chạy....

.

“Em để lại đằng sau một mối tình

Một mình chạy trốn với đỉnh ninh

Rằng anh đã phạm lời yêu cuối

Tiệc nuôi lau đi một bóng hình.....” Kawi)

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 85: Cuộc Hội Ngộ Trước Mũi Xe

M

ọi chuyện đã có thể đi theo chiều hướng tồi tệ nếu như chủ nhân của chiếc ô tô đó không kịp thời phanh gấp...

.

Chiếc Limo dừng ngay trước mặt Nim, chỉ cách cô bé đúng 20 cm. Một thanh niên trẻ tuổi mở cửa xe chạy ra rồi tiến nhanh tới phía Nim.

.

- Cô không sao chứ??????? Đi đứng sao không chú ý gì cả thế????

.

Cú ngã vừa rồi chỉ là do cô bé quá hoảng sợ nên mất thăng bằng khụy chân xuống, Nim ngồi dậy, hướng đôi mắt vẫn còn đầy nỗi sợ hãi nhìn về phía người lạ mặt.....

.

- Ơ! Nim! Sao lại là em????

.

Người thanh niên giật mình, nhanh chóng đỡ Nim dậy rồi bế thốc lên xe. Cô bé vô cùng ngạc nhiên khi anh ta lại biết tên mình trong khi đây là lần đầu tiên Nim gặp người này.

.

Chiếc xe nhanh chóng lao về phía trước. Nim vẫn chưa hoảng hồn nên không hiểu chuyện đang xảy ra. Mãi đến khi xe dừng lại trước mặt công viên thành phố thì Nim mới đủ can đảm quay sang nhìn người thanh niên lạ.

.

- Em không sao chứ???? Em khiến tôi hết hồn! – chàng trai quay sang nhìn Nim, ánh mắt đầy lo lắng.

.

Nim ngỡ ngác. Anh ta là ai???? Anh ta là ai???? Đó là câu hỏi đang tấn công cái đầu ngây thơ của cô bé!

.

- Đừng nhìn tôi bằng đôi mắt đó! Em quên tôi mau đến thế sao??? – người thanh niên bật cười.

.

Nim càng thấy bối rối hơn...

.

- Chúng ta có cùng nhóm máu đấy! – anh ta nháy mắt tinh nghịch với cô bé.

.

Nim mở tròn mắt rồi thoáng chốc mỉm cười. Thì ra là chàng thanh niên cho máu lần trước. Lúc đó cô bé đâu có nhìn thấy rõ mặt anh ta, giờ mới nhìn tận diện. Không nhớ ra cũng là chuyện bình thường.

.

(Tại lúc đó anh đeo mũ che gần hết mặt nên tôi không biết rõ mặt anh...) – Nim đưa tay chỉ trỏ nhưng bỗng chốc khựng lại, cô bé quên rằng mình đang sử dụng ngôn ngữ của người câm. Mà anh ta thì lại là người bình thường!

.

- Ha ha! Em cứ múa tay thoải mái. Tôi hiểu được mà! Tại lúc đó tôi có công chuyện cần phải ngụy trang như thế. Em thông cảm!

.

Lại thêm một bất ngờ nữa! Anh ta hiểu được ngôn ngữ của người câm! Vậy là những dấu hỏi to đùng lại được đặt ra!

.

- Em có quyền tò mò về tôi! Nhưng đây chưa phải lúc để em biết tôi là ai. Trước tiên hãy nói cho tôi biết, ai bắt nạt em mà khiến em thơ thẩn như người mất hồn suýt nữa dăng đầu mình cho cái mũi xe của tôi vậy???

.

Nim cúi gầm mặt xuống. Anh ta đúng là kì lạ. Cái gì cũng biết hết. Cứ như là mật thám vậy.

.

- Lại sao thế??? Hay em bị đau ở chỗ nào??? Nói nhanh để tôi còn đưa đi viện chụp phim????

.

Nim hoảng hốt xoa xoa tay.

.

(Ơ không ạ! Tôi chỉ bị hoảng sợ một chút thôi! Bây giờ thì hết rồi!)

.

- Vậy thì tốt! – và anh ta lại mỉm cười.

.

Đây quả thật là một chàng trai kì lạ. Có văt óc suy nghĩ cách nào đi chăng nữa thì Nim cũng không thể giải thích được những thắc mắc về anh ta. Cô bé nhìn chăm chú về phía người thanh niên cho máu, mặc dù biết như vậy là hơi vô duyên nhưng cũng phải nhìn. Nói thế nào nhỉ??? Anh ta đẹp trai! Đúng là anh ta đẹp, nhưng khác hẳn với vẻ đẹp của Angle hay Devil, một mái tóc khá dài, dài quá cỡ nhưng được cắt tỉa rất nghệ thuật. Anh ta cũng có đeo bông tai nhưng nhìn thanh mảnh hơn loại mà Devil đeo. Cái mũi hơi gồ lên nhưng khá nam tính, đôi môi thì nhỏ và mảnh như con gái (đây là điểm duy nhất ở người thanh niên này khiến Nim...ghen tị!). Đặc biệt nhất có lẽ là đôi mắt, vì anh ta cũng có một đôi mắt một mí giống Nim, nhìn đậm chất người Hàn! Tình hình là Nim không thể dùng một từ nào để có thể diễn tả chính xác vẻ đẹp của con người nào, chỉ có thể nói là: đặc biệt và ấn tượng!

.

- Nhìn đủ chưa???? – anh ta im lặng hồi lâu rồi nở một nụ cười trước cái nhìn chăm chú của cô bé.

.

Và tất nhiên Nim bối rối quay mặt đi chỗ khác! Làm sao có thể vô duyên đến mức này nhỉ??? Cô bé vừa nhăn nhó vừa tự trách mình.

.

- Không sao không sao! Tôi chỉ hơi hơi bất bình thường trước ánh mắt của em khi nhìn tôi thôi! Mà này, không gặp em mấy ngày mà trong em ồm hơn hẳn đấy! Đang có chuyện không vui phải không? – anh ta đột ngột hỏi thăm, giọng đầy lo lắng.

.

Nim ngờ ngẩn. Cách nói của người này giống như anh ta đã quen Nim từ lâu rồi trong khi đây chỉ là lần thứ hai họ gặp nhau.

.

- Hình như em có rất nhiều thắc mắc về tôi thì phải???? – anh ta cười cười, để lộ một chiếc răng khểnh ở phía bên trái – Nhưng thật tiếc, bây giờ đã quá muộn rồi, em phải về với nơi em cần về thôi! – và anh ta khởi động xe, đạp mạnh ga phóng đi khiến Nim không kịp phản ứng gì.

.

Trời tối, lại nổi gió, không khí lạnh ứa vào mặt khiến tai Nim ù lại. Có lẽ đêm nay lại là một đêm không bình yên.....

.

Càng lúc Nim càng có nhiều nghi ngờ về chàng trai lạ mặt này, anh ta giống như một ẩn số mà càng giải càng đi vào bế tắc. Chiếc xe thẳng mạnh rồi dừng hẳn trước cổng bệnh viện. Nim loay hoay mở chốt cửa xe để bước ra. Nhưng anh ta đã nhanh chân chạy sang mở dùm cô bé.

.

- Sorry em! Tôi không quen với việc lái xe chậm nên chắc vừa rồi em thấy lạnh. Thôi, vào ngủ sớm đi!

.

Nim bối rối trước những lời nói thân mật của người này, anh ta còn không ngại cầm tay Nim dẫn ra nữa chứ....

.

Đột ngột....

.

Phập!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.

Trong khi Nim chưa bình tĩnh được trước những gì mà anh ta đang thể hiện thì cả hai bị làm cho giật mình suýt văng tim ra ngoài khi một con dao không rõ từ đâu được phóng thẳng về phía họ. Cụ thể hơn là về phía người thanh niên, chỉ thiếu vài milimet nữa thôi là sẽ trúng người cậu ta.

.

Nim rùng mình nhìn con dao, nó đang cắm một nhát khá sâu trước mũi chiếc Limo mũi trần....

.

Cả hai hoảng hốt quay mặt tìm kiếm chủ nhân của “cây phi đao” này....

.

Và cô bé suýt nữa chết giả khi thấy Devil đang đứng dựa lưng vào thành cổng bệnh viện, nhìn Nim và cậu thanh niên bằng một ánh mắt không thể đáng sợ hơn!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 86: Cái Giá Của Sự Cứng Đầu

S

au một hồi đôi bên im lặng, Devil đứng hẵn dậy rồi tiến tới phía hai người đang đứng. Vì trời đã quá tối nên Nim không thấy được gương mặt tái nhợt vì đã đứng ngoài trời lạnh khá lâu của cậu nhóc....

.

Devil dừng lại trước mặt Nim, đưa tay nắm lấy tay cô bé, cái siết chặt như một sự trách móc trừng phạt rồi quay sang nhìn người thanh niên:

.

- Cái này có tài khoản là 10000USD, cầm lấy nó để sửa xe! Còn bây giờ thì anh có thể đi! Mong là sẽ không gặp nhau thêm lần nữa! – cậu nhóc rút từ bọc quần ra một cái thẻ rồi đưa trước mặt cậu thanh niên, giọng nói đầy uy lực và đáng sợ nhưng vẫn còn chút lịch sự.

.

Nim bắt đầu toát mồ hôi. Những gì mà Devil đang làm chứng tỏ ác quỷ đang cực kì giận dữ....

.

- Có nên nói cảm ơn không nhỉ??? Nhưng xin lỗi nhóc nhé, xe của anh không quen xài tiền của người lạ! – anh ta cười cười, dáng điệu ngạo nghễ vô cùng, rồi ngay sau đó, người thanh niên rút mạnh con dao khỏi mũi xe rồi thả nó xuống đất – Anh chỉ cần thẻ này thôi!

.

Đúng là kì phùng địch thủ. Từ lúc sinh ra đến giờ chưa từng một ai có thể xúc phạm Devil theo cách công khai như thế này. Nim đã cảm nhận được sự run lên vì tức giận qua cái nắm tay của ác quỷ. Nếu không phải vì đang bị thương nặng thì cậu nhóc đã chém cho anh ta tơi bời rồi(nhưng cũng chưa chắc là chém được +_+).

.

- Thôi, tôi về nhé em! Chúc ngủ ngon!

.

Anh ta mỉm cười vẫy tay chào Nim rồi leo lên xe đóng cửa lại, trước khi phóng đi không quên nháy mắt chào “thân ái” cậu bạn ác quỷ của chúng ta!

.

Chiếc xe mất hút trong vài giây. Devil vẫn im lặng trong giận dữ. Nim đứng mà cảm giác như đang nắm trong tay một quả bom hẹn giờ có thể nổ bất cứ lúc nào.

.

- Đó là ai? - Devil đột ngột quay mặt sang Nim.

.

(Ơ! Đó là...) – nhưng cô bé cũng không biết nói như thế nào nữa, ngay cả tên tuổi của anh ta mà Nim còn không biết hướng gì.

.

- Bạn có biết bạn đang khiến tôi ghen không hả????????????? – Devil đột ngột quát âm lên khiến Nim giật bản mình, cũng may lúc này là buổi tối khuya nên không ai để ý....- Tôi sẽ giết thẳng đó!

.

Nim hoảng hốt nhìn Devil....Cậu ta nói là làm! Bây giờ Nim mới nhận thức rằng mình đang khiến cho mọi việc đi theo chiều hướng tồi tệ!!!!!!!

.

(Bạn đừng có nổi khùng nữa được không! Anh ta không có liên quan gì với tôi hết! Chỉ là một người mới quen thôi!) – Nim cố gắng “dỗ dành” cơn giận đang lên mức báo động của cậu nhóc.

.

- Bạn buông tay tôi ra, tát tôi một cú đau điếng rồi bỏ đi và trở về với một thằng con trai khác! Gan bạn cũng lớn quá đó! – Devil nghiêng rằng “buộc tội” Nim.

.

Nhắc tới chuyện này bỗng dưng Nim lại thấy giận cậu nhóc ghê gớm. Bao giờ cũng vậy, Devil chỉ biết đến cảm nhận của bản thân chứ không thèm quan tâm người khác đang nghĩ gì. Như lúc này đây, Devil đang lấy cái khó chịu trong người cậu ta để áp đặt lên Nim. Nói là yêu cô bé nhưng từ khi yêu Devil, hạnh phúc đến với Nim thì ngăn ngui còn đau khổ thì ngàn khơi. Bỗng dưng cô bé không muốn giải thích gì với cậu nhóc cả, Devil muốn nghĩ gì thì nghĩ, nghe lời cậu ta quá để cuối cùng toàn bị ác quỷ bắt nạt. Nim rút tay mình ra khỏi tay Devil rồi bỏ vào trong một mình.

.

- Tôi cho bạn 3 giây! Nếu bạn không quay lưng lại thì đừng hối hận! – giọng Devil bắt đầu yếu dần đi nhưng vẫn đầy vẻ cương quyết.

.

Nim dừng lại nhưng lần này cô bé tự nhủ là sẽ không khuất phục nữa! Chần chừ vài giây rồi Nim cũng bước tiếp đi mà không thèm quay lại nhìn cậu nhóc....

.

Nhưng cô bé không biết rằng, cái dũng khí chống cự không đúng lúc này đã khiến bản thân phải trả thêm một cái giá khá đắt.....

.

Râm

.

Nim giật mình quay lưng lại.....

.

Devil đã nằm dưới đất.....

.

Lần đầu tiên ác quỷ gục ngã trước mặt Nim....cũng là lần đầu tiên Nim thấy rằng trong tất cả mọi hoàn cảnh, số phận đều đã sắp đặt cô bé phải đi bên cạnh cậu nhóc....nếu không....tất cả sẽ biến thành tai họa....

.

Nim vội vàng chạy lại đỡ Devil lên, lúc này đây, dưới ánh đèn của của bệnh viện hắt vào, cô bé hoảng sợ khi nhìn thấy gương mặt lạnh tanh, xanh ngắt không còn chút máu của cậu nhóc. Bộ đồng phục bệnh nhân đã ướt lạnh bởi sương đêm và cái rét đầu mùa của từng cơn gió. Chắc hẳn Nim không biết rằng cậu nhóc đã trốn y tá và bác sĩ chạy xuống đây, đứng trước cổng bệnh

viện để chờ mình suốt hơn 2 tiếng đồng hồ - Một quãng thời gian quá dài cho một bệnh nhân bị thương nặng như Devil....

.

.....

.

- Tại sao người nhà lại để bệnh nhân đứng ngoài trời lâu như thế chứ???? Vết thương của cậu ta chưa lành, vẫn còn khá sâu và nặng, nếu có biến chứng gì thì phải làm sao?????- bác sĩ giọng bực bội sau khi khám xong cho Devil.

.

Nim hoang mang tột cùng. Ruột gan cứ lộn tung cả lên. Cô bé thầm nguyện rửa cái tính tự ái và cứng đầu chết tiệt của mình, lúc nào cũng đem lại rắc rối cho cậu nhóc. Tính ra thì đây không phải là lần đầu Devil gặp chuyện vì cái tính cứng đầu của Nim. Cô bé lo lắng đưa tờ giấy trước mặt bác sĩ:

.

(Thế tình hình bạn ấy sao rồi ạ???? Có nghiêm trọng không bác sĩ???)

.

- Cũng may là thể trạng cậu ta mạnh, sức đề kháng cao nên chưa bị gì nghiêm trọng. Nhưng tuyệt đối không nên để chuyện này xảy ra một lần nữa trước khi cậu ta có thể tháo băng!

.

Nim thở phào nhẹ nhõm cảm ơn bác sĩ rồi tiến tới giường mà Devil đang nằm...

.

Đêm đó...Nim chỉ ngồi như thế và nhìn cậu nhóc...

.

Cô bé tự thấy nực cười chính bản thân mình. Từ khi quen Devil, cô bé đã biết đây không phải là một thằng con trai bình thường, cậu nhóc lạnh lùng, tàn nhẫn, quái dị và rất mạnh mẽ. Nhưng chính Nim đã chấp nhận mọi thứ từ Devil và tình nguyện yêu cậu nhóc. Vậy mà, không hiểu từ lúc nào, Nim bắt đầu có thái độ giận dữ đối với cái lạnh lùng, tàn nhẫn và mạnh mẽ đó. Có lẽ trong con đường đi cùng Devil, đây là giai đoạn Nim đã “trật đường ray”, đã đến lúc cần phải chỉnh lại lối đi cho mình. Cô bé đã quên rằng chính sự lạnh lùng và tàn nhẫn ấy mới khiến mình rung động trước tên con trai kì lạ này.Nếu không lạnh lùng độc ác thì không còn là Devil. Khi đồng ý yêu một ai đó tức là phải chấp nhận yêu luôn những điều không tốt của họ. Đây có thể coi là chân lý mà ai cũng thừa nhận. Nim chưa làm được điều đó thì phải? Cô bé thở mạnh một cái rồi nắm chặt lấy tay Devil, nhìn gương mặt đẹp với hàng mi dài đầy ma lực rồi nở một nụ cười buồn....”
Tôi xin lỗi... khi đã không yêu cậu một cách tuyệt đối!”

.

Sáng.....

.

Một đêm qua trời mưa tầm tã, mưa như rửa trôi những tui hờn giận dữ để mai lại ánh bình minh làm hồi sinh vạn vật, hồi sinh cả tình yêu ngây dại của một thời mãnh liệt đầy khát khao.....

.

Devil tỉnh dậy sau lần ngất tối hôm qua. Thật tình mà nói ngay khi nhìn thấy Nim mà người thanh niên lạ đi về cùng nhau, tim cậu nhóc đã không thể đập đều được nữa. Và rồi chút sức lực còn lại cũng bị Nim phũ phàng quay lưng đi. Chưa bao giờ ác quỷ thấy mình thiếu sức mạnh đến thế.....

.

Đột nhiên cậu nhóc thấy tay mình ấm lạ thường, nhìn xuống thì thấy Nim đang nằm ngủ ngon lành, má cô bé áp chặt vào tay Devil. Cậu nhóc cố gắng không động dậy để khỏi khiến Nim tỉnh giấc. Bỗng chốc ác quỷ mỉm cười, mới đêm qua còn dỗi hờn vằn vảnh bỏ đi trước, thế mà bây giờ lại thức cả đêm bên giường bệnh của người ta rồi lăn ra ngủ khò khò. Con gái thật khó hiểu.....

.

Nhưng một cái gì đó cứ như linh tính mách bảo Devil có chuyện không hay. Cậu nhóc thấy nóng ruột... Và cảm giác hình như thân nhiệt của Nim không bình thường. Nó ấm đến mức nóng!

.

Devil hốt hoảng rút tay ra, nhưng Nim vẫn không tỉnh giấc... Cậu nhóc ngồi hẩn dậy lay lay người cô bé, nhưng sự trả lời lại là cái ngã lăn đùng xuống đất của Nim....

.

Sự thật là... Nim đã bất tỉnh...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 87: Khi Người Ta Yêu...thì Người Ta Sẽ...

S

au hơn 5 tiếng bất tỉnh, cuối cùng Nim cũng mở mắt dậy...

.

Và cô bé cảm thấy có cái gì lạ lạ...

.

Nim ngược nhìn xung quanh, đây vẫn là phòng bệnh của Devil và Angle.

.

Quay đầu sang bên phải là cánh cửa phòng bệnh và sợi dây chuyền nước biển đang nhỏ từng giọt chậm chạp nối liền với tay Nim...

.

Quay đầu sang bên trái... là khuôn mặt của Devil!

.

Nim giật mình. Cậu nhóc có vẻ vẫn đang ngủ say. Nhưng...

.

Cô bé lồm cồm ngồi dậy...

.

- Năm yên đó! – tiếng Devil cất lên làm Nim hốt hoảng nằm xuống, cô bé cứ tưởng cậu nhóc chưa tỉnh. Bằng chứng là mắt Devil vẫn nhắm nghiền

lại...

.

Nim quyết chí ngồi dậy lần nữa.

.

- Tôi nói mà bạn không nghe sao???? – lần này thì cậu nhóc mở mắt, nghiêng đầu sang nhìn Nim.

.

Và cho đến lúc này, cô bé mới phát hiện ra một sự thật rất chi là “khủng hoảng”! Đó là mình đang...nằm trên một cái giường bệnh cùng với Devil!

.

Nim bối rối nhìn chăm chăm vào mặt cậu nhóc. Hai hàng lông mày nhăn nhăn, môi mím chặt.

.

- Đừng có nhìn tôi bằng cái khuôn mặt khờ khờ như thế! Bạn bị sốt, ngất luôn trên tay tôi. Cũng may tôi phát hiện kịp thời, nếu không thì bạn không còn nằm được ở đây như thế này đâu!

.

Nim há mồm nuốt từng lời của cậu nhóc. Nhưng vấn đề là tại vì sao cô bé lại nằm cùng một giường bệnh với Devil???

.

(Tại...tại sao...tôi lại nằm...cùng giường với bạn thế này????) – Nim vừa đỏ mặt vừa thắc mắc.

.

- Tôi cũng đâu có muốn nằm chung giường bệnh với bạn, nhưng hiện tại phòng Vip hết giường rồi, chẳng lẽ cho bạn nằm dưới đất! Suy ra hoặc tôi hoặc Angle phải nhường giường cho bạn. Nhưng tôi thà nằm chung với bạn còn hơn là nằm với cái thằng quý sứ ấy! – Devil gãi hay tay lên đầu nói đều đều. Cậu nhóc đang cố lạnh nhạt hết mức có thể, lý do rất đơn giản... vì Devil vẫn còn giận Nim chuyện tối hôm qua...

.

Nim ngậm ngùi với cái sự thật phũ phàng mà cậu bạn trai ác quỷ vừa trình bày. Chắc tại đêm qua bị nhiễm lạnh nên dẫn tới sốt. Thật không khổ gì bằng đau ốm, người ngợm cứ như bị nghiền nát ra, vừa mệt vừa khó chịu.

.

- Dù rằng tôi biết bạn khờ, nhưng cũng không tưởng tượng được bạn lại có thể ngốc đến mức độ đó!

.

Nim ngơ ngác với lời nhận xét như sấm đánh ngang tai của Devil.

.

- Việc bạn bỏ đi tối hôm qua khiến tôi giận kinh khủng!

.

(Này nhé! Tôi đã muốn im lặng không nhắc đến chuyện đó nữa, nhưng bây giờ bạn nói thì tôi cũng thẳng thắn luôn. Chính tôi mới phải là người giận bạn chứ???? Tôi không thể hiểu vì sao bạn có thể khiến tôi đau lòng đến

mức đó. Rõ ràng là bạn cố ý mà!) – Nim sau một hồi im re cũng bực bội trình bày “quan điểm”.

.

- Chỉ số IQ của bạn đúng là quá khiêm tốn. Vì sao bạn có thể nghĩ nhóc Banh là con tôi nhiiii? – Devil cũng bắt đầu “lên cơn”.

.

(Cái đó chính bạn thừa nhận. Mặc mớ gì nói tôi ngốc chứ?)

.

- Sự thật thì tôi cũng đã thiết tha mong nó là con ruột của mình vì vốn dĩ ông già chẳng thương yêu gì thằng nhỏ cả. Nhưng mà tôi biết làm sao hơn khi dòng máu nó mang trong mình không phải của tôi! Đã có lúc tôi ngu ngốc đến mức đi thử ADN, nhưng sự thật vẫn là sự thật...- Devil hạ giọng, gương mặt thoáng buồn.

.

Nim ngơ ngẩn. Thế là thằng nhóc không phải con Devil thật! Nhưng đột nhiên trong tâm trí cô bé dội lên một suy nghĩ. Cậu nhóc vừa mới nói đã từng đi thử AND tức là... giữa Devil và Nhã Trúc đã xảy ra cái quan hệ đó nên cậu ta mới có ý định như vậy. Nim tối sầm mặt lại ...

.

(Nói như bạn...có nghĩa là...) – Nim đau khổ nhìn Devil.

.

- Lại nghĩ lung tung! Bạn là người con gái đầu tiên tôi hôn đó! Lúc trước khi thích Nhã Trúc, một cái nắm tay tôi còn chưa làm! – Devil cau có trước

cái ánh nhìn như buộc tội của Nim.

.

Thêm một phát hiện thú vị nữa. Lần này thì mặt Nim tươi tỉnh hẳn ra. Nhưng vì sĩ diện nên cô bé vẫn cố tỏ vẻ lạnh lùng.

.

(Tôi khờ nhưng không ngốc đến mức tin những gì bạn vừa nói! Thế đêm qua, ai ngồi yên cho Nhã Trúc ôm chầm lấy vậy hả?)

.

- Đúng là cô ta ôm tôi và tôi không đẩy ra. Nhưng lúc đó bạn nên thấy được rằng, đó là một cái ôm không có cảm xúc. Tôi đâu có phản ứng gì, chỉ là một mình cô ta chủ động. Bạn nghĩ đi, giữa việc đẩy ra và việc ngồi yên coi như người ta không tồn tại thì cái nào lạnh nhạt hơn? Nếu đẩy ra thì còn thể hiện được cảm xúc, ít nhất là sự không thích thú. Nhưng ngồi yên và vô cảm thì còn tàn nhẫn hơn. Chắc chẳng bao giờ tôi ôm bạn mà thiếu cảm xúc nên bạn không thấm được sự lạnh lẽo này.

.

Lần này thì Nim ngạc nhiên thật sự. Đúng là cô bé chưa hiểu hết được Devil. Con người của ác quỷ cần được khám phá ở những khía cạnh đặc biệt hơn chứ không thể tầm thường như bao kẻ khác. Gương mặt Nim đã bắt đầu đỏ ửng lên....

.

- Cho đến bây giờ tôi cũng không hiểu sao lại đi thích một con nhỏ khờ như bạn! Mà vì sao tôi phải giải thích những điều này với bạn làm gì nhỉ??? – Devil cảm rằm rồi quay đầu sang phía ngược lại.

.

Nim tủm tủm cười. Sao lúc này nhìn Devil dễ thương thế không biết! Vậy là cô bé cứ nằm yên như vậy và nhìn cậu nhóc, nhìn cái dáng vẻ hờn dỗi hiểm có của ác quỷ mà Nim thấy vui vui trong lòng. Hóa ra Devil thương cô bé nhiều hơn cô bé đã từng nghĩ....

.

Chậc! Chắc những người quen của Nim và Devil khi chứng kiến cuộc nói chuyện này sẽ vô cùng ngạc nhiên. Vì từ nãy đến giờ, họ nói chuyện một cách cực kì khác ngày thường. Devil thì chẳng còn sự lạnh lùng ít nói mà thay vào đó là lối cãi cọ ăn thua và sự biểu hiện cảm xúc thẳng thừng không giấu diếm. Còn Nim từ trước đến nay vốn hiền lành rụt rè, sợ Devil hơn sợ cọp thì giờ lại cương cổ cãi đôm đốp vào mặt cậu nhóc. Thế đấy! Khi yêu người ta hay thay đổi theo chiều hướng ...ngược lại! +_+

.

- Nhưng tôi nói trước! Bạn chuẩn bị tinh thần đi hốt xác thằng con trai tối qua đưa bạn về đi! – Devil đột ngột quay lưng lại nhìn Nim phán một câu nổi da gà.

.

Nụ cười trên mặt Nim tắt ngúm. Thay vào đó là sự lo lắng tột độ. Vốn dĩ cô bé định giấu đi chuyện mình và người thanh niên lạ đã cho máu Devil cũng như Angle vì không muốn cả hai người phải hàm ơn. Nhưng bây giờ thì...

.

(Bạn bình tĩnh đi! Thật ra...thật ra...anh ấy....)

.

- Anh ấy ư?????????? – Devil đưa đôi mắt sắc lẹm ánh lên sự ghen tuông tột độ nhìn Nim.

.

(Ở thì...anh ta...anh ta là người đã...)

.

Nim chưa kịp nói hết câu thì Nhã Trúc không biết từ đâu “bay” thẳng vào phòng hét toáng lên.

.

- Hai người đang làm cái trò gì thế hả??????????

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 88: Quỷ Nữ Và Thiên Thần...

N

im giật bản mình suýt nữa quơ tay đụng mặt Devil. Còn cậu nhóc thì vẫn nằm im, gối hai tay lên đầu, đưa ánh mắt thản nhiên nhìn cô dì ghẻ “đáng yêu” của mình.

.

Nếu có thể ví tình trạng Nhã Trúc bây giờ với hình ảnh một con vật nào đó thì tác giả gợi ý mọi người nên tưởng tượng đến một con lợn đang bị...chọc tiết! Sự thật là : Hai mắt cô dì ghẻ trợn tròn lên, long sòng sọc, cái môi mím chặt tưởng như có thể bật ra máu. Hai bàn tay nắm chặt lại run dữ dội (cứ như bị động đất!). Khuôn mặt biến thiên từ đỏ, vàng, da cam đến lục, lam, chàm, tím và cuối cùng trắng bệch.

.

- Hai...hai...hai....hai...hai.....

.

Khổ thân! Cái cụm từ “hai người” mà cô ta cũng không nói ra được, cứ lặp lặp mãi. Giận đến mức đó là cùng!

.

- Bây giờ là 10h sáng! Tôi nhớ là cô không có việc gì để tới đây vào giờ này! – Devil ôn tồn.

.

- Cậu...cậu...cậu....

.

- Tốt nhất là biến khỏi mắt tôi trước khi khiến tôi bực mình với sự cà lăm của cô! – Devil nhăn nhăn mặt.

.

- Thái Trình Kha! Cậu muốn tôi đứt mạch máu mà chết hả????????

.

- Nếu cô muốn chết thì tôi không cản!

.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

.

Nhã Trúc hét toáng lên với cường độ mạnh đến mức có thể làm tất cả lớp kính trong phòng phải rung rinh. Nim nhăn nhó nhìn Devil rồi nhìn sang cô dì ghê đang mất dần sự bình tĩnh.

.

- Hình như có ai vừa bị tấn công phải không???? Tôi đi từ đằng xa đã nghe tiếng la thất thanh! – Angle lo lắng vừa mở cửa phòng vừa hỏi khiến cả Nim và Devil bật cười.

.

- Cậu mới nói cái gì đó! – Nhã Trúc đưa đôi mắt hình quả “đại bác” nhìn Angle. Cậu nhóc biết mình đụng phải ổ kiến lửa đành mỉm cười lấy cảm tình rồi cùng bác Lan đi nhanh về phía giường bệnh.

.

- Cô kia! Tại vì sao cô lại nằm chung giường với con của tôi? – cái từ “con của tôi” phát ra từ miệng Nhã Trúc khiến cho tất cả mọi người trong phòng sờn cả gai ốc, Devil cũng không ngoại lệ.

.

(O! Cô cứ bình tĩnh! Đây là sự bất đắc dĩ mà thôi! Vì giường bệnh đã hết nên tạm thời tôi phải nằm ở đây!) – Nim hươ tay giải thích.

.

Nhưng cô bé quên mất rằng, Nhã Trúc không giống như Devil có thể hiểu những lời nói từ mấy cái đưa tay đưa chân của Nim.

.

- Nim bảo cô im đi! Đừng khiến bạn ấy bực mình vì sự ồn ào do cô gây ra!
– Devil dịch lại.

.

Cả Nim lẫn Nhã Trúc trợn tròn mắt. Nim bực bội nhìn cậu nhóc ý trách móc khi lần nào Devil cũng dịch sai hoàn toàn so với bản gốc.

.

- Cô...cô...càng lúc gan cô càng to rồi đấy! Cô muốn chết phải không??????- Nhã Trúc tru tréo, đôi mắt được đánh kẻ sắc nét càng trợn ngược lên, nhìn vô cùng đáng sợ.

.

- Thôi đi Trúc! Đây là bệnh viện, cháu đừng có làm ồn như thế! Lúc này cháu đang mất bình tĩnh, nên về nhà đi. Chiều trở vào cũng được! – bác Lan từ nãy đến giờ im lặng cũng không chịu nổi cái giọng sắt như dao của Nhã Trúc nên đành lên tiếng.

.

- Mấy người...mấy người được lắm! – cô dì ghẻ bực bội xách cái túi lên vai rồi bỏ đi ra ngoài. Nếu người ta đặt ra câu hỏi là hãy cho biết điểm chung giữa Devil và Nhã Trúc là gì thì đáp án sẽ là : cả hai đều có máu Hoạn Thư! Nhưng hình như cô dì ghẻ nặng hơn!

.

Nhã Trúc bỏ đi, để lại sự im ắng cho căn phòng. Devil vẫn gối hai tay lên đầu không nói không rằng. Angle thì chốc chốc vẫn lén nhìn Nim bằng một ánh mắt kì lạ, nở một nụ cười mỉm...Riêng cô bé vẫn còn mãi đuổi theo những suy nghĩ về cuộc nói chuyện hồi nãy giữa mình và Devil....

.

Nhưng cả hai không ngờ rằng, chẳng bao lâu nữa.....nguy hiểm sẽ cận kề.....

.....

.

Chiều...

.

Nim hiện tại đã khỏe mạnh hoàn toàn. Cô bé cũng thoát được cái kiếp nạn phải nằm chung giường với Devil và bị cậu nhóc cầm rơm chuyện đêm qua.

.

- Tôi muốn đi ra ngoài! – Devil cầm chặt tay Nim ra lệnh.

.

(Nhưng bác sĩ ...)

.

- Tôi bảo đi là phải đi! – Devil nói lớn.

.

Như đã trình bày, chả bao giờ Nim thắng được cậu nhóc. Vậy là cô bé đành bấm bụng dẫn Devil ra ngoài sân sau bệnh viện. Ít ra ở đó không khí khá trong lành, yên tĩnh và có nhiều hoa....

.

Thế là hai cô cậu đi ra phía sân sau, hai người đi song song nhưng cậu nhóc vẫn nắm chặt tay cô bé không chịu buông. Hình như mỗi lần hai người đi chung Devil vẫn luôn làm như thế, cứ như là cậu nhóc sợ mình để tuột mất Nim vậy...

.

(Bạn cầm tay tôi hoài như thế không thấy mỏi sao???) – Nim thắc mắc quay lui hỏi.

.

- Không hỏi! Đi đi!

.

Nim xụ mặt lại bước tiếp. Miệng thầm nguyền rủa cậu bạn trai càng lúc càng khó ưa của mình.

.

Dừng lại ở một chiếc ghế đá cạnh mấy bồn hoa. Nim thích thú khi phát hiện ra không gian ở đây cũng khá giống sân sau ở trường mình. Đột nhiên như nhớ ra điều gì, Nim nhìn Devil vừa cười vừa hỏi:

.

(Này! Hôm bữa vào phòng bạn...tôi đã thấy bức tranh treo phía trên giường....)

.

Devil thoáng ngạc nhiên trước những gì Nim nói. Cậu nhóc bối rối vài giây rồi lấy lại bình tĩnh...

.

- Bạn đã đi quá giới hạn rồi đó! Ai cho phép bạn đụng chạm vào đồ đạc trong phòng tôi hả????

.

Bỗng dưng Nim thấy cơn tự ái ủa vào người. Chính cậu nhóc nhờ vả Nim về nhà lấy đồ, bây giờ lại còn lên giọng trách móc. Nim còn chưa hỏi tội cậu ta dám chụp lén ảnh mình, thế mà bây giờ... Cô bé vùng vằng giật tay mình ra ngồi xuống ghế đá. Khuôn mặt đầy vẻ giận dữ....

.

Devil cũng bình thần ngồi xuống bên cạnh. Mắt ngược nhìn trời xanh...cảm giác khi có người ngồi bên cạnh mới tuyệt vời làm sao, không còn cô đơn,

không còn lẻ loi, không còn lạnh giá.....

.

5 phút...

.

10 phút.....

.

Cả hai vẫn im lặng. Đúng hơn là Nim vẫn còn giận nên không thèm đá động gì cậu nhóc. Hai tay cô bé vòng ra trước ngực, dựa vào thành ghế rồi nhìn thẳng về phía mấy chậu hoa, trong lòng đầy oán trách kẻ ngồi bên cạnh. Nhiều khi cô bé không hiểu từ lúc nào mình có thói dễ hờn dỗi và giận dai như thế, lúc trước Nim rất ít khi nổi giận với ai, lúc nào cũng cố nhường nhịn cho qua. Nhưng từ khi quen Devil cô bé phát hiện ra càng lúc mình càng thay đổi, ít ra là mạnh mẽ hơn, quyết liệt hơn...

.

- Đưa di động đây! – cuối cùng Devil cũng phải cất tiếng trước.

.

Nim nhìn sang cậu nhóc, nhú mày lại rồi cũng lòi trong bọc quần cái điện thoại rồi đưa cho Devil, mặt vẫn tỏ ý giận dỗi khiến Devil phải bụm miệng cười....

.

Dù ra vẻ không để ý nhưng chốc chốc Nim vẫn liếc mắt sang nhìn Devil, cô bé đang cố gắng để hiểu những việc mà Devil đang làm với cái di động của mình....

.

Một lát sau...

.

- Xích qua đây! Nhanh! – Devil lại ra lệnh.

.

Lần này thì Nim thật sự nổi khùng, tai đã bắt đầu có mấy lần khói thoát ra. Tuy rất giận nhưng không hiểu sao Nim vẫn làm theo lời cậu nhóc là ngồi xích lại. Chắc có lẽ là do bị Devil áp đặt trong thời gian lâu quá nên bây giờ dù nhận thức đã tỉnh nhưng ý thức vẫn còn khá mơ hồ chưa thể điều khiển được hành động....

.

Sau khi hoàn thành xong “chỉ thị” của Devil. Nim dự định sẽ quay sang phía cậu nhóc để mắng một trận tơi tả vì cái tội cứ hay bắt nạt mình...

.

Nhưng có năm mơ Nim cũng không ngờ được những chuyện gì sẽ xảy ra sau đó.....

.

Một cái kiss vào má ngay khi Nim vừa quay mặt sang phía Devil...

.

Tệ hại hơn là trọn cảnh nụ hôn đã được Devil thu hết vào di động của Nim bằng một thao tác chụp ảnh rất nhanh chóng. Có vẻ cậu nhóc đoán được Nim sẽ làm gì nên mới...nhân cơ hội! +_+

.

Trong khi cô bé vẫn còn ngỡ ngác và mất tinh thần vì sự tấn công trực diện chớp nhoáng của Devil thì ác quỷ đã kịp thời save tấm ảnh rồi cất di động vào túi áo.

.

- Đó là sự trừng phạt cho sự giận dữ con nít của bạn! – Devil đứng dậy nói đều đều nhưng mặt vẫn không giấu được nụ cười.

.

Bây giờ Nim mới tá hỏa nhận thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc vừa xảy ra. Định níu tay Devil để đòi lại cái di động nhưng cậu nhóc đã đi về phía trước, cách Nim một khoảng khá xa. Cô bé vội vàng chạy theo, lòng thầm nguyện rửa cái tính hay tin người của mình.

.

Chỉ còn vài mét nữa là Nim đuổi kịp cậu bạn trai tinh quái của mình, không hiểu sao Devil đang bị thương mà đi nhanh quá. Chắc là vì cậu ta cao nên chân dài hơn, suy ra bước xa hơn!

.

“Sắp đuổi kịp rồi!” – Nim vừa nghĩ như thế vừa hí hửng chạy theo...

.

Nhưng một cú tấn công bất ngờ phía sau lưng khiến Nim thấy trời đất như tối sầm lại.....vô hình.....trong mơ hồ cô bé nhìn thấy Devil...đang một mình...phía trước....

.

Người bước đi để tôi lại một mình...

Tháng ngày hạnh phúc chợt buồn tênh...

Ngỡ rằng tình sẽ không xa cách...

Ngoảnh mặt, quay lưng – giấc mộng lành.....

(Kawi).

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 89: Mặt Nạ Quý

Ú

a??? Mới nghe tiếng bước chân của con nhỏ đây mà??? Sao giờ im ắng thế nhỉ??? – Devil thắc mắc rồi vội dừng lại, quay lưng nhìn. Nhưng trong tầm mắt của cậu nhóc lúc này chỉ là một không gian vắng tanh, Nim đã hoàn toàn biến mất!

.

Devil dừng hẳn rồi bước theo hướng ngược lại, trong lòng chợt dâng lên nỗi lo lắng tột độ.

.

- Con nhỏ không bao giờ bỏ đi được. Tính nó không phải thế! – Devil vừa lầm bầm trong miệng vừa bước từng bước tìm kiếm hình bóng của Nim, đôi mắt rậm dài lại rung rung lên phát ra những ánh nhìn đầy hoang mang...

.

Và cậu nhóc khựng lại khi nhìn thấy sợi dây chuyền của Nim đang vương lại trên hàng cỏ dại dưới chân. Devil cúi người xuống nhặt lên, nhìn sợi dây chuyền với đôi mắt chăm chú...sở dĩ cậu nhóc biết đây là đồ trang sức của Nim vì đã có lần nhìn thấy cô bé đeo khi dứt cháo cho mình ăn...

.

Vài giây sau...

.

- Mẹ kiếp! Con nhỏ có chuyện rồi! – Devil đứng bật dậy rồi chạy thật nhanh về phía dãy nhà sau của bệnh viện. Chưa bao giờ ác quỷ lâm vào tình trạng hoảng sợ như lúc này, những hình ảnh của một thời quá khứ kinh hoàng lại ùa về trong tâm trí....” Mẹ ơi! Mẹ ơi! Ba ơi đừng bắt mẹ đi! Ba ơi đừng giết mẹ của con! Mẹ.....” Và rồi cậu nhóc ôm đầu bực tức, cơn đau thể xác đang trở dậy nhưng vẫn không nhúc nhối bằng cơn đau tinh thần. Những ám ảnh xa xưa lại khiến Devil hoang mang về cô bạn gái đáng thương của mình.... Devil có linh tính rằng....nếu chậm chân...mình sẽ mất Nim mãi mãi.....

.

.....

.

Nim lơ mơ tỉnh dậy trong trạng thái ê ẩm toàn thân. Cô bé không biết mình đang ở đâu, chỉ thấy rất lạnh, cảm giác như bị cheo leo trên đỉnh núi. Cú đánh sau đầu vẫn khiến Nim choáng váng.... Đôi mắt cô bé dần dần hé mở

.

Và đập vào đôi mắt của Nim ngay bây giờ chính là gương mặt của Nhã Trúc! Cô ta đang chăm chú nhìn Nim với sự thích thú thể hiện rõ...

.

- Mà tỉnh rồi à???????? – một nụ cười mỉa mai được phát ra từ miệng của cô dì ghẻ.

.

Nim vừa ngạc nhiên vừa hoảng sợ. Theo phản xạ tự nhiên, cô bé cựa mình nhưng sao thấy toàn thân cứng đờ ra, tay chân cũng không động đậy được. Nim hết hoảng nhìn lại mình thì suýt ngất đi khi thấy cả cơ thể cô bé đang bị trói chặt vào một cây cột bằng gỗ bán kính nhỏ nhưng khá dài. Cây cột này lại được quấn chặt vào lan can của....sân thượng bệnh viện!!!!!!! Từ chỗ Nim đang đứng đến mặt đất dưới kia tề lăm cũng phải 8 tầng lầu! Cô bé run lập cập khi lỡ đưa mắt nhìn xuống dưới, mọi thứ cứ như xoáy vào mắt Nim khiến cô bé chóng mặt.....Chỉ cần một cái cắt dây và một cú xô nhẹ cũng đủ để Nim rơi xuống dưới đó.....

.

- Đúng là ông trời giúp tao xử mày! Đã bao nhiêu lần tao cảnh cáo mày là đừng đụng vào bất cứ cái gì của Nhã Trúc này! Nếu không thì sẽ phải chết rất thê thảm! Không ngờ điều đó tới nhanh như vậy! – Nhã Trúc vừa nhìn Nim vừa cười khoái trá. Mái tóc uốn xoắn của cô ta bay tung trong gió chiều che gần hết khuôn mặt. Trông Nhã Trúc lúc này không khác gì một con quỷ nữ!

.

Nim lạnh sống lưng. Có năm mơ cô bé cũng không ngờ Nhã Trúc lại có thể ác đến mức này....

.

Cô bé vừa run vừa sợ, môi tái nhợt, đôi mắt nhìn về phía con người đang đứng trước mặt mình, nỗi kinh hoàng thoát bùng lên.....Chẳng lẽ cuộc đời mình lại chấm dứt theo cách như thế này hay sao?????????????

.....

.

Tính đến bây giờ đã là dãy thứ 10 mà Devil đi tìm. Cậu nhóc lục tung tất cả các phòng bệnh, các nhà kho, các khu nội trú trong bệnh viện, thậm chí là cả toilet nhưng không hề thấy tăm hơi của Nim. Nhưng vết thương trên cơ thể lại nhức nhối khiến đôi chân Devil ngày một chậm lại. Sợi dây chuyền trên tay cậu nhóc bị hâm nóng bởi hơi nhiệt tỏa ra từ người Devil, mồ hôi đã ướt đầm áo. Chốc chốc cậu nhóc lại phải dựa tay vào tường để tránh sự choáng váng vì mệt mỏi.....Trời càng lúc càng tối Bóng đen sập phủ màu nơi đây.....

.

- Này! Hồi nãy lúc từ sân thượng xuống, tui thấy có chuyện kì lắm!

.

- Bà thì lúc nào chả có chuyện kì!

.

- Tui nói thiệt đó! Lúc tui đi xuống cầu thang, tui thấy có hai ba người mặt mày hung dữ vác trên vai một cái túi đồ dài thiệt dài, nhìn cũng cỡ bằng bà đó! Tui thấy lạ nhưng cũng không dám hỏi, ban đầu tui còn tưởng mấy ông sửa chữa gì đó trên sân thượng nên đem dụng cụ theo. Nhưng càng nghĩ tui càng thấy lạ!

.

- Thôi đi bà! Phận mình làm lao công thì lo làm cho xong việc đi! Tò mò mấy cái chuyện đó làm gì! Coi mà đem đồng hồ này đi giặt cho rồi!

.

Cuộc nói chuyện của hai người phụ nữ lao công trong bệnh viện đã khiến cho Devil đang chống tay dựa vào tường phải bật thẳng dậy.... Cậu nhóc

nhú hai hàng lông mày rồi ngay lập tức chạy tới thang máy... Nhưng xui xẻo lại tiếp nối xui xẻo, thang máy đã bị hỏng, Devil bực bội đấm mạnh tay vào thành cửa thang máy rồi bấm bụng đi theo lối cầu thang bộ....

.

Trời càng lúc càng phủ bóng đêm.....

.

Trên cao...có một con người....đang tựa đầu vào cửa....mím cười....

.

.....

.

Nhã Trúc vẫn đứng ở đó, nhìn Nim cười sung sướng. Còn cô bé thì vẫn run sợ, Nim cố không nhìn xuống dưới kia để tránh mất bình tĩnh, nhưng trời càng lúc càng tối, mọi thứ dần dần mờ nhạt trong đôi mắt cô bé. Gió thổi từng luồng mạnh xuyên qua lớp áo mỏng manh của Nim, thấm vào từng thớ thịt khiến cô bé lạnh buốt....

.

Mọi hành động bất cẩn của Nim lúc này đều có thể khiến Nhã Trúc nổi khùng lên nên cô bé cố gắng im lặng và giữ bình tĩnh hết mức có thể.....

.

- Ô! Ở đây có kéo sẵn luôn nè! – Nhã Trúc hét toáng lên rồi chỉ tay về phía chiếc ghế con ở đằng kia, trên đó đã đặt sẵn một cái kéo dài màu đỏ....

.

Nim nhìn theo rồi trợn mắt sợ hãi. Cô ta muốn làm gì đây??????????

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 90: Sống Một...chết Hai....

H

a ha! Màý nghĩ sao nếu tao cắt sợi dây buộc cái cột đang trói màý với lan can sân thượng nhỉ??? Sau đó tao sẽ chào tạm biệt màý bằng một cái đấ nhẹ nữa chứ???? Sẽ ra sao nhỉ??? Thú vị ra phết! Ha ha!!! – cô ta vừa đưa cái kéo hươ hươ trước mặt Nim vừa cười sáng khoái. Đến lúc này thì Nim không thể nào bình tĩnh được nữa. Cái chết chỉ còn trong gang tấc.....

.

- Nhã Trúc! Cô muốn chết phải không???????????????????? – tiếng hét ở sau lưng khiến cả Nim và cô dì ghê phải giật mình nhìn lại.

.

Phải! Devil đang đứng ở lối cầu thang lên sân thượng, đôi mắt giận dữ như muốn thiêu cháy Nhã Trúc.....

.

Và quả thật đó là đôi mắt đầy ma lực. Nhã Trúc sau vài giây đờ người ra vội vã thả rơi chiếc kéo xuống đất.....

.

- De...vil...!

.

- Tôi đã nói sao hả????? Tôi đã cấm cô đụng vào người con gái của tôi! Tôi cũng đã từng nói nếu như Nim mất một giọt máu nào thì cô sẽ phải trả giá bằng cả tính mạng! Vậy mà cô dám làm chuyện này ư????????? Cô

muốn tôi giết cô phải không???????????? – Devil vừa tiến lại gần Nhã Trúc vừa nói với một giọng điệu vô cùng đáng sợ, nó như tiếng gầm của quỷ dữ đang muốn ăn thịt người.....

.

Và Devil dừng lại trước mặt cô dì ghẻ, cô ta giương đôi mắt vừa thách thức vừa sợ hãi nhìn ác quỷ. Trong thâm tâm Nhã Trúc, chưa bao giờ cô dám làm Devil nổi giận, vì cô biết, khi cậu ta nổi giận, thì sẽ không còn là mình nữa, sẽ lột xác hoàn toàn biến thành ác quỷ.....Và lần này, Nhã Trúc đã chạm vào cái giới hạn của chính mình, Devil đưa đôi mắt với những ánh nhìn sắc lẹm nhìn xuyên nỗi sợ hãi đang dâng trào trong lòng cô dì ghẻ, bàn tay phải chậm chậm đưa lên rồi nhanh như cắt bóp chặt cổ Nhã Trúc. Lần này, cậu nhóc hành động một cách thẳng thừng vào không thương tiếc. Đối với Devil bây giờ chỉ có Nim.....hình bóng Nhã Trúc đã phai nhạt rồi biến mất hoàn toàn từ lúc nào mà chính cậu cũng không hay biết.....

.

Nim hoảng sợ nhìn Devil. Cậu bạn trai đáng yêu đang tàn nhẫn dùng đôi tay bóp nghẹt sự sống của một con người, Nim thấy đau đớn, cho dù đó là kẻ mới vài phút trước đã suýt giết chết cô bé.... Nhìn sang Nhã Trúc, cô ta đang vùng vẫy những phút giây cuối cùng trong sự sống mong manh.....Hai mắt Nhã Trúc trợn ngược lên, đôi tay cố vùng vẫy nhưng làm sao thoát ra được sự khống chế của Devil.... Lúc này, cậu nhóc là kẻ mạnh nhất....vì cậu nhóc đang giận dữ tột độ.....

.

Nim rất muốn hét lên, hét lên thật lớn để bảo Devil dừng tay lại. Cô bé không muốn người mình yêu dẫn sâu hơn vào con đường tội lỗi nữa....Nim đau đờn đến bật khóc....Gió càng lạnh hơn làm tê tái cõi lòng Nim.....

.

Devil vẫn lạnh lùng dùng đôi tay bóp chặt cổ Nhã Trúc, ánh mắt không chút thương tiếc. Chỉ còn vài giây nữa thôi, mọi chuyện sẽ kết thúc với một thảm cảnh.....

.

.....

.

Nhưng một thứ ánh sáng kì quái không biết từ đâu làm Devil thoáng rùng mình.....

.

Và cả Nim lẫn Devil (riêng Nhã Trúc giờ đã rơi vào tình trạng mất nhận thức vì quá hoảng sợ) hoảng hốt khi thấy từ phía sau mấy chiếc thùng lớn ở hai bên phía sân thượng, năm sáu kẻ lạ mặt bước ra, một trong số chúng đang kề lưỡi dao to bè, sắc lẹm lên đôi vai của Devil, chỉ còn cách cổ cậu nhóc vài cm....Chúng nó đều mang một chiếc mặt nạ quý...nhìn vô cùng đáng sợ...

.

- Buông ả ta ra đi nhóc! Mà đang trả thù lắm người đó con! – tên cầm dao nói mỉa mai.

.

- Mẹ kiếp! Tụi mày là ai????

.

- Tụi tao là người mà mày đang muốn tìm! Ha ha!!!!!!!!!!!!!!

.

Devil ngạc nhiên rồi chột nghĩ nhận điều gì, cậu nhóc dần dần buông tay mình ra khỏi cổ Nhã Trúc. Cô ả ho sụ sụ, vừa ôm lấy cổ mình vừa ngồi khụy xuống, mặt cắt không còn giọt máu.....

.

- Mày thông minh đó con! Cô ta chỉ là một quân cờ trong ván cờ của tụi tao mà thôi!!!!!! Mày đã hành hạ phụ nữ hơi quá tay rồi đấy nhóc!

.

- Tụi mày là ai???? Có thù oán gì với tao thì kiếm tao mà gây chuyện, đi bắt một đứa con gái mà không thấy nhục sao?????? – Devil nghiêng răng giận dữ.

.

- Thì tụi tao có nói tụi tao là quân tử đâu! Mà không phải là quân tử thì không sợ nhục! Ha ha!!!!!!!!!!!!

.

- Tụi mày.....- Devil nắm chặt hai tay.

.

- Ấy ấ! Đừng manh động mà ân hận đấy nhóc. Tụi bây đâu! Bắt con ả tóc xoắn này rồi đưa nó ra sát lan can để đứng bầu bạn với con nhỏ cầm kia cho vui! Ha ha!!!!!!!!!!!!!!

.

- Rốt cuộc thì tụi mày muốn cái gì hả?????????? – Devil hét lên.

.

- Mày bình tĩnh! Tao không ngờ một Devil nổi tiếng lạnh lùng, tàn ác, không sợ bất cứ cái gì mà giờ cũng phải nổi khùng lên vì một đứa con gái, mà lại là một con nhỏ không nói được nữa chứ??? Gu thắm mĩ của tụi con trai nhà giàu tụi mày cũng lạ nhỉ ????? Ha Ha!!!

.

Devil đã mất dần sự kiểm soát, cậu nhóc tính vùng dậy đánh cho tên khốn này một trận nhưng lưỡi dao sắc bén, sáng loáng một lần nữa cửa vào cổ ác quỷ một đường dài.....đau Xót....

.

- Đứng yên đi! Tao không muốn làm bị thương một thằng đẹp trai như mày đâu! Ha ha! Không nói nhiều nữa nhé! Bây giờ mày hãy nhìn ra phía lan can đi, ở nơi đó rất gần với không trung đấy, tao có trò này hay lắm! Tao đang tính đẩy hai con nhỏ đó xuống dưới kia cùng một lúc để coi con nào đáp đất sớm hơn! Ha ha!!!!!! – hã ta cười nham nhở - Nhưng mà... ở nhà người yêu tao dặn là không nên sát sinh nhiều quá....- hã ta đột ngột hạ giọng – Vì thế tao chỉ có thể cho một trong hai con đáp đất thôi, mặc dù nếu như thế thì không vui chút nào! – và mặt hã ta tiu nghỉu, nhìn tên này trông rất bệnh hoạn.

.

- Mày...mày dám ư?????????????- giọng Devil run run, lần này thì cậu nhóc hoảng sợ thật sự.

.

- Ủa???? Sao tao lại không nhỉ???? Nhưng vì nể tình mà mày quá đẹp trai, đáng ghét nhất là mày đẹp trai hơn anh iu của tao nên tao sẽ cho mày một đặc ân!
– hã ta kề miệng sát mặt Devil thì thăm.

.

Cậu nhóc vùng mặt mình thoát khỏi cái miệng gớm ghiếc đó.....

.

- Tao đánh răng rồi, không hôi đâu! Ha ha!!!!!!! Tao giao quyền lựa chọn cho mày đấy! Mày muốn con nào chết, con nào sống thì tao sẽ chiều theo ý mày!!!!!!!!!!!! Ha ha!!!!!!!!!!!!

.

Mặt Devil tối sầm lại. Hã ta đang buộc cậu nhóc phải lựa chọn ư???? Lựa chọn giữa hai người con gái đã in dấu trong cuộc đời cậu rất sâu đậm ư????

.

- Mày dám uy hiếp tao ???? Mày chán sống rồi! – Devil nghiêng răng.

.

- Quyết định nhanh đi nhóc! Tao không thích đùa nữa đâu! Mày mà chậm chạp rù khờ, khiến tao bực lên là tao cho cả hai con nhỏ xuống dưới đó luôn đấy! Thế nào??? Thích một con được sống hay cả hai con phải chết??????????

.

Giọng nói của tên cầm dao dội vào tai Devil những nhát búa đanh thép. Chuyện gì đang xảy ra thế này chứ???? Dù rất nổi giận nhưng Devil biết rằng tên này không đùa, hã nói được thì sẽ làm được. Cậu nhóc đưa đôi

mắt với hàng mi dài rậm rung mạnh lên một nỗi đau xót phân vân nhìn về phía Nim và Nhã Trúc. Cả hai đang bị trói vào thành lan can, chỉ cần một cái chạm nhẹ thì

.

Bây giờ Nim không còn thấy sợ là gì nữa. Cô bé dường như tê liệt. Nỗi đau khổ khi chính mình phải lựa chọn sự sống và cái chết cho những người thân yêu đang hành hạ Devil cũng truyền sang người Nim, cô bé thấy tim thắt lại. Hơn ai hết, cô hiểu được rằng, sự lựa chọn này còn đáng sợ hơn cả cái chết. Devil vẫn đứng đó, nhìn Nim với ánh mắt tha thiết đến quặn lòng....

.

Nhã Trúc cũng nhìn vào Devil, nhưng trong đôi mắt của cô dè ghe ánh lên một cảm giác tuyệt vọng. Dù là một kẻ háo thắng, nhưng cho đến bây giờ, Nhã Trúc đau đớn nhận ra, trong trái tim Devil đã không còn hình bóng của mình nữa.....

.

Trong một góc tối nào đó ở gần đây, còn có một con người, với chiếc mặt nạ quý...đang nở nụ cười đắc thắng.....

.

Gió càng lúc càng rít mạnh, bóng của hơn mười con người đang in ngày một đậm hơn xuống nền sân thượng. Màu tối đen phủ phàng buông xuống trần gian, cũng như lòng người giờ đây đang bị giằng xé giữa sự sống và cái chết.....

.

Nim?????? Hay Nhã Trúc??????????????????

.

Mất Nim Devil sẽ mất tất cả.....

.

Nhưng mất Nhã Trúc thì nhóc Banh – đứa bé mà Devil yêu thương như con ruột sẽ trở thành trẻ mồ côi.....

.

Devil bán loạn.....

.

Thời gian bán loạn.....

.

Lòng người chìm ngập trong biển tình đen bạc.....

.

Sống một....hay chết hai.....??????????????

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 91: Anh Sẽ Cùng Em...đi Tới Cuối Con Đường...

N

ày nhóc! Tao không đợi được đâu đấy! Mà cũng đa tình gớm, con nhỏ nào cũng muốn giữ bên mình! – tên cầm dao lâu bàu tức tối.

.

- Mà im đi! – Devil hét lớn.

.

- Á à! Thằng nhóc này! Mà dám to tiếng với tao hả???? Thằng kia – hẳn chỉ tay vào một tên đàn em đang đứng cạnh Nim – Mà lôi cái cột gỗ ra khỏi người con cầm đó rồi giữ chặt nó vào thành lan can cho tao!

.

Devil hốt hoảng:

.

- Mà...mày muốn làm gì hả thằng khốn????

.

- Làm gì thì mà cũng phải biết chứ???? Hãy nhìn con cầm đáng thương của mày đi, bây giờ, chỉ cần người của tao đẩy nhẹ hẳn một cái thì mọi chuyện sẽ trở nên rất vui! Ha ha!!!!!!!!!!!!!!

.

Devil nghiêng răng đưa đôi mắt đầy hoang mang nhìn về phía Nim, cô bé giờ đây đang bị tên đàn em giữ lại rồi ấn mạnh sát vào thành lan can. Gương mặt Nim toàn là mồ hôi, tóc bết lại, đôi môi tái dần đi vì lạnh và sợ hãi.....

.

- Tao không thích chơi kiểu đọit như thế này nữa đâu đấy! Tao đếm từ 1 đến 5, mà mà không chịu lựa chọn thì tao ném con cần xuống trước rồi sẽ cho con tóc xoắn lăm điều kia xuống theo. Ok?

.

Devil giật mình. Ruột gan cậu nhóc thắt cả lại. Lựa chọn giữa người mình yêu và kẻ yêu mình quả không dễ dàng chút nào! Nếu chọn Nim thì nhóc Banh sẽ mất luôn tuổi thơ, mà Nim và Devil cũng không thể sống thanh thản suốt quãng đời còn lại. Nhưng nếu chọn Nhã Trúc thì cuộc sống đối với Devil sẽ không còn giá trị nữa..... Vậy thì...“ Tôi sẽ cùng em đi đến cuối con đường.....dẫu cho đó là thiên đàng hay địa ngục.....”

.

Devil hướng đôi mắt với lời xin lỗi mong manh về phía Nim, đôi mắt đó cũng chứa chan một tình yêu da diết đầy khát khao đan xen tuyệt vọng.....Sẽ đi cùng nhau....đi đến cuối cùng.....

.

Ác quỷ cúi đầu xuống thở mạnh một cái rồi ngẩng lên.....quyết định cuối cùng.....một kẻ sẽ ở lại...và hai người sẽ đi.....

.

- Tao chọn....

Là Nim!!!!!! Giọng nói đó cất ra từ phía cô bé!!!!!!! Và Devil dường như chết đứng lại chỗ khi trông thấy người con gái yêu thương của mình đang chơi vơi giữa cánh cửa vào địa ngục.....Tên đàn em vì quá kinh hãi trước cái chết của đại ca nên đã run rẩy buông mạnh Nim ra khiến chân cô bé trượt một đường dài rồi mất thăng bằng ngã người lui sau thành lan can. Trong phút giây khủng khiếp đó, trong Nim bỗng có luồng sức mạnh kì lạ thôi thúc cô bé phát ra tiếng nói, tiếng nói đã từ rất lâu, rất lâu bị vùi vào quá khứ đau thương, bị chôn trong nấm mồ của sự sợ hãi dẫn vật.....

.

- Không!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.

Nhanh như chớp Devil chạy vụt tới, nhưng tất cả chỉ còn lại là sợi chỉ sinh tồn mong manh. Lúc này đây, cậu nhóc chỉ kịp nắm được đôi bàn tay nhỏ bé của Nim, níu kéo cô bé trước ngưỡng cửa của tử thần đang lăm le chực sẵn.....

.

Trời buông màn đêm khắp thế gian, trên đỉnh tòa nhà 8 tầng, một thân hình nhỏ bé đang lơ lửng giữa không trung, một bàn tay khác đang cố gắng níu giữ lại sự sống hiếm hoi từ tay thần Chết. Thành lan can quá thấp, Devil cúi sát người xuống, dùng toàn bộ sức lực cuối cùng nắm chặt tay Nim, đôi mắt với hàng mi rậm đầy ma lực giờ đây đang rung lên toát ra nỗi sợ hãi khôn cùng. Mồ hôi càng lúc càng nhiều làm trơn tay, giờ đây nó như con quỷ đáng ghét muốn tách tay Nim ra khỏi tay Devil... Nim nhìn xuống dưới, mọi thứ nhỏ bé nhưng sao xa xôi quá, cảm giác như mình đã rời một chân ra khỏi thế giới này, cô bé ngược nhìn Devil, những giọt nước mắt tuôn ra không kịp ngăn lại.....

.

- Không kịp rồi ...không kịp rồi! Devil! Buông tay Nim ra đi! Nếu không cả hai sẽ phải chết! Buông ra đi Devil!

.

- Im đi! Không được nói! Tôi không cho bạn bỏ tôi theo cách đó! Không bao giờ! – Devil cũng hét lên, nỗi sợ hãi lan xuống chân khiến cậu nhóc run lập cập.

.

- Buông ra đi Devil! Nếu cứ thế này thì Nim sẽ kéo theo bạn xuống mất! Không được!!!!!!!!!! – Nim khóc tức tưởi, cố thuyết phục cậu nhóc thả tay mình ra. Trong thâm tâm cô bé không bao giờ muốn xa Devil, nhất là lúc này, có quá nhiều thứ cô chưa nói với Devil, nhưng Nim cũng ý thức được rằng lúc này đây cô không thể khiến Devil phải chịu chung số phận với mình.....Đối với Nim, Devil là tất cả....và cậu nhóc sẽ mãi là tất cả của cô bé ngay cả khi Nim không còn trên thế gian này nữa....

.

- Ai cho phép bạn nói thế với tôi??? Bạn là của tôi! Đôi tay này là của tôi! Suốt đời suốt kiếp nó phải luôn nắm chặt lấy tay tôi, không bao giờ được xa rời!!!! Không bao giờ!!!!!!!!!!!!!!!!!! – Devil giận dữ, cậu nhóc nghĩ rằng mình có thể khóc ngay bây giờ, khi mà cơn đau đã lên đến đỉnh điểm có thể bóp nát cả trái tim.....

.

Nhưng càng lúc Devil càng yếu, những vết thương trên cơ thể lại hoành hành, máu thấm ra cả áo, đôi tay cậu nhóc đã quá mệt mỏi, mồ hôi tuôn như mưa làm trơn trượt mọi thứ...Cái nắm tay duy nhất càng lúc càng tuột dần....tuột dần.....

.

Trong một giây định mệnh, tay Nim thoát khỏi bàn tay Devil ... cậu nhóc hoảng hốt với lại....

.

- A a a aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!

.

Nhã Trúc ôm mặt hét toáng lên khi thấy Devil cũng ngã luôn người xuống phía dưới

.

Cho dù lên thiên đàng hay xuống địa ngục.....anh vẫn sẽ cùng em.... đi đến cuối con đường.....

.

Ai cũng có thể mở miệng nói lời yêu... cũng có thể quỳ gối trước tình yêu nhưng những người dám chết vì yêu..... mới xứng đáng với tình yêu của đời mình.....(kw)

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 92: Sau cơn Mưa...trời Có Thể Sáng?

M

ọi thứ có lẽ đã kết thúc nếu như Devil không kịp thời bám lấy gờ của mái che cửa sổ bệnh viện, nó được làm bằng bê tông nên đủ cứng để cậu nhóc trụ lại và kéo luôn Nim thoát khỏi cái cảnh bị rơi xuống dưới kia....

.

Nhưng tình hình vẫn trong trạng thái ngàn cân treo sợi tóc, tay trái Devil thì bám chặt vào gờ mái che, tay còn lại thì nắm lấy đôi bàn tay nhỏ bé của Nim, cả hai lơ lửng như ngọn đèn treo trước gió, chỉ cần một cái thả nhẹ cũng đủ khiến mọi thứ đi tới thảm cảnh....

.

Ở trên sân thượng, người vừa cầm súng bắn tên đại ca chạy vội tới thành lan can cúi mặt nhìn xuống, hét to:

.

- Hai đứa ngốc kia, cố gắng bám chặt lấy, tôi xuống liền, phải cố gắng lên!!!!!!!!!!!!

.

- Còn cô kia, đứng trơ ở đó làm gì! Mau chạy tới lấy chùm dây thừng cho tôi! Nhanh! – anh ta chỉ thẳng vào mặt Nhã Trúc ra lệnh.

.

Cô dì ghê giật bản mình, ngơ ngơ trong vài giây rồi luống cuống chạy lại lấy chùm dây thừng, tâm trạng Nhã Trúc vẫn đang cực kì bất loạn...

.

Ở vị trí cách sân thượng đúng 2 tầng lầu, Devil vẫn đang cố gắng duy trì sự sống mỏng manh của mình và Nim, bàn tay trái đã đỡ ửng lên vì chịu lực quá lớn, những ngón tay gồng lên như quyết tâm cuối cùng của cậu nhóc thách thức với số phận...

.

- Devil.....! – Nim nhìn lên phía cậu nhóc thì thào.

.

- Im...đi...! Phải nắm...chặt...lấy...tay...tôi...! – ác quỷ cũng không khá khẩm gì hơn, thở ngắt từng quãng đầy mệt nhọc, duy chỉ có đôi mắt vẫn sắc lẹm, ánh lên những tia sáng mạnh mẽ, Nim nhìn vào đó, chỉ nhìn vào đó chứ không dám nhìn xuống dưới kia, vì cô bé biết rằng, bây giờ, cô và Devil đã kết chung sinh mạng, cả hai sẽ cùng sống hoặc cùng chết, bản năng sinh tồn trỗi dậy mạnh mẽ trong Nim thôi thúc cô bé xây dựng một niềm tin vững chắc vào người con trai đó, người con trai mà có lẽ suốt cả cuộc đời này sẽ nắm tay bước đi cùng Nim, cho dù là chông gai hay hạnh phúc....

.

2 phút sau, một sợi dây thừng cỡ lớn được thả xuống trước mặt Nim và Devil...

.

- BẠN nắm... chặt sợi.... dây đó đi....., nắm thật chặt vào... rồi mới được thả tay tôi ra.....! – Devil dù không còn nhiều sức lực vẫn cố gắng...ra lệnh cho

Nim, vì hơn ai hết cậu nhóc hiểu rằng cô bé rất yếu đuối, có thể sợ quá mà tuột tay khỏi dây....

.

Nim nhú mào lại run run, một lần nữa cô bé lại nhìn lên Devil để tìm kiếm một điểm tựa tinh thần...cậu nhóc cũng nhìn thật sâu vào mắt cô bé rồi đột ngột trừng mạnh lên. Nim vội vã cúi mặt xuống, hít một hơi thật sâu đưa một cánh tay sang phía sợi dây rồi cầm chặt lấy nó....Cô bé cố gắng không nhìn xuống phía dưới, nếu lỡ đưa mắt xuống đó thì coi như hỏng tất cả, vì ma lực của không gian đủ khiến con người ta choáng ngợp và mất kiểm soát....

.

Phải mất khá nhiều phút Nim mới đủ can đảm buông nhẹ bàn tay của Devil sau khi đã chắc rằng mình cầm chặt sợi dây thừng, cứ từng chút một, từng chút một cô bé chuyển người mình sang phía sợi dây....hơi ấm từ tay Devil dần dần lạnh đi, giờ đây, Nim phải tự bước một mình trên hành trình mong manh tìm kiếm sự sống.....

.

- Xong chưa! – người thanh niên lạ từ trên cao cúi người xuống hét to.

.

Nim nhìn lên, thu hết can đảm rồi gật nhẹ đầu, sau đó nhìn sang Devil, cậu nhóc dường như đã quá yếu , mặt tái nhợt, chiếc áo bệnh nhân đã nhuộm hồng bởi máu tươi ra.....

.

- Đứng...nhìn...nữa.....! Nhanh...lên..... – Devil cố gắng thều thào những lời cuối cùng....

.

Nim bặm môi sợ hãi, cứ thế này mãi thì cậu nhóc sẽ không trụ được nữa mất...

.

- Cầm chắc lấy! Tôi kéo lên đây! – trên kia vọng xuống lời thông báo.

.

Vậy là Nhã Trúc đứng sau, người cầm súng lạ mặt đứng trước ra sức kéo Nim lên, sợi dây thừng căng từng chút nặng nhọc trên thành lan can.....

.

Phải mất thêm 5 phút nữa, Nim mới được kéo lên chạm thành lan can sân thượng, cái cảm giác bám vào một sợi dây mảnh khảnh có thể đứt bất cứ lúc nào khiến cô bé run bần bật, vừa sợ vừa chóng mặt.....Nhưng may thay, cuối cùng Nim cũng đưa tay bấu được vào thành sắt của lan can, cô bé vui sướng đến mức muốn cười thật lớn như thể vừa được tái sinh lần nữa... nhưng không hiểu sao Nim lại chỉ thấy bớt sợ, lòng vẫn quặn thắt một nỗi đau khó chịu...

.

- Cẩn thận! Cẩn thận! Bám chặt vào! – người lạ mặt dặn dò, vừa nói vừa thở hồng hộc.

.

Và cuối cùng Nim cũng được kéo hẳn lên tầng thượng, cánh cửa tử thần đã chính thức khép lại sau lưng Nim.... Cô bé được Nhã Trúc đưa hẳn vào trong, mặt mày Nim vẫn tái xanh, môi khô rát, đôi mắt đờ ra, hai tay cô bé đặt lên ngực thở mạnh...

Còn Devil...

.

Trong phút giây thở phào nhẹ nhõm, Nim chợt đứng bật dậy chạy đến sát lan can...

.

- Em bị điên sao??? Muốn rơi xuống đó lần nữa hả??? Bước vào trong đi!!!!!!!!!!!! – người lạ mặt hét toáng lên khi thấy Nim suýt chút nữa nhào đầu xuống phía dưới.

.

- Nhưng còn Devil! Devil đâu rồi???????????? – Nim hoảng loạn lay mạnh tay người lạ mặt.

.

- Nó vẫn dưới đó! Chưa rơi xuống được đâu! Tránh xa tôi ra để tôi còn kéo nó lên nữa chứ!!!!!!!! – anh ta nhăn nhó.

.

Nim đưa hai tay lên miệng cắn lập cập, bước từng bước lùi lại phía sau. Sợi dây lại được quăng xuống.....

.

Nhưng nhiều phút trôi qua vẫn không thấy động tĩnh gì....

.

Nim bắt đầu mất bình tĩnh....

.

- Thằng nhóc có vẻ sắp không chịu nổi nữa rồi, hiện tại nó quá yếu!!!!!!! – người lạ mặt vừa nhìn xuống dưới vừa thở dài....

.

- Như thế là sao chứ???? Anh phải kéo Devil lên! Anh không thể để cậu ấy chết được!

.

Đó không phải là những lời của Nim nói mà là của Nhã Trúc, cô ta ôm mặt khóc nức nở, miệng không ngớt yêu cầu người lạ mặt phải cứu cho bằng được Devil.....

.

Bây giờ thì Nim không còn biết làm gì hơn, chỉ biết tin vào cái gọi là hy vọng... Devil của cô bé rất mạnh mẽ và kiên cường, cậu nhóc sẽ không thể gục ngã theo cách này được, không thể nào..... Nim nhắm chặt mắt lại, thả cho linh hồn theo gió tìm đến nơi Devil.....

.

“Bạn sẽ vượt qua....vì bạn là Devil....vì bạn là Thái Trình Kha....và vì bạn là hạnh phúc của cả cuộc đời tôi.....”

.

Thêm 2 phút nữa trôi qua, sợi dây thừng đột ngột căng lên, trườn từng chút một trên thành lan can tạo ra tiếng xẹt xẹt đầy hy vọng.....

.

- Ha ha! Thằng này khá lắm!!!!!! – người lạ mặt tự dưng cười ha hả rồi ra sức kéo lên, cả Nim và Nhã Trúc cũng vội chạy tới cầm chặt sợi dây, mong sao một chút sức lực của mình có thể giúp Devil đủ mạnh mẽ để trở về.....

.

1s

.

2s

.

3s

.....

Đôi mắt ngấn nước của Nim sáng bừng lên khi thấy một bàn tay của Devil đang cố gắng bám lấy thành lan can, đôi bàn tay đầy bản lĩnh đã thách thức cả số phận để níu cho bằng được Nim thoát khỏi cánh cửa tử thần. Cô bé vội vã chạy lại, dùng hai tay nắm chặt lấy rồi cùng với Nhã Trúc và người lạ mặt nhắc cậu nhóc lên. Mọi chuyện cứ như đang thử thách sức chịu đựng của con người.....

.

Em trở về đúng nghĩa trái tim em

Là máu thịt đời người ai cũng có

Cũng ngừng đập khi cuộc đời không còn nữa

Nhưng biết yêu anh cả khi chết đi rồi!

(Xuân Quỳnh)

.

.....

.

Devil đã trở về....

.

Trong nước mắt của Nim....

.

Trong cơn đau vì vết thương hành hạ....

.

Trong tình yêu bất diệt mà vì nó cậu đã bỏ quên bản thân mình.....

.

Nim ôm chặt lấy Devil trong phút giây vỡ òa sung sướng đó. Cảm giác lấy lại cái mà mình tưởng rằng sẽ vụt mất thật hạnh phúc biết bao. Devil bấy giờ không còn đủ sức để đưa tay ôm Nim lần nữa, nhưng cậu nhóc đã mỉm cười gục đầu mình một cách thanh thản trên vai Nim, trên vai nữ thần mà suốt đời cậu yêu thương và tôn thờ.....

.

Ấy vậy mà....

.

Có những thứ...có những người....có những hành động....mà chẳng bao giờ ta lý giải được vì sao lại như thế....

.

Cũng như bây giờ...

.

Nim giật mình khi thấy người lạ mặt một lần nữa lại cầm cây súng....và mũi súng hướng thẳng về phía Devil.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 93: Vàng Son Một Thở Yêu Em....

A

nh làm cái gì thế?????????- Nim cùng Nhã Trúc đồng thanh.

.

Nhưng người lạ mặt vẫn đứng im lặng, mũi súng lạnh lùng chia về phía ác quỷ đang thở từng hơi mệt nhọc trên vai Nim.

.

Đoàng.....

.

Như một tiếng thét kinh hoàng, viên đạn thoát khỏi nòng súng lao thẳng về phía trước, đôi mắt Nim chỉ kịp nháy lên một cách vội vã trước những gì đang xảy ra.....

.

Thế là hết thật sao?????

.

Sự thật thì viên đạn bay về phía Devil, nhưng hướng của nó đã chệch lên một góc cực nhỏ đủ để hạ thủ một trong số những tên giang hồ đang lăm le phía sau lưng Nim cùng một con dao sắt bén trên tay....

.

Mọi thứ diễn ra quá nhanh, quá gấp gáp khiến Nim shock thật sự....

.

- Hoang hồn chưa em??? Nếu tôi không kịp thời bắn nó thì cả hai đứa sẽ về thế giới bên kia cùng với con dao đó rồi! – người lạ mặt vừa cất khẩu súng vào bọc quần vừa cười cười – Súng gây mê mà cũng hiệu quả ra phết! Ha ha!

.

Nhã Trúc và Nim ngẩn ra. Đến bây giờ cô bé mới đặt ra hàng đống câu hỏi về người lạ mặt. Thật ra anh ta là ai??? Tại sao biết Nim đang gặp nguy hiểm mà tới cứu????

.

Nhưng chưa kịp để Nim mở miệng nói câu nào, anh ta đã chạy tới bế thốc Devil lên lưng rồi công đi. Cậu nhóc giờ đây đã quá yếu, rơi vào tình trạng hôn mê, toàn thân lạnh ngắt....

.

Sân thượng – nơi mà cách đây vài phút cứ ngỡ như sẽ có một thảm cảnh xảy ra giờ lại yên bình thanh vắng đến kì lạ, những thân hình nằm bất động trên nền do thuốc gây mê vẫn chưa hết tác dụng, những cây dao sắt bén, loáng ánh kim sáng rực một góc sân, lê lét đâu đó là những vệt máu dài chảy ra từ người Devil...Một bãi chiến trường đúng nghĩa...nơi con người đã đấu tranh đến hơi thở cuối cùng vì sự sống.....

.

Trong cái góc khuất bí ẩn nào đó, chiếc mặt nạ quý được gỡ ra, thả lăn dưới sàn để lộ ra một gương mặt vừa đau khổ vừa hạnh phúc, nụ cười nửa miệng quệt một vệt dài trong không gian.... “ Mà đã thắng tao...1-0...”

.

.....

.

Lần thứ 3, Devil lại nằm trong tình trạng hôn mê.....

.

Nim lau những vết bẩn của vôi tường, của rong rêu, của đất cát trên tay Devil, bàn tay đã quyết không buông Nim ra cho đến khi cái chết đã tới rất gần. Cô bé cầm thật chặt nó, thở mạnh....Tay Devil lạnh ngắt, đôi mắt cậu nhóc vẫn im lìm bất động, những vết thương trên người đã được băng bó lại, nhưng theo lời bác sĩ thì chúng đã ngày một sâu thêm và càng khó lành hơn.....Không hiểu sao giờ đây Nim chẳng còn muốn khóc nữa, khóc nhiều quá rồi, mà cái gì nhiều quá cũng trở nên dư thừa và có hại, Nim chỉ muốn ngồi mãi như thế này, cầm tay Devil và ngắm nhìn cậu nhóc.....Hạnh phúc không có cũng không sao, nhưng cô bé mong rằng, đừng bao giờ bắt bản thân phải rời xa con người này....Vì rời xa Devil đồng nghĩa với cái chết....cái chết đau đớn nhất.....

.

Đây cũng là lần đầu tiên Nhã Trúc chấp nhận làm kẻ ngoài cuộc. Cô nàng lặng im đứng ngoài cửa phòng, đưa đôi mắt thương xót nhìn Devil. Cho dù không muốn nhưng giờ đây, Nhã Trúc đã phải chấp nhận một sự thật đau lòng, rằng Nim đã thắng trong trò chơi tình ái này, rằng Devil sẽ không còn là Devil nếu mất đi Nim. Cô đi ghé thờ dài, tựa đầu vào cửa để mặc cho những giọt nước mắt nóng hổi lăn trên gò má đã từ lâu chai sạn với giông tố cuộc đời..... Vụt lên trong đầu Nhã Trúc là một ý nghĩ mà chưa bao giờ cô dám nghĩ....” Hay chẳng....mình nên bỏ cuộc?????????”

.

Nim ngược nhìn sang giường Angle, cậu nhóc vẫn ngủ. Đôi khi Nim thấy lạ tự hỏi tại sao Angle lại ngủ nhiều đến thế???? Tại sao Angle chưa bao giờ quan tâm đến những lúc Devil bị thương, bị tấn công??? Lúc nào cậu ta cũng im lặng dùng cái nhìn của mình để phán xét. Càng lúc Angle càng xa trong ý thức của Nim....

.

Nhưng Angle vẫn thức, lúc nào cậu nhóc cũng thức nhưng lại không muốn mở mắt để phải nhìn những cảnh tượng làm trái tim mình đau đớn....”Vàng son một thưở yêu em....Vàng son bờ bến ru êm...Yêu em từ lúc ban mai hàn vi đơn sơ cho đến khi bạc đầu phai dấu”....câu hát quen thuộc của nhạc sỹ Vũ Quốc Việt vang lên trong tim Angle khiến cậu nhóc phải nén lòng mình lại.....” Phải! Tôi đã yêu em....nhưng đáng thương thay chỉ mình tôi biết....nhưng đáng thương thay nó chỉ mãi vàng son trong quá khứ điêu tàn....”

.

Đột ngột một giọng nói cất lên làm dòng suy nghĩ trong đầu cô bé bị gián đoạn:

.

- Em vẫn ổn chứ????

.

Nim ngược lên nhìn, sau vài giây ngỡ ngàng cô bé mới nhận ra đó là anh chàng cho máu, theo sau anh ta chính là người lạ mặt.

.

- Cậu ta là người của tôi! Vì thế em không phải sợ!

.

Nim nhìn một lát rồi cũng gật đầu mỉm cười. Dù gì đó cũng là ân nhân cứu mạng cô bé, Devil và cả Nhã Trúc.

.

- Thằng nhóc sẽ không sao đâu! Nó đủ mạnh để tỉnh dậy trong thời gian sớm nhất! Một đứa con trai 18 tuổi như nó không phải là loại dễ kiếm đâu! Giữ cho chặt vào! Tôi đi đây! – người cho máu nháy mắt tinh nghịch với Nim rồi quay lưng đi.

.

Chợt như nhớ ra điều gì, Nim gọi nhỏ:

.

- Khoan! Tôi chưa biết tên anh!

.

- Giọng em rất tuyệt đấy! Người ta gọi tôi là Lap! Em chỉ cần biết thế là đủ! – nói rồi anh ta lại rảo từng bước thật nhanh khuất dần sau hành lang.

.

Lap???? Cái tên ngộ nghĩnh thật! Nim tự lẩm bầm trong miệng rồi mỉm cười. Thật vui khi cô bé biết rằng đó là người tốt!!!!!!!!!!

.....

.

Vài ngày sau!

.

Một trận chiến lại xảy ra....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 94: Nội ...chiến?

N

ày! Bạn có thể dừng nói trong vài phút được không hả???? Miệng bạn không mệt nhưng tai tôi mệt lắm rồi! – Devil nhăn nhó xoa xoa lỗ tai càu nhàu.

.

- Bạn đúng là cái thứ khó ưa! Tôi đọc báo cho mà nghe rồi lại còn nhăn với nhó! – Nim cũng đốp lại không thương tiếc.

.

- Nhưng tôi không phải người mù chữ, cũng không bị khiếm thị, cũng không phải ông lão già lụ khụ đến mức không tự đọc báo được! Mà cái lý do chính là tôi không thích đọc báo! – Devil không thể chịu nổi nữa đành “tuyên chiến” với cái “sự nghiệp em đọc anh nghe” của Nim.

.

- Bạn đúng là cái đồ lạnh lùng tàn nhẫn, tôi thương bạn bị đau phải nằm một chỗ, sợ bạn buồn mới ngồi đọc cho bạn nghe, thế mà bạn lại đối xử với lòng tốt của người ta vậy đó hả???????? – Nim gân cổ trách móc.

.

- Nhưng thiếu gì cách, hà cứ gì bạn cứ phải lấy báo ngồi đọc cho tôi nghe, làm như thế thà bạn cứ ngồi đếm từ 1 đến 1000 cho tôi nghe để tôi ngủ cho rồi! Bạn có biết là từ hôm qua đến giờ bạn tra tấn cái lỗ tai tôi khủng khiếp đến mức nào không hả???? Có bạn mới là người tàn nhẫn đó! Bực cả mình! – Devil vòng hai tay trước ngực làu bàu.

.

Nim tức giận thả tờ báo xuống bàn rồi ngồi quay lưng lại, mặt đỏ ửng, môi mím chặt.....

.

Cũng không thể trách Devil được. Ai rơi vào tình trạng của cậu nhóc lúc này thì mới thấm thía. Thử hỏi, buổi sáng đúng 7h, khi đã ăn điểm tâm xong xuôi, Nim lôi tờ tin tức đầu ngày ra và bắt Devil phải căng tai nghe mình đọc, buổi chiều đúng 3h, khi mà cậu nhóc đang ngủ trưa ngon lành thì lại bị Nim dựng đầu dậy để nghe cô bé đọc tờ báo...bóng đá! Tối lại, khi cơm nước xong xuôi, đúng 8h Nim lại hành hạ lỗ tai Devil bằng cách lôi tập truyện với tựa đề “ Truyện kể lúc 0 giờ” rồi hí hửng đọc mặc cho cậu nhóc đã bội thực vì mớ thông tin cả ngày trời được Nim nhồi vào trong đầu. Phải công nhận Devil có tính kiên nhẫn và chịu đựng đến mức thượng thừa khi đã sống sót qua 3 ngày từ cái lúc Nim nổi hứng đòi thực hiện hành động kì cục này. Nhưng đến giây phút này thì cậu nhóc đã không thể chịu đựng thêm được nữa.....

.

Có lẽ bạn đọc sẽ thắc mắc vì sao Nim lại hành động như thế! Nhưng với một cô bé hơn 5 năm trời bị chôn đi tiếng nói, dùng một phát trở lại người bình thường thì cảm xúc sẽ vô cùng phức tạp. Phải nói là Nim cực kì hạnh phúc và sung sướng khi được nghe lại chính giọng nói thân thuộc của mình, được giao tiếp như một người bình thường, được thoải mái bày tỏ những điều mà lâu nay vì mặc cảm tật nguyền cô bé không thể nói.....rất nhiều rất nhiều thứ cảm xúc đan xen trong Nim lúc này mà điều quan trọng nhất là Nim muốn được nghe giọng nói của mình, cái thứ âm thanh bản năng mà quá khứ tàn nhẫn đã cướp đi của cô bé. Nim muốn chia sẻ niềm vui đó với

Devil – người thân yêu của mình nhưng đáng tiếc rằng cái cách mà Nim thể hiện lại đem đến tác dụng phụ.....

.

Không hiểu sao từ lúc Devil tỉnh dậy cho đến giờ, chưa có ngày nào là hai người không gây gổ cãi nhau. Cha ông ta nói đố có sai “ Yêu nhau lắm thì cắn nhau đau”. Ngày nào cái phòng bệnh này cũng âm ỉ tiếng cãi qua cãi lại của Nim và cậu nhóc, đôi khi chỉ vì một lý do rất cón con. Đến cả bác Lan và Angle cùng mấy cô y tá cũng phải lắc đầu ngán ngẫm... Đúng là tuổi dậy thì, tâm sinh lý thay đổi xoành xoạch!

.

- Này! Nim! Bạn cũng có tính giận dai nữa hả???? Mà tôi có làm gì sai đâu chứ??? – Devil buộc phải lên tiếng trước khi thấy Nim vẫn quay lưng ngồi thừ ra, mặt nhăn nhó đến phát tội.

.

Cô bé im lặng, cúi mặt xuống thờ dài...

.

- Này! Từ lúc nào bạn dám làm ngơ trước lời nói của tôi thế hả???? Quay lại đây nhanh! – Devil ngồi hằn dẫy ra lệnh, gì chứ cậu nhóc rất ghét cái cảm giác bị người ta quay lưng.

.

Nhưng Nim vẫn chẳng hề ư hử một lời nào, chỉ ngồi im và thờ những hơi dài...

.

- Tôi cho bạn 3 giây, nếu không quay lại thì đừng trách! Mà trước khi đếm....- Devil đột ngột ngập ngừng –.... tôi xin lỗi trước vì đã nói hơi

.

Chưa kịp để cậu nhóc thốt ra nốt hai từ “nặng lời” cho câu nói được trọn vẹn thì Nim vội vã ôm chầm lấy Devil khiến ác quỷ trở tay không kịp!

.

- Bạn bị sao thế???? – Devil ngớ người.

.

- Hu hu! Hức hức!!!!!!!!!!

.

- Này! Bình tĩnh lại đi! Tôi đâu có nói nặng lời đến mức khiến bạn phải khóc chứ???? – Devil càng lúc càng hoảng, vỗ vỗ vào vai Nim.

.

- Hu hu! Tôi xin lỗi! Đáng lẽ ra tôi không nên bắt bạn phải chịu đựng việc này! Tôi đã quá ích kỷ khi chỉ biết nghĩ đến cảm xúc của bản thân, thật lòng tôi rất vui khi nói lại được, vốn dĩ tôi muốn chia sẻ niềm vui đó với bạn nên mới làm những việc ngốc nghếch này! Tôi thật ngớ ngẩn mà! Hu hu!!!! – Nim nói một hơi dài rồi khóc òa lên.

.

- Đúng là bạn ngớ ngẩn thật! – Devil buột miệng buông ra lời nhận xét phũ phàng này mà không hay biết hậu quả của nó...Nim đã khóc thét lên!

.

Lần này thì Devil bối rối thực sự, trước mặt cậu nhóc rất hiếm khi Nim khóc, giờ đây cô bé lại khóc mãnh liệt như thế này khiến Devil thấy không quen chút nào, bỗng dưng cậu nhóc có cảm giác mình vừa làm điều gì đó rất có lỗi với cô bé!

.

- Trời đất! Nín đi! Bạn ngớ ngẩn nên tôi mới thích bạn đấy! Nín đi! – Devil quả là kẻ vụng về nhất trong chuyện an ủi người khác, may mà Nim của chúng ta hiền chứ gặp cô nào khó tính một chút thì coi như ...xong phim!

.

Cuối cùng thì Nim cũng dần dần nín, nước mắt nước mũi trào ra ướt hết một vùng vai của Devil. Cô bé vừa nấc từng tiếng vừa buông cậu nhóc ra, mặt ướt nhèm, tay đưa lên quệt đi mấy giọt nước còn vương trên mắt...

.

- Lần đầu tiên bạn làm tôi sợ đó! – Devil thở phò phò, vừa nhìn Nim vừa lấy tay lau nước mắt cho cô bé. Không ai có thể phủ nhận được một sự thật rằng, lúc bên cạnh Nim, Devil là một con người hoàn toàn khác hẳn, cậu nhóc có đầy đủ đặc điểm, tính cách, phong thái của một boy mới lớn, sẵn sàng bày tỏ tình cảm của mình trước mặt người yêu, ghen tuông, yêu thương, giận hờn..v.v. tóm lại là có đủ cả. Nhưng chỉ là đối với một mình Nim thôi....còn với những người khác thì vẫn là một Thái Trình Kha ngạo nghễ, lạnh lùng, tàn nhẫn và độc ác!

.

- Từ mai tôi không đọc báo nữa! Hức ...hức.... – Nim vừa nấc vừa nói.

.

- Thôi thôi! 3 ngày nay tôi chịu đựng được rồi, thêm ngày mai nữa cũng không sao! Thà bạn đọc như thế còn hơn bạn khóc um lên như vừa nãy! – Devil lắc đầu quày quạ.

.

Nim ngẩn tò te. Devil thật kì lạ. Lúc nào cũng khiến Nim không thể giận dữ, cho dù cậu nhóc có gây ra lỗi lớn như thế nào thì Nim cũng phải ngậm ngùi mà bỏ qua. Nguyên nhân chính không có gì khác ngoài lý do: Cậu nhóc quá đáng yêu! +_+

.

- Thôi! Áo bạn ướt hết rồi, để tôi lấy cái khác! – Nim nhìn chiếc áo bệnh nhân đã ướt kèm nhem của Devil rồi lí nhí nói.

.

Devil không nói gì, chỉ gật đầu. Nim chạy lại chiếc tủ sắt nhỏ đựng áo quần ở góc tường lấy ra một chiếc áo rồi tất tả chạy lại phía giường cậu nhóc đang nằm, Devil cũng mở mấy cái nút áo rồi cởi ra...

.

Nhưng đôi chân Nim vội khựng lại....

.

Không phải vì Devil đang cởi trần trước mặt mình....

.

Mà vì những vệt dài đập ngang đôi mắt....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 95: Những Vết Chém Của Quá Khứ...

D

evil! Lưng bạn???????????? – Nim vừa nhìn sững vào lưng của cậu nhóc vừa lắp bắp.

.

Devil đang đặt áo lên giường nghe Nim nói thì vội khựng lại...thở dài...

.

- Bạn nói đi chứ???? Những vết sẹo này là thế nào???? – cô bé hoảng loạn tiến lại gần cậu nhóc.

.

- Đúng thật là...! – Devil lắc đầu, ngẩng mặt lên nhìn Nim, đôi mắt buồn rười rượi.

.

Nim ngẩn người nhìn vào đôi mắt ấy, đôi mắt sâu thăm thẳm như chất chứa một cái gì đó rất xa và rất đáng sợ, nó như một dòng xoáy bất tận hút con người vào những ngõ ngách đau thương của thời quá khứ đầy ám ảnh mà đã từ lâu Devil muốn quên đi....Nim bần thần nhìn sang lưng cậu nhóc, tấm lưng trần rần rói hiên ngang chẳng chịt những vết sẹo đủ mọi kích cỡ, chúng đập vào mắt Nim như những con rắn gớm ghiếc đang muốn trêu ngươi cô bé, những vết thương mới đang được băng bó so với chúng cũng lu mờ đi.... Nim thoáng rùng mình, cầm chặt tay cậu nhóc khẩn khoản:

.

- Devil! Nói đi chứ!!! Nói đi! Thế này là thế nào????

.

Devil nghiêng nghiêng đầu nhìn Nim, vừa như muốn nói ra tất cả nhưng vừa như muốn lảng tránh tất cả, cậu nhóc cầm vội chiếc áo trên tay Nim rồi mặc vào người...

.

- Bạn không nên biết là hơn!

.

Không hiểu thế nào Nim lại giật mạnh chiếc áo từ tay cậu nhóc trước khi Devil mặc nó vào người, đôi mắt cô bé ánh lên sự bức bối:

.

- Không biết là thế nào chứ??? Bạn nghĩ tôi có thể coi đây là một chuyện hoàn toàn bình thường được sao??? Bạn có biết là tôi đã hoảng sợ đến mức nào khi nhìn thấy chúng không???? Tôi đau lòng lắm!!! – Nim nói lớn rồi giọng nghẹn lại. Tấm lưng với đầy rẫy những vết sẹo khiến cô bé cảm giác mình đã thấy được những nỗi đau nào đó rất khủng khiếp mà cậu nhóc đã phải chịu đựng...

.

- Nhưng tôi không muốn bạn hoảng sợ thêm nữa! – Devil hét lên. – Chưa bao giờ tôi dám soi gương để nhìn thấy cơ thể mình vì chính bản thân tôi cũng hoảng sợ khi nhìn thấy chúng! Tôi lớn lên với biết bao nỗi ám ảnh khủng khiếp, nhiều đêm tôi đã phải khóc thét lên, phá vỡ tất cả khi bị chúng quấy rầy trong giấc ngủ. Bạn đừng bắt tôi phải nhớ lại! Tôi không muốn! – Devil đột ngột rơi vào tình trạng mất bình tĩnh. Nim trợn mắt kinh ngạc rồi

vội vàng ôm chặt cậu nhóc, bản thân cô bé cũng run rẩy khi chứng kiến tình trạng hiện thời của Devil. Chưa bao giờ Nim thấy Devil sợ hãi, ngay cả khi bị kẻ dao cạo cổ cậu nhóc vẫn chẳng chút run sợ, nhưng lúc này đây, khuôn mặt Devil thần thờ, đôi mắt rung lên từng đợt, sắc thái tái nhợt.....

.

- Tôi xin lỗi! Tôi sẽ không bắt bạn phải nói nữa! Đừng như thế! Tôi sợ lắm!!! – Nim luống cuống vỗ vỗ lưng cậu nhóc.

.

Phải mất hơn 15 phút Devil mới trở về trạng thái bình thường, bàn tay cô bé đặt trên lưng cậu nhóc, mồ hôi toát ra ướt cả tay, những vết sẹo cộm lên lại khiến Nim thất lòng....

.

- Thôi! Thả tôi ra! – Devil hôn nhẹ lên cổ Nim rồi thẳng người dậy - Bệnh nhân mà bạn bắt ở trần thế này hả???

.

Nghe thế Nim vội vã đưa áo cho cậu nhóc mặt vào, mặt đỏ ửng rồi đứng vụt dậy chạy ra cửa phòng bệnh.

.

- Đi đâu đó??? – Devil vừa gài nút áo vừa hỏi.

.

- O...tôi...đi vệ sinh! – Nim cào cào cánh cửa rồi trả lời với vẻ lúng túng.

.

- Có muốn đi đâu cũng phải đợi người của tôi tới dẫn đi!

.

Nói rồi Devil cầm máy di động lên nhấn nhấn nút...

.

- Alo! Tôi đưa con nhỏ đi nhà vệ sinh!

.

Nim thở dài thườn thượt. Từ cái lúc thoát chết trên tầng thượng đến giờ, bất kì lúc nào Nim bước chân ra khỏi phòng bệnh đều có người của Devil theo sau bảo vệ. Cậu nhóc không cho Nim một mình trong bất kì hoàn cảnh nào, một lần đã đủ khiếp hãi rồi nên Devil nhất quyết bắt Nim phải nghe lời mình trong chuyện này. Ban đầu cô bé cũng cương quyết phản đối nhưng cuối cùng vẫn phải chịu khuất phục trước uy quyền của cậu nhóc....

.

.....

.

Nhưng Devil làm sao biết được những rắc rối mà Nim phải gánh chịu từ chuyện được theo sau bảo vệ bất đắc dĩ như thế này...

.

- Nhỏ đó là con tổng thống hả mà??? Hay là tù nhân đang hưởng án treo??? Sao đi đâu cũng thấy có người mặc áo đen kè kè theo sau vậy????

.

- Tao cũng chịu! Nghe đâu nó là vợ chưa cưới của đại công tử ăn chơi bậc nhất vùng này nên mới được hầu hạ theo kiểu đó!

.

Những lời xì xầm bàn tán của mấy cô y tá xung quanh khiến Nim ngứa tai kinh khủng. Cô bé vừa đi vừa nhăn nhó, mong cho mau đến cái nhà vệ sinh rồi trốn luôn trong đó cho khỏe, đỡ phải nghe mấy lời ong tiếng ve khó chịu này. Ông vệ sĩ thì vẫn “hiên ngang” đi sau lưng Nim, gương đôi mắt được che đi bởi cặp kính râm đen bước từng bước oai vệ, chẳng khác nào robot. Nim vừa đi vừa thắc mắc, liệu rằng ông ta có theo mình vào luôn trong nhà vệ sinh hay không??? +_+

.

WC Nữ! (Nơi mà không lâu nữa sẽ diễn ra những cuộc chiến có một không hai!)

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 96: Ghen Kiêu Devil!

N

im đẩy vội chiếc cửa phòng toilet rồi lách nhanh vào trong. Ông vệ sĩ đến ngang đây thì đành chấp nhận dừng bước, đứng ở góc tường cạnh cửa vòng hai tay trước ngực....

.

Người phụ nữ thứ nhất mở cửa phòng vệ sinh bước ra, đang hân hoan với cảm xúc thoải mái khi đã giải quyết xong nỗi buồn bực thì nhìn thấy ông vệ sĩ đứng chình ình trước cửa , bà vội vã nhăn mặt xua xua tay:

.

- Má ơi! Sao đàn ông con trai lại đứng trước cửa phòng của chị em phụ nữ thế này chứ???? Mất lịch sự quá!

.

Người phụ nữ thứ hai bước ra, bà này tuy đã có tuổi nhưng ăn mặc cực kì model, đang hí hửng đeo túi xách trên vai, nhìn thấy ông vệ sĩ thì bỗng sa xầm mặt mày, chu môi cong cớn:

.

- Này này ông đeo kính đen kia! Biết điều thì lượn đi chỗ khác nhanh! Chọc bà cô đây nổi khùng thì chỉ có nước ăn guốc! Biến! – bà ta chỉ thẳng tay vào mặt ông vệ sĩ.

.

Và ngay lập tức hành động chào hỏi ấn tượng đó đã được đáp trả bằng một cái vắn tay từ trước ra sau khiến bà ta la lên oai oái (cái này gọi là phản xạ nghề nghiệp, cứ ai đụng vào mình là phải...trả đòn! +_+)

.

- A a a! Mà làm gì bà thế hả thằng ôn dịch kia! Mau thả tay bà ra, nếu không bà cho màm tuyết tử tuyết tôn bây giờ! Thả raaaaaaaaaaaaaaaa!

.

Tất nhiên tiếp sau đó bà ta được hưởng một cú đẩy cực kì điêu luyện đủ để toàn thân dính chặt vào bức tường đối diện. Ông vệ sĩ này đúng là không biết thương hoa tiếc ngọc! (Mặc dù hoa này đã tàn, ngọc này đã mòn!)

.

- Mà nhớ mặt bà đó! Cái đồ không thấy đường mà bày đặt đeo kính mát! Đồ thần kinh! Đồ cù lùn! – Bà ta vẫn cố gắng c.h.ử.i nốt câu cuối cùng rồi mới nghoe nguấy bỏ đi.

.

Ông vệ sĩ lúc này mới dám lột cặp kính đen ra rồi lau mồ hôi đang vã ra trên trán. Thế mới biết, kẻ địch nguy hiểm nhất và đáng sợ nhất của đàn ông chính là phụ nữ!!!!!!!!!!!!!!

.

Từ nãy đến giờ Nim đứng trong đó và nghe hết tất cả. Đáng lý cô bé cũng muốn ra giúp đỡ ông vệ sĩ thoát khỏi “nanh vuốt” của mấy quý bà nhưng nghĩ đi nghĩ lại thì quyết định...đứng xem! (Nhân vật nữ chính đôi khi cũng...ác đột xuất!)

.

.....

.

Trong phòng bệnh.

.

- Devil ngủ rồi hả Nim? – Angle vừa đọc sách vừa hỏi Nim, cô bé đang tập đan mấy thứ vớ vẩn từ len, kĩ thuật đan len này Nim vừa học được từ bác Lan, cô bé cũng muốn đan cái gì đó cho Devil khi mùa đông sắp về...

.

- Uh! Bạn ấy mới ngủ! Mà hôm nay bạn không ngủ trưa hả??? Mọi hôm thấy bạn ngủ sớm lắm mà!

.

- Chà! Nghe giọng bạn thích thật! – Angle ngẩng lên cười tươi. Nim lúng túng cúi gầm mặt xuống, lúc nào cậu nhóc cũng khiến Nim phải xấu hổ vì những lời khen...quá đúng của mình!

.

Mãi xấu hổ nên cô bé không để ý rằng cậu nhóc đã rời giường và tiến lại gần mình từ lúc nào...

.

- Nim này! – Angle gọi nhỏ.

.

Nim vội ngẩng lên, và suýt nữa cô bé làm rơi cuộn len xuống đất khi thấy mặt Angle đang cúi sát mặt mình... gần đến không tưởng được!

.

- Bạn...bạn...làm gì thế???? – Nim trôn mắt hỏi.

.

- Tôi không làm gì cả! Chỉ muốn ngắm bạn với khoảng cách gần nhất có thể thôi! – Angle lại cười, nhưng nụ cười lần này đượm buồn hẳn.

.

- Bạn lại đùa nữa rồi! – Nim cố gắng không để ý nhưng thái độ của Angle khiến cô bé hơi nổi da gà...

.

- Giá mà tôi có thể đùa... - Angle hạ giọng, đôi mắt rũ xuống toát lên một cái gì đó khó hiểu.

.

Và Angle lại càng cúi sát hơn...Nim bối rối nghiêng người....

.

- Nếu cậu muốn toàn mạng thì tránh xa mặt bạn gái tôi ngay lập tức! – Devil mấy phút trước vẫn đang ngủ khò khò tự dưng cất tiếng nói khiến Nim và Angle giật mình quay sang nhìn.

.

Ngay sau đó, ác quỷ bước nhanh xuống giường rồi tiến lại phía sau lưng Nim , quàng tay ôm lấy cô bé khiến Nim cứ chờ người ra không hiểu chuyện

gì...

.

- Đây là lần cuối cùng tôi bỏ qua cho cậu việc tiếp cận bạn gái tôi!

.

Devil nhìn thẳng vào mắt Angle rồi tuyên bố thẳng thừng, sau đó ngang nhiên hôn thẳng vào má Nim trước mặt cậu bạn...

.

- Tôi không thích nói nhiều đâu! Mình ra ngoài, tôi muốn đi dạo! – Devil đứng thẳng dậy cầm tay Nim dẫn đi, việc bị cậu nhóc kiss bất thành linh từ lâu Nim đã quen, nhưng hành động hôm nay trước mặt Angle của cậu nhóc khiến Nim thấy lạ... Dù gì, Angle cũng là con trai, và dù gì, thiên thần cũng thương Nim, Devil quả thật đã rất tàn nhẫn trong tình cảm...

.

.....

.

- Sao bạn lại làm thế trước mặt cậu ấy? Như thế có phải hơi quá đáng không? – Nim vừa đi vừa nói.

.

- Nguyên tắc khắc nghiệt nhất trong tình cảm chính là phải biết tàn nhẫn!

.

- Nhưng dù sao đó cũng là bạn cậu....

.

- Nhưng bạn lại là bạn gái của tôi!

.

- Có liên quan gì sao?

.

- Rất liên quan là khác, vì khi tôi xác định được tình yêu của mình, thì tôi không chấp nhận sự chia sẻ.

.

- Ý bạn là sao??? – Nim dừng lại, nhìn vào mắt Devil.

.

- Bạn đúng là khờ thật! Thằng nhóc đó yêu bạn không kém gì tôi đâu! – Devil hướng đôi mắt đầy ghen tuông nhìn chăm chăm vào Nim.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 97: Hoang Tàn...đỏ....hoàng Hôn...

C

ái gì???? Angle hả??? – Nim há hốc mồm kinh ngạc.

.

- Nó đúng là bạn tôi, có thể coi là thân cũng được, nhưng với Devil này, bạn là tất cả, và tôi sẵn sàng giết chết bất kì kẻ nào dám chen chân vào mối quan hệ của chúng ta!

.

- Bạn... - Nim run run.

.

- Trong tình yêu, tôi còn ác hơn ngoài gấp trăm lần... - Devil cúi đầu xuống sát mặt Nim “hăm dọa” khiến cô bé hoảng sợ, nuốt nước bọt ừng ực.

.

Có lẽ bây giờ Nim chưa ý thức được những lời mà Devil nó đáng sợ đến mức độ nào, nhưng không lâu nữa, cô bé sẽ phải hiểu ra rằng...cái ác trong tình yêu của Devil là một cái ác cực kì tàn nhẫn...

.

Nhìn xuống dưới từ cửa sổ phòng bệnh, Angle phóng đôi mắt buồn thăm thăm xen lẫn uất hận nhìn Nim và Devil, nhưng cụ thể là “dành” cho ác quỷ của chúng ta...

.

“ Tôi đã kiên nhẫn và chịu đựng đủ rồi! Chính cậu đã chằm ngoi nõ cho tất cả...Đừng trách tôi! Devil...”

.

.....

.

Khi ta chấp nhận yêu cũng là lúc ta chấp nhận mình phải ích kỷ...

Và khi trở nên ích kỷ thì đồng thời ta phải chấp nhận bản thân chia làm hai con người...

Nếu ta đủ tỉnh táo...ta sẽ là người tốt....

Nếu ta quá hồ đồ...ta sẽ trở thành kẻ ác nhất thế gian ...

Vì vậy, hãy yêu bằng cả con tim lẫn lý trí, đừng tự biến mình thành một con quỷ khi chỉ yêu bằng cảm xúc mà bỏ qua cái gọi là nhân cách của một con người...

(Kw)

.

.....

.

- Bác sĩ ! Tôi muốn xuất viện ! – Devil nói đều đều.

.

- Cậu vừa nói cái gì ? Xuất viện ư ??? Nhưng bệnh tình của cậu ... – Ông bác sĩ già nghe lấy tay đẩy gọng kính lên, mặt tỏ vẻ ngạc nhiên.

.

- Ông không cần quan tâm chuyện đó ! – Devil ngẩng lên, nói mạnh.

.

- Thôi được ! Nếu cậu muốn vậy ! Nhưng mỗi ngày tôi sẽ đến khám cho cậu một lần.

.

- Cám ơn ! – cậu nhóc lạnh lùng.

.

Nim này giờ ngồi nghe cuộc nói chuyện giữa Devil và ông bác sĩ già thì cực kì bức xúc, nhưng dù cô bé có muốn lên tiếng thì Devil cũng không có tác dụng, vì một khi cậu nhóc muốn cái gì là phải làm cái đó.

.

- Này! Bọn ả nói với người lớn tuổi mà thiếu lịch sự thế???? – Nim vòng tay lau nhàu khi ông bác sĩ già đã đi khỏi.

.

- Như thế mà thiếu lịch sự ư??? Rất lịch sự là đằng khác! Ông già nhà tôi tôi cũng chưa bao giờ lễ phép đến mức đó đâu! – Devil lầm rầm, vừa nói vừa ngã người xuống giường.

.

Nim chỉ biết lắc đầu thờ dài trước cái tính ngang hơn cua bò của cậu nhóc, đôi khi Devil thật khó hiểu....

.

.....

.

Trước cổng bệnh viện...

.

- Chào hai người nhé! Tôi về đây! Mai gặp! – Angle vừa mở cửa xe vừa chào tạm biệt, không quên nháy mắt tinh nghịch với Nim.

.

- Uh! Chào bạn! Nhớ giữ sức khỏe, mau lành bệnh! – Nim cũng cười tươi vẫy chào cậu bạn, cái đầu của Angle đã được tháo băng, chỉ còn dính một mảnh nhỏ băng trắng ở giữa trán, nhìn thì cũng không ảnh hưởng gì mấy tới cái nhan sắc thiên thần của cậu nhóc.

.

Devil thì vẫn im lặng. Trong thật tâm ác quỷ cũng muốn nói lời tạm biệt với Angle, nhưng không hiểu sao cậu nhóc luôn có một linh tính không lành về cậu bạn thân của mình, cảm giác đó như một cục đá tảng cứ đè nặng trong lòng Devil, vì vậy nên cậu nhóc chỉ cười nhẹ rồi mở cửa xe bước vào ngồi.

.

- Lên xe cho rồi! Đứng đó làm gì nữa! – Devil thúc giục khi thấy Nim vẫn đứng ngơ ngơ ở ngoài.

.

- Tôi lên liền nè! Làm gì mà vội vã thế! – Nim cũng xụ mặt lũi thũi chạy sang phía bên kia xe rồi mở cửa bước vào.

.

Chiếc xe màu đen huyền bí của Devil lăn bánh, bỏ lại đằng sau bệnh viện cao 8 tầng lâu đã từng chứng kiến biết bao tình huống sống dở chết dở của 3 con người.... Hơn 1 tháng trời Nim, Devil và Angle tạm trú trong cái phòng bệnh nhỏ bé ấy, quãng thời gian không quá lâu nhưng cũng đủ để mọi thứ có thể phơi bày và thể hiện....những gương mặt khác nhau của một con người, những thứ tình cảm chông chênh tìm lại đúng vị trí của nó...và nhất là Nim đã tìm thấy Devil của mình....

.

Mãi suy nghĩ vẫn vơ, Nim không để ý là chiếc xe đang đưa mình trở về với căn nhà cũ – nơi có giàn hoa giấy...

.

- Đi đâu thế này???? – Cô bé hốt hoảng nhìn ra phía cửa xe.

.

- Con nhỏ này! Bị gì thế??? Đi về nhà bạn chứ đâu???? – Devil vừa ngạc nhiên vừa nhăn nhó nhìn sang.

.

- Nhà tôi????? – Nim nói to rồi chột khựng lại, cô bé quên mất rằng Devil vẫn chưa biết chuyện nhà mình bị lũ người lạ mặt phá nát và hiện tại cô bé phải ở nhờ nhà bác Lan.

.

- Có chuyện gì xảy ra ??? - Devil nhồm người dậy, nhìn Nim đầy tò mò.

.

- Ờ...ờ.... – cô bé lúng búng, sự thật thì Nim cũng không biết phải nói cái gì với Devil bây giờ...

.

Nhưng trong tình hình hiện tại, Nim không cần phải nói gì cả, vì những gì Devil đang chứng kiến đủ cho cậu nhóc hiểu ra được vấn đề...

.

Chiếc xe lăn bánh vào con ngõ nhỏ, cái con đường quen thuộc một thời mà Devil vẫn đặt chân tới, con đường đầy mùi hoa lài đã đi vào trong cả tiềm thức của Nim, con đường đánh dấu sợi dây duyên số định mệnh của Devil và cô bé. Chiếc xe từ từ dừng lại trước căn nhà có giàn hoa giấy, Devil đưa đôi mắt ngờ ngàng nhìn vào, tất cả chỉ còn một mộ đồng vụn vỡ, duy chỉ có giàn hoa giấy trước cổng vẫn vươn dài quấn quýt cùng thời gian...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 98: Em... Cũng Có Quyền Ghen...

C

ậu nhóc im lặng mở cửa xe bước ra, đứng nhìn hồi lâu trước không gian của một mớ gạch vụn, của một ngôi nhà đáng yêu giờ đã đi vào dĩ vãng....

.

Nim lạnh người nhìn theo Devil, cô bé cố gắng đoán xem cậu nhóc đang nghĩ gì nhưng không thể. Cái dáng người cao lớn của ác quỷ đứng trước ngôi nhà như một cái bóng khổng lồ nuốt chửng tất cả....

.

- Devil... - Nim vỗ nhẹ vai cậu nhóc – Bạn đang nghĩ gì thế???? – cô bé hỏi nhẹ.

.

- Tại sao???? – Devil thốt lên, giọng nghẹn nghẹn..

.

- Tại sao...gì chứ???? – Nim cũng ngạc nhiên.

.

- Tại sao lại thành ra như thế này??? Tại sao bạn lại không nói cho tôi biết???? Tại sao chứ hả???? – Devil đột ngột nổi khùng lên quay lại cầm chặt tay Nim rồi đẩy cô bé vào thành xe, đôi mắt cậu nhóc sắc lạnh đến đáng sợ, Nim tròn mắt nhìn vào rồi bối rối quay mặt sang hướng khác...

.

- Nói đi!!! – Devil quát lớn.

.

- Chính tôi cũng không biết vì sao nó lại như thế! Sao lúc nào bạn cũng chỉ biết la tôi thế hả???? Lúc nhà tôi bị người ta phá, lúc tôi bị lũ người đó truy đuổi giết hại, bạn đâu có bên cạnh tôi, người bên cạnh tôi lúc đó là Angle! Là Angle đó bạn biết không hả????? – Nim bức xúc nói mạnh, cô bé vùng tay ra khỏi Devil.

.

- Cái gì???? – Devil nhướn mày, đôi mắt lại rung lên.

.

- Hôm đó ở trường tôi bị một tên lái xe mô tô ám sát, may mà có Angle nhanh tay đỡ dùm nếu không thì tôi cũng chả còn ở đây mà nói chuyện với bạn, rồi sau đó cậu ta đưa tôi về nhà, tới gần cổng thì đột nhiên anh trai gọi điện cho tôi, bảo rằng tôi phải trốn đi nếu không thì sẽ nguy hiểm, ngay sau đó thì một đám người lạ mặt chặn xe chúng tôi lại rồi đòi bắt tôi, đòi giết tôi. Một lần nữa Angle lại bảo vệ tôi thoát khỏi chúng, sáng mai về lại nhà thì đã thấy bị phá nát thế này rồi ! – Nim thút thút kể lại.

.

- Sao lúc đó không gọi cho tôi hả???? – Devil lại càng nổi khùng hơn.

.

- Gọi làm gì chứ ??? Lúc đó bạn còn bận ở bên cô dì ghẻ đáng kính của mình mà !!!!!!!! – Nim hét lên, nhần nhịn bấy lâu nay cũng có cơ hội được xả ra.

.

Devil im lặng, cậu nhóc đã bắt đầu nhớ lại mọi chuyện. Đúng là hôm đó khi nghe tin Nhã Trúc tự sát cậu đã buông tay Nim để chạy vội về nhà (nói tự sát cho hoành tráng thôi, chứ thật ra chỉ là dùng dao rạch một đường nhỏ trên cổ tay, máu còn không kịp chảy ra huống gì chết +_+), hôm sau định đi gặp cô bé thì cô dì ghé lại tìm cố níu chân. Hóa ra tất cả đều do cô ả sắp đặt cả ! Devil bắt đầu thấy lòng bùng trong người.

.

- Thôi ! Nín đi ! Tôi đã bảo là tôi ghét nước mắt mà ! Nín đi ! – Devil nhìn Nim, ánh mắt chùng xuống rồi vội vàng kéo cô bé vào lòng an ủi...

.

Nim vẫn tức tưởi khóc. Dù gì cô bé cũng là con gái, cũng biết ghen tuông hờn giận, lúc đó vì chưa xác định được tình cảm của cả hai nên Nim mới chôn chặt nỗi bức bối trong lòng, bây giờ thì Nim không muốn nể hà gì cả, chỉ muốn được bức ra mà thôi. Như thế mới nhẹ người...

.

Trời chiều đã ngả màu, giàn hoa giấy rung nhẹ trước gió, màu đỏ tươi quyện vào màu tím hoàng hôn tạo nên một không gian lung linh trong đáy mắt...

.

- Thế bây giờ bạn đang ở đâu ? – Devil vừa vuốt tóc Nim vừa hỏi trong khi cô bé vẫn thút thít khóc.

.

Và câu hỏi này khiến Nim phải dừng khóc ngay lập tức. Cô bé giật mình ngẩng đầu dậy, nhìn Devil với ánh mắt bối rối... Nếu nói rằng hiện giờ cô đang ở nhà bác Lan – bác ruột của Angle thì cậu nhóc sẽ phản ứng sao nhỉ ????

.

- Sao im lặng thế ??? Đang ở đâu ??? – Như hiểu ra điều gì “mờ ám”, Devil cau mày hỏi dồn.

.

- Ờ...ờ...lúc đó...- thấy thái độ của Devil như thế nên Nim cũng sợ sợ.

.

- Lúc đó sao ??? Làm gì mà ấp úng thế ??? – Devil bắt đầu bực mình.

.

- Lúc đó...lúc đó...vì tôi không có bà con ở đây, anh trai thì bật vô âm tín...nên...nên....

.

- Nên bạn tới ở nhà thằng Angle hả ?????????? – Devil đột ngột hét toáng lên khiến cả Nim lẫn ông tài xế giật thót.

.

- Không không ! – Nim lắc đầu quày quạy – Không phải nhà Angle, mà là nhà bác cậu ấy !!! – cô bé cúi mặt lí nhí.

.

- Bác ư ????? Bác nào ??? – Devil lại dồn dập.

.

Nim chưa kịp trả lời thì mắt Devil vội sáng lên...

.

- Đừng nói với tôi đó là bà ta...- Devil hạ giọng, thái độ thoáng bực bội...-
Bà Lan ư???

.

Nim ngạc nhiên rồi gật gật đầu, người vẫn thấy run run trước thái độ của cậu nhóc.

.

- Khốn kiếp ! Lên xe ! – Devil đưa tay vuốt mặt rồi lôi Nim vào xe khiến cô bé vừa sợ vừa lo, tình hình là cậu ta đang bị kích động.

.

Chiếc xe lại lăn bánh rời đi, con ngõ nhỏ khuất xa phía sau. Nim vẫn chưa hiểu chuyện gì đang diễn ra trong người Devil, chỉ biết là cậu nhóc đang rất giận dữ...

.

- Bạn phải chuyển khỏi đó ngay lập tức ! – Devil vừa lấy tay xoa xoa trán vừa nói.

.

- Ơ ! Vì sao ????

.

- Vì tôi không cho phép bạn ở đó ! Bạn phải tránh xa người đàn bà đó ! – Devil bức xúc.

.

- Tôi...tôi thấy bác Lan rất tốt mà ! – Nim tròn mắt phản biện.

.

- Tốt ư ??? Bà ta là một con quý thì đúng hơn ! – Devil nghiêng răng...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 99: Bạo Lực...tình Yêu...

D

evil ! Bạn không nên vô lễ như thế ! Lúc còn ở bệnh viện, bác Lan cũng ở lại chăm sóc hai người, tôi có thấy bạn phản ứng dữ dội như bây giờ đâu ???– Nim bắt đầu bực mình với thái độ của cậu nhóc.

.

- Bạn im đi ! Bạn không hiểu thì đừng nói ! Ở bệnh viện tôi không thể hiện vì bà ta là bác của Angle, bà ta có quyền chăm sóc nó, nhưng nếu tôi biết bà ta ở cùng bạn thì tôi đã không để yên từ lâu rồi. Bây giờ không nói nhiều, bạn phải chuyển đi ngay lập tức ! – Devil tức giận ra lệnh, đôi mắt lại tối dần đi báo hiệu sự xuất hiện của lột quỷ.

.

Tiếp xúc lâu với Devil giúp Nim hiểu được mình nên cư xử như thế nào trong trường hợp này. Tốt nhất là nên im lặng. Sự giận dữ của cậu nhóc luôn là một cơn sóng thần ác liệt nhất có thể cuốn phăng tất cả...

.

.....

.

Nhà bác Lan đã hiện ra phía trước, chiếc xe dừng bên lề, Devil mở cửa bước nhanh xuống, Nim cũng lục đục bước ra đi theo...

.

Nim chạy tới nhấn chuông, vài giây sau thì bác Lan bước ra. Nim bắt đầu linh cảm một mối quan hệ nào đó rất phức tạp giữa Devil và người phụ nữ này khi cô bé thấy gương mặt bác Lan biến sắc khi nhìn thấy Devil...

.

- Cháu về rồi hả ??? Angle cũng vừa gọi điện thông báo là nó đã xuất viện rồi ! – bác Lan sau vài giây mất bình tĩnh cũng trở lại bình thường, nhìn Nim hỏi.

.

- Dạ...

.

- Còn Devil ! Hôm qua và hôm nay ta không vào bệnh viện vì có việc bận, cháu vẫn ổn chứ ??? – Bác Lan cố gắng tươi cười.

.

- Cám ơn ! Tôi đến đưa Nim đi ! – Devil lạnh lùng.

.

- Đi ư ??? Đi đâu ???

.

- Bác không cần biết ! Bạn vào trong lấy đồ đạc đi ! Nhanh ! – Devil quát lớn.

.

Nim giật mình rồi lủi thủi bước vào, nhiều lúc cô bé nghĩ mình đã quá phụ thuộc vào cậu nhóc, nhưng chẳng bao giờ Nim thắng được Devil, vì suy cho

cùng, tất cả những gì cậu nhóc bảo Nim phải làm từ trước đến giờ đều đem lại sự tốt đẹp cho cô bé...

.

Khi Nim đã đi vào trong nhà, ngoài cổng chỉ còn bác Lan và Devil...

.

- Cháu có cần phải làm như thế không ??? Lúc ở bệnh viện, ta còn tưởng cháu đã bỏ qua hết cho ta rồi chứ ??? – Bác Lan nhìn Devil thờ dài.

.

- Bỏ qua ??? Từ đó không có trong từ điển của tôi ! Những gì bà gây ra cho mẹ tôi, tôi sẽ không bao giờ để yên đâu ! – Devil nói trong bực tức xen chút ngạo mạn.

.

- Còn trẻ, không nên thù hận quá lâu, việc đó chỉ cản trở thêm con đường phía trước của cháu mà thôi ! Mâu thuẫn của thế hệ trước thì nên để thế hệ trước tự giải quyết, cháu không nên và cũng không có quyền phán xét ! – Bác Lan điềm tĩnh.

.

- Đó là bà nghĩ, còn tôi thì không ! – Devil trả lời đầy thách thức, vừa lúc đó Nim bước ra với đồng hồ tư trang của mình, cậu nhóc cầm tay cô bé rồi lôi nhanh đi khiến Nim chỉ kịp ngoái đầu mỉm cười chào bác Lan, bác ấy cũng đưa tay tạm biệt, đôi mắt kì bí lại ám ảnh tâm trí Nim...

.

.....

.

Trên xe.

.

- Thế bây giờ tôi ở đâu ??? – Nim xụ mặt hỏi.

.

- Ở với tôi ! – Devil trả lời thủng thỉnh.

.

- Cái gì ??? – Nim hoảng hốt quay người sang nhìn cậu nhóc – Bạn đang đùa hả ???

.

- Trước sau gì tôi cũng lấy bạn, việc ở chung trước hôn nhân có quan trọng gì đâu ! – Cậu nhóc vẫn bình thản.

.

- Này... – Nim bắt đầu mất bình tĩnh – Bạn có đang bình thường không đó ! Chúng ta mới chỉ bước qua cái tuổi 18 được vài tháng thôi ! Sao bạn lại...

.

- Đối với tôi, 18 hay 20 không là vấn đề, miễn là tôi cảm thấy mình hoàn toàn có đủ khả năng để lo lắng cho bạn suốt cuộc đời là được !

.

Nãy giờ Nim vẫn cứ đinh ninh cậu nhóc đang nói đùa, nhưng càng lúc, Devil càng khiến Nim sợ...

.

- Devil ! Đừng đùa như thế ! Tôi..tôi không thích đâu ! – Nim cố cười để xua đi nỗi lo lắng đang đè nặng trong lòng.

.

- Này ! Dù ôm và hôn bạn nhiều rồi nhưng tôi vẫn chưa định hình được cái cảm giác khi ôm bạn ngủ nó như thế nào ? Chắc là sẽ ấm hơn khi ngủ một mình nhỉ ? – Devil đột ngột hướng sang phía Nim, kề sát mặt rồi hỏi.

.

Bây giờ tình trạng cô bé đang ở mức báo động, xấu hổ xen lẫn tức giận trào lên khiến mặt Nim đỏ ửng một cách bất bình thường. Sau vài giây định hình, cô bé nổi khùng đẩy Devil ra, mặt bốc hỏa :

.

- Bạn quá đáng nó vừa chứ !!!!!!!!!!!!!!! Bạn nghĩ tôi dễ dãi lắm hả ?????????? Cái đồ xấu xa ! – Nim không kiềm chế được nữa, cô bé lấy tay đập túi bụi vào người cậu nhóc mà quên rằng Devil vẫn đang băng bó toàn thân +_+.

.

Dù khá đau nhưng cậu nhóc chẳng than thở một tiếng, chỉ cười ha hả trước một Đỗ Quyên dữ hơn cọp đang cào xé mình. (Nhiều lúc tác giả cũng bó tay với chính nhân vật của mình +_+)

.

Ông tài xế ngồi đằng trước nhìn qua gương chiếu hậu cũng phải bụm miệng cười vì cặp đôi kì quặc này, hình như chẳng lúc nào mà họ không gây gổ với nhau...

.

Mãi mê với công cuộc “hành xử” cậu bạn trai “ác hơn quỷ”, Nim không để ý rằng chiếc xe đang đi tới một nơi khá quen, nhưng không phải là nhà của Devil....

.

- Dừng lại đi ! Ngoài bạn ra không có kẻ nào dám đánh tôi nhiều như thế đâu ! – Devil vừa nói vừa cố gắng nhin cười, cầm tay Nim ngăn lại.

.

- Không ai đánh được bạn thì có tôi ! Đừng có dùng cái uy quyền của mình để bắt nạt người khác ! Tôi hiền thật đó nhưng không phải là khờ khạo đến mức muốn để ai làm gì thì làm đâu ! – Nim vẫn chưa hả giận.

.

Nhưng tiếng đập cửa từ phía ngoài khiến Nim phải dừng tay, cô bé quay lưng lại nhìn....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 100: Tôi Yêu Bạn...yêu Rất Nhiều...

V

à Nim giật mình ngã chúi người vào Devil khi nhìn thấy bác Mỹ - mẹ của Devil đang đứng nhìn với đôi mắt hết sức ngỡ ngàng (có người mẹ nào mà không ngỡ ngàng trước việc con trai mình đang bị người ta đánh đập đâu chứ ????)

.

Sau vài giây lấy lại tinh thần, Nim mới dám mở cửa xe bước ra, mặt cúi gầm xuống...

.

Devil nhìn sang, tùm tùm cười rồi nhìn về phía mẹ mình :

.

- Mom ! Con gửi cô ấy ở lại đây một thời gian được không ạ ?

.

(Tất nhiên ! Nhưng con làm gì con bé mà nó giận dữ đến mức đó vậy ! Thường ngày thấy nó hiền lành mà ???) – Bà Mỹ gật đầu nhưng mặt đầy vẻ thắc mắc !

.

- Con không làm gì cả ! Chỉ là cô ấy nổi hứng muốn đánh con thế thôi ! – Devil ra vẻ tội nghiệp.

.

Đến nước này thì Nim phải khâm phục tài lừa đảo của cậu bạn trai kì cục này...cô bé đành thở dài im lặng, dù gì thì bản thân cũng đã đánh con người ta “lên bờ xuống ruộng” như thế, có muốn thanh minh cũng không được...

.

- Thôi ! Con phải về ! Ông già gọi rồi ! Mom chăm sóc cô ấy dùm con ! .

.

Đang lúc Nim định ngẩng lên chào cậu nhóc thì Devil đã nhanh chóng kiss một phát vào môi cô bé, thầm thì một câu rồi mở cửa xe bước lên. Chiếc ô tô lao nhanh về phía con đường lớn rồi mất hút trong phút chốc. Để lại Nim thần thờ đứng ngây ra...

.

(Con thông cảm ! Con trai ta nó không bao giờ rụt rè trong tình cảm, nó thích ai thì nó sẽ thể hiện ra, con không giận nó chứ ?) – mẹ Devil nhìn Nim ái ngại.

.

- Ở không ạ ! Cháu cũng quen rồi ! – Nim quay sang nhìn bác Mỹ mỉm cười, Devil là người khó đoán hành tung, việc bị cậu nhóc hôn bất thành linh trong mọi trường hợp đối với Nim đã quen rồi, nhưng cô bé vẫn thấy hơi xấu hổ khi bị Devil hôn trước mặt người khác...

.

(Nim !!! Con nói được rồi sao ????) – Bác Mỹ tròn mắt kinh ngạc.

.

- Ờ vâng ạ ! – Nim cười tươi sung sướng.

.

(Làm sao con nói được vậy ???)

.

- Dạ...chuyện dài lắm ạ ! Nhưng tất cả đều nhờ Devil ! – Nim bẽn lễn cúi gằm mặt xuống.

.

(Tốt quá !!!!!!! Ta cũng đã từng ước ao mình có thể nói lại được...nhưng giờ thì ta thích thế này hơn !) – mẹ Devil cười hiền hậu rồi cầm tay Nim dẫn vào trong.

.

Đôi khi có những mối duyên mang trong bản chất là sự oan nghiệt...

.

.....

.

Tại nhà Devil.

.

- Thăng trời đánh kia, mà vào mà không chào cha mà hả ?

.

- Có cần thiết phải thế không khi ông cũng đâu có cần lời chào đó !

.

- Tao không đôi co với mày nữa ! Hôm nay tao gọi mày về là muốn mày làm một chuyện!

.

- Đâu cần phải lịch sự như thế thưa người cha đáng kính, chẳng bao giờ ông thèm nhìn mặt tôi nếu như không muốn lợi dụng tôi vào một vụ việc nào đó có lợi cho ông. Muốn gì thì nói nhanh đi!

.

- Đồ *****! Mày tưởng tao thèm một thằng con hư đốn như mày hả? Tao gọi mày về là muốn mày lấy vợ!

.

- Cái gì???? Vợ???? Ai????

.

- Con gái giám đốc tập đoàn FJK. Nó mới về nước hôm qua!

.

- Thế này nhé! Tôi không muốn nhiều lời với ông! Nếu ông muốn tôi lấy cô ta thì đồng nghĩa với việc ngay ngày tân hôn ông sẽ nhận được xác của đứa con dâu quý hóa mà ông chọn. Thế nào? Đồng ý không?

.

- Mày...mày....Mày muốn chết hả thằng ***** kia???? Mày dám dọa cha mày ư???

.

- Ông bình tĩnh đi! Nếu như là lúc nhỏ, tôi chắc đã vô cùng sợ hãi trước lời nói vừa rồi của ông, vì thực chất ngay khi tôi còn trong bụng mẹ thì ông đã muốn giết tôi rồi, nhưng bây giờ thì điều đó đối với tôi không thành vấn đề nữa, nên nhớ, tập đoàn Russ 51% cổ phần là của tôi, bảo trợ cho tôi còn là cả dòng họ này, nếu ông đụng đến một sợi tóc của tôi thì cái giá ông phải trả sẽ là hai bàn tay trắng và một cuộc đời thảm bại. Bỏ cái cách dọa nạt vô hiệu ấy đi! Tôi mệt rồi! Lên phòng nghỉ đây!

.

Devil nói đều đều rồi bỏ hai tay vào bọc quần thụng thỉnh bước lên cầu thang. Chấn Song – ba của Devil đồng thời là tổng giám đốc Russ ngồi trên ghế sofa, mặt mày đỏ hơn gấc chín, hai tay bấu chặt xuống thành ghế nhìn theo đứa con trai của mình.

.

- Mà...mà....

.

- Ông! Đừng nóng mà! Cậu ấy mới từ bệnh viện về nên tâm trạng không được khỏe, ông thông cảm đi mà! – Nhã Trúc ngồi bên cố gắng xoa dịu cơn giận dữ đang bốc hỏa trong người chồng mình. Thực tâm cô nàng cũng không muốn Devil kết hôn bây giờ chút nào....

.

- Em im đi! Đừng có bênh vực nó! Cái thằng bất trị! – Ông ta gào to lên rồi đứng dậy bỏ đi.

.

Nhã Trúc nhìn theo, thời dài thườn thượt rồi cũng đi lên lầu...

.

- Trình Kha! – cô dì ghẻ gõ cửa phòng cậu nhóc.

.

- Có chuyện gì? – Devil mở hé cửa, đưa đôi mắt vô hồn nhìn cô ta.

.

- Cậu đã ổn chứ? Còn đau không? – Nhã Trúc tha thiết.

.

- Cô không phải bận tâm! Đi lo cho nhóc Banh đi! Tôi muốn một mình! Tối nay tôi không ăn cơm! Đừng làm phiền tôi! – Devil nói một mạch rồi đóng cửa lại, để mặc Nhã Trúc ngỡ ngàng. Cô dì ghẻ thoáng chốc thấy cái gì đó rung rung không tâm trí, bây giờ đối với Devil, cô đã trở về với con số 0 tròn trĩnh mất rồi...

.

Còn lại một mình trong căn phòng rộng thênh, Devil bước từng bước một mới lại gần phía giường ngủ rồi ngã nhoài lên đó. Đôi mắt cậu nhóc nhìn lên trần nhà, một không gian tối và bí ẩn. Lúc nào cũng vậy, mỗi khi đối diện với người cha máu lạnh của mình, Devil luôn phải mặc vào một bộ cánh lạnh lùng nhất, bất trị nhất có thể. Vì chỉ có như thế thì cậu mới sống sót được khỏi sự tàn ác của ông ta. Nhiều lúc ngồi một mình trong bóng tối, giữa căn nhà rộng thênh thang mà lòng Devil trĩu nặng, cậu cũng như bao đứa trẻ khác, khao khát một tình thương của cha, của mẹ, nhưng cuộc đời cho cậu cái gì nào? Một người cha độc ác, bất nhân, không từ thủ đoạn để làm giàu cho bản thân, một người mẹ với những ham muốn danh tiếng đã

cam tâm đưa đứa con mình rút ruột đẻ ra cho kẻ đã muốn giết nó nuôi nấng. Devil luôn nhủ thầm là không được trách mẹ mình, vì bà ấy cũng có nỗi khổ riêng, nhưng làm sao không trách được khi 18 năm sống trên cõi đời, chưa một ngày nào cậu được hưởng trọn vẹn cái gọi là tình thân, tình ruột thịt, bao quanh cậu luôn là âm mưu, thủ đoạn, máu và nước mắt. Có lẽ Devil đã hoàn toàn biến thành một con quỷ dữ thật sự nếu không kịp thời gặp Nim. Có Nim rồi, cái ham muốn được có một gia đình lại rạo rức trong lòng cậu nhóc... Ở Nim có cái gì đó khiến Devil không thể ác được nữa, mà bản thân cậu có muốn ác đâu, tất cả đều do cái cuộc đời k.h.ố.n n.ạ.n này biến cậu thành ra như thế.

.

Devil lại ngược nhìn bức tranh được giấu sau chiếc rèm cửa, cậu nhấn nút, rèm cửa được kéo sang hai bên, hình ảnh Nim đang hiện diện trước mặt cậu, trong sáng, ngây thơ và đẹp đến mê hồn. Có lẽ mọi người sẽ thắc mắc vì sao Devil phải che bức tranh lại sau tấm rèm đó, nhưng sự thật thì cậu nhóc không muốn Nim hay linh hồn cô bé phải chứng kiến cái môi trường sống khắc nghiệt, tàn độc và nhơ bẩn mà cậu đang phải gồng lưng tồn tại trong đó, căn nhà này từ lâu đối với Devil đã là một hang động của quỷ, lạnh lẽo và đầy mùi tanh của những xấu xa thủ đoạn ở đời.....

.

“Tôi đã từng nguyện rửa cái cuộc đời này...nhưng đến bây giờ thì tôi phải cảm ơn nó...vì một điều duy nhất...cuộc đời đã đem bạn đến với tôi...Bạn biết không? Tôi yêu bạn...yêu rất nhiều...”

.

.....

.

Vậy là đã hơn hai tuần Nim sống với mẹ Devil. Thật ra mà nói thì bác Thoại Mỹ không được chu đáo và nhiệt tình bằng bác Lan, nhưng bác ấy có cách thể hiện tình cảm rất lạ, giống hệt Devil. Dù không bao giờ nói ra nhưng Nim cảm nhận được bác ấy rất quý mến mình, và cô bé cũng thế. Thời gian này cả Nim, Devil và Angle vùi đầu vào học hành để chuẩn bị cho kì thi Đại học sắp đến gần. Nhưng đây không phải kì thi Đại học mang tính quốc gia mà chỉ là kì thi Đại Học của riêng trường Linh Nam – ngôi trường mà cả ba đang theo học. Cụ thể thì Linh Nam là một hệ thống giáo dục tư bao gồm cả 3 bậc học: tiểu học, trung học cơ sở và trung học phổ thông, sau khi học sinh của trường vượt qua kì thi Đại học do trường tổ chức thì sẽ được vào học tiếp Trường Đại học Linh Nam – trung tâm đào tạo hàng đầu của tỉnh. Đề thi Đại học của trường so với đề thi chung quả là khó hơn rất nhiều. Vì thế Nim ra sức cày bừa để kiếm được một chân trong đó.

.

Bây giờ là 11h đêm...

.

Sau khi thanh toán đồng đề thi thử của môn Toán, Nim ra phía vườn sau ngồi thư giãn. Trời hôm nay không có sao, nhưng rất quang, Nim phóng đôi mắt nhỏ bé của mình nhìn lên cao. Mấy tháng trời nay đêm nào Nim cũng ngồi một mình giữa trời khuya để cầu nguyện cho anh trai thân yêu sẽ luôn bình an vô sự, ngày nào cô bé cũng hỏi thăm tin tức anh trai nhưng câu trả lời đều là không biết. Anh ấy không có nhiều bạn ở đây, công ty mà lúc trước Đỗ Quốc làm việc giờ cũng đã phá sản và chuyển nhượng cho một tập đoàn khác nên Nim chẳng thu thập được tung tích gì nhiều. Chỉ biết là anh đang ở một nơi rất xa rất xa mà dù có nhìn cao cách nào đi chăng nữa thì cô bé vẫn không thể thấy, nhưng chẳng bao giờ Nim thể hiện nỗi nhớ trước mặt người khác, cô muốn sống thật mạnh mẽ vì anh trai luôn dặn cô như thế, anh Quốc không muốn Nim yếu đuối và dễ gục ngã, lúc còn sống với

anh trai, ngày nào anh cũng cản dận Nim những gì cần thiết phải làm khi sống một mình. Bây giờ ngẫm lại, Nim thấy anh thật đúng, và dường như Đỗ Quốc cũng đã linh cảm sẽ có lúc anh phải biến mất

.

Nim nhìn thật lâu lên bầu trời đen kịt, nước mắt chực trào ra...nỗi nhớ anh trai ngày đêm dẫn dắt khiến cô bé như nghẹt thở, cũng may giờ Nim đã có Devil, có một người con trai yêu thương mình, che chở cho mình, dám làm tất cả vì mình... Ấu cũng là một niềm an ủi lớn võ về trái tim nhỏ bé của Nim...Đôi khi Nim tự hỏi, nếu Devil hay anh trai biến mất thật sự thì cô bé sẽ như thế nào nhỉ ??? Chắc sẽ chết....Nim nghĩ vậy....nước mắt lại lăn dài.....

.

Bỗng Nim thấy người ảm lạ thường, nhìn lại thì Devil đã đứng đằng sau và quàng tay ôm chặt mình từ lúc nào.....

.

- Bạn dám khóc khi không có tôi hả ? – mặt Devil áp sát mặt cô bé nói nhỏ.

.

Nim chẳng nói gì, chỉ đưa tay lên và nắm chặt lấy cánh tay cậu nhóc, nước mắt rơi từng giọt dài thấm trên tay Devil...Ác quỷ lạnh lùng là thế, vô tâm là thế nhưng lúc nào cũng có mặt bên cạnh Nim khi cô cần nhất... Có lẽ vì thế mà họ mới sinh ra để thuộc về nhau....

.

- Bạn không được thả tay tôi ra đâu đó ! Nếu một ngày nào đó bạn dám buông tay tôi ra thì bạn sẽ mất tôi mãi mãi...- Nim nói nhẹ rồi nghiêng đầu

trên tay Devil.

.

- Bạn nghĩ tôi thiếu can đảm đến mức không thể giữ mãi bạn bên mình được sao ? Đúng là con nhỏ khờ ! – Devil cảm rằm rồi xoa nhẹ đầu Nim mỉm cười.

.

- Này ! Không ai được xoa đầu tôi kiểu đó đâu ! Chỉ có anh trai mới có quyền làm thế với tôi thôi ! – Nim nhăn mặt quay đầu lại nhìn cậu nhóc.

.

- Anh trai bạn là anh trai bạn, tôi là tôi, bạn là của tôi, tôi thích làm gì là tôi làm ! – Devil cũng tự tin phản bác lại.

.

- Này này ! Một vừa hai phải thôi nhé ! Tôi có phải là đồ chơi đâu mà bạn muốn làm gì thì làm hả ? – Nim bắt đầu bức xúc trước sự “lộng quyền” của cậu nhóc.

.

- Không phải là đồ chơi, nhưng là bạn gái của tôi, là vợ tương lai của tôi, ngoài tôi ra, không thằng nào có thể đụng vào bạn, nếu không tôi giết hết ! – Devil lên giọng khẳng định “chủ quyền”.

.

- Bạn đúng là ích kỷ quá đáng ! – Nim lăm bằm rồi quay mặt đi chỗ khác.

.

Thế đấy ! Hai người này chẳng bao giờ yên ổn được lâu, tình cảm một lúc rồi lại đâm sang gậy gỗ, xích mịch, giận dỗi. Cái quy luật muôn thưở của tình yêu là vậy...

.

Trời khuya yên tĩnh lạ, khu vườn lớn với ngập tràn hương hoa và tiếng râm ran của mấy chú dế núp trong bụi rậm đánh động vào không trung những nỗi thứ âm thanh của sự tĩnh lặng...

.

Tiếng bước chân người cất lên làm Nim và Devil quay mặt lại, là mẹ cậu nhóc :

.

(Khuya lắm rồi, vào ngủ đi mấy đứa !)

.

Nim gật gật đầu rồi mệt mỏi đứng dậy khỏi ghế, đang định bước vào trong mặc xác cho cậu nhóc đứng một mình thì bỗng Nim thấy mình bị mất thăng bằng...

.

- Devil ! Bạn tính làm gì thế hả ????? Buông ra mau !

.

- Tôi đã nói rồi, tôi thích gì là tôi làm, bạn không có quyền cấm đoán !

.

Bác Mỹ chỉ còn biết đứng nhìn và cười, hơn ai hết bác hiểu rất rõ tính tình của con trai mình, cách thể hiện tình cảm của nó đôi khi luôn khiến người ta phải sợ...

.

Trong hoàn cảnh này, người đang vô cùng hoảng hốt và tức giận là Nim !

.

Cũng phải thôi, chả ai có thể bình tĩnh được trong tình huống này, khi mà cậu nhóc bế thốc Nim lên rồi đưa vào...phòng ngủ của cô bé !

.

- Tôi cảnh cáo bạn lần cuối nhé ! Đừng có mà lộng hành như vậy, tôi bức xúc là tôi vùng lên đấy ! – Nim bực bội làm rùm.

.

- Im lặng đi ! Đó là lý do mà tại sao tôi không thích bạn nói lại được đó ! Một ngày không biết bạn tốn bao nhiêu năng lượng cho cái miệng của mình nữa ! – Devil vẫn lạnh tanh đưa Nim vào phòng, vừa đi vừa giáo huấn.

.

Vào đến tận trong giường ngủ của cô bé, cậu nhóc thả nhẹ Nim xuống khiến cô bé nằm chỏng chơ trên giường, chưa hết, Devil còn chống hai tay lên nệm, cúi người sát xuống nhìn Nim....thái độ cậu nhóc lúc bấy giờ chỉ có thể miêu tả bằng một từ : Đểu !

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 101: Cực Điểm Của Tàn Nhẫn...

T

ình hình đã rất chi là tình hình, tim Nim đập liên hồi, người đã bắt đầu có cảm giác kì lạ, cô bé đưa đôi mắt vừa khó hiểu, vừa sợ hãi, vừa có cái gì đó rất xấu hổ nhìn Devil...

.

- Thôi nhé !!! Bạn đang đi hơi quá rồi đó !!!!!!!! Tôi..tôi.... – đây gọi là hiện tượng mất kiểm soát trong lời nói.

.

- Muốn nói gì thì nói hết câu luôn đi ! – Devil nói với thái độ trêu chọc.

.

- Đừng có mà...ăn...ăn hiếp người khác...Tôi...tôi...tôi ...không.... – cô bé cà lăm liên hồi.

.

- Con nhỏ này ! Để tôi nói thay cho nhé ! – Devil bật cười...

.

Lại một lần nữa Nim rơi vào tình trạng bất động trong cả ý thức lẫn cảm giác. Đôi mắt cô bé giờ chỉ còn có thể mở to để nhìn xem chuyện gì đang xảy ra (mà không biết có nhìn được không nữa ! +_+), tim thì ngừng đập....Sao Devil chỉ thích hôn Nim vào cái lúc mà cô bé không thể nào chủ động được thế nhỉ ??? Chỉ biết đón nhận trong ngạc nhiên và ... bị động....

.

- Tôi về đây ! Ngủ đi ! Mai tôi tới chờ đi thi ! – Devil nói nhỏ rồi đứng thẳng dậy bước đi ra khỏi phòng và đóng cửa lại....

.

Từ lúc Devil đứng dậy và bước ra khỏi phòng Nim vẫn còn trong trạng thái...lơ lửng....

.

Mãi một lúc sau, cô bé mới trở về thực tại, Nim nhồm người ngồi dậy, mọi bức xúc được tuôn ra theo cửa miệng :

.

- Devil ! Bạn ác nó vừa vừa thôi ! Bạn mà làm như thế với tôi một lần nữa là tôi giết bạn đấy !!!!!!!!!!!!!!!

.

Tiếng hét của Nim đủ làm cho cả khu nhà giật mình, Devil lúc đó đang chuẩn bị lấy xe trong gara, nghe “lời cảnh cáo” của cô bạn gái vọng ra từ bên trong nhà thì mỉm cười thích thú, nhún vai rồi đạp mạnh ga phóng đi.....

.

“Cho em biết thế nào là hạnh phúc ???

Anh không nói gì chỉ nhẹ cười trong tim

Giá mà em biết chính anh cũng kiếm tìm...

Một hạnh phúc mang tên em... vĩnh cửu....”

(Kawi)

.....

.

Đang sửa soạn đồ đạc chuẩn bị cho ngày mai đi thi, Nim vội giật mình vì nghe tiếng bác Mỹ gõ cửa. Cô bé nhanh chóng chạy ra mở..

.

- Bác chưa ngủ ạ???

.

(Uh! Tự nhiên hôm nay ta không muốn ngủ một mình, con ngủ với ta được chứ?)

.

- Ờ...vâng ạ! Con rất vui là đăng khác! – Nim bỡ ngỡ một chút rồi gật nhẹ đầu mỉm cười.

.

Khi cả hai đã nằm trên giường, bác Mỹ kéo chăn lên tận cổ rồi nhìn sang Nim, nở một nụ cười hiền. Lúc này đây, Nim mới biết rằng mẹ Devil rất đẹp, một vẻ đẹp gan lỳ trước sự bào mòn của tuổi tác, không trách gì thưở còn son trẻ, bà đã được rất nhiều người để ý theo đuổi...Cô bé nhớ là đã có lần, mình được nghe kể về cuộc đời của bác Thoại Mỹ, ngày trước, bác là một hoa hậu rất có tiếng, những ông trùm trong giới đại gia ai cũng mong lấy được bác làm vợ, mẹ Devil cũng là một ca sĩ có tiếng sở hữu một giọng hát đặc biệt mà cho đến bây giờ chưa ai có thể vượt qua...Nhưng không hiểu vì sao sau đó bác lại không nói được, nhiều lời đồn cho rằng bác bị

chồng – tức là Chấn Song – cha của Devil ghen tuông nên đổ thuốc độc vào miệng rồi từ đó không thể nói được nữa, cũng có kẻ bảo rằng vì phải chứng kiến một cú shock rất lớn (cho đến giờ vẫn chưa ai biết đó là cú shock về vấn đề gì) nên người phụ nữ này mất luôn tiếng nói. Và kể từ lúc ấy, cái tên Thoại Mỹ bốc hơi khỏi làng giải trí và thế giới thượng lưu, người ta không biết bà đã đi đâu, ở đâu, cũng một thời biết bao nhà thám tử truy lùng người phụ nữ đầy bí ẩn này cùng sự biến mất kì lạ của bà ấy, nhưng tất cả chỉ là con số không...Khó ai có thể ngờ sau 18 năm biến mất, giờ đây bà đã trở về...với một kế hoạch trả thù hết sức hoàn hảo...

.

(Sao con cứ nhìn ta thế?)

.

- Dạ ??? À...tại con thấy bác đẹp quá !

.

(Cái đẹp đôi khi cũng là con dao hai lưỡi, giá mà ta không đẹp thì có lẽ cuộc đời ta sẽ không phải đau khổ như thế ...)

.

- Là sao ạ ????

.

(Rồi có lúc con sẽ hiểu....Mà Nim này ! Ta muốn nhờ con một chuyện...)

.

- Vâng ! Bác cứ nói !

.

(Đừng bao giờ cho Trình Kha biết Chấn Song không phải là cha ruột của nó !)

.

- Sao...sao lại thế ạ ??? Cháu tưởng bạn ấy đã biết điều đó rồi mà !

.

(Không, sự thật này chỉ có ta và con biết mà thôi, dù rất ghét ông ta nhưng trong lòng thằng nhỏ luôn nghĩ Chấn Song là cha ruột, nếu như nó biết sự thật phũ phàng này thì nó sẽ không chịu đựng được mất...nó vốn thiếu bình tĩnh trong chuyện tình cảm...Một khi biết đó không phải là cha ruột của mình, ta lo sợ nó sẽ làm chuyện điên rồ...)

.

- Chuyện điên rồ ư ??? Chuyện gì thế hả bác ????

.

(Nó sẽ giết ông ta !)

.

Nim trợn tròn mắt kinh hãi...

.

(Bao nhiêu năm nay vì nghĩ rằng lão ta là cha ruột của mình nên dù có căm hận cách mấy Trình Kha cũng phải nuốt đau khổ vào trong. Chính Chân Song cũng phải giấu đi chuyện này vì hơn ai hết, ông ta biết rõ thằng bé có

thể làm những việc kinh khủng nhất một khi lòng tin của nó bị sụp đổ. Nếu nó biết được sự thật thì...)

.

Nim run lập cập, ai chứ Devil thì cậu nhóc sẵn sàng làm chuyện đó.....

.

(Vì thế con hãy nhớ, đừng bao giờ cho nó biết nhé !) – Bác Mỹ khẩn thiết.

.

- Vâng ạ ! – Nim gật đầu mà lòng rối ren, càng nghĩ cô bé càng thương Devil, có lẽ vì phải chịu đựng quá nhiều bất hạnh nên giờ cậu nhóc mới sống tàn nhẫn và lạnh lùng như thế.....

.

.....

.

Sáng...

.

Trong bộ váy đồng phục, Nim đứng sẵn ở trước cổng đợi Devil, vẫn còn khá sớm, 30 phút nữa cậu nhóc mới đến, hôm nay là ngày quan trọng nhất trong sự nghiệp học hành của cả cô bé và ác quỷ. Vượt qua được kì thi cam go này thì mọi chuyện sẽ dễ thở hơn.

.

Trời buổi sớm vẫn còn lạnh hơi sương, cả khu vườn rộng của bác Mỹ hình như còn chưa tỉnh giấc, duy chỉ có giàn hoa giấy thì đã vươn thêm những

nhánh dài quấn quanh cổng, một vài bông hoa giấy nhỏ xòa xuống trước mặt Nim, cô bé mỉm cười thích thú.....

.

- Mới sáng mà tâm hồn đã lãng mạn quá nhỉ ?

.

Một giọng nói từ đâu vang lên khiến Nim giật mình đưa mắt tìm kiếm. Angle một tay bỏ vào bọc quần, một tay xách ba lô bước từng bước thật chậm lại gần cô bé, trên môi vẫn luôn nở nụ cười...

.

- Bạn làm tôi giật cả mình ! – Nim nhăn mặt trách móc.

.

- Có thể thôi mà cũng giật mình ! Lâu quá không gặp bạn, nhớ bạn ghê gớm, nhưng hình như bạn chẳng nhớ nhung gì tôi thì phải ? – Cậu nhóc ra vẻ giận dỗi.

.

- Ai nói là không nhớ bạn ! Tôi cũng gọi cho bạn mấy lần mà đâu thấy bắt máy đâu !

.

- Đùa bạn cho vui thôi ! Mấy tuần nay tôi không ở Việt Nam...

.

- Hèn gì ! Thế bạn đi đâu ???

.

- Canada !

.

- Qua đó làm gì ?

.

- Làm một việc quan trọng....

.

Biết là Angle không muốn nói nên cô bé cũng thôi không hỏi nữa...

.

Tất cả lại rơi vào im lặng...

.

- Nim này ! – Angle đột ngột cất tiếng.

.

- Gì thế ?

.

- Thật khó để quên được bạn....

.

-

.

- Hôm nay là ngày thi, tôi muốn có chút may mắn. Vì thế...

.

- Có gì bạn cứ nói ! Sao cứ ấp úng thế ??? – Nim lắc nhẹ mái tóc hỏi.

.

- Ôm tôi một lần..được chứ ? – Angle ngập ngừng.

.

Nim thoáng bối rối. Lời đề nghị này quả thật là hơi...quá. Nhưng sao mà đôi mắt của cậu ấy tha thiết đến thế, Nim nhìn vào nhưng không thể nào lạnh lùng được. Có cái gì đó rất chân thành toát ra từ cái nhìn ấy, nó cứ thôi thúc Nim....

.

- Hình như tôi đã đi hơi xa rồi thì phải. Bạn không cần phải khó xử đâu ! Coi như tôi chưa nói gì... – Angle cố gắng vui vẻ, nhưng trong giọng nói và thái độ có cái gì đó thất vọng, buồn bã và cô đơn đến lạ. Từ lâu Nim vẫn luôn coi cậu nhóc là người bạn thân thiết nhất của mình, một người bạn thật sự biết sẻ chia và lắng nghe Nim. Lòng cô bé băn khoăn không biết nên làm gì... Suy cho cùng, một cái ôm cũng là một cử chỉ bình thường mà mọi người có thể làm với nhau...Có nên hay không ? Một cái ôm cho tình bạn...

.

Angle im lặng, Nim cũng im lặng, thời gian lướt qua đầu cô bé mang theo những mảnh kí ức không thể nào quên. Trong dòng hồi tưởng ấy, Nim nhớ rằng, Angle đã hy sinh cho mình rất nhiều, vì cô bé, cậu ấy đã quên đi tính mạng, vì cô bé, Angle chấp nhận rút lui không chen chân vào mối quan hệ

giữa Nim và Devil, cậu nhóc có thể ngồi hàng giờ chỉ để nghe sự im lặng của Nim, để ghi nhận những tâm sự của cô bé....Thật sự mà nói, Nim nợ Angle rất nhiều.....

.

Vậy thì một cái ôm có đáng là bao so với tình bạn tuyệt vời ấy ????????
Angle là một chàng hoàng tử bất hạnh, cậu nhóc thích Nim trước Devil, cậu nhóc biết Nim trước Devil nhưng lại là kẻ chiến bại trong cuộc tình mong manh ấy....Xét trên một phương diện nào đó, chúng ta thấy rằng, Hoàng Nhật Phụng là một con người đáng để yêu và được yêu nhưng lại thiếu may mắn trong tình cảm...

.

- Thôi ! Tôi đi trước nhé ! Chúc bạn thi tốt ! Nếu như ngày trước, tôi có thể tự nhiên mà nói câu « Tôi thích bạn », thì bây giờ điều đó là không thể nữa rồi....- Angle nói buồn, mỉm cười chào cô bé rồi quay lưng bước đi.

.

- Angle ! – Nim gọi vội.

.

Cậu nhóc dừng bước, vài giây sau thì quay lưng lại...

.

- Một cái ôm cho tình bạn của chúng ta....Chúc bạn may mắn ! – Nim cười tươi nhìn Angle, sau bao nhiêu lần trở cô bé cũng dũng cảm quyết định. Đôi khi đừng quá cầu nệ, tình cảm cần đặt đúng vị trí thích hợp với vai trò của nó. Đối với Nim, Angle là một người bạn tốt, và vì thế nên một cái ôm

giữa những người bạn với nhau là một cử chỉ hoàn toàn tốt đẹp và trong sáng....

.

Angle thoáng ngạc nhiên, đưa ánh mắt khó hiểu nhìn Nim...Nhưng một lát sau, cậu nhóc mỉm cười rồi dang hai tay ôm chặt Nim vào lòng, cô bé khựng lại vài giây rồi cũng đưa tay lên lưng cậu nhóc vỗ nhẹ....

.

Phải ! Đó là một cái ôm hoàn toàn trong sáng, một cái ôm cho tình bạn đẹp đẽ vị tha.... Nhưng trong mắt của những người ngoài cuộc, thì chưa chắc họ đã cảm nhận theo hướng đó...Và đôi khi, những điều mà ta nghĩ là tốt đẹp thì lại là con dao đâm vào cảm xúc của người khác – những người chỉ chứng kiến từ bên ngoài và không thấy được cái cốt lõi bên trong....

.

Và Devil là kẻ đáng thương trong hoàn cảnh này...Sai lầm của cậu nhóc là đã đến sớm hơn giờ hẹn...

.

Ngồi trong xe, qua lớp kính trước, Devil đưa đôi mắt với hàng mi dày rậm rung lên từng đợt khi phải nhìn cái cảnh đáng ra không nên nhìn, hai tay cậu nhóc cầm chặt vô lăng, giây phút đáng nguyên rủa ấy khiến cho Devil tưởng chừng như mình có thể phá tan mọi thứ. Người con gái mà từ lâu Devil đã thề sẽ suốt đời bên cạnh và bảo vệ, người con gái mà ngay cả khi đau khổ nhất cậu nhóc cũng cố gắng chịu đựng chỉ vì muốn được mãi bên cạnh, người con gái với nụ cười trong veo đi vào trong cả tiềm thức của Devil giờ đây đang trong vòng tay của một thằng con trai khác...một thằng con trai không phải là cậu....một thằng con trai vừa có ơn vừa có thù với Devil.....

.

Trong bộ đồng phục học sinh, Devil đẩy mạnh cửa bước ra rồi đi nhanh về phía Nim và Angle đang đứng, lòng tự tôn của một thằng con trai không cho phép cậu ngồi im và bỏ qua, đôi mắt ấy một lần nữa lại ánh lên phát ra những tia nhìn sắc lém....

.

- Cảm ơn bạn ! Ít ra cũng có một lần bạn vì tôi thực sự ! – Angle buông nhẹ Nim ra, nở một nụ cười mãn nguyện.

.

- Không sao ! Vì chúng ta là bạn mà ! – Nim nheo mắt cười tươi. Bây giờ cô thấy Angle rất giống một thiên thần thật thụ.

.

- Hạnh phúc nhỉ ? – giọng nói thứ ba vang lên khiến Nim lẫn Angle quay lại nhìn.

.

Và đúng là không còn gì bất hạnh hơn, Nim đưa đôi mắt vừa ngạc nhiên vừa sợ hãi nhìn Devil. Thái độ cậu nhóc dường như muốn ăn tươi nuốt sống Angle...

.

- Devil ! Bạn bình tĩnh đi ! – Nim nói trong lo lắng.

.

- Bạn nói hay lắm ! Bạn bảo tôi bình tĩnh đứng nhìn bạn ôm một thằng con trai khác ngay trước mắt mình hay sao ? – Devil nhấn mạnh từng từ một cách đáng sợ.

.

- Devil ! Không như bạn nghĩ đâu ! Đây hoàn toàn là....

.

Angle chưa nói hết câu đã bị Devil giáng ngay một cú đánh vào mặt khiến cậu nhóc ngã chúi xuống đất.

.

- Devil !!! – Nim hoảng sợ hét lên.

.

- Angle ! Tôi đã cảnh cáo với cậu rằng hãy tránh xa bạn gái của tôi ra, thế mà cậu không coi lời tôi ra gì cả. Một thằng đàn ông biết tự trọng là một thằng đàn ông xác định được mình có được hay không có được quyền hạn và khả năng với thứ mà mình muốn, biết chấp nhận và rút lui chứ không phải là đeo đuổi bám theo thứ đã thuộc về người khác ! Devil này một khi đã nói thì sẽ làm ! Chính cậu dẫm lên tình bạn của chúng ta chứ không phải tôi ! Đừng trách tôi ! – Devil nói thật nhanh, ánh mắt quắc lên tiến từng bước về phía Angle đang ngồi khuya dưới đất, một tay quệt vệt máu trên khóe miệng.

.

- Devil ! Dừng lại đi ! Tất cả không như bạn nghĩ đâu ! – Nim hoảng hốt nắm chặt tay Devil giữ lại, ánh mắt khẩn thiết.

.

- Tôi biết là bạn không phản bội tôi, tôi biết là bạn không thích nó, nhưng bạn đã làm cái việc xúc phạm đến tình yêu của chúng ta. Đã có lần tôi nói với bạn rằng trong tình yêu, Devil này không chấp nhận sự chia sẻ và sự có mặt của kẻ thứ ba, và một khi điều đó xảy ra thì tôi sẽ dùng sự tàn ác để giải quyết nó.

.

- Không ! Devil ! Tôi xin bạn đó ! Angle không có lỗi trong chuyện này!!!
Devilllllllllllllllllll!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 102: Vực...bước Tiếp Hay Lùi Lại...

T

iếng hét của Nim khiến Devil và Angle thoáng giật mình. Ác quỷ quay mặt sang nhìn Nim, đôi mắt đầy khó hiểu xen lẫn tức giận:

.

- Bạn đang bao che một thằng con trai khác???????

.

- Devil! Không phải thế! Nhưng bạn đang mất bình tĩnh, bạn nên nghe tôi giải thích chứ???? – Nim ra sức nhẹ nhàng.

.

- Giải thích ư???? Những gì tôi thấy đã giải thích cho tất cả! Cho dù là bạn không cố ý đi chẳng nữa thì rõ ràng bạn chẳng có chút phản kháng trước hành động đó! Bạn bảo tôi tin theo cách nào đây???? – Devil nghiêng răng.

.

- Thôi đi! Bạn chẳng bao giờ nghe tôi, bạn chỉ biết áp đặt suy nghĩ của bản thân lên người khác! Đôi khi tôi không hiểu bạn coi tôi là người yêu hay coi tôi là một thứ đồ vật thuộc sở hữu của bạn nữa. Lúc nào bạn cũng chỉ thích làm những gì mà bạn muốn mà thôi! – Nim uất ức nói lớn.

.

- Đến bây giờ mà bạn còn dám nói câu đó với tôi ư??? Người có lỗi trong chuyện này là bạn chứ không phải tôi???? – Devil vừa ngạc nhiên vừa tức giận.

.

- Tôi tức thì tôi phải nói! Lúc bạn ở cùng người con gái khác, lúc bạn nắm tay một người khác ngoài tôi, lúc bạn buông tay tôi để đến với người đó thì tôi thế nào chứ??? Tôi không dám trách cứ hay giận hờn bạn vì dù có muốn thì tôi cũng không thể nào làm mất đi cái quá khứ đó. Có thể tôi chưa phải là một đứa con gái vị tha, nhưng sự thật là tôi chưa bao giờ ghen tuông với bạn, trách móc bạn với tư cách là một người bạn gái. Bởi vì sao??? Bởi vì tôi tôn trọng bạn, tôi tôn trọng tình cảm của chúng ta. Vậy mà bạn thì sao chứ???? Cứ hễ tôi đi cùng ai, nói chuyện với ai bạn cũng có thể nổi khùng lên được. Bạn dùng cái quyền uy của bạn để trấn áp tôi hết lần này đến lần khác. Bạn là gì của tôi chứ???? Bạn là gì của tôi mà cứ luôn muốn chèn ép cuộc đời tôi đi theo hướng của bạn???? – Nim nói trong nước mắt.

.

Devil ngấn người. Đôi bàn tay cậu nhóc đang nắm chặt đọt ngọt thả lỏng ra. Devil từ từ hướng mắt sang phía Nim. Những cơ mặt rung rung lên... Tất cả đều thể hiện một sự ngỡ ngàng đến đau đớn...

.

- Bạn vừa nói gì???? Bạn nói rằng tôi không là gì của bạn sao???? – những câu hỏi phải khó khăn lắm mới có thể phát ra từ miệng của Devil.

.

Nim bỗng chốc giật mình. Sự tức giận quá mức đã khiến cô bé không kiểm soát được lời nói. Nim hơi nghiêng người, đôi mắt mở to. Cô bé đang chơi với trong không trung, trong cảm xúc, hình như Nim không thể biết được mình đang làm gì và nên làm gì... Mọi thứ hoàn toàn đảo lộn....

.

- Hai người...hai người bình tĩnh đi! Devil! Đừng trách Nim, tất cả là lỗi của tôi....- Angle sau một hồi đứng im chứng kiến cuộc tranh cãi của ác quỷ và Nim mới bắt đầu lên tiếng.

.

Devil vẫn im lặng, Nim cũng im lặng. Không gian buổi sớm mai dần nặng nề đi....

.

- Ra là thế! Trong chuyện này, lỗi không phải ở bạn, cũng không phải ở nó, mà là ở tôi! Tôi đã quá kiêu ngạo để cho rằng mình đã có bạn, tôi đã quá tự tin khi không nhận ra rằng trong cuộc đời này, tôi vẫn chỉ bước đi một mình.....

.

Devil buông một câu nói rất nhẹ...nhưng đủ để lên Nim một sự giằng xé khủng khiếp. Cậu nhóc lặng đi trong phút chốc rồi bỏ hai tay vào bọc quần và bước đi thật nhanh về phía xe. Đối với Devil bây giờ, cuộc sống lại trở về màu đen vốn dĩ của nó, cậu nhóc bước từng bước thật dài, bỏ lại đằng sau lưng hình bóng một người con gái...một trinh nữ với những giọt nước mắt mà đã có lúc Devil nguyện rằng sẽ tự mình lau khô đi nó, cậu cũng bỏ đằng sau một cuộc tình mà cứ ngỡ vinh hắng cùng tháng năm nhưng lại vỡ tan trong gang tấc.....

.

Cho đến lúc này, đầu óc Nim vẫn không thể định hình được chuyện gì đang xảy ra. Khi nhìn theo chiếc bóng cao lớn của Devil càng lúc càng khuất xa, cô bé chột khuyu chân rồi vội vã chống tay vào thành cổng tìm một điểm

tựa. Những bông hoa giấy rũ xuống, xõa dài trên tay Nim như cố an ủi cho nỗi thất vọng và đau khổ đang dâng lên trong lòng cô bé....

.

“ Có lẽ nào....mình đã sai!.....Có lẽ nào....mình đã vô tình đánh rơi chính bản thân mình! Có lẽ nào...mình yêu người nhiều hơn mình từng nghĩ...Để rồi...mình sẽ phải.....đau.....!”

.

- Nim! Bạn không sao chứ???? – Angle nhìn thấy tình trạng không ổn chút nào của Nim liền hỏi.

.

- Tôi muốn một mình....Làm ơn....- Nim cất từng lời mệt nhọc.

.

Angle thở dài rồi cũng đành bước đi....Mọi thứ lại trở về với điểm xuất phát của nó...Nhưng là một khởi đầu đầy giông tố.....

.

Và rồi...trong một góc khuất vô hình nào đó....vẫn con người ấy....với chiếc mặt nạ quý đang mỉm cười.....”Thế là 1-1”.....

.....

.

(Sao dạo này ta không thấy Trình Kha tới đây nhỉ????) – Bác Mỹ đang ngồi đan len bỗng ngẩng đầu lên hỏi Nim.

.

- Con...con cũng không liên lạc được với bạn ấy... – Nim cố nén tiếng thở dài, trả lời với vẻ mặt u ám.

.

(Hai đứa có chuyện gì sao?)

.

- Dạ...không có gì ạ.....

.

(Đừng giấu ta, ta đã sống nhiều hơn các con gần nửa cuộc đời, khả năng nhận biết của ta rất nhạy. Trong tình cảm, chắc chắn sẽ có lúc không suông sẻ, cái chính là bản thân có biết tự mình vượt qua hay không mà thôi...)

.

Nim không nói gì, chỉ thở dài...

.

(Ta đã biết chuyện hai đứa rồi, hồi này ta hỏi chỉ để xem con phản ứng thế nào thôi, không gì qua khỏi được mắt ta đâu. Theo ta, nếu như con còn do dự, còn muốn trốn tránh như thế thì có lẽ, con và nó sẽ chạm phải bờ vực của sự tan vỡ...)

.

- Bác nói thế là sao ạ????? – Nim thoáng ngạc nhiên.

.

(Trình Kha hiện đang ở Mỹ. Và nếu hai đứa còn quá coi trọng “cái tôi” của mình như thế thì ta nghĩ, nó sẽ không trở về nữa đâu! Đáng lẽ nó đã định cư bên đó từ hồi học lớp 7, nhưng vì ta nó đã ở lại, vốn dĩ nhà của nó ở bên đó chứ không phải là Việt Nam!)

.

Nim giật mình. “Không về nữa ư????”

.....

.

“Từ khi em đã biết trái đắng thì cuộc đời em đổi thay.....

Có những lúc hối tiếc mong muốn đã muộn màng.....

Thời gian dần trôi người ơi...

Đời em..... trôi dạt bến nào??????.....”

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 103: Con Đường...tình Yêu...

S

uốt cả buổi sáng, Nim cứ như người mất hồn. Làm đâu quên đó, mới ủi cái áo cho bác Mỹ lại lục đục đi tìm cái bàn là để ... ủi lại! Mới đem chiếc chăn phơi ngoài vườn vào cất trong tủ thì vài phút sau cô bé đột ngột tá hỏa lên chạy đi tìm cái chăn!

.

(Nim! Con có bị sao không? Ta thấy cái ghế này con lau đến lần thứ 3 rồi đó!) – Bác Mỹ vỗ vai Nim hỏi.

.

- O??? Thế ạ???? Con cứ nghĩ là mình chưa lau! – Nim ngẩn người ngạc nhiên rồi cười trừ.

.

Và đến bữa trưa...

.

- Con mời bác ăn cơm!

.

Nim cười tươi đưa chén cơm về phía mẹ Devil....

.

Nhưng bác Mỹ lại ngán ngẩm lắc đầu, đưa đôi mắt đầy “đau khổ” nhìn xuống chén cơm...

.

- Sao thế ạ???? Bác bị đau chỗ nào ạ???

.

(Con nhìn đi! Con đang cầm cái gì trên tay thế???)

.

- Thì là chén cơm ạ!

.

Nim thấy thái độ của bác Mỹ thì tỏ vẻ khó hiểu, ngúc ngắc cái đầu rồi nhìn xuống tay mình...

.

Và cô bé mắt chữ O mồm chữ A khi thấy cái mà mình đang cầm trên tay không phải là chén cơm, mà là chén...nước mắt ! Phía trong còn lác đác mấy cọng hành lá.....

.

- Hic ! Con xin lỗi ! Con... – Nim thở dài.

.

(Ta thấy tình hình này thì không ổn chút nào. Nếu con nhớ nó và muốn gặp nó thì hãy mạnh dạn đi gặp nó đi, đừng cứ mãi nghĩ ngợi lo lắng rồi đâm ra ngớ ngẩn, mất hồn như bây giờ. Trong chuyện tình cảm, đôi khi phải biết gác lòng tự trọng qua một bên để níu giữ hạnh phúc, con phải thoát khỏi cái tâm trạng bức rức này thôi !) – Bác Mỹ lắc đầu phân tích cho Nim hiểu.

.

- Nhưng...cậu ấy không muốn gặp con. Hai tuần nay rồi chẳng hề thấy Devil liên lạc gì cả, con nhắn tin điện thoại cậu ấy cũng không trả lời. Cứ như Devil muốn biến mất khỏi tầm nhìn của con vậy ! – Nim bức xúc trình bày, mặt thộn ra đầy đau khổ.

.

(Thì vì nó đang giận mà ! Con nghĩ xem ! Một thằng con trai có lòng tự tôn cao ngất ngưỡng như Devil, tự nhiên bị con phủ nhận tình cảm trước mặt một thằng con trai khác thì liệu nó có để yên và cho qua được không chứ ???? Khi con thích một ai đó thì con phải chấp nhận thích luôn những mặt tốt và mặt xấu của họ. Con trai ta có mặt tốt là rất đổi chung tình, nhưng bên cạnh đó nó vô cùng nóng tính và dễ tự ái, từ nhỏ đến lớn cái mà nó căm thù nhất chính là phải san sẻ tình cảm với người khác vì bản thân nó đã bị người ta cướp đi tình yêu thương quá nhiều. Cho dù nó có yêu con đến mức nào thì trong chuyện này, ta chắc chắn một điều là sẽ chẳng bao giờ nó chịu hòa hoãn nếu như con không chủ động đến nói chuyện với nó.)

.

Nim ngẩn ngơ một hồi rồi lại cúi đầu im lặng. Cô bé thấy bác Mỹ nói rất đúng. Còn quá nhiều thứ về Devil mà Nim chưa biết được. Ngay cả cái cách mà cậu ta giận cũng khiến đối phương cảm thấy như bị đóng băng. Nhưng thật lòng mà nói, Nim cũng không phải là người dễ nhún nhường, cô cũng có lòng tự tôn cao chót vót chẳng kém Devil, từ trước đến giờ toàn là cậu nhóc chủ động. Nim không nghĩ sẽ có lúc bản thân phải đi gặp Devil để xin tha thứ ! Nghĩ đến đây đột nhiên Nim thấy tức Devil ghê gớm, cô bé nào có lỗi gì đâu chứ ???? Chỉ tại cậu nhóc quá nóng nảy và vội vàng, không chịu nghe Nim giải thích rồi ùng ùng bỏ đi và biến mất suốt 2 tuần lễ. Nim cảm thấy mình không nên đi gặp con người ấy...

.

- Con...con thấy...mình không có lỗi trong chuyện này ! Con không đi gặp cậu ấy đâu ! – Nim lắc đầu, mím môi.

.

(Cái đó thì tùy con thôi ! Nhưng ta mong là tối nay con không cho ta ăn nước mắt lần nữa !) – Bác Lan cười hiền từ, buông một lời trêu chọc. Ở người phụ nữ kì lạ này, sẽ chẳng bao giờ bạn có thể biết được khi nào bà ta giận, khi nào bà ta vui, cũng như chẳng ai có thể nhận ra, bà ta đang đùa hay là đang nói thật. Tất cả đều được che đậy một cách kín đáo qua nét mặt trang nhã, thanh tú của một nhan sắc “gan lì” trước thời gian...

.

Suốt buổi chiều, tình hình Nim vẫn không khá hơn, lúc nào trong đầu cô bé cũng nghĩ tới Devil mặc dù đã quyết tâm không thèm đếm xỉa gì tới cậu nhóc nữa...

.

“Mình thật sự không ổn rồi...” Nim đứng tựa lưng vào thành cửa nhìn ra phía khu vườn, cái hình dáng cao to mạnh mẽ ấy lại hiện lên. Cho dù muốn hay không thì Nim vẫn không thể phủ nhận được rằng mình đang rất rất nhớ cậu nhóc...

.

Và sau hơn nửa ngày trời chật vật trong mớ suy nghĩ nên đi hay không đi, cuối cùng, cô bé cũng dần lòng đưa ra một quyết định. Đó là...Dù có « ghét » cậu nhóc đến mấy thì cũng không thể tàn nhẫn với tình cảm của mình ! Nim sẽ đi gặp Devil !!!!!!! Cô bé nắm tay đầy cương quyết.....

.

Nhưng ngay sau đó Nim lại thở dài thườn thượt. Hồi sáng bác Mỹ nói là Devil vẫn đang ở Mỹ, đâu có ở Việt Nam đâu mà gặp hay không ! Vậy là cô bé lại trở về với cái vẻ mặt u uất, trầm lặng....

.

(Theo như ta biết thì nó đã đáp máy bay 2h chiều nay rồi ! Đừng có chần chừ nữa, đi gặp nó đi, nếu con không muốn đây là lần cuối cùng nó trở về Việt Nam !) – Bác Mỹ đang ngồi ngoài vườn nhìn thấy vẻ mặt thâm sâu của cô bé thì mỉm cười thông báo.

.

Vậy là Nim ba chân bốn cẳng bắt taxi tới nhà Devil. Bây giờ là 3h chiều. Con đường đi đến tình yêu đúng là con đường chông gai nhất trong mọi con đường ! Cũng giống như bây giờ, chiếc taxi chở Nim tới nhà cậu bạn trai kì quặc đang nằm giữa một đồng xe khác, cùng nhau ngửi khói của nhau trong tình trạng...tắc đường !!!!!!!!!!!!!

.

Và nếu như không nhầm thì mắt cô bé đang nhìn thấy khuôn mặt lạnh như băng của Devil ở phía chiếc xe bên trái, cách taxi mà Nim đang ngồi đúng một chiếc xe, cậu nhóc đang cúi đầu xem xét một tập tài liệu gì đó, Nim cố gắng chui đầu ra khỏi cửa xe, lấy tay ngoắc lấy ngoắc để, miệng gọi to tên cậu nhóc. Nhưng trong tình hình hiện giờ, khi mà còi xe thay nhau lên tiếng inh ỏi một đoạn đường dài thì liệu cái giọng nói thỏ thẻ lãnh lớt của cô bé có tới được tai cậu nhóc hay không ???????

.

Câu trả lời dành cho...ông trời !

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 104: Số Phận...nguyệt Ngã...

Ở

bên phía xe của cậu nhóc đang ngồi...

.

- Quái lạ ! Sao lúc nào mình cũng nghe tiếng con nhỏ lạnh lạnh bên tai thế nhỉ ??? – Devil dừng tay, thả tập hồ sơ lên chân rồi nhúu mày nói lẩm bẫm. Theo phản xạ thường gặp, cậu nhóc ngẩng mặt lên, đưa mắt nhìn ra phía ngoài...

.

- Mình đúng là ngốc ! – Sau một hồi nhìn ra phía ngoài xe, Devil nhếch môi cười nhẹ, lắc đầu rồi tiếp tục cầm tập hồ sơ lên xem xét.

.

Chắc hẳn mọi người sẽ thắc mắc tại vì sao Devil không nhìn thấy Nim. Nhưng đúng là “đã nghèo mà lại gặp eo”! Lúc cậu nhóc ngẩng mặt lên nhìn thì chủ của chiếc xe nằm giữa xe của Nim và Devil đang ngồi tự dưng mở cửa bước ra, tiến lại phía đuôi xe của mình **** mắng thậm tệ một chiếc xe nào đó đi sau do không kịp đạp phanh đã húc trúng xe của ông ấy. Cái dáng hình lon bĩa của ông ta che luôn khuôn mặt cùng cánh tay đang cố sức để gọi Devil của Nim....

.

Vậy đấy ! Trong cuộc sống luôn có những vật cản trở ngoài tầm kiểm soát của chúng ta !

.

Sau một hồi gọi đến khàn giọng trong vô vọng, cuối cùng Nim phải ngậm ngùi thu người vào lại phía trong xe. Đường đã thông, hàng trăm chiếc ô tô đua nhau nhẩn ga chạy vù về phía trước. “Rồi cũng sẽ gặp thôi! Có lẽ cậu ấy sẽ về nhà!” Nim tự trấn an mình....

.

15 phút sau, taxi đưa Nim tới trước cổng nhà Devil, ông lái xe ngược đầu lên nhìn căn nhà trước mặt mình mà suýt...rớt cổ. Cũng đúng thôi, nó cao đến thế cơ mà ! Nim nhanh chóng thanh toán tiền xong rồi chạy lại cửa bấm chuông. Màn hình hiện lên hình ảnh một người phụ nữ trạc ngoài 40, mặc tạp dề đang cất giọng hỏi Nim :

.

- Xin hỏi ai đó ạ ?

.

- À chào dì ! Cháu tới để gặp Devil...à nhầm, gặp Trình Kha ạ !

.

- Xin lỗi cô ! Nhưng cậu chủ hồi trưa đã đi công chuyện với ông chủ rồi, hiện vẫn chưa về nhà !

.

- Sao ạ ????? – Nim ngạc nhiên hỏi lớn.

.

- Cô có nhắn gì với cậu chủ không để tôi nói lại cho !

.

- Dạ...không có gì ! – Nim tiu ngóu định quay lưng bước đi. Nhưng chợt nhớ ra điều gì đó, cô bé quay ngoắt lại nhìn vào màn hình – Cô ơi ! Nếu bạn ấy về, cô nhắn dùm cháu là 5h30 đến bờ sông Lency để gặp cháu nhé ! Cháu sẽ đợi bạn ấy ở đó ! Tên cháu là Nim !

.

- Vâng ! Nếu cậu chủ về tôi sẽ nhắn lại ngay !

.

- Cám ơn cô ạ !

.

Nim bước từng bước chậm rãi trên con đường vắng. Bây giờ cô bé sẽ đi thẳng đến bờ sông và ngồi đợi cậu nhóc ở đó. Bờ sông Lency chính là nơi đầu tiên mà hai người gặp nhau, đúng hơn là địa điểm dừng chân sau khi Nim cứu Devil khỏi tay của lũ côn đồ mà cô bé đã gặp trong con hẻm nhỏ.

.

Đang lơ đãng suy nghĩ, Nim không để ý rằng đang có một chiếc ô tô chạy chậm chậm phía sau lưng mình....

.

Mãi đến khi cô bé vấp phải một tảng đá cồng kềnh nằm trên đường và ngã khụy xuống (Nim có một tật xấu là cứ hễ tập trung suy nghĩ chuyện gì thì sẽ không để ý những gì xung quanh nữa !) thì chiếc xe mới dừng lại và người trong xe mở cửa bước ra.....

.

- Em hậu đậu thật ! Có đau lắm không ?

.

Nim nhăn nhó ngẩng mặt lên, tay xoa cái chân đang dần dần sưng vù lên...

.

- Ơ ! Anh Lap ! Sao anh lại ở đây ???

.

- Ôi trời ! Tôi đi sau em từ nãy đến giờ mà em vẫn không biết hả ??? Con gái gì mà vô tâm quá !

.

- Hơ ! Thế ạ ??? Em không biết ! Ui da ! Đau quá ! – Nim nhăn mặt khi lờ nhấc chân lên.

.

- Đưa tôi xem ! Chậc ! Bị trật khớp rồi ! Đi đứng kiểu gì mà....- Lap lắc đầu.

.

Không nói không rằng, anh ta đột ngột nhấc bổng Nim lên rồi thả vào trong xe. Cô bé chẳng kịp ú ớ thêm tiếng nào, đến khi an tọa trong đó mới lắp bắp hỏi :

.

- Anh làm ...làm gì thế ????

.

- Tôi phát mệt với em ! Hèn gì người ta bắt tôi phải luôn bên cạnh em 24/24 ! Đến bây giờ tôi mới hiểu vì sao ! – Lap vừa nói vừa mở cửa xe bước vào, tra khóa vào ổ rồi từ từ cho xe dời bánh.

.

- Anh nói gì thế ??? Em không hiểu ???

.

- Làm sao em hiểu được ! Chính tôi còn chẳng muốn hiểu ! Mà em đi đâu mà về hướng này thế ??? Nơi em ở hình như không phải đi theo lối này !

.

- Em...em đi gặp một người ! Anh chở em tới đó được chứ ?

.

- Đâu cơ ?

.

- Bờ sông Lency ạ !

.

- Nhưng chân em đang đau, phải băng bó lại đã chứ ???

.

- Không sao ! Cũng không nặng nề gì lắm !

.

- Đừng có giở thói cứng đầu với tôi ! Không ăn thua đâu ! Không nói nhiều ! Bây giờ tôi đưa em về !

.

- Ô hay cái anh này ! – Nim thoáng bực mình nhưng bỗng chốc cô bé ngăn người ra....Cách nói chuyện này...Thật sự là rất quen...quen đến mức khiến Nim thấy cay cay sống mũi...Phải ! Cái thái độ này chỉ có anh trai mới từng làm với Nim...

.

- Em sao thế ????? Nói có vậy thôi mà cũng dối à ? – Lap cười xòa, đưa tay xoa xoa đầu Nim.

.

- Ai hơi đâu mà dối ! – Nim bối rối nghiêng người né rồi quay mặt ra phía cửa, ngăn đi một giọt nước mắt chực rơi trên khóe mi. Sao càng lúc, Nim càng thấy con người này giống anh trai mình đến kì lạ.

.

Chiếc xe dừng trước cổng nhà bác Lan, Lap bước ra rồi chạy sang phía đối diện mở cửa cho Nim đi xuống...

.

- Vào băng bó chân căng rồi muốn đi đâu thì đi !

.

- Anh thật là... – Nim nhăn nhó nhưng cũng phải chìa tay ra nắm lấy tay Lap vì tình hình lúc này thì cô bé không thể nào tự bước xuống một mình được, cái chân càng lúc càng đau buốt.

.

Mọi chuyện sẽ chỉ có thể, tất cả sẽ chỉ đơn giản như thế nếu như ngay tại lúc đó, tại thời điểm đó, không có một chiếc xe đang đỗ cách nhà bác Lan gần 10 mét, và người trong xe, không phải là Devil.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 105: Sự Trả Thù Không Đúng Lúc

(

Mọi người toàn hiểu sai ý đồ của tác giả, buồn quá!)

.

Chiếc xe dừng trước cổng nhà bác Mỹ, Lap bước ra rồi chạy sang phía đối diện mở cửa cho Nim đi xuống...

.

- Vào băng bó chân căng rồi muốn đi đâu thì đi !

.

- Anh thật là... – Nim nhăn nhó nhưng cũng phải chìa tay ra nắm lấy tay Lap vì tình hình lúc này thì cô bé không thể nào tự bước xuống một mình được, cái chân càng lúc càng đau buốt.

.

Mọi chuyện sẽ chỉ có thể, tất cả sẽ chỉ đơn giản như thế nếu như ngay tại lúc đó, tại thời điểm đó, không có một chiếc xe đang đỗ cách nhà bác Lan gần 10 mét, và người trong xe, không phải là Devil.....

.

Vậy là, một lần nữa, qua lớp kính trước của xe ô tô, Devil đưa đôi mắt với hàng lông mày nhíu lại, rung lên từng đợt nhìn về phía Nim – về người con gái của mình đang bước xuống từ xe của một tên con trai khác, và lại tay trong tay với tên đó. Thoáng chốc cậu nhóc thấy một màu đen u ám bủa vây xung quanh mình....

.

- Con nhỏ...con...nhỏ....Mình đúng là điên khi đã tới đây để gặp cô ta
!!!!!!! – Devil bóp mạnh vô lăng, nói trong tức giận.

.

Giá như lúc đó Devil nhìn thấy được khuôn mặt đang nhăn nhó của Nim khi bị cái chân đạp hành hạ, giá như Devil nghĩ được mọi chuyện đang xảy ra chỉ hoàn toàn là tình cờ thì tốt biết mấy.....

.

Trong khi đó, Nim đang cà nhắc đi vào nhà, bên cạnh là anh Lap vừa đỡ vừa cảm râm :

.

- Em đúng là hậu đậu không thể tả được ! Xui xẻo cho thằng Devil khi dính phải em !

.

- Anh ác nó vừa chứ ???? Em đang đau thế này mà còn xiên xỏ là sao hả ???? – Nim đưa đôi mắt hình viên đạn lên nhìn Lap khiến anh ta cười khúc khích, cái miệng nhỏ xíu mở ra để lộ hàm răng trắng tinh, đều tăm tắp.

.

Và cùng lúc đó, thì Devil vẫn đưa đôi mắt bắt cảm phần để chứng kiến cảnh tượng trước mắt, cậu nhóc không thể biết được bạn gái mình đang phải đi cà nhắc vào trong vì cái thân hình cao lông ngông của Lap đã che khuất gần hết người Nim. Thế đấy ! Oái oăm là thế này đây !

.

Đôi mắt đen láy với hàng mi rậm dài của Devil rung mạnh lên rồi bỗng chốc rũ xuống...

.

- Con nhỏ có lẽ không nhớ mình.....Đúng là nực cười....

.

Cậu nhóc buông một nụ cười nửa miệng rồi quay vô lăng, chiếc xe đen huyền bí lùi lại dần rồi quay đầu chạy về phía ngược lại.....

.

Có những khoảng cách vô hình....

Có những sự cố vô tình.....

Mà ta không thể nào biết được...

Không thể nào cảm nhận được.....

Chỉ có thể đau...và tan vỡ.....mà thôi.....(kw)

.

.....

.

(Con làm gì mà để chân căng sừng vù lên thế ???) – Bác Mỹ phát hoảng khi thấy Nim đang trong tình trạng “chăm phẩy” đi vào trong nhà.

.

- Hic ! Con đi không cẩn thận, vấp cục đá nên.... – Nim xụ mặt.

.

(Trời ! Thời đại này mà còn có chuyện đi đường bị vấp đá nữa sao ???
Con đúng là luôn tạo ra “kì tích”!) – Bác Mỹ bụm miệng cười.

.

Nim không thể nói gì hơn. Vì bác nói ... quá đúng !

.

.....

.

Tại nhà Devil ...

.

- Cậu về rồi hả ? Có mệt không ? – Nhã Trúc đón Devil trước cửa chính, nở nụ cười tươi nhất có thể rồi cất lời hỏi thăm.

.

- Đó không phải là vấn đề của cô ! – Devil không thèm nhìn lấy mặt cô đi ghé một lần, thản nhiên bước ngang qua.

.

- Đưa áo khoác đây tôi cầm cho ! Cậu đi tắm đi ! – Nhã Trúc lúc đầu có hơi bàng hoàng trước thái độ của Devil nhưng sau đó đã lấy lại tinh thần rất nhanh, hồ hởi cầm lấy cái áo vest đen mà cậu nhóc đang cầm trên tay.

.

- Đứng khiến tôi bực mình ! – Devil nói lớn rồi giật mạnh chiếc áo từ tay Nhã Trúc rồi đi nhanh lên lầu.

.

Cô dì ghẻ thoáng chói với. Đôi mắt mở to nhìn về phía Devil, hai gò má giật giật...

.

- Cậu...cậu...dám đối xử như thế với tôi ư ?????????? Lúc trước chẳng bao giờ cậu lạnh lùng như thế cả !!!!!!!– cô ta hét lớn.

.

- Chính cô đang tự làm khổ cô. Giữa chúng ta bây giờ đã hoàn toàn là con số 0, đừng bắt tôi phải nhắc lại chuyện này thêm lần nữa ! – Devil dừng bước nhưng không ngoái đầu lại, chỉ nói đều đều nhưng cũng đủ dội vào tai Nhã Trúc những nhát búa đánh thép.

.

Cô dì ghẻ lấy tay chống vào thành ghế sofa, đôi mắt ươn ướt nhìn về phía Devil đang dần khuất sau cầu thang.....

.

- Được lắm..... ! Tôi đã muốn bỏ qua tất cả ! Nhưng chính cậu đã không để tôi làm như thế ! Đừng trách tôi !!!!!!! – Nhã Trúc nghiêng răng, nói trong hai hàng nước mắt, đôi tay bóp chặt vào thành ghế, mặt đỏ ửng lên vì tức giận.

.

Sau một hồi đau đớn, Nhã Trúc lấy tay lau nước mắt rồi gọi bà giúp việc :

.

- Hồi nãy chị nói là có cô gái tới tìm cậu chủ và hẹn gặp chiều nay phải không ?

.

- Dạ ! Cô bé tên là Nim !

.

- Tôi đã nói cho cậu chủ rồi, thế nên cô không cần phải nói với cậu ấy nữa. Nghe rõ chưa !

.

- Dạ !

.

- Đi làm việc đi !

.

Bà giúp việc cúi đầu chào kính cẩn rồi đi vào trong bếp, lòng đầy thắc mắc trước thái độ kì lạ của bà chủ. Nhã Trúc thì đưa đôi mắt đầy căm hận lên phía lầu, môi mím chặt rồi bỏ đi ra ngoài.

.

Tại phòng Devil.....

.

Thả mình trên chiếc giường rộng lớn, cậu nhóc đưa đôi mắt nhìn về xung quanh, tất cả chỉ là một sự đơn độc tuyệt đối. Màn hình máy tính đang mở, bức ảnh mà hồi trước cậu và Nim chụp chung trong bệnh viện (đúng hơn là Nim bị “gài” khi đang ngồi ngơ ngẩn thì bị cậu nhóc kiss trên má rồi chụp lại bằng di động) lại đập thẳng vào mắt. Devil lắc đầu rồi nhắm nghiền mắt lại.....

.

- Mình đã nhớ con nhỏ đến mức nào.....Vậy mà.....

.

Và rồi những sự khó chịu, giận hờn, nhớ nhung cùng với sự mệt mỏi sau chuyến công tác ở Mỹ rút cạn sức lực của cậu nhóc, lôi Devil vào giấc ngủ nhuộm màu đen buồn bã.....

.

Thời gian chậm chạp trôi qua. Devil vùi mình trong giấc ngủ mệt mỏi mà không hay rằng...ở một nơi nào đó...có một người nào đó....đang chờ đợi mình.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 106: Mưa Và Nước Mắt

Người đó ở đây không ai khác chính là

N

im!

.

Sau khi được bác Mỹ băng tạm lại cái chân bị sưng (đáng lẽ phải đưa đến viện nhưng Nim nhất quyết không chịu vì sợ trễ hẹn với Devil), cô bé bắt taxi đến bờ sông Lency, lúc đó là 5h15 chiều, Nim đi men theo bờ sông rồi ngồi xuống dưới một gốc cây to thật to ngay cạnh đó và chờ đợi. Mặc dù trời đã trở gió, hơi lạnh ùa vào người nhưng Nim không mấy để ý, trong đầu cô bé bây giờ là mớ suy nghĩ lùnh bùng, Nim không biết là khi gặp Devil thì mình sẽ phải nói những gì, làm những gì, liệu cậu nhóc có chịu làm lành hay không, vân vân và vân vân....

.

Hoàng hôn tháng 3 buông xuống phủ một màu tím quyến rũ khắp không gian. Nim ngẩng mặt lên nhìn ông mặt trời đang tỏa những tia nắng chiều cuối cùng trước khi khuất mình sau đỉnh núi xa rồi quay xuống nhìn chiếc đồng hồ trên tay...Đã hơn 6h....Devil đã trễ 30 phút! Nim thở dài rồi lấy hai tay xoa xoa vào nhau, ngồi co lại và tiếp tục chờ đợi. Điều kì lạ là chẳng bao giờ Nim có ý nghĩ rằng cậu nhóc sẽ không đến! Vì từ trước đến nay chưa bao giờ Devil bỏ cô bé một mình, cậu nhóc luôn xuất hiện ngay bên cạnh mỗi khi cô bé thấy đau khổ và cô đơn nhất. Trong lòng Nim luôn mặc định là Devil sẽ tới, nhất định sẽ tới!

.

Trong lúc đó, Devil vẫn thả mình trên chiếc giường lớn, chiếc cà vạt được kéo giãn ra rũ qua một bên, trong tiềm thức cậu nhóc vẫn cố đi tìm hình bóng của Nim, hình bóng mà đã hơn 2 tuần qua Devil không được gặp, không được ôm vào lòng.....

.

.....

.

7h30....

.

8h30....

.

9h30.....

.

Chính Nim cũng không ngờ mình làm được cái điều “phi thường” này! Đó là ngồi đợi một người mà mặc dù bản thân đã biết khả năng tới chỉ là không phải mấy phần trăm nhưng vẫn cứ đợi! Có một cái gì đó cứ níu giữ, bắt Nim phải ngồi đợi như thế mặc cho trời càng lúc càng nổi gió lớn, những tiếng sấm đã rền vang cả một góc trời, lâu lâu lại xuất hiện những tia chớp như những mũi dao đan chéo vào nhau xé toạc nền trời đen thẫm. Tất cả báo hiệu cho một cơn mưa to sắp đổ xuống trần gian.....

.

Khi yêu, đa phần con người đều yêu bằng trái tim nhiều hơn bộ óc, thậm chí có nhiều người chỉ yêu bằng trái tim mà thôi...Và nếu như vậy thì

những kẻ chưa yêu hãy đừng thắc mắc là tại vì sao, những con người đang sống trong tình yêu lại có lúc ngốc xít và đại dột như thế (cụ thể trong trường hợp này là Nim của chúng ta), bởi một lẽ rất tự nhiên: Đó là thuộc tính cố hữu và bất biến của thứ tình cảm bí ẩn và cũng lăm rắc rối này!!!!!!!(kw)

.

Lúc này thì Devil đã ngủ dậy, tắm rửa sạch sẽ và đang “an tọa” trên ghế của bàn ăn!

.

Một bữa tối chán ngấy đến tận cổ mà hôm nào cậu nhóc cũng phải chịu đựng. Devil ngồi ở đầu bàn phía trước, cha cậu nhóc ngồi ở đầu bàn phía sau, Nhã Trúc cùng nhóc banh thì ngồi ở ghế giữa. Bàn trải đầy những món ăn cao cấp nhưng lại không khác gì là không khí vì chả ai để ý chúng là món gì, chỉ gắp đại một miếng rồi cho vào miệng (còn hơn cả ăn rơm ăn cỏ)...

.

- Mà đi qua đó làm việc với chúng nó, tình hình sao rồi? – Ông Chấn Song vừa ăn vừa hỏi, giọng lạnh lùng.

.

- Ổn! Ông không phải lo! – Devil cũng chả khác nào...người tuyết.

.

- Mà liệu sao đó thì làm, đừng khiến cha mày mất mặt là được!

.

- Điều đó còn tùy ở ông, sao lại nói tôi làm gì!

.

- Cái thằng *****! Mà không nói với cha mà một câu tử tế được hay sao?

.

- Thì chúng ta giống nhau cả thôi! Tôi no, không muốn ăn nữa! – Devil buông một câu nói bất cần rồi thả đũa xuống, đứng dậy đi lên lầu.

.

- Cái đồ của nợ! – Chấn Song nghiêng răng dần mạnh chén xuống bàn.

.

Nhã Trúc chỉ biết thở dài ngán ngẩm, không có bữa ăn nào mà hai người này tử tế được với nhau, bao giờ cũng chỉ gây gổ và cãi cọ. Nhiều khi cô không biết họ có thật là cha con ruột không nữa.....

.

Tại bờ sông Lency.....

.

Nim đã bắt đầu thấy mình không ổn. Bụng đói meo, chân thì càng lúc càng đau, người lạnh buốt. Chẳng lẽ Devil giận cô đến mức này sao??? Nhẫn tâm để cô ngồi một mình gần 4 tiếng đồng hồ ở đây sao????? Càng nghĩ Nim càng thấy buồn vô hạn, nhưng chưa bao giờ Nim chịu bỏ cuộc, và lần này cũng thế....

.

Và cái gì tới cũng sẽ tới...

.

Mưa đổ ập xuống mặt đất, nhanh đến bất ngờ, một cơn mưa lớn xối xả làm mặt sông nhăn nhúm lại. Tán cây rậm mà Nim đang ngồi dưới cũng không đủ sức để che chở cho cô bé khỏi sự tấn công của màn mưa dữ dội. Nim giật mình rồi phút chốc thấy người ướt nhèm, tóc rũ xuống mặt, nước mưa chảy từng giọt dài trên má, thấm vào mắt cay xè. Bỗng nhiên Nim thấy tủi thân kinh khủng, một mình giữa đêm hôm, lại bị mắc mưa, lại bị người ta bỏ rơi không thềm tới. Cô bé ngồi thu người lại rồi nấc từng tiếng dài.....

.

Lúc này, đứng trước khung cửa sổ trong suốt, Devil đưa đôi mắt u buồn nhìn những giọt mưa bắn tới tấp vào cửa kính trước mặt mình, ngoài trời mờ nhòe dần đi vì bị mưa bao phủ. Đầu óc cậu nhóc nghĩ mông lung, ruột gan cứ thấy nóng nóng kì lạ.....

.

- Thưa cậu chủ! Tôi vào thay ga giường!

.

- Uh!

.

Devil không buồn nhìn bà giúp việc, mắt vẫn hướng ra phía ngoài kia, nhìn mưa, nhìn nỗi buồn của chính mình....

.

Sau khi thay xong ga trải giường mới, bà giúp việc lục đục đi ra.....

.

- O! Thưa cậu chủ! Thế chiều nay cậu chủ không đi gặp cô bé đó sao? – như chợt nhớ ra điều gì, bà giúp việc quay lưng lại hỏi.

.

- Đang nói cái gì thế? – Devil nhú mày.

.

- Ủa! Tôi tưởng bà chủ nói cho cậu chủ biết rồi mà, hồi chiều bà còn dặn.....

.

- Cái gì??? Chuyện gì??? Bà đang nói cái gì thế???? Nói cụ thể cho tôi!

.

- Hơ! Hồi chiều nay, tầm 4h, có một cô bé tên Nim tới tìm cậu chủ, lúc đó cậu chủ đi vắng nên cô ta nhờ tôi nhắn với cậu chủ là 5h30 gặp nhau ở bờ sông Lency! Điều này bà chủ cũng biết, bà chủ còn nói là đã nhắn với cậu chủ rồi! – Bà giúp việc nói trong ngỡ ngác.

.

- Cái gì???? – Devil bắt đầu hốt hoảng, gương mặt tối lại.

.

Đúng lúc đó thì....

.

“Trình Kha! Con có đi cùng Nim không???? Chiều nay nó nói với mẹ là đến gặp con ở bờ sông Lency, con gặp nó chứ???? Muộn quá mẹ không thấy hai đứa về nên hơi lo!”

.

Devil thần thờ rồi ngay sau đó cậu nhóc cầm vội chiếc áo khoác đen bằng da phóng vù ra cửa. Dòng tin nhắn của bác Thoại Mỹ như một cú hit ấn định tất cả.....

.

“Con nhỏ khờ này! Lạy trời là nó không khờ đến mức ngồi đợi cho tới bây giờ!!!!!!!!!!” – Devil vừa lái xe lao đi trong màn mưa dày đặc vừa lầm bầm, khuôn mặt đã bắt đầu tái đi vì lo lắng.

.

Mưa xé không gian...

Mưa khắc khoải thời gian...

Mưa làm em lạnh buốt...

Mưa làm anh giận hờn...

Mưa làm ta xa nhau...

Liệu mưa có trả ta về với nhau.....(kw)

.

Nim đã thấy hơi thở mình đã nặng dần....Đầu đau như búa bổ.....Chân mất cảm giác.....

Mọi thứ.....đang thử thách họ.....và thử thách cả chúng ta.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 107: Đua Cùng Thần Chết

M

ưa càng lúc càng nặng hạt, đường phố mờ đi trong dòng mưa tầm tã, chiếc xe của Devil như đâm thẳng vào màn mưa kiếm tìm hình bóng một ai đó...

.

Nim đã thấy tai ù đi, đôi mắt trĩu lại, tay chân run lập cập, bờ sông bây giờ chỉ có mình Nim và mưa.....

.

“Lency kia rồi!” – Devil lồm bồm trong miệng rồi quay mạnh vô lăng rẽ xe sang phía lề bên trái, cậu nhóc bước nhanh ra khỏi xe chạy dưới lớp mưa dày đặc vào trong, mắt không ngớt nhìn quanh để tìm Nim.

.

Lúc này thì cô bé đã thấy mình đã bước tới giới hạn của sự chịu đựng. Cả cơ thể nặng trĩu, người vừa nóng vừa lạnh. Nim muốn khóc ghê gớm, vừa giận vừa nhớ Devil, răng môi đánh lập cập vào nhau, cô bé cố co người như muốn tránh né sự trừng phạt của mưa... Sự trừng phạt cho những kẻ cứng đầu.....

.

“Không có ai hết! Mong là nó không ở đây! Mong là nó đã về rồi !” – Devil đứng dưới làn mưa tầm tã đưa đôi mắt với hàng mi rậm nhìn xung quanh, lòng nóng như lửa đốt – “ Nhưng sao mình cứ linh tính là con nhỏ còn ở đây thế nhỉ???”

.

Sẽ rất khó, rất khó để hai người nhận thấy sự có mặt của nhau nếu như không có sự xuất hiện của một thứ.....

.

Đó là tiếng sét đột ngột cất lên giữa nền trời trắng xóa đang mờ nhạt dần đi. Tiếng sét nghe chói tay đến kinh người, nó đủ làm cho Nim hoảng sợ mà hét lên mặc dù bây giờ người cô bé đã gần như không còn sức lực nữa.....

.

Devil giật mình quay ngoắt lại, cây cổ thụ cao lớn đập vào mắt cậu nhóc, hàng cây rậm rạp đủ che hết tất cả mọi thứ nhưng không thể che đi cái hình dáng ấy, cái hình dáng đã từ rất lâu đi vào trong tiềm thức của ác quỷ....

.

Cậu nhóc chạy nhanh lại gần, Nim đang cúi gầm đầu xuống, hai tay ôm lấy chân, người run cầm cập nên không nhận ra sự xuất hiện của Devil. Ác quỷ đưa đôi mắt đầy đau khổ và xót xa nhìn về phía Nim, người con gái nhỏ bé mà không biết bao nhiêu lần Devil đã muốn ôm thật chặt vào lòng và hôn lên đôi môi ngây ngô ấy. Giữa cái không gian toàn mưa và mưa này, trông Nim càng nhỏ bé hơn, càng khiến cho Devil đau lòng hơn. Cậu nhóc đưa tay vuốt mặt, mái tóc ướt nhèm, nước mưa chảy từ tóc xuống hai bên má, vương những giọt nặng nề trên hàng mi rậm dài đen lay láy.....Đôi môi Devil khẽ nhếch lên, hai bàn tay nắm chặt.....

.

- Đã điên chưa ?

.

Đang trong tình trạng gần như sắp mê sảng, Nim vội vàng mở mắt khi nghe thấy giọng nói thân thuộc, cái giọng nói đã một thời như là sự ám ảnh đối với cô bé. Bằng một dáng vẻ khó nhọc, Nim từ từ ngẩng đầu lên.....

.

- De...vil..... – Nim buông một tiếng gọi thều thào, ánh mắt dù đang rất mệt nhưng ánh lên niềm hạnh phúc. Vậy là công sức của cô bé từ này đến giờ đã không uổng phí.

.

- Tôi hỏi là bạn đã điên chưa ??? Bạn suy nghĩ kiểu gì mà ngồi hơn mấy tiếng đồng hồ trong cái thời tiết này hả ???? Bạn giả vờ hay khờ thiệt thế ??????? – Devil vẫn đứng yên tại chỗ hét lớn, giọng nói đầy sự tức giận, mặt đỏ bừng lên.

.

- Vì tôi nghĩ...bạn sẽ...tới.....- Nim gần như sắp khóc, trời mưa to hơn dội vào tai những thứ âm thanh mù mờ.

.

- Tôi ghét bạn ! Tôi ghét cái khờ khạo ngu ngốc đến vô lý của bạn ! Đến bao giờ thì bạn mới không khiến tôi phải đau như thế này nữa hả ????????? Bao giờ ???? Bao giờ ????? – Devil dường như phát điên lên quát lớn làm cô bé giật bản mình, chưa bao giờ Nim thấy cậu bạn trai giận đến mức đó.

.

Mọi thứ chùng xuống, nín thở. Devil đứng như chôn chân, đôi mắt ánh lên sắc hơn dao, môi run run, cảm giác như cậu nhóc muốn phá nát tất cả, phá nát cái sự đau đớn khó chịu đang chế ngự lòng mình. Nim cũng không khá

khâm hơn gì, đôi mắt đầy sợ hãi nhìn cậu nhóc, môi mím chặt, đầu óc quay cuồng. Cô bé tự hỏi mình đã làm sai chuyện gì mà khiến Devil nổi điên đến mức đó, đáng lẽ người có quyền trách móc là Nim cơ mà ?????

.

Không gian được căng ra đến mức tối đa. Mưa dù có to đến đâu cũng không đáng sợ bằng cõi lòng của hai con người lúc bấy giờ.....

.

- Tôi muốn giết bạn...Rất muốn ! Nhưng đáng ghét hơn là tôi lại yêu bạn đến mức này! – Devil cất tiếng rồi bước lại phía Nim, cúi người xuống và nhắc bổng cô bé lên. Dù có giận Nim đến mức nào thì tình yêu sâu đậm đang dâng lên trong lòng cậu nhóc đã lấn át tất cả. Bây giờ Devil chỉ muốn làm duy nhất một điều là đưa Nim thoát khỏi tình trạng này cũng như đưa bản thân thoát khỏi nỗi xót xa cay đắng đang bủa vây.

.

Nim không nói gì, đúng hơn là không nói được gì, chỉ thở dài áp mặt mình vào người cậu nhóc. Mệt mỏi, lạnh, đau..... Mưa cứ thế trút từng giọt nặng nề trên thân hình hai con người ấy, mưa che kín bầu trời, mưa che đi nước mắt nhưng mưa không ngăn được giọt sầu của nỗi niềm đắng cay...

.

Khi cả hai đã ngồi vào trong xe, Nim vẫn không dám nói gì, chỉ ngồi im như thế và đưa đôi mắt nhìn ra phía cửa, những hạt mưa tí tách đập vào cửa kính như muốn trêu ngươi cô bé. Devil cũng thế, lạnh băng, cậu nhóc không có ý định lái xe đi, chỉ ngồi như vậy...

.

Có đôi khi, im lặng là cách giải quyết tốt nhất, nhưng cũng có lúc, im lặng đồng nghĩa với việc tra tấn và hành hạ nhau. Không khí nghẹt thở, bức bối bủa vây hai con người.

.

Nim không thể chịu được nữa. Nim ghét sự im lặng đến lạnh lùng này của Devil. Thái độ cậu nhóc cứ như thể Nim là người có lỗi vậy nhưng sự thật là cô bé đâu có làm gì để khiến Devil phải tổn thương đến mức đó. Trong mọi trường hợp, lúc nào cậu nhóc cũng đứng ở thế lấn át, bắt Nim phải khuất phục mặc dù chưa chắc Devil đã đúng hoàn toàn. Lòng tự ái dâng lên, Nim thở mạnh, mặc cho những hạt nước còn vương trên tóc chảy từng giọt dài xuống mắt, cô bé mở chốt cửa định bước ra. Nim thấy rằng thà đi bộ một mình về nhà còn hơn ngồi trong cái xe với đầy sự khó chịu và ảm ức này.

.

- Ngồi xuống đó ! – Devil gằn giọng.

.

Nim cắn môi, lúc nào cũng cái thái độ ra lệnh bề trên đó, lúc nào cũng lấy suy nghĩ của mình áp đặt cho người khác mà không biết người ta có muốn hay không. Bằng sự kiêu hãnh của mình, Nim không trả lời lại mà vẫn mở cửa xe rồi đặt một chân xuống đất, mưa xối xả tạt vào người làm Nim lạnh buốt đến không thể thở nổi.

.

Nhưng quy luật vẫn cứ là quy luật, kẻ yêu khác với kẻ không yêu ở chỗ biết kiên định lúc và biết ngừng kiên định lúc...(kw).

Từ này đến giờ cả Nim lẫn Devil đều đang trong trạng thái không bình thường chút nào, mất đi sự tỉnh táo và lý trí mặc cho mọi chuyện diễn biến theo cảm xúc, mặc cho sự ích kỉ, lòng tự tôn nhấn chìm tình yêu của chính mình. Nhưng cả hai đã đi đến giới hạn và không thể tiếp tục chịu đựng được nữa. Devil nghiêng người kéo mạnh tay Nim khiến cả người cô bé bị lôi vào trong xe, ngã vào người cậu nhóc, Nim đau ghê gớm như không nói nửa lời....

.

- Tôi đã bảo bạn không được đi ! Tôi đã bảo bạn ngồi xuống ! Vậy mà tại sao bạn cứ muốn làm trái ý tôi thế chứ ???? Bạn hành hạ tôi hơn hai tuần qua vẫn chưa đủ hay sao ???? – Devil cầm chặt tay Nim, nhìn thẳng vào mắt cô bé hét lên, hàng mi dày rung lên như muốn bật tung tất cả.

.

- Mọi chuyện đều do bạn mà ra, bạn đâu có tin tôi, bạn giận dữ, ghen tuông rồi bỏ tôi lại một mình hơn 2 tuần không hề liên lạc, bạn cứ thích làm theo ý mình, bạn không hiểu được cảm nhận của tôi, bạn đau ư ??? Chẳng lẽ tôi hạnh phúc ??? Hơn 2 tuần qua tôi nhớ bạn phát điên lên được vậy mà khi trở về bạn lại đối xử với tôi như thế này ! Bạn yêu tôi theo cách như vậy hay sao ??? Tôi đã làm gì có lỗi cơ chứ ???? Angle là bạn tôi, tôi ôm cậu ấy hoàn toàn vì tôi nhận thấy lúc đó cậu ấy cần có người an ủi và chia sẻ cũng giống như tôi ôm bác Mỹ vì tôi thương yêu bác ấy. Điều đó có gì là sai chứ ???? Bạn nói đi ! Tôi sai chỗ nào ???? – Nim cũng nhìn thẳng vào mắt Devil vừa nói vừa khóc nức nở.

.

- Tôi không muốn bất kì thằng nào đụng vào người bạn cả ! Bạn là của tôi ! Là của riêng Thái Trình Kha này ! – Devil dằn mạnh tay vào vô lăng nghiêng rãnh.

.

Nim định nói là Devil đã quá ích kỉ. Nhưng dường như sự tức giận quá sức chịu đựng đã khiến cho ác quỷ không thể kiểm soát được hành vi của mình. Cậu nhóc đột ngột đạp mạnh ga đưa chiếc xe lao vút về phía trước. Nim tái mặt nhìn theo. Những hạt mưa có vẻ quá ngỗ ngược trước tốc độ như vũ bão của chiếc BMW đen tuyền này nên vội vã rơi tí tách đập mạnh vào cửa kính rồi vỡ tung tóe trắng xóa tạo nên những hình thù kì dị trước mắt Nim.

.

Gió và mưa ngược chiều, cường độ rất lớn nhưng không tài nào cản được tốc độ kinh hoàng của xe Devil. Nim nhìn vào đồng hồ chỉ tốc độ trên xe rồi hoảng hồn. Cậu nhóc đang chạy với tốc độ tối đa. Mọi động cơ trong xe đều đang hoạt động ở công suất lớn nhất. Cứ kéo dài tình trạng như thế này thì tai nạn là chuyện hoàn toàn có thể xảy ra.

.

- Devil ! Dừng lại ! Dừng lại ! – Nim vội vã lôi lôi tay Devil ngăn cản.

.

Nhưng dường như đối với Devil lúc này chỉ tồn tại sự tức giận và lòng tự ái quá lớn. Đôi mắt cậu nhóc lạnh đến chết người, hàng lông mày cứng đờ, đôi mi dài kéo rụp xuống chỉ đủ để lộ những tia sáng thoát ra từ con ngươi đầy quyền lực.

.

Mưa không ngừng rơi mà tiếp tục nặng hạt, mọi thứ bị che mờ bởi nước mưa. Và hình như Devil cũng không buồn nhìn những thứ phía trước con

đường, cậu nhóc đang đi một mình trong cuộc hành trình của nỗi hận và lòng ghen tuông cực độ.

.

Nim cảm giác bất lực. Tai ù đi. Chân tay lạnh buốt mất cảm giác. Cô bé biết Devil đang tức giận, cực kì tức giận. Và một khi cậu nhóc đã tức giận thì không có gì có thể xoa dịu được....

.

Nhưng nếu kéo dài như thế này mãi thì sẽ không kịp nữa mất....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 108: Sự Bám Đuối Của Quỷ...(Phần 1)

C

on đường dài, hun hút gió, người đi đường không bao nhiêu, nhưng vật cản trên đường không phải ít. Dù Devil có là một tay lái cừ khôi đi chăng nữa thì với tốc độ như thế này, với tâm trạng bất ổn như thế này, và với hoàn cảnh mưa gió như thế này, việc trật bánh lái và đâm sầm vào một thứ gì đó là hoàn toàn có thể xảy ra.

.

Nim nín thở, thu hết mọi sức lực còn lại nghiêng người lấy tay giữ chặt vô lăng. Mọi chuyện xảy ra bất ngờ khiến Devil giật mình vội vàng níu lại. Chiếc xe chao đảo, mất phương hướng trong vài giây rồi đột ngột tấp nhanh vào lề, bánh xe trước cạ sát vào thành vỉa hè tạo nên tiếng “kẹt” kéo dài trước khi dừng hẳn.

.

Phải mất vài phút cả hai người mới định thần lại được. Devil cứ như vừa tỉnh dậy sau một cơn ác mộng. Còn Nim thì cảm thấy mình vừa thoát khỏi cổng Âm Phủ. Mọi thứ méo mó, mù mờ đi trong tâm trí mỗi người.

.

Và rồi như một hệ quả của sự sợ hãi quá lớn, Nim bật khóc nức nở. Những giọt nước mắt thay nhau chảy dài trên gò má đã lạnh đi vì gió, đôi môi đỏ ửng lên cố giữ lấy những tiếng nấc nghẹn ngào. Cô bé khóc mà không nê hà, khóc như mưa như gió. Hai tay Nim bấu chặt vào thành cửa xe, nước mưa thì nhau bắn tung tóe trên làn da mỏng manh ấy.

.

Và đó là lần đầu tiên trong cuộc đời Devil thấy bản thân thật sự quá tồi tệ...

.

Cậu nhóc ngỡ ngàng trước việc cô bé khóc. Devil nhìn gương mặt đầy nước mắt của Nim, nghe những tiếng nấc nghẹn ngào chốc chốc lại xen vào những con ho sặc sụa của Nim, chứng kiến cả thân hình ướm sùng vì mưa của cô bạn gái đáng thương của mình bằng một sự bất động. Đầu óc cậu nhóc quay cuồng, đôi mắt mở to, môi cứ run lên từng đợt như muốn nói cái gì đó nhưng không thể cất lời. Từ này đến giờ hình như cậu đã thả mất mình, mặc cho bản thân trôi đi trong nỗi tức giận và niềm ghen tuông đầy ích kỉ. Đến bây giờ, khi mọi giác quan và sự tỉnh táo đã trở về, Devil mới nhận ra rằng... Mình đã quá nhẫn tâm....

.

Xa em một phút đầy hờn dỗi

Mặc cho sóng tình vội vã níu chân nhau...

Xa em một phút trong nỗi đau...

Để rồi cả đời sau chính ta phải buồn lòng muôn lối....(KW)

.

Nim vẫn khóc. Khóc cho thỏa mọi bức bối bị kìm nén từ này đến giờ. Khóc cho cõi lòng tan ra để không phải gồng mình chịu nỗi đau hành hạ. Devil tàn nhẫn quá, lạnh lùng quá.....

.

Nim đưa tay lên gạt nước mắt, đôi tay trắng bệch đi vì lạnh. Devil thấy tim mình vụn vỡ thật sự. Lần đầu tiên cậu nhóc biết rằng: Có những nỗi đau lớn

đến mức không thể định hình...Có những nỗi đau tàn bạo đến mức mà ngay cả súng đạn cũng không thể làm đau hơn được nữa.....

.

Và khi tất cả đã chạm đến bờ vực của sự chịu đựng thì nỗ lực chính là điều tất yếu.....

.

- Không được khóc một mình! Bạn phải khóc trên vai tôi! – Devil vội vã ôm chặt Nim vào lòng, đôi tay siết nhẹ trên bờ vai nhỏ bé ấy. Còn Nim không phản kháng gì, chỉ nhắm mắt thả cho những giọt nước đáng ghét đang trào ra từ mắt mình chảy mạnh xuống áo Devil.

.

- Tôi...ghét...bạn....! Đồ...xấu...xa...! Hức...hức....– Nim vừa khóc vừa nghẹn ngào nói trong đứt quãng. Những lời trách móc chấp nỗi tạo nên chuỗi giai điệu ngộ nghĩnh của tình yêu. Bây giờ Nim chẳng khác nào một đứa trẻ lên ba bị ba đánh, khóc một cách tự nhiên và “mãnh liệt”.

.

- Tôi phát điên vì bạn mất thôi! – Devil nói trong cay đắng rồi cúi đầu để khuôn mặt mình chạm vào mái tóc đã ướt nhèm đi vì mưa của Nim, sau đó vội vã đặt một nụ hôn lên cổ và môi cô bé như thể những lời xin lỗi rụt rè của một chàng trai mới lớn lỡ may làm bạn gái buồn lòng.

.

Mưa tan cho nỗi đau vụn vỡ...

Mưa tan cho nước mắt tràn bờ...

Mưa tan cho tình yêu lấm lờ...

Mưa tan cho bờ ngõ vu vơ.....(KW)

.....

.

- Chúng ta đang đi đâu thế này ???? Hắc xì ! Hix... – Nim vừa hắc xì vừa ngược mắt hỏi Devil.

.

- Không biết ! – Cậu nhóc nhún vai.

.

- Hắc xì ! Bạn nói cái gì thế ??? Hắc xì ! Không biết là thế nào ????

.

- Thì không biết chứ sao nữa ! Lúc nãy phóng xe đi tôi có nhìn đường đâu !
– Devil thoáng nhăn nhó, mắt chăm chú nhìn về phía trước.

.

- Ơ ! Thế bây giờ chúng ta đang bị lạc hả ???? Hắc xì ! – Nim chưa hỏi dứt câu đã ho sụ sụ.

.

- Có thể nói là vậy ! – Devil ngậm ngùi xác nhận cái sự thật phũ phàng đang diễn ra rồi quay mặt sang nhìn Nim đang cúi người với cơn ho. – Ồm thật rồi ! – Cậu nhóc chặc lưỡi.

.

Nim không nói được gì nữa, người mệt nhoài ngã lưng tựa vào thành ghế. Devil ngược nhìn rồi thở dài. Đều do cậu nhóc mà ra...

.

Đang chập chờn với giấc ngủ quên, Nim giật mình khi thấy Devil đạp thắng xe. Đưa đôi mắt nhìn phía trước, cô bé ngạc nhiên....

.

- Sao lại là....khách sạn thế này ?????????? – Nim lắp bắp.

.

Devil không trả lời. Chỉ mở cửa xe bước ra rồi chạy sang phía Nim đang ngồi, mở chốt cửa.

.

- Bước ra đi ! Trời tối lắm rồi ! Chúng ta lại lạc đường, không vào đây thì vào đâu !

.

Nim luống cuống nghiêng người đặt chân xuống đất, cúi đầu bước ra.

.

- Ui da !!!!!!!

.

- Sao thế ???? – Devil ngạc nhiên trước tiếng rên rỉ thất thanh của Nim.

.

Cô bé ngậm ngùi nhìn xuống chân mình. Cái chân bị vấp cục đá hồi chiều bây giờ đã sưng tấy đỏ ửng lên.

.

Vội vã nhìn theo, Devil giật mình rồi ngồi gập người xuống.

.

- Cái gì thế này ? – Cậu nhóc cầm chân Nim lên hỏi lớn.

.

- Tại bạn hết đó ! – Nim phụng mặt xuống.

.

- Đừng có nhõng nhẽo lúc này ! Nói đi ! Vì sao chân lại bị như vậy ?

.

- Đúng là cái đồ xấu xa ! – Nim nhăn nhó – Hồi chiều tới nhà bạn, lúc đi về bị vấp cục đá nên chân bị trật khớp, cả buổi lại phải ngồi dưới mưa chờ bạn nên tình trạng càng lúc càng tệ thắm...

.

- Con nhỏ khờ này ! Sao giờ mới nói hả ???? – Devil bực mình.

.

- Hơ ! Bạn giận dữ khủng khiếp kiểu đó thì ai mà nói cho được ! – Nim xoe tròn mắt trước cái câu hỏi ngỡ ngàng của ác quỷ.

.

- Đúng là....- Cậu nhóc chặc lưỡi rồi không nói không rằng bế xốc Nim ra khỏi xe rồi đi thẳng vào đại sảnh của khách sạn.

.

Cô bé giật bản mình một hai đôi Devil thả xuống nhưng tất cả lời nói đều vô hiệu lực lúc này. Ông nhân viên phụ trách đón khách của khách sạn lúc tới nhận cất xe cho Devil cũng phải bụm miệng cười trước cái hành động “made by Devil” của cậu nhóc.

.

Lúc vào đến quầy tiếp tân, mọi ánh mắt đều tập trung đổ dồn vào hai con người “kì dị” này. Máy cô tiếp tân đang buôn dưa lê bán dưa chuột cũng phải ngừng mọi câu chuyện chỉ để nhìn vào hai vị khách đặc biệt đang tiến về phía mình.

.

- Hơ hơ ! – Cô tiếp tân trong bộ đồng phục màu đỏ đứng ngây người ra.

.

- Đây là thái độ phục vụ khách tới đặt phòng của khách sạn mấy người đây à ??? – Devil bực bội khi thấy cô ta cứ đứng trơ như phỗng nhìn chằm chằm vào mình và Nim.

.

- Hơ ! Xin lỗi quý khách ! Quý khách đặt mấy phòng ạ ? – Cô tiếp tân giật mình vội vàng nói, mắt vẫn dán chặt vào cái khuôn mặt cực đỉnh của Devil, không quên nhìn xuống phía Nim đang cúi đầu áp mặt vào ngực cậu nhóc, mắt nhắm nghiền lại, mặt đỏ ửng lên.

.

- Một ! Phòng Vip ! Thu xếp nhanh đi ! – Devil càu nhàu.

.

- Ờ vâng ! Phiền quý khách cho chúng tôi xem giấy tờ ! – Cô tiếp tân có vẻ hơi khó chịu khi nhận được câu trả lời là « Một » của cậu nhóc.

.

Devil hơi nhú mào. Vài giây sau cúi xuống nhìn Nim. Cô bé vẫn đang trong tình trạng xấu hổ tột độ, tay quàng cổ cậu nhóc, mặt úp vào phía trong để tránh sự dòm ngó của mọi người xung quanh.

.

- Đưa tay vào bọc áo trái phía trong áo khoác lấy cái ví ra cho tôi !

.

Nim vội vã ngẩng đầu lên nhìn cậu nhóc. Ánh mắt chớp chớp tỏ vẻ không hiểu.

.

- Bạn nghĩ là tôi còn đủ tay để lấy nó hả ? – Devil làm ràm.

.

- Hờ ! – Lại một lần nữa Nim thấy xấu hổ vô cùng. Cô bé quên mất là cậu nhóc đang bế mình, còn tay nào nữa để mà lấy ví. Thế là Nim rụt rè đưa tay vào bọc áo trái phía trong lấy vội cái ví ra, ngượng ngùng đưa cho cô tiếp tân.

.

Mọi người lại được thể nhìn chăm chú hơn vào hai người. Riêng cô tiếp tân thì cứ như người trên mây, đưa đôi mắt hình trái nho nhìn chăm chăm vào Nim.

.

- Thật bực mình ! Mấy người làm ăn kiểu gì thế hả ??? Thủ tục thuê phòng mà tiêu tốn của người ta hàng chục phút thế này sao ??? – Devil bực bội nói thẳng vào mặt cô tiếp tân khiến cô ta hoảng hồn xin lỗi riu rít.

.

- Mong quý khách tha lỗi ! Tại...

.

- Không nói nhiều! Làm thủ tục nhanh đi! – Devil lạnh lùng, đôi mắt ánh lên vẻ giận dữ.

.

Sau một hồi lưỡng cống, một phần vì sợ, một phần vì ngạc nhiên, cuối cùng cô tiếp tân lăm chuyện cũng đưa chìa khóa phòng cho Devil kèm theo những lời xin lỗi.

.

- Đây là phòng của quý khách! Mong quý khách bỏ qua cho sai sót của chúng tôi!

.

- Cầm đi! – Devil nhìn Nim nói, cô bé vội vã chìa tay ra nhận lấy chùm chìa khóa phòng.

.

Sau khi hoàn tất xong mọi thủ tục, Devil bế Nim quay lưng đi về phía cầu thang máy. Nhưng chợt nhớ ra chuyện gì đó, cậu nhóc quay lại:

.

- Phiền cô cử người đi mua dùm tôi vài bộ áo quần cho nam và nữ cỡ người của tôi và của cô ấy rồi đem lên phòng cho tôi, tất cả cứ trừ vào chi phí sau khi chúng tôi trả phòng!

.

- Ờ vâng! – cô ta gật đầu như người máy.

.

- Còn mấy người kia! Bạn gái tôi bị đau chân, tôi bế cô ấy cũng là chuyện lạ đến mức khiến mấy người phải nhìn theo kiểu đó hả? – Devil bực bội nói lớn khiến mọi người xung quanh nhanh chóng quay mặt đi hướng khác. Đáng lẽ cậu nhóc định bỏ qua nhưng mấy người này cứng đầu quá, mà tính Devil thì cực ghét ánh nhìn tò mò của những người không có phận sự.

.

Khi cậu nhóc đã đi khuất, mấy cô tiếp tân mới được dịp “bày tỏ cảm xúc”:

.

- Ôi trời ơi! Lịch sử đời tôi chưa bao giờ gặp một anh chàng nào menly như thế này!

.

- Cao quá! Nhìn anh ấy cứ sùng sùng!!!!!!

.

- Lại còn lạnh lùng đúng chất nữa chứ! Má ơi!

.

- Mấy người im miệng đi! Có nói gì thì người ta cũng đã là hoàng tử có chủ rồi! – Cô tiếp tân ban nãy bực bội nói lớn rồi bỏ đi.

.

- Hơ! Con nhỏ này! Hình như nó ghen thì phải! Ha ha!!!!!!!!!!!! – Mấy người còn lại nhìn theo dáng cô ta rồi bật cười.

.

Phải! Cô ta bực! Cô ta khó chịu ! Và biết đâu được...vì điều đó....lại châm ngòi...cho một cái gì đó...đáng sợ xảy ra.....

.

.....

.

- Hồi nãy bạn làm tôi ngỡ ngàng quá đi ! – Nim ngồi trên giường cầu nhàu trong khi Devil đang cởi chiếc áo khoác ướt sũng nước của mình.

.

- Đúng là đồ con gái ! Cái gì cũng xấu hổ ! – Cậu nhóc lắc đầu rồi đi vào nhà tắm đóng cửa lại.

.

Còn lại mình Nim trong phòng, cô bé cũng cởi chiếc áo ấm mỏng đã co lại vì nước rồi nhìn xuống đôi chân đang sưng tấy của mình. Nhưng đột ngột cô bé giật mình.....

.

- Nhưng...tại sao....chỉ đặt một phòng thôi ??????? – Nim nhăn nhó phát hiện ra cái sự thật đau lòng này, ban nãy vì quá xấu hổ nên cô bé không để ý, bây giờ mới nhận ra.

.

Đang mãi suy nghĩ vẩn vơ, Nim không để ý là Devil đang đứng lù lù trước mặt mình từ lúc nào...

.

- Làm gì mà sưng sờ ra thế ??????????

.

- Ôi ! Bạn làm tôi giật mình ! – Nim sợ hãi.

.

- Đúng là đồ khờ !

.

- Mà này ! Tại...tại...sao...lại đặt có một phòng thôi ????????? – Nim nuốt nước bọt hỏi lắp bắp, tránh ánh nhìn của Devil.

.

- Hóa ra từ nãy đến giờ đang lo nghĩ cái đó hả ? – Devil hứng thú nhận ra nguyên nhân của sự ngơ ngác nãy giờ của Nim, thoáng chốc gương mặt cậu

nhóc mím cười.

.

- Thì...thì...tất nhiên phải ...lo nghĩ rồi ! Bạn với tôi....có phải...có phải... là...vợ chồng đâu ! – Nim cố gắng bình tĩnh nhưng tình hình vẫn không cải thiện.

.

- Chưa phải nhưng rồi sẽ phải ! Chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi ! – Devil nở nụ cười đầy ẩn ý.

.

- Này...này ! Tôi...tôi....- Nim đã bắt đầu thấy sợ cái thái độ của cậu bạn trai kì quặc.

.

Devil bật cười, nhanh như chớp đặt một cái kiss chấm dứt sự cà lăm của cô bé rồi ngẩng dậy nói :

.

- Ngồi yên trong phòng ! Tôi đi ra ngoài một lát!

.

Nói rồi cậu nhóc đứng hắn dậy đi ra khỏi phòng. Nim ngơ ngơ nhìn theo rồi lắc đầu cười nhẹ. Chẳng bao giờ cô bé hiểu được những gì cậu nhóc muốn làm. Nhưng dù sao đi chăng nữa, Nim luôn tin rằng, sẽ chẳng bao giờ, Devil làm việc gì quá đáng khi cô bé không đồng ý!

.

Nhưng những sự đáng sợ, những mối nguy hiểm kinh khủng nhất luôn xuất hiện trong những thời điểm mà ta không thể ngờ tới....

.

Và trong trường hợp này...

.

Mặt nạ quý đang đứng ngoài cửa phòng, đưa đôi mắt đầy bóng tối nhìn vào phía trong...nơi Nim đang ngồi...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 109: Tiếng Động Của...quý... Phần 2

Đ

ang loay hoay cởi chiếc áo khoác ướt nhep vì nước mưa, Nim nghe tiếng gõ cửa. Cô bé khựng lại, suy nghĩ hồi lâu rồi cũng đứng dậy, chậm rãi đi ra vì cái chân đau không cho phép Nim đi nhanh...

.

Cầm cái nắm cửa, Nim ấn nhẹ rồi kéo ra....

.

Gió lùa vào người nghe lạnh buốt....

.

Nhưng trước mặt Nim chỉ là một khoảng không...

.

Cô bé ngơ ngẩn ló đầu nhìn ra, nghiêng sang hai bên. Nhưng hành lang không có ai cả. Vậy thì ai gõ cửa????

.

Nim lắc đầu, nhún vai tỏ vẻ khó hiểu rồi đóng cửa lại bước vào trong, lòng chắc mẫm có lẽ tai mình bị ù đi vì gió...

.

Nhưng chỉ mới bước được vài bước, thứ âm thanh ấy lại xuất hiện. Lần này Nim cố gắng căng tai để nghe cho thật rõ, và rõ ràng đó chính là tiếng gõ cửa phòng...Cô bé quay người lại, tiến ra phía cửa.....

.

Cái nắm cửa lại được vặn nhẹ, Nim đẩy cửa phòng ra thật nhanh...Nhưng đáp trả cô bé vẫn là khoảng không trống vắng, cánh cửa phòng đối diện vẫn đóng kín...im lặng....

.

Nim bắt đầu thấy lo lo. Rõ ràng là tiếng gõ cửa, nhưng khi mở ra thì chẳng có ai.....

.

Quay về giường, đôi mắt cô bé vẫn đầy nỗi lo lắng hướng về cánh cửa. Liệu rằng....âm thanh đó có xuất hiện lần nữa??????

.

Đang cố trấn an mình để thoát khỏi những lo lắng vô cớ, bỗng Nim giật mình đứng bật dậy khi từ bên ngoài cửa phòng ra vào, âm thanh của bàn tay gõ dồn dập vào mặt cửa gỗ lại xuất hiện. Nim tím mặt, bần thần... Chẳng lẽ có ma????

.

Nhìn qua cửa sổ, mưa vẫn không ngừng rơi, từng giọt nước bắn tung tóe trên mặt kính sáng bóng. Nim run rẩy đứng chôn chân. Cô bé không dám bước ra đó lần nữa....

.

Nhưng cái thứ âm thanh “cốc cốc “ ấy cứ như muốn trêu ngươi cô bé, nó càng lúc càng mạnh dần, dồn dập dần, cứ như muốn khoét thủng một lỗ qua cánh cửa gỗ dày cộm. Nim đưa đôi mắt đầy sợ hãi nhìn ra....

.

Mọi chuyện chỉ có thể kết thúc khi có tiếng nói cất lên:

.

- Nim! Bạn làm gì trong đó thế???? Ra mở cửa cho tôi!

.

Mặt Nim sáng lên, cô bé thở phào nhẹ nhõm tiến ra mở cửa phòng. Là Devil....

.

Sau khi cả hai đã đóng cửa vào trong, Devil đưa khuôn mặt ướt sũng vì nước mưa nhìn Nim trách móc:

.

- Làm gì mà lâu thế? Tôi gõ cửa muốn nát tay!

.

Lúc này cô bé mới hoàn hồn, nở nụ cười vui vẻ mà không để ý gì đến thái độ vừa ngơ ngác vừa pha chút giận dỗi của cậu bạn trai.

.

- Lại thế! Tại sao bạn cứ hay có những thái độ kì cục không thể hiểu được thế nhỉ????

.

Nim bật cười ôm chầm cậu nhóc. Càng lúc cô bé càng nhận ra bản thân không thể sống thiếu Devil. Chỉ cần vắng cậu ấy một vài phút thôi cũng khiến Nim thấy bất an trong lòng.

.

- Tránh ra! Áo tôi ướt thế này mà còn xấn vào ôm! – Devil hơi khựng lại trước cái ôm bất ngờ của Nim, tuy miệng nói “tránh ra” nhưng mặt vẫn lộ vẻ vui tươi thấy rõ (Khổ tâm! +_+)

.

Nim không dám động gì đến chuyện nghe thấy tiếng gõ cửa kì lạ vừa rồi. Cô bé không muốn Devil lại thêm nỗi lo lắng. Nhưng bao giờ cũng vậy. Khi ta hạnh phúc thì đâu đó có kẻ không vui...Sau lớp cửa gỗ dày đặc...Một bóng đen vẫn đứng lặng im...mím cười chua chát....(Bóng đen ấy Nim hoàn toàn có thể thấy được nếu như nhìn qua lỗ nhỏ của cánh cửa lúc ra mở cửa phòng, nhưng vì chưa bao giờ ở khách sạn nên Nim không biết được điều này.....)

.

.....

.

Từ nhà tắm bước ra, Nim co ro bước từng bước tiến tới chỗ Devil. Không phải vì cô bé lạnh mà vì Nim thấy ngượng... Vấn đề ở đây là bộ áo quần mà bà chị tiếp tân mua dùm cho Nim quá khổ so với thân hình cô bé nên khi Nim mặc vào cứ như mặc...bao bố! Nhìn rộng lưng thùng....

.

Devil đang loay hoay làm cái gì đó nghe tiếng bước chân của Nim thì quay đầu lại và suýt nữa ngã người thì trông thấy bộ dạng “mới” của cô bạn gái....

.

- Cái gì thế này?????

.

- Hix! Tôi có biết đâu! Họ đưa thế nào thì mặc thế ấy! – Nim phụng phịu.

.

- Cái bà tiếp tân này...Đúng là không muốn yên thân mà! – Devil bực bội đứng dậy định bước ra cửa đi kiểm bà chị tiếp tân khó ưa xử tội vì dám mua cái thứ vớ vẩn này cho Nim mặc.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 110: Những Tình Huống ... Kì Cục

Thôi! Đẳng nào họ cũng đã mua giúp, miễn mặc được là ổn rồi! Đừng có gây gổ nữa! – Nim nín tay ngăn lại.

.

- Thật là! Cô ta mua cái gì cho bạn mặc thế này hả??? Nhìn váy không ra váy, áo không ra áo, cứ như một đống hỗn tạp của mấy thằng hề mặc! – Devil càu nhàu nhìn bộ áo quần kinh dị của Nim.

.

Nim chỉ còn biết ngậm ngùi. Dù biết là bà tiếp tân có ý chơi xấu mình nhưng tính cô bé hay nhường nhịn, không muốn làm to chuyện. Nghe Devil cảm râm về hình dạng của mình lúc này, Nim thấy sao mà....xót xa quá!

.

- Ngồi xuống giường đi! – Devil sau một hồi lấy lại bình tĩnh đột ngột ra lệnh.

.

Nim ngồi xuống ngay lập tức! (Cái này đã trở thành phản xạ!)

.

Cậu nhóc đăm chiêu ngồi khuyu xuống trước mặt Nim, lấy từ trên bàn một cái túi đen nhỏ rồi bắt đầu cầm chân Nim lên...ngắm nghía!

.

- Làm gì thế????? – Nim thắc mắc.

.

- Ngồi yên đi!

.

Thế là cô bé đành nín thính. Sau vài giây nhìn qua nhìn lại cái chân bị sưng tấy do vấp cục đá của Nim, Devil thả nhẹ chân cô bé kê lên chân mình rồi lấy từ trong chiếc túi một tấm chườm y tế quấn quanh chỗ sưng của cô bé. Mọi thao tác đều rất kỹ càng và nhẹ nhàng. Nim thích thú nhìn chăm chăm vào gương mặt Devil, trông cậu nhóc thật đáng yêu, đôi mắt tập trung cao độ, cặp lông mày hơi nhíu lại, đầu tóc vẫn còn ướt vì nước rỏ từng giọt nước nhỏ xuống vầng trán cao tinh nghịch. Hạnh phúc không phải là một cái gì đó quá xa xôi...hạnh phúc đối với Nim đơn giản chỉ là được mãi như thế này....được ở bên cạnh Devil...được cậu nhóc chăm sóc.....như thế là đã mãn nguyện lắm rồi.....

.

Mãi ngắm nên cô bé không để ý cậu nhóc đã ngẩng mặt lên nhìn mình từ hồi nào. Nim bối rối cúi gầm mặt xuống, lấy hai tay xoa xoa vào nhau, môi mím chặt....Quá khổ tâm khi cứ phải xấu hổ mãi trước mặt Devil như thế này....

.

- Đúng là đồ khờ! – Devil lấy tay cốc nhẹ vào trán Nim rồi mỉm cười đứng

dậy.

.

- Bạn đi đâu đấy???? – Một câu hỏi vô tình được Nim bật ra thành tiếng khi thấy Devil đứng dậy bước đi.

.

- Đi vệ sinh! – Devil trả lời đều đều nhưng xen vào đó là cái ngoảnh mặt đầy khó hiểu về phía Nim với câu hỏi “ từ trên trời rơi xuống” của cô bé.

.

Xấu hổ lần 2! Nim bức xúc với sự vô duyên của chính bản thân mình rồi tự xử bằng cái đập đầu thật mạnh vào ... cái gối!

.

Hai con người này khi ở cùng nhau luôn xảy ra những chuyện dở khóc dở cười như thế! (Khổ tâm tác giả quá!)

.

.....

.

Vì Nim không tiện đi lại được nên Devil và cô bé ăn tối ngay tại phòng.....

.

- Bạn cầm đũa tay trái à???????? – Nim thắc mắc nhìn chăm chăm vào tay Devil.

.

- Bạn mới biết à????

T

ôi nhớ là đây đâu phải lần đầu tiên chúng ta ăn cùng nhau????? – Devil cũng ngạc nhiên không kém.

.

- Ở thì...tại lúc trước tôi không để ý, bây giờ mới để ý! – Nim cố gắng chữa cháy, thực ra những lần trước nếu không vì quá sợ hãi thì cũng vì bận ngắm “dung nhan” của Devil nên cô bé không để ý đến việc cậu nhóc ăn bằng tay trái. Còn bây giờ – khi đã có cậu nhóc “trong tay” thì mới có cơ hội để ý.

.

- Ăn hết đồng đồ này đi! Bạn mà để thừa món nào thì đừng trách tôi! – Devil đẩy mấy đĩa thức ăn về phía Nim ra lệnh.

.

- Cái gì???? Tôi có phải heo đâu mà nhồi ngần ấy thức ăn vào bụng tôi hả????? – Nim bức xúc phản ứng khi nhìn thấy đồng thức ăn ngút ngàn trước mặt mình.

.

- Không nói nhiều! Ăn đi! – Devil lạnh lùng.

.

- Nhưng.... – Nim cố vớt vát.

.

Định bụng cãi lại nhưng nhìn gương mặt kiên quyết của cậu nhóc thì Nim đành ngậm ngùi “giương cờ trắng” đầu hàng, đưa đôi đũa đầy mệt nhóc gắp từng miếng vào miệng.

.

Devil không nói gì, chỉ mỉm cười nhẹ. Nhưng cậu nhóc làm gì cũng có mục đích, không phải vô duyên vô cớ mà Devil bắt Nim ăn nhiều đến thế, nguyên nhân sâu xa là cậu nhóc biết rằng cả chiều hôm nay Nim không ăn gì, mà trước mặt Devil chắc chắn cô bé sẽ không thể ăn thoải mái như ở nhà được (vì ngại +_+) nên mới dùng “thiết quân luật” để tránh tình trạng Nim ngất xỉu vì đói!

.

.....

.

Và vấn đề gây tranh cãi nhất ở đây là chuyện...chỗ ngủ!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 111: Bàn Tay Của Quỷ.....(Phần 1)

T

ình hình là phòng chỉ có một giường. Mà tất nhiên là cả hai không thể nằm trên một giường. Nhưng Devil không thể nằm dưới đất! (Điều này chắc hẳn mọi người sẽ thấy lạ nhưng đây là vấn đề thuộc về...tâm lý! Hồi nhỏ vì cái quá khứ đáng sợ đó mà cứ hễ cậu nhóc đặt lưng nằm xuống đất là lại mơ thấy ác mộng. Đó cũng là lý do vì sao không bao giờ Devil đi chân trần xuống đất... Tóm lại là cậu nhóc ghét... chạm đất và phải cách đất một khoảng cách nhất định nào đó!) Tuy nhiên Devil cũng không đành lòng để Nim nằm dưới đất trong cái tình trạng thời tiết lạnh lẽo này.....

.

- Có gì đâu! Bạn nằm trên giường đi, tôi nằm dưới sàn cũng được! Đây là sàn gỗ nên chắc cũng không lạnh lắm! – Nim hồn nhiên.

.

- Không thể như thế được! – Devil lắc đầu.

.

- Ờ hay! Không thể thì phải như thế nào???????

.

Cậu nhóc im lặng.....

.

- Không sao! Ở nhà tôi cũng đâu có ngủ trên giường! Lúc nào cũng đến nửa đêm là tôi lăn xuống sàn nằm ngủ à! – Nim cười.

.

- Nói không được là không được mà! – Devil vẫn cương quyết.

.

Và thế là tự dưng hai người lại cãi nhau. Chỉ vì cái lý do vớ vẩn ấy! (Nếu bình chọn đâu cặp đôi kì quặc nhất thì chắc chắn Nim và Devil sẽ giành ngôi vị...quán quân!)

.

.....

.

Sau một hồi vật vã suy nghĩ. Cuối cùng Devil cũng phải hy sinh vì “nghịệp lớn”. Cậu nhóc bảo phục vụ phòng đem cho mình hai chiếc chăn dày, một cái để trải dưới nền, một cái để đắp. Khi đã an vị xong xuôi, Devil quay sang nhìn Nim.

.

- Ngủ đi! Nhìn tôi làm gì nữa!

.

- Bạn...có...ồn không? – Nim ái ngại nhìn Devil, cho dù có trải dưới lưng tấm chăn thì cái cảm giác chạm đất vẫn sẽ có.

.

- Ồn hay không ồn gì chứ? Ngủ đi! – Devil nằm xuống, kéo chăn lên quá ngực, nhưng không thể nói là Devil không lo lắng. Vì mỗi khi cậu nhóc gặp

ác mộng thì sẽ có những hành động rất kinh khủng không thể kiểm soát được...

.

Bỗng Nim “bay xuống” ngồi cạnh Devil khiến cậu nhóc ngạc nhiên.

.

- Làm gì thế???? Lên giường mà ngủ!

.

- Chúc ngủ ngon nè! – Nim bật cười trước thái độ lúng túng của cậu nhóc rồi hôn một cái thật nhanh vào trán Devil – Có tôi thì bạn sẽ không sao đâu!

.

Cái hành động táo bạo vừa rồi của Nim khiến Devil không khỏi choáng váng. Đường đường là một trang nam nhi mà để bị bạn gái chúc ngủ ngon như mẹ chúc con kiểu này thật quá hồ thẹn! Devil dần dần chuyển sắc mặt, ban đầu hơi ửng đỏ nhưng sau đó lấy lại được “hình tượng”, nét lạnh lùng nhanh chóng trở về.

.

Nim vẫn ngây thơ nhìn cậu nhóc mỉm cười toe toét....

.

- Bạn mới làm hành động gì đó hả?

.

- Thì tôi chúc bạn ngủ ngon!

.

Người ta thường nói “Chơi với vua như chơi với hổ”, trong trường hợp này tuy Devil không phải là vua nhưng cũng là một đại thiếu gia đầy quyền lực và không phải loại dễ chịu....

.

Cậu nhóc đột ngột cầm tay Nim nắm mạnh khiến cô bé giật mình vì đau, ánh mắt Nim nhìn Devil đầy hoang mang, cô bé lờ mờ nhận ra mình vừa làm một hành động hơi “quá khích”....

.

- Lần sau không được hôn lên trán tôi! Tôi chỉ cho phép bạn hôn trên môi tôi thôi! Nghe rõ chưa? Giờ thì leo lên giường ngủ đi! – Devil vừa đấm vừa xoa.

.

Nim thở phào rồi giận dỗi trèo lên giường. Đúng là Devil chẳng biết lãng mạn là gì cả!

.....

.

Khuya.....

.

Gió thổi rít tạo nên những âm thanh ken két nhức tai. Nim đang say giấc thì bỗng cảm thấy lạnh lạnh nơi bàn chân, cứ như có ai đó chạm vào. Theo

quán tính cô bé thu chân lại.....

.

Nhưng càng lúc Nim càng cảm thấy bất an, cứ như ai đó đang tiến sát lại phía cô bé. Liều mình, Nim ngẩng đầu nhìn lên.... Lại là khoảng không gian tối đen trống rỗng, nhìn xuống thì Devil vẫn nằm ngủ ở đó...Nim yên tâm nằm hẳn xuống và bắt đầu nhắm mắt.....

.

Nhưng có năm mơ, Nim cũng không biết một sự thật rằng....Devil không hẳn là đang ngủ....mà đã bị ru ngủ bởi thuốc mê.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 112: Bàn Tay Của Quỷ (Phần 2)

C

àng lúc trời càng gió, tiếng lá xào xạc ngoài ban công phòng nghỉ làm Nim khó ngủ...và cứ như có cái gì đó đang theo bám cô bé...

.

Đồng hồ điểm 1h20 sáng...

.

Đang lim dim chuẩn bị ngủ lại thì Nim giật bản mình khi chiếc chăn rộng đang đắp bị kéo tuột khỏi giường. Cô bé vội vã mở choàng mắt thì kinh hãi khi nhìn thấy một dáng người đen ngòm trước mặt, đang nhìn thẳng vào mình. Không gian tối tăm le lói chút ánh sáng của chiếc đèn ngủ càng làm cho bóng dáng ấy đặc quánh lại và ghê sợ hơn. Nim hãi hùng, miệng cứng lại không tài nào phát ra tiếng. Nhìn nhanh xuống thì Devil vẫn ngủ say như chết ! Tại sao lại như thế này chứ ?????

.

Nhanh như chớp, bóng dáng ấy đưa tay bịt chặt miệng Nim, đôi mắt được lộ ra sau chiếc mặt nạ quỷ sáng quắc lên với những tia nhìn đáng sợ. Nim bị đẩy mạnh nằm vật xuống giường. Dù cố sức vùng vẫy nhưng dường như mọi thứ âm thanh đều bị màn đêm nuốt chửng. Bóng dáng ấy cùng với chiếc mặt nạ quỷ khom lưng cúi sát người Nim, cái đầu ngúc ngắc như đang dò xét điều gì đó. Đột nhiên mắt Nim ánh lên, cho dù đang trong tình trạng hoảng loạn nhưng cô bé vẫn không thể nào không để tâm vào điều này : đó chính là mùi nước hoa tỏa ra từ người của kẻ đang tấn công mình...Một mảng kí ức nào đó trong quá khứ lại dội vào tâm trí cô bé, rõ ràng...mùi nước hoa này Nim đã từng ngửi thấy trên người của một ai đó...

mà ai đó ở đây là ai thì bây giờ cô bé không thể nào nhớ ra được, đúng hơn là một tư duy logic đều bị méo mó vì sự sợ hãi, chỉ còn lại những mảnh kí ức rời rạc trong tiềm thức xa xôi.....

.

Càng lúc mặt nạ quý càng tiến sát người cô bé, qua đôi mắt đầy ma lực ấy, Nim cảm nhận hẳn đang trong một tình trạng tâm lý đặc biệt, có cái gì đó cứ như đang tranh đấu lẫn nhau, tiêu diệt lẫn nhau trong suy nghĩ của mặt nạ quý, đôi mắt sâu thẳm hun hút với những tia nhìn quệt ngang đan chéo nhau như lưới nhện. Cô bé trợn mắt nuốt nước bọt....

.

Và cái điều khủng khiếp nhất cũng đã bắt đầu, mặt nạ quý vội vã đặt một nụ hôn lên má Nim, cứ như rằng hẳn sợ nếu không nhanh tay thì bản thân sẽ chẳng bao giờ có thể làm được nữa. Nim hoảng sợ thật sự, đối với một đứa con gái thì còn điều gì kinh khủng hơn thế này nữa chứ ????? Bằng bản năng sinh tồn, Nim cố hết sức vùng mình ra khỏi bàn tay mạnh như sắt của hẳn. Trong suy nghĩ của cô bé lúc này, thà chết còn hơn phải chịu đựng cái điều khủng khiếp này. Nim rất muốn gọi tên Devil, gọi thật to nhưng không thể ! Mà tại sao Devil lại không biết được cô bé đang gặp nguy hiểm khi mà cậu ấy vẫn nằm sát giường Nim cơ chứ ????? Mọi câu hỏi cứ vồn vã xoáy trong đầu Nim. Nhưng một điều kì lạ là sau cái hôn vội vừa rồi, mặt nạ quý chẳng làm thêm một hành động nào quá đáng nữa, hẳn chỉ giữ chặt người Nim, không cho cô bé vùng vẫy và nhìn vào mắt Nim. Thực sự thì hẳn muốn cái gì đây ????? Nim càng lúc càng đuối, một đứa con gái mềm yếu như Nim thì việc chống cự được một tên con trai khỏe mạnh cao to như hẳn là một điều không thể. Bất chợt nước mắt Nim ứa ra, chảy giàn giụa. Có cái gì đó vụt lên trong mắt mặt nạ quý, dường như là sự ngạc nhiên.....

.

Nim vẫn khóc. Nước mắt thay nhau chảy ướt nhòa khuôn mặt....nước mắt thấm dài trên đôi tay răn chắc của kẻ lạ mặt đang cố gắng bịt chặt miệng Nim. Cô bé vùng vẫy trong tuyệt vọng, còn mặt nạ quỷ vẫn đứng yên như thế, như một bức tượng lớn nhìn cô bé. Chốc chốc hần lắc lắc đầu, người run run lên. Nim không để ý được những biểu hiện đó, chỉ khóc và vùng vẫy, chợt cô bé có cảm giác tay mình vừa quệt vào một vật gì đó, tiếng xoảng không lớn của vật bằng kim loại rơi xuống nền nhà.....

.

Và rồi đôi mắt ấy từ từ dịu lại, nhìn Nim đầy khó hiểu...Sau vài giây, mặt nạ quỷ dần dần buông Nim ra rồi chạy vụt nhanh ra phía cửa sổ vẫn đang mở toang bên cạnh....Cô bé thần thờ nhìn theo, mặt vẫn giàn giụa nước mắt.....

.

Bóng đêm trả lại sự yên tĩnh cho cả căn phòng. Mọi chuyện cứ như một cơn ác mộng thoáng đến rồi vụt đi. Nim ngồi bần thần đưa đôi mắt đầy sợ hãi nhìn xung quanh, hai tay ôm chặt vào người, chân thu lại. Những tiếng nấc vang lên trong bóng tối cứ như xé nát không gian. Sau vài phút lấy lại bình tĩnh, Nim nhảy xuống giường lấy tay lay mạnh Devil, nhưng tất cả dường như vô hiệu, Devil cứ như đang chết lâm sàn vậy....Cô bé hoảng loạn chạy vào phòng tắm lấy một cốc nước lạnh đầy tràn rồi hít mạnh vào mặt cậu nhóc. Môi Nim run lên từng đọt, chân như không còn đứng vững....

.

Và thật may, sau bao nhiêu nỗ lực cuối cùng mắt Devil cũng dần dần mở ra....

.

- Nim ???? Sao thế ? – Đó là câu đầu tiên sau khi tỉnh dậy của Devil khi trong thấy gương mặt tội nghiệp, tái đi vì sợ hãi của Nim hòa cùng bóng tối trước mặt mình.

.

Như với được sợi dây khi đang ở dưới vực thẳm, Nim ôm chầm lấy Devil tìm kiếm cảm giác được an toàn.....

.

.....

.

- Cái gì cơ ???? Bạn nói cái gì cơ ???? Bạn vừa bị tấn công ??? Ngay trong phòng này ???? – Devil hét toáng lên khi nghe Nim vừa khóc ầm ỨC vừa kể.

.

- Lúc...đó...hức....bạn ngủ say như chết, tôi đã cố gắng vùng vẫy, lay bạn dậy mà không sao làm được....Hắn....hắn suýt làm hại tôi ! hức hức....- Nim hoảng sợ kể lại.

.

- Cái gì ???? – lần này thì Devil đứng bật dậy, đôi mắt căng ra để lộ những tia nhìn sắc lém, cậu nhóc dường như không tin được những gì mình vừa nghe, làm sao có thể được chứ khi mà cậu đang nằm sát bên bạn gái của mình nhưng lại không biết được Nim đang gặp nguy hiểm ?. Mặt Devil đỏ bừng lên, hai tay nắm chặt. Thoáng chốc cậu nhóc nghĩ phải chăng Nim vừa bị mộng du, nhưng nhìn đống chăn gối hỗn độn và chiếc ga giường bị kéo

lệch xiên xẹo trước mặt mình cùng những dấu giày in hằn trên nền sàn gỗ, Devil mới đau lòng biết rằng đó là sự thật.

.

Nim ngắt quãng kể cho Devil toàn bộ sự việc vừa diễn ra. Khuôn mặt cậu nhóc biến đổi liên tục. Ánh mắt càng lúc càng chứa đầy căm phẫn. Một nỗi nhục nhã dâng trào trong tâm trí Devil, làm sao mà một đại thiếu gia, một trùm dân chơi đầy sức mạnh và uy quyền như cậu lại không thể bảo vệ được người mình yêu ngay khi đang kề cận bên cô ấy ??? Một điều tưởng chừng như quá vô lý lại xảy ra, nghiệt ngã đến đau lòng.

.

Dường như vượt qua giới hạn của cái gọi là bình tĩnh, Devil quay lưng định chạy đi xử lý đám quản lý khách sạn vì dám để kẻ lạ đột nhập vào phòng tấn công khách. Nhưng Nim đã vội vã níu tay lại, áp sát người mình sau lưng cậu nhóc, nước mắt vẫn hoen mi...

.

- Đừng đi, tôi sợ một mình, tôi sợ lắm rồi !

.

Devil mím chặt môi quay lưng nhìn Nim rồi đưa đôi tay ôm chặt lấy cô bé. Tưởng chừng lúc này cậu nhóc có thể khóc được, khóc vì hận chính bản thân mình không thể bảo vệ được Nim. Nhưng nỗi căm giận đang dần dần lấn át tâm trí Devil, ánh mắt cậu nhóc sắc lên ghê sợ. Devil vỗ nhẹ vai Nim

:

.

- Tôi thề sẽ tìm được nó ! Kẻ nào đụng vào bạn chính là muốn tắm máu với tôi.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 113: Sợ Dây Chuyện Hình Mặt Trời...

P

Phải mất gần 15 phút Nim mới có thể bình thường trở lại. Devil vừa đưa cốc nước cho cô bé vừa ân cần hỏi han :

.

- Hết sợ chưa ? Mà hồi nãy nó đã làm gì bạn chưa ?

.

- Cũng may nó không làm gì, chỉ.... – Nim cảm thấy khó nói vô cùng.

.

- Chỉ sao? – Mặt Devil bỗng dưng biến sắc.

.

- Chỉ...chỉ là....nó có hôn vào má tôi....- Nim cúi đầu.

.

- Mẹ kiếp! – Devil nghiêng răng, cốc nước trên tay dường như có thể nổ tung vì lực bóp chặt của bàn tay cậu nhóc – Làm sao lúc đó tôi lại không nghe thấy gì nhỉ?

.

Nim giật bản mình trước thái độ của Devil. Nhưng cái tính hay ghen và mỗi khi ghen là cực kì đáng sợ của cậu nhóc đã là chuyện nằm trong dự tính của cô bé...

.

- Chẳng lẽ bạn bị bỏ thuốc mê? Vì khi tôi lay mạnh bạn thì bạn vẫn không thức, chỉ khi tôi lấy nước tạt vào thì một lát sau bạn mới tỉnh! – Nim nghiêng nghiêng đầu.

.

- Thuốc mê???- Devil thốt lên rồi tự dừng khựng lại. Đôi mắt sáng lên một cách bất thường. – Chẳng lẽ là vì cái đó...???

.....

Đang đưa cốc nước lên miệng định uống một ngụm thì chợt mắt Nim sáng lên. Có cái gì đó lấp loáng dưới nền nhà gần chân giường.

.

- Cái gì thế nhỉ? – Nim vừa nói vừa cúi người xuống nhặt lên. Devil lúc này đang thay áo quần trong nhà tắm để chuẩn bị đi xử tội ban quản lý khách sạn.

.

Đưa “vật thể lạ” trước mặt ngắm nhìn hồi lâu. Bỗng dưng đầu óc Nim quay cuồng....

.

Đó là một sợi dây chuyền.....

.

Một sợi dây chuyền có mặt tượng là hình mặt trời.....

.

Nim bắt đầu toát mồ hôi hột. Cho dù trí nhớ của cô bé không tốt lắm nhưng Nim hoàn toàn có thể chắc chắn đây chính là sợi dây chuyền mà 5 năm trước cô bé đã từng nhìn thấy. Nó thuộc về một con người mà mãi về sau này, trong mỗi cơn ác mộng bởi quá khứ dẫn vật luôn có hình ảnh của người ấy...Đứa trẻ bị mất một ngón chân.....

.

- Sao thế???? – Devil vừa mở cửa phòng tắm vừa nhìn Nim hỏi.

.

- À ờ...không...không sao! – Nim ú ớ, nhưng không hiểu vì sao cô bé không muốn nói cho Devil biết về sợi dây chuyền này, từ tận sâu trong đáy lòng, qua những gì nhìn thấy, Nim cứ đinh ninh rằng, kẻ lạ mặt vừa mới tấn công mình không hề có ý định làm hại cô bé....

.

.....

.

Tại văn phòng của ban quản lý khách sạn.

.

Nim không vào trong đó mà chỉ đứng trước cửa. Xung quanh cô bé là mấy chục tên vệ sĩ do Devil gọi đến đứng “dàn binh bố trận” cứ như thể là đang bảo vệ Tổng thống. Mấy nhân viên phục vụ phòng cùng mấy người tiếp tân đứng chen chúc nhau coi diễn biến sự việc. Không biết Devil vào trong ấy nói cái gì đó mà vài phút sau tức tốc ông tổng giám đốc khách sạn phải lái xe tới tham dự vào cuộc nói chuyện đặc biệt này.

.

Nim đứng ngoài nhìn vào. Chẳng hiểu Devil đang muốn làm gì. Khi cậu ta đã nổi điên lên thì không ai ngăn cản được những gì cậu muốn làm. Nim chỉ biết đứng xoa xoa tay chờ đợi....

.

Hơn nửa tiếng đồng hồ sau, cánh cửa phòng mở ra. Devil trong bộ dạng nghiêm túc đến đáng sợ rảo từng bước nhanh về phía Nim, đồng thời ông giám đốc khách sạn trong trạng thái vô cùng lo lắng cũng bước ra theo sau. Tiếp đó ông ta cho tập hợp hết tất cả nhân viên khách sạn trước tiền sảnh, lên tiếng đồng dục:

.

- Các anh chị làm việc cả tối nay có thấy ai lạ mặt bước vào khách sạn không?

.

Đáp trả lại câu hỏi ấy là sự im lặng đến nghẹt thở. Ai cũng cúi đầu không dám ngẩng lên. Chắc hẳn không ai muốn mình bị dính dáng tới vụ việc này. Nhưng với ánh mắt quan sát tinh tường và cực kỳ nhạy bén, Devil phát hiện ra một người phục vụ phòng là nữ, tầm 40 tuổi đứng ở góc trái của hàng đang có biểu hiện hết sức hoang mang lộ ra trên nét mặt. Với hoàn cảnh sống và trưởng thành đặc biệt của mình, từ lâu Devil đã quen đối phó với cuộc đời phức tạp này bằng cách nhìn vào nét mặt và đoán được họ muốn gì và làm gì. Như lần này vậy, cậu nhóc tiến nhanh lại phía người đàn bà trong bộ quần áo phục vụ, nói trong giận dữ:

.

- Có phải bác biết chuyện gì đó liên quan đến vụ việc này phải không?

.

Ngay lập tức người phụ nữ ấy giật bản mình ngẩng lên, mặt đỏ như gấc chín, phải mất một vài giây môi bà ta mới mở ra để thốt lên những câu nói run rẩy:

.

- Không...không....tôi...không biết gì hết! Từ chiều đến giờ tôi chỉ làm việc của mình thôi! Tôi....tôi....không biết đến kẻ mặc áo đen đó đâu.....!

.

Đồng loạt những người xung quanh đổ dồn mọi ánh mắt về phía bà ta. Riêng Devil thì ngạc nhiên thấy rõ, cậu nhóc đưa đôi mắt sắc lẹm nhìn thẳng vào mặt người phụ nữ đang mất tinh thần:

.

- Đúng là bác đã biết chuyện gì rồi. Vì lúc này chúng tôi không hề nói kẻ lạ mặt ấy mặc áo đen, vì sao bác lại nói “không biết đến kẻ mặc áo đen đó đâu”?

.

Mắt bà ta trợn tròn lên. Sắc mặt tái mét.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 114: Ly Rượu Oan Nghiệt....

K

K

ông thế trốn tránh được đâu. Bác mau nói đi ! – Devil đã bắt đầu mất bình tĩnh.

.

- Ơ ! Tôi...tôi...

.

Sau gần nửa tiếng đồng hồ dùng mọi biện pháp, bạo lực có, khuyên giải có, tóm chung lại là vừa đấm vừa xoa, cuối cùng Devil cùng ban quản lý khách sạn cũng khiến người phụ nữ nói ra sự thật. Bà ta không dám nói đơn giản chỉ vì tâm lý sợ mất việc, suốt buổi nói chuyện bà ta cứ luôn miệng cầu xin mấy ông sếp của khách sạn đừng đuổi việc mình vì bà còn phải nuôi một ông chồng thất nghiệp và mấy thằng con quậy phá. Đúng là mọi gánh nặng cuộc sống luôn đè lên vai người phụ nữ...

.

Theo như lời của người phụ nữ quét dọn phòng thì tầm 8h tối, trong lúc đang đẩy xe chở ga giường bẩn của khách đi giặt thì bà thấy một thanh niên mặc áo khoác đen, quần đen, giày đen, mái tóc hơi xồm lên đứng quay lưng nói chuyện với Ly – cô tiếp tân khó chịu mà lúc đầu Nim và Devil chạm trán khi vào khách sạn. Vì hành lang lúc đó vắng người, điện đóm lại mờ mờ, mắt bà lại kém nên không nhìn rõ được khuôn mặt của người thanh niên đó. Nghĩ chuyện không liên quan đến mình nên bà cũng chẳng mấy để tâm rồi tiếp tục đẩy xe đi về cuối hành lang. Nhưng tầm 8h30 tối đó, trong lúc đang quét dọn phòng 566 – phòng nằm cách phòng Nim và Devil đang

ở đúng 2 căn phòng nữa thì bà lại bắt gặp gã thanh niên lạ mặt ấy đứng lấp ló ngoài cửa phòng 563 – phòng Nim. Điều bà ta thấy thắc mắc là tại sao người đó cứ tiến tới gõ cửa xong rồi chạy thật nhanh vào sau bước tường gần cầu thang tránh né, bà ta đếm có đúng 3 lần người thanh niên đó làm như thế. Đó chính là lý do vì sao bà nhớ rõ về kẻ lạ mặt ấy.

.

- Thế sau đó mọi chuyện xảy ra như thế nào ? – Devil nói chậm rãi từng câu.

.

- À ờ, sau đó tôi lại thấy cô Ly từ tầng 1 bắt thang máy lên đó, đưa cho người thanh niên mặc áo khoác đen cái gì trong giống như chìa khóa. Nhưng vì không muốn đụng chạm đến chuyện riêng của nhân viên trong khách sạn, mà cô Ly cũng là cháu ruột của giám đốc nên tôi không để ý nữa và tiếp tục làm công việc của mình. – Người phụ nữ cúi đầu lí nhí, chốc chốc lại ngước lên nhìn mặt ông giám đốc với thái độ sợ sệt.

.

Devil không phản ứng gì. Chỉ có điều đôi lông mày nhíu lại, hai mắt sáng rực lên. Dường như chính cậu nhóc cũng vừa nhớ ra một điều gì đó.

.

Nhìn sang thấy mặt ông giám đốc đang dần dần biến sắc vì biết rằng mọi chuyện có vẻ có liên quan đến cô cháu gái của mình, Devil quát lớn :

.

- Ông còn ngồi đây làm gì nữa. Gọi cô ta tới đây cho tôi !

.

- Vâng ! Vâng ! – Ông ta giật thót, ngúc ngắt cái đầu.

.

Nhưng mấy ai ngờ rằng, tại thời điểm đó, cô tiếp tân kiêu kì của chúng ta không có mặt trong khách sạn mà đang bị nhốt dưới tầng hầm...

.

- Cậu chủ...cậu chủ....đừng....đừng..... – Ly run rẩy hốt hoảng cầu xin.

.

- Xin lỗi ! Nhưng tôi không thể cho bất kì ai biết chuyện này, cảm ơn cô đã giúp tôi, nhưng bây giờ thì.... – chàng trai với khuôn mặt bị che khuất một nửa bằng chiếc mặt nạ quý nói trong tiếng nuốt, con dao trên tay sắc lẹm, phản xạ thứ ánh sáng lạnh lẽo của kim loại.

.

- Cậu chủ ! Cậu chủ ! Tôi hứa là sẽ giấu kín mà ! Cậu tin tôi đi ! Tin tôi đi ! – cô tiếp tân hét lên trong tuyệt vọng. Đâu ai biết sự trả giá cho cái tình yêu đơn phương mù quáng lại thâm thẳm thế này.

.

- Tôi biết cô thích tôi ! Không đáp lại được thứ tình cảm đó tôi đã thấy rất áy náy ! Nhưng không may là cô lại được tôi chọn để thực hiện chuyện này, và bây giờ, thì tôi cần phải giải quyết tận gốc mọi thứ.... – Chàng trai nở nụ cười nhạt, đôi mắt cứ như bị bao phủ bởi tà khí, tàn nhẫn đến ghê người.

.

- Đừng mà cậu chủ ! Đừng mà....Không ! Không ! Không !..... – những tiếng hét cất lên trong bóng tối, khản đặc rồi tàn dần.....

.

“VẬY LÀ...2-1 NHÉ DEVIL....”

.....

.

Tại tiền sảnh khách sạn.

.

- Sao ? Ông vừa nói gì ? Không thấy cô ta đâu ? – Devil gần như phát điên lên khi nghe ông giám đốc thông báo không thấy cô cháu gái đâu.

.

- Cậu...cậu bình tĩnh...tôi đang cho người đi tìm ! – ông giám đốc hết hoảng phen búa.

.

Devil nắm chặt tay đấm mạnh xuống mặt bàn bằng thủy tinh tạo nên một đường nứt dài. Đầu óc cậu nhóc quay cuồng....mảng kí ức hồi tối lại quay về....

.

Quay lại thời điểm lúc 8h30 tối, lúc này Devil đang từ cổng bước vào khách sạn sau khi ra ngoài mua túi chườm cho cái chân sưng tấy của Nim...

.

- Chào cậu ! Tôi đã nhờ người mua áo quần như lời cậu dặn ! – cô tiếp tân mỉm cười đều giả chào hỏi Devil khi thấy cậu nhóc từ ngoài cửa bước vào.

.

- Cám ơn ! Phiền cô nhờ người đem lên phòng giúp tôi ! – Devil trả lời nhất gừng, định bụng bước thẳng tới chỗ thang máy.

.

- Khoan ! Tôi có chút việc nhỏ nhờ cậu, mà với một chàng trai sành điệu và quý tộc như cậu thì đây chắc hẳn là một sự lựa chọn đúng đắn ! – cô ta đưa đẩy, đôi mắt sáng lên.

.

Devil dừng lại, quay mặt nhìn cô tiếp tân. Đôi mắt ngưng lại dò xét.

.

- Ấy ! Cậu đừng có nhìn tôi như thế ! Tôi ngại lắm ! Cũng không phải là việc khó gì ! Chẳng là cha tôi là chủ của một quầy rượu ngoại, hôm nay ông ấy nhập về vài chai rượu đỏ từ Mỹ. Tôi muốn cậu nếm thử xem hương vị của nó thế nào rồi cho tôi vài lời nhận xét ! Chắc hẳn một boy sành điệu như cậu thì đây là công việc đúng chuyên môn rồi ! – cô ta nói một lèo rồi dừng lại cười cười, tay không quên đưa ly rượu đã rót một chút rượu cho Devil.

.

Cậu nhóc nhìn cô tiếp tân, rồi nhìn xuống ly rượu, sau vài giây do dự, nghĩ lại thì cô ta chắc không dám làm gì mình, để tránh mất thêm thời gian vì người đàn bà lắm chuyện này, Devil cầm lấy ly rượu rồi đưa lên miệng nếm thử...

- Cũng ổn ! Nhưng có điều mùi nồng quá ! – Devil nói câu gọn lỏn rồi bước lại phía cầu thang máy. Cô tiếp tân lần này không níu kéo gì thêm nữa, chỉ đứng đằng sau cất lên câu cảm ơn pha chút đặc ý của mình.

.

.....

.

Hồi ức quay về cũng là lúc Devil tự trách bản thân mình đã quá chủ quan khinh thường. Đến bây giờ thì cậu nhóc hoàn toàn chắc chắn rằng nguyên nhân mình ngủ say như chết chính là do ly rượu kì lạ ấy. Đây quả thật là một âm mưu đã được sắp đặt từ trước.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 115: Shock...tình...

C

uối cùng thì mọi chuyện vẫn đi vào bế tắc, ông giám đốc không tài nào tìm ra đứa cháu gái của mình, còn Devil dù cho có truy tìm bao nhiêu đi chăng nữa vẫn không tìm được thêm bất cứ một thông tin gì về mặt nạ quý.....

.

.....

.

Hôm nay tính ra cũng đã được một tháng kể từ vụ việc ở khách sạn dạo trước. Có lẽ vì Nim không thường xuyên theo dõi tin tức thời sự của tỉnh nên không biết được rằng khách sạn đó sau vài ngày kể từ khi Nim cùng Devil rời khỏi đã vĩnh viễn bị xóa tên khỏi hệ thống khách sạn của tỉnh, nói một cách chung chung là đã bị phá sản. Nguyên nhân thì không cần nói ai cũng hiểu....

.

- Có chuyện gì mà bạn hẹn tôi ra đây thế ? – Nim nháy mắt hỏi vu vơ khi thấy khuôn mặt đang bực dọc của Devil khi phải ngồi đợi cô bé hơn một tiếng đồng hồ.

.

- Bạn làm cái gì mà giờ mới tới hả ??? Tôi chưa bao giờ phải ngồi một chỗ để chờ đợi ai đâu, bạn là duy nhất đấy ! – Devil cảm râm, nhượng mày nhăn nhó.

.

- Thì tôi đã nói qua điện thoại là hôm nay ở khoa có việc nên không thể tới đúng giờ được. Bạn cũng phải biết thông cảm chứ ? – Nim xụ mặt.

.

- Máy cái hoạt động vớ vẩn đó mà lại quan trọng hơn việc gặp người yêu sao ? – Devil bắt đầu thấy tức tức khi Nim giành quá nhiều thời gian cho công tác đoàn trường (quên thông báo với độc giả là hai nhân vật chính của chúng ta đã có kết quả thi Đại học và đã bắt đầu nhập học từ tuần trước, Devil học Quản trị kinh doanh, còn Nim thì đăng kí vào lớp Tài chính ngân hàng)

.

- Ờ hay ! Bạn có cái tính giận dỗi lung tung đó từ khi nào thế ? – Nim cố tỏ vẻ ngạc nhiên để trêu Devil.

.

- Bạn càng lúc càng quá đáng, thấy tôi chiều chuộng quá nên đâm ra coi thường Devil này từ bao giờ thế hả ? – cậu nhóc quát ầm lên.

.

Biết là không nên tiếp tục cái trò trêu chọc này nữa, Nim xuống nước cười tươi vỗ vỗ vai Devil làm hòa :

.

- Thôi mà ! Chỉ muốn trêu bạn chút cho không khí đỡ căng thẳng, xin lỗi vì bắt người yêu phải đợi ! – Nim nói trong vô thức mà không để ý rằng hai chữ « người yêu » phát ra từ miệng mình khiến cho Devil bất ngờ đến nỗi

phải bật người nhồm dậy. Chính cô bé cũng đỏ chín cả mặt sau khi ý thức được lời nói quá đà của mình.

.

- Vì câu nói đó mà tôi tha thứ cho bạn lần này đấy ! – Devil nở một nụ cười hiểm hoi, đưa tay kéo Nim ngồi lên chân mình khiến cô nhóc trở tay không kịp.

.

- Này này ! Chỗ này đông người ! – Nim xấu hổ nhìn xung quanh.

.

- Nhìn lại đi, coi ngoài chúng ta ra còn có người thứ ba nào không ? – Devil nói đều đều, đưa tay vuốt mái tóc đã bết lại vì mồ hôi của cô bé.

.

Nim ngạc nhiên khi phát hiện nhà hàng đúng thật là vắng ngắt, chỉ có mỗi Devil và cô bé. Nim quay lại nhìn Devil hỏi, đôi mắt mở to :

.

- Bạn lại muốn làm cái gì thế ????

.

- Chán bạn ! Đúng là khờ quá ! Sao yêu nhau cũng gần được một năm rồi mà tôi không cải tạo được cái tính khờ khạo, ngơ ngơ này của bạn nhỉ ????
– Devil tỏ ý thất vọng.

.

- Ờ ! Tôi ngờ ngờ nên mới đâm đầu thích một đại thiếu gia lạnh lùng, tàn nhẫn, đáng sợ như bạn ! – Nim tự ái trả lời.

.

- Con nhỏ này ! Đúng là không thay đổi gì ! Thôi không dài dòng nữa, nói thẳng vào vấn đề luôn ! – Devil đẩy Nim sang ghế bên cạnh, thái độ nghiêm túc kì lạ của cậu nhóc khiến Nim hơi bất ngờ, mắt nhìn cậu bạn trai không chớp.

.

- Chuyện gì mà trông bạn có vẻ nghiêm túc thế ????

.

- Chúng ta cưới nhau nhé ! – Devil nhìn thẳng vào mắt Nim nói chậm rãi, nhấn mạnh từng chữ một.

.

Phải nói sao để diễn tả cho chính xác thái độ của Nim lúc này nhỉ ???? Quá bàng hoàng, quá ngạc nhiên, và quá... shock ! Cô bé ngồi đơ ra như khúc gỗ, mắt không chớp nháy, chiếc túi xách cầm trên tay rơi tuột xuống đất, hình như tim cũng ngừng đập vào thời điểm ấy... Khó khăn lắm Nim mới mở miệng vắn từ từ một :

.

- Bạn...đang...nói...cái...gì...thế ??????????????

.

- Tôi nói là « Em đồng ý làm vợ anh không ? » – Devil vẫn giữ nguyên thái độ nghiêm túc như ban đầu.

.

Lần này thì Nim choáng toàn tập, hai con mắt mở to hết mức có thể, cổ họng cứ như có cái gì chặn lại, muốn nói mà không thể nói nên lời. Một loạt suy nghĩ ập đến trong đầu Nim. Cả hai người chỉ mới bước qua tuổi 19 được vài tuần, chỉ mới là tân sinh viên được vài ngày, dùng một phát, Devil muốn làm đám cưới. Thế là thế nào chứ ????? Nhìn thái độ của cậu nhóc thì chắc chắn không phải là đang đùa. Càng nghĩ Nim càng thấy hoang mang, có cái gì đó hạnh phúc nhưng lớn hơn chính là sự khó hiểu....

.

- Bạn...đừng...đùa !!!!

.

- Tôi biết thế nào một nhỏ khờ như bạn khi nghe chuyện này cũng sẽ khủng hoảng theo kiểu đó. Nhưng đây hoàn toàn là sự thật, tôi đã thu xếp mọi thứ đâu vào đó cả rồi. Bây giờ chỉ cần một cái gật đầu của bạn và đi thử nhẫn cưới, váy cưới là xong. – thái độ thận trọng của cậu nhóc càng khiến Nim dựng tóc gáy.

.

- Bạn...bạn dám làm thế khi chưa có sự đồng ý của tôi ????? – Nim đỏ mặt hỏi dồn.

.

- Thì bây giờ không phải là tôi đang hỏi bạn à ?

.

- Nhưng....nhưng....tôi 19, bạn cũng 19, chúng ta chưa đủ tuổi để kết hôn theo quy định của pháp luật !!!!! – Nim nói mà mắt vẫn không ngừng toát lên vẻ ngạc nhiên.

.

- Chính xác là bạn đủ tuổi rồi, còn tôi thì cũng đủ rồi. Vì trong giấy khai sinh ông nội ghi nhầm năm sinh nên trong đó họ ghi tôi sinh 1991. Không ngờ cũng có lúc sự nhầm lẫn này lại giúp ích cho chúng ta. – Mặt Devil rạng rỡ, còn Nim thì càng lúc càng rối.

.

- Nhưng chúng ta còn quá trẻ, hôn nhân không phải là chuyện đùa ! Đó là việc cả đời....

.

- Trẻ hay già không phải là vấn đề, miễn tôi đủ tự tin để chăm sóc cho bạn suốt cả đời này là được. Quan trọng là có bản lĩnh để sống cuộc sống gia đình hay không mà thôi. Chính vì đây là chuyện cả đời nên tôi mới phải suy nghĩ rất lâu, cân nhắc rất nhiều để đưa đến quyết định này. Bạn cũng biết tôi mang một thân phận không bình thường, cuộc sống của tôi khác những đứa con trai khác, khi tôi đã chấp nhận đi cùng bạn suốt cả cuộc đời thì tôi muốn bảo vệ bạn đến cùng. Vì vậy tôi muốn bạn là vợ tôi, để tôi có hoàn toàn khả năng để bên cạnh và bảo vệ bạn. Nhưng nguy hiểm mà bạn gặp phải từ lúc trước đến giờ đối với tôi là quá sức chịu đựng rồi. Chỉ khi bạn là vợ tôi, mang một thân phận khác thì mới đảm bảo sự an toàn cho bạn, đảm bảo cho tình yêu chúng ta không còn bị bất cứ điều gì ngăn cản. Và một năm yêu nhau cũng là quãng thời gian quá đủ để chúng ta có thể đi tới hôn nhân.

.

Nim giật thót, người rung lên theo từng câu nói của Devil. Chưa bao giờ Nim thấy một Devil già dặn, trưởng thành như thế.

.

- Không được ! Chúng ta còn quá trẻ cho cuộc sống hôn nhân ! – Nim nhảy dựng lên.

.

Khuôn mặt Devil bỗng chốc sa sầm lại trước thái độ đó của cô bé.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 116: Rào Cản...(Phần 1)

D

evil đã nói thì sẽ làm ! – cậu nhóc tóm lại nội dung câu chuyện bằng một sự khẳng định.

.

- Sao bạn vô lý thế ?????? Làm cái gì thì cũng phải nghĩ tới tôi với chứ ?????
Lúc nào bạn cũng chỉ nghĩ theo cảm xúc của mình là sao hả ????? – Nim bắt đầu thấy tự ái.

.

- Chính vì tôi nghĩ cho bạn nên mới quyết định cưới sớm. Từ trước đến nay có bao giờ tôi làm việc gì mà không vì tốt cho bạn không hả ? – Devil cũng tự ái không kém.

.

- Tôi nói không là không ! Muốn cưới xin thì bạn cưới một mình đi. Tôi chưa sẵn sàng để làm vợ. – Nim bức bối.

.

- Bạn không có quyền từ chối trong chuyện này. – Devil cũng cương quyết phủ nhận từ « không » của Nim.

.

- Bạn càng lúc càng quá đáng ! – mắt Nim hoen đỏ, cô nhóc vội vã cầm cặp xách chạy nhanh ra khỏi nhà hàng. Cô bé không muốn tiếp tục câu chuyện vì biết chắc là bản thân sẽ không tìm được lòng mà gây gổ với Devil.

.

Devil thờ dài nhìn theo bóng Nim khuất sau bức tường lớn. Đâu ai biết rằng cậu nhóc cũng phải rất khó khăn khi đưa ra quyết định này, vì nếu muốn tiếp tục tình yêu với Nim thì đây là cách duy nhất, bằng không, cậu không đủ tự tin để đối chọi với những lời nguyền của dòng họ.

.

.....

.

Nhưng việc Devil muốn cưới Nim khi cả hai mới qua tuổi vị thành niên chưa lâu không những vấp phải sự phản đối của chính « cô dâu » mà còn chịu nhiều ngăn cản từ những người khác....

.

Cụ thể là :

.

- Mà nói cái gì ???? Cưới ????? Mà cưới con nhỏ làm gì ???? – Chấn Song dần mạnh tay xuống thành ghế salon khi nghe Devil thông báo chuyện mình sẽ kết hôn, Nhã Trúc ôm nhóc Banh ngồi bên cạnh cũng suýt ngất khi nghe điều đó.

.

- Ông ăn nói cho cẩn thận. Cô ấy đã nói lại được từ lâu rồi. Chuyện này tôi đã quyết, hôm nay tôi thông báo cho ông cũng chỉ là có lệ mà thôi. – Devil vất chân hình chữ ngũ, ngồi tựa lưng vào thành ghế, vòng hai tay nhìn thái độ giận dữ của ông ta với khuôn mặt lạnh hơn tiền.

.

- Mày càng lúc càng quá quắt ! Nên nhớ trên giấy tờ mày vẫn là con trai tao, vị trí của mày trong xã hội thượng lưu này là quá cao để mày có khả năng làm cái việc mất dịch đó. Nếu tao không cho phép thì cái đám cưới này không thể xảy ra. – Thái Chấn Song vừa nói vừa nghiêng răng kèn kẹt, dẫu biết thái độ này của mình chẳng có chút ảnh hưởng gì tới cậu con trai từ lâu đã « coi trời bằng vung » của mình.

.

- Ông nghĩ là mình có khả năng làm việc đó sao hả ngài Thái Chấn Song cao quý ! Ông cũng phải biết một điều rằng tôi đã qua tuổi 18, số phận của tôi không nằm trong tay ông nữa. Quy định của dòng họ Thái đâu có cấm cản việc tôi kết hôn khi đã đủ tuổi đâu cơ chứ ? Nếu nói một cách phũ phàng thì bây giờ, trong dòng họ, tôi ở vị trí được quan tâm và coi trọng hơn ông, ông nghĩ là lời ông còn có giá trị ảnh hưởng đến tôi như cái thời trước, cái thời mà ông hành hạ thằng con trai của mình theo cái cách của thằng chủ đánh thằng tớ ????? Ông dẹp bỏ cái mộng tưởng điên rồ đó đi là vừa rồi đấy ! – Devil cười mỉm, giọng nói kiêu hãnh.

.

- Mày...mày !!!!! – Thái Chấn Song giận điên người, huyết áp tăng đột ngột, mặt đỏ bừng, hai tay run rẩy, cổ họng nghẹn đứng không nói được câu nào.

.

- Thôi đi Trình Kha ! Không thấy cha cậu đang trở bệnh hả ????? – Nhã Trúc bây giờ mới lên tiếng, đỡ ông chồng của mình ngồi xuống ghế.

.

- Chính ông ta tự làm cho mình ra như thế ! – Devil vô cảm đáp lại.

.

- Không chỉ cha cậu mà ngay cả tôi, tôi sẽ nhất quyết phản đối cuộc hôn nhân này tới cùng ! – Nhã Trúc gằn giọng.

.

- Ngay cả ông già còn không có tư cách cản trở thì cô có cái quyền đó sao ? Nên nhớ là tôi chưa tha thứ cho cô vụ cô làm cho Nim của tôi phải ngồi đợi dưới mưa gần 3 tiếng đồng hồ lúc trước đâu ! – Devil nhìn mặt Nhã Trúc với đôi mắt sắc lạnh rồi đứng lên bước thẳng lên phòng.

.

Nhã Trúc đưa đôi mắt ướt đẫm nước nhìn theo. Tay cầm chặt ly nước rung rung....

.

- Ác thì cũng đã ác rồi! Đừng trách tôi.....

.....

.

(Con nói cái gì cơ???? Con và Nim sẽ làm đám cưới?????) – Bác Mỹ tròn mắt khi nghe Devil nói về việc kết hôn.

.

- Vâng! Nim cũng biết rồi!

.

(Hèn gì từ ngày đi gặp con về đến giờ, mặt mày nó cứ tối sầm lại, người cứ thất thần. Mẹ tưởng hai đứa lại gây gỗ nhau chuyện gì. Hóa ra là chuyện này đây sao????)

.

- Nim không đồng ý nên mới vậy. Nhưng con đã quyết rồi, và sẽ không bao giờ thay đổi. – Devil nghiêm túc.

.

(Thằng nhỏ này! Mày đang làm cái gì thế hả???? Sao chuyện này không bàn trước với mẹ mà tự mình quyết định thế???? Nim nó không đồng ý cũng phải thôi, tự dưng cả hai còn đang tuổi ăn tuổi chơi mà mày bắt nó phải lên xe hoa về nhà chồng làm vợ mày. Bản thân nó còn lo chưa nổi hưởng gì gánh thêm trách nhiệm người vợ???? Lần này thì mày sai thật rồi con ạ!) – Bác Mỹ thở dài trách móc..

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 117: Rào Cản...(Phần 2)

C

on đã lớn rồi! Con thấy mình đủ khả năng để nhận thức mọi thứ! Con tin mình hoàn toàn có thể làm cho Nim hạnh phúc. Con đâu có đòi hỏi gì ở cô ấy khi về làm vợ con đâu! Chỉ cần cô ấy luôn ở bên con và con có thể bảo vệ cô ấy mọi lúc mọi nơi là được!

.

(Nhưng hôn nhân không phải là chuyện đùa! Cả đời chỉ có một lần mà thôi! Con phải ý thức được tầm quan trọng của điều này chứ???)

.

- Mẹ đừng ngăn con nữa! Devil đã nói là làm! Mẹ cũng phải hiểu rằng thời hạn mà dòng họ quy định đã sắp hết, nếu con không làm đám cưới với Nim bây giờ thì sẽ muộn mất, khi đó con không dám chắc mình đủ khả năng để đối đầu với sức mạnh của dòng họ Thái đâu !

.

(Đành rằng vậy...Nhưng mà...sớm quá con ơi ! Thế con đã nói chuyện lời nguyện dòng họ cho Nim biết chưa ?)

.

- Dạ chưa, con cũng không muốn nói cho cô ấy biết để Nim khỏi phải suy nghĩ vẩn vơ! Mẹ cứ tin ở con ! Mà Nim đâu rồi ạ ?

.

(Nó ở trong phòng chứ đâu ! Vào trong mà thuyết phục nó. Nhưng mẹ chắc chắn là con nhỏ sẽ không bao giờ chấp nhận chuyện này đâu!)

.

Devil đứng dậy tiến về phía phòng Nim. Bà Hoàng Mỹ nhìn theo mà thở dài buồn bã. Bà biết con trai mình không phải là một thằng nông nổi, nó đã quyết định cái gì thì tất sẽ có nguyên do chính đáng. Điều bà cảm thấy có lỗi nhất với Trình Kha chính là để nó sinh ra và lớn lên trong một dòng họ quá kì lạ như thế, mà cậu lại là cháu đích tôn nữa. Cái thời hạn mà lúc này Devil nhắc đến chính là một lời nguyên của dòng họ. Là rằng nếu trước 20 tuổi mà người thừa kế của dòng họ không hoàn thành được nhiệm vụ về sự nghiệp và gia đình thì số phận của người đó sẽ do dòng họ quyết định. Ngay khi Devil mới 6 tuổi thì những người đứng đầu dòng tộc đã ghép duyên cho cậu với 4 người con gái của những dòng họ danh giá khác, nếu như sau này cậu không hoàn thành được nhiệm vụ về gia đình thì sẽ phải kết hôn với 1 trong 4 người đó mặc dù cho đến bây giờ dung nhan của 4 người vợ hờ của mình Devil vẫn chưa thấy được.

.

Devil lấy tay gõ cửa phòng nhưng mãi mà Nim vẫn không chịu ra mở cửa....

.

- Bữa nay bạn gan nhi? Tôi gõ đau cả tay mà vẫn không chịu ra mở cửa à??? – Devil tức tối.

.

Nim vẫn im lặng.

.

- Tôi cho bạn 5 giây! Nếu không mở mà để tôi phá cửa vào trong thì phiền phức lắm đấy!

.

- Bạn về đi! Chừng nào bạn còn bắt tôi làm đám cưới thì tôi sẽ không gặp bạn đâu! – Nim nói vọng ra.

.

- Bạn dám làm chuyện đó hả???? – Devil mím môi.

.

- Tôi đã nói là tôi không thích! Bạn đừng có ép tôi!

.

- Bây giờ mở cửa hay là muốn tôi phá cửa???? – Devil quát lớn khiến bác Mỹ cũng phải giật mình.

.

- Không! – Nim cũng hét lên, những tiếng khóc đã bắt đầu xuất hiện. Devil biết mình đang đưa cô bé vào thế khó xử, nhưng đối với cậu nhóc thì đây lại là cách duy nhất để bảo vệ tình yêu của mình.

.

(Thôi! Con về đi! Nó đang bấn loạn, có phá cửa vào thì cũng làm cho mọi việc rắc rối thêm thôi! Để mẹ an ủi nó rồi ngày mai con tới cũng được!) – Bác Mỹ khuyên can cậu nhóc, lúc này không ai hiểu cảm xúc của Nim rõ bằng mẹ Devil.

.

Devil đứng hồi lâu trước cửa phòng Nim, đôi mắt như chứa chan cả một bầu trời thương nhớ. Dù đang vô cùng giận dữ vì cô bé không cho mình vào nhưng Devil cũng phải cố kìm lại....

.

- 5 ngày không gặp nhau, bạn chịu đựng được tôi cũng khen bạn tài.....

.

Cậu nhóc buông một câu nói đầy tâm trạng rồi quay lưng bước ra ngoài cửa lớn. Cùng lúc đó thì Nim cũng bật khóc tơi tả. Bản thân cô bé cũng nhớ Devil đến quay quắt, nhưng cứ nhìn thấy cậu nhóc thì Nim lại sợ ... sợ bị bắt làm cô dâu!

.....

.

Sáng....

.

Đang ngồi trong thư viện tập trung làm tiểu luận cho môn Pháp luật, chợt Nim thấy có ai vỗ vai mình. Giật mình quay lại nhìn thì thấy Angle đang nhăn răng cười toe toét:

.

- Lâu ngày không gặp! Càng lúc thấy bạn càng xinh!

.

- Bạn cứ thích trêu tôi! – Nim đỏ mặt.

.

- À... – Angle ngập ngừng – nghe đồn bạn với Devil sắp làm đám cưới, chắc đó chỉ là tin đồn... – Angle cười cười.

.

- Tin tức lan nhanh đến thế cơ à? – Nim xụ mặt xuống.

.

- Sao cơ ????? – Angle trợn mắt ngạc nhiên khi nhìn thấy thái độ của Nim, có cái gì đó như sục đổ trong lòng cậu nhóc.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 118: Chạy Trốn (Phần 1)

Chính tôi cũng đang đau khổ với việc này đây...- Nim thở dài thườn thượt.

.

- À ờ ! Nhưng theo tôi nghĩ thì chắc chắn là bạn không bao giờ đồng ý phải không ? 19 tuổi cho một cuộc hôn nhân là quá sớm ! – Angle lấy lại bình tĩnh, ngồi xuống bên cạnh Nim, đưa đôi mắt đầy hy vọng nhìn cô bé.

.

- Tất nhiên là thế rồi ! – Nim cương giọng, Angle thoáng mỉm cười nhưng bỗng chốc hàng lông mày cậu nhóc chột nhứ lại khi thấy Nim xì mặt lại như một trái bóng hơi bị thủng.

.

- Bạn sao thế ????

.

- Nhưng Devil cương quyết lắm ! Mà tôi thì dù có phản đối quyết liệt đến đâu rồi cũng sẽ thua cậu ấy thôi. Số phận của chúng tôi là phải bên nhau. Từ lâu trong tâm thức tôi đã mặc định điều đó rồi. Chắc chắn là tôi sẽ lấy Devil, nhưng nếu lấy ngay bây giờ thì tôi không đủ tự tin để có thể làm một người vợ tốt, tôi sợ nhiều thứ lắm. Vả lại....tôi vẫn chưa tìm được anh trai....- Nim nói một hơi rồi thở dài.

.

- Chắc chắn sẽ lấy Devil ư ???? – một câu hỏi trong vô thức được bật ra khỏi miệng Angle kèm theo một sắc mặt vừa ngỡ ngàng vừa xen lẫn đau khổ.

.

Nim không trả lời, chỉ cúi mặt xuống. Trông cô bé dường như đã quá mệt mỏi cho việc trốn tránh Devil....

.

Đang tiu nghỉu với nỗi hoang mang, Nim quên mất là có Angle ngồi bên cạnh, cô bé ngẩng mặt lên nhưng trước mặt Nim chỉ là chiếc ghế trống. Angle đã bỏ đi.....

.

«

C

òn lại gì cho mỗi tình một hướng

Người đi rồi bỏ mặc bóng mình tôi

Tháng ngày dài trả lại sự chia phôi

Ai thắm được đắng cay sầu muộn lối... » Kawi

.

.....

.

Tối...

.

Đang ngồi xem ti vi với bác Mỹ, đột nhiên di động cô bé rung lên, mở máy ra thì thấy số lạ, Nim xin phép bác Mỹ đi vội vào trong bếp nghe điện thoại

:

.

- A lô !

.

- Nim phải không ?

.

- Ờ...vâng ! – cô bé trả lời theo phản xạ, nhưng trong đầu thoáng lên một sự ngờ vực, vì giọng nói này rất quen.

.

- Tôi là Nhã Trúc đây ! Cô gặp tôi một chút được không ?

.

- Gặp...bây giờ ???? Nhưng tối rồi...- tự dưng Nim thấy sợ sợ.

.

- Tôi không làm gì cô đâu ! Coi như tôi xin cô đấy ! Hãy tới gặp tôi một lát ! Nhanh nhanh lên ! Nếu không sẽ muộn mất ! – giọng nói thống thiết của Nhã Trúc khiến Nim thấy lạ, chưa bao giờ cô ta dùng thái độ này để nói

chuyện với cô bé, lúc nào cũng chỉ là giọng điệu chua ngoa, danh đá, sắc sảo.

.

- Nhưng ở đâu ????

.

- Tôi đang lái xe đợi cô ở ngoài cổng, cô chỉ cần thay áo quần và ra đây thôi. – Nhã Trúc nói với vẻ hốt hoảng.

.

Nim cắt máy. Tay nắm chặt cái điện thoại. Dù biết Nhã Trúc luôn có ác cảm với mình nhưng không hiểu sao lần này cô bé cảm thấy cô dì ghẻ có vẻ đang gặp chuyện gì đó. Đánh liều, Nim vào phòng thay áo quần rồi xin phép bác Mỹ đi ra ngoài. Bây giờ mới chỉ là 7h tối, cũng không phải là muộn...

.

Cùng lúc đó ở nhà Devil...

.

Cậu nhóc mới từ ngoài sân bước vào đã thấy đồ đạc trong nhà bị xáo tung cả lên, chưa kịp định hình chuyện gì xảy ra thì đã thấy ông Chấn Song mặt mày đỏ tái, miệng không ngớt quát lên :

.

- Con hồ ly tinh với thằng con rơi ấy đâu rồi ?????? Tụi mày phải tìm được hai đứa nó về ! Nghe rõ chưa ??????????????????

Quá quen thuộc với cái tính vũ phu côn đồ của cha mình, Devil tỏ vẻ khá bình tĩnh, nhưng trong đầu cậu nhóc lại thắc mắc về chuyện gì đang xảy ra ở đây. Vì theo như cậu nhớ, đã lâu lắm rồi ông bố đáng kính của mình mới lại nổi giận kinh khủng đến thế.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 119: Chạy Trốn (Phần 2)

C

ó chuyện gì thế ?

.

- Mày im đi ! Đúng là một lũ quỷ với nhau ! Toàn một lũ nuôi ong tay áo !
– Ông ta gầm lên.

.

- Ông đừng có giận cá mà chém thớt, giữ bình tĩnh đi, coi chừng lại lên huyết áp thì không đỡ kịp đâu ! – Devil nói đều đều.

.

- Mày...mày...- Ông ta dường như đã nổi giận quá mức nên miệng cứng đờ không tài nào nói được. Devil thờ dãi quay sang hỏi lũ tay chân đang đứng đầy ra cả hai bên.

.

- Ông già có chuyện gì thế ????

.

- Dạ...tụi em cũng không biết. Ông chủ gọi bảo tụi em đến đây gấp, sau đó lại sai tụi em đi tìm bà chủ và cậu ba. – Tên đàn em lớ ngớ đáp.

.

- Không ngờ một Thái Chấn Song không bao giờ cho ai ăn bớt của mình một đồng như ta mà lại có lúc mắc phải sai lầm ngu xuẩn đến mức này. Ta

đã đi nuôi một đứa con hoang của kẻ khác, cưới một con ả chết tiệt, rẻ tiền để rồi thương yêu chúng nó, cung phụng chúng nó ! Trời đất ơi ! Nhục quá ! – ông ta rít lên một hồi dài rồi đập tay vào trán, mặt nhăn nhó đến phát tội.

.

Và đến lúc này Devil đã hiểu ra mọi chuyện. Cậu nhóc vội vã hỏi lũ đàn em.

.

- Thế tụi mày đã tìm được bà chủ và cậu ba chưa ???

.

- Chưa ạ ! Từ chiều đến giờ tụi em đi tìm khắp cả thành phố nhưng vẫn không thấy !

.

- Tìm được thì chúng nó đã chết dưới tay ta từ lâu rồi, đâu phải khiến Chấn Song này nổi giận như bây giờ chứ ? – ông ta nghiêng răng, khuôn mặt bộc lộ toàn bộ sự ác độc.

.

Devil đưa đôi mắt chứa đầy oán giận nhìn vào cha mình, đôi mắt đáng sợ của Thái Chấn Song như vừa mới khơi sâu một cái gì đó đã từ lâu bị Devil chôn sâu vào khoảng đen của dĩ vãng. Bỗng chốc những kí ức đau thương của quá khứ lại đua nhau ùa về khiến cậu nhóc không kịp ngăn lại. Một quá khứ đầy đau thương và tủi nhục của Thái Trần Kha khi bị chính người cha của mình hành hạ. Những buổi tối kinh hoàng lại hiện ra trước mắt Devil. Những buổi tối của một thời xa xưa, khi cậu còn quá nhỏ để ý thức được sự tự vệ, hầu như đêm nào Devil cũng phải chịu một trận đòn roi mây từ ông

bố « đáng kính » của mình rồi bị nhốt vào một căn phòng trống rỗng, nằm ngủ dưới nền đất lạnh suốt cả đêm dài. Một đũa tre lớn lên trong ám ảnh của sự đánh đập, với những vết sẹo chi chít nhau phủ lên tấm lưng nhỏ bé và đeo bám suốt cuộc đời Devil. Cho đến tận bây giờ, cậu vẫn không thể lý giải nổi vì sao ông ta có thể ra tay đánh đập đứa con của mình như thế cho dù cậu luôn cố gắng làm mọi thứ để vừa lòng ông. Những cơn ác mộng cũng từ đó mà ám ảnh cậu, để cứ mỗi lần tối đến, đặt lưng xuống đất là những âm thanh vụt vụt của chiếc roi mây, ánh mắt rục máu của Chấn Song lại khiến Devil kinh hoàng sợ hãi.....và bây giờ ánh mắt ấy lại đang hiện hữu trên khuôn mặt ông ta....thực đến mức đáng căm hận....

.

.....

.

- Cô gọi tôi ra đây có việc gì sao ? – Nim cất lời hỏi sau khi đặt cốc nước cam xuống bàn.

.

- Thật quá trơ trẽn khi mở miệng nói điều này với cô. Nhưng đây là cách duy nhất để cứu sống con tôi.... – thái độ nghiêm trọng của Nhã Trúc khiến Nim giật mình, dưới ánh đèn của quán cà phê, Nim mới phát hiện ra vẻ mặt bạc nhợt, tái đi vì sợ hãi của cô ta.

.

- Cô....đang nói gì thế ?

.

- Không còn nhiều thời gian nữa ! Cô làm ơn nuôi dùm nhóc Banh cho tôi một thời gian. Nếu bây giờ tôi đem nó theo thì quá sức nguy hiểm. Tôi có thể chết nhưng con tôi còn quá nhỏ, tôi không đành lòng...- những giọt nước mắt ray rứt bất chợt rơi ra trên đôi gò má từ lâu đã chai sạn của người phụ nữ mới 19 tuổi này.

.

- Cô bình tĩnh! Thực sự tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra cả.... – Nim bối rối trước thái độ của Nhã Trúc.

.

- Thực ra nhóc Banh không phải là con ruột của Thái Chấn Song, nó là con của một thằng *****, lưu manh đã cướp đi đời con gái của tôi. Lúc đó tôi mới chỉ 17 tuổi, trong một đêm đi bán dạo thì bị chúng nó bắt đi và ức hiếp, chính Devil đã cứu tôi.....- giọng cô ta chùng lại – tôi đã sốc một thời gian dài, cho đến khi tôi phát hiện ông Song để ý mình qua những lần tôi tới nhà làm giúp việc cho gia đình ông ấy, thời gian đó Devil đi Mỹ nên không biết được việc này. Trước gánh nặng quá lớn về gia đình, và trước việc tôi phát hiện mình đã mang thai, tôi đành phải dùng thủ đoạn để bắt ông ta phải chịu trách nhiệm về cái thai. Và thật may mắn là ông ta đã tin và chấp nhận cưới tôi. Những tưởng mọi chuyện sẽ mãi mãi đi vào bóng tối thì đùng đùng không biết nghe ai nói ông ta đem thằng bé đi xét nghiệm ADN, giờ đây Chấn Song đã biết sự thật, và chắc chắn ông ta sẽ không tha cho hai mẹ con tôi, tính ông ta tôi quá hiểu, ngay cả Devil ông ta còn dám giết huống gì tôi và nhóc Banh. Vì thế tôi mong cô giúp tôi nuôi dùm thằng bé, đừng cho ông ta làm hại nó, tối nay tôi phải lên tàu trốn đi cùng mấy đứa em để tránh chúng bị làm hại. Tôi không thể đem thằng nhỏ theo vì ngay bản thân tôi giờ đây cũng không dám chắc mình còn sống được bao lâu trước sự truy đuổi của ông ta. Hãy làm ơn giúp tôi, thằng nhỏ không có tội. Dù thật lòng tôi không thích cô nhưng tôi biết cô là người tốt bụng và có thể chăm sóc con trai tôi chu đáo, Devil cũng rất thương thằng nhỏ....Nếu cô

căm ghét tôi thì hãy chỉ ghét mình tôi thôi, con tôi không có tội. – Nhã Trúc kể một hơi rồi bật khóc tức tưởi.

.

Nim choáng váng trước sự thật vừa mới nghe được. Bỗng chốc cô bé thấy thương cho Nhã Trúc nhiều hơn là ghét. Cuộc đời cô ta đã phải nếm quá nhiều chua chát đắng cay và tủi nhục. Nim thấy lòng rối bời...Cô bé cảm thấy không đủ tự tin để chăm sóc một đứa nhỏ, đặc biệt là khi nó đang bị Thái Chấn Song – ông chủ có thể lực ngàm lớn nhất tỉnh truy đuổi. Nhưng nếu từ chối thì đi ngược lại với đạo lý quá...Nim mím môi phân vân, nhóc Banh đưa đôi mắt tròn xoe ngây thơ nhìn Nim cười khặc khặc...cô bé thấy quặn lòng.....

.

- Tôi van cô đấy! Cô muốn tôi quỳ xuống dập đầu cầu xin tôi cũng làm! Tôi biết cô ghét tôi vì tôi đã nhiều lần *** hại cô nhưng bây giờ tôi đang phải chịu đựng sự trả giá. Hãy vì lòng nhân từ mà giúp tôi! Tôi không còn cách nào nữa! Con trai tôi nó còn quá nhỏ, nó cần được sống! – Nhã Trúc như mất hết bình tĩnh, khuôn mặt ướn nhòe nước thấm thiết van xin Nim. Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, quá bất ngờ khiến cô bé bất động.

.

- Nhưng.....

.

- Tàu đang chờ tôi ngoài biển! Làm ơn đi Nim! Nhóc Banh là tất cả của tôi! Tôi không thể đứng nhìn con mình chết trong tay lão mất nhân tính ấy! – cô ta hét lên khiến mọi người trong quán ngoái đầu nhìn, cũng may lúc này quán vắng khách và không ai nghe rõ được nội dung câu chuyện giữa 2 người.

.

Trong phút chốc, Nim thấy mình không thể từ chối. Hơn ai hết cô bé hiểu được cái cảm giác của một đứa trẻ mồ côi vì chính cô bé cũng mang hoàn cảnh tương tự, cho dù có ba có mẹ nhưng ba mẹ Nim hầu như chẳng thương yêu gì cô, toàn một mình anh Quốc nuôi Nim khôn lớn....

.

Đồng hồ điểm 8h tối, không chần chừ, Nhã Trúc bế nhóc Banh dúi vào tay Nim rồi hốt hoảng:

.

- Tôi trông cậy vào cô! Nếu kiếp này không báo đáp được cô thì kiếp sau Nhã Trúc này xin làm thân trâu ngựa hầu hạ cô suốt đời!

.

Nim lơ ngơ bỗng lấy thẳng nhỏ, Nhã Trúc cúi xuống hôn đứa con lần cuối trong niềm thương nhớ day dứt rồi chạy nhanh đi. Chiếc taxi lên ga rồi phóng nhanh đi để lại những vệt khói mờ mờ. Nim nhìn theo mà lòng rối như tơ vò, trong đầu cô bé vẫn không định hình được chuyện gì đang xảy ra. Nhóc Banh còn quá nhỏ để hiểu rằng số phận mình đã bước sang trang mới, Nim nhìn xuống đứa bé, đôi mắt tròn xoe, long lanh, trong sáng...

.

.....

.

Tại nhà Devil lúc đó...

.

- Thưa ông chủ ! Có tin báo về là thấy bà chủ cùng cậu ba có vào trong cà phê Sana !

.

Một tên đàn em lật đật chạy vào thông báo. Chấn Song đang ngồi dí mẩu thuốc lá xuống mặt chiếc gạt tàn bằng thủy tinh sáng loáng nghe thấy thế vội vọt đứng dậy, mắt quắc lên :

.

- Đem người tới bắt chúng nó và san bằng cái quán chết tiệt đó cho tao !

.

Devil lúc này đang lái xe đi tìm hai mẹ con Nhã Trúc, chợt nghe tiếng điện thoại reo, cậu nhóc gấn tai nghe rồi ậm ự :

.

- Gì thế ?

.

- Thưa cậu chủ ! Hồi nãy cậu chủ dặn em nếu ở nhà có thông tin gì về bà chủ thì báo cho cậu. Mới đây có người báo với ông chủ là thấy bà chủ ở quán cà phê Sana, ông chủ đang cho người tới đó rồi ạ !

.

- Thế à ? Mà làm tốt lắm !

.

Devil đập mạnh ga phóng vù đi. Trong lòng hoang mang cực độ. Nhưng khoảng vài giây sau thì chuông điện thoại lại reo lên. Lần này là số của Nim!

.

- Tôi nghe đây!

.

- Bạn đang ở đâu đấy! Nhã Trúc mới tới tìm tôi, cô ta nhờ tôi chăm sóc nhóc Banh một thời gian rồi bỏ trốn rồi! Cô ta nói cha bạn đang tìm giết cô ta...

.

Nim chưa kịp nói hết câu đã bị Devil hỏi dồn dập :

.

- Sao cơ ??? Nhã Trúc tới tìm bạn nhờ chăm sóc nhóc Banh rồi trốn ư ???
Bạn đang ở đâu ????? Nói nhanh !!!!!!!

.

- Tôi đang ở trong quán cà phê Sana !

.

- Mẹ kiếp ! Nguy rồi ! Mau bế thằng nhỏ chạy ra khỏi chỗ đó nhanh lên ! Ông già đang cho người tới quán Sana để san bằng đó ! Đừng chạy bằng lối cửa chính, tìm cửa sau mà thoát ! Nhanh lên ! Tôi tới đó ngay bây giờ đây !!!!! – Devil nói không kịp thở, mồ hôi đã bắt đầu nhễ nhại trên gương mặt cậu nhóc. Chiếc xe lao trên đường với tốc độ khủng khiếp, ước chừng nó có thể va vào bất cứ chiếc xe nào khác chạy ngược chiều.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 120: Sự Biến Mất Kì Lạ

N

im run rẩy làm rơi luôn di động xuống đất . Nhưng lúc này không phải là thời điểm để hoảng sợ. Điều cần thiết nhất bây giờ là phải kiếm đường chạy trốn. Cô bé xốc nhóc Banh lên bế thẳng ra lối cửa sau nhà hàng....

.

Nhưng ngay lúc Nim mở cửa sau, hàng loạt chiếc ô tô lạ mặt đi ra từ bóng tối mịt mù trước mặt chạy đồng loạt về phía cô bé đang đứng. Nim điếng hồn chôn chân tại chỗ, mồ hôi ướt đầm áo, nhóc Banh có lẽ vì quá sợ hãi nên khóc um lên, điều này càng gây sự chú ý cho lũ người của Chấn Song....

.

Trong đầu Nim định ninh rằng thế là đã hết. Không còn đường nào để lui được nữa. Cô bé nhìn xuống gương mặt nhóc Banh, cu cậu vẫn khóc nước mắt, hai má đỏ ửng, nước mắt nước mũi giàn giụa. Một nỗi hoảng sợ dâng lên, Nim không lo lắng cho bản thân mà lo cho thằng nhỏ, nó còn quá bé....

.

Từ trong mấy chiếc ô tô con, hàng chục kẻ lạ mặt mở cửa bước ra. Không cần đoán cũng biết chúng đang tiến về phía Nim và nhóc Banh. Cô bé lùi từng bước một, mắt nhìn liên tục hai bên. Devil đã chạm chân hơn lũ người này, Nim giật mình mím môi ôm chặt thằng nhỏ trong tay, cương quyết không để nhóc Banh rơi vào tay của chúng....

.

Đang lúc đầu sôi lửa bỏng, đột ngột một thứ ánh sáng lóe mạnh hắt ngang tầm mắt làm tất cả choáng ngợp. Có năm mơ Nim cũng không nghĩ được tới điều này. Đó là không biết từ đâu có thêm mấy chiếc xe mô tô phân khối lớn rú ga xông thẳng vào lũ người lạ mặt khiến bọn này bấn loạn chạy nháo nhào như ong vỡ tổ. Chưa kịp định hình mọi chuyện thì một bàn tay nào đó lôi mạnh Nim đi, đến lúc ngồi hẳn vào trong một chiếc xe ô tô lạ hoắc, Nim hoảng sợ ngẩng mặt lên nhìn.....

.

- Số em còn đỏ lăm đấy! – Lap vừa cười vừa nhăn nhó nhìn Nim, trong khi cô bé đưa đôi mắt to đến mức tối đa nhìn cậu ta.

.

- Anh...Anh....

.

- Khoan nói gì cả! Ngồi yên đi!

.

Vừa dứt lời, Lap đạp mạnh chân ga đưa chiếc xe ô tô phóng vụt đi với tốc độ cực kì khủng khiếp...

.

Vậy là đã thoát!

.

.....

.

- Sao anh biết em đang ở đây mà tới cứu thế???? – sau một hồi lấy lại bình tĩnh, Nim mới nhớ ra điều thắc mắc của mình.

.

- Thì tôi đã nói với em là tôi luôn ở bên em đó sao! 24/24! – Lap vừa lái xe vừa quay sang, kết thúc câu nói với một cái nháy mắt tinh nghịch.

.

- Là sao cơ???? – Nim nhú mào.

.

- Em sắp biết được mọi chuyện rồi ! Nhưng không phải là bây giờ ! – Lap nhún vai rồi nhìn thẳng về phía trước.

.

Nim biết ý nên cũng thôi không hỏi nữa, cô bé nhìn xuống tay mình, nhóc Banh đã ngủ từ lâu. Nhìn gương mặt bầu bĩnh đáng yêu như thiên thần của nó, lòng Nim cứ thất lại. Thằng nhỏ không đáng để phải hứng chịu tất cả những nỗi bất hạnh này....

.

Đột ngột nhớ ra điều gì, Nim lấy tay thọc vào túi áo khoát, chiếc điện thoại đã không còn ở đó. Nim thần người ra....

.

- Anh ơi ! Cho em mượn di động một chút ! – Nim nói với vẻ hối hả.

.

Lap hơi ngạc nhiên nhìn sang nhưng ngay sau đó cũng lấy từ túi áo chiếc Iphone đưa cho Nim.

.

Cô bé vội vã cầm lấy và bấm số Devil.....

.

Nhưng tín hiệu đáp lại chỉ là những chiếc tút tút thông báo sự mất kết nối. Nim tắt máy, ngồi nghĩ ngợi. Sao lại không liên lạc được ????? Cô bé vội lắc đầu để xua đi cái ý nghĩ đáng sợ trong đầu...

.

- Đừng lo ! Thằng nhóc đó không bao giờ để ai bắt nạt mình đâu ! – Lap vừa lái xe vừa nói, Nim nhìn sang, trong lòng cô bé cũng mong là như vậy.....

.

.....

.

Hôm nay đã là ngày thứ hai kể từ cái đêm kinh khủng ở quán cà phê Sana. Và càng lúc Nim càng sống trong lo lắng và sợ hãi....Không phải vì sợ người của Chấn Song truy lùng thằng nhỏ mà là lo cho Devil, từ hôm đó đến giờ, cậu nhóc như bốc hơi hoàn toàn khỏi thế giới này....

.

(Ta đã cho người lùng sục khắp cả tỉnh này rồi, cũng liên lạc với người của ta ở Mỹ nhưng vẫn không tìm được chút thông tin gì về Trình Kha ! Cuối

cùng thì nó đã gặp phải chuyện gì rồi cơ chứ ??????) – Bác Mỹ chống tay lên bàn lo lắng.

.

- Bác bình tĩnh đi ạ ! Cậu ấy sẽ không sao đâu ! – Nim cố gắng an ủi nhưng trong lòng thì lại nóng hơn lửa đốt.

.

Mọi chuyện bỗng dừng rồi tung cả lên, càng lúc sự việc càng diễn biến theo hướng phức tạp khiến Nim thấy không thể thích ứng kịp. Cùng một thời điểm mà biết bao chuyện xảy ra và đều khiến Nim rơi vào thế bị động. Sự mất tích đầy bí ẩn của Devil lại càng làm tăng sức ép tinh thần cho cô bé. Người Nim gầy hăn đi, đôi mắt luôn đầy sự lo lắng sợ hãi....

.

Tiếng người gọi từ phía cổng làm cả hai bác cháu giật mình. Nim nhanh chóng chạy ra....

.

Càng tiến tới gần Nim càng thấy bước chân mình như khớp dần. Khuôn mặt này đập vào mắt cô bé những ám ảnh không tài nào quên được.....

.

- Cô...cô tới đây....làm gì?????? – giọng nói của Nim run run, những kí ức đen tối lại trở về vây ***.

.

Khi Nim đã đứng trước mặt mình, người đó mới ngẩng hăn mặt lên nhìn. Nim thoáng choáng váng. Đây đúng là cô ta...nhưng vết sẹo thì....

.

- Nhìn tôi thế này chắc cô vui lắm nhỉ? – câu nói cất lên khiến Nim bối rối.

.

- Cô tới đây làm gì?

.

- Vốn dĩ tôi rất ghét cô, căm thù cô vì chính cô là nguyên nhân của mọi nỗi đau mà tôi phải hứng chịu ngày hôm nay! Nhưng nhờ cái sẹo này mà tôi đã tỉnh ngộ. Một cái giá quá đắt nhưng cuối cùng tôi cũng đành chấp nhận. Tình yêu mù quáng đúng là con dao sắc nhất chém chết con người. Tôi tới đây chỉ để nói với cô rằng, người cô yêu đang gặp nguy hiểm, cô phải tới đưa cậu ta thoát khỏi tay hắn ngay lập tức! Khu nhà hoang phía sau nhà máy Khai Nguyên! Hãy tới đó!...Tôi đi đây!

.

Nim bất động đứng nhìn cô ta biến mất trước mặt mình. Những lời mà cô ta nói làm Nim hoảng loạn. Cô bé không biết cô ta đang muốn nói cái gì.....Nhưng những lời sau cùng của cô ta lại vang lên đưa Nim trở về ngay với thực tại. Devil đang ở đó...Khu nhà hoang phía sau nhà máy Khai Nguyên!

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 121: Sự Thật

T

ại khu nhà hoang...

.

- Tao biết rằng sẽ có ngày mà sẽ thanh toán tất cả với tao....Nhưng tao không ngờ lại nhanh đến vậy.... – Devil thêu thào, hướng đôi mắt đầy mệt mỏi nhìn về phía kẻ đối diện, toàn thân dường như đã không còn chút năng lượng.

.

- Tao cũng biết rằng sẽ có ngày tao mất đi một thứ quan trọng từ tay mà. Nhưng tao không ngờ điều đó lại đến vào thời điểm này. Khi mà tao từng tưởng rằng mình đã có thể bỏ qua tất cả cho mà! – kẻ đối diện ngồi trên ghế, nói nửa miệng.

.

- Nhưng tao không nghĩ rằng mà lại dùng đến cách này. Tính cách mà không phải vậy...

.

- Đúng! Tao không hề thích cái trò mất tư cách này, nhưng chính mà đã khiến tao phải dùng đến thủ đoạn này. Biết bao nhiêu lần tao cảnh cáo gián tiếp mà mà vẫn không hề hoảng sợ. Chính mà ép tao....

.

- Đúng như tao dự đoán, mọi nguy hiểm tao và Nim phải đối mặt từ trước đến giờ đều là trò do mày bày ra. Nhưng tại sao cứ phải lôi Nim vào cơ chứ???? Người mày căm thù là tao cơ mà! Không phải là cô ấy!

.

- Vậy mày tưởng tao sung sướng khi khiến cho cô ấy đau khổ lắm à???? Nỗi ân hận lớn nhất trong cuộc đời tao chính là khiến cho Nim khóc và sợ hãi. Nhưng làm sao có thể khác đi được khi cô ấy đã chọn mày mà không chọn tao?? – hấn hét lên đầy day dứt.

.

- Mày sẽ giết tao???? – Devil buông một câu hỏi làm phép thử tâm lý.

.

- Giết ư???? Tao đang suy nghĩ về điều đó... – hấn ta đứng lên, một tay bỏ vào bọc quần, một tay cầm chiếc mặt nạ quý, khuôn mặt thiên thần đã in sâu vào tâm thức của biết bao nữ sinh trường Linh Nam bây giờ chỉ toàn một sắc thái tàn nhẫn và độc ác. – Mày có thấy cái gì đây không????? – Nhật Phụng chỉ tay về phía bàn chân phải của mình – 9 là một con số đẹp chứ nhỉ???? Tao phải cảm ơn lão cha già quý hóa của mình đã “tặng” cho đó!

.

Devil thở dài. Chính cậu nhóc cũng luôn day dứt về chuyện này. Vào cái ngày đen tối hơn 5 năm về trước, lúc Thái Chấn Song thả con dao sắc cắm xuống bàn chân của đứa bé tội nghiệp – đứa bé đã trở về từ bóng tối trong tư cách là cậu ấm của tập đoàn IST hôm nay thì Devil cũng có mặt, nhưng là sự có mặt trong bí mật và yên lặng, từ một lỗ nhỏ của cánh cửa nhôm đã cũ đi vì thời gian, một Thái Trình Kha 13 tuổi đã cắn răng chứng kiến cha mình hành hạ thẳng bạn thân nhất của mình mà không thể làm gì được. Mãi

đến sau này, mỗi khi nhìn thấy Nhật Phụng là cảm giác tội lỗi lại ùa về trong Devil mặc dù cậu hoàn toàn vô can trong vụ việc đó....

.

- Mà mày có biết rằng tao đã phải khổ sở lắm mới có thể thoát được nỗi ám ảnh về cái ngày tồi tệ ghê tởm đó không hả???? Tao phải qua Úc 3 năm trời để quên đi quá khứ, một đứa trẻ 13 tuổi với một bàn chân thiếu mất một ngón! Mày có hiểu được tâm trạng đó của tao không hả????? – Nhật Phụng dường như mất hết bình tĩnh.

.

- Ông già đã ra tay tàn độc với mày, chính tao cũng thấy ghê tởm ông ta mày hiểu không????? Chẳng lẽ mày không thấy tao với ông ấy chưa bao giờ là cha con đúng nghĩa hả????????

.

- Suốt 5 năm nay chưa bao giờ tao dám để trần đôi bàn chân của mình, ngay cả khi đi ngủ tao cũng phải mang tất. Cứ mỗi lần nhìn thấy bàn chân bị thiếu mất một ngón của mình là tao lại không thể chịu đựng nổi. Làm sao cha mày và mày trả lại được những điều đó cho tao cơ chứ???????????????????? Ngay từ khi quen mày, thân với mày thì tao đã linh cảm rằng cuối cùng tao cũng sẽ phải mất mát thứ gì đó vì mày. Và cuối cùng thì thân thể của tao, tình yêu của tao cũng đều vì mày mà thương tổn. Vì sao????? Vì sao???????????

.

- Tao biết rằng bây giờ có nói gì thì đối với mày cũng không còn ý nghĩa. Nói gì thì lão ta cũng là cha tao, cha làm thì con phải trả.....

.

- Mày im đi! Đừng có làm bộ cao thượng trước mặt tao! Thật ngu khi tao đã từng nghĩ sẽ bỏ qua cho cha con mày, sẽ vẫn làm bạn thân với mày. Tất cả cuối cùng cũng chỉ là gian dối, cũng chỉ là phản bội. Khó khăn lắm tao mới yêu được một người con gái, khó khăn lắm tao mới đủ quyết tâm từ bỏ chiếc mặt nạ quý của chính bản thân để sống tốt đẹp bên cô ấy. Vậy mà một lần nữa tao lại mất Nim trong tay mày. Vì sao người chịu đau khổ luôn phải là Nhật Phụng này cơ chứ???????????????? – đôi mắt Nhật Phụng rung lên toát lên toàn bộ sự căm hận.

.

Nim run rẩy bấu chặt vào thành phen sắt ở ngoài mà không hay tay mình đã tứa máu từ hồi nào. Cuộc trò chuyện giữa hai người con trai thân thiết nhất với cô bé khiến bầu trời trong mắt Nim sụp đổ hoàn toàn.

.

Sợi dây chuyền mặt trời...

Bàn chân thiếu mất một ngón...

Mặt nạ quý....

.

Tất cả giờ đã có câu trả lời.....

.

Biết được sự thật là một hạnh phúc...Nhưng đây là một sự thật quá thật...
Thật đến mức trần trụi...

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 122: Tao Là Angle! Không Phải Là Angel!

T

ao đã rất đau mà biết không???? Đau rất nhiều...Sinh ra không có mẹ, tuổi thơ toàn là sự ghê lạnh của cha, đến khi lớn lên, yêu một người mà vẫn không được trọn vẹn. Tao đâu cần mình phải đẹp trai...cái khuôn mặt đẹp để thiên thần này có ích gì chứ???? Toàn là giả dối, toàn là lừa bịp. Biết bao đứa con gái đến với tao chỉ vì tao đẹp và tao giàu. Chỉ có Nim là khác...Tao đã rất ác với nhiều người nhưng trước mặt Nim thì không thể. Nhưng tại sao cuối cùng bàn tay này cô ấy cũng không chịu một lần nắm lấy tay tao cơ chứ???? – Nhật Phụng nói như khóc, khuôn mặt không còn cứng rắn như lúc đầu mà đã bộc lộ toàn bộ sự yếu đuối và đau khổ của mình.

.

- Mà nói với tao điều đó để làm gì cơ chứ???? Chuyện tình cảm là điều không thể ép buộc, càng ép lại càng xa nhau thêm. Tao không thể nói bất cứ điều gì về tình cảm của mày đối với Nim vì dù có nói gì thì trong mắt mày tao vẫn cứ là kẻ đã cướp đi cô ấy khỏi cuộc đời mày. Nhưng mày cũng nên nhớ rằng, mày bất hạnh bao nhiêu thì tao bất hạnh hơn mày gấp trăm lần, mày yêu cô ấy bao nhiêu thì tao đủ tự tin để khẳng định tình yêu của tao không hề thua kém. Cũng vì lý do đó mà chưa bao giờ tao thấy có lỗi khi biết mày yêu Nim nhưng vẫn quyết định theo đuổi cô ấy. – Devil nói với vẻ mặt đanh sắc.

.

- Mày còn dám nói như thế trước mặt tao ư???????????? – Nhật Phụng hét lên như một con thú hoang bị mũi tên của gã thợ săn đâm trúng, đôi tay run rẩy vọt lên một chiếc dao sắc kề sát cổ Devil.

.

Đến lúc này thì Nim không thể nào đứng ngoài cuộc được nữa. Cô bé chạy như bay vào trong và ôm chặt Devil, khuôn mặt đầy vẻ sợ hãi nhìn Nhật Phụng:

.

- Angle! Dừng lại đi! – Nim vừa khóc vừa nói, ánh mắt đầy sự tha thiết.

.

- Bạn tới đây làm gì hả???- Devil vừa ngạc nhiên vừa tức giận.

.

- Bạn không thể bỏ tôi đi theo cách này được! Bạn từng nói cả cuộc đời này bạn sẽ nắm tay tôi bước đi cho dù có chông gai hay trắc trở. Vì thế cho đến chết thì bạn vẫn phải nắm tay tôi! – Nim nước mắt nhạt nhòa nhìn Devil. Cả người cậu nhóc bị trói chặt nên không thể cử động gì. Devil đưa đôi mắt với hàng mi rậm nhìn xuyên suốt trái tim Nim, một cảm giác có lỗi dâng lên khiến ác quỷ thấy người mình vỡ vụn.

.

- Nim...Trước mặt tôi bạn vẫn có thể nhẫn tâm như thế sao??? Bạn vẫn chọn đứng bên hắn mà không chịu một lần hướng trái tim mình về phía tôi...Bạn đánh một con số 0 tròn trĩnh vào tình yêu mà tôi dành cho bạn theo cách này sao....- Nhật Phụng đứng sững sờ, ánh mắt dường như vô hồn, con dao trên tay run run theo nhịp thở...thoáng chốc Nim thấy một sự sụp đổ ghê gớm trong tâm tưởng của cậu nhóc.

.

- Angle! Dừng lại đi! Chưa bao giờ tôi nghĩ bạn là người xấu, chưa bao giờ tôi nghĩ thiên thần của tôi lại có thể làm những hành động đáng sợ như thế

này...Quay lại đi....Nhìn bạn thế này tôi đau lòng lắm....- Nim khóc như mưa, vừa nói vừa nấc từng tiếng một, ánh mắt cô bé cố ý nhìn sâu vào đôi mắt đang mờ dần đi vì đau khổ của Nhật Phụng để kiếm tìm lại một chút gì đó lương thiện, chân thành, đáng yêu của Angle thưở nào.

.

- Dừng lại ư???? Tôi đã bước đi bao giờ đâu mà bảo tôi dừng lại? Con đường của tôi từ trước đến giờ vẫn là thế này, thế giới của tôi vốn dĩ là như thế này...Đáng lẽ ra tôi đã bước chân ra khỏi chốn này vì bạn....Nhưng.....Ha ha!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! – Nhật Phụng nói trong cay đắng rồi đột nhiên bật cười ha hả. Nụ cười của một kẻ ý thức được sự thất bại của mình, thất bại thảm hại....

.

- Dừng như thế mà! Tôi xin bạn đó! Bạn không thể là người như thế này được....Bạn là Angel! Là thiên thần cơ mà! – Nim nói trong nước mắt.

.

- Angel???? Thiên thần????? Bạn nhầm rồi đó! Từ trước đến giờ tên của tôi vẫn là Angle chứ chưa bao giờ tôi nói mình là Angel! Còn cái danh thiên thần là vì lũ người ngu ngốc xung quanh tự gọi tôi như thế mà thôi. Họ quá dễ bị đánh lừa bởi vẻ đẹp ngây thơ, đáng yêu, trong sáng của tôi...Ấy vậy mà đã có lúc tôi muốn làm một Angel đích thực vì bạn.... – Angle cười nửa miệng, đôi mắt vẫn toát lên vẻ đau đớn.

.

- Bạn nói gì thế???? Tôi không hiểu???? –Nim nói trong nghẹn ngào.

.

- Không hiểu ư???? Có gì mà không hiểu chứ????? Ai cũng biết Angel có nghĩa là “Thiên thần”, nhưng họ cũng nên nhớ là có thêm một từ nữa cũng đọc giống Angel, mặt chữ cũng gần như giống Angel, đó chính là Angle! Chỉ là một cách hoán đổi vị trí giữa hai con chữ mà nghĩa cũng thay đổi hoàn toàn! Đời cũng vậy, chỉ cần thay đổi một chút thôi cũng đủ biến một con người trở thành kẻ khác trong tích tắc, có nhiều chuyện, nhiều loại người nhìn ngoài cứ tưởng là tuyệt vời nhưng sự thật chính những miếng sứt mẻ rất rất nhỏ trong bản thân nó mà ít ai nhìn thấy là những nguyên nhân làm nên mọi sự khủng khiếp nhất trên đời. Đáng lý ra Nhật Phụng này cũng là một Angel đích thực, trọn vẹn, một thiên thần xứng nghĩa với cái tên Angel nhưng cái cuộc đời ***** này đã làm cái tên Angel bị sứt mẻ đi, thay đổi đi để tôi phải sống một cuộc đời ma quái, để phải làm một Angle đọc qua cứ tưởng là thiên thần nhưng bản chất thì không phải, chỉ mang nghĩa một cái góc có đuôi đủ nhọn để đâm thủng mọi thứ, đâm thủng những thứ đã đem lại đau khổ cho tôi!!!!!!!!!!!!!! – lời nói Angle cũng như cái biệt danh của cậu, đâm thủng trái tim Nim lúc này....

.

Nim không nói được gì nữa, chỉ biết nhìn khuôn mặt cậu bạn thần yêu đang hóa thân thành ác quỷ rồi quặn lòng đau đớn. Có năm mơ cô bé cũng không ngờ được rằng Nhật Phụng đang đứng trước mặt mình mới chính là Nhật Phụng đích thực, bản chất của cậu ta bây giờ mới hoàn toàn được bộc lộ... Làm sao lại có thể như thế được chứ????? Một khuôn mặt đáng yêu, đẹp để thế kia sao có thể làm ra những chuyện tàn nhẫn như vậy được?????

.

- Tôi cảm thù sự níu kéo và hy vọng nhưng đáng kiếp là tôi đã từng hy vọng mình còn cơ hội với bạn, từng làm tất cả để níu kéo bạn lại trong trái tim mình. Nhưng bây giờ thì đã hết rồi....Hết thật sự rồi....Tim tôi giờ đã nát tan không còn gì cả. Bạn có hiểu được điều đó không hả????????? – Nhật

Phụng bỗng chốc quát lên, đôi mắt từ nãy đến giờ vẫn lăm lăm trong đau khổ bỗng chốc bừng sáng đầy ma quái.

.

- Nim! Chạy đi! Nó đã lột xác hoàn toàn rồi! Bây giờ nó có thể làm bất cứ điều gì đáng sợ nhất! Chạy nhanh đi! – Devil thúc giục Nim khi nhìn thấy sự thay đổi thái độ đột ngột từ phía cậu bạn của mình.

.

Nim lắc đầu quày quật, vẫn ôm chặt cậu nhóc không chịu rời ra. Ánh mắt đầy vẻ cương quyết.

.

- Không được! Anh trai đã bỏ tôi mà đi! Bạn là tất cả của tôi ! Không có bạn thì tôi cũng không muốn sống nữa ! – Nim nói chắc nịch

.

- Con nhỏ khờ này ! Có đi không thì bảo hả ????? Nó không giết được tôi đâu ! Nhưng thêm bạn nữa thì khả năng cả 2 cùng chết rất cao đấy ! – Devil động viên kiên đề dọa. Có lẽ Nim không để ý được rằng nhân lúc mình và Angle nói chuyện với nhau thì Devil đã tranh thủ dùng sợi dây đeo tay bằng bạch kim có khuyên nhọn dài của mình để cắt từ từ sợi dây trói (vốn dĩ chẳng bao giờ Devil đeo thứ này trên tay, nhưng không hiểu sao vào cái thời điểm đó cậu nhóc lại lôi ra đeo, có thể coi đó là linh cảm chẳng ???).

.

- Không được ! – Nim hét lên – Tôi không ngốc đến mức để bạn lừa theo kiểu này đâu ! Có chết thì tôi cũng sẽ theo bạn ! Bạn từng muốn chúng ta làm đám cưới! Lời nói đó đến bây giờ vẫn chưa thực hiện được !Tôi không

cho phép bạn bỏ tôi ! Không bao giờ ! – và rồi cô bé khóc um lên khiến Devil lúng túng.

.

- Im hết cả đi ! Mấy người đang muốn làm cái gì trước mặt tôi thế kia hả ???? Cuối cùng tất cả đều là lũ khốn kiếp khiến Nhật Phụng này đau khổ ! Mấy người sẽ phải trả giá !!!!! – Angle dường như không còn chịu đựng thêm được nữa, nổi đau, tình yêu và lòng thù hận như những con rắn đầy nọc độc quấn quanh người cậu nhóc, kiểm soát toàn bộ hành vi và lý trí, Angle bước từng bước nhanh về phía Nim và Devil, con dao trên tay sắc bén phản quang thứ ánh sáng kì dị đầy rùng rợn....

.

Trong giờ khắc nguy hiểm ngàn cân treo sợi tóc ấy, Devil vừa may thoát được khỏi đồng dây trói quấn quanh tay mình, nhanh như chớp cậu nhóc ôm Nim ngã nhoài sang một bên để tránh nhát đâm đầu tiên từ Angle. Nim là người đi vì sợ hãi. Nhưng dù có thoát khỏi được sự trói buộc ở tay nhưng trong tình hình này, Devil vẫn bị động so với Angle khi mà chân cậu nhóc vẫn còn bị buộc chặt. Hụt tay ở nhát chém đầu tiên, Angle như kẻ mất hết lý trí điên cuồng quay sang phía Devil và Nim bằng đôi mắt vô hồn đầy tà khí, con dao trên tay vung lên chờ đợi một sự kết thúc trong máu và nước mắt. Giữa thời điểm tích tắc giao nhau của sự sống và cái chết, của lương tâm con người và bản chất thú dữ, người ta chỉ kịp nhìn thấy bác Lan đứng trước cửa căn nhà hoang hét lên một tiếng kinh hoàng.....

.

- Không !!!

.

.....

Đen...trắng...lỗi lầm...nỗi đau và sự tha thứ....rồi sẽ thế nào đây ...vòng tròn nhân tính sẽ quay theo chiều nào để tất cả trở về với quỹ đạo.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 123: Bó Hoa Cưới...

B

ệnh viện....8h tối....

.

Cánh cửa phòng lạnh lẽo vẫn đóng kín.....

.

Nim ngồi thừ người trên chiếc ghế chờ, tay lạnh ngắt.....

.

- Tất cả sẽ không sao cả đâu.....- một đôi tay khác nắm lấy bàn tay Nim, nói thì thào....

.

Đó chính là Devil....

.

Còn đằng sau cánh cửa trắng muốt của phòng bệnh chính là bác Lan – người đã kịp thời chạy vào đỡ cho Nim và Devil nhát dao từ tay Angle. Nhưng chắc ít ai ngờ rằng, trên chiếc bàn mổ vào thời điểm đó không chỉ có bác Lan mà còn có Angle...khi cậu nhóc đã dùng chính con dao đó để tự đâm vào tim mình sau nhát chém vô tình vào người bác Lan – người mà đối với Angle còn quan trọng hơn chính bản thân cậu nhóc.

.

- Angle quá đáng thương ! Tôi...tôi...có lỗi với cậu ấy...- Nim đan hai tay vào nhau rồi cúi đầu khóc nức nở.

.

- Đó không phải là lỗi của chúng ta....tất cả chỉ vì cậu ấy đã sinh ra trong một hoàn cảnh quá ** le, lớn lên trong một môi trường toàn là lừa lọc giả dối, lại luôn nghĩ mọi thứ theo chiều hướng tiêu cực nên mới vậy....- Devil ôm Nim vào lòng an ủi.

.

- Cậu ấy và bác Lan mà có mệnh hệ gì thì cả đời này mình không sống nổi mất !

.

- Rồi mọi chuyện sẽ kết thúc theo cách mà nó phải kết thúc thôi ! Chúng ta không thể làm gì để thay đổi được....

.

.....

.

Một đáp án có lẽ không phải là mỹ mãn...nhiều người sẽ cho rằng hơi bất hạnh....nhưng so với thực tế....đó đã là một cái giá quá nhẹ cho tất cả những gì mà họ đã gây ra.....

.

Bác Lan sau ca phẫu thuật vẫn trong tình trạng hôn mê và chưa có dấu hiệu của sự tỉnh lại...mọi sự đều trông chờ vào phép lạ mang tên « điều kì diệu »

.....

.

Angle bị nhẹ hơn nhưng tâm lý đã bị chấn động...không còn như trước kia...suốt ngày giam mình trong phòng....không tiếp xúc với bất kì ai....có người cho rằng....đó là cách mà cậu nhóc thú tội với chính mình...thú tội trước bóng tối....

.

Hãy cố gắng sống thật tốt dù ta đã phải khóc nhiều, đau khổ nhiều, xót xa nhiều.....Vì hãy thử một lần nhìn lại xung quanh, ta mới phát hiện ra....việc được sống đã là một hạnh phúc.....sẽ rất đau, rất buồn, rất mệt mỏi nhưng rồi cầu vồng sẽ xuất hiện và đưa ta bước đến thiên đường của yêu thương....(kw)

.

.....

.

Hôm nay là 24/12...Ai cũng biết đây là ngày lễ Giáng Sinh...Nhưng mọi người cũng nên biết...đây là ngày đám cưới của Nim và Devil....Một cuộc hôn nhân của một cặp tình nhân 19 tuổi.....một kết thúc đẹp cho một tình yêu không đủ già theo thời gian những đủ trưởng thành qua giống tổ.....

.

Lễ đường....

.

Lúc này đây, Nim cứ ngỡ mình đang bước trên mây giữa biển bình những thứ cảm xúc hỗn độn trong lòng...hạnh phúc....ngỡ ngàng....ngạc

nhiên...lo lắng.....Tất cả làm cho cô dâu Đỗ Quyên của chúng ta ngỡ ngàng
ngộ trong tà áo cưới tinh khôi bên cạnh chú rể Thái Trình Kha đầy uy
nghiêm bước từng bước tiến tới nơi vị cha già phúc hậu trước mặt.....

.

Hai bên toàn người là người....Dường như cả thế giới đang chung vui với
cặp đôi đáng yêu của chúng ta...những ánh mắt chúc phúc, nụ cười mãn
nguyện như những thiên sứ nhỏ bé rải hạt cát hạnh phúc làm thăng hoa lễ
đường, thăng hoa tình yêu của họ....Cho dù đã nắm chặt tay Devil nhưng
không hiểu sao trong lòng Nim vẫn run bần bật, bó hoa cưới trên tay cũng
run rẩy theo. Devil nói thì thầm đủ để mình cô bé nghe :

.

- Em bình tĩnh cái coi ! Làm gì mà giống như chuẩn bị lên pháp trường vậy
! Cẩn thận kéo vấp váy cưới mà té thì mất mặt lắm đó !

.

- Nhưng mà....em run quá ! – Nim hơi nhăn nhăn.

.

- Em làm vợ anh tự nguyện chứ có ai ép uống gì đâu mà run với sợ! Hôm
nay là ngày quan trọng nhất của chúng ta! Đừng có nhăn nhăn mặt như thế!
Anh không muốn cô dâu xinh đẹp của mình bị mất hình tượng theo kiểu
này đâu! – Devil nháy mắt mỉm cười, kéo tay Nim sát hơn vào tay mình.

.

Thật lòng mà nói cho đến tận giây phút này Nim vẫn chưa tin được mình đã
gật đầu đồng ý làm vợ Devil, làm vợ một cậu nhóc chưa qua tuổi 20, làm
vợ một đại thiếu gia nổi tiếng nhất cái tỉnh này, làm vợ một người mà đã có

lúc Nim nghĩ rằng chỉ mãi là ác quỷ.....Tình yêu đúng là có sự diệu kì, nó khiến con người ta thay đổi, lột xác cho mỗi chúng ta trở thành những con người khác, tặng cho ta một cuộc sống khác.....Nim mong rằng quyết định của mình là không sai lầm.....Cô bé tin vào Devil và tình yêu của hai đứa....Nghĩ đến vậy Nim mỉm cười, ngược nhìn một lần nữa gương mặt phu quân đáng yêu của mình, người mà từ giây phút này sẽ trở thành một nửa trong cuộc đời của cô bé....

.

Sau tiếng hỏi của Cha...Devil đã nói ngay rằng “Con đồng ý”. Đến lượt Nim, cô bé ngẩng lên nhìn Cha, sau đó nhìn sang Devil, ánh mắt hạnh phúc....Chỉ sau câu nói này nữa thôi. Cô và Devil sẽ là một, sẽ mãi là của nhau....mãi mãi.....

.

- Thưa Cha! Con.....

.

Nhưng có những hạnh phúc phải trả kèm theo nó một cái giá rất rất đắt.....

.

- Dừng lại ngay lập tức!

.

Một giọng nói cất lên từ phía sau khiến tất cả mọi người kinh ngạc ngoài đầu nhìn, Nim giật mình nhìn lại.....

.

Hình bóng ấy...Giọng nói ấy.....Khuôn mặt ấy đã bấy lâu nay khiến Nim mất ăn mất ngủ....đã làm cho cô ngày nhớ đêm mong....Hôm nay đây, trong thời khắc này, Nim ngỡ ngàng vỡ òa trong niềm vui sướng.....

.

- Anh Quốc!! – Nim hét lên.Cô bé không để ý rằng theo sau Đỗ Quốc chính là Lap – người con trai luôn bên cạnh cô 24/24....

.

.

- Dừng lại đi Nim! Em không thể làm đám cưới với người con trai này! Không thể!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! – thái độ hoảng sợ và nghiêm túc của Đỗ Quốc như một cú đá đau điếng đưa Nim về thực tại.

.

- Anh... – Nim tròn mắt kinh ngạc. Devil đứng bên cạnh cũng sửng sốt không kém.

.

- Đúng là một sai lầm mà! Đúng là oan nghiệt mà ! Hai đứa không thể là vợ chồng được ! Anh em ruột không thể lấy nhau được !!!!!!!!!!!!!!! – Đỗ Quốc thốt lên trong cay đắng, đôi mắt run rẩy hướng về phía Nim với toàn bộ niềm xót xa cho đứa em gái bé bỏng của mình....

.

Nim nghe như đinh đóng vào màng nhĩ....Cô bé chơi với nhìn anh mình, rồi nhìn sang Devil....Cậu nhóc đã hoàn toàn bị hoảng loạn sau câu nói với rồi của Đỗ Quốc, những nét gân hằn đậm trên khuôn mặt Devil, cậu nhóc

lúc này như một bức tượng đá bị phong tỏa bởi cú shock vừa bị giáng xuống đầu....

.

Bó hoa cưới đẹp tươi rơi một cách phũ phàng xuống nền đất lạnh....

Lời nói yêu thương nồng nàn đành gác lại trong nỗi buồn giá đầy đôn đầu....

Hai con người như chết đi từ khoảnh khắc ấy.....

Có giá nào ta mong đây chỉ là giấc mơ ??????????????????????

Nhưng đó là một sự thật đầy oan nghiệt.....sự thật giết chết con người.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 125: Nỗi Đau Của Người Trong Cuộc

C

ó quá nhiều bí mật được phơi bày, những bí mật quá lớn đã chèn đi những bí mật nhỏ....ví như không ai để ý rằng...Hoàng Thoại Mỹ...cô ca sĩ nổi tiếng một thời và biến mất cùng tiếng nói bây giờ lại cất lời.....và cũng không ai biết rằng sự câm lặng trong một thời gian dài đó chỉ là một màn kịch....

.

Bệnh viện...9h30 tối....

.

Nim vùng mình tỉnh dậy sau cơn ác mộng, mọi chuyện cứ ngỡ chỉ là ác mộng mà thôi nhưng sao lại khiến người ta đau đến thế. Cô bé từ từ mở đôi mắt vẫn đỏ hoe vì khóc quá nhiều, đầu tiên Nim thấy trần nhà trắng bóc, tiếp đến cô bé thấy những sợi dây chuyền nước ngang dọc trước mặt mình...Và đau nhất là cô thấy Devil, người đáng lẽ ra sẽ là người đàn ông của cả đời Nim đang ngồi bên cạnh giường, đưa đôi mắt với đôi mày rậm tha thiết nhìn mình, bàn tay kia của Nim vẫn đang nắm trọn trong cái nắm tay thật chặt của cậu nhóc...

.

- Devil..... – Nim cất tiếng gọi trong day dứt xót xa.

.

- Em đừng nói gì hết...Cứ im lặng như thế.....Anh muốn ngồi ngắm cô dâu của mình....- Devil nói bằng thái độ tự nhiên, nhưng sao mà Nim cứ nghe

như là tiếng khóc. Cô bé lắc đầu trong đau đớn....

.

- Anh ơi....anh đừng như thế....anh làm em đau.....- Nim nói với giọt nước mắt lăn dài trên gò má.

.

- Anh không sao hết! Anh vẫn là Devil! Vẫn là Thái Trình Kha ! Vẫn là chồng của em ! Chúng ta là của nhau.....đó mới chính là sự thật ! – Devil siết chặt tay, cúi người đặt một nụ hôn dài trên môi Nim, cô bé chẳng phản ứng gì, chỉ khóc...khóc....khóc.....

.

- Chúng ta vẫn sẽ là vợ chồng phải không anh ????? Mãi mãi như thế phải không anh ????? – Nim nói với khuôn mặt đầy hy vọng, mặc dù sự hy vọng đã nằm trọn trong niềm tuyệt vọng vô bờ....

.

- Tất nhiên là thế....Không ai có quyền chia rẽ chúng ta....Không ai cả ! – Devil nói với gương mặt sắc lạnh, đôi mắt vốn từ lâu đã tràn đầy nồng ấm đột ngột ánh lên những tia nhìn sắc lém....

.

- Devil ! Mở cửa đi ! Cậu đừng làm điều gì dại dột nữa ! Devil ơi ! Mở cửa đi ! Bình tĩnh lại đi !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! – tiếng đập cửa rầm rầm cùng những tiếng la hét ở bên ngoài khiến Nim giật mình hướng mắt nhìn ra. Chắc hẳn cô bé không biết rằng từ lúc mình được đưa vào đây thì Devil đã khóa chặt cửa ở bên trong và không cho bất cứ ai vào, cậu nhóc cũng khẳng định nếu bất cứ ai dám phá cửa bước vào thì đừng trách cậu tàn nhẫn.

.

- Em đừng để ý đến họ, họ là những kẻ xấu xa, họ muốn cướp em khỏi cuộc đời anh. Anh không bao giờ cho phép điều đó xảy ra ! Không bao giờ.....- Devil hét lên, gương mặt là sự hòa lẫn giữa nỗi đau và sự phẫn uất.

.

Nim nằm trên giường bệnh, nhìn Devil rồi đưa tay ôm mặt khóc nức nở. Tại sao cuộc đời này lại bất công như thế chứ ???? Tại vì sao một cô gái tốt bụng như Nim lại phải chịu nỗi đau lớn như thế này chứ ???? Chính Nim còn không chịu đựng được thì thử hỏi làm sao Devil chấp nhận được ????????

.

- Em không việc gì phải khóc cả ! Hôm nay là ngày cưới của chúng ta ! Là ngày hạnh phúc của chúng ta ! Họ ghen tỵ nên muốn phá vỡ điều đó ! Em hiểu không ???? – Devil lấy tay lau những giọt nước mắt trên mặt Nim, khuôn mặt đầy vẻ tự tin, một sự tự tin như kiểu gông mình chịu đựng....

.

- Em chết mất ! Em không thể chấp nhận được chuyện này anh ơi ! Em chết mất thôi ! – Nim gắng gượng ngồi dậy ôm lấy Devil tìm chỗ dựa. Từ bấy lâu nay cứ lúc nào lo lắng hay sợ hãi thì cô bé luôn tựa vào người Devil để tìm sự che chở và bảo vệ. Nhưng bây giờ, nếu là anh em thì làm sao Nim làm thế được nữa ???? Rồi ai sẽ cùng cô đi hết cuộc đời này....Làm sao cô sống nổi khi mà người đi bên cạnh mình không phải là Devil ????????

.

- Đó không phải là sự thật ! Đó không thể là sự thật ! Sứ mệnh của chúng ta sinh ra là để yêu nhau chứ không phải để làm anh em ! Không thể nào như thế được ! – Devil ôm lấy Nim mà lòng đau đớn, cả người cậu nhóc run lên như muốn tìm lại nỗi lo sợ đang bủa vây hồn mình...

.

- Nhưng đó lại là sự thật.....- Câu kết luận của Nim khiến cả hai rơi vào im lặng, một sự im lặng mang màu đen của đau thương, màu đỏ của uất hận và sợ hãi....Cho đến lúc này Nim và Devil vẫn quá choáng váng khi nghĩ về điều đó, khi nghĩ về một nỗi oan nghiệt khi người mình yêu lại cùng chung huyết thống với mình.....

.

- Tại sao chứ ???? Tại sao chứ ????? Nếu như thế thì thà rằng anh không có mặt trong cõi đời này....thà rằng chúng ta chỉ là cát bụi vô tình không bao giờ gặp nhau.....Nhưng anh yêu em rồi....Anh yêu em hơn chính bản thân mình nữa thì làm sao đây ???? Làm sao đây chứ ????? Đó là tình yêu, mãi mãi không thể là tình máu mủ được.....- Devil ôm Nim lắc đầu quày quật, những giọt nước mắt đã bắt đầu tuôn ra không thể ngăn lại chứng tỏ nỗi đau và sự chịu đựng trong lòng đã lên đến đỉnh điểm....

.

- Em...em không biết....em không biết.....anh là chồng em....- Nim xót xa hòa mình trong nỗi đau với Devil. Nỗi đau mà chỉ những người trong cuộc mới cảm nhận và thấu hiểu được.

.

- Cả thế gian này ghen ghét với tình yêu của chúng ta....Nhân thế đưa ta vào nỗi oan nghiệt...Nhưng chúng ta không thể chấp nhận điều đó...Không thể.....- Devil rút trong tay mình một chiếc dao sắc nhọn....Một cú shock

quá lớn đều có thể khiến con người nghĩ đến những hành động khôn lường.....

.

- Devil....- Nim run lên khi nhìn thấy con dao, mắt nhòe đi....

.

- Em đi cùng anh chứ ?????? Nếu ở cõi thực người ta không cho hai đứa mình thành đôi thì chúng ta sẽ rời khỏi nơi này để đến với một thế giới khác.....Một thế giới chỉ có hạnh phúc.....- Devil hướng đôi mắt tha thiết nhìn Nim, trong mọi vấn đề cậu nhóc rất quyết đoán và mạnh mẽ, và khi tình yêu của cả đời cậu không còn cơ hội để sinh sôi thì với bản tính của mình, cậu sẵn sàng chọn con đường chết....

.

Nim mở to mắt nhìn Devil...Cô bé cũng đang quay cuồng trong đau khổ như cậu nhóc....Hay chẳng đó chính là cách tốt nhất để giải quyết vấn đề.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 126: Say Goodbye...

D

evil đưa con dao sáng loáng lên trước mặt, đôi mắt tối dần đi vì đau đớn....Nim không nói gì....nước mắt nghẹn đặng bờ môi....

.

- Dừng lại đi! Các em điên rồi hả?

.

Tiếng phá cửa kèm theo tiếng hét thất thanh của Đỗ Quốc khiến Nim và Devil sửng người nhìn lại. Nhanh như chớp người của Đỗ Quốc đã chạy ngay đến ghì chặt người Devil, hất con dao rơi xuống đất. Mọi chuyện xảy ra quá bất ngờ khiến ác quỷ không thể trở tay kịp, nhưng cũng chỉ có cách này mới ngăn cản được khát vọng muốn chết cùng tình yêu của đại thiếu gia si tình...

.

- Các người đưa Trình Kha đi khỏi nơi này đi! Nhanh lên!

.

Anh trai Nim ra lệnh, và những bóng người mặc áo đen dùng hết sức lôi cậu nhóc ra ngoài trước sự chống cự mạnh mẽ của Devil. Nim không đủ sức mà la hét nữa, cô bé run rẩy cúi gập người nhìn theo bóng dáng của Devil đang khuất dần, đang xa dần trước mặt mình....

.

.....

Đêm hôm đó trời nổi giông, những cơn mưa to thật to chọt đến rồi chọt đi, cả bầu trời âm u như cõi lòng người đang tan ra từng mảnh. Nim ngồi một mình trong phòng bệnh, cô bé bây giờ không muốn gặp ai cả...chỉ muốn tự mình đối diện với nỗi đau. Không biết bao nhiêu lần cô mong mỗi sự trở về của anh trai, nhưng Nim không ngờ sự trở về đó lại đem đến nỗi chia ly ngàn đời với người cô yêu. Tự dưng Nim thấy giận anh ghê gớm. Mặc dù biết anh chỉ muốn tốt cho mình, anh chỉ làm điều nên làm nhưng cô vẫn thấy giận. Nim thà để sự thật mãi chôn vùi đi cũng đã vãng để có thể mãi mãi bên cạnh Devil. Bên cạnh người con trai mà cô đã lựa chọn để đi hết quãng đường đời. Nhưng mọi chuyện sao lại ra thế này cơ chứ? Và rồi Nim lại khóc, những giọt nước mắt hiếm hoi găng gượng chút hơi sức cuối cùng trên đôi mắt đã nhòe đi vì lệ đắng. Và bất chợt Nim lại nghĩ, giá như vào cái buổi chiều định mệnh đó, cô không can thiệp và cứu Devil thoát khỏi tay của lũ người thẳng Mão thì cô đã không quen ác quỷ, không yêu ác quỷ và sẽ không phải đau vì ác quỷ. Nhưng chỉ mới nghĩ tới đó Nim chợt lắc đầu quày quày, trách móc những suy nghĩ điên rồ của mình, làm sao mà Nim không thể không quen Devil được cơ chứ? Nếu như thế thì cái cuộc đời này nó vẫn cứ sẽ buồn tẻ, vẫn sẽ là những tháng ngày sống chấp nhận buông xuôi cùng số phận, mãi núp bóng mình giữa một cõi lạnh bơ vơ mà thôi, từ khi có Devil, mọi thứ xung quanh Nim thay đổi, trái tim Nim thay đổi, Devil là món quà của Thượng Đế ban tặng cho cô bé. Nhưng đáng tiếc thay đó lại là món quà một nửa mà thôi, chỉ là một nửa hạnh phúc để rồi bây giờ tạo hóa trêu người giáng xuống đầu hai người một thứ sự thật đau hơn ngàn mũi dao cắt, một thứ sự thật đáng bị nguyên rủa nhưng vẫn phải thừa nhận. Nim bật khóc toát, bờ vai gầy run bần bật, đã lâu lắm rồi – từ khi yêu Devil đến giờ cô bé chưa từng phải khóc nhiều như thế, vì Devil không cho cô khóc. Ở bên Devil Nim đã quen với cách sống mạnh mẽ hơn, can đảm hơn. Nhưng giờ thì sao chứ? Devil rồi sẽ chẳng thể là của cô được nữa. Anh em? Hai từ đó có nghĩa là gì chứ khi tình cảm của hai người là tình yêu chứ

không phải tình ruột thịt. Làm sao mà sống đây khi ngày ngày đối diện với nhau nhưng vẫn phải tự nhủ rằng: “ Đó là người thân của mình!” Phải! Đó là người thân của mình! Không phải là người yêu của mình! Ôi đau quá!

.....

.

.....

.

Một đêm thức trắng cùng nước mắt, sáng dậy người Nim lả đi cùng những giọt buồn còn vương trên khóe mi. Đỗ Quốc ngồi nhìn em mình hồi lâu, lòng anh đau như cắt. Anh thương Nim, thương rất nhiều nhưng chưa bao giờ đem lại hạnh phúc cho cô, rồi chính anh lại là kẻ gián tiếp làm tan vỡ tình yêu đầu đời và có lẽ cũng là tình yêu suốt đời của em gái mình. Đôi mắt anh nhắm nghiền lại, suy nghĩ miên man, nỗi ân hận day dứt cào xé tâm can. Anh lại nghĩ đến Devil, nghĩ đến đứa em trai cùng cha khác mẹ của mình mà đây là lần đầu tiên anh được gặp. Anh cũng thương nó. Một thằng con trai cá tính và mạnh mẽ như nó chắc chắn sẽ lâm vào trạng thái tuyệt vọng tột cùng khi mà thứ nó ngỡ cả đời sẽ là của nó đột ngột tan biến vào vô không. Anh đau đớn. Anh dằn vặt. Anh day dứt. Anh không biết làm cách nào để lời hai đứa em đáng thương của mình thoát khỏi hố sâu của đau khổ và tuyệt vọng.....

.

Và dù không muốn một chút nào...

.

Nhưng Đỗ Quốc cũng phải đưa ra một quyết định....

.

Một quyết định mà khiến cho những kẻ trong cuộc là Nim và Devil...

.

Rất đau.....

.

.....

.

- Mẹ nói gì cơ????? Nim của con....Nim của con đâu???? Cô ấy đâu rồi? – Devil như mất trí gào lên điên dại khi nghe những gì từ miệng bà Thoại Mỹ.

.

- Trình Kha ơi là Trình Kha! Con bình tĩnh lại đi ! Con đừng làm mẹ sợ ! Mẹ đã khổ tâm lắm rồi ! Mẹ đâu có ngờ ngày hôm nay mọi chuyện lại xảy ra thế này ! Cố gắng chấp nhận đi con, chấp nhận đi mà sống tiếp con ơi ! Hai đứa còn trẻ quá, rồi thời gian sẽ phủ xanh lại tất cả ! Nim nó đi cũng là cách tốt nhất bây giờ để giải quyết mọi chuyện. Hãy để nó đi đi con ! – Bà Mỹ đau đớn nhìn đứa con đáng thương của mình...

.

- Bà đừng nói nữa ! Tất cả những đau khổ mà chúng tôi chịu đựng ngày hôm nay đều là ác quả của mấy người. Tại sao cơ chứ ??? Tại sao bà không yêu ai mà lại đi yêu cha của cô ấy ??? Tại sao cơ chứ ??? Tại sao bà lại sinh tôi ra để giờ đây một đứa con trai 19 tuổi như tôi lại phải sống mà như chết, lại phải đau đớn như thế này ????? Bà muốn gì đây hả ?????????????????? – Devil dường như phát điên lên. Mẹ – người phụ nữ mà bấy lâu nay cậu luôn tôn thờ, yêu thương và kính trọng hết mực đến giờ

phút này lại sụp đổ hoàn toàn hình tượng trong cậu. Có năm mơ Devil cũng không ngờ rằng mẹ mình lại là hạng phụ nữ đi cướp chồng người khác, có năm mơ cậu cũng không ngờ rằng bà sẵn sàng để con trai mình sống cùng với một tên lòng lang dạ sói như Thái Chấn Song. Mọi thứ đang xảy ra thật quá tàn nhẫn với cậu....

.
- Mẹ có lỗi ! Bây giờ đây mẹ biết nói gì cũng không làm con bớt đau khổ hơn ! nhưng con làm ơn đừng như thế nữa ! Nhìn con thế này mẹ không chịu đựng được !

.
Thoại Mỹ cúi mặt khóc. Lần đầu tiên trong 19 năm nay bà khóc. Khóc thật sự. Bà chất chứa trong mình thù hận quá nhiều, tình yêu cũng quá mù quáng để rồi hôm nay mọi đau khổ lại đổ lại đầu đứa con trai – người thân duy nhất trên đời này của bà. Bà thấy hận bản thân mình, đến giờ phút này mới biết đến hai chữ « hối hận ». Trong suốt 19 năm bà đã vạch tính cho mình một con đường trả thù hoàn hảo, vì cái kế hoạch đó mà bà đã chấp nhận làm một kẻ câm trong gần ấy năm, vì cái kế hoạch đó mà bà bấm bụng đưa đứa con trai duy nhất của mình vào tay của người chồng độc ác tàn nhẫn Thái Chấn Song. Cũng một tay bà dựng lên màn kịch rồi buộc anh trai Nim phải quy phục dưới trướng của mình, buộc Đỗ Quốc phải bí mật sang Mỹ điều hành công ty ngầm do bà thành lập để chờ thời cơ đè bẹp tập đoàn Russ của dòng họ Thái. Ấy vậy mà khi mọi chuyện đã tưởng chừng đến hồi gần thành công thì cái sự thật phũ phàng này xuất hiện, phá tan tất cả nhưng đồng thời cũng phá tan nỗi oán hận bao phủ toàn bộ con người bà bấy lâu nay. Nỗi oán hận yêu mà không được lấy người mình yêu, nỗi oán hận đau mà không thể đau trước mặt thế gian này.....

.....

.

Tại sân bay.....

.

- Anh ! Anh ! Em đang ở đâu thế này? Anh đưa em đi đâu thế này????
Không được! Không được! Em không đi đâu cả, em không muốn xa nơi
này, không muốn xa Devil! Anh ơi! Cho em xuống! Anh ơi! – Nim hoảng
hốt thức dậy sau cơn ngủ dài và đã thấy mình ngồi trên máy bay.

.

- Bình tĩnh đi Nim! Em nên hiểu rằng đây chính là cách giải quyết tốt nhất!
Đừng thế nữa mà em! Em phải xa nơi này một thời gian, xa nỗi đau chồng
chất để bình tâm lại. Cho dù em có ở đây thì mọi chuyện vẫn thế thôi! Hai
đứa vẫn sống và nhìn nhau trong đau khổ! Ngồi yên đi em! – Đỗ Quốc cố
gắng mạnh mẽ để thuyết phục đứa em gái đáng thương của mình.

.

- Không! Em không muốn đi đâu hết! Không anh ơi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! –
Nim như muốn xé tan tất cả, cô quẩn mình trong nỗi đau chất ngất đưa đôi
mắt trĩu nặng lệ sầu nhìn không gian xung quanh lần cuối.

.

Máy bay đã lạnh lùng cất cánh....

.

Chia cắt hai con người trong ước vọng chia phôi....

.

Kẻ đi...

.

Người ở lại....

.

Liệu chẳng nỗi đau có vơi đi theo cánh chim trời.....

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 127: Sự Thật Cuối Cùng

4

năm đối với một đời người là quãng thời gian ngắn ngủi...

.

Nhưng 4 năm với tình yêu của hai con người lại là sự ly biệt chia phôi...

.

Thời gian cho ta khoảng cách...

.

Thì thời gian có cho ta phép nhiệm màu....

.

.....

.

4 năm xa quê hương, giờ đây, Nim đặt bước chân đã cứng cõi hơn nhiều của mình xuống máy bay, đưa đôi mắt đã sắc hơn, lạnh lùng hơn nhìn không gian của đất mẹ thân yêu. Bây giờ, cô bé tự cho phép mình nguội lạnh trước tất cả...

.

- Xe tới rồi! Chúng ta đi thôi! – Đỗ Quốc vỗ nhẹ vai Nim thúc giục.

.

Ngồi trên xe, Nim im lặng không nói gì...

.

Một mái tóc xoăn dài bay cùng chiều gió thổi...

.

Một khuôn mặt lạnh thử thách với cuộc đời....

.

Một vẻ ngoài hoàn hảo khiến cho bất kì người đàn ông nào cũng phải ngoái đầu nhìn lại...

.

Một sự nghiệp đủ vững vàng để có thể sống cuộc sống của một công chúa....

.

Đó là Nim của 4 năm sau...

.

Cô bé cầm trên tay cuốn tạp chí thời trang số ra mới nhất, nhìn khuôn mặt mình ở trang bìa với dòng tít : « Bà hoàng của ngành thiết kế », Nim tự cười một mình....Danh vọng chỉ đem lại cho con người ta ngần ấy mà thôi....Danh vọng chắc chắn không thể đem lại hạnh phúc – thứ duy nhất mà Nim khát khao những mãi mãi không có được....

.

.....

.

Trở về Việt Nam được hơn 1 tuần, Nim vẫn nhốt mình trong căn biệt thự ở vùng ngoại ô, không đi đâu cả. Trong tim cô bé, nỗi đau 4 năm trước vẫn còn găm những nhát dao đau đớn, vẫn rỉ máu khôn nguôi, chỉ khác một điều là đã được bọc lại bằng nội tâm sâu kín. 4 năm qua, hầu như đêm nào Nim cũng mơ thấy Devil – mơ thấy cái cảnh tượng hai người cùng nhau đi đến bực làm lễ, hạnh phúc, nụ cười chợt biến mất đi bởi sự xuất hiện của bóng đen u kịt, và rồi Nim lại khóc...khóc một mình.....

.

- Nim ơi ! Em làm gì trong phòng thế ? Xuống ăn sáng đi!

.

Tiếng anh Lap làm Nim giật mình, trở về với thực tại. Cô vội vã tới mở cửa, chào “người chị” thân yêu bằng một nụ cười:

.

- Chị cứ xuống đi! Em xuống liền!

.

- Này! Đã nói bao nhiêu lần là không được kêu người ta bằng chị! Muốn ăn đòn hả? – Lap nổi khùng vòng tay ra lệnh.

.

- Em đùa tí ấy mà!

.

Nim nhún vai đóng vội cửa phòng. Đến bây giờ cô bé vẫn chưa hoàn toàn chấp nhận được cái chuyện hơi bị “động trời” này. Là rằng, anh trai cô và Lap là những con người thuộc về “thế giới thứ 3”!

.

Cô vẫn nhớ như in cái đám cưới kì cục cách đây hai năm, khi cả hai đều mặc đồ vest trắng và cùng nhau...nhắm tay làm lễ...kết hôn! Thực sự mà nói vẫn đề đồng tính bây giờ không còn hiếm nữa, nên Nim cũng đành chấp nhận và chúc phúc cho anh trai mình. Đôi khi trong cuộc sống có những điều ta cứ ngỡ không thể chấp nhận được nhưng lại là một quy luật bất biến và ta cần thích ứng. Từ nỗi đau 4 năm trước, Nim đã học được điều này, và cô bé cảm thấy mình cứng cỏi hơn nhiều.... Ít nhất là không còn tự mình kết liễu đời mình như thời gian đầu sống ở Mỹ, khi mà cô lâm vào tình trạng trầm cảm mức độ nặng, tinh thần bị hoảng loạn. Nghĩ lại quãng thời gian ấy, Nim bất chợt rùng mình....

.

Nhưng có một sự thật rằng....

.

Chưa bao giờ.....

.

Chưa một giây một phút nào....

.

Cô nguôi nỗi nhớ về Devil.....

.

Cô thôi nghĩ về tình yêu đáng thương của cuộc đời mình.....

.

Mà cũng đã lâu lắm rồi, Nim không còn nghe tin tức gì về Thái Trình Kha – cậu chủ nổi tiếng của tập đoàn Russ lấy lòng ngày nào.

.

Cũng phải thôi!

.

Russ bây giờ đã là dĩ vãng. Tập đoàn lớn mạnh nhất tỉnh 4 năm về trước đã sụp đổ một cách nhanh chóng sau khi Nim sang Mỹ được vài tháng. Nguyên nhân của sự phá sản quái lạ này vẫn còn là một bí ẩn, nhưng theo nhiều nguồn tin thì kẻ đứng đằng sau không ai khác chính là cựu phu nhân của Thái Chấn Song – nữ ca sĩ Hoàng Thoại Mỹ!

.

Nim cũng từng rất shock khi nghe tin người đàn ông mất nhân tính Thái Chấn Song đột ngột qua đời trong một chuyến đi công tác dài ngày ở Hồng Kông. Nghe đâu là bị một băng nhóm nào đó thanh toán.

.

Đời là vậy!

.

Gieo nhân nào thì gặt quả ấy!

.

Ông ta đã gây dựng cho mình một cuộc đời đầy tội lỗi. Và cũng bị chính tội lỗi của mình quay lại kết thúc cuộc đời mình.

.

Thực lòng, Nim không hận ông ta, mà thấy đáng thương. Đáng thương cho một con người đã quá coi trọng đồng tiền, coi trọng danh vọng và sự nghiệp để rồi phải đánh mất đi tất cả: tình yêu, gia đình và nhân cách!

.

Dù đã bí mật tìm kiếm thông tin về Devil, nhưng cho đến tận giờ phút này, khi cô đã trở về Việt Nam, mọi tin tức về cậu nhóc đều vẫn là con số 0. Có người bảo Devil đã xuất ngoại, có người lại bảo cậu nhóc vẫn còn ở trong nước. Mọi thứ về Devil bây giờ chỉ là một làn khói rất mờ mà dù có cố gắng đến đâu khi chẳng nữa thì Nim cũng không thể nào nắm bắt được trong tay....

.

.....

.

- Hôm nay em đi chơi cùng Lue đi! Đừng có ở nhà nữa! – Đỗ Quốc vừa đưa miếng bánh mì lên miệng vừa nói.

.

- Không được rồi! Hôm nay em có hội thảo! – Lue nhăn mặt.

.

- Không sao! Em sẽ đi! Nhưng em chỉ muốn đi một mình thôi! – Nim cười.

.

- Có ổn không? Hay là Lap đi cùng em nhé!

.

- Có gì mà ổn với không ổn hả anh? Mới có 4 năm xa Việt Nam thôi mà! Những con đường ở đây em vẫn nhớ!

.

- Thôi được! Anh sẽ cho tài xế đưa em đi!

.

- Không cần thế đâu! Em chỉ muốn đi một mình thôi!

.

Đỗ Quốc thở dài. Tính khí em gái mình anh rất hiểu. Một khi nó đã không muốn điều gì thì không ai có thể cản trở.

.

Lue nhìn sang Nim không nói gì. Cứ mỗi khi nhìn khi thấy khuôn mặt buồn buồn ấy của cô bạn thân, Lue cứ thấy quặn lòng....

.

Chắc hẳn các bạn đang thắc mắc Lue là ai ?

.

Nhưng đó không phải là người lạ !

.

Lue chính là tên tiếng Anh của Nguyễn Tú Vân ! Cô bạn nặng 84kg thừa còn thiếu thời của Nim. Cô bạn đã ra đi vì lỗi lầm bội bạc lại tình bạn...

.

Nhắc đến chuyện vì sao Nim và Lue gặp nhau thì cũng là một sự tình cờ và cũng có thể gọi là duyên số.

.

Những tháng ngày đầu tiên khi Nim đặt chân lên nước Mỹ, sống trong đau khổ và dẫn vật tột độ thì Tú Vân đột ngột xuất hiện. Xuất hiện một cách âm thầm. Thực lòng mà nói Tú Vân không dám đối diện với Nim, lỗi lầm vẫn quấn chặt lòng cô bé khiến Vân không đủ can đảm gặp trực tiếp Nim.

.

Cho đến một ngày...Một ngày khi Nim tròn 20 tuổi. Cái tuổi 20 đầy buồn bã và u uất, Tú Vân đến....Đến như một đứa bạn đáng thương cầu xin lời tha thứ. Và Nim chấp nhận. Chưa bao giờ Nim trách Vân, nên không nên gọi đây là sự tha thứ. Chỉ là một sự xoa vãn cho những giá trị từ lâu cứ ngỡ đã lệch lạc nay đã trở về vị trí ban đầu. Một tình bạn sâu sắc thì sẽ vượt qua tất cả để tồn tại. Đã là bạn thì điều cần thiết nhất là phải hiểu nhau và biết tha thứ cho nhau. Một tình bạn đẹp không có nghĩa là một tình bạn hoàn hảo, không có giận hờn, trách móc và chia ly. Một tình bạn đẹp chỉ đơn giản là khi nó được trân trọng và giữ gìn mà thôi....

.

Lue hôm nay đã không còn là Lue của trước kia. Đã qua rồi cái thời một cô bé Tú Vân nặng 84kg, ục ịch và tự ti về ngoại hình của mình. Tú Vân giờ đã là một mỹ nhân ! Một mỹ nhân đúng nghĩa với form chuẩn của một người mẫu – kết quả cho những tháng ngày chịu khổ cực luyện tập thể dục

thăm mĩ và chấp nhận chế độ ăn uống vô cùng khắc nghiệt. Bất kì một thành công nào đều phải có cái giá của nó cả. Tú Vân hiểu rõ điều này nên đã dùng quyết tâm để chiến thắng chính mình.

.

Và còn một sự thật rằng...

.

Chưa bao giờ cô bé chịu từ bỏ chuyện tình cảm với Angle. 4 năm là quãng thời gian mà Tú Vân chuẩn bị cho mình những điều kiện cần thiết để có thể trở về Việt Nam, chính thức theo đuổi tình yêu thời trung học mặc dù người cô yêu cũng chính là kẻ buộc cô phải rời quê hương để đến sống nơi đất khách. Nhưng với quan điểm rất rạch ròi của mình rằng : Trong tình yêu không có khác niệm ai có lỗi nên đã từ lâu Lue chẳng còn thù giận gì cậu nhóc.

.

Cả Nim, cả Lue đều là những con người sống hết mình vì tình yêu nhưng những gì cuộc đời đem đến cho họ tại sao cứ chỉ là phũ phàng và cay đắng ?

.

Hay chẳng đó mới chỉ là khởi đầu của con đường đi đến tương lai – một tương lai có dấu chân của hạnh phúc ?

Nim đặt từng bước chân thật nhẹ lên con đường cũ – con đường một thời vẫn là chốn đi về của Nim sau mỗi ngày tan trường.

.

Và không biết trời xui đất khiến như thế nào, Nim lại đưa mình tới con ngõ đó – con ngõ khởi đầu cho một tình yêu đầy khát khao mãnh liệt nhưng cũng lắm đau khổ của Nim. Con ngõ là « ông mối » tình yêu, là nơi Nim lần đầu tiên gặp Devil rồi cuốn đời mình vào dòng chảy cuộc sống cùng người con trai ấy. Nim chợt thấy rùng mình. Cơn lũ kí ức lại ùa về làm Nim tê dại, phá vỡ cái vỏ bọc lạnh lùng mà bấy lâu nay Nim đã cố gắng tạo cho mình. Nim lấy hai tay lên ôm vai, sự cô đơn lại trùm vây.....

.

Và như một vòng luân hồi, Nim lại nghe cái thứ âm thanh bạo lực ấy – thứ âm thanh 4 mà ngày trước đã làm « trời dậy » máu anh hùng trong Nim, để rồi đưa Nim đến với một tình yêu lầm lỗi...

.

Bụp bụp....

.

Những âm thanh càng lúc càng mạnh, tiếng la hét càng lúc càng lớn... Tất cả khẳng định rằng trong con ngõ kia đang diễn ra một trận đánh nhau. Nhưng bây giờ Nim đã khác xưa, đã không còn là cô bé cam hiền lành yếu đuối ngày nào, nỗi đau đã khiến con người Nim dường như vô cảm với tất cả. Cô bé lặng người lắng tai nghe... Nhưng rồi quay lưng đi... Nim không muốn lại tự mình chạm vào nỗi đau của mình một lần nữa. Trong con ngõ đó, không thể là Devil... trong con ngõ đó, không thể là quá khứ được....

.

Nhưng suy nghĩ không quản lý được hành động. Nim lại dừng bước, lại quay lưng, lại hướng mắt mình về phía con ngõ định mệnh đó....

.

Và Nim lại bước....

.

Bước trong vô thức....

.

Bước trong sự điều khiển của dĩ vãng bất tử trong tim....

.

Và chuyện gì thế này nhỉ ????

.

Đúng là đang diễn ra một trận đánh nhau. Nhưng không phải của những thằng con trai...mà là của những thằng nhóc lùn tịt, những thằng nhóc mà như người ta vẫn hay nói là « miệng còn hôi sữa » !

.

Nim bật cười một mình. Thế đấy ! Quá khứ vẫn chỉ mãi là quá khứ ! ...

.

Để xem đang có chuyện gì xảy ra nhỉ ?

.

Nhìn cũng giống một kịch bản của quá khứ !

.

Một nhóm những thằng nhóc tùm lại đánh một thằng nhóc thế cô. Xem chừng là xích mích cũng ghê lắm. Nim bước lại gần hơn. Xem chừng thằng nhóc bị đánh cũng đã yếu lắm rồi. Bất chợt Nim lại liên tưởng đến Devil hồi đó. Sao mà giống thế cơ chứ ??? Hay tại Nim vẫn luôn bị ám ảnh bởi dĩ vãng xa xôi ???

.

Nhưng dù gì vẫn không nên để trận đánh tiếp tục. Nim nghĩ vậy. Và cô bé cất tiếng :

.

- Mấy cháu làm cái gì thế hả ? Ai lại đi đánh bạn kiểu đó ! Con trai không được làm như vậy ! – Nim vòng tay nghiêm mặt.

.

Lũ choai choai nghe tiếng người lạ bèn dừng tay quay lại nhìn. Và đúng 5 giây sau đồng loạt chúng nó co giò chạy biến đi để lại thằng nhóc bị đánh nằm lăn ra đất, mặt mày bầm tím ! Nim thoáng ngạc nhiên xong cũng vội hiểu ra. Đó chính là điểm khác nhau giữa con nít và người lớn. Chúng nó luôn biết sợ đúng lúc!

.

Nim nhanh chóng chạy lại bế thằng nhóc bị đánh lên, một cảm giác rất lạ khi cô bé nhìn vào gương mặt nó....

.

- Cháu làm gì mà để bị tụi nó đánh thế ? Ai lại đi gây sự với kẻ mạnh hơn mình !

.

- Tại chúng nó gây chuyện trước ! Tụi nó chơi xấu ! – Thằng nhóc nhăn mặt bực mình. Nim phì cười với cái vẻ người lớn của nó.

.

- Cháu đau lắm không ? Nhà cháu ở đâu cô đưa cháu về !

.

Thằng nhỏ không nói gì, chỉ gục gặc đầu, chắc nó cũng đang đau và mệt lắm. Nim bế hân nó lên rồi đi ra ngoài đặt vào xe. Không hiểu sao cô bé có một sự cảm tình đặc biệt với đứa trẻ này. Một thứ cảm xúc khó tả....

.

Theo lời chỉ dẫn của thằng nhóc, Nim lái xe vào một khu đô thị lớn.

.

- Đó ! Nhà cháu đó ! Căn nhà có giàn hoa giấy !

.

Nim đột ngột lặt tay lái khi nghe thằng nhóc nhắc đến cụm từ « giàn hoa giấy » ! Nhưng cũng may cô bé nhanh chóng lấy lại tinh thần để chỉnh lại hướng dừng của xe.

.

Nim bàng hoàng đưa mắt nhìn. Lại một lần nữa, nỗi đau trở về trong im lặng. Căn nhà này...đúng là....có một giàn hoa giấy màu đỏ tươi trước cổng ! Một căn nhà có lối kiến trúc cực kì lạ mắt. Chỉ có hai màu chủ đạo là đen và trắng ! Nim lắc đầu để bản thân không nghĩ đến những điều tiếp

theo.....Cô đã đau lắm rồi ! Đây chỉ là một sự trùng hợp, sự trùng hợp mà thôi !

.

Nim mở cửa xe và bế thằng nhỏ ra. Nó có vẻ là rất đau, mặt mày sưng vù lên.

.

Nim tiến lại công và bấm chuông, một lát sau, một người giúp việc già chạy ra, thấy mặt mày thằng nhóc bầm tím thì la ó lên :

.

- Trời ơi ! Cậu chủ ! Cậu chủ của tôi ! Cậu làm sao thế này ?????

.

- Tôi thấy cháu nó bị tụi bạn đánh ! Xem chừng cũng khá nghiêm trọng ! – Nim nói, mắt vẫn chăm chăm nhìn vào người phụ nữ này, mọi giác quan đều cho rằng, Nim đã gặp người này ở đâu đó rồi.

.

Bà giúp việc nhanh chóng mở cửa để Nim bế thằng nhóc vào nhà. Nhìn dáng vẻ hốt hoảng lo lắng của bà Nim hiểu rằng bà rất thương thằng bé này. Bà cũng hết lời cảm ơn Nim đã đưa nó về. Cô bé chỉ cười hiền.

.

- Cháu mới học lớp 1 thôi à ? – Nim hỏi vậy khi thấy bản tên trên bộ đồng phục đã đen đi vì đất cát của thằng nhỏ.

.

- Dạ ! – thằng bé tinh nghịch gật đầu. Nó mạnh mẽ thật ! Dù chỉ mới rất nhỏ thôi nhưng cái cách mà nó đang thể hiện làm cho Nim thấy đây là một thằng con trai có bản lĩnh.

.

- Mời cô uống nước ! Hôm nay may mà có cô ! Nếu không thì... – bà giúp việc lăn tăn bưng ly nước chạy ra, mặt mày phúc hậu. Nim gật đầu nhận lấy, lòng vẫn không nguôi thắc mắc về người phụ nữ quen thuộc này. Mọi thứ dường như đang thôi thúc Nim trở về với ngày xưa....

.

Nim ngồi nhìn bà giúp việc lấy bông băng thuốc đỏ ra chữa trị cho thằng nhỏ. Có vẻ như việc này đã trở thành chuyện bình thường đối với họ thì phải. mấy thằng bé tuổi này thường thích thú với trò đánh nhau.

.

- Rõ khổ cô ạ ! Từ khi đi học đến giờ không biết bao nhiêu lần cậu chủ đánh nhau ! Nhiều quá nên tôi cũng bất lực ! – bà giúp việc than thở.

.

- Bà đừng có nói thế ! Đánh nhau mới thể hiện bản lĩnh của đàn ông !

.

Câu nói đầy khí khái của thằng nhóc khiến Nim và bà giúp việc bật cười.

.

- Ngồi yên cho tôi nhờ ông cụ non ! – bà giúp việc mỉm cười, lắc đầu mắng yêu.

.

- À mà bà ơi ! Cô này giống mẹ cháu bà nhỉ ?

.

Câu hỏi đột ngột của thằng nhóc khiến Nim khựng lại. Một câu hỏi khó hiểu. Nhưng lại khiến Nim giật mình.

.

- Cô đừng có để ý lời cậu chủ nói ! Cậu còn nhỏ ! Hay ăn nói lung tung ! – bà giúp việc lúng túng.

.

Nim không còn cười được nữa. Mọi thứ cứ như đang cố sức tạo ra một chuyện gì đó....Một chuyện gì đó mà linh tính mách bảo rằng sẽ khiến Nim không thể chịu đựng được !

.

.....

.

Ngồi được một lát thì Nim đứng dậy cáo từ. Bà giúp việc đơn đả tiễn khách. Nhưng vừa bước chân ra khỏi cổng chính. Một chiếc xe ô tô đen lù lù tiến vào. Nim nheo mắt nhìn. Không hiểu sao ruột gan cô bé lại cứ nóng hổi....

.

- A ! May quá ! Ông chủ và bà cũng đã về ! – bà giúp việc reo lên.

.

Nim vẫn đứng yên. Nhưng lòng thấy bất ổn....

.

Từ trong xe, một dáng người bước ra.

.

Một người đàn ông...

.

Rất cao...

.

Rất trẻ....

.

Rất đẹp...

.

Và khi thẳng nhóc từ trong nhà chạy ù ra nhảy chồm lên cất tiếng gọi « Ba » đối với người đàn ông ấy thì Nim cảm giác mình không còn có thể đứng vững được nữa....

.

Gương mặt ấy...

.

Hình bóng ánh....

.

Dáng người ấy....

.

Chính là tình yêu ! Là niềm đau bấy lâu của Nim !

.

Sao lại thế cơ chứ ???

.

Nim thấy cơ thể mình vỡ vụn....

.

Mọi thứ chao đảo....

.

- Ba ơi ! Hồi nãy con bị bạn đánh ! Chính cái cô đẹp đẹp giống mẹ đã cứu con đó ! – thằng nhỏ vô tư chỉ tay về phía Nim cười.

.

Và người đàn ông đó...

.

Cũng như chết đi cùng im lặng.....

.

Ai thế kia ?

.

4 năm cho một cuộc tình dang dở...

.

Bây giờ...

.

Vòng tròn tình ái lại quay ngược

.

Đưa mọi thứ về lại với nhau sao ?

.

Phải !

.

Người đàn ông đó...

.

Không ai khác chính là Thái Trình Kha ! – Người anh cùng cha khác mẹ và cũng là người yêu dấu nhất cuộc đời của Nim.

.

Mọi thứ dường như đứng yên...

.

Mặc cho dòng ký ức ùa về phá tan trái tim hai con người đau khổ...

.

Vài phút sau thì người phụ nữ trong xe cũng bước ra...

.

Một bà lão trung niên...

.

Và đó cũng không phải là người lạ...

.

Khi bà chính là Hoàng Thoại Mỹ. Nữ hoàng sắc đẹp một thời....

.

Nim lấy tay chống vào thành cửa để không phải ngã quy xuống. Lúc còn ở Mỹ, biết bao nhiêu lần cô tự nhủ sau này nếu như gặp lại Devil thì mình sẽ phải can đảm như thế nào, nhưng bây giờ đây, khi mà 4 năm đã trôi qua, khi tình yêu đã trở thành nỗi đau chôn dấu, hình bóng người con trai ấy, người con trai duy nhất bước qua cuộc đời Nim vẫn khiến cô bé rung động xen lẫn đau xót đến như vậy.

Nhưng sao Devil vẫn đứng đó? Vẫn chẳng có chút biểu hiện gì? Vẫn chỉ nhìn Nim???? Tại sao???? Chẳng lẽ anh ấy đã chấp nhận số phận rồi sao? Anh ấy đã thật sự nguôi ngoai tình yêu trong lòng rồi sao?????

.

Hàng loạt câu hỏi cứ đập vào tâm trí Nim.... Devil thì vẫn đứng đó....trong yên lặng và ngắm nhìn.....

.

Không hiểu sao Nim vội vã bỏ chạy....

.

Cô chạy thật nhanh ra khỏi cổng...Chạy nhanh như thể muốn trốn tránh... cũng như thể sợ giận hờn....

.

Và Devil vẫn đứng đó...

.

Không đuổi theo....

.

- Con ! Con ...con....Nim....đó là Nim phải không ???? Sao con không đuổi theo ?????? – bà Thoại Mỹ bây giờ mới lấy lại tinh thần vì bản thân bà cũng quá shock trước sự xuất hiện của Nim.

.

- Mẹ bế nhóc Banh dìm con ! – Devil nói như người vô hồn, đưa nhóc Banh cho bà Mỹ rồi bước vào nhà và vào trong phòng đóng chặt cửa lại.....

.

Sẽ không ai có thể hiểu được những hành động của họ khi mà bản thân Nim và Devil luôn bị sự chi phối của tình yêu, sự cản trở và nỗi đau đớn....

.

Nim lái xe thật nhanh rồi dừng lại ở một con đường khuất...rồi cô bé lại khóc một mình....Devil đấy ! Đó chính là Devil ! Anh ấy vẫn vậy ! Vẫn đẹp trai...vẫn phong độ....nhưng anh ấy đã quên mình mất rồi !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.

Ngồi trong phòng một mình, Devil trầm ngâm. Mọi thứ cảm xúc đảo lộn lẫn nhau đang hành hạ cậu. 4 năm qua chưa bao giờ cậu dừng lại công việc tìm kiếm tung tích của Nim nhưng đều vô vọng. Vậy sao bây giờ nhìn thấy cô ấy đó, gần đến như thế mà vẫn không thể nào chạy tới nắm tay....Phải chăng nỗi đau chia ly vẫn còn hằn quá sâu tạo nên những thứ rào cản chặn ngang con đường hội ngộ. Devil đưa mắt nhìn xung quanh. Đâu đâu cũng là ảnh của Nim. Cả căn phòng này đều có hình bóng Nim. Đó cũng là lý do vì sao hồi nãy nhóc Banh nói rằng Nim nhìn rất giống mẹ nó. Bởi vì một lẽ, khi nó hỏi ba nó – tức Devil – người phụ nữ trong những tấm hình này là ai. Devil đã không ngần ngại mà nói rằng: “ Đó chính là mẹ con! Người con gái duy nhất của cuộc đời ba!”

.

Thế đấy!

.

Yêu nhau quá sâu đậm....

.

Để rồi thời gian trôi qua đi, nỗi đau tình yêu vẫn mãi là ám ảnh khôn nguôi.....

.

Nhưng Devil vẫn phải cảm ơn rằng : rất may cũng có ngày Nim trở về bên cậu....

.....

.

Ngày mai là Valentine....

.

Ngày lễ của tình nhân....

.

Nim và Devil chưa bao giờ có một ngày lễ tình nhân của riêng mình...Và có lẽ mãi mãi cũng không bao giờ có....Nim nghĩ vậy....

.

Cô vừa mới biết rằng hóa ra bà Thoại Mỹ đã lập công ty mới, một tập đoàn còn lớn mạnh hơn cả Russ của ngày xưa. Nhưng điều đáng nói ở đây là tập đoàn này đều nằm dưới sự quản lý của Devil mặc dù chưa bao giờ cậu xuất hiện trực tiếp trong công ty để điều hành. Mọi thứ đều được thực hiện qua máy tính. Devil không muốn mình xuất hiện lại trên thương trường một lần nữa. Bởi vậy mà tung tích về cậu chỉ là một làn khói mờ mà thôi....

.

Đây là những ngày Nim sống trong kỳ niệm và bị kỷ niệm dần xé. Và việc gặp lại Devil càng làm cho nỗi đau tăng lên gấp bội.....

.

Nhưng cô bé sẽ không ngờ rằng....thời điểm để kết thúc mọi chuyện đã đến rồi....

.

Đang nằm trong phòng, chợt Nim bị gọi dậy bằng tiếng kêu đột ngột :

.

- Nim ! Nim ơi ! Em xuống nhà ngay đi !

.

Cô bé mệt mỏi :

.

- Em muốn được một mình....

.

- Nhanh lên ! Em xuống nhanh lên ! Devil và bà Mỹ đang ở dưới đó !

.

Nim giật bắn mình. Devil ư ???? Đang ở dưới nhà ư ???????

.

Và như một phản xạ vô điều kiện, Nim chạy ù xuống. Cuộc đời đang kéo tấm màn kịch cuối cùng trước mặt Nim....

.

Cô bé nhìn thấy Devil...thấy nhóc Banh....thấy bác Thoại Mỹ.....

.

- Tới đây đi em ! – Đỗ Quốc vẫy tay.

.

- Chuyện gì thế này ? – Nim hỏi trong vô thức.

.

Devil nhìn Nim. Đôi mắt với hàng mi dài quyến rũ ấy lại nhìn Nim. Ánh nhìn của ngày xưa. Chứa chan một bầu trời thương nhớ.....

.

- Tất cả chúng ta đang sống trong một bi kịch ! Và hôm nay là thời điểm kết thúc tất cả ! ... – lời của bác Mỹ vang lên khiến Nim, Đỗ Quốc, Lap và Lue giật mình.

.

- Bà đang nói cái gì thế ?- Đỗ Quốc ngạc nhiên hỏi, trong thâm tâm cậu vẫn nghĩ là chuyện Devil đến ngày hôm nay chắc có lẽ là muốn nhận anh em với Nim, thời gian 4 năm cũng đủ để cả hai quên đi tình yêu lầm lỗi ấy...

.

- Trước tiên...Tôi đại diện thế hệ trước quỳ gối xin lỗi với tất cả ! – vừa dứt lời bác Mỹ đã đứng dậy, bước ra giữa và quỳ xuống. Mọi hành động diễn ra quá nhanh khiến Nim và những người còn lại sửng sờ.

.

- Bà...bà....đang làm gì thế ?????????????????? – Đỗ Quốc lắp bắp.

.

Điều kì lạ là Devil vẫn không mấy may phản ứng gì. Chỉ ngồi yên như thế và nhìn Nim....

.

- Tình yêu mù quáng đã khiến tôi, bà Lan, CK và Thái Chấn Song đi vào con đường tội lỗi và để lại nỗi đau quá lớn cho thế hệ các cháu. Ngày hôm nay, chỉ còn lại mình tôi còn sống trên cõi đời này. Tôi muốn thay mặt họ nói lời xin lỗi, nhất là đối với Nim và Trình Kha. Những đứa trẻ đáng thương chịu nhiều đau đớn nhất. – bà ta nói, nước mắt cứ thế tuôn ra...

.

Nim càng không hiểu chuyện gì đang diễn ra. Mọi thứ cứ mù mờ, bí ẩn đến điên người....

.

- Cho đến tận ngày hôm nay, tôi vẫn rất hận anh ! Đỗ Quốc ! Tôi vẫn rất hận anh ! Giá như anh đưa Nim đi trễ hơn một chút thì chúng tôi không phải xa cách nhau đến tận 4 năm trời ! – Devil bây giờ mới cất lời, ánh nhìn đầy giận dữ với anh trai Nim.

.

- Cậu...

.

- Thật quá đau ! Thật quá phí ! 4 năm trôi qua quá dài cho cái giá phải trả của một sự nhầm lẫn tai hại. Số phận quá oan nghiệt khi chọn tôi và Nim làm những kẻ thế chẵn, chịu những nỗi đau quá vô lý. Nhưng cũng may mắn tôi đã chờ đợi đến được ngày hôm nay, chờ đợi được ngày cô ấy trở về

sau bao nhiêu năm tôi đi tìm kiếm. Và chính anh sẽ phải hối hận vì đã đưa cô ấy đi khỏi cuộc đời tôi !

.

- Này Trình Kha ! Cậu ăn nói cho đàng hoàng ! – Lap bực mình.

.

Nim bất động. Những lời nói của Devil làm Nim tê liệt. Cô bé không thể hiểu được điều gì từ những lời của cậu....Như thế là sao chứ ????

.

- Hãy nghe đi rồi mấy người sẽ hiểu !

.

Devil nói lạnh lùng rồi bật chiếc máy ghi âm để sẵn trên bàn...

.

Những âm thanh cứ thế nổi lên...

.

Những lời nói cứ thế cất lên....những lời nói của sự thật....một sự thật đúng nghĩa chứ không phải là sự thật nhằm lẫn...

.

« Nim và Devil thân yêu của bác...

Có lẽ khi hai cháu nghe đoạn ghi âm này thì bác đã không còn trên cõi đời này nữa. Bác xin lỗi ! Bác xin lỗi hai đứa rất nhiều ! Bác không ngờ sai lầm thời son trẻ của mình lại để lại hậu quả nặng nề nhưong ấy ! Lúc nghe

Angle thông báo chuyện của hai cháu, bác đã vô cùng đau khổ. Bác muốn chạy thật nhanh đến để nói cho các cháu biết sự thật nhưng dường như số phận muốn trêu ngươi bác, để bác không còn đủ sức mà làm điều đó, để những lời thú tội này đến quá chậm với hai đứa....

.

Có một sự thật mà bác cứ ngỡ sẽ mãi mãi vùi chôn cùng quá khứ, bị lòng thù hận che khuất mất đạo lý làm người.... Một sự thật mà bác chính là kẻ trực tiếp gây ra tội....

.

Thật ra...

.

Ngày mà Thoại Mỹ sinh con cũng là ngày ta vượt cạn. Ta mang thai không ai biết, và khi sinh con cũng không ai biết. Một sự trùng hợp định mệnh khi cả ba đứa : Angle, Devil và Nim cùng sinh vào một ngày và trong một bệnh viện. Lúc đó trong con người ta chỉ còn là thù hận, bị thù hận che mắt. Ta yêu Chấn Song nhưng trong lòng ông ta chỉ có Thoại Mỹ. Ta mang thai đứa con của ông ấy nhưng ông ta chẳng những không quan tâm mà còn bắt ta phá đi nó. Lúc đó ta hận. Hận lắm. Và khi hai đứa trẻ là Devil và Angle ra đời. Vì một phút nông nổi, ta đã đánh tráo chúng. Đó chính là lỗi lầm mà suốt cả đời này không bao giờ ta tha thứ cho mình được.... Angle mới thực sự là con của Thoại Mỹ và CK, mới đúng là anh trai cùng cha khác mẹ với Nim. Còn Devil chính là con trai ruột của ta, là giọt máu của gã mất nhân tính Thái Chấn Song. Lúc đó ta chỉ muốn trả thù thằng đàn ông đốn mạt đó nên đã gây nên tội. Ta muốn hãm hành hạ chính đứa con trai ruột của mình mà hãn cứ ngỡ là con của tình địch. Ta ác quá ! Một người đàn bà như ta không xứng đáng để làm mẹ Devil khi ta đã đem con của mình vào chốn nguy hiểm chỉ vì mục đích trả thù tình....

.

Trình Kha thân yêu ! Hãy cho phép mẹ được gọi tên con lần cuối như vậy !
Mẹ biết rằng mẹ không xứng đáng ! Nhưng hãy cho phép mẹ trước khi nhắm mắt được một lần gọi tên đứa con trai ruột đáng thương của mình.....Mẹ yêu con !

.

Nim...hãy tha thứ cho bác...mặc dù bác biết đó là một yêu cầu quá đáng.
Con có thể hận bác, có thể căm thù bác nhưng bác vẫn luôn cảm ơn con vì con đã yêu con trai bác – đứa con trai mà chưa một lần được biết mặt mẹ ruột mình là ai....

.

Bác không thể gắng gượng thêm được nữa....

.

Nói ra sự thật này chính là điều tốt đẹp cuối cùng bác có thể làm trước khi trở về với cát bụi và chịu sự trừng phạt của tội lỗi....

.

Hãy sống tốt nhé....

.

Các cháu là những bù đắp của thế hệ chúng ta...một thế hệ của những lỗi lầm....

.

Tađi ...đây... »

.

Đoạn ghi âm kết thúc cũng là lúc mọi người rơi vào im lặng. Nim không biết mình đã khóc từ bao giờ. Chỉ biết rằng mọi thứ thật quá đau thương với mình.....

.

Sự thật mới chính là đây....

.

Một sự thật đã ngủ quên quá lâu.....

.

Một sự thật phải trả bằng những cái giá quá đắt....

.

Đỗ Quốc không còn giữ được sự bình tĩnh. Anh khuya người trên ghế Sô fa.

.

- Nếu như anh đưa Nim đi muộn hơn một ngày...chỉ một ngày thôi thì cái sự thật này đã được phơi bày từ 4 năm về trước ! Anh có biết là trong 4 năm qua tôi đã phải khổ sở thế nào khi đi tìm tung tích mấy người, để cho mấy người biết được sự thật này không ? Vậy mà cuối cùng tôi cũng phải chờ đến 4 năm ! 4 năm đó mấy người đã hành hạ tôi và Nim sống trong đau khổ... Mấy người quá tàn nhẫn !!!!!!! – Devil hét lên.

.

Nim thấy mình sắp nổ tung ra....4 năm trời đau khổ chỉ vì một sự đánh tráo thôi sao ???? Nim muốn phá tan tất cả. Cô bé đứng bật dậy chạy ào

đi....đầu óc quay cuồng.....

.

Devil đuổi theo...

.

Hết thật rồi...

.

Nỗi đau lớn nhất cũng đã có lời giải...

.

Bây giờ chỉ còn phụ thuộc vào mỗi người mà thôi...

.

Nhất là Nim – người chịu nhiều đau đớn nhất...

.

Nim chạy mà không biết mình đang đi đâu....Mọi thứ cứ mù mờ....chỉ toàn là đau khổ....

.

Nim nghe bước chân chạy theo mình...nhưng cô không muốn dừng lại....cô sợ lắm rồi ! Cô sợ lắm cái cảm giác phải đối diện với sự thật này rồi.....

.

- Dừng lại đi ! Em không cần phải tiếp tục đau khổ nữa ! Chúng ta chỉ là những nạn nhân ! Chúng ta không có lỗi ! – Devil vừa chạy vừa quát lớn.

.

Nim dừng lại. Trong người cô lúc này là cái gì nhỉ ? Hạnh phúc khi biết ra sự thật ? Thất vọng, tiếc nuối, và sợ hãi cho những tháng ngày đau khổ vừa qua ????? Mọi thứ đều lộn xộn, rối tung cả lên.....Nim không biết làm gì cả....không biết làm gì cả.....

.

- 4 năm ! 4 năm anh đi tìm em trong vô vọng ! Anh cứ có cảm tưởng là anh càng tìm thì em lại càng chạy xa anh ! Vì thế anh buộc lòng phải đợi....anh đợi và sống bằng niềm tin một ngày nào đó không xa em cũng sẽ quay về và chúng ta lại bên nhau.....- Devil nói trong xót xa.

.

- Em chết mất ! Tại sao chứ ????? Tại sao chúng ta phải chịu đựng những nỗi đau vô lý này chứ ????? – Nim quỳ gối xuống, cô khóc đến thắt lòng.

.

- Anh cho em 5 giây ! Nếu sau 5 giây mà em không đứng dậy và quay về bên anh thì đừng trách anh ác ! – Devil ra lệnh.

.

Nim lau nước mắt. Đã lâu lắm rồi cô mới nghe lại cái câu nói ra lệnh này của Devil.

.

Tình yêu lại trở về bên cô rồi sao ???

.

Cô có quyền yêu rồi sao ????

.

Không còn gì có thể ngăn cản được nữa sao ????

.

Có phải mơ không ????

.

Nim mặc kệ.

.

4 năm rồi.....

.

Quá đủ rồi....

.

Phải ! Devil nói đúng ! Cô và cậu ấy không có lỗi !

.

Vậy thì còn lý do gì nữa để cô phải kìm nén tình yêu của mình ?????

.

Trời chiều này không nắng...

.

Chỉ có gió và mây....

.

Chỉ có anh và em....

.

Cho tình yêu bất tử.....

.

.....

.

Hôm nay là 14/2

.

Bên bờ sông Lency...

.

- Valentine đầu tiên của chúng ta ! – Nim cầm tay Devil nói khẽ.

.

- Là Valentine đầu tiên và là Valentine bắt đầu cho những gì mãi mãi.... – Devil mỉm cười.

.

- Từ bây giờ, cho dù có chết em vẫn sẽ không bao giờ rời khỏi anh ! Em sợ lắm rồi ! – Nim nhăn nhăn mặt.

.

- Haha ! Em biết sợ là tốt ! Từ nay trở về sau, em bị khóa chặt với đời anh rồi ! Không lo chuyện bị ai kéo đi ! – Devil xoa xoa đầu Nim cười sáng khoái. Đã lâu lắm rồi cậu không cười nhiều như thế...

.

18 tuổi bắt đầu một tình yêu...

.

Chịu đựng 4 năm xa cách vì trò đùa số phận...

.

Bây giờ chỉ khi cả hai đã 22....đã trải qua thử thách lớn nhất của cuộc đời thì mọi thứ đã trở thành quá nhỏ bé so với tình yêu

.

.....

.

Ở một nơi khác....

.

- Làm ơn đừng có đeo theo tôi nữa được không hả ???? – Angle bực mình trước sự bám đuổi 24/24 của Tú Vân.

.

- Hôm nay là Valentine đó ! Anh nữ đối xử với em như thế sao ? – Tú Vân vẫn đi theo, vừa đi vừa nũng nịu.

.

- Cô tha cho tôi đi ! Tôi chỉ muốn một mình thôi ! – Angle lắc đầu.

.

- Em không biết ! Em thích anh ! Em sẽ đeo đuổi anh đến cùng! Chẳng lẽ anh không có chút tình cảm gì với em sao????

.

- Không! Tôi không yêu ai hết! Không thích ai hết! Tôi ghét tình yêu!

.

- Anh ghét em đến thế sao?

.

- Uh! Tôi ghét cô lắm! Vì vậy hãy tránh xa khỏi mắt tôi ngay! – Angle giận dữ.

.

- Anh.... – Tú Vân bức xúc.

.

Angle lạnh lùng bước đi. Nhưng đi được một đoạn thì chẳng thấy tiếng Tú Vân lèo đẽo theo sau nữa. Tự dưng cậu thấy lạ...bèn quay lại...

.

- Này cô em! Đêm nay Valentine mà sao lại đi một mình thế này???? Có muốn đi với tụi anh không???? – Một nhóm thanh niên giang hồ không biết từ đâu xấn lại chọc ghẹo Tú Vân.

.

- Kệ tôi! Mấy người đi chỗ khác đi! – Lue sợ hãi bước lùi lại.

.

- Sao mà tụi anhỡ lòng bỏ rơi một cô gái xinh đẹp như em một mình được chứ???? – tụi nó càng lúc càng làm tới.

.

Tú Vân run bần bật.

.

- Này tụi kia! Chúng mày làm gì bạn gái tao thế hả?

.

Angle không biết từ đâu lù lù tiến lại túm tóc thẳng đứng giữa quất lớn.

.

- Ối! Anh Phụng! Cô đây là bạn gái anh sao???? Tụi em không biết! Thấy cô ấy đứng một mình nên mới.... – thẳng cầm đầu thấy mặt Angle thì run như cây sậy, hồn vía bay tung.

.

- Mới mới cái gì! Cút! – Angle bực mình.

.

Vậy là lũ tụi nó chạy bán sống bán chết. Angle lúc này mới để ý là Lue đang đứng im nhìn mình. Bỗng chốc cậu nhóc thấy có cái gì đó ngượng ngượng liền bỏ tay vào túi quần đi thẳng...

.

- Anh làm bạn trai mà dám để bạn gái đi một mình hả???? Chờ em theo với!
- Tú Vân mỉm cười nói với theo, chân chạy theo Angle.

.

Cậu nhóc không nói gì....

.

Chỉ mỉm cười...

.

Bước chân chậm lại....

.

Để chờ một người....

.

.....

.

Quay lại bờ sông Lency...

.

- Anh quên mất một việc chưa làm! – Devil đột ngột cất tiếng nói khiến Nim giật mình.

.

- Việc gì????

.

Chưa kịp định hình chuyện gì đang xảy ra Nim chợt thấy Devil đứng dậy bước ra phía trước, quỳ gối xuống trước mặt mình rồi lấy từ trong túi áo ra một cái hộp gì đó, khi cậu mở thì cô bé ngạc nhiên vì một chiếc nhẫn kim cương trong đó...

.

- Anh.....- Nim cứng họng.

.

- Cả đời anh chưa bao giờ quỳ gối trước ai đâu! Cũng không bao giờ nghĩ rằng rồi cũng có lúc mình phải giống bao thằng con trai bình thường khác cầu hôn theo cái cách cổ lỗ xỉ này. Nhưng nghĩ lại, đối với em, anh muốn mình là một người đàn ông bình thường thôi, để được yêu em và mãi mãi bên em. Vợ đồng ý làm vợ của chồng chứ? – Devil nghiêm nghị.

.

Nim im lặng hồi lâu....

.

Devil nhú mày chờ đợi....

.

Biết bao nhiêu cặp mắt đang nhìn hai người...

.

- Vợ....vợ không biết! Vì vợ chỉ biết yêu chồng mà thôi!

.

.....

.

Anh yêu em....

.

Em yêu anh....

.

Chúng ta là của nhau....

.

Mãi mãi.....

.

Vĩnh viễn.....

.

Xin lấy lại một câu nói đã từng nói ở phần trước của truyện để thay lời kết thúc....

.

« Trong tình yêu có thể thiếu đi tất cả nhưng không thể thiếu đi xa cách và đớn đau... Vì chỉ có xa cách và đớn đau thì con người ta mới biết mình đã yêu nhau thật nhiều.... ».

***** THE END *****

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>